

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

REJECTED WOLF PACK BOOK 5

BOUND TO EXILES

TRACI LOVELOT

- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
 - Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir. Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut. Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

İçinde

İçinde

[ÜCRETSİZ Kitap](#)

[Traci Lovelot'un diğer kitapları İthaf](#)

[Kitap 5: Sürgüne Mahkum](#)

[Yazarın Notları Bölüm](#)

[1 - Freya Bölüm 2 -](#)

[Zak Bölüm 3 - Heath](#)

[Bölüm 4 - Flint Bölüm](#)

[5 - Freya Bölüm 6 -](#)

[Freya Bölüm 7 - Rowan](#)

[Bölüm 8 - Gage Bölüm](#)

[9 - Freya Bölüm 10 -](#)

[Zak](#)

[Bölüm 11 - Gage](#)

[Bölüm 12 - Flint](#)

[Bölüm 13 - Rowan](#)

[Bölüm 14 - Freya](#)

[Bölüm 15 - Gage](#)

[Bölüm 16 - Freya](#)

[Bölüm 17 - Zak Bölüm](#)

[18 - Freya Bölüm 19 -](#)

[Freya](#)

[Bölüm 20 - Freya](#)

[Bölüm 21 - Zak](#)

[Bölüm 22 - Zak](#)

[Bölüm 23 - Gage](#)

[Bölüm 24 - Gage](#)

[Bölüm 25 - Heath](#)

[Bölüm 26 - Freya](#)

[Bölüm 27 - Freya](#)

[Bölüm 28 - Freya](#)

[Bölüm 29 - Zak](#)

[Bölüm 30 - Zak](#)

[Bölüm 31 - Heath](#)

[Bölüm 32 - Freya](#)

[Bölüm 33 - Freya](#)

[Bölüm 34 - Rowan](#)

[Bölüm 35 - Flint](#)

[Kaderin Seçtikleri](#)

[Sırada Ne Var](#)

[Vampirlerin Esiri Fae](#)

[Kraliçemiz](#)

[Ücretsiz Kitap!](#)

[Traci Lovelot Hakkında](#)

[Teşekkürler Telif Hakkı ve](#)

[Atıflar](#)

ÜCRETSİZ Kitap

Shifters ile Kar Altında Kalın ÜCRETSİZ!

Erken gelen bir kış fırtınası bizi mahsur bırakınca, tek bir yatak kalır... Ve onu benimle paylaşacak üç seksi kurt şekil değiştiren.

Ama kurtlar çiftler halinde çiftleşir.

Karlar eridiğinde, kalbimizden geriye bir şey kalacak mı?

—

Mutlu son garantili ücretsiz kurt şekil değiştirenler romanını okumak için Traci Lovelot'un e-postalarına abone olun:

so.TraciLovelot.com/readnow

Traci Lovelot'un diğ̈er eserleri

Traci, aşağıdaki seri ve tekil kitapların yazarıdır [Our Fae](#)

[Queen](#)

(tam seri)

[şeytan Avcıları Akademisi](#)

(bağımsız roman)

[Vampirlerin Esiri](#) (tam
seri)

[Shifters ile Kar Altında](#)

(bağımsız kısa roman)

[Reddedilen Kurt Sürüsü](#)

(daha fazlası yakında!)

Adanmışlık

Hala sürüsünü bulmayı arzulayanlar için

Kitap 5: Sürgünlere Bağlı

Tam da sürümdeki yerimi bulduğumu düşünürken, sihrim her şeyi tehlikeye attı.

Beşinci eşim bölgemize girdiğinde, bir kurt şekil değiştirenin güvenmemesi gereken her şeye sahipti: gözlerinde sırlar ve kanında büyü olan güçlü bir büyücü.

Zak, benim mirasım ile ilgili haberler getirir ve bana gücümü kontrol etmeyi öğretebileceğine yemin eder, ancak derslerinin bedeli, tüm bağlarımızı sınavacak kadar ağırdır.

Onun alfa erkeklerimi büyülemesini izlemek içimde ilkel bir şeyi uyandırıyor. Ama bir büyücüyü sürümüze kabul etmek, tehlikeye atıyor.

Kurt sürüsündeki cadılar hakkındaki fısıltılar kuzey kasabalarında orman yangını gibi yayılıyor. Hatta benim üvey annem bile benim dönüştüğüm şeyden korkuyor.

Bu arada, Heath'in babası bizim göremediğimiz bir satranç tahtasına piyonlarını yerleştirirken, eski düşmanlarımız pençelerini biliyor.

Bundan kurtulmak istiyorsak, doğamın iki yönünü de kabul etmem gerekecek. Kurtum dört alfa seçti. Büyüm bir büyücü seçti. Ama beşinin de birbirini seçmesi mümkün mü?

Artık liderliği ele alıp yasak aşkımızın tüm kuralları yıkabileceğini kanıtlamanın zamanı geldi.

Bound to Exiles, baharatlı bir hal alan büyü dersleri, ruhun derinliklerine işleyen bağlar, vahşice koruyucu ve mülkiyetçi alfa karakterleri ve kendi kaderlerini şekillendirmek için

kendi kaderlerini şekillendirmek için mücadele eden bir aile ortaya çıkar. Bu bağımlılık yaratan ters harem serisinin beşinci kitabı, heyecanı, büyüyü ve tehlikeyi yeni boyutlara taşıyarak, altıncı kitapta Freya'nın unutulmaz finali için zemin hazırlıyor.

Yazarın Notları

Ateşli bonus hikayeler

Bu kitabı okumadan *önce*, önceki kitaplardan bazı bonus hikayeleri beğenebilirsiniz. Hepsini burada bulabilirsiniz:

TraciLovelot.com/rejected-wolf-pack-bonus-content/

[Birinci](#), [ikinci](#), [üçüncü](#) ve [dördüncü](#) kitapları okuduğunuz için neye bulaştığınızı biliyorsunuzdur, ama yine de, her ihtimale karşı, kısa bir uyarı:

Son kitapta olanlardan sonra sürpriz olmaz umarım, ama bu ters harem kitabında erkek-erkek ilişkileri var. seks. Bu kelime size yabancı gelirse, "frotting" penislerin cinsel zevk için birbirine sürtünmesidir. ;-) Göreceksiniz...

Merak etmeyin, Freya asla dışlanmaz. O grup sahnelerinin her dakikasını seviyor!

Bound to Exiles, önceki Rejected Wolf Pack kitaplarında olduğu gibi benzer tetikleyiciler içerir. Tüm serilerdeki tüm kinkleri, tropleri ve tetikleyicileri web sitemde keşfedin:

www.TraciLovelot.com/tropes-triggers

4. kitap özeti

Geçen sefer, Traci Lovelot'un Rejected Wolf Pack serisinin 4. kitabı *Mated to Alphas*'ta:

Teyzesinin cadı grubuyla olan savaşta, Freya'nın savunma amaçlı Odinswolf şimşeği Pandora'nın büyüüne çarparak ve onu öldürdü. Ardından, Freya ve yaralı sürüsü, tereddütlerine rağmen

Moonblessed sürüsü tarafından geçici olarak barındırıldı.

Frost Fang topraklarına döndükten sonra, Freya nihayet alfa eşlerine zaman ayırmaya başladı. Gage sonunda ona olan aşkını itiraf etti

ve gergin ilişkilerini düzeltmeye başladı. Heath, babasını gözetlemekten döndüğünde, Freya'ya Gage'e olan uzun süredir beslediği duygularını özel olarak açıkladı. İçgüdülerinin rehberliğinde, Freya ve Flint sonunda birbirlerini ısırarak uzun zamandır bekledikleri eş bağıni pekiştirdiler. Ve Rowan, Freya'nın cadı kökenine ilişkin ilk çekincelerine rağmen, ilk randevularına çıktı ve sonunda korkularını yenerek, ikisinin de birbirlerini ısırmasıyla sonuçlanan ilkel bir kovalamacaya yol açtı. birbirlerini ısırmalarıyla sonuçlanan ilkel bir kovalamacaya yol açtı.

Freya, vizyonunda gördüğü gibi, sürüyü yaklaşan ikinci kızgınlık dönemini Ironwood kurtlarını tuzağa düşürmek için yem olarak kullanmaya ikna etti. Pusu planları yapılırken, Howling Echo

Midnight Path sürüsünden Astrid ile Frost Fang bölgesini güvence altına almak için bir ittifak kurarken, Frost Fang alfaları Ironwood'a pusu kurmaya yardım etti.

Freya'nın dört eşinin hepsi onun kızgınlığını paylaştı ve Freya sonunda Gage'in ısırığını karşılayarak nihayet karşılıklı bir eş bağı kurdu. Daha sonra, erkekler Freya'nın cadı tarafı sayesinde sihirli bir Bağlantı paylaştıklarını keşfettiler. Bu bağlantı, onların şekli ne olursa olsun telepatik olarak iletişim kurmalarını sağladı — bu, diğer kurtlara göre stratejik bir avantajdı.

Ironwood tahmin edildiği gibi saldırdı, ancak Howling Echo'nun tamamı Freya'nın kızgınlığı nedeniyle insan formunda mahsur kalmıştı. Bağ sayesinde Freya, Heath'in yaralandığını hissetti ve

anında vahşileşti ve Rowan'ı da kendisiyle birlikte vahşileştirdi.

Ironwood ve Frost Fang arasındaki savaş sırasında Luka, Freya'nın çocukluk arkadaşı Willow'u kalkan olarak kullandı. Rowan, savaşta Luka'yı öldürdü ve Ironwood sürüsünün alfa'sı oldu, ancak daha sonra Howling Echo'nun Frost Fang'a birlikte dönebilmesi için yetkisini, ıslah olmuş bir Ironwood alfa'sı olan Thatcher'a devretti. Orada, Freya'nın kız kardeşini bulmak için tutulan bir haberci, cevaplardan çok soru bırakmış olduğunu keşfettiler.

Freya sonunda vizyonlarının ayrıntılarını paylaşmaya karar verdi ve gizemli yıldız ışınları onu ve dört alfa eşini aydınlattı, ayrıca iki ışın daha görüldü.

mesafe. Ay ve yıldız dövmeleri tüm vücutlarında belirmişti. Kısa bir süre sonra, herkes paket koşusunda iken, Frost Fang sınırındaki paket nöbetçileri, benzer bir dövmeye sahip bir büyücü olan Zak'ı buldu. Bu, onun yıldız ışınlarının ortaya çıkardığı Freya'nın kayıp iki kader eşinden biri olabileceğini düşündürdü.

Freya'nın büyüyen sürüsü, aralarına flörtöz bir büyücüyü kabul ederken yeni bağlarını idare edebilecek mi? Rejected Wolf Pack serisinin devamında neler olacağını öğrenin... Traci Lovelot'un *Bound to Exiles kitabını* okumak için sayfayı çevirin. Keyifli okumalar!

Bölüm 1

Freya

"Hoş geldin, beşinci eşim," dedim. "Yoksa Bağlım mı demeliyim?"

Elim Zak'ın eliyle birleştiği anda kolumdan bir şimşek geçti. Kurtum canlandı, tüyleri zar zor bastırılmış elektrikle cızırdadı — korku ya da koruma içgüdüsünden değil, heyecandan. Her bir eşimi ilk gördüğümde hissettiğim heyecanın aynısıydı, ama bu sefer bir de tanıdıklık duygusu vardı. Uzun zamandır unutulmuş anılar gibi tanıma hissi uyandı. Rüyalarımda zaten samimi anlar yaşamıştık, ama ateşimin etkisiyle hiçbirini net olarak hatırlayamıyordum.

Dokunuşu içime sıcaklık yaydı ve kurtum daha yakın olmak için huzursuzca volta atmaya başladı. Dolgun dudaklarının bilmiş bir gülümsemeye kıvrılması, karnımın altında bir sıcaklık hissi uyandırdı. Alfa'larımın farkındalığı keskinleşse de, karanlık, büyüleyici bakışlarından gözlerimi ayıramıyordum.

Onun şakacı ama otoriter sözleri, Bağlantı aracılığıyla hepimize yankılandı: *"Rehber yıldızım, tatlı meleğim, sevgili yeni öğrencim, bana ne isim vermek istersen ."*

Onun sözleri bana rüyalarımın birini hatırlattı. Ona umutsuz olduğumu, büyü öğrenemeyeceğimi haykırmıştım. Uyanıp rüya bilincimden kaybolduğunda, onun güven verici sesinin netliği kaybolmuştu.

Onunla nihayet karşılaşmak, karnımda kelebekler uçmasına neden oldu. Gelecekteki büyü öğretmenim olduğunu iddia eden beşinci arkadaşımı incelerken nefesim kesildi.

Kolları sıyrılmıştı, omuzlarının ne kadar kaslı olduğunu görebiliyordum. Yarım ay şeklindeki dövmesi, tüm alfa erkeklerimin omuzlarını süsleyen dövmelerle aynıydı, ancak koyu ten rengi görünümünü değiştiriyordu. Parlak yarısı neredeyse ışıldıyor gibi görünüyordu, gölgeli yarısı ise daha zor fark ediliyordu.

Parlak gümüş küpeler ve narin halkalar, belki bir düzine kadar, kulaklarını süsleyerek, temiz traşlı çenesine ve koyu tenli boynunun kıvrımlarına dikkat çekiyordu. Kısa kesilmiş saçları ve pürüzsüz teni, güçlü özelliklerini vurgulamaktaydı.

Şafak ışığı, benimle arkadaşlarım arasında bakışlarını gezdirdiğinde piercingleri parıltıyordu. Tanıtım yapmak için gözlerimi çekici yeni arkadaşımdan zorlukla ayırabildim.

"Zak, bunlar Flint, Gage, Heath ve Rowan," diye arkadaşlarımı tek tek işaret ettim.

"O zevk bana ait." Zak'ın dudakları flörtöz bir gülümsemeyle kıvrıldı, ama arkadaşlarım etrafımızda dolaşırken gözlerinde bir hayal kırıklığı mı gördüm?

"Zak'ın Freya ile olan bağlantısının ona beşinci runu verdiğini biliyordum," dedi Heath, "ama nedense bunun karşılıklı olduğunu beklemiyordum. Şu anda bizi duyabiliyor mu?"

Nefesimi tutarak Zak'ın cevap verip vermeyeceğini bekledim. Alfa arkadaşlarımın aksine, büyücü itaatsizliğin sonuçları ile tehdit ederek hakimiyet kurmuyordu. Ağır yün paltoyla sarılmış, kendi gücünün farkında olan ve onu kullanmaktan korkmayan birinin kendine güveniyle yürüyordu.

"Onu dahil etmeyi düşünmüştük, ama dahil etmek için düşüncelerimizi yansıtmadığımızı sanmıyorum," dedi Flint, hepimizin yeni gelene bakarak geçirdiğimiz garip bir anın ardından.

"İyi, çünkü ona güvenmiyorum," diye uyardı Gage.

"Ben de güvenmiyorum. Henüz değil," dedim alfalarıma, sırf omzunda yarım ay dövmesi var diye büyücüye güvendiğimi düşünmelerini istemiyordum.

Teorimizi test etmek için düşüncelerimi Zak'a yönelttim.

"Beni duyabiliyor musun?"

"Elbette, canım," diye hepimizin duyacağı şekilde cevap verdi. Zak'ın üzerinde kalan sihir kokusunu görmezden gelsen bile, dikkatleri üzerine çekiyordu. Omuzları Heath'inkilerle yarışır genişlikteydi, ancak boyu Flint ve Rowan'a daha yakındı. Alfa eşlerim gibi, varlığı fiziksel güç yayıyordu, ancak kurtum onun içinde bir alfa hissetmiyordu.

Aramızdaki çekim inkar edilemezdi, ama daha önce sahte bir kader eş bağı tarafından kandırılmıştım. Kendi teyzem, Ironwood'un Frost Fang sürüsüyle ittifak kurmasını engellemek için Luka ve benim kader eşlerimiz gibi görünmemiz için beni lanetlemişti.

Kendi vizyonumda, en karanlık anımda bir büyücü gelip bana yardım edeceğini görmüş olmama rağmen, benim eşimin olduğunu iddia eden bir büyücü beni temkinli yapıyordu. Ancak... kurtum kesinlikle bir aldatmaca hissetmiyordu — zihnimin duvarlarına pençelerini geçirerek kaçıp onunla oynamak için yalvarıyordu.

Kararsızlığımı hisseden Gage, Zak'a yaklaştı. Alçak bir sesle sordu: "Neden buradasın? Neden şimdi?"

Zak yumuşak bir kahkaha attı. "Yıldız ışıklarını gören tek kişi ben olamam, değil mi? Mümkün olduğunca çabuk geldim."

Zak'ın elini sıkıca tuttum, çünkü bu temas noktası aramızdaki bağı güçlendiğini hissettiriyordu ve onun duygularını hissetmemi sağlıyordu. Çapkın görünüşünün altında, hem yeni keşfettiğim sihirli gücümü hem de kurt tarafımı çağıran derin bir dünya yatıyordu.

Kurtum, Luka'ya karşı hiç olumlu tepki vermemişti, o benim içimde hapsolmuşken bile. Luka ve ben de Zak ile aramızdaki gibi, ruhun derinliklerine inen bu bağı hiç paylaşmamıştık. Bu sahte gelmiyordu.

Sürü bağlarını hissetme yeteneğimi hatırlayarak, gözlerimi yarı kapalı hale getirip o gücü tekrar ortaya çıkarmaya çalıştım.

tüm duyularımı kullanarak aramızdaki bağları bulmaya çalıştım.

"İşte böyle, sevgili öğrencim," diye fısıldadı Zak, beni ürkterek.

Gözlerimi açtığımda, dolgun dudakları bilmiş bir gülümsemeyle kıvrıldı. Ama beni esir alan, onun yaramaz bakışlarıydı.

"Sihir gücünü topladığını, etrafına topladığını hissediyorum. Ne yapıyorsan yap, ihtiyacın olursa sihir gücüm senin."

Bunu nasıl yapacağımı bilmediğimi ona söylemedim. Sihirime eriştiğimi hissetmesi, Odinswolf'un kutsamaları yerine büyücü güçlerimi kullanarak yanlış yolda olduğumu düşünmememe neden oldu. Bu yüzden gözlerimi bir kez daha yarı kapalı hale getirerek, bağların çok belirgin olduğu o yere tekrar ulaşmaya çalıştım. Bu sefer, bağlar hiç çaba harcamadan yerine oturdu.

Gördüğüm şey gözlerimi fal taşı gibi açtı. Beni çevreleyen bir bağ ağı, ortak bağlantılarla sarmalıyordu. Hepsini çözmek için durakladığımda, üç farklı tür olduğunu fark ettim: sürü bağları, eş bağları ve benimle eşlerim arasında istemeden oluşturduğum Bağlantı bağı.

Zak ile aramızdaki Bağlantı, zar zor kontrol edilen bir enerjiyle çatırdıyordu, ama benim dört alfamla paylaştığım eş bağı bizde yoktu. Eşlerimle olan bağlarım daha kalın ve güçlüydü ve çok daha sağlam hissettiriyordu.

Şaşırtıcı bir şekilde, Zak'ı diğer arkadaşlarımla ve onları da Zak'la birbirine bağlayan bağlar gördüm. Bağlantı sadece Zak ile benim aramda oluşmamıştı — altı kişiyi birleştiriyordu. Ve en zayıf iplik, benden dışarıya, hiçbir yere bağlı olmayan bir yere doğru uzanıyordu. Ama yönü belliydi — en uzak yıldız ışığının düştüğü yere işaret ediyordu.

Üçüncü tür bağ olan Howling Echo'yu birleştiren sürü bağları Zak'a bağlı değildi, bizimle Gage aracılığıyla bağlı olan Frost Fang sürü bağları da öyle.

O bir sürüye ait değildi, ancak Gage'den bizim sürüye katılmasına izin vermesini istemişti.

Etrafımızda, diğerleri Bağlantı üzerinden sessizce birbirleriyle konuşuyorlardı, beni dinlememe izin veriyorlardı, ama Zak'ı dışlıyorlardı.

"Kokusu çok... tanıdık geliyor," diye mırıldandı Heath zihnimizde.

"Freya'nınki gibi, hem kurt hem de büyü," diye cevapladı Flint.

"Kurtlardan çok cadiya benziyor," diye uyardı Rowan.

"Biz bağlandık," diye cevapladım, aramızdaki bağı görebildiğim için artık daha kendime güveniyordum. "Kader onu bana, bize bir neden için gönderdi. Onu tanımamız gerekiyor."

Frost Fang bölgesine doğru baktığımda, Gage'den sınırın yakınında toplanan birkaç kurda uzanan güçlü bir sürü bağı gördüm.

Bir iç çekerek gözlerimi kırptım ve özel görüş yeteneğimi kaybolmaya bıraktım. En azından bu yeteneği ustalıkla kullanabiliyordum, ama muhtemelen bu yeteneği, gücüne içgüdüsel olarak erişebilen Odinswolf'tan miras aldığım içindi.

"Zak..." Bonded bağlantısı üzerinden söyledim. Kurtların toplanmasını görmek, bizi bekleyen siyasi çalkantıları hatırlattı. "O Bonded işaretini bir kez daha saklaman gerekiyor. En azından bir süreliğine."

Onunla olan bağımın bir korku dalgası geçti, ama çabucak bastırdım. Elimi aramızda kaldırdı ve elinin arkasına hafifçe öptü.

Sesinin zengin bariton tonu, sadece ben ve arkadaşlarımdan duyabileceği kadar yükseldi. "Senin için? Her şeyi yaparım."

Büyü, elmacık kemiği boyunca dalgalandı ve rune sanki hiç var olmamış gibi kayboldu, altında lekesiz siyah bir cilt bıraktı. Gözlerim bir kez daha pürüzsüz, güçlü çenesine ve kulak kepçelerinin kenarındaki küpelere çekildi.

Gülümsemesi genişledikçe yanaklarım kızardı. Yeni bağımız sayesinde, benim açık takdirimden duyduğu memnuniyeti hissettim. Onlarla ilk tanıştığımda olduğu gibi, vücudum onun varlığına yoğun bir tepki verdi ve beni

Nefesim kesildi. Diğer arkadaşlarım etrafımda gerginleşmiş, tedirginlikleri arkadaşlık bağlarımız ve Bağlantı aracılığıyla bana da geçmişti, ama gözlerimi ondan ayıramıyordum.

Onun kökenleri ve tanışmamız beni meraklandırıyordu. Bizi birbirimize bağlayan kaderin gizemlerine cevaplar bulmak istiyordum. Ama önce...

"Soğuktan içeri girelim," dedim ve onu Frost Fang sürüsünün topraklarına doğru çektim.

Rowan ve Gage'in rahatsızlığı farklı nedenlerle arttı. Zak'tan gelen rahatlama, sevinç ve çaresiz özlem duyguları bu duyguları bastırdı. Ama bu duygular, Zak'ın Bağlantı ile bir şekilde susturmuş gibi, geldikleri gibi hızla kayboldu.

Medeniyete doğru döndüğümde, kurt şekil değiştirenlerin kalabalığı büyümüştü. Zak yanımda duruyordu ama sanki tehditkar görünmek istemiyormuş gibi sınırı geçmek için hiçbir hareket yapmadı. Yüzündeki ansuz runesini saklamasını istemiştım ama elini bırakmadım.

Sonunda, onun Bağlılık işaretlerini ortaya çıkarmasını istiyorum ve eğer sürü arkadaşlarımız beni onunla el ele tutuşurken görürlerse, bu daha az şaşırtıcı olur.

"Sürü koşusundan sonra hepimiz yorgunuz," diye bağırdı Gage, toplanan Frost Fang kurtlarına. "Hepiniz yataklarınızı bulun.

Buradan itibaren büyücüyle biz ilgileniriz."

Alnında ay işareti olan küçük bir kurt homurdandı, sonra geriye çekilerek Fern'i ortaya çıkardı. Fern, şafak ışıklarında çıplak ve utanmaz bir şekilde duruyordu. Flint kız kardeşinden gözlerini ayırdı ve Heath'in bağımızdan gelen sinirlenmesini hissettim.

"Sürü koşusundan sonra hepimiz yorgun ve güçsüzken bu yabancıyı içeri mi alıyorsun... alfa?" Fern, bir an tereddüt ettikten sonra rütbesini ekledi.

Gage, toplanan kurtlara doğru elini uzattı, avucunu açarak. "Endişelenme. Sürü alfaları gün boyunca nöbeti devralarak herkesin güvenliğini sağlayacak, ama o bir yabancı değil. Freya Zak'ı tanıyor ve güvenilirliği şüphe götürmez."

Onun sözleri otoriteyle yankılandı ve bir kez daha Gage'in sürüyü yönetmesini ne kadar sevdiğimi hatırlattı. Heath'in hayranlığı ve rahatlaması, bağımız aracılığıyla benimkine karıştı. Kurtum, Gage'in sözlerinde hiçbir aldatma hissetmedi — sonuçta, Zak'i rüyamda gördüğümü ve yıldızların onun da benim eşlerimden biri olduğunu ortaya çıkardığını biliyordu.

Gage durakladı, sözlerinin gerçeğinin sürü bağıyla yayılmasına izin verdi, ama benim daha ilginç bulduğum şey Zak'ın şaşkınlığıydı. Gage'e doğru eğilirken parmakları benimkilerle daha da sıkılaştı, sanki onun baskın gücüne çekiliyormuş gibi.

Gage sesini yükselterek ekledi, "Frost Fang sürüsüne hoş geldin, Zak. Konuşacak çok şeyimiz var."

Artık kimse, sürünün alfasının büyücüyü sürünün topraklarına davet ettiğini inkar edemezdi.

Bunun üzerine Gage ve Heath ilerledi ve Frost Fang dönüşümcüleri yol açtı. Zak'i yanıma çekerek, sürünün en dominant iki alfasının arkasında el ele yürüdük. Flint ve Rowan arkamızda koruma gibi yerlerini aldılar.

Sürü, Gage ve Heath'in hakimiyeti için ve Zak'tan gelen sihir kokusundan uzak durmak için ayrıldı.

Korkularının kokusu, kurtumun savaş hazırlığıyla gerilmesine neden oldu. "Ne sürpriz." Fern, yanıımızdan geçerken kollarını kavuşturdu.

"Tabii ki, iki büyücü birbirini tanıyor."

Flint, kız kardeşinin gözlerine bakmak için yanından geçerken durakladı, ta ki kız kardeşi bakışlarını kaçırana kadar. "Freya'nın bu sürünün liderlerinden biri ve benim eşim olduğunu unutma."

"Özür dilerim... alfa," dedi Fern sertçe.

"Hadi," dedi Heath zihnimizde. *"Hepimiz konuştuktan sonra onlarla ilgileniriz."*

"Neden bekleyelim?" Zak'ın eğlencesi Bağlantı üzerinden yayıldı. *"Bu Bağlantı, yürürken sohbet etmek için daha iyi bir yol, değil mi?"*

Kimse cevap veremedi, ben sordum: *"Neden şaşırdınız?"*

Soruyu Zak'a yöneltmiş olsam da, aynı şeyi yapmalarını umarak düşüncelerimi beşine de ilettim. Bu, aramızda güven inşa etmemize çok yardımcı olacaktı.

"Ben geldiğimde hepiniz çok temkinliydiniz... Gage'in benim onurumu cesurca savunacağını beklemiyordum." Sürü lideri kararlı bir şekilde öncü olarak yürürken sırtını dikleştiren Zak sıırttı.

"Zak, Freya'yı hiç rüyanda gördün mü?" diye sordu Flint.

"Birçok kez. Beni buraya çağırdı resmen. Bu... daha önce hiç karşılaşmadığım bir büyü yeteneği. Bağlı cadılar arasında bile."

Yürürken, sonunda rüyalarımnda nasıl göründüğünü daha net hatırladım. Bazen öğretmen gibi, bazen şakacı ve flörtöz, her zaman ulaşamaz gibi görünen bir bağ kurmaya çalışıyordu... ve şimdi bu bağ ulaşılabilir gibi geliyordu. Hatırlayabildiğim rüya parçaları her zaman çok kısa sürmüştü. Ama şimdi o buradaydı ve sonunda yüz yüze bağlantı kurabilirdik.

Bakışlarının ağırlığı üzerime çöktü, beraberinde hayranlık ve merak duygusu getirdi. *"Nasıl yaptın?"*

Heath'in vücut dili dıştan pasif görünse de, zihnimizde hırıldıyordu. *"Soruları sen sormazsın. Biz sorarız. Ve Freya'nın sorularının önce cevaplanması onun hakkı."*

Zak sadece başını eğdi, ama sanki her şeyi kayda geçirir gibi tepkilerimizi ölçtüğünü hissettim. Kurt tarafım içgüdüsel olarak ona güveniyordu, ama insan tarafım tedbiri elden bırakmayı reddediyordu. Yine de elini bırakamıyordum, sanki bırakırsam rüyalar alemine geri dönecekmiş gibi.

Ama Heath'in söylemediği uyarıyı ciddiye aldım. Odinswolf mirasımın sırlarını açığa çıkarmak için doğru zaman değildi.

Kısa bir sessizliğin ardından, *"Peki, rüyalarında benim hakkımda ne öğrendin?"* diye sordum.

Onun önceki flörtöz şakalarına geri döneceğini bekliyordum, ama Zak bir an için sözlerini tarttı.

"Gerçekten mi? Senin korkusuzluğunu ve bağımsızlığını hissettim. Her zaman açık fikirli ve hoşgörülü görünüyordun, aynı zamanda eşlerine sadık ve bağlıydın. Rüyalarında bile onların kimliklerini koruyordun, bu yüzden dördünün de kurt dönüşen ya da bu kadar dominant olduklarını hiç şüphelenmedim. Şimdi anlıyorum ki, dört alfa erkeği eşin olarak seçebilecek kadar güçlü bir kadın olmalısın."

Düşünerek serbest eliyle pürüzsüz çenesini ovuşturdu.

"Ayrıca, neden sorun yaşadığını da keşfettim. Büyü öğrenmenin sebebi, daha fazla güç elde etmek için sana ve arkadaşlarına zarar veren teyzen gibi bir cadı olmaktan korkman. Hepimiz öyle değiliz, Freya."

Dört alfam, bu yabancıнын benim sırlarımı bu kadar iyi bildiğini fark edince, tüm arkadaşlarım şaşkınlık içinde kaldı. Ancak Zak, bunun sözlerini yavaşlatmasına izin vermedi.

"Sen de... bana şefkat gösterdin. Kendi zorlu deneyimlerinden doğan bir şefkat, sanırım."

Bu kez Rowan'ın zihnimizde homurdanma sırasıydı, ama Heath'in aksine, o kayıtsızlık maskesinin arkasına saklanamadı. Yumruklarını sıkarak, gözleri altın rengi parlayarak Zak'ın yanına yürüdü.

"Onun neler yaşadığını bilmiyorsun."

Diğerlerimiz ilerlemeye devam ettiğinden, Rowan da Zak'ın yanında, kafesinin parmaklıkları boyunca bir kaplan gibi dolaşmaya devam etti.

İkisi arasındaki uçurumu kapatmak için ne söyleyeceğimi bilmeyi dilerdim, ama bu görüntüyü gördüğümünden beri en çok korktuğum şey Rowan'ın tepkisiydi. O, benim eşim olmadan önce de cadılardan nefret ederdi. Şimdi yeni bir büyücü ortaya çıkmıştı ve Zak'e karşı soğuk tavırları beni şaşırtmadı.

Diğer eşlerim müdahale etmedi, yeni gelenin nasıl tepki vereceğini beklediler.

Zak, Rowan'dan gözlerini ayırarak onu bir dereceye kadar yatıştırdı. Ama Zak elimi bırakmadı ve yürümeye devam etti. Bağıımızda korku ya da savunma hissetmedim, hatta sanki bağıımızdan kopmuş gibi, kendini boşaltmış gibiydi.

"Anlıyorum, Rowan. Hatırlattığın için teşekkür ederim. Freya hakkında daha fazla şey öğrenmeyi sabırsızlıkla bekliyorum." Zak elimi sıktı. *"Ve hepiniz hakkında, bir sürü olarak. Size, varlığım bir izinsiz giriş gibi geliyor ve bunun için üzgünüm. Ama hepinizle tanıştığım için üzgün değilim, çünkü sonunda yerimi bulmuş gibi hissediyorum. Her ne kadar garip gelse de — hepimiz için — ben de size, Freya'nın yanına aidim."*

Sözlerinde ve tavırlarında koruyucu bir ton olduğu çok açıktı. Bir an için, tüm bağ, her yönden gelen koruyucu içgüdülerden ibaret gibi geldi.

"Freya sana güveniyor," diye cevapladı Gage. "Şimdilik, öyle." Bana yeter. Ama ona karşı haddini aşarsan... dünyadaki tüm sihir bile seni bizden kurtaramaz.

Gage gergin hissediyordu, kavgaya hazırdı. Özellikle de kasabada, her iki formda da şekil değiştirenlerle çevriliyken. İki ayaklıların fısıltılarını duydum, büyü'nün tehlikelerinden bahsediyorlardı. Fern'in karşılandığı tavır artık ona kişisel gelmiyordu, daha çok kırılmak üzere olan bir barajın kanıtı gibiydi.

Zak onları görmezden geldi, daha çok arkadaşlarımın oluşturduğu tehditle ilgileniyordu.

"Sana temin ederim, Freya'nın tüm kalbiyle istediğinden fazlasını asla talep etmeyeceğim." Elimini tekrar sıktı, ben de onun elini sıktım ve bu dokunuştan rahatladım. *"Bağlantı yoluyla onun şüphe veya rahatsızlığını hissedersen, asla sınırlarını aşmayacağım. Bu hepiniz için yeni bir şey, ama ben tüm hayatım boyunca bir Bağlantı çemberine katılmayı arzuladım.*

Bana gösterdiğiniz güveni, Freya'ya bu şekilde dokunmama izin vererek, suistimal etmeyeceğim."

Ellerimizi kaldırdı, ama sözleri beni rahatsız etti ve içimden bir hırıltı çıktı.

"Onlar kime dokunabileceğime karar veremezler. Elini tuttum, onlar izin verdiği için değil, ben istediğim için."

Zak'ın gözleri benim gözlerimden dudaklarıma kaydı. *"Rüyalarımızda beni büyüleyen o ateşli bağımsızlık var. Keşke*

Keşke rüyalarımızın nasıl birbirine bağlı olduğunu bilebilseydim."

Flint, Zak'ın konuyu geçiştirmesine izin vermek istemedi ve yanıma geldi. *"Bu her zaman Freya'nın seçimi. Her zaman öyleydi."*

Haklıydı. Gage ilk anlaşmayı yaptığında bile, bu kaba teklifi kabul etmek ya da reddetmek bana kalmıştı. Beni zorlayarak vazgeçirmeyi umduğunu düşünmüştüm. Ama bunun yerine, tutkumu ateşlemişti. Onlarla tanıştığım anda üçüne de çekilmiştim. Rowan için de aynı şey geçerliydi — teknik olarak onunla tanışmadan önce bile, çünkü ilk kez rüyalarımızda karşılaşmıştık. Tıpkı son zamanlarda rüyalarımın beni Zak'e, onu da bana yönlendirdiği gibi...

Zak başını eğerek Flint'e selam verdi ve bakışlarını kaçırdı. Flint'in şaşkınlığını ve bağımız üzerinden bir tür sevinç hissettim. Zak'ın bizi ilk gördüğünde gösterdiği aynı flörtöz coşkuyla üzerine atlayacağını bekliyordum.

Bunun yerine, önündeki yola bakarak yavaşça sonraki sözlerini seçti. *"Gerçekten, bu tamamen sana kalmış, Freya."*

Bazen, tüm Bağlılar... diğer Bağlılarla eş olmazlar. Bazıları için bu, güç paylaşımıyla ilgilidir ve sadece bir veya iki Bağlıyla eş olurken, diğerleri birbirleriyle ilişki kurarlar."

"Ben... bunu bilmiyordum," diye cevap verdim, nasıl cevap vereceğimi bilemeden.

Bu, benim eşim olmak istemediği anlamına mı geliyordu?

"Sen istemedikçe aramızda hiçbir şey olmayacak."

Gözlerini benimkilere diktiğinde, orada yanan açlık beni sessizliğe boğdu. Bağlantı o kadar derin bir yalnızlık hissi veriyordu ki, onu kucaklamak için neredeyse yolumdan sapıyordum. Ama sürü bizi izliyordu ve sessizce yanlarından geçtik. Normal eş bağı sayesinde eşlerimle özel olarak konuşabildiğimi biliyorlardı, ama Zak ile de bunu yapabildiğimi ya da onun da aynı şekilde hepimizle konuşabildiğini bilmiyorlardı.

Gage, bizim odanın kapısına ulaştı ve bana durmam için fırsat verdi. Zak'e döndüm, aramızdaki baē aracılıēıyla onun ifadesini inceleyerek, bizim baēımızdan ne istediēini ve beklediēini anlamaya çalıştım. Sadece benden deēil, eşlerimden de.

"Yani, tüm Baēlılar birbirleriyle eēleřmezler mi?"

Omuzları düştü, ama baēımızdan kararlılıēının arttıēını hissettim. *"Her Baēlılar emberi farklıdır. Tüm Baēlılar, diēerleriyle olan ilişkilerini özgürce tanımlayabilirler."*

O acı hissi yine ortaya çıktı, sanki o kapıyı açıp onu içeri almamı çaresizce beklerken dışarıda kalmış gibi. Gage'e başımla işaret ettim ve o kapıyı açtı.

"Hoş geldin, bizim inimize," dedi Zak'a.

Sözlerine raēmen, isteksizliēi benimle olan baēımı etkiledi ve Heath'in peşinden içeri girerken kaşlarımı atım.

Zak ve ben de peşlerinden girdik, sonra Flint.

"Ona büyü ēreteceksin, deēil mi?" diye homurdandı Rowan.

"Elbette," diye parladı Zak. "Sabırsızlanıyorum." Sürpriz bir şekilde, Rowan hepimizin arkasına sıkışarak içeri girdi ve kapıyı arkamızdan kapattı.

"Peki," dedi Zak, etrafına bakarak. "Kimle yatacaēım?"

Vücudum onun şakacı bariton sesine anında tepki verdi. Sanki bu, uyarılma kokumun arkadaşlarıma ulaşmasını engelleyebilecekmiş gibi bacaklarımı birbirine sıkıştırdım.

Zak sadece sırttı ve Gage'e kaşlarını oynattı. Sürü alfa, Zak'e bakmaya devam etti, ta ki büyücü utangaa baēıřlarını kaçırıp, sanki beni bir şeyden emin etmek istercesine elimi sıktı, ama neyden emin olmak istediēini anlayamadım.

"Dışarıda nöbet tutar mısınız?" diye sordu Gage, Rowan'a.

Rowan'ın "Hayır. Freya uyurken büyücüden gözümü ayırmak istemiyorum" cevabı tüm baēlarımızda şaşkınlık dalgası yarattı.

Rowan'a kaşlarımı çattım, ikisinin hep kavga edeceği endişesiyle. Ama Zak'a baktığımda, bana göz kırptı.

Zak'ın zihnime fısıldadığı sonraki sözler sadece bana aitti.

"Endişelenme, sevgili öğrencim. Senin için hepsini kazanmak için ne gerekiyorsa yapacağım."

Bölüm 2

Zak

Bir alfa kurt şekil değiştiren beni dik dik izlerken öğle vakti uyumaya çalışmak pek de kolay değildi. Ama Vancouver'dan tek başıma çıktığım zorlu yolculuğun ardından, sürü topraklarını atlatıp vahşi doğada yürüyerek buraya kadar geldikten sonra, yorgunluktan bitkin düşmüştüm. Dün gece, devasa yıldız ışınları üzerime düşerken uykuya dalmak zor olmuştu... ve yeni sürü arkadaşlarımın da üzerine düştüğünden emindim.

O sırada, Frost Fang sürüsünün topraklarından birkaç mil uzakta, kayalık bir çıkıntının yakınında saklanıyordum. Böylesine heyecan verici bir manzaradan sonra, tehlikeli vahşi arazide tek başına uyumak kolay olmadı. Gece yarısı neredeyse donarak uyandım. Ancak o zaman ateş yakmaya cesaret edebildim ve vahşi arazilerde dolaştığı söylenen vahşi alfa kurtların dikkatini çekmemek için ateşi ışık yaymayacak şekilde büyüledim. Koruyucu büyülerimin beni yeterince çabuk uyandırıp kendimi büyüyle savunmamı ummak zorundaydım. Bu riski almak istememiştim, ama hayatta kalmıştım.

Sadece kararlılığım ve sonunda ait olduğum yeri bulduğuma dair umudum, beni vahşi topraklarda tek başıma yürümeye itebilirdi. Freya rüyalarımda bana seslenmişti ve ben de ikimiz için bu rüyaları gerçeğe dönüştürebilmek için her şeyden vazgeçmiştim. Rüyalarımda Freya'nın diğer Bağlılarını görmüştüm... ama dördünün de kurt... ya da alfa olacağını beklemiyordum.

Alfaların bilindiği gibi, eşlerine karşı sahiplenici ve koruyucuydu. Beni bir tehdit olarak görüyorlardı ve onları suçlayamazdım. Onların yerinde olsam ben de aynı şeyi hissederdim.

Bu, pes edip bu alfalara karnımı göstereceğim anlamına gelmiyordu — her ne kadar içimden yarısı bunu yapmak istese de. Bunun yerine, belirsiz durumlarda her zaman yaptığım şeyi yaptım — cesaretle öncü oldum. Hayatımda bu noktaya kadar izleyerek, sessizce dinleyerek ve ortamı okuyarak hayatta kalmıştım.

Freya'nın alfa eşleri beni uzaklaştırmaya çalışabilirdi, ama benim büyümden çekiniyorlardı. Sakin bir güven yaymıştım ve şu ana kadar bu taktığım işe yaramıştı. Çabalarımın karşılığında, Bağlı'mın inine davet edilmişim. Tabii ki, bu güven gösterisi eşit sayıda önlemlerle birlikte gelmişti... örneğin, kapının önünde çömelmiş, onun haberi olmadan çıkmamı engelleyen devasa kara kurt gibi.

"Sanırım siz şekil değiştirenler birbirinizi çıplak görmeye alışkınsınız," dedim flörtöz bir sesle, kendime güvenmiş gibi davranarak gömleğimi çıkardım.

Altın rengi gözleri beni izledi ve bir dudağı, bu formundaki etkileyici dişlerini göstermek istercesine kıvrıldı. Ancak insan tarafı tamamen yok olmamıştı. Bağlantı sayesinde, Rowan'ın iç içe geçmiş merak ve ihtiyatını hissettim.

O hayvani gözler, piercingli meme uçlarıma indi, sonra tekrar yüzüme fırladı. Yırtıcı hayvanın bakışları altında, yorgunluk beni çekse de, ifademi nötr tutmaya çalıştım. Düşman topraklarında geçirdiğim günlerin yorgunluğu, şimdi zayıflık göstermenin yanlış olacağını biliyordum, ama burada doğru davranışın ne olduğunu bilmediğim için dikkatlice bakışlarımı ondan kaçardım.

Evimi, cadı grubumu, ev arkadaşlarımla olan kolay ama yüzeysel ilişkilerimi ve yıllar boyunca

Freya ile rüyalarımda gördüğüm aidiyet vaadini takip etmek için vazgeçmiştim.

Ama şimdiye kadarki tüm hayallerim gibi, bu da ulaşamaz kalmıştı. Hiçbirine durumumun ne kadar umutsuz olduğunu belli edemezdim. Freya ve arkadaşları beni kabul etmezse, Ravenscroft Coven'ın öfkesiyle yüzleşmeye cesaret edemezdim.

Bu dört üstün avcı, içgüdülerinin gerektirdiği şekilde, tehdidi ortadan kaldırarak, yani beni ortadan kaldırarak, eşlerine olan ilgimi kolayca sona erdirebilirdi. Zayıflığımın en ufak bir kokusunu bile alırlarsa, her şey biterdi.

İlk başta, hiçbirinin paylaştığımız Bağlantı aracılığıyla beni fark etmemesine şaşırdım. Başlangıçta benimle konuşmak için bilinçli olarak kullanmamış olsalar da, hepsinin beni nasıl gördüğünü iyi anlayabilmiştim.

Endişeleri Freya'nın etrafında dönüyordu, bu yüzden buraya gelirken bu endişeleri gidermek için elimden geleni yaptım. Birbirimize bağlı olabilirdik, ama bu onun benimle yatmasını beklediğim anlamına gelmezdi... her ne kadar içten içe tam da bunu yapmasını umut etsem de. Rüyalarımızda sayısız kez birlikte olmuştuk, ama Freya'nın tepkileri, gece yaptıklarımızı benim kadar hatırlamadığından şüphe etmeme neden oldu.

Bunun yerine, kendimi şimdiye kadar gördüğüm en büyük kurtun önünde soyunurken buldum. Ravenscroft Coven'ın kontrolündeki şehirde pek kurt görmemiştim, ama Rowan'ın kurdu doğal olmayan bir şekilde devasa, inine giderken gördüğüm Frost Fang kurtlarından çok daha büyüktü. Gömleğimi katlayıp komodinin üzerine koydum, sonra aynı şeyi kot pantolonumla yaptım, ardından vahşi arazide yürüyüşüm için giymeyi akıl etmiş olduğum termal içlikleri de aynı şekilde katladım.

Sadece iç çamaşırlarımla ayakta dururken, Rowan'a bir göz attım. Büyük kurtun gözleri beni ayak parmaklarımdan yüzüme kadar süzdü. Altın rengi gözleri benimkilerle buluştuğunda, beni bir kez daha, beni zaten bir tehdit olarak gören bir alfa kurdun bakışlarına cesaretle bakmaya davet etti.

Delirmedim, bu yüzden gözlerimi ona indirdim. Zaten uzun süre gözlerine bakamazdım... Alfa gücü

bana çok güçlü baskı yapıyordu. Freya bununla nasıl başa çıkabilmişti? O açıkça onlar gibi bir alfa değildi, ama belki de onların eşleri olduğu için, onların hakimiyeti ona o kadar ağır gelmiyordu.

Sonunda onunla yüz yüze tanışmış, elinin benim elimde bıraktığı elektriksel dokunuşu hissetmişken? Onun koridorun sonunda olduğunu bilmek, tüm vücudumu arzuyla sızlatıyordu.

Titreyerek yatağa doğru ilerledim. Buraya kadar gelirken, şekil değiştirenlerin gösterdiği soğuğa karşı direnç gösteremedim.

Battaniyeleri kaldırıp altına girerken, Rowan'ın eğlenceli tavırları beni şöyle söylemeye itti: "Beni ısıtma teklifine hiç cevap vermedin, koca adam."

Sonuçta Freya'ya onları kazanacağıma söz vermiştim. Rowan beni en çok şaşırtan kişiydi, ama zamanla onu da anlayacaktım.

Büyük kurt gülerek homurdandı ve ben bunu bir zafer olarak kabul ettim. Bana cevap vermemiş olması dışında.

"Ee? Cevabın ne? Artık, ne şekle girersen gir, bağımız sayesinde seni duyabildiğimi biliyorsun."

"*Uyu biraz, büyücü,*" dedi sessiz, tehditkar sesi, soğuk battaniyenin altında tüylerimi diken diken etti.

Ses tonuna rağmen, tarafsız sözleri beni rahatlattı. Burada ip üzerinde yürüyordum, bu yabancılar arasında yerimi bulmaya çalışıyordum. Ama rüyalarım bana sonunda buna değeceğini göstermişti. Freya ile nihayet tanıştığımıza göre, artık rüyalarımda beni ziyaret etmeye devam edecek mi diye merak ederek gülümsedim. Bu hoş düşünce zihnimi rahatlattı ve battaniyeler nihayet ısınmaya başlayınca gevşedim.

Uyanınca pencerenin gece karanlığı gibi karanlık olduğunu gördüm, ancak perdeler dışarıyı görmemi engelliyordu. Perdeler pencere pervazındaki hafif bir esintiyle dalgalanırken aklıma bir düşünce geldi: Bağlılık bağı işte böyle bir şeydi.

Cadılık eğitimim sayesinde, bağın büyüsunü anında takip ederek kapakları açıp kapatabilmiştim. Onlarla tanışmadan önce bile

onlarla tanışmadan önce, Freya ve tüm arkadaşlarının yaptığı gibi Bağlantı'ya çok fazla sızmamayı öğrenmişim.

Freya, melez olduğu için eğitmesi kolay olacaktı. Ama dönüşme içgüdüğü dışında hiçbir sihir yeteneği olmayan kurt dönüşen eşleri için durum ne olacaktı? Perdeleri kapatmayı bile bilmiyorlardı.

Esnedim ve yuvarlandım, kapımda başka biri nöbet tutuyordu — insan şeklinde.

"Neyi kaçırdım?" diye sordum Flint'e esnerken.

"Diğerleri çoktan uyandı," diye cevapladı kapıyı açmadan önce. "Sürü toplantısı yapılacaktı."

Sözleri içimi korkuyla doldurdu. Benim covenim pek de misafirperver bir yer değildi ve bir kurt sürüsünün beni kollarını açarak kabul etmesini beklemediğimi bilsem de, beni kovarlarsa ne olacağından korkuyordum.

Güvensizliğimi bağımızdan saklayarak Flint'e en güzel gülümsememi gösterdim. Yıllar içinde korkumu küstah bir maskenin arkasına saklamakta ustalaşmışım. Bu, diğerlerini etkisiz hale getiriyor ve benim zararsız bir flört olduğumu düşünmelerini sağlıyordu.

Ancak Flint'in koyu kahverengi gözleri beni delip geçiyor gibiydi. "Sürüyle birlikte yüzleşeceğiz. Şimdilik mutfakta bizimle yemek ye."

Duygular boğazımı tıkadı ve cevap veremediğimi gizlemek için giysilerimi kapıp giydim. Gündüz uyuyup gece uyanmak da toparlanmama yardımcı olmuyordu. Bağlantı yoluyla kendimi toparlamak için diğerlerine ulaştım. Endişe, temkinlilik ve kararlılık diğerlerinden bana ulaştı ve Flint'e başımı salladım.

"Önden git," dedim, kendimi toparlayarak.

Flint gerçekten bana destek olacaklarını mı ima etmişti? Bugün erken saatlerde, Gage beni güvenilir bulduğunu ve Freya'ya yabancı olmadığımı söyleyerek çok otoriter bir tavırla beni şaşırtmıştı. Bağlantı sayesinde, onların duygularını hissedebiliyordum, ama benim hakkımda vardıkları sonuçları anlayamıyordum. Belki de onların bana karşı şüphelerinden fazla endişelenmişim

, ama her halükarda, onların sürüsünde yerimi kazanmak için elimden geleni yapacaktım.

Başarısızlık bir seçenek değildi.

Flint yatak odasından çıkarken, nefesimi tazelemek ve çenemdeki sakalları temizlemek için birkaç hızlı hijyen büyüü yaptım. Flint, şüphesiz büyüü hissederek kaşlarını kaldırdı.

"Hanımımız için hızlıca tıraş oldum," diye göz kırptım, sonra nazikçe bakışlarımı başka yere çevirmek için Flint'in pürüzsüz çenesine baktım.

"Senin gibi olsun, senin gibi olmasın, seni sever," dedi Flint, güven verici bir gülümsemeyle.

Sesindeki kesinlik nefesimi kesti. Flint, Rowan'ın tam zıttı gibiydi. Karanlık kurt belirsiz bir şekilde tehditkar ve çekingenken, Flint açıkça beni rahatlattı ve kendimi dahil hissettirdi.

Mutfağa doğru yol gösterdi, sonra Freya'yı kollarına aldı. Uykudan dağınık ve rahat giysileriyle bile, beni mıknaş gibi çeken sessiz bir güç yayıyordu.

Onu tekrar dokunmak istediğim için kalbim sızladı. El ele tutuşmak yetmezdi, ama daha fazlasını isteyerek onu korkutmak istemedim. Ona ve alfa eşlerine söz verdiğim gibi, bu onun istediği gibi olacaktı.

Etrafa bakındım, Gage ve Heath mutfak masasındaydı, Rowan ise ortalıkta yoktu.

"Günaydın," dedim, küçük mutfağı gözden geçirerek. Üç kaslı alfa, mutfağı daha da daraltıyordu.

Rüyalar beni bunlara hazırlamamıştı. Dinamiklerini kısaca görmüş, bağlarının yankılarını hissetmişim, ama şimdi onların karşısında durmak, özenle koruduğum kontrolümü alfa hakimiyetlerinin ağırlığı altında sallandırıyordu.

"İyi akşamlar," Heath yumuşak bir gülümsemeyle düzeltti. Freya gülümsemesini saklayarak ikimizin arasında bakışlarını gezdirdi.

Gage'in çenesi gerildi. Bonded bağlantısı olmasa da, tüm durumdan rahatsız olduğunu anlamak zor değildi. "Hadi

Çalışma odama gidelim, orada hepimiz konuşabiliriz."

"Yolda yemek yemeyi sorun etmezsiniz umarım," dedi Heath, harika kokan sarılmış kahvaltı sandvilerini dağıtarak. "Sadık bir Frost Fang sürüsü yesi, Gage'in isteği üzerine bunları bıraktı."

Günlerce benzin istasyonundaki atıştırmalıklarla hayatta kaldıktan sonra, hevesle bir tanesine uzandım. Parmaklarım Heath'in parmaklarına değdiğinde, Freya ile ilk kez temas ettiğimizde olduğu gibi, elektrik gibi bir şey beni sardı. Sanki iğne batmış gibi geri çekildi. Gözleri büyüdü ve elini indirdi.

"Teşekkürler," dedim, onun tepkisine ne anlam vereceğimi bilemeden.

Heath'e olan ekimim anlık olmuştu, ama onun bana karşı tepkileri hala temkinli görünüyordu. şimdi başını eğip beni inceliyordu ve ben onun ne gördüğünü merak ediyordum. Sırrımı bulmak için vücudumu tararken burun delikleri genişledi.

Sandviğimi kayıtsızca atımdı. Bacon ve yumurtalı sandviin ilk ısırığı, buraya gelirken çok az şey yediğimi düşününce midemi daha da guruldattı.

Sürü uykuya öncelik verdiğinde minnettar olmuştum, ama şimdi ne kadarını açığa vuracağımı bilemiyordum. Bu güçlü alfalara hakkımdaki gerçeği öğrendiklerinde ne düşüneceklerdi?

şimdilik, bilmeleri gerekenleri biliyorlardı. Freya sırrımı öğrenmek isterse, sorardı. Benim ateşli eşim bunu çoktan kanıtlamıştı.

Gage kapıdan çıktı ve geri kalanımız da onu takip etmek için harekete geçti.

Freya elimi tutmak için uzandığında, ona tekrar dokunmak için o kadar hevesliydim ki neredeyse tökezledim. Heath'in önerdiği gibi yürürken yiyebilmemiz için sandviçi diğer elime aldım.

"Benim yol gösterici yıldıızım," diye minnetle fısıldadım zihninde, uzattığı eli tutarken. Bu takma ad çok uygun gelmişti, çünkü o beni rüyalarımız aracılığıyla buraya getirmiş, hiç bulamayacağımı sandığım aidiyet yolunu göstermişti.

"Bağlanma işaretini gizlediğin için teşekkürler," dedi. "Bunu halledeceğiz."

O da Flint'in elini tuttu ve ikimizi sandviçlerimizi yerken yürümeye bıraktı. Bağlantı sayesinde, Rowan'ın kasabadan çok uzak olmayan ormanda olduğunu hissettim. Ondan gelen duygular ilk kez tamamen huzurlu ve sakindi.

"Ona bir ısırık ver," diye Flint zihnimde fısıldadı, beni ürküttü. "Bugün yeterince yemek yemedi."

Az önce aldığım lokmayı çiğnerken, sandviçi Freya'nın önüne uzattım.

"Bir ısırık ister misin, canım?" Ağzım dolu olduğu için konuşmak yerine sessizce sordum.

Freya gülümsedi ve öne eğildi. Sandviçi uzatırken ayağım takılmasın diye dikkat ederken, sandviçi dudaklarına yaklaştırdım. Hanımefendi gibi bir ısırık aldı, sonra memnuniyetle inledi ve bu ses penisin anında dikkatini çekti.

Flint güldü, sonra kız yutkunur yutkunmaz sandviçini ona uzattı.

Yanlarından geçerken, kurt şekil değiştirenler bize bakmak için döndüler. Dikkat çekmemeye çalışıyor olabilirlerdi, ama başlarını birbirlerine doğru eğip, bizim duyamayacağımız şekilde sürü bağlarıyla konuşuyorlardı. Biz de aynısını yaptık.

"Gelişim bir kargaşaya neden olmuş gibi görünüyor," dedi Freya'ya Bağlantı aracılığıyla.

O, diğerlerinin duyabileceği şekilde daha geniş bir şekilde cevap verdi.

"Coven'in güvenliğini terk ettiğine pişman mısın?"

Nedense, onun sözleri Gage ve Heath'i anında hırlatmaya başladı. Freya ve arkadaşlarının ne kadar süredir birlikte olduklarını bilmiyordum, ama onların birbirlerine ait oldukları kadar ben de birine ait olmak istiyordum. Bağlantı yoluyla onları gözetlemek, aralarında olduğu kadar kolay bir anlayışa sahip olmaya yetmiyordu.

Rüyalarımda Freya'yı bir dereceye kadar tanımıştım, ama bu küçük bilgiler onu daha da tanımak istememi sağladı.

belki o da aynı şeyi hissediyordu, bu da cevabımın belli olduğu anlamına geliyordu.

"Tabii ki hayır, benim küçük kıvılcımım." Sonra gülümsedim ve ekledim, *"Ayrıca, bizi korumak için senin büyük, kötü alfalarına güveniyorum."*

"Yani sen alfa değilsin?" diye sordu Flint.

"İmkânı yok." Bir kurt adam yalancı olamazdı, bu yüzden konuyu değiştirdim. *"Ve covenimin güvende olduğu konusunda da aynı fikirde değilim. Cadılar tarafından kontrol ed 'da yetim bir melez olarak, çok fazla dikkat çekiyordum."*

"Sen de mi yetimdin?" diye sordu Freya. *"Ailem ben küçükken öldürüldü. Onları hiç tanımadım."*

"Aynı. Ben dört yaşındayken, melez bir çocuk dünyaya getirdikleri ve benimle birlikte coven'dan kaçmaya çalıştıkları için coven her iki ebeveynimi de idam etti."

O nefesini tuttu ve elimi sıktı. Şefkati beni sardı ve onun bilinçli olarak moralimi düzeltmeye çalıştığını anladım. Yeni sürü arkadaşlarım, bağlantıdaki diğerlerinden duygularını gizlemeyi henüz öğrenmemiş olsalar da, Bağlantı'yı nasıl kullanacaklarını biraz biliyorlardı.

"Bunu duyduğuma çok üzüldüm," diye yanıtladı Freya. *"Sürüdeki düşük statüme rağmen, beni evine kabul eden tatlı bir kadın olduğu için şanslıyım."* Bir saniye sonra ekledi: *"Ne yazık ki insan değil, kısmen büyücü olduğumu öğrenmek son zamanlarda aramızdaki ilişkileri gerginleştirdi."*

"En azından hala hayatta. Ona asla zarar vermeyeceğini kanıtlamak için hala zaman var." Freya'ya şefkatimi göstererek, sözlerimin ona teselli olmasını umdum.

Flint'in onaylayan bakışlarını fark ettim, ama sanki hassas bir konuyu açmışım gibi onun itirazını, üzüntüsünü ve isteksizliğini hissettim.

"Umarım sen de iyi bir aile tarafından evlat edinildin?" Freya, konuyu açıkça bana çevirerek sordu.

"İlk başta," diye onayladım. *"İyi bir adamdı. Benim ilk vardiyamdan önce cadılar onu kovdu."*

"Demek sen de dönüşmüşsün," diye araya girdi Heath.

"Mümkün olduğunca az," diye dikkatlice itiraf ettim. Cadılar arasında büyüdüğümü düşünürsek, bu cevap onları şaşırtmazdı elbette.

"İlk dönüşümün ne zaman oldu?" diye sordu Freya.

Sorusu kafamı karıştırdı. Zararsız bir soru gibi görünüyordu, ama Freya sorarken nefesini tutmuştu.

"On beş," diye cevap verdim ve "Ya sen?" diye sordum.

Koruma içgüdüsü, ihtiyat ve isteksizlik dalgaları her yönden üzerime çöktü.

Gage, "Geldik" diyerek yüksek sesle bizi kesintiye uğrattı.

Bu konuşmanın bir yanı onları tedirgin etmişti ve Freya'yı benden korumak için etrafını sarmışlardı. Bağlantı sayesinde onların korumasız duygularına erişebiliyordum, ama zihinlerini okuyamadım.

Onların da benden benim onlardan sakladığım kadar çok şey sakladıkları gerçeği beni vurdu. Gage'in sözlerine rağmen bana güvenmiyorlardı. Umutsuzluk beni kapladı. Bana güvenemezlerse, beni asla sürünün bir parçası olarak kabul etmeyeceklerdi.

Hayatım boyunca, cadılar grubumdan bir damla saygı görmek için çok mücadele etmişim, ama çok azını kazanabilmişim. Şimdi kendimi yeniden kanıtlamak zorunda kalmışım. Gage bizi sürü evine götürürken, zihinsel ve duygusal yorgunluk üzerime çökmüştü.

Hayatta kalma içgüdülerim devreye girince bunu kafamdan attım. Çevremdeki ortamı incelemeye başlayarak çıkışları ve alternatif yolları haritalandırdım. Cilalı karo zeminli devasa bir odadan geçerken kendimi kurt mahkemesine çıkarılan bir cadı gibi hissettim. Ama o devasa odanın içinde ne olduğunu görebilmeden oradan geçtik.

Bunun yerine Gage bizi kitap raflarıyla çevrili rahat bir çalışma odasına götürdü. Sürü lideri olarak masadaki sandalyeye oturdu. Flint, Freya'yı masaya bakan koltuklardan birine oturttu. Heath bana diğer koltuğa oturmamı işaret etti

Gage'in yanındaki masanın kenarına oturdu, bu da ikisi hakkında haklı olduğumu doğruladı. Freya onların ortak eşleri olabilir, ama ikisi arasında da bir şey vardı.

Yenilmiş hissederek sandalyeye çöktüm ve Gage ile meşgul görünen Heath'e baktım. Odada söylenmemiş sözlerin ağırlığı hissediliyordu. Sessizlik uzadı ve beni dahil etmeden aralarında konuşuyorlar mı diye merak ettim.

Onlar için ben, denenmemiş bir yabancıydım, değerli bir müttefik değil. Bunu değiştirmem gerekiyordu. Ama tam konuşmak üzereyken Gage başladı.

"Sürü toplantısı yapmadan önce, hepimiz aynı fikirde olmalıyız. Sürüde sorular var ve birleşik bir cephe oluşturmamız. Herkes gökyüzünden yedi yıldız ışığının düştüğünü gördü. Yıldızların Zak'ın Freya'nın eşlerinden biri olduğunu ortaya çıkardığını kabul etmek istiyor muyuz?"

Freya ve Heath'e baktı, bana bakmadı bile.

Heath, Gage'e bakarak cevap verdi: "Bundan kaçınabileceğimizi sanmıyorum. Onlara onun Freya'ya yabancı olmadığını zaten söyledin. Freya, onların önünde onun elini tuttu. Yıldız ışığı konusunu ele alacaksak, cevap vermekten kaçırırsak yalanımızı anlayabilirler."

"Açık konuşmalıyız," diye onayladı Flint. "Bu göksel işaretler saklanacak şeyler değil. Yıldızların Freya'nın kaderindeki eşlerini ortaya çıkardığını ve bunu hepimizin paylaştığı işaretlerle doğruladığını onlara söylemeliyiz. Zak'ın Bağlanma işaretini saklamaya devam edemeyiz."

Bana sormadan benim hakkımda konuşmalarından hoşlanmadım, bu yüzden sordum, "Büyücüleri sevmiyorlar, öyle mi?"

"Yüzümde bir cadının işareti varken sürüyü yönetmek benim için zor oldu diyelim," diye cevapladı Gage. "Freya'nın birden fazla eş alması ve yarı büyücü olması fikri... birçokları için kabul etmesi zor bir şey."

"Fern de Gage'in otoritesini sarsmak için nedenler bulmaya kararlı gibi," diye işaret etti Heath. "Bu

sadece bir örnek." Aklımda, *"Yani, bunu kişisel algılama,"* diye ekledi.

Freya, Flint'in kucağında kıvrıldı. "Nedenini anlamıyorum. Belki de onun adına sürgüne gönderilmenizin nedenini anlasaydım..."

"Sürgün mü?" diye sordum şaşkınlıkla.

Flint, kolay anlaşılan bir alfa gibi görünüyordu. Hatta eşine yemek yememe izin vermişti, bu da onun hiç de bölgesel olmadığını kanıtlıyordu. Bu barışçıl alfanın sürgüne gönderilecek bir şey yaptığını hayal edemiyordum.

"Uzun hikaye," diye cevapladı Heath. "Hepimiz bir noktada sürgün edildik."

Bu habere şaşkınlıkla gözlerimi kırptım, sonra umutumu küstah bir gülümsemeyle gizledim. "Buraya çok uyum sağlayacağım galiba."

"Soruna cevap vermek gerekirse, ay ışığı..." Flint derin bir nefes aldı. "Fern her zaman çok güçlü bir beta olmuştur. On sekiz yaşındayken, Fern daha düşük rütbeli bir sürü üyesini savunmuştu. O zamanlar Frost Fang yıllık omega yarışmaları düzenlerdi ve kaybeden, bölgenin omega kölesi olurdu. Her bölgenin kendi omega'sı vardı, bir yıl boyunca en düşük rütbeli sürü üyesi. Fern, bir erkek beta'yı eşi olarak reddettiği için omega yarışmasına zorlanan bir astı kurt adına tartışmıştı."

"Yani, sadece daha yüksek rütbeli bir kurdu reddettiği için bir sonraki omega kölesi mi olacaktı?" Freya sinirli bir sesle sordu.

Bunların hiçbirini beni şaşırtmadı. Sürü kanunlarının ne kadar acımasız olabileceğini duymuştum. Bu yüzden Kanada, sürü kanunlarının hala geçerli olduğu birkaç nispeten barışçıl veya güçlü sürü bölgesi dışında, tüm sürü kanunlarını kaldırmıştı. Elbette bu yasa, cadı meclislerinin ve perilerin ülkenin büyük bir bölümünü ele geçirmesine kapı açtı ve onlar da, şekil değiştirenlerin yerine kendilerinin hüküm sürdüğü için ne kadar minnettar olmamız gerektiğini herkese iyice anlattılar. Kontrolsüz sürü yasasının hüküm sürdüğü durumlarda işlerin ne kadar kötüye gidebileceğine dair örnek olarak kuzeybatı Amerika Birleşik Devletleri'ni göstermeleri yeterliydi.

Gage başını salladı. "O benim babamın yasasıydı. Fern bunu sorguladığında Garth gücenmişti. Fern'i kovmak yerine, babamdan sürü yasasını sorguladığı için onu sürgüne göndermesini istedi. Ben buna karşı çıktım."

Kimseyi tanımadığım için konuşmayı takip etmeye çalışırken gözlerimi kısarak dinledim. Anlaşılan Gage'in babası ondan önce sürü alfa'sıymış.

Heath, benim için açıklayarak, "Garth ve Gage aynı anneden doğmuşlardı ve Gage biraz daha baskın olmasına rağmen, Garth birkaç dakika önce doğmuştu. Nedense, babaları Garth'ı sürü alfasının varisi olarak görmüştü."

Onun açıklaması beni daha da kafam karıştırdı, çünkü Gage artık açıkça sürünün lideriydi. Kardeşi ölmüş müydü?

Gage masasına yumruğunu vurdu. "Yani, Garth'ın sözü benimkinden daha mı önemliydi? Fern, başkalarının önünde ona karşılık verdiğinde, başını daha da belaya soktu."

Freya'nın onların sözlerini sindirirken yavaş yavaş anladığını hissettim.

Flint devam etti, "O geri adım atmayı ya da Garth'tan özür dilemeyi reddetti. Bu yüzden Garth, alfa komutunu kullanarak onu boyun eğmeye ve özür dilemeye zorladı. Garth onu aşağılamaya başladığında ben araya girdim."

"Tabii ki," diye mırıldandı Freya. "O senin kardeşin." "Sadece o değil," diye itiraf etti Flint. "Fern'in kararlılığını takdir ediyordum."

O köpeğin hakkında ona katılıyordum. Ay işareti taşıyan bir kurt olarak, Frost Fang'ın katı hiyerarşisi bana hiç uymamıştı. Kız kardeşime de. Unutma, biz eski sürümüzü hatırlayacak kadar yaşlı mültecileriz. Omegaların bu kadar kötü muamele görmesi gerekmediğini biliyorduk. Alfaların korkuyla yönetmek için değil, korumak için var olduğuna inanarak büyütülmüştük.

Fern bu konuda bir şey söylediğinde, onu sürgüne göndermeye karar verdiler."

Flint'in diğerlerinden farklı bir tür kurt olabileceğini fark etmemiştim. Kurt şekil değiştirenler hakkında o kadar az şey biliyordum ki, farklı türleri olduğunu bile bilmiyordum. Bir yanım

bunu daha fazla öğrenmek istesem de, bağlandığım kişiye kurt şekil değiştirenlerin yaşam tarzı hakkında ne kadar bilgisiz olduğumu belli etmemem gerektiğini biliyordum. Öncelikle onların bana güvenmesi gerekiyordu. Ne kadar az şey bildiğimi öğrenmeleri, şüphelerini azaltmak yerine daha da artıracaktı.

Gage bana bir bakış attı, sonra açıkladı: "Flint, bir dişi beta'nın vahşi doğada hiç şansı olmayacağını biliyordu. Bu yüzden kız kardeşinin yerini aldı. Babam kararı Garth'a bıraktı ve Garth, bir dahaki sefere Fern'in Flint'in desteği olmadan güçsüz kalacağını bildiği için kabul etti."

Flint başını salladı ve sürünün alfa kurduna doğru başını eğdi. "Kardeşi kadar öfkeliymiş gibi davranan Gage, Fern'i kuzey kasabalarına sürgün etti. Orada gelecekte sorun çıkarma ihtimali daha azdı, başka bir deyişle Garth'ın ulaşamayacağı bir yerdeydi. Gage de Moonblessed sürüsünde bana bir yer bulmama yardım etti. Ondan Fern'e göz kulak olmasını istedim."

"Ve ben de uzaktan elimden geleni yaptım. En azından Garth beni sürgüne gönderene kadar."

Gage ve Garth, Flint ve Fern gibi kardeşlerdi. Ancak Flint, kardeşini korurken, Gage'inki ona sırtından bıçaklamıştı.

Kurt şekil değiştirenler hakkında çok az şey bilmeme rağmen, bu beni yine de şaşırttı. "Kendi kardeşin mi?"

"Kendi kardeşlerim. Ama bu başka bir günün hikayesi. Önemli olan, Fern'in her zaman sürü alfalarına meydan okuduğu. Bunu kişisel almıyorum, ama sürüyü istikrarsızlaştırmasına izin veremem." Gage'in güçlü sözleri, alfa hakimiyetini yansıtıyordu. Ama sonra söylediği şey beni şok etti. "Yine de bir çözüm bulmalıyız, çünkü ben de kardeşim ve babam gibi korku ile yönetmeyi reddediyorum."

Flint, kendisinin farklı bir tür kurt olduğunu, alfa kurtların sürüyü korkuyla yönetmek yerine koruduğu bir tür olduğunu iddia etmişti. Ama Gage'in de benzer bir şey söylemesi, bunların hepsinin sadece laf olduğunu düşünmeme neden oldu.

"Yani, alfa emrini kullanarak ona itaat ettirmeyeceksin, değil mi?" diye sordum.

"Elimde olursa kullanmayacağım," diye homurdandı Gage.
"Ama Freya'nın güvenliği önce gelir."

Freya'nın reddi yüksek ve net bir şekilde duyuldu. "Luka ya da diğerleri gibi olmak istemiyorum. Sırf biz sorumluyuz diye kimseyi bir şeye zorlamamalıyız." Bir süre durakladı, sonra sordu, "Fern, Flint'in sürgüne gönderilmesinden sonra ona göz kulak olduğunu biliyor mu?"

Gage omuz silkti. "Sanmıyorum. Artık önemi yok. Sürgüne gönderildiğim için Garth ve sonra Nira'nın yönetimi altında onu koruyamadım."

"Nira mı?" diye sordum, anlamaya çalışarak. Ne kadar çok şey bilirim, aralarında yerimi bulma şansım o kadar artardı.

Heath eliyle beni uzaklaştırdı. "O öldü."

"Tamam," dedim omuz silkerek. Belli ki bu başka bir zaman anlatılacak başka bir hikayeydi.

"Ve şimdi," Heath konuyu devam ettirdi, "Fern bizi, daha önce güçlerini kötüye kullanan tüm sürü liderlerinden farklı görmüyor. Hatta daha kötüsü, çünkü biz büyücüleri aranızda aldınız."

Bu ikilemi görünce iç geçirdim. Görünüşe göre, daha kötü bir zamanda gelemezdim.

"Bence Zak'i sürüye kabul etmelisin," dedi Flint. "Herkesin önünde."

Çözümü sanki çok açık ve kolaymış gibi önerdi. Ama bir şeyi unutmuştu.

"Dolunay yeni geçti," diye işaret ettim.

Flint'in gülümsemesi kurt gibi bir sırıtışa dönüştü, Heath kıkırdadı ve Gage alaycı bir şekilde sırıttı.

"Ne?" diye sordum, Freya'nın bile eğlendiğini hissederek.

"Biz geleneklere bağlı değiliz," diye cevapladı Gage.

Belki de öyle değildi. Onlardan duyduğum kadarıyla, sürünün kontrolünü ele geçirdikten sonra, nasıl olduysa, önemli değişiklikler yapmışlardı.

"Belki de sorun buradadır," diye tartıştım. "Çok fazla değişiklik, çok hızlı. Omega statüsünü kaldırdınız herhalde?"

Gage başını salladı.

"Ne kadar oldu, sürü alfa oldun?"

"Ekimde."

"Bu Ekim mi?" Gözlerimi kırptım. "İki aydan az mı?"

"Evet," dedi Gage. "O zaman sürüyü bir arada tutmanın neden zor olduğunu anlıyorsunuzdur."

istikrar çok önemli ve sizin gelişiniz daha zor bir zamanda olamazdı."

Tıpkı korktuğum gibi.

Freya'ya döndüm. "Bu yüzden Bağlılık işaretini saklamamı istemiştin."

"Doğru," dedi. "Ama artık birkaç saat birlikte geçirdik, onu ortaya çıkarabiliriz, böylece onun da benim Bağlılarımdan biri olduğunu bilirler. Birimiz yanlış bir şey söyleyip herkesin başka ne sakladığımızı merak etmesine neden olmadan bunu uzun süre saklayamayız."

"Ve onlara onu yıldız ışınlarının getirdiğini söyleriz," dedi Flint yavaşça.

Yedi yıldız ışığı olmuştu. Saydığım kadarıyla bir tanesi eksikti ve Freya'nın başka bir eşi olduğundan bahsetmemişlerdi. Ayrıca, köprücük kemiklerinin altında sadece beş rune görmüştüm, bu da bir tanesinin eksik olduğunu kanıtlıyordu.

"Paket, hala birinin eksik olduğunu fark ettiğinde çok sevinecek," diye mırıldandım.

"Onların gördüklerini değiştiremeyiz," dedi Flint. "Ve Freya hakkındaki gerçeği saklayamayız. Ya onu olduğu gibi kabul ederler ya da..."

"Evet, *ya da*," diye homurdandı Gage. "Bu hoşuma gitmiyor."

"Sadece Howling Echo olduğumuz zamanlar daha kolaydı," diye Heath de aynı fikirdeydi.

"Freya bize ilk katıldığında Howling Echo sürüsü dördümüzden oluşuyordu," diye açıkladı Flint.

"Sadece beşiniz mi?" Bu beni şaşırttı. Beş kişilik bir sürü, en küçük sürü topraklarını bile koruyamazdı. Yorucu bir iş gibi geliyordu. "Nasıl hayatta kaldınız?"

"Senin gibi şehirli bir çocuğun bunu hayal etmesi zor olmalı," diye güldü Heath. "Kendi sürümüz olmadan, sürüler arasında dolaşıp, burada orada ufak tefek işler yapardık."

"Ve bunu kendi isteğinizle mi yaptınız?" Şaşkınlıkla sandalyeme yaslandım.

"Bazılarımız diğerlerinden daha çok," diye cevapladı Flint. "Rowan ve ben bunu seviyorduk. Gage ve Heath ise uyum sağladı."

Bu alfaları, Freya onlara katılana kadar defalarca vahşi doğaya göğüs germişlerdi. Sonra, bir şekilde, Frost Fang sürüsünün kontrolünü ele geçirmişlerdi. Gage, Garth'tan ve ardından Nira'nın hükümdarlığından bahsetmişti, bu da onların Frost Fang sürüsünün alfaları olduklarını ima ediyordu. Heath bana Nira'nın öldüğünü söylediği için, Gage'in Ravenscroft Coven'ın tipik, medeniyetsiz kurt adam tarzında, savaş hakkı ile komutayı ele geçirdiğini düşündüm.

Kapı çalındı. "Bretton," diye seslendi. "Girin," diye cevapladı Gage.

Kurt adam içeri girip kapıyı kapattığında, kendinden emin havası beni şaşırttı. Açıkça bir alfa değildi, ama alfa dolu odaya boyun eğmedi, hatta selam bile vermedi. Bunun yerine, Gage'e başını eğip nazikçe bakışlarını başka yöne çevirdi.

Bu alfalardan korkmuyordu. Bu farkındalık, tam olarak anlayamadığım nedenlerden dolayı beni memnun etti.

"Durum iyi görünmüyor, sürü alfaları," dedi Bretton. "Sürü taht odasının dışında toplanıyor."

"Taht odası mı?" diye gülerek sordum, ama onun ciddi olduğunu anlayınca ciddiyetle karşılık verdim. "Sürü kanunlarını asla anlayamayacağım."

"Bretton, tüm kartlarımızı masaya koyup sürünün yıldız ışıkları, Zak, Freya'nın büyücü geçmişi veya başka herhangi bir konuda soracağı tüm soruları yanıtlamayı planlıyoruz," dedi Gage. "Ne dersin?"

Çenem yere düşecekti. Bir alfa, daha düşük rütbeli bir kurda fikrini mi soruyordu? Böyle bir sürü olduğunu hiç hayal etmemiştim.

"Korkarım bunun için çok geç olabilir, alfa." Sesinde endişe vardı. "Fern bir tür... beta konseyi çağırıyor. Bana da katılmamı istedi."

"Ve?" diye sordu Gage.

Bretton güldü. "Ona sadakatimi kazandığımı söyledim, ama sen uygun görürsen sürüye hizmet etmekten memnuniyet duyarım."

Gage onaylayarak başını salladı. "İyi, kapıyı açık bıraktın. Fern'i daha yakından izlemene ihtiyacım olabilir. Hatta beta konseyine katılarak bile." Ayağa kalkarken gök mavisi gözleri parladı. "İdam mangasıyla yüzleşelim."

Bölüm 3

Heath

Soğuk Aralık rüzgarı, Fern'in diğerlerinin sesini bastıran sesi ile birlikte hoşnutsuzluk fısıltılarını keskinleşmiş duyularımıza taşıdı. Havadaki keskin saldırganlık kokusu burun deliklerimi genişletti.

Kalabalık büyümeye devam etti ve acil durum toplantısı için vardığımızda taht odası dolmuş, dışarıya taşmıştı. Gage bizi yan girişten paket evine geri götürdü.

"Sürümüzün alfa'sı, bizim iyiliğimiz için olduğunu söyleyerek bizden şeyler saklıyor. Ama sürü için neyin iyi olduğuna kim karar veriyor? Alfa'lar mı?" Fern'in sözleri küçümsemeye doluydu. "Yoksa sürü kendi başına mı karar vermeli?"

Flint'in kardeşleri, beta ve ast kurtlardan oluşan dinleyicilerinin üzerinde yükselen tahtın merdivenlerinde duruyordu. İçimdeki stratejist, Fern'in dinleyicileri kendi isteklerine göre yönlendirme konusundaki karizmatik yeteneğine hayranlık duyuyordu.

Tahtın altına kendini konumlandırması dahice bir hamleydi, tahtın arkasında alfa kibirinin bir anıtı gibi durmasını sağladı.

Odayı bir avcının hassasiyetiyle taradım, kaçış yollarını belirledim ve kalabalığın içinde dağılmış alfa kurtların konumlarını not aldım. Bize sadık olanlar, Gage emir verirse harekete geçmeye hazır olarak göz teması kurarken, Fern'in destekçileri ana kapılara en yakın yerlere konumlandılar. Klasik kuşatma taktiği.

Taht yaklaşırken çenem sıkıldı.

"*Sakin olun,*" diye emretti Gage, zel bağlantımız aracılığıyla beşimize. "*Bunun olacağını biliyorduk.*"

Ama bu kadar çabuk olacağını beklemiyorduk. Fern, dün gece yıldız ışınları düştükten sonra muhalefeti örgütlemek için hiç zaman kaybetmemişti. O zamandan beri o kadar çok şey olmuştu ki, bu kadar kısa sürede bu kadar çok insanı toplayabilmesi imkansız görünüyordu. Bu da, bunu uzun süredir planladığı anlamına geliyordu.

Gage önümüzü açarken, Rowan korkunç kurt şekline girerek arkamızı korudu. Freya ve Flint'in arasında yürüyen Zak'e baktım. Büyücü, toplanan sürünün yaydığı düşmanlığa rağmen rahat ve kendinden emin bir şekilde hareket ediyordu. Onun burada olması her şeyi karmaşıklaştırıyordu — sadece kim olduğu için değil, ona karşı hissettiklerim yüzünden de. Kokusu, Gage ve Freya'nınki kadar ağzımı sulandırıyor, ama onu neredeyse hiç tanımiyordum.

"Ve şimdi de sürümüzün alfa erkeği, kimseye danışmadan başka bir cadıyı topraklarımıza getiriyor," diye devam etti Fern. "Diğer sürülerden hiçbir şey öğrenmedik mi? Cadılar kurt adamlara her zaman felaket getirir."

Çoğu kişi bu mantığa karşı çıkmazdı. Babam, siyasi çıkarlar için kendi sürünün üyelerini cadılara satmıştı. O pi herif muhtemelen hâlâ o işin içindeydi. Bu düşünce bile içimi öfkeyle doldurdu.

Sınırlarımızın dışında herkes, cadılarla ittifak kuran diğer srlrn yok olduğunu duymuştu. Bunlardan biri Freya'nın eski sürüsü, Kış Rüzgarı'ydı. Bu durumda, bunun Freya'nın babası veya diğer büyücülerin varlığıyla bir ilgisi yoktu, daha çok Denraider sürüsünün kendi türlerine olan nefretinden kaynaklanıyordu.

Frost Fang sürüsü yeleri cadılara kfrlar ve lanetler yağdırırken, her yerden bağırışlar yükseldi.

"Yeter!" Gage'in güçlü, emredici sesi gürültüyü keserek duyuldu.

Kalabalık, onun ilerleyişiyle ikiye ayrıldı, hakimiyeti dalgalar halinde yayılıyor.

"Herkes endişelerini düzenli bir şekilde ifade etme şansına sahip olacak. Konuşmak istiyorsanız, adınızın dinleyici listesine eklenmesini Bretton'a söyleyin."

Gage'in sesindeki saf otorite karşısında sikim seğirdi. Bunca yıl geçmesine rağmen, onun gücü beni ilkel bir düzeyde etkiliyordu. Ama şimdi, sürünün alfa erkeğine olan çekiciliğime dikkatimi dağıtmanın sırası değildi.

Fern çenesini kaldırarak zaferle dudaklarını kıvırdı. Bu yüzleşmeyi o istemişti. Bunu taht salonuna taşıyarak, tüm sürünün bundan sonra olacakları görmesini sağlamıştı. Sürü arkadaşlarımızın tanıdık kokuları etrafımızı sarmıştı, ama bu gece bu kokularda öfke, korku ve kızgınlık da vardı.

Gage tahtına oturdu, geri kalanımız ise onun etrafında koruyucu bir yarım daire oluşturduk. Ben, ikinci komutan olarak ait olduğum yere, onun sağ tarafına geçtim. Freya sol tarafına geçti, Flint ise onun omzuna yaslandı.

Hâlâ devasa kurt formunda olan Rowan, Gage'in tahtının ayak ucuna uzandı ve sürümüzün alfa'sına ulaşmak isteyenlerin önce bu vahşi alfa kurdu geçmesi gerektiğini açıkça gösterdi.

Artık herkes, Rowan'ın Luka'yı öldürdüğünü ve savaş hakkı ile Ironwood sürüsünün alfa unvanını aldığını duymuştu. Ancak Rowan, Gage'in emrinde kalmak için Ironwood sürüsünün alfa unvanından vazgeçmişti ve bu, kalabalığın çoğu için kesinlikle önemli bir şeydi.

Zak'ın arkamda olması omurgamda bir ürperti yarattı. Büyülü aurası cildimi karıncalandırdı ve kurtumu huzursuz etti.

"Kaçmamız için yeterince büyük bir dikkat dağıtıcı istiyorsan, söyle yeter." Zak'ın hafif ses tonunda bir gerginlik vardı, ama o, Bağlantı'dan gerçek duygularını gizleme konusunda ustaydı.

Freya'nın zihnindeki kıkırdama, omuzlarındaki gerginliği biraz hafifletti. Aralarındaki rahat ilişki beni rahatsız etmemeliydi, ama bu manzarayı görünce göğsümde bir sıkışma hissettim.

"Sürü cevapları hak ediyor," diye seslendi Fern, dikkatleri tekrar kendine çekti. "Herkesin gördüğü yedi yıldız ışığı hakkında. Yeni büyücü hakkında. Bizden sakladığın her şey hakkında."

"Fern, adını listeye ekleyeceğim," dedi Bretton, bir defter kaldırarak. "Ama ilk sırada sen değilsin."

İki beta birbirlerine dik dik baktılar. Fern ve Bretton, alfa olacak kadar baskındı. Baskınlıkları, alfa dışında herkesi sindirecek kadar güçlüydü ve hatta astları bile boyun eğmeye zorlayabilirlerdi — ancak çoğu beta, bir alfa varken bunu yapmazdı.

Gage, Bretton'u sakinleştirmek için elini kaldırdı. "Listeyi beklerken ben bu konuyu halledeceğim. Bu sürüyü tehlikeye atacak hiçbir şey saklamadım," diye cevapladı Gage, sesinde hiçbir kurt dönüşenin inkar edemeyeceği bir kararlılık vardı. "Yedi yıldız ışığı, Freya ve eşleri arasındaki bağı onaylayan yıldızların kendisinden gelen bir işaretti."

Endişeli fısıltılar kalabalığın arasında yayıldı. Bu olaya tanık olan birkaç kişi onaylayarak başını salladı, ancak diğerleri kararsız görünüyordu.

"Bağlar mı?" Fern'in sesi alaycıydı. "Sürü liderimizin eşini diğer alfalara paylaştığını mı söylüyorsun? Yarı kanlı bir cadının ona emir vermesine izin verdiğini mü?"

Rowan'ın boğazından bir hırıltı çıktı, devasa kurt formunda olduğu için daha da etkileyiciydi.

Odanın sıcaklığı birkaç derece düşmüş gibi hissedildi.

İnsan formunda olmasına rağmen Freya'nın yıldırımları canlanarak saçlarını omuzlarının üzerinde uçurdu.

"Eşime nasıl konuşuyorsun?" diye homurdandı Gage, benim koruma içgüdülerim de alevlenirken ayağa kalktı.

Zak, tahtın arkasına, Freya'nın yanına geçti. Eli, Freya'nın beline yerleşti ve ben, ikisinin nefeslerinin ince senkronizasyonunu fark ettim — nefes alıp vererek, birbirlerinin büyüsünü sakinleştiriyorlardı. Freya'nın şimşekleri, ortaya çıktıkları kadar çabuk kayboldu

ve o anki samimiyetleri göğsümde ilkel bir şeyi harekete geçirdi.

"Sakin ol, kıvılcım," diye mırıldandı.

Zak'ın sabit varlığı onu sakinleştiriyor gibiydi ve kıskançlık içimi kemirirken bile onun müdahalesine minnettar olduğumu fark ettim.

Fern geri adım atmadı. "Senin eşin mi? Peki ya büyücünün ona olan iddiası? O da sizin gibi yıldız ışığıyla işaretlenmemiş miydi?"

"Fern," diye homurdandı Bretton, ama çok geçti.

"Yıldızlar onların birliğini kutsadı," dış kasabanın alfa kurtlarından biri konuştu. "Kendi gözlerimle gördüm."

"Ay tanrıçası kader eşlerini işaretler! Yıldız ışığı değil," diye bağırdı bir alt kurt.

"Yıldızlar hiçbir şeyi kutsamadı," diye bağırdı bir beta. "Bizi aldatmak için yapılan büyüydü!"

Oda tartışmalarla çınladı. Agresifliğin kokusunu aldım ve fiziksel çatışmaları önlemek için ağırlığımı değiştirdim.

Fern'in zamanlaması rastgele değildi. Yıldız ışınlarından sonra, ama Zak hakkında resmi bir açıklama yapma fırsatımız olmadan meydan okumasını başlatmıştı, böylece kafa karışıklığını en üst düzeye çıkarmış ve hikayenin gidişatını kontrol etmemizi engellemişti.

"Sürü bağının ikiye bölündüğünü görebiliyorum," Freya'nın zihnindeki ses o kadar acı doluydu ki, kurtum vücudumdan fırlamak üzereydi, ona bu kadar acı veren herkese karşı savaşmak için can atıyordu.

O haklıydı — ben bile görebiliyordum. Fern konuşurken, betaların duruşlarındaki ince değişiklikleri kurtum fark etti — omuzlar dikleşiyor, çeneler kalkıyor, hakimiyet feromonları salınıyordu. Daha önce kötü aktörleri saf dışı bıraktığımız için, betalar artık sürünün alfalarına sayıca çok üstündü.

Daha dün bize bakışlarını kaçırın sürü arkadaşlarımız, şimdi meydan okurcasına gözlerimizin içine bakıyordu. Sürü hiyerarşisinin görünmez ipleri

gözlerimizin önünde çözölüyordu. Bağlantı aracılığıyla, diğler alfa arkadaşlarımlın da aynı şeyi fark ettiğini hissettim.

"Yeter!" Gage'in alfa sesi yankılandı ve odayı anlık bir sessizliğe boğdu. "Sürünün bu yüzden parçalanmasına izin vermeyeceğim..."

"Sorun da bu zaten," diye Fern sözünü kesti. "Sen de önceki tüm alfalarda olduğı gibi, muhalefeti susturmak için alfa sesini kullanıyorsun. Farklı olduğunu iddia ediyorsun, ama sen de diğler tiranlardan farksızsın."

"Sözlerine dikkat et," diye hırıldadım, bir adım öne çıkarak.

Nasıl cüret eder de Gage'i babasına veya kardeşine benzetir? Onu sürgüne göndermeye çalışan adamlar, onun yerine kardeşini sürgüne göndermiş ve kardeşleri yıllarca birbirinden ayırmıştı.

Koluma konan bir el beni durdurdu. Flint, Zak'ın Freya'ya yaptığı gibi beni sakinleştirmeye çalıştı. Flint, kız kardeşini izlerken acı dolu bir ifadeyle başını hafifçe salladı.

"Bırak konuşsun," diye sessizce bize söyledi. "Sürü bunu duymalı."

"Sürüye istikrar lazım," diye karşılık verdi Gage. "Bu işin sonu iyi olmaz."

"Bizi aldatmak için her fırsatı değerlendirdin," dedi Fern, bizim sessiz konuşmamızdan habersiz. "Freya'nın yarı kanlı olduğunu ben parçaları birleştirip Heath'e itiraf ettirene kadar kimse bilmiyordu. Freya'nın yarı kanlı olduğunu ve bir cadı gibi birden fazla eş alacağını başından beri sürüye söyleyebilirdin. Ironwood mültecilerinin kaçıp buraya casus olarak gelmelerine izin verdin ve sürümüzü tehlikeye attın."

Birkaç şekil değıştiren sesini yükseltti, çoğı aynı fikirdeydi ve Brooke'un kalabalığın kenarına çekildiğini fark ettim. Düşük rütbeli kurt, Ironwood'un dışında yaşadıkça kendine güven kazanmış gibi görünüyordu, ama şimdi Fern ve onun saldırganlığı o korkuyu bir kez daha aşılacaktı. Bu beni öfkeliendirdi.

"Sen yokluğunda bizi boyun eğdirmek için Midnight Path'i buraya getirerek tüm sürüyü tehlikeye attın.

Eşin için görevlerini terk ettin. Bilgeliğini sorguladığımızda, bizi susturmak için hepimizi boyun eğdirdin. Neden kendi alfa'larımızı değil de o yabancıları yanına almadın?"

Bu, şimdiye kadarki en büyük tepkiyi aldı.

Gage, "Ironwood'a karşı koymak için daha fazla alfa'ya ihtiyacımız vardı..." diye başladı ama kalabalık onu bastırdı ve o da onları susturmak için alfa emirlerini kullanma riskini alamadı.

Kurtum içimde öfkeyle dolaşıyordu.

Ama Fern elini kaldırdığında kalabalık sessizleşti. "Ayrıca, sürü koşusu öncesinde yıldız ışınlarından bize bahsedebilirdin, ama yine de itilip gerçeği itiraf edene kadar hiçbir şey söylemedin. Ve şimdi, başka bir cadıyı sürü topraklarımıza mı davet ediyorsun? Alfa emirlerinden özgürlük hak ediyoruz. Cadıların müdahalesinden özgürlük. Sessizliğe zorlanmaktan özgürlük. Kendi yolumuzu seçme özgürlüğü."

Kalabalıktan daha fazla onaylayan sesler yükseldi. Şaşkınlıkla, bazılarını tanıdım — şimdiye kadar Gage'in liderliğinde tamamen mutlu görünen sürü arkadaşlarım.

"Peki ne öneriyorsun?" diye sordu Gage, tehlikeli bir sakinlikle. "Sürü yapısını tamamen terk edelim mi?"

"Yeni bir şey kuralım. Sürü tarafından seçilen, bizi ileriye taşıyacak bir beta konseyi." Fern'in gözleri parladı. "Artık alfa'lar bizi kişisel hizmetkarları gibi davranmayacak. Artık onların iradesine boyun eğmek zorunda kalmayacağız."

Toplanan kurtlar kaosa dönüştü.

Flint'in hayal kırıklığı bağımızdan sızıyordu. Onunla bir dereceye kadar aynı fikirdeydi, ama onun yanlış bir yol izlediğini biliyordu. Freya'nın üzüntüsü benim kurt tarafımı ortaya çıkardı.

"Frost Fang sürüsünün bağları gözlerimin önünde zayıflıyor," O inledi.

Solumdan gelen bir hırıltı dikkatimi çekti. En agresif alfa erkeklerimizden biri olan Varden, Fern'e destek veren bir beta erkeğe karşı duruyordu.

Fern'e destek veren bir beta ile karşı karşıya gelmişti. Aralarına girerek Varden'in saldırmadan önce kolunu yakaladım.

"Geri çekil," diye emrettim, aramızdaki havayı hakimiyetimle doldurarak.

Bir an için bana meydan okuyacağını sandım. Ama arkamda duran Gage'in varlığı onu vazgeçirdi. Alfa, gözleri hala şiddet dolu olsa da, bir hırıltıyla geri çekildi.

"Bunu hallederiz," diye fısıldadım Varden'a.

"Gördün mü?" diye bağırdı Fern. "Her meydan okumaya şiddetle karşılık veriyorlar. Ve şimdi aramıza bir cadı getirdiler — düşman cadı grubundan bir casus!"

"Bu doğru değil," diye itiraz etti Freya, ama sesi kalabalığın öfkeli bağırışları arasında kayboldu.

"Ben cadı topluluğumu terk ettim," Zak boşuna açıklamaya çalıştı. "Kız kardeşim cadı büyüsüyle öldürüldü!" diye bağırdı biri

taht salonunun uzak bir köşesinden.

"Nightsinger sürüsü cadılara güvendi ve bakın başlarına ne geldi!"

"Onların bizi içeriden yok etmelerine izin veremeyiz!"

Suçlamalar arka arkaya yağmur gibi yağdı. Babamın yaptıkları yüzünden onların korkusunu anlayabiliyordum. Cadılar çok fazla insanı incitmişti. Ama Zak öyle biri değildi... değil mi? Fern'in ekmiş olduğu şüphe tohumları, Zak'ın bilinmeyen bir kişi olması nedeniyle kök salmıştı.

Zak, Freya'nın önüne çıktı ve parmak uçlarından alevler fışkırarak havada kaybolurken elini kaldırdı. Oda sessizleşti, ama onun gösterisini ve sihrin kokusunu hissettim, bu da sürüyü daha da tedirgin etti.

"Evet, ben bir büyücüyüm. Ama casus değilim," Zak'ın sesi sabit ve sakindi. Elmacık kemiğindeki runa işaret etti. "Buraya geldim çünkü yıldızlar beni... eşime yönlendirdi."

"Eş" kelimesi, korkuyla hiçbir ilgisi olmayan bir titremeye neden oldu. Kalabalık, sanki Zak'ın varlığı onları kirletebilirmiş gibi

sanki Zak'ın varlığı onları kirletebilirmiş gibi tahtın basamaklarından uzaklaştı.

"Yalancı," diye tısladı biri neredeyse sessiz odada. "Cadılara güvenilmez."

Daha fazla ses katıldı ve odadaki havanın şiddete doğru kaydığını hissettim. Tahtaya saldırmak istercesine ileri atıldılar ama Fern'in durduğu ilk basamakta durdular. Fern, gözlerinde bir ışıltıyla Freya'ya bakıyordu.

Freya'nın şimşegi, onun çaresizliğine yanıt vererek tekrar çaktı. Bu, kalabalığın çığlıklarını daha da tehditkar hale getirdi.

Zak, eşimize tekrar dokundu, nazik ama kararlı bir şekilde. Onun kontrolünü korumasına yardım etmek için sihirleri birbirine karışmış mıydı? Bu samimiyet, bunu eşimle asla paylaşamayacağımı bildiğim için göğsümü acıtıyordu.

"Burada bulunmakla bile sürüyü tehlikeye atıyorum," Freya'nın acı dolu düşüncesi bağımız aracılığıyla hepimize ulaştı. *"Her şeyi daha da kötüleştiriyorum."*

"Hayır," diye beş ses bir ağızdan cevap verdi. Birleşik inkarımızın gücü onu sakinleştirmiş gibiydi.

Ama tamamen haksız da değildi. Sürünün birliği parçalanıyordu ve onun eşsiz doğası bunun katalizörü olmuştu. Zak'ın gelişi sadece bu süreci hızlandırmıştı. Bakışlarım Gage'inkilerle buluştu ve kendi korkularımı onda gördüm. Durumu kontrolümüzden kaybediyorduk ve herkese alfa irademizi dayatmak sadece durumu daha da kötüleştirecekti.

İçimdeki kurt, sürümüzü savunmakla eşlerini korumak arasında kalmış, huzursuzca bir o yana bir bu yana dolaşıyordu. Babamın siyasi oyunlarından hâlâ yaralı olan bir parçam, yaklaşan fırtınayı fark etmişti. Sürü geleneği ile alışılmadık bağlarımız arasında seçim yapmak zorunda kalırsam, hangisini koruyacağımı biliyordum — bu, her şeyi küle çevirmek anlamına gelse bile.

Odanın arkasından gelen bir gürültü dikkatimi çekti. Kalabalığın arasından, tüylerimi diken diken eden tanıdık bir koku aldım.

"Ne özel bir durum," dedi bir ses. "Eğlenceye tam zamanında yetiştin galiba."

Kalabalık açıldı ve Tork ortaya çıktı. Sürgün edilmiş beta, gözlerine kadar ulaşmayan bir gülümsemeyle yavaşça ilerledi. Freya'yı Ironwood'a ihanet ettiği için Moonblessed sürüsünden kovulmuştu — eski sevgilime affedemediğim bir suçtu bu.

"Onu sürümüzün topraklarına kim aldı?" diye bağırdı Gage öfkeyle, ben de "Burada ne işin var, Tork?" diye sordum.

Kokusu burnuma ulaştı, artık beni bir zamanlar yatağına çeken alt notalar yerine acı otlar ve bayat kolonya kokuyordu. Kaslarım, sürünün her hareketimizi izlediği için kendime izin veremeyeceğim şiddete hazırlık için gerildi.

"Adaletin yerini bulması için," diye cevapladı sahte bir masumiyetle. "Sonuçta, cadılara ve onların eşlerine güvenmenin ne kadar tehlikeli olduğunu ilk elden biliyorum."

Freya'ya öfkeyle baktı. Freya'nın keskin nefes alışı hassas kulaklarıma kadar ulaştı. İhanet hala acıtıyordu, biliyordum. Tork'un boğazını parçalamak için kendimi zor tutarken ellerim yumruk haline geldi.

"Ay'ın kutsadıkları seni haklı bir nedenle sürgüne gönderdi," dedi Gage düz bir sesle. "Burada yerin yok."

"Öyle mi?" Tork'un bakışları odayı süzdü. "Frost Fang farklı düşünüyor gibi. Beta arkadaşlarım, değerli eşin ve onun... eğilimleri hakkında bildiklerimi paylaşmam için beni buraya davet etti. Hepimiz biliyoruz ki Howling Echo, önce Moonblessed'ı, sonra Ironwood'u, şimdi de Frost Fang'ı mahvetmekten başka bir şey yapmadı."

Havada birkaç hırıltı duyuldu, benimki de dahil. Tork kolunu Fern'in omzuna attı, Flint hırladı. Tork, beta arkadaşının kulağına bir şey fısıldadı, o da sıırttı. Tork'un gözleri benim üzerimde kaldı.

Flint ya da ben aptalca bir şey yapamadan, Gage'in sesi duyuldu.

"Toplantı sona ermiştir. Yarın hava karardıktan sonra, herkesin sakinleşmesi için tekrar toplanacağız. Herkes evlerine dönsün."

evlerine dönsün. Varden, lütfen bu davetsiz misafiri sürgün bölgemizden uzaklaştır. O buraya ait değil."

"Büyücü de buraya ait değil!" Fern, tahtın ayaklarından homurdandı. "Tork'u kovuyorsan, evcil büyücünü de kovmalısın."

Kalabalık onaylayarak bağırdı ve Tork zaferle sırttı.

"Peki," diye homurdandı Gage. "Heath ve Rowan, Tork'u koruyabileceğiniz bir yere götürün. Zak'e yaptığımız gibi sırayla onu gözetleyeceğiz."

Ses tonu tartışmaya yer bırakmıyordu. Fern bile itiraz etmedi, ancak zafer dolu ifadesi tam olarak istediğini elde ettiğini gösteriyordu.

Tahtın o kadar yakınında duruyordum ki, Gage ayağa kalkmak için öne doğru kayarken parmakları benimkine hafifçe değdi. Bu temas, kolumdan elektrik akımı geçirdi. Koruyucu ve sahiplenici içgüdülerinin ön plana çıkmasıyla erkeksi kokusu keskinleşti ve eşit alfa statüsüne rağmen kurtum boğazını açmak istedi. Ona hem meydan okumak hem de boyun eğmek istememin ikilemi, beni her zaman nefes nefese bırakıyordu.

"Onunla konuşmak isteyebilirsin diye düşündüm," dedi Gage, diğerlerinin duymadan bana fısıldayarak. "Heath, Tork seni çok kızdırırsa, Flint ile yer değiştir. Başımıza daha fazla bela almayalım, Tork'u henüz öldürme."

Henüz. Kötü niyetle sırttım ve Gage'in kokusunun ciğerlerimi doldurmasını görmezden gelmeye çalıştım. Sürü alfamına duyduğum uygunsuz çekicilikten daha büyük sorunlarımız vardı.

"Fırsatım varken onu öldürmeliydim," diye homurdandı Rowan, ikimiz Tork'a doğru podyumdan inerken.

Sürgün edilmiş beta'nın burada olması, Frost Fang'ın parçalanmakta olduğunu kanıtlıyordu ve eğer onu bir arada tutmanın bir yolunu bulamazsak...

Bakışlarım, Freya'yı kapıya doğru yönlendiren Zak'a takıldı. Bir eliyle onu koruyarak beline dokunmuştu. Bu manzara göğsümde çelişkili duygular uyandırdı — arzu, kıskançlık

ve kurtumun doğruluk duygusu. Flint de onlarla birlikte gitti ve kalabalık odadan çıkarken yaklaşmaya cesaret eden herkese dik dik baktı.

Kendimi zorlayarak odaklandım ve eski sevgilime seslendim, "Tork, sen bizimlesin."

Onu alfa havlamamla sarsmak için can atıyordum, ama kalabalığı tekrar kışkırtmaktan korktuğum için kendimi tuttum. Fern, Tork'a başıyla selam verdi ve diğerk arkadaşlarıyla birlikte dışarı çıktı.

"Onu ne zaman öldürme fırsatı buldun?" Tork'u korkutup tek kelime etmeden beni takip etmeye zorlayan Rowan'a sessizce sordum.

"Gage ve ben Moonblessed'in dışındaki vahş arazide birlikte koşuya çıkmıştık ve ona rastladık.

Gage, onu öldürürsem beni affetmeyeceğini söyledi ve onu öldürmememi emretti."

"Rowan benim için seni hayatta bıraktığına çok yazık," dedim Tork'a. "Aynı hatayı iki kez yapacağını sanmıyorum."

"Heath, ikimiz hala birlikte olabiliriz. Henüz çok geç değil..."

"Dur bakalım," diye homurdandım. "Beni sevdiğin için buraya geldiğini iddia etme. İkimiz de bunun, sürüde koruma bulmak için son çare olduğunu biliyoruz.

Ay'ın kutsadığı alfa çiftinin güvenliğini böyle ihanet ettikten sonra hak etmediğin bir koruma."

"Ben sürümü korumaya çalışıyordum," diye karşı çıktı.

"Bunu söylerken yalan kokman ne garip."

Taht odasından çıkarken, "cadı büyü" ve "birden fazla eşe sahip olmak doğal değil" gibi sözler içeren fısıltılı konuşmaların parçalarını duydum. Babamın siyasi oyun kitabını hatırlayarak hırıldadım: Korku yarat, çözümler sun, sadakatleri böl. Fern'in zehri daha fazla yayılmadan önce Gage şeffaflık göstererek buna karşı koymalıydı.

Dışarıda kalabalık dağılmıştı, ama çoğu kurt şekline dönüşerek

bizim duymadan. Bu hiç hoşuma gitmedi.

"İçeride şekil değiştirmek kabalıktır," diye bağırdım onlara. "Dün sürünün koşusundan sonra hepimizin dinlenmeye ihtiyacı var. Evlerinize gidin," diye emrettim, alfa komutuyla desteklemeden.

Birkaç kurt yine de boyun eğerek inledi ve ben onların bu tiyatrosuna sinirlenerek başımı salladım.

"Bu tarafa," diye Tork'a homurdandım.

Garth, sürü evinden çok uzak olmayan bir yerde bir hapishane kurmuştu. Onu iyi bir şekilde kullanmayı planlıyordum.

Tork'un yanında yürürken, kuzey yıldızlarının altında onun tenine aptalca tatlı sözler fısıldadığım geceleri hatırladım. Bir zamanlar boynuma sözler fısıldayan aynı dudaklar, daha sonra eşime ihanet ederek Freya'nın yerini Ironwood'a ele vermişti. Kurt hafızam güçlüydü ve ihanet söz konusu olduğunda affetmek benim doğamda yoktu.

"Diğer alfalara ne yapacağımızı soruyorlar," dedi Rowan, bağımız üzerinden.

Kurt formunda tek kişi o olduğu için, Frost Fang alfa'larının sürü bağı üzerinden onunla iletişime geçmesi mantıklıydı. Beşimiz — artık altı — Freya'nın geçmişteki kızgınlık döneminde aramızda kurduğu Bağ bağlantısı sayesinde, insan formunda sadece sessizce iletişim kurabiliyorduk.

"Onlara belaya bulaşmamalarını söyle," diye homurdandım tam hapishaneye vardığımızda.

Gage, bir sürü liderine yakışır şekilde cevap verdi. "*Onlara yarın, sürü toplantısından önce buluşacağımızı söyle.*

O zamana kadar geri kalanımız bir plan yapmalıyız."

"Beni gerçekten hapse mi atacaksın?" Tork, onu binanın içine ittiğimde homurdandı.

"Senin yerin orası," diye cevap verdim, sürü toplantısında onun kadar masum bir şekilde.

Anahtarları bulduktan sonra onu hücreye ittim. Sonra kapıyı kilitledim ve anahtarları cebime attım.

Tork'un gözlerine bakarak, o geceki ilk alfa emrimi verdim. "İçimizden biri aksini söyleyene kadar, Howling Echo dışında kimseyle konuşma."

"Heath, beni burada bırakmak istemiyorsun, değil mi?"

Fikrimi değiştirdim. "Howling Echo doğrudan sana konuşmadıkça hücrenizde sessiz kalın."

Tork ağzını açtı ama hiçbir kelime çıkmadı.

Ellerini parmaklıklara vurarak dudaklarını sessiz bir hırıltıya çevirdi. Ayın kutsadığı sürü işareti ve dövmesi çizilmiş ve silinmişti, artık sürüye ait olmayan yalnız bir kurt olduğunu gösteriyordu.

Tork'un omuzları çöktü ve eski sevgilimin bu kadar yenilmiş halini görmek kalbimi sızlattı. Ama ona güvenmemem gerektiğini biliyordum. Çaresizliği anlaşılabilirdi, ama bu yeni ihanet beni öfkelenlendirmişti. Bana kalırsa burada kalıp çürüyebilirdi.

"Sırayla yapalım mı?" diye Rowan'a yüksek sesle sordum.

Dev kurt, hapishane hücrelerine en yakın masanın üzerine atladı ve Tork geri çekildi. *"Ben birkaç saat burada kalacağım ve o parmaklıklara çok yaklaşırsa boğazını parçalamamaya çalışacağım."*

Gülümsedim ve odama geri dönmek için ayrıldım.

"İyi şanslar," dedim omzumun üzerinden, dışarıdan bile kulaklarının sözlerimi duyacağını bilerek.

Rowan ve benim aynı formda olmadığımızda iletişim kurabileceğimizi neredeyse kimse bilmiyordu. Tork neden şansa ihtiyacı olduğunu merak etsin. Sadece Rowan'ın düşük bir hırıltısı bana cevap verdi ve ben güldüm. En azından bugün bir şey yolunda gitmişti.

Bölüm 4

Flint

Yeni gün, sürümüzü saran sorunlara hiçbir çözüm getirmedi. Kurt ruhum, dün kardeşlerinin davranışlarından dolayı kafası karışık bir şekilde içimde huzursuzca dolaşıyordu. Gece boyunca dış kasabalardan gelen alfalara hazırlanırken, Heath Zak'e bizimle gelmesini söyleyerek beni şaşırttı.

"Ooo, ben alfa değilim ama büyücü kimliğimle alfa toplantısına davet edildim?" Zak'ın şakacı ses tonunda, gösterdiği kadar gergin olmadığını düşündüren bir keskinlik vardı.

"Zaten Bağlantı aracılığıyla bizi gözetleyecektin," dedi Gage kuru bir şekilde. "Orada olsan da olur."

Zak'in gözleri söndü, şüphesiz dünkü casusluk suçlamalarını hatırlamıştı. Cevap veremeden, Gage Heath'in kolunu tutup onu öne itti ve Freya'nın yeni eşiyle aralarına mesafe koydu.

Freya'nın Gage'in baskın tavrına attığı sorgulayıcı bakışını yakaladım. Etrafımızdaki sürü dağılırken, hiçbirimiz yeni dinamiklere alışacak zamanımız olmadı ve gerginlik tırmandı.

Freya, Zak'ın elini tuttu ve büyücünün omuzları gevşedi. Üçümüz, en dominant iki alfa'nın peşinden giderken, Rowan Tork'u hücresinde korumak için geride kaldı.

Taht odasında, sabah ışığı yüksek pencerelerden içeri süzülerek iki düzineden fazla alfa'nın yüzlerini aydınlatıyordu.

Gelişmiş koku alma duyumu olmasa bile, sert duruşları ve kısılmış gözlerinden saldırganlıkları belliydi. Birkaç alfa, aramızda Zak'ı görünce boğazlarından düşük sesle kükredi.

Bu kadar çok dominant kurtun saldırgan duruşları karşısında kurt ruhum tedirgin oldu, ama sakinliğimi korudum. Dün olduğu gibi, Zak'ın Freya'nın karşısına geçerek onun aramıza ait olduğunu ve gerekirse en yeni sürü arkadaşımızı savunmaya hazır olduğumu gösterdim.

İyi bir lider hem güç hem de bilgelik göstermelidir. Gage, tahtına otururken bunu örnekledi; gücü dalgalar halinde yayılırken, ifadesi tarafsız kalıyordu. Geri kalanımız, dün olduğu gibi tahtın etrafını sardık.

Varden hemen öne çıktı. Zak'a bakarken dudağı kıvrıldı. "Bu toplantı sadece alfalara mahsustur."

"Büyücü kalacak," dedi Gage kesin bir sesle.

Bağlantımız sayesinde, Zak'ın ismiyle değil de "büyücü" olarak anılmasından dolayı incindiğini hissettim. Ancak o soğukkanlılığını koruyarak, tahtın ve Freya'nın biraz arkasında bir pozisyon aldı ve daha önce yaptığı gibi Freya'nın büyüsünü yatıştırmaya hazırды.

"Bu isyanı dün bitirmeliydin," diye başka bir alfa homurdandı. Onun doğu kasabalarından birinden olduğunu hatırladım.

"Katılıyorum," dedi Dean. "Bir alfa'nın havlaması bile hepsini yerlerine oturturdu."

Fern, Luka ve Ironwood'a kurduğumuz tuzağa aptalca bizi takip ettiğinde onu savunmuştu, bu yüzden benden biraz iyi niyet kazanmıştı. Ama onu düzeltmemi engelleyecek kadar değil.

"Ve alfa erkekler hakkında kardeşimin söylediği her şeyi kanıtladın," dedim, sesimdeki sertliği gizleyemeden.

Kız kardeşim ve ben, en iyi liderlerin güçle değil, örnek ve bilgelikle liderlik yaptığını inanarak yetiştirilmiştik.

"Onların istedikleri zaman bize meydan okuyabileceklerini düşünmelerinden iyidir," diye homurdandı Varden.

Heath başını salladı. "Dün alfa emirleri kullanmak isyan çıkarmış ve sürüyü tamamen parçalamış olurdu."

Daha fazla alfa memnuniyetsizliklerini dile getirince, öfke ve hayal kırıklığının kokusu havada yoğunlaştı. Bu toplantı, sürümüzdeki huzursuzluğu gidermek için yapılmıştı, ama görünüşe göre daha da fazla huzursuzluk yaratıyorduk.

Taht odasının kapıları açıldı ve duvarlara çarparak gürültüyle kapandı. Kardeşim, arkasında bir düzine beta ile odaya fırladı, ayak sesleri cilalı zeminde yankılandı. İkisi Bretton'un iki yanına geçerek kollarını üst kollarından tuttular. Bileklerini bağladıklarını görünce hırıldadım.

"Özür dilerim, alfa'lar," diye bağırdı Bretton. "Ben denedim..."

"Sürünün geri kalanı olmadan mı toplandınız?" Fern'in sesi suçlama doluydu. "Tıpkı bir zorbanın yapacağı gibi. Ve ne sürpriz, iki büyücü de burada."

"Sürü toplantısı karanlık çöktüğünde yapılacak." Gage'in sakin sesi kaosun içinde yankılandı. "O zaman herkes konuşma fırsatı bulacak."

Fern'in dudakları kıvrıldı. "Dün sorularımı cevaplamaktan kaçındığın gibi mi? Sakladığın her şeyi, özellikle de yıldız ışınları hakkında olanları bilmeye hakkımız var."

Atalarımız için ruhların işaretleri kutsaldı, saklanmamalı ya da inkar edilmemeliydi, ancak gereksiz kargaşaya yol açma riskiyle dikkatsizce tartışılmamalıydı. Yıldızlar çemberimizi kutsamıştı, ancak bunu büyüden korkan kurtlara açıklamak imkansız görünüyordu.

Heath öne çıkarken, bağımız aracılığıyla şiddetli gururu bizi sardı. "Gage, sürünün iyiliğini isteyen yetenekli bir lider olduğunu fazlasıyla kanıtladı. Alfa gücümüz sürüyü korur..."

"Tork nerede?" Fern sözünü keserek sordu.

Onu çevreleyen beta kurtların bazıları, onun baskın tavrına tepki göstererek geri çekildi. Önceki Frost Fang sürüsünün alfa kurtları arasında bir alfa'nın sözünü kesmek duyulmamış bir şeydi. Bu basit itaatsizlik, ölümle sonuçlanmasa bile sürgüne gönderilmesine neden olabilirdi.

"Omega kölelerin alfa zalimliğinin yükünü taşıması uygulamasını sonlandırdık," diye ısrar etti Heath. "En çok ihtiyacı olanları koruyarak adil bir şekilde hüküm sürdük."

"Ironwood'dan mültecileri kabul ederek mi?" beta erkeklerden biri alaycı bir şekilde sordu. Adının Veronica olduğunu hatırlıyordum. "Büyücüleri barındırarak mı?"

Zak tahtın arkasında gerildi. Aramızdaki bağ sayesinde, onun acısı ve belirsizliği Freya'nın koruyucu öfkesiyle karışmıştı.

İkisi de cevap veremedi Fern, kürsünün ilk basamağına çıktı. "Tork'a ne yaptınız?"

Toplanan alfa erkekler, Fern'in suçlayıcı ses tonuna tepki göstererek, birleşik hakimiyetleriyle fiziksel bir ağırlık gibi cildime baskı uyguladılar. Fern'in beta erkekleri korkuyla çekildiler, ama Fern yerinden kıpırdamadı ve bu durumdan gurur duymamı sağladı.

"Tork sürünün üyesi değil," diye hırladı Varden. "Onun kaderi, bir izinsiz olarak belirlenecek."

"Adil hüküm vermekten bahsediyorsun ama gizli toplantılar yapıp sana karşı çıkanları hapse atıyorsun," dedi Fern. "Sürü kanunları, betaların hakları konusunda çok açık..."

"Sürü kanunları, sürü topraklarına izinsiz girmenin sonuçları konusunda da açıktır," diye keserdi Varden. "Tork bir davetsiz misafir. Yalnız kurdu bu kadar önemsiyorsan, belki de seni sürgüne gönderip onunla vahşi topraklarda yaşamaya göndermeliyiz."

Sesindeki tehdit beni hırlatmaya itti. "Varden," diye uyardım.

Kız kardeşimin yerine sürgüne gitmeyi kabul ettiğim için bir kez bile pişman olmamıştım, ama şimdi doğru kararı vermiş miyim diye merak ediyordum. Göçebe hayat bana oldukça yakışmıştı, ama Fern'i acımasız alfalara karşı tek başına bırakmıştı.

Fern, Varden'e gözlerini kısarak baktı. "Tehditlerin, alfalara dair düşüncelerimi doğruluyor."

Garth ve ardından Nira'nın yönetimi altında büyümek, kardeşimin içinde bir şeyleri değiştirmişti. Ben onu korumak için yanında yokken, muhtemelen Gage ve Heath sürgüne gönderildikten sonra, alfa erkekler onu kırmıştı.

"Yeter," diye homurdandı Gage. "Alfalar, Bretton'u serbest bırakın ve odadaki betaları çıkarın, ama bunu alfa emirleri olmadan halledin," diye emretti Gage tahtından kalkarken. "Bretton, dışarıda nöbet tut ve bizi dinleyen olursa haber ver."

"Betalar karanlık çökünce sürünün geri kalanıyla birlikte geri dönebilir," dedim, kardeşime sesinin zamanında duyulacağını hatırlatmak için.

"Sürü alfasını duydunuz," diye bağırdı Dean.

Freya ve Zak, alfaları betaları geri götürmeye başladığında kenara çekildiler.

Fern'in kolunu tuttum. "Kardeşim, lütfen. Konuş benimle."

Bir an için öfkesi kırıldı ve yıllar önce koruduğum genç kurt ortaya çıktı. Freya bana cesaret vererek geri çekildi ve bize mahremiyet sağladı.

"Konuşacak bir şey yok," dedi Fern, ama onu kaosun uzağındaki sessiz bir köşeye götürdüğümde peşimden geldi. "Seçimini açıkça yaptın."

"Öyle mi?" Sözlerim istemeden sert çıktı. "Sen hala benim kardeşimsin. Hiçbir şey bunu değiştiremez."

Acı kahkahası içimi parçaladı. "Beni burada yalnız bıraktın." "Senin sürgünü kabul ettim..."

"Bu durumu daha iyi mi yapıyor?" Kolunu çekerek kurtardı. "Garth ve yandaşlarının güçlerini suistimal etmelerini izlemek nasıldı biliyor musun? Kuzey kasabalarındaki insanlar olayın çarpıtılmış bir versiyonunu duydu. Herkes sürgüne gönderilen kardeşimden ayrıldığım için mutlu olmamı bekliyordu."

Sesindeki eski acı, benim vahşi topraklarda geçirdiğim yalnız yılların anılarıyla yankılandı. Ama sürgün bana atalarımız gibi yaşamanın özgürlüğünü öğretmişti, takip ederek...

Toprağın doğal ritmi, Fern'i hiyerarşiden oluşan bir kafese hapsetmişti.

"Seni hiç unutmadım," dedim yumuşak bir sesle. "Orada bir sürünün ne olabileceği hakkında öğrendiğim her şey

—

"Kes şunu." Gözleri parladı. "Senin mükemmel sürünün neye benzediğini gördüm. Alfa arkadaşlarıyla ortalıkta dolaşırken, geri kalanımıza sanki sizden aşağıymışız gibi davranıyorsun."

"Bu doğru değil. Freya—"

"Senin değerli melez eşin," diye tükürdü. "Bir zamanlar alfa tiranlığına karşı savaştın. Şimdi bak kendine, eşlerini kendi aranızda paylaşıyor, onların otoritesini sorgulayan herkesi hapse atarken onları savunuyorsun."

"Tork son sürüsüne ihanet etti," diye hatırlattım. "Aynı şeyi bize de yapar."

"Bize mi?" Yine güldü, sesinde hiç sıcaklık yoktu. "Biz yok, kardeşim. Sen artık onlardan birisin. Gerçeği bizden saklayarak, bunun bizim iyiliğimiz için olduğunu iddia eden başka bir alfa."

Eski sürümüzün öğretileri zihnimde yankılandı — gerçek bir lider, güçle değil, bilgelik ve şefkatle sürüye hizmet eder. Ama kız kardeşimin gözlerine baktığımda, orada şefkat görmedim. Yıllardır içten içe büyüyen acı bir nefret vardı.

"Sürü korunmaya ihtiyaç duyuyor," diye son bir kez daha denedim. "Denraider tehlikeli ve zayıflık gösteren her sürüye saldırıyor—"

"Bizi korumak için alfalara ihtiyacımız yok. Hiyerarşiden kurtulmamız gerektiğine karar verdik."

"Fern, önceki sürü alfalarına kıyasla hiyerarşi umurumuzda bile olmadığını biliyorsun. Ironwood sürüsünü terk ettiğimizde sen de oradaydın."

"O zaman Frost Fang'ı da bırakabilirsin. Biz de seni burada istemiyoruz."

Sözleri fiziksel bir darbe kadar sert geldi. İhanet, bıçak gibi bağırsaklarımı deldi. Bağlantı aracılığıyla

link, sadece Freya'nın endişesini değil, diğer alfa arkadaşlarımla endişesini de hissettim.

Diğerlerini geri çekmek için elimi kaldırdım. Bu, kardeşimle benim aramda bir meseleydi.

"Senin sandığından daha iyi anlıyorum," dedim sessizce. "Ama izlediğin bu yol... sadece daha fazla acı getirecek. Sadece sana değil, tüm sürüye."

Frost Fang alfaları, diğer betaları uzaklaştırarak bize yaklaşmaya başladı.

"En azından bu bizim kendi seçtiğimiz acı." Geri adım attı ve bana bir yabancıymışım gibi baktı. "Eskiden doğru olan için savaşırdın. Şimdi ise başka bir alfanın saldırı köpeği oldun."

Fern, onu diğerleriyle birlikte dışarı çıkarmaya çalışan alfalardan uzaklaşarak, parmaklarının arasından su gibi kayarak onların yanından geçti. Betalar da onun izinden giderek artık direnmediler. Onlar dışarı çıkarken, kız kardeşimin sözleri zihnimde yankılandı: *En azından bu bizim kendi seçtiğimiz acı.*

"Bunu haftalardır planlıyorlardı," diye bağımız aracılığıyla paylaştım. "Bırakalım da kendi yöntemleriyle denesinler."

Diğerleri şaşkınlık içindeydi. Gage, alfa'lar poz verirken beta'ların sonuncusunun çıkmasını izlerken çenesini sıktı.

"Neyi denemelerine izin vereceğiz?" diye sordu. "Yaptığımız her şeyi parçalamalarına mı?"

"Aramızda iki büyücü varken, bize hiç olmadığı kadar güvensizler," diye açıkladım, Freya'yı yanıma çekip Zak'e güven verici bir şekilde başımı sallayarak onları suçlamadığımı belli ettim. "Kim olduğumuzdan korkan bir grubu etkili bir şekilde yönetemeyiz."

"O zaman ne yapmamızı öneriyorsun?" Gage'in zihinsel sesi bir parça inanmazlık içeriyordu. "İstifa mı?"

Rowan'ın onayı hapishaneden bize ulaştı, kurt doğası isteksiz bir sürüyü zorlamanın boşuna olduğunu anlıyordu. *"Ironwood'u geride bıraktığımız gibi, Frost Fang'ı da terk edebiliriz."*

Frost Fang'ı terk edebiliriz."

Zak'ın kasları gerildi, ama akıllıca sessiz kaldı.

"Önce *Howling Echo*," diye onayladı Heath bir süre sonra.

"Frost Fang'ı kontrol altında tutmak artık gerçekçi değil."

Gage'in kargaşası bağımızı sardı — gurur, görevle çatışıyordu; kararlılık, umutsuzlukla. Bu sürüyü yeniden kurmak, adil kurallar koymak, omega köleliğini sona erdirmek için her şeyini vermişti. Şimdi bunu bırakmak...

"Fern'in tarafında olmayanlar ne olacak?" Freya'nın endişesi açıkça hissediliyordu. *"Ironwood mültecileri..."*

Brooke ve diğerlerine güvenlik sözü verdik."

Gerçek güç, ne zaman dağ gibi sert kalacağını, ne zaman nehir gibi yeni bir yol bulup uyum sağlayacağını bilmekten geliyordu. *"Onları Ironwood'a geri götürebiliriz*

Eğer Thatcher iktidardaysa, orada huzur bulabilirler."

"Ya da bizimle gelebilirler," diye ekledi Heath, zihin bağı aracılığıyla.

"Ve nereye gideceğiz?" Gage'in zihnindeki sesinde acı bir ton vardı. *"Bulabildiğimiz işleri yapmaya mı?"*

Gezgin bir hayata dönme düşüncesi kurtumun içini karıştırdı. Ailem Nightsinger sürüsünün çöküşünden kaçtığında, anne babamın bu toprakların kimseye ait olmadığını söylediğini hatırladım. Belki de bu bilgeliği hatırlamanın zamanı gelmişti.

"Daha önce de hayatta kaldık," diye hatırlattı Heath. *"Artık daha güçlüyüz. Ve birçoklarının bizimle gelip yeni sürümüzü güçlendirecek. Frost Fang yaptıklarının hatasını anladığında geri dönebiliriz."*

Gage başını salladı. *"Ya bu asla olmazsa?"*

Freya'nın kararlılığı, Zak'ın gezgin serseriler olarak geçirdiğimiz geçmişimize duyduğu merakla karışmıştı. Aramızdaki enerji, bağlantımızı hüznün kaplasa da, olasılıklarla doluydu. Basit gerçek şuydu: Frost Fang artık evimiz gibi gelmiyordu — belki de hiç gelmemişti.

"O zaman her zaman yaptığımız şeyi yapalım. Uyum sağlayalım," diye cevap verdim.

"Howling Echo geleneklere bağılı değildir," diye hatırlattı Freya. "Sürü topraklarına ihtiyacımız yok. Vahşi toprakları evimiz olarak kabul edebiliriz."

"Bir sonraki kızgınlık dönemine kadar güvenli bir yere ihtiyacınız var," diye itiraz etti Gage.

"İyi noktaya değindin," dedi Heath, şaşkın görünen Zak'a bakarak.

"Aranızda kızgınlık döneminin başladığını koklayan var mı?" diye sordum.

Zak'ın şoku bize de sıçradı, ama kimse bir şey söylemeyince aniden dağıldı.

"Belki de o bir melez olduğu içindir?" diye merak etti Heath.

Zak'ın, bizimle tanıştığı gibi Freya'nın kızgınlık döneminin geri sayımını başlatmamış olması mümkün müydü?

"Ya da belki de alfa olmadığı içindir," diye düşündü Gage. Freya'yı kendine çekti. "Seninle bir kez daha çiftleşme dönemini yaşamak ne kadar hoşuma gitse de, prenses..."

"Anlıyorum," diye sözünü kesti. "Diğer her şeyin yanı sıra bunun için de endişelenmek zorunda kalmasak daha kolay olurdu."

"Buradan ayrıldıktan sonra yedinci yıldız ışığına doğru ilerlemeliyiz," dedim.

Diğerleri cevap veremeden, Varden ve diğer alfa erkekler taht odasına geri döndüler, kokuları hayal kırıklığıyla doluydu.

"Sürü alfaları," diye seslendi Varden. "Bu böyle devam edemez. Betalar her geçen saat daha da cesaretleniyor."

Gage'in rahat duruşu, diğer alfalardan hiç korkmadığını gösteriyordu. Kararını vermişti.

"Bir karara vardık. Bu kararı bu gece sürü toplantısında açıklayacağım."

Öfkeli homurtular odayı doldurdu. *"Bunu tartışmak için toplandığımızı sanıyordum."*

"Neden bizi buraya çağırdın ki?"

"Fern, sadece beta erkekleri itip kakabileceğini sanıyor."

"Diğer alfa üyelerinin görüşünü almadan karar mı alıyorsunuz?"

"Az önce gördüğünüz gibi," Gage'in sesinde alaycı bir ton vardı, "daha üst düzeydeki şekil değiştirenler genellikle alt düzeydekilerin fikrini almadan karar verir. Artık betaların nasıl hissettiğini biliyorsunuz. Kararımızı bu akşam herkesin katılacağı sürü toplantısında duyacaksınız."

Kimse itiraz etmeden diğer alfaları gönderdi. Bağımız sayesinde, stratejik zihninin çalıştığını hissettim. Alfaların, sürüyü terk edip bölmeyi planladığımızı başkasına haber verme riskini almaktansa, tahminlerde kalmaları daha iyiydi.

Diğer alfaları dışarıya kadar takip ettim, çoğu kurt formuna dönüşüp saldırganlıklarını boşaltana kadar homurtularını dinledim — akıllıca bir karar. Sonra hapishaneye gidip Rowan'ın yerine geçtim. Karanlık kurt bana minnetle başını salladı ve muhtemelen kendi koşusuna çıkmak için yanımdan koşarak geçti.

Birkaç saat boyunca, kafeste bir hayvan gibi hücresinde volta atan sessiz Tork'u korudum. Heath, benimle yer değiştirmek için beklediğimden erken geldi. Tork anında parmaklıklara saldırdı, açık avuçlarını parmaklıklara vurarak sessiz bir hırıltı çıkardı.

Ancak o zaman neden bu kadar sessiz olduğunu anladım. "Ona sessiz olmasını mı emrettin?"

Heath sırttı. "Hainin bize ihanet etmesi için bir şans daha veremezdik. Değil mi, Tork?"

Tork ellerini indirip Heath'e bıçak gibi bakarken Heath kıkırdadı.

Geçmişte Heath, geceyi diğer şekil değiştirenlerle geçirmeyi tercih ettiğinde, kimseyle düşmanlık yaratmadan istediği kişiyle uyuyabilirdi. Tork, Heath'in seçimi olan Freya'ya sırtından bıçaklayarak hoşnutsuzluğunu gösteren ilk kişi olmuştu. Heath bunun bir daha olmasına izin vermeyecekti.

"Konuş," diye emretti Heath, önceki emrini geçici olarak kaldırarak.

"Hepiniz korkaksınız," diye tükürdü Tork. "Alfa emirlerinin arkasına saklanıyorsunuz çünkü değerli eşiniz ve evcil büyücünüz hakkında gerçeği söylediğimi biliyorsunuz..."

"Sus," diye bağırdı Heath ve Tork'un ağzı kapandı. "Gördün mü?"

Kollarımı kavuşturup Tork'a baktım. "Böyle kesinlikle daha katlanılabilir."

Heath güldü ve ben onu Tork'u korumak için geride bıraktım. Rowan, sürü toplantısı başlamadan önce Heath'in yerine geçmek için yakında dönecekti.

İçeride, diğerlerinin çoktan toparlanmaya başladığını gördüm. Çeşitli çantalar ve sandıklar yığılmış, bizim çıkmamızı bekliyordu. Zak, ben içeri girerken parmaklarıyla masaya vuruyordu.

"Kendimi işe yaramaz hissediyorum," diye itiraf etti.

Kendi eşyalarımı toplamaya başlarken ona beni takip etmesini işaret ettim.

"Tork kim ki?" diye sordu Zak, belki de sadece sessizliği bozmak için.

"Eskiden Ay'ın Kutsal Sürüsü'nün beta lideriydi ve Heath'in işler arasında oraya gittiğimizde eski sevgililerinden biriydi."

Zak'a baktığımda, gözlerinde şaşkınlık belirmişti, ama bağımızda değil. Bize neyi sızdırdığı konusunda, tersine göre daha fazla kontrolü olduğu belliydi. Kurtum bundan hoşlanmamıştı, onun sırlarını koklamak istiyordu. Ama önce biz ona güvenmezsek, o da bize sırlarını asla emanet etmeyeceğini biliyordum.

Ben de ekledim: "Ama Freya ile Moonblessed'e gittiğimizde, Tork Ironwood'a haber verdi ve Ironwood, Moonblessed sürüsünün alfaları Hugo ve Idori'yi kendilerine teslim etmezlerse sürüler arası savaş başlatacağını söyleyerek tüm sürüyü tehlikeye attı. Böylece, kendi sürüsünü tehlikeye attığı için sürgüne gönderildi."

"Anlıyorum," dedi Zak, duygularını yine dikkatle gizleyerek.

Sırt çantamı yığının üzerine attım. Eşyalarımızın toplanmış halini görünce, sürgünde geçirdiğim yıllar aklıma geldi.

bir yerden başka bir yere taşınmaya hazır olduğum yıllarımı hatırlattı. Sürümüz, bundan sonra ne olursa olsun birlikte yüzleşecekti. Ama arkamı döndüğümde, büyücü sessizce ortadan kaybolmuştu.

Bölüm 5

Freya

Alacakaranlık çökerken, Flint'in sıcak bakışları benimkilerle buluştu, o çok sevdiğim koyu renkli gözleri yüzümü araştırıyordu. "Hazır mısın, ay ışığı?"

"Her şeyi topladım," dedim, endişemi belli etmek istemiyordum.

Frost Fang'dan ayrılmak, yine bilinmeyene doğru bir macera demekti, ama en azından bu sefer yalnız olmayacaktım. Flint beni sağlam göğsüne çekti, tanıdık toprak kokusu beni rahatlatıcı bir battaniye gibi sardı.

"Öyle demek istemedim," dedi ve dudaklarını dudaklarıma yapıştırdı.

Onun öpücüğüne kendimi kaptırdım, vücudum onun dokunuşuna anında tepki verdi.

Ayrıldığımızda, alaycı bir şekilde sormadan edemedim: "Düşüncelerini okumam mı gerekiyor? Bağlanma bağı öyle işlemiyor. Eş bağı da öyle."

Kirpiklerimin arasından ona baktım, aramızda yükselen sıcaklığı hissettim. Vücudumuzun temas ettiği yerlerde cildim karıncalandı ve boynumla omzumun birleştiği yerde bıraktığı ısırik izi arzuyla zonkluyordu.

"Şu anda aklımdan ne geçtiğini tahmin edebilirsin," diye homurdandı Flint, beni kendine sıkıca çekerek.

Onun uyarılmasının somut kanıtı bana bastırarak, içimden bir sıcaklık dalgası yayıldı.

"Hadi," diye seslendi Gage ön kapıdan, derin ve emredici sesi anımızı bozdu ve ben isteksizce Flint'ten uzaklaştım.

"Bunu sonraya saklayalım," diye söz verdi, ama bağımızdaki şüpheyi hissedebiliyordum.

Frost Fang sürüsünün topraklarından ayrıldığıımızda, tekrar sürekli tetikte olacaktık. Tüm eşlerim şüphesiz sırayla devriye gezip nöbet tutacaktı.

Dışarı çıktığımızda, mahremiyet için Bağlantı bağımıza uzandım.

"Daha önceki soruna cevap vermek gerekirse, ben hazırım. Frost Fang bana hiç sıcak gelmedi."

Bu doğruydı. Burada geçirdiğim zamana rağmen, kendimi hiç evimde hissetmemiştim.

Sürünün şüpheli bakışları, melez doğam hakkında fısıldaşmalar, Fern'in zar zor gizlediği düşmanlığı... Hiçbiri beni hoş karşılanmış hissettirmemişti. Benim gerçek yuvam, nerede olurlarsa olsunlar, arkadaşlarıımın yanındaydı. Yerim önemli değildi.

Karanlık çöktüğünde Heath bize katıldı ve Gage'in arkasında sıraya girdi. Kurt içimde kıpırdanmaya başladı, havadaki gerginliği hissediyordu. Flint ve ben tartışmadan Zak'in iki yanına geçtik. Yeni gelenin bu dayanışma gösterisine minnettar olduğunu hissettim, ama sabırsızlık da vardı. Ben de bunun bitmesini istiyordum. Hepimiz istiyorduk.

Parmaklarımı sol köprücük kemiğimin altındaki ansuz runelerinden birinin üzerinde gezdirdim — Zak'ın işareti. Aramıza kısa bir süre önce katılmış olmasına rağmen, onu korumak istiyordum. Belki de aynı melez doğayı paylaştığımız için, ya da belki de Bağlanma işareti bizi henüz keşfetmediğim şekillerde birbirimize bağlıyordu.

Taht odasına girdiğimizde, toplanan sürü üyelerinin sayısına şaşırdım. Havada beklenti kokusu, öfke ve korkuyla karışmış olarak yoğun bir şekilde hissediliyordu. İçgüdüsel olarak Zak'a yaklaştım, kurtum bize yöneltilen düşmanlığa tepki gösteriyordu.

"Sürümüzün alfa erkeklerini yoldan çıkardılar!" diye bağırdı kalabalıktan biri. "Tıpkı cadıların her zaman yaptığı gibi!"

Sözler beklediğimden daha çok canımı yaktı. Daha önce de benzer suçlamalarla karşılaşmıştık, sürü ilk kez Gage'in yüzünde ansuz runesini gördüğünde, ama Gage'in hakimiyeti sürünün çok yüksek sesle sorgulamasına engel olmuştu. Şimdi ise, toplanan kurtlar arasında onaylayan mırıldanmalar yayıldı ve Zak yanımda titredi. Onun için kalbim sızladı. Dışlanmış olmak, kim olduğun için değil, doğduğun için kötü muamele görmek nasıl bir his olduğunu biliyordum.

Flint'in kız kardeşi Fern, tahtın önündeki merdivenlerde duruyordu. Yayılmasına yardım ettiği söylentiler yayıldıkça yüzünde zafer ifadesi vardı. Flint'in hayal kırıklığı ve kabullenmesi, kararlılığıyla birlikte bağımızı sardı. Fern seçimini yapmıştı, şimdi sıra bizdeydi.

Kalabalığın hoşnutsuzluğu, doğru seçimi yaptığımızı doğruladı.

"Tork'u serbest bırakın!" diye bağırdı biri.

"Alfa kontrolünü kırın!"

"Yıldızlar hakkındaki gerçeği söyleyin!"

İçimdeki kurt hırladı, ama bu sefer kendimizi savunmaya çalışmadık. Zaten kararlarını vermişlerdi.

"Her şeyin gerçeğini sakladınız," diye bağırdı Fern, kalabalığı susturarak, artık liderliklerini ondan beklediklerini kanıtladı.

"Yıldız ışınları, Ironwood'dan kaçanları buraya getirmenizin nedeni, büyücülerin buradaki gerçek amacı, hepsi."

Bakışları Zak'a kaymadan önce bana takıldı, ikimizi de tehdit olarak gördüğü belliydi. Yüzümde hiçbir ifade yoktu, sözlerinin beni etkilediğini belli etmedim. Ironwood sürüsüyle geçirdiğim zamanlar bana acımı gizlemeyi öğretmişti.

Brooke ve diğer Ironwood mültecilerinin duvara yaslanarak geri çekildiklerini fark ettim, gözlerinde korku belirgindi. Onlara acımaya başladım — bir düşman ortamdan kaçmışlardı, ama kendilerini başka bir düşman ortamda bulmuşlardı. Eski

sürü arkadaşlarımla burada bir sığınak bulacağını, eski sürümüz gibi korku dolu başka bir yer değil.

"Alfalara güvenilmez," diye ekledi Fern, sesi yankılanarak.

Gage'in sesi kaostan içinden bıçak gibi keskin bir şekilde duyuldu. "Yeter."

Fern, Gage'in sesi yükseldiğinde neredeyse fark edilmeyecek kadar irkildi. "Bir duyuru yapacağım," dedi Gage sakin bir sesle.

"Zor bir karar verdik."

Fern'in gözlerinde, etrafındaki alfa erkeklerin gerginleşmesiyle birlikte bir ihtiyat fark ettim. Fern'in duruşunda bir şey bana tanıdık geldi... Ironwood'da geçirdiğim zamanlardan bu tepkileri hatırladım. Fern daha önce alfa erkekler tarafından incitilmişti, belki de defalarca. Bu farkındalık, içimde beklenmedik bir empati dalgası yarattı.

Başka bir hayatta, o ben olabilirdim — acı, güvensiz, tüm alfaları düşman olarak gören biri. Gage, kızgınlık dönemimde bana koruma sunmasaydı, Heath bana kıyafet vermeseydi ve Flint bana şefkat göstermeseydi, ben de aynı derecede incinmiş ve iktidarı ele geçiren tüm alfaları yok etmeye kararlı biri olabilirdim.

Tabii, onlar olmadan vahşi doğada hayatta kalmayı başarabilseydim.

Bakışlarım, kendisine yöneltilen düşmanlığa rağmen dimdik duran Gage'e kaydı. Babası ve kardeşinden farklı olmak için çok uğraşmıştı. Omega yarışmalarını kaldırmış, mültecileri kabul etmiş, korku yerine adaletle yönetmişti. Ve bunun karşılığı, korumaya çalıştığı kurtların şüphe ve isyanı olmuştu. Bu adaletsizlik göğsümü acıtıyordu. Yine de dimdik duruyordu.

Bekleyişin gerginliği artarken, onun sabit bakışları odayı süzdü. "Howling Echo, göçebe köklerimize geri dönecek. Frost Fang'dan ayrılıyoruz ve sürü topraklarını sizin korumaya bırakıyoruz."

Şok dalgası kalabalığın arasında yayıldı. Çeşitli yüzlerdeki duyguları izledim — hayal kırıklığı, zafer, korku.

Bretton kaşlarını çattı, omuzlarının çöküşünde hayal kırıklığı ve yenilgi açıkça görülüyordu. Hiç şüphesiz, Gage'in onu Fern'in beta konseyindeki gözümüz olarak geride bırakacağına inanıyordu. Aralarında bir casus olması yararlı olabilirdi, ancak Bretton çok dikkat çekiciydi ve Gage'in ona bizimle kalıp kalmayacağına karar verme şansı vereceğini biliyordum.

Diğerleri de Bretton kadar şok ve ihanete uğramış görünüyordu. Gage konuşmaya devam ederken Fern'in zafer dolu gülümsemesi soldu.

"Bize katılmak isteyen herkes katılabilir. Burada kalanlar, nasıl yönetileceklerini seçebilirler. Ve artık burada hoş karşılanmadığını düşünen Ironwood mültecileri, isterseniz sizi eski sürünüzün topraklarına güvenle geri götürürüz."

Brooke'un yüzünde umut belirdi, ama birkaç alfanın gözlerinde yırtıcı bir parıltı da fark ettim. Zaten iktidarı ele geçirme planları yapmaya başlamışlardı.

Varden öne atıldı ve hırlayarak, "Bizi beta yönetimi altında bırakamazsınız! Eğer tahttan iniyorsanız, bir halef atamalısınız..."

"Frost Fang sürüsünün kendini nasıl yöneteceği artık beni ilgilendirmiyor," diye soğuk bir şekilde cevapladı Gage. "Ancak, alfa gücünü başka bir alfaya devretmeyeceğim. Bu, seçtiğiniz sözcünün ifade ettiği sürünün iradesine aykırı olur." Fern'e doğru başını salladı. "Sürüyü korumak için, sürünün alfa statüsünü koruyacağım ve sürgüne giderken de yanımda götüreceğim."

"*Harika,*" Zak'ın hayranlığı Bağlantımız aracılığıyla bize aktarıldı. "*Şimdi beta konseyi, başka bir alfanın sürüyü ele geçirmesini önlemek için sana hayatta kalman gerekiyor.*"

Gage'in bağımızdan kararlılıkla karışık acı bir memnuniyet yayıldı. Sürgünde bile sürüyü korumak için akıllıca bir yol bulmuştu. Gözlerim Flint'e kaydı, kız kardeşini tekrar geride bırakmanın çelişkili duygularını hissettim.

"*Onu korumak için daha önce onun yerine sürgüne gittin. O bunu asla unutmayacak,*" diye onu teselli ettim.

Flint derin bir nefes aldı, sonra içini çekti. "*Onu Frost Fang sürüsünün topraklarında bırakmanın Frost Fang sürüsünün topraklarında bırakmanın*

onun bakış açısını bu kadar değiştireceğini

"Bu senin suçun değil," diye hatırlattım ona. "O kendi seçimlerini yaptı."

Sürü, taht odasında huzursuzca kıpırdanıyordu. Şekil değiştirenler, diğerlerinin ne yapacağını görmek için etrafa bakındılar — Fern'in beta konseyinin altında kalmayı mı seçeceklerdi, yoksa bizimle birlikte sürgüne mi gideceklerdi?

Varden, Fern'i geçerek merdivenleri tırmandı. Omuzları çökmüş, kaşları çatık, iri yapılı vücudu kararlılıkla parlıyordu. Heath iç geçirdi, Varden daha konuşmadan bile bizim bağımızdan pes ettiği belli oluyordu.

"Sana meydan okuyorum, Gage," diye kükredi Varden. "Alfa'dan alfa'ya, sürünün liderliği için sana meydan okuyorum. Kazanırsam, Frost Fang sürüsü benim olur."

Toplanan kurtlar, anın ciddiyetini hissederek sessizliğe büründü. Fern'in entrikalarına rağmen, her şey sürünün hiyerarşisinin en temel kuralı olan saf hakimiyete bağlıydı.

"Dışarı," diye emretti Gage, kapıya doğru büyük adımlarla ilerlerken, Heath onun arkasından bakıyordu.

Onu takip ederek dışarı çıktığımızda, tahtın önündeki kalabalık bizim için yol açtı. Kurtum, yaklaşan kavgadan endişeli ama Gage'in gücüne güvenen bir şekilde huzursuzca kıpırdanıyordu.

"Bunu kesin olarak bitirmelisin," diye uyardı Heath, bağımız üzerinden. "Vahşi doğaya girerken senin yaralanmanı göze alamayız."

"İyileştirme gücün var mı, büyücü?" diye sordu Gage.

"Seni ölümden geri getiremem," diye yanıtladı Zak kuru bir sesle. "Küçük kesikler ve yaralar, tabii."

Sürü, iki alfa gibi bir dalga gibi üzerlerine çullandı. Gage gömleğini çıkarıp heykel gibi kaslarını ortaya çıkardığında, kalbim endişe ve şiddetli gururla çarpıyordu. Bu manzara karşısında içim ısındı ve arzum tüm eşlerimle olan bağım aracılığıyla yankılandı.

Yanımda, Flint bile benim uyarılmamın etkisinde kalarak nefesini tuttu. Bunun benim hatam mı olduğunu, yoksa o da bizim sürü alfasının kaslı vücuduna benzer bir tepki mi verdiğini merak ettim. Başlangıçta Flint'in heteroseksüel olduğunu düşünmüştüm, ama o ve Heath benim zevkim için deneyler yaptıktan sonra, Gage'in Heath'le yaşadığı uyanışa benzer bir şekilde, belki de kendi cinsel yönelimini sorgulamaya başladığını düşünmeye başladım.

Kalabalık, Gage ve Varden'in etrafında bir halka oluşturdu ve onları sürü evinin önündeki bir sokak lambasının ışığına maruz bıraktı. Heath ve Zak yanımda, Flint ise arkamda duruyordu. Kurtum bu düzeni onayladı, arkadaşlarım karanlığı veya bu dikkat dağınıklığını kullanarak bana saldırılmasını engelliyorlardı.

Spot ışığının karşısında Fern kaşlarını çattı, muhtemelen Varden kazanırsa planlarının ne olacağını merak ediyordu. Kurtum, Gage'i yenebilecek biri olabileceği gibi saçma bir düşünceye güldü.

Varden ilk harekete geçti, büyük gri kurt şekli saldırganlıkla doluydu. Kurtum gerildi, gerekirse Gage'i korumak için atlamaya hazırды. Işık çemberinin diğer tarafında, Gage onunla savaşmak için şekil değiştirmede. Bunun yerine, insan şekliyle tamamen rahat bir şekilde diğer alfa'nın etrafında dolaştı.

"Ne yapıyor?" diye bağırarak Bağlantı aracılığıyla sordum.

Heath yanımda sırttı, gözleri vahşi bir altın rengiyle parlıyordu, kurt formu da benimki gibi ortaya çıkmıştı.

Heath, kalabalığın duyabilmesi için yüksek sesle cevap verdi: "Sürü kanunları, alfa kurtların kurt formunda savaşmasını gerektirmez."

Flint veya Heath'te en ufak bir şüphe hissetmedim. Gage'in dönüşmeden bile hayatta kalacağına gerçekten inanıyorlardı.

"Bakalım sürü alfa olmak için gerekenlere sahip misin?" diye bağırdı Gage, Varden'a.

Birkaç alt kurt, Gage'in dönüşmüş bir alfa ile

Gage'in savunmasız insan formunda bir dönüşmüş alfa ile yüzleşeceği

Gurur göğsümü kabarttı. Gage, gelecekteki meydan okumaları caydırarak bir hakimiyet gösterisi sergiliyordu.

"Howling Echo geleneklere bağlı değildir," diye mırıldandı Zak, benim daha önce söylediğim sözleri tekrarlayarak.

Ona baktım ve Gage'in cesaretine hayran olduğunu gördüm. Bağlantı aracılığıyla Zak'ın duygularını diğer eşlerim kadar kolay hissedemiyordum, ama Gage'e duyduğu saygının arttığı gözlerinden belliydi.

Kalabalığın tepkisini ölçmek için etrafa baktım. Birkaç beta, şaşkın bakışlar alışverişinde bulundu, yüzlerinde korku ve isteksiz hayranlık karışımı bir ifade vardı. Hatta, muhalefetine yüksek sesle dile getiren bazı alfa erkekler bile Gage'in kendinden emin tavrından şaşkın görünüyordu.

"O deli mi?" diye fısıldadı biri arkamdan.

"Seçeneği varsa kimse insan formundaki bir kurtla savaştırmaz," diye mırıldandı bir başkası.

Gözümün ucuyla gördüğüm bir hareket, dikkatimi ışık çemberinde birbirlerini çevreleyen iki alfa kurda geri çevirdi. Varden saldırdığında, Gage yana kaçarak kurdun momentumunun onu geçmesine izin verdi. Savaşçının zarafetine ve kontrolüne hayranlıkla nefesimi tuttum.

Gri kurt döndü ve tekrar saldırdı. Bu sefer Gage yana çekilirken, Varden'in yelesini iki eliyle yakaladı. İçimi arzu ile dolduran ham bir güç gösterisiyle Gage, alfa kurdu havaya kaldırdı ve yere çarptı.

İzleyenlerden toplu bir çığlık yükseldi. Fern'in müttefiklerinden birkaçı, omuzlarını kamburlaştırarak istem dışı bir şekilde geri adım attı, içgüdüleri saf hakimiyet gösterisine tepki verdi. Daha önce özellikle sesli olan bir beta, şimdi gözlerini indirdi, vücut dili bilinçsizce meydan okumadan boyun eğmeye dönuştü.

Varden çığlık attı ve pençelerini Gage'in kollarına ve göğsüne savurdu, ama Gage güçlü kaldı.

kararlıydı. Acıya rağmen uzayan dişlerini gösterdi, ama yine de hareket etmedi. Kurtum, Gage'in derisindeki kanı görünce hırladı, ama o pes etmedi. Mücadele eden kurdu yere bastırdı, bir eli hala ensesini tutarken diğeri dizini boğazına bastırıyordu.

Gage artık tam kontrolü ele geçirmişti.

Vücudumda bir sıcaklık dalgası yayıldı, uyarılmam Bağlantı'yı doldurdu. Yalnız değildim — Heath'in arzusu da benimki kadar ateşliydi ve Zak'in nefesleri bile yanımda düzensizleşmişti. Birleşen uyarılmamızın kokusu, yakınlardaki tüm kurtlar tarafından fark edilirdi.

"Boyun eğ," diye homurdandı Gage.

Gözümün ucuyla Zak'ın farkında olmadan parmaklarını boynuna götürdüğünü fark ettim. Bu hareket içimde bir sıcaklık dalgası daha yarattı. Gage'in Heath'i arkadan hakimiyetle alırken Zak'ı kendine yaklaştırdığını, sonra boynunu yakalayıp büyücüye şiddetli bir öpücük verdiğini hayal ettim. Bu zihinsel görüntü beni şok etmeliydi, ama bunun yerine doğru gelmişti.

Gri kurt bir kez daha çırpındıktan sonra gevşedi. Gage onu bıraktığında inleyerek boğazını açtı. Ayağa kalktıktan sonra Varden geri çekildi ve gözlerini yere indirdi.

Varden çıplak ve dizlerinin üzerinde, başını açıkça boyun eğmiş bir şekilde eğik tuttu, kalkmaya cesaret edemedi. Kalabalık, gergin bir sessizlik içinde bu eski boyun eğme ritüelini izledi. Hakimiyetini pekiştiren uzun bir süre geçtikten sonra, Gage hafifçe başını sallayarak Varden'e kalkma izni verdi.

Ancak o zaman Varden ayağa kalktı, bakışlarını hala aşağıda tutarak kalabalığa net bir sesle seslendi.

"Gage'e sürü alfa olarak boyun eğiyorum."

Gage, yenilen alfa'ya kasten sırtını döndü. Mesaj, orada bulunan tüm kurtlar için açıktı: Gage, hakimiyetine o kadar güveniyordu ki, az önce yendiği rakibine savunmasız sırtını gösterebiliyordu. Kalabalıktaki birkaç alfa, bu gösteriye isteksiz bir saygıyla başlarını eğdi.

"İşte bu," Zak yanımda mırıldandı, hayranlığı hala bağlanma çemberimizde yanan ateşle karışıyordu, "güç gösterisiydi."

"Katılıyorum," diye fısıldadım zihinsel bağlantımız aracılığıyla, gözlerimi Gage'in kanlı göğsünden ayıramadan. Kurtum, yaralarını yalayarak temizlemek, onu yeniden sahiplenmek istiyordu.

"Onurlu bir dövüştü," dedi Flint, yenilen alfa giysilerini giyerken Varden'e.

Varden, Flint'in bakışlarıyla kısa bir süre göz göze geldikten sonra gözlerini kaçırdı. "Zayıf beta betaların konseyine boyun eğmektense, güçlü alfa sürümüzün peşinden sürgüne gitmeyi tercih ederim."

Gage sırtıttı ve Varden'ın omzuna vurdu. "İyi dövüştün."

"Frost Fang'ın kontrolü için Gage'e kim meydan okuyacak?" diye bağırdı Heath, öne çıkarak Gage'in elini bir boks maçının şampiyonu gibi havaya kaldırdı.

Arkadaşlarımın güçlü ve yenilmez bir şekilde bir arada durduğunu görünce göğsüm gururla doldu. Kalabalık mırıldandı ama kimse öne çıkmadı. Tüm alfa erkekler başlarını eğik tutarken, beta erkekler tedirgin bakışlar paylaşıyordu.

"O zaman haberi yayın ve bizimle gelecekleri topla," diye emretti Gage. "Howling Echo ve sürümüzün takipçileri şafak vakti yola çıkacak. Diğerleri önümüzdeki günlerde bize katılabilir."

Fern'e baktı, hakimiyeti onu içgüdüsel olarak bakışlarını kaçırmaya zorladı. Onun yanından geçerken hiçbirimiz bir şey söylemedik. Bağımız aracılığıyla Flint'in kardeşini tekrar geride bırakmanın üzüntüsü yükseldi. Onun acısını dindirmek istedim, ama bazı yaralar çok derindi.

"O zaman bizimle gel," diye Varden'ın başka bir alfa'ya ısrar ettiğini duydum, biz de inimize doğru geri dönüyorduk.

"Yarın Ay'ın Kutsal Hainini hücrelerinden çıkarmak için anahtarları bırakacağız," diye Heath omzundan seslendi.

omzunun üzerinden seslendi. "O da Frost Fang'a ihanet ettiğinde şaşırma."

Kalabalığı geride bıraktıktan sonra Heath elini Gage'in eline kaydırıldı. Gage, kavgadan dolayı hâlâ gergin olduğu için şaşkınlıkla geri çekildi.

Heath aceleyle kenara çekildi ve "Sen dönüşüp iyileş. Gerisini biz hallederiz" dedi.

Zak, Gage'e yaklaştı, gözleri sürü liderinin göğsündeki ve kollarındaki kanlı çizikleri inceliyordu.

"Ya da ben iyileştirebilirim," diye teklif etti, parmaklarının arasında mavi bir sihir ışığı parıldayan elini kaldırarak.

Gage bir anlığına ona baktı, omuzları hala gergindi. Bana bir göz attı, ben ona cesaret verici bir gülümseme attım ama Gage başını salladı.

"Değişip doğal olarak iyileşeceğim."

Zak'ın yüzünde acı, hayal kırıklığı ve reddedilme duyguları belirdi, ama sonra her şey her zamanki kendinden emin gülümsemesinin arkasında kayboldu.

Gerçek duygularını flörtöz bir maskenin arkasına bu kadar kolay saklayabilmesi beni rahatsız etti.

Kalabalık arkamızda kalmışken, yaklaşırken kulübemizin yanındaki çakıl yolda ayak sesleri duyulunca hepimiz gerildik.

"Böyle bir şeye geldiğimize inanamıyorum," dedi Bretton, Flint ön kapıya ulaştığında.

Gage sadık beta'ya sakın bir baş sallamayla selam verdi, ama sözleri sadece bize yönelikti.

"Rowan'la yer değiştireceğim. Yarın yoğun bir günümüz olacak. Seçimi Bretton'a bırak."

Sonra arkasını döndü, soyundu ve yerini değiştirdi.

"Tamam," dedi Heath ve Bretton'a içeri girmesini işaret etti.

içeriye gelmesini işaret etti.

Beta eşiği geçti, sesi titriyordu. "Geride kalıp beta konseyine katılayım mı?"

"Bunu mu istiyorsun?" diye sordu Heath, kapıya bakan mutfak masasına oturarak.

"Hayır." Bretton içini çekip onun karşısına oturdu.

"Biraz dinlen, ay ışığı," dedi Flint, ama ben başımı salladım. Kurtum, meydan okumayı gördükten sonra çok huzursuzdu ve duygularım çok yoğundu. "Uyuyamıyorum. Şimdi olmaz."

"Dikkatini dağıtmak ister misin, aşkım?" Zak bana yavaşça, baştan çıkarıcı bir gülümseme attı ve Heath'in bakışları ona çevrildi.

Ben de gülümsedim ama başımı salladım. İhtiyacım olan şey, kurtumla koşmak, ayrılmadan önce ormanın özgürlüğünü hissetmekti. Gage, Rowan'ı hapishaneden kurtardıktan sonra, doğa sever alfa erkeğimin benimle koşacağını biliyordum. doğa sever alfa benimle koşacaktı.

Zak'ın elini sıkarak reddetmeyi yumuşattım. "Bana koşmak lazım. Rowan'la birlikte gelmek ister misin?"

Zak'ın gülümsemesi kayboldu. "Ah, bu sefer olmaz."

Hayal kırıklığımı belli etmemeye çalıştım. Neden bizimle koşmak istemiyordu? Heath'e öpücük vermek için odanın diğer tarafına geçtim, sonra Flint'e, tanıdık tatların tadını çıkararak.

Zak'e döndüğümde, o sadece göz kırptı. "Baskı yok, tatlım."

"İçgüdülerini dinle," diye Flint bana fısıldadı.

"İçgüdülerim, biraz yalnız kalana kadar beklememi söylüyor," diye sızlandım. "Ama bu ne zaman olacak?"

"Keşke bilseydim, ay ışığı," diye cevapladı Flint, gözleri arzuyla karardı.

Kapıya doğru sürüklendim, kurtum tekrar yıldızların altında olmak için sabırsızlanıyordu. Heath, Bretton ile sonraki adımları tartışmaya devam ederken, Flint beni gecenin karanlığına doğru takip etti. İkisi arasında her şeyi halledebileceklerini biliyordum.

"Rowan, boşalırsan koşuya çıkmak isterim," diye fısıldadım ve en ilkel alfa yanımın hemen kabul ettiğini hissettim.

"Birkaç dakika sonra sana katılırım, dostum," diye söz verdi.

Gage'in önce taht odasında olan biten her şeyi ona anlatması gerektiğini düşündüm.

Dışarı çıkar çıkmaz, daha fazla şekil değiştirenlerin inine yaklaştığını duydum.

"Sizinle gelebilir miyiz, sürü alfaları?" diye sordu, adını hatırlamadığım bir Frost Fang kurt. Gözleri, uçümüzün arasında bakarken zorlukla tuttuğu gözyaşlarıyla parıltıyordu.

Kadına güven verici bir gülümseme attım, çantasız ve korkmuş olmanın nasıl bir his olduğunu hatırlayarak. "Tabii ki, bize katılabilirsiniz."

Flint de benim sözlerimi tekrarlayarak, "İsteyen herkes gelebilir," dedi.

Onunla birlikte gelen kurtları sakinleştirdikten sonra, eşyalarını toplamaları gerektiğini söyleyerek umut dolu bakışlarla ayrıldılar.

"Eşyalarınızı hafif tutun," diye seslendi Flint arkalarından, "ama giderken araçlarla gideceğiz."

Devasa bir araç konvoyunun vahşi doğada ne kadar süreyle yol alabileceğini merak ettim.

"Sence kaç kişi bizimle gelecek?" diye yüksek sesle merak ettim.

"İlk başta sadece birkaç kişi olur herhalde," diye tahmin etti Flint. "Ama bir sürü liderinin sürüsünden uzun süre ayrı kaldığını hiç duymadım. Zamanla yokluğumuz daha fazla kurtları rahatsız edecek. Daha alt konumdaki kurtlar da muhtemelen daha sonra peşimizden gelecektir."

"Peki ya saldırgan, alfa pislikler ne olacak?" Varden, bir grup alfa ile birlikte yaklaşırken sordu. "Biz de hoş karşılanacak mıyız?"

Kurtum onun ses tonuna tepki gösterdi, ama ben dıştan sakin kaldım ve Flint'in bu işi halletmesine izin verdim. Ne de olsa bir zamanlar aynı sürüye aittiler.

"Howling Echo'ya sadakat yemini etmeye hazırsan," Flint onun bakışlarını karşılayarak meydan okudu.

Gage daha önce "sürü takipçileri" terimini kullanmıştı, bu da Howling Echo sürüsüne herkesi almayacağını ima ediyordu. Her halükarda, sürü arkadaşları ya da sürü takipçileri olarak, bu kez Howling Echo'ya bağlılık yemini etmeleri gerekecekti.

"Burada kalmaktan iyidir," diğ er alfalardan biri tükürdü. Adının Dean olduğ unu hatırlıyordum.

"Bu gece Gage'e meydan okumadık," diye bir dişi alfa işaret etti.

Onu daha önce gördüğümü hatırlamıyordum, bu da muhtemelen diş kasabalardan biri olduğ  anlamına geliyordu.

"Yarın da, ertesı gün de meydan okumayacağ ız," diye söz verdi Dean.

Varden başını salladı. "Konuyu iyice konuştuk ve hiçbirimiz bir grup beta'ya boyun eğemeyiz."

"Ama onlarla birlikte çalışmayı öğrenebilir misiniz?" diye sordu Flint. "      Howling Echo geleneklere bağlı değildir."

Aynı anda başka bir ses de aynı sözleri söyledi ve dönüp baktığımda Zak açık kapıda duruyordu. Flint ona gelmesini işaret etti, sonra kolunu uzun boylu adamın omzuna attı. Bu sıradan dokunuş, bağımız boyunca bir farkındalık dalgası yarattı.

"Ve büyücüler," diye ekledi Zak, gözleri kısa bir an benimkilerle buluştu. "Siz de bize katlanmayı öğrenmek zorundasınız. Yarın Freya'yı eğitmeye başlayacağ m ve b y lerimizi saklamayacağ ız."

Onun sözleri kalbimi hızla attırdı. Zak ile eğitim almak, sonunda serbest bırakılmış büyümü kontrol etmeyi öğrenmek anlamına geliyordu — hala öngörülemezliği ve alışkın olmadığım gücüyle beni korkutan g  .

Başka bir alfa, dirsek atarak Varden'ın homurtusunu kesti.

Flint ona sert bir bakış attığında, o da bakışlarını indirdi.

" zg n m."

Alışkanlığın gücü.

"Howling Echo liderlerine saygı göstereceksin," diye uyardı Flint.

Bir diğ eri havayı kokladı, bakışları bana kaydıktan sonra Zak'a takıldı. "Melezler alfa değiller."

"İnan bana, bu onları daha az tehlikeli yapmaz," diye söz verdi Flint.

Zak'a yaklaştım, kurtum onun için savunmaya geçti. "Alfa olsun ya da olmasın, o benim arkadaşlarımdan biri," dedim, sesim

sakin. "Ve ona hayatımı emanet ederim."

Alfalar bize baktı, onaylamadıkları neredeyse havada hissedilebiliyordu, Zak'ın minnettarlığı ise Bağlantı aracılığıyla bana ulaşıyordu.

"Ee?" Flint, alfalara dönerek sordu. Hiçbiri tek kelime etmedi.

Zak gözlerini devirdi. "Ben de Howling Echo'ya sadakat yemini edeceğim, biliyorsun. Ve Gage bana vermeyi uygun gördüğü anda onun sürüsünün işaretini memnuniyetle kabul edeceğim. Ben Freya'nın yanında yerim ve senin güvensizliğin onu korumak için ne gerekiyorsa yapmamı engelleyemez."

Flint sırttı. "Gerçek bir alfa gibi konuştun."

Zak homurdandı. "Ben alfa değilim. Senin sevimli küçük hiyerarşinde nereye ait olduğumu henüz bilmiyorum. Ama Freya benim Bağlım, eşim."

Alfalara öfkeyle baktı, ama gözlerini uzun süre doğrudan onlara dikmediğini fark ettim.

"Aramıza giren herkes, büyümün tüm gücünü görecektir. Anlaşıldı mı?"

Onun koruyucu sözleri beni ısıttı ve elimi onun eline kaydırđım. Parmakları benimkini sıktı ve avuçlarımız arasında sihirli bir kıvılcım dans etti.

"Anladım," dedi Varden. "Eşyalarımı almaya gidiyorum. Beni bırakma."

Alfalar karanlıkta kaybolurken, kaç tanesinin bize katılacak diye merak ettim. Bir yanım bazılarının kalmasını umuyordu — ani kararlarının arkasında tamamen güvenmiyordum.

Üçümüz, Rowan'ın ortaya çıkmasını beklerken, rehberlik için yaklaşabilecek başka şekil değıştirenler olup olmadığını izledik.

"Beni koruduğun için teşekkürler," dedi Zak, Flint'e.

"Tabii ki," dedi Flint, Zak'ın omzunu daha sıkı kavrayarak.

Sessizce ekledi, *"Ama Freya'ya zarar verirsen, tek düşmanın ben olmayacağım."*

Zak sıırttı. "Seni arkadaşım olarak görmek isterim." Sonra göz kırptı. "Ya da belki daha fazlası. Kim bilir gelecek ne getirecek?"

Sesindeki sıcaklık yanaklarımı kızarttı ve diğerk arkadaşlarımı da kazanacağına söz verdiğini hatırlattı.

Aralarında bir şey değışti, havada bir gerginlik hissettim, bu da kurtumun ilgisini çekti.

Ormanın içinden bir gölge ayrıldı, gözümü çekti ve eş bağım ilkel bir ihtiyaçla cınladı. Bir saniye sonra, karanlık Rowan'ın devasa silüetine dönüştü. Kurtum eşimi görünce hevesle ileri atıldı, ama ben bir an için onu tuttum.

Flint'in gözleri benimkilerle buluştuğunda yumuşadı. "Git. Biz burada hallederiz."

Zak'ın elini bir kez daha sıktım ve bıraktım. "Yarın antrenmana başlıyoruz, değil mi?"

"Yarın," diye onayladı, koyu renkli gözleri umutla parıldıyordu.

Bölüm 6

Freya

Sabahın erken saatlerinde Heath ve Flint, ATV'leri orijinal Howling Echo römorkuna yüklediler. Heath, Zak ve benimle birlikte Jeep'i sürdü, Flint ve Gage ise römorklu kamyoneti aldı. Bizimle birlikte küçük bir takipçi karavanı da yola çıktı. Rowan önümüzde koşarak, vahşi arazide yavaşça ilerleyen bizden daha hızlı bir şekilde yol aldı. Kimse fazla uyumamıştı, bu yüzden yolculuk çoğunlukla sessiz geçti, her birimiz bir kez daha sürgüne gönderilmeyi kabullenmeye çalışıyorduk, bu sefer kendi isteğimizle olsa da.

"İleride bir açıklık var," dedi Rowan, sadece Gage ve bana duyurmak için Bağlantı aracılığıyla seslendi.

"Zak'ı aramıza daha fazla katmak için daha fazlasını yapmak istiyorum," diye cevap verdim ve sesimi dört alfa arkadaşına açtım. *"Bundan sonra altı kişi olarak elimizden geldiğince çok yayın yapmaya çalışalım,"* dedim.

"Çok iyi," dedi Rowan, sonra Zak da dahil olmak üzere tüm eşlerimin duyabilmesi için sözlerini tekrarladı.

"Bu kadar kişi için yeterince büyük mü?" diye sordu Gage, aramızdaki Bağlantıyı tamamen açık tutarak.

Frost Fang'dan ayrılmaya karar vermiştik, ama şimdilik yakınlarda kalmak istiyorduk. Haberin sürüde yayılması için birkaç gün beklemeyi planladık. Hiçbirimiz, Frost Fang gibi istikrarsız bir sürüde kalmaktan kendini güvende hissetmeyen kimseyi geride bırakmak istemiyordu.

"Burada kalmak istiyorsak, bulabileceğimizin en iyisi bu," diye cevapladı Rowan.

Heath durur durmaz, minnettarlıkla Jeep'ten atladım, kurtum gökyüzünü tekrar görebildiği için çok heyecanlıydı. Frost Fang bölgesinin sadece birkaç saat güneyinde, önümüzdeki birkaç gün boyunca evimiz olacak açıklığı inceledim ve inişli çıkışlı tepelerin çadır kurmayı zorlaştıracığını fark ettim.

Frost Fang alfaları diğer araçların düzenli sıralar halinde park etmelerini yönlendirdi. Bretton, Heath ve Gage güvenlik hakkında konuşurken, bizim sürümüzü çalışma gruplarına ayırmaya başladı. Rowan, kurt formunda çevreyi devriye gezerken, altın rengi gözleriyle her hareketi takip ediyordu.

Flint'in malzemeleri boşaltmaya yardım ettiğini izlerken, kız kardeşinin acı sözlerinin bizi bu noktaya getirdiğini hatırlayarak göğsüm sıkıştı. Ama eş bağımız aracılığıyla ona ulaştığımda, umutsuzluk değil, kabullenme hissettim.

"Benim için endişelenme, ay ışığı. Bu benim ilk sürgünüm değil," dedi, sözlerini tüm arkadaşlarımdan duyabilmesi için Bağlantı aracılığıyla açık bırakarak.

"Fern'i geride bırakacağına üzölmüyor musun?"

"İlk seferinde üzölmüşüm. Bu sefer farklı."

"Bu sefer gerçek ailenin yanındasın," dedi Heath, omzuna vurarak çantayı elinden alıp kurmak için uzaklaşırken.

"Hiç çadır kurdun mu, şehir çocuğu?" Heath, yanımdan ayrılıp ona katılan Zak'a seslendi.

"Hiç gerek olmadı," diye itiraf etti. "Nasıl yardım edebilirim?"

"Önce uzun ve kısa direkleri ayırmalıyız. kısa olanları ayırmalıyız."

Heath çantayı açtı ve tüm direkleri yere dizdi. Zak ellerini kaldırıp direkleri havaya kaldırdığında, direkler havada yükseldi ve Heath geri atladı. Zak direkleri uzunluklarına göre ayırdı.

"Uzun direklerle ne yapacağız?" Zak, ellerini hareket ettirerek direkleri havada tutarken göz kırptı.

Heath güldü. "Uzun direklerle ne yapılacağını zaten biliyorsundur, büyücü."

"Direklerin boyutlarını karşılaştırmaya gerek yok, çocuklar," diye şaka yaptım ve kampı kurmaya yardım etmek için bir masayı ters çevirerek ayaklarını sabitledim. Yine de, Zak'ın açıkça büyü kullanmasına takipçilerimizin ne düşüneceğini merak ederek etrafa bakındım. Ancak herkes kendi işiyle meşgul görünüyordu.

Zak'ın büyüünün yardımıyla Heath ve Zak, bazılarımızın şüphesiz içinde uyuyacağı üç kişilik çadırı çabucak kurdular. Arkadaşların sayısı arttıkça, bir şekilde sırayla uyumak zorunda kalacak mıyız diye merak ettim. Bu, başka bir zaman düşünülmesi gereken bir sorundu.

"Kuzey kasabaları Fern'in yanında yer aldıklarını açıkladı," diye rapor verdi Bretton, Gage'in yanına gelerek. "Mesafemizi koruyalım, tehditkar görünmeyelim."

"Anlaşıldı." Gage'in omuzları gerildi. "Avcı grupları buradan güneye doğru ilerlesin. Onlara baskı hissetmeleri için herhangi bir bahane vermek istemiyoruz."

"Anlaşıldı," dedi Bretton ve uzaklaşmaya başladı.

"Sürü bağı kargaşa içinde," dedi Gage, gözleri uzaklara dalmış. "Onların kafa karışıklığını, gelecekte duydukları korkuyu hissedebiliyorum."

"Frost Fang ile sürü bağı koparsa ne olur?" diye sordum yumuşak bir sesle, yeni kazandığım görüşümle onları gözlemleyerek.

Parlak çizgiler Gage'i bizi takip eden tüm Frost Fang kurtlarıyla birbirine bağlıyordu, ama sürü topraklarına geri dönenler gergin görünüyordu, mesafe nedeniyle gerilmiş ve kopmak üzereydiler.

"Emin değilim. Sürgüne gönderilmiş bir sürü alfa duymadım," diye cevapladı Heath, bana sarılmak için yaklaşarak. "Bu resmi bir güç devri ya da..." Yutkundü. "Ya da sürü alfasının ölümü gibi bir şey değil."

"Alfa yokken savunmasız kalacaklar," diye homurdandı Varden, yakınlarda çadır kurarken bizi duymuştu. "Denraider bu fırsatı kaçırmayacaktır."

Onun sözleri rahatsız edici bir gerçeği içeriyordu. Sürü toprakları saldırıya uğrarsa ne olurdu? Kendi

kendi alfa liderleri olmadan, Denraider gibi yabancılardan gelen emirlere karşı savunmasız kalacaklardı.

"Şimdilik kendi kampımız için endişelenelim," diye cevapladı Gage. "Frost Fang kendi savunmasını yapacaktır."

Sözlerine rağmen endişesi bağlantımızdan sızıyordu. "En azından iç savaş çıkarmadık," dedi Heath, bana daha sıkı sarıldı. "En kötü türden bir sürü savaşıdır."

Seçim kolay olmamıştı, ama hepimiz Frost Fang'ı parçalamaktansa sürgüne gitmeyi tercih ettik. Bretton bile, bildiği her şeyi geride bırakmak anlamına gelse de bizi takip etti.

"Sürü bağlarının kopmak üzere olduğunu görmek hoşuma gitmiyor," diye mırıldandım Bağlantı aracılığıyla.

Zak'ın karanlık gözleri benimkilerle buluştu. "Büyü her zaman uyum sağlamanın bir yolunu bulur, sevgili melezim. Belki sürü bağları da bulabilir."

"Uyum sağlayabilir, ama ya o kadar değişirse ve tüm alfalara olan bağ koparsa ne olur?" diye merak ettim. "Ya da Fern, sürünün geri kalanını Gage'i sürünün alfa'sı olarak reddetmeye ikna ederse? Bu, bağ tamamen koparabilir."

Gage başını salladı. "Fern bunu denemez. Benimle olan sürü bağı, başka bir alfanın Frost Fang'ı ele geçirmesini engelleyen tek şey. Ben bu bağı koruduğum sürece, sürü kendi yolunu bulma şansı var."

Zak'ın eli ön koluma dokundu. "Eşin haklı."

Gage'e benim eşim diye hitap etmesi, içimi ısıttı.

Varden yaklaşarak Gage'in gözlerine baktı, sonra kibarca bakışlarını kaçırdı. "Dean ve benim güvenlik çemberi hakkında fikre ihtiyacımız var."

Garip bir şekilde, Varden Gage'in kendisini dövdüğü için ona kin beslemiyor gibiydi. Hatta, yenilgisi onu daha kolay anlaşılır hale getirmişti.

Dean ve birkaç diğer alfa, Gage'in sürü bağı aracılığıyla yaptığı çağrıya yanıt vererek yanımıza geldi.

Bu bağ, yakındaki alfalara bile ulaşıyor gibi görünüyordu ama zayıflamıştı. Heath beni bıraktı ve anında tenim soğudu.

Onunla yanıma yaklaşan Flint arasında konuşulmayan bir şey geçti. "Ben burada kalacağım. Siz ikiniz devam edin."

Zak ve Flint, Heath ve Gage yan yana uzaklaşırken geçici bir mutfak alanı kurmak için işbirliği yaptı. Frost Fang alfa liderlerini, yüksek sesli alfa sesleri açıklığa yayılırken, çevreyi ve devriye görevini en iyi şekilde nasıl paylaşacaklarını tartışarak yönlendirdiler. Bağımız sayesinde, Gage konuşurken Heath'in arzusunun parıltısını yakaladım, sürgüne rağmen tüm gücü ve otoritesiyle. Son zamanlarda bu ikisi birbirlerinin etrafında her zamankinden daha fazla dans ediyorlardı. Aralarında gördüğüm bağ, benimle olan bağları kadar parlak bir şekilde parlıyordu, ancak ikisi de bunu kabul etmeye hazır görünmüyordu.

Sonra Gage durup geri seslendi: "Zak."

Beşinci yardımcımın başı hızla yukarı kalktı, göz bebekleri büyümüş, Gage'e bakıyordu.

"Evet, alfa?" diye neredeyse mırıldandı.

Zak hala aramızda yerini bulmaya çalışıyordu, ama sesini öyle duymak, rüya parçalarının yeniden su yüzüne çıkmasına neden oldu... Islaklık dönemimde Zak'i kaç kez rüyalarım çekmişim? Onu diğer arkadaşlarımla yanında, orada olmasını çok istemişim.

Gage, büyücüyü baştan aşağı süzerken gözlerini kısarak baktı. "Brielle, Freya'nın kızgınlık döneminde çevresini korumak için bir zamanlar koruma büyüsü kullanmıştı. Sen de benzer bir şey yapabilir misin?"

"Brielle de yarı büyücü bir melezdır," diye ekledi Flint, Zak onu hiç tanımadığı için.

"Elbette yapabilirim, Freya için de iyi bir pratik olur," Zak bana doğru bakarak cevap verdi. "Çevreyi koruma altına aldıktan sonra bizim için daha kolay olur. Fikrin değişirse koruma büyülerini kaldırmak istemem."

"Peki. Bu konuyu sonra konuşuruz," dedi Gage ve Heath ile Frost Fang alfalarıyla yoluna devam etti.

Zak ve Flint'e mutfakta yardım etmeden önce, araçların yakınında bir kargaşa dikkatimi çekti. Brooke, malzemeleri taşıırken tökezlemişti ve birkaç eski Ironwood mültecisi yardıma koştu. Luka'nın zulmünden ve Frost Fang'ın onların durumuna kayıtsızlığından kurtulmuş olarak birlikte çalıştıklarını görmek kalbimi kabarttı.

"Zaten yeni bağlar kuruyorlar," diye sessizce gözlemledim, Frost Fang veya Ironwood bağlarından tamamen ayrı, sürü arkadaşları arasında oluşan zayıf bağlantı çizgilerini gördüm. *"Kendi tarzlarında güçlüler."*

"Çünkü bunu kendileri seçtiler," dedi Flint, kamp ocağı için yirmi kiloluk propan tankını taşıırken. "Tıpkı bizim yaptığımız gibi."

"Sence gerçekten Ironwood'a geri dönmek isteyecekler mi?" diye merak ettim.

"Bazıları isteyebilir," diye cevapladı Flint. "Özellikle yolda birkaç gün geçirdikten sonra."

"Herkesin kamp hayatına uygun olmadığını biliyorum," dedi Zak.

Eski sürü arkadaşları izimizi takip ederek geldikçe, bağların etkileşimini izledim. Her yeni gelen, çekirdek grubumuzu güçlendirirken, Frost Fang sürü topraklarına uzanan bağları daha da gerdi. Bazı bağlar incecik, kopmak üzereydi. Frost Fang sürü topraklarından uzaklaşırsak, bu bağlar zayıflamaya devam edecek miydi?

Zak görüş alanıma girene kadar orada durup bakakaldığımı fark etmemiştim. Hızla gözlerimi kırptıştırarak, çevremdeki sürünün bağlarını görmemek için görüşümü bulanıklaştırdım.

"Yine sürü bağlarına bakıyorsun, ha?" diye sordu Zak. Ben başımı sallayınca, "Birisi sana büyünü nasıl geliştireceğini öğretmeli" diye ekledi.

Etrafıma bakındım, aniden çevremizdeki tüm safkan kurt dönüşümcülerin farkına vardım. Frost Fang, büyümüz yüzünden bizden nefret ediyordu. Büyümüzü gösterirsek burada da çatışma çıkabilir.

Zak bana yumuşak bir gülümsemeyle baktı. "Kim olduğumuzu saklamayı bırakmanın zamanı geldi."

"İkiniz de yeni bir başlangıcı hak ediyorsunuz," diye onayladı Flint.

Zak'ın karanlık gözleri benimkilere kilitlendi. "Frost Fang'dan soyunun gerçeğini saklamak kargaşayı artırdı, ama şimdi yeniden başlama şansımız var. Eğitime başlamaya hazır mısınız?"

Daha önce bir kez başarısız olduğumu ona söylemek istemedim, ama yine de sözleri ağzımdan çıkıverdi.

"Brielle'den öğrenmeye çalıştım, ama... o sadece bana bir kase su tutturup bunun içimdeki sihir havuzu gibi olduğunu anlattı."

Elimi tuttu, bu beni şaşırttı. Şimdiye kadar aramızdaki teması çoğunlukla ben başlatmışım.

"Dur tahmin edeyim. Sana içgüdü ve ham güçle öğretmeye çalıştı, değil mi?" Ben başımı sallayınca o da başını salladı.

"Kurtların dönüşmeyi böyle öğrenir, ama cadılar böyle öğretilmez. Büyücüler olarak niyetimizi büyü, efsun veya mühürlerle ifade etmeliyiz, bunların hepsi öğrenilen becerilerdir."

"Biz büyücüler mi?" Bu kelimeler dilimde garip geldi. "Sen de kurt kadar büyücüsün, benim kıvılcımım. Büyü dünyaya kendi iradesini dayatmakla ilgili değildir. Enerjinin nasıl aktığını anlamak ve onu yönlendirmeyi öğrenmekle ilgilidir."

Bir acı çığlığı bizi böldü. Demir Ağaç'tan gelen kadın mültecilerden biri, barınak kurmaya yardım ederken bacağını keskin bir kenara çarpmıştı. Kan kokusu, yakındaki sürü arkadaşlarının endişeli bakışlarını çekti.

"İzin verir misiniz?" Zak, akıcı bir zarafetle kadına doğru ilerledi.

Kadın — Sara, hatırladım — Zak onun yanına diz çökünce kızardı.

"Sorun değil, dönüşüp iyileşebilirim."

"Tabii ki yapabilirsin," diye cevapladı Zak yumuşak bir sesle. "Ama iyileşmesi ne kadar sürer? Sürü arkadaşlarına kamp kurmada yardım etmek istediğini biliyorum. Kurt formundayken bunu yapamazsın."

"Büyücüler iyileştirebilir mi?" diye sordu umutla. "Biraz. Tekniği öğrendiysem."

Parmakları yarayı nazikçe yoklayarak kırık kemik var mı diye ararken, göğsümde sıcak ve sahiplenici bir his uyandı. Kurtum, onun sadece yardım etmek istediğini bildiği halde bu manzaraya tepki gösterdi.

O benim, diye uludu kurtum. Isır.

Onu zaten işaretledim, yetmez mi? diye tartıştım, sürü toplantısından beri saklamadığı yüzündeki parlayan runa bakarak.

Bağımız sayesinde, Heath'in eğlencesini uzaktan fark ettim. *"Kıskandın mı, küçük kurt?"*

Ben inkar edemedim. Zak havada bir sembol çizdi. Parmaklarını yaraya yaklaştırdığında soluk mavi bir ışık parladı. Sara, yarayı kapatıp iz bırakmadan kapanınca nefesini tuttu.

Zak sırıttı. "Tıpkı yeni gibi."

"Teşekkür ederim," dedi Sara, gözleri bir an fazla onun üzerinde kalarak.

"Önemli değil. Küçük yaralar kolaydır ama daha büyük yaralar için söz veremem. Kırık kemiklerde berbatım."

Flint'in eli omzuma konana kadar cildimin altında şimşekler çaktı. "Onun gözü sadece sende, ay ışığı."

Yine de kendimi Zak'a doğru ilerlerken buldum. Sara bana baktı, sonra gözlerini kaçırıldı. Onun bana saygı gösterdiğini, Flint için gözlerini kaçırmadığını anlamam bir anımı aldı.

Bu beni durdurdu, Zak yanıma döndüğünde kıskançlığım tamamen kayboldu. "Nerede kalmıştık?"

Derin bir nefes aldım, sonra Sara ve eski Ironwood sürüsü arkadaşlarıma bir soru sormak için öne çıktım. "Luka öldüğü için hepiniz Ironwood'a dönmek için sabırsızlanıyorsunuzdur. Sürüden iki kez ayrılmak sizi rahatsız ediyor mu?"

"Aksine," dedi Sara, dikleşerek.

Bana doğru iki adım attı, acı çekmeden hareket edebildiği için yüzü sevinçle parladı.

"Ironwood'a hiçbir sevgim yok ve Thatcher'ın adil bir sürü alfa olacağını duymuş olsam da, geri dönmek için acelem yok."

Sürü arkadaşlarından biri onaylayarak başını salladı.

"Neden?" diye sordum.

"Çünkü biz zaten, halkının ihtiyaçlarını egosunun önüne koyacağını kanıtlamış bir sürü alfa'ya bağlıyız," dedi, uzaktaki Gage'i işaret ederek.

"Ve eşine iyi davranıyor," diye ekledi Brooke. "Ironwood erkekleri genellikle eşlerine eşit bir eş bağı kurmazlar. Seninki verdi ve seni paylaşmaktan bile çekinmiyor!"

Sara gülümsedi. "Aynen öyle. Neden daha iyi bir sürüye sahip olma şansını kaçırayım ki? Howling Echo'yu Ironwood'a varana kadar takip edip, sonra bir karar vereceğim. Ama acelem yok."

"Bunu duyduğuma sevindim," dedim içtenlikle. "Bize katıldığın için teşekkürler."

Boğazımı sıkan garip bir hisle, Zak Sara'yı iyileştirmeye gittiğinde bıraktığımız mutfak düzenine geri döndüm.

"Aferin," dedi Flint, kendi aralarında mırıldanan ve yüzlerinde memnuniyet ifadeleri olan Ironwood dönüşümcüleri izleyerek. "En azından bazılarını kazanmışsın."

"Öyle görünüyor."

Ama ben de Ironwood'da kalmak istememiştim, neden şaşırmış olacaktım ki?

"Keşke bazı alfaları kazanmak bu kadar kolay olsaydı," Zak, Flint'e göz kırptı.

Nedense bu, kurtumu sadece eğlendirdi. Zak'ın adamlarımla flört etmesine hiç kıskançlık duymuyordu.

"Freya'ya büyü öğret, benim saygımı kazan," Flint de kendini beğenmiş bir gülümsemeyle cevap verdi.

"Bu bir başlangıç," Zak bize göz kamaştırıcı gülümsemesini gösterdi ve ellerimi tekrar tuttu. "Ne dersin, benim sevgili yeni öğrencim?"

İlk gerçek sihir dersine hazır mısın?"

"Bir sabahta bana ne öğretebilirsin ki?" diye gülümseyerek meydan okudum.

"Pratik bir şey nasıl olur? Bu, koruma büyüsü yapmayı öğrenmenin ilk adımı olacak." Ellerini avuç içleri yukarı bakacak şekilde uzattı. "Ellerini benim ellerimin üzerine koy, ama dokunma."

Onun pozunu taklit ederken yanaklarım kızardı. Avuç içlerimiz arasındaki boşluk enerjiyle titriyordu. Bağımız sayesinde, yeni bir şey denemenin verdiği tedirginliği hisseden Gage'in keskin bakışları ve Rowan'ın endişesi bana ulaştı. Gage ve Heath'in yaklaştığını hissettim.

"Güzel," Zak'ın övgüsü, harika bir şey yapmamış olmama rağmen anında vücudumu ısıttı. "Şimdi, enerjinin aramızda akmak istediğini hissediyor musun? Büyü doğal olarak dengeyi, bağlantıyı arar." Sesi alçaldı. "Zorlamak yerine, onu yönlendir. Böyle..."

Aramızdaki havada ters bir U harfi çizdi ve vücudumuzdan mavi bir ışık parladı, etrafımızda yarı saydam bir kubbe oluşturdu. Kalkan güçle uğuldadı, tüylerim diken diken oldu. Bir saniye sonra parladı ve kayboldu.

"Bu en temel büyülerden biridir, çünkü en temel ihtiyaçlarımızdan biridir: düşmanlardan veya doğa unsurlarından korunmak ve güvende olmak. Sıra sende," diye mırıldandı.

"Unutma, zorlama. Nasıl hareket etmek istediğini dinle. Sonra sembolü çiz ve niyetini belirle."

Gözlerimi kapattım ve ellerimiz arasında akan enerjiye odaklandım. Brielle'in büyü yapma derslerinden farklı olarak, bu daha çok... dans etmek gibiydi. Gücümün doğal ritmini takip ediyordum.

"İşte bu," dedi Zak, avuçlarımda ışık parıldarken beni cesaretlendirdi.

Arkamda dolaşarak bir kolumu havaya kaldırdı. Kulağıma değen sıcak nefesi omurgamda titremeye neden oldu.

"Şimdi sembolü göz hizasına çiz ve ikimizi korumak niyetiyle ona güç ver."

Bariyer sadece önümüzde, tam bir kubbe şeklinde değil, belirsiz bir şekilde titreyerek oluştu. Dikkatimi Zak'ı arkamda güvende tutmaya verdim ve kalkan sabitlendi.

"Başardın, ay ışığı," Flint diğer taraftan bana gülümsedi.

Tüm arkadaşlarımla gururu ve sevinci bağımızdan akıyordu ve Gage ile Heath'in kampın bizim tarafına döndüğünü fark ettim.

"Aferin," dedi Heath, bariyere dokunmak için elini uzattı. Ama ellerini kaldırdığında kalkan kayboldu.

"Oops," diye iç geçirdim.

"Pratik yapınca daha iyi olursun," diye söz verdi Zak. "Ayrıca, bizi korumak için niyet ettin, ama arkadaşlarından korunmaya ihtiyacın yok. Çelişki onu yok etti, senin hatan değil."

"Mantıklı," dedi Heath, bana cesaret verici bir gülümsemeyle başını sallayarak. "Yararlı olabilir."

"Eğer iş o noktaya gelirse, Freya'yı cepheye göndermeyeceğim," diye itiraz etti Gage.

"Güneydoğuda garip bir koku alıyorum," Rowan'ın zihinsel sesi araya girdi. "Önemli bir şey olmayabilir, ama sihir hissediyorum."

"Yalnız gitme," diye bağırdı Gage bağlantıdan. "Az önce nöbetçilerin ikili gruplar halinde çevreyi devriye gezmesine karar verdik. Keşifçiler de daha uzak bölgelerde aynı şeyi yapacak."

"Onunla birlikte gidip kontrol edebilirim," diye teklif etti Zak.

"Senin büyüünün kokusu izleri karıştıracaktır,"
Rowan itiraz etti.

"Ama Zak, senin keşfettiklerin hakkında daha iyi bir fikir edinebilir,"
diye tartıştım, bunun Rowan ve Zak'ın birlikte çalışma şansı olabileceğini bilerek.

"Senin arkanda olacağım, izini kaybetmemek için sana karışmayacağım," Zak kabul etti.

"Sanki arkamı kollayacak bir büyücüye ihtiyacım varmış gibi."

"Zak, Rowan'la git," diye emretti Gage. *"Rowan, Freya'nın beşinci yardımcısını vahşi arazide kaybetme."*

"Güvenin için teşekkürler," diye mırıldandı Zak.

"Henüz dönüşümünü görmedim, ama derin ormanda kurtun Rowan'inkinden kesinlikle daha yavaş, inan bana," dedim egosunu okşamak için. "Rowan ormanda bir gölge gibi süzülüyor."

Rowan'ın zihnindeki sözler bu sefer biraz daha az düşmanca idi. *"Sadece ayak uydurmaya çalış, büyücü."*

"Döndüğümde dersine devam edeceğiz," diye sesli olarak söz verdi Zak.

Parmakları benimkine dokundu ve cildimde kıvılcımlar dans etti.

"Sen bu işte doğuştan yeteneklisin, benim kıvılcımım. Sadece doğru öğretmene ihtiyacın vardı."

Neredeyse ona öpücük vermek için eğildim, ama sonra kendimi tutarak Gage, Heath ve Flint'e baktım. Kurtum hayal kırıklığıyla inledi ve ben iç geçirdim. Neden bu kadar garip hissediyordum?

Benim şaşkınlığımdan habersiz, Zak Rowan'ın yönüne doğru yola çıktı — hepimiz bağımız sayesinde onu hissedebiliyorduk. Onlar güneydoğuya doğru ilerlerken, gözlerimi biraz odaklanmayarak bağları tekrar görebildim. Hayal gücüm müydü, yoksa Zak ve Rowan arasındaki bağ eskisinden biraz daha güçlü müydü? Bu düşünce bana umut verdi. Sürgün edilmiş olabilirdik, ama birlikte güçleniyorduk.

Zak gözden kaybolur kaybolmaz, Gage önüme geçti ve parmak eklemine çenemin altına kaydırarak başımı yukarı kaldırdı. "Ona güveniyor musun?"

"Güveniyorum," diye cevapladım basitçe.

Gözleri gözlerimden dudaklarıma kaydı. Eş bağımız sayesinde, Gage'e kesinliği hissettirdim.

"Ve bence sen de güvenmeye başlıyorsun."

Onun sessiz kahkahası beni şaşırttı. "Belki. Ama hala kanıtlaması gereken çok şey var."

"Hepimizin değil mi?" Gage bana öpücük vermek için eğildiğinde gözlerimi kapattım.

"Onun kendini kanıtlamasını sabırsızlıkla bekliyorum," diye itiraf etti Heath, arkamdan beni sararak.

Gage ve ben cevap vermedik, her saniye daha da derinleşen öpücükle birbirimizin ağızlarını keşfetmekle meşguldük. İki alfanın sıcaklığı beni sararken, çok geçmeden arzuyla nefes nefese kalmıştım.

Gage iç çekerek geri çekildi. "Bretton dikkatimi çekmeye çalışıyor."

"Her zaman bir şey çıkar," diye mırıldandım, Gage sürünün ihtiyaçlarını karşılamak için arkasını dönerek. Flint, iki Frost Fang kardeşin çadırını kurmasına yardım etmek için uzaklaşmıştı.

"Ne kadar haklısın," dedi Heath, ağır kollarıyla beni sararken hüznü.

Yine göğsüne yaslandım, ikimizin de şu anda sahip olamayacağımız bir şeyi istediğimiz gerçeğiyle teselli buldum.

"O zamandan beri konuşma fırsatınız oldu mu?"

"Hayır," diye cevapladı Heath. "Gage'i bilirsin, sürü ona ihtiyaç duyuyor ve o da kendi arzularını bir kenara bırakıyor. Beni dokunduğumda nasıl çekildiğini gördün. Bağımız bana... onun çelişkili hissettiğini söylüyor."

"İkiniz hakkında değil," diye başımı salladım, buna inanmak istemiyordum. "Diğer her şey hakkında."

"Sen öyle diyorsan."

"Evet. Senin dediğin gibi, sürü ve bundan sonra olabilecekler için endişeleniyor."

"Peki ya sen, küçük kurt?" diye sordu Heath. "Sonrasında olacaklar için endişeleniyor musun?"

Yeni eşimle aramızdaki dinamikten bahsettiğini biliyordum.

"Hayır," diye cevapladım. "Heyecanlıyım. Zak'i tanımak ve altıncı üyenin kim olduğunu öğrenmek için sabırsızlanıyorum."

Heath başını salladı. "İşler biraz daha oturunca, bir arama ekibi gönderebiliriz."

"Bazılarımız gitmeli," diye kabul ettim. "Ama şimdilik, hepimiz Zak ile konuşup birbirimizi tanıyalım."

."

"Bunun için zaman ayırmalıyız."

Arkadaşlarımla aramda ne tür bir ilişki gelişeceğini görmek için sabırsızlanıyordum, ama aynı zamanda büyük sürünün güvenliği konusunda endişelenmek zorunda kalmazsak Zak'le birlikte her şeyi keşfetmenin daha güvenli olacağını da biliyordum. Umarım altıncı arkadaşım da yakında bize ulaşır da ayrılmak zorunda kalmayız.

"Şimdilik, sürüyü yardım etmek ve büyü öğrenmekle yetineceğim," dedim.

Heath'in kolları beni daha sıkı sardı ve koşulsuz sevgisi bağımızdan akararak sözlerime duyduğu gururu ile birleşti.

Hepimiz sürümüzün topraklarını geride bırakmıştık, ama gerçek anlamda sürgün edilmiştik. Bunu biz seçmiştik. Birlikte, yeni bir şey inşa etme şansımız vardı — miras alınan veya fethedilen değil, kasıtlı olarak yaratılmış bir şey.

Ve bu, her şeyi değiştirebilirdi.

"Gage gibi her zaman sürünün ihtiyaçlarını kendiminkinden önce düşünmeyeceğim," diye ekledim, Heath'in vücut ısısı beni ısıtırken. "Ama çevremize koruma kalkanları oluşturmak önemli olabilir. Yeni sürümüze yardım etmek istiyorum... ve sonra Zak ile işlerin nasıl gideceğini görmek istiyorum."

"Ben de," alfa'mın sesinde, serbest bırakılmayı bekleyen bir güç vardı.

Kollarında dönerek ona gülümsedim. "Öyle olacağını düşünmüştüm."

O bana doğru eğildi. Dudakları dudaklarıma değmeden önce, "Seni her zaman seveceğim, küçük kurt. Bundan asla şüphe etme," dedi.

"Asla," diye gülümseyerek onayladım.

Sonra dudaklarımız buluştu ve onun sevgisinin gerçeği ruhundan benim ruhuma aktı. Ben de bu duyguyu yansıtarak bu küçük anın tadını çıkardım. Birbirimiz için zaman ayırmaya çalışacaktık. Ve bu arada, bir sonraki adımın ne olacağına dair beklentimiz giderek artacaktı.

Bölüm 7

Rowan

Zak ormanda yolunu ararken, Brielle'in bir zamanlar bana söylediği sözler aklımda yankılandı.

Eşinin iki doğası var. Eğer onun olmak istiyorsan, bunu kabul etmelisin.

Brielle, Freya, Zak... Hepsi yarı kurt, yarı büyücüydü. Ama Zak'ta beni rahatsız eden bir şey vardı.

"Neden hala iki ayak üzerinde duruyorsun, büyücü?" diye homurdandım, o yavaşça bana doğru yaklaşırken.

"Çünkü sihirle savaşıyorsak, onu parmaklarımın ucunda kullanmak isterim," diye tereddüt etmeden cevap verdi.

En azından bunu yüksek sesle değil, zihinsel bağlantımız üzerinden söyleme akıllılığını göstermişti. Yine de, hızlıca kokladığımda sözlerinin yalan olduğunu anladım. Açıkça yalan söylemiyordu... ama dönüşmeyi reddetmesinin tek nedeni bu değildi.

Arkamı dönüp ormanın gölgelerine karıştım. *"Eğer bir sorunla karşılaşarsak, ben onların dikkatini dağıtırken sen*

sen iki ayağa geçene kadar dikkatlerini dağıtıyorum."

"Zaten beni arkanda istemiştin," diye mırıldandı.

"Daha fazla büyüyle ortalığı kokutmamı istemedin, değil mi?"

Demek beni kokladığımı fark etmişti. Belki de Zak'ta beni rahatsız eden şey buydu — büyüü hiç kokmuyordu. Bana Freya'nın büyüünü hatırlatıyordu. Güçlü. Gizemli. Potansiyel dolu.

"İyi noktaya değindin," diye mırıldandım. "Koku izi bu tarafa gidiyor."

Zak itaatkar bir şekilde beni takip etti, içindeki kurtun kesinlikle bir alfa olmadığını hatırlatarak. Bu da ona yanlışlıkla emir vermemeye dikkat etmem gerektiği anlamına geliyordu.

Bu, kendime saklanmayı tercih etmemin birçok nedeninden biriydi. Howling Echo'da, Gage veya Heath'e meydan okuyacak kadar güçlü değildim ve Flint de benimle eşit güçteydi. Freya'nın Odinswolf mirası sayesinde, alfa emirleri ona da hiçbir etki etmiyordu. Böylece, Howling Echo'nun tamamında, başka bir kurda yanlışlıkla irademi dayatmaktan kurtulmuştum.

Ama şimdi Freya'nın yeni bir eşi vardı.

"Freya hakkında ne düşünüyorsun?" diye sordum, bir an sonra taktiğimin ne kadar berbat olduğunu fark edince utandım. Heath, büyücüye daha ince bir şekilde soru sormanın bir yolunu bulurdu.

Hiçbirimiz bunu açıkça söylememiştik, ama birbirimize baktığımızda, bu yeni arkadaşımızın Freya'ya güvenebilmemiz için önce kendini bize kanıtlaması gerektiğine karar vermiştik. Diğerleri, onun arkadaşımıza karşı iyi niyetli olduğundan emin olacaktı, ama ben kendim de emin olmak istiyordum.

"O muhteşem," diye cevapladı Zak anında. *"Ortak rüyalarımızı pek hatırlamıyor, ama yine de beni kabul ediyor."*

Sesinde hayranlık vardı. Onun yetişmesini beklemek için durakladım

— böylece onu tekrar koklayabilecektim. Ceketinin yakası bir çalıya takıldı ve kurtulmak için uğraştıktan sonra ormana daldı ve aramızdaki neredeyse tüm dalları kırdı. İnsan formunda olsaydım, yüzümü buruştururdum. Zak orman adamı değildi.

"Gerek yokken bile beni dahil etmek için çaba gösteriyor. Beni hissetmesinin imkânı yokken bile beni rahatlatıyor..."

Gözlerime bakınca sözünü kesip hemen gözlerini indirdi. Demek ki, Bağlantı aracılığıyla bizden kasten saklanıyordu. Ben de öyle düşünmüştüm. Bu, Zak hakkında diğerlerine

Zak hakkında konuşmamamın bir başka nedeni de buydu. O, bizim sandığımızdan daha fazla kontrol sahibi olabilirdi ve bunu kesinlikle kendi lehine kullanıyordu. O bir büyücüydü ve bunu bizden daha iyi kullanmayı biliyordu.

"O, gücünü kötüye kullanmadan güçlü bir kadın," diye ekledi Zak, ben onun kokusunu içime çekerken karanlık gözlerini bir anlığına benimkilere dikti. "Ama tek o değil. Hepiniz gücünüzü kötüye kullanmamak için elinizden geleni yaptınız."

Bir an için, az önce alfa hakimiyetimle onu yanlışlıkla emir vermiş olmaktan endişelendiğimi nasıl bildiğini merak ettim. Ta ki devam edene kadar.

"Frost Fang'da imkansız bir duruma düşmüştün, ama yine de... bir şekilde sürü savaşını önledik. Ravenscroft'taki arkadaşlarım, orada olanları anlatsam bana asla inanmazlar. Hepiniz alfasınız, ama meydan okunduğunuzda bile kimseyi öldürmediniz. Dördünüz o kalabalığın tamamıyla başa çıkıp hayatta kalabilirdiniz, ama yapmadınız."

"Howling Echo..."

"—geleneklere bağlı değildir. Biliyorum." Zak'ın gülümsemesi beni büyüledi ve eski korkularım yeniden alevlendi. Beni bir şekilde baştan mı çıkarıyordu, büyü mü yapıyordu?

Ve yine de... diğer tüm duyularım aksini söylüyordu. O bizi gerçekten takdir ediyordu.

Sonra başını eğdi, piercingleri sallanarak ışığı yakaladı.

"Burada güvende miyiz?"

Burnumu kaldırdım, sonra dönüp gittiğim yöne doğru başımı salladım. *"Her neyse, uzakta. Frost Fang sürüsünün topraklarına istediğimden daha yakın."*

"Gördün mü? Onlar istemese de, hepiniz hala onları kolluyorsunuz. Gage'i iyi tanımıyorum, ama egosu için sürü lideri konumuna tutunmaya çalıştığını sanmıyorum."

"Hayır."

Zak başını salladı ve bir an uzaklara baktı.

"Rowan..."

Sadece zihnimde duyduğum sesle bile, ismimi duymak t  ylerimi diken diken etti. O bir b  y  c  yd  , hem de g   l   ve kendinden emin bir b  y  c  . Ama Freya'da olduğu gibi, kurtum ondan korkmuyordu.

"S  yle hadi," diye homurdandım, onun   zerimde yarattığı etkiden rahatsız olarak.

"Atağıma katlan, ama ilk tanıştığımızda v  cudunda cadı ateği izleri gibi   eyler g  rd  m.

  stersen... onlara bir bakıp acını dindirebilirim. Hatta bazılarını yok edebilirim. Belki hepsini."

Anında geriye dans ederek aramıza mesafe koydum. Kendimi tutamadım. Kurtum bile onun bana sihrini kullanması fikrinden ho lanmamı tı.

"  stemiyorsan sorun değil," Zak beni korkutmaktan   ekinircesine yavaşça ellerini kaldırdı. "Eğer izin verirsen, diğer   ekline girmen gerek. Ve... yaralarına dokunmam gerekecek."

"Senden korkmuyorum," diye homurdandım, ke  ke buna inansaydım.

Kurt formunda olsaydı, yalanı kesinlikle koklayabilirdi. Olduğu gibi, muhtemelen Bağlantı aracılığıyla hissetmi ti. Ayrıca, benim gibi cadı ateği tarafından bu kadar k  t   yaralanmış birinin cadılara veya b  y  c  lere kar  ı temkinli olabileceğini anlamak için dahi olmaya gerek yoktu. Bunu inkar etmek aptalcaydı.

Zak bunu belirtmeye tenezz  l etmedi.

Cevap vermedi, kıpırdamadı. G  zlerini ba  ka yere   evirdi, ellerini açık tuttu, parmak uçlarından en ufak bir b  y   kıvılcımı bile   ıkmadı.

"Sihirin dokunu undan korkmanın nasıl bir   ey olduğunu bilirim," diye fısıldadı Zak zihnimde, merakımı uyandırarak.

Kurnazlık ya da aldatma kokmuyordu. Kokusu... samimiydi. O da cadılar tarafından incitilmi ti.

Zihnimde i  geçirdim.   stedim bu değil miydi? B  y  c  y   test etmek, Freya'ya zarar vermeyeceğinden emin olmak?

Heath'in aksine, kelimeler benim g   l   yanımda değildi. Zak'i yalanla tuzağa d    rmeyi umut edemezdim.

Ama onu test etmek için, bana zarar verme fırsatı vermekten daha iyi bir yol olabilir miydi? Bir kurt ile bir büyücü arasındaki dövüş adil olabilir, ama insan formuma geri dönersem, dezavantajlı duruma düşerdim.

"Neden şimdi?" diye sordum.

"Çünkü yalnızız," diye itiraf etti. *"En son mağarada yalnız kaldığımızda, o sırada kendi sorunlarımla daha çok meşgul olduğumu itiraf etmeliyim."*

O gece onu korumak için alfa kurt formunda kalarak onu korkutmaya çalıştığım geceyi kastediyordu. Ama o bir şekilde uyuyabilmişti, bu da onun çok güçlü bir büyücü olduğuna, alfa kurtların tehditlerinden korkmayan bir büyücü olduğuna inanmam için bir neden daha vermişti.

Bu, belki de büyücü tarafının kurt tarafını bozmuş olabileceğini düşündürdü. Belki de dönüşmek istememesinin gerçek nedeni buydu.

"Peki şimdi? Bu sihir her neyse, onunla ilgilenmeliyiz."

Dudakları kıvrıldı ve yüksek sesle konuştu. "Oyalanıyorsun." Sonra başını eğdi. "Bak, eğer bunu şimdi yapmak istemiyorsan, teklifim hala geçerli..."

Aniden geri çekildim, ama bir şeyi unutmuştum.

Erkek vücudu Zak'ı korkutmadı ya da rahatsız etmedi. Ateşli bakışları vücudumu taradı, yaprakların arasından süzülen gün ışığında çıplak bedenimin her ayrıntısını içlerine çekti. Bacaklarımın arasında asılı duran şeyden de gözlerini ayırmadı. Aralık başındaki soğuk henüz beni etkilememişti.

"Freya erkek zevki iyiymiş," dedi Zak otoriter bir sesle, elleri beline düştü.

O... Benim insan halimin daha körelmiş duyularım bile havadaki uyarılmanın farkına varmıştı. İnanılmaz.

Kollarımı kavuşturup ona sert bir bakış attım.

Kokusu beni rahatsız etmedi. Hatta, kokusu... doğruydu. Sürü gibi. O, eşimin eşiydi.

Havayı içime çekip dışarı verdim. "Beni iyileştirecek misin yoksa süzüp duracak mısın?"

Zak omuz silkti. "İkisi de olur mu?"

Sonra bir adım öne çıktı ve aramızdaki mesafeyi kapattı. Dişlerimi sıkarak yerimden kıpırdamadım. Büyücü benden bir santim daha uzundu ama gözlerime bakmıyordu. Bunun yerine, karanlık bakışları göğsümdeki cadı ateşi izine takıldı.

"İzin verir misin?" diye sordu, bana doğru uzanarak.

Bu testin Freya için olduğunu kendime söyleyerek hafifçe başımı salladım, ama o başını salladı.

"Sözlü bir cevap vermene ihtiyacım var. Yanlışlıkla seni kızdırırsam, Freya'ya neden beni dövdüğünü açıklamak istemiyorum. O yüzden, konuş..."

"Evet," diye dişlerimi sıkarak söyledim. "Hadi şunu bitirelim

artık." "Tamam," dedi sessizce. "Ve durmamı istersen

"Tamam," dedi sessizce. "Ve durmamı istersen, sadece söyle."

Parmak uçları cildime değdiği anda, mavi ışık beni geri çekilmeye zorladı.

"Sorun yok," diye fısıldadı, gözleri bir an benimkilerle buluştu.

"Bu cadı ateşi değil, söz veriyorum. İyileştirme büyüsünün aynı renkte olması ne aptalca..."

Bunca yıl cadı ateşinin kalıcı yanığını görmezden gelmeye o kadar alışmıştım ki, ama onun dokunuşu serin ve nazikti... taze bir yanığa sürülen merhem gibi yatıştırıcıydı.

"Önce aşağıdan başlayacağım," diye mırıldandı, koyu renkli parmakları kaburgamın üzerindeki pembe yara izinden sağ kalça kemiğime doğru kaydı.

Avuç içini bana dayadı ve dokunuşuyla içimde bir şey alevlendi. Hain sikim seğirdi ve Zak'ın iyileşmeye konsantre olmakla meşgul olduğunu umdum. Sikimin uyanmamasını dileyerek, bir kez daha iyileştirici büyünün serinletici hissine odaklanmaya çalıştım.

Yine başka bir büyücüye ilgi duymuş olamazdım, değil mi? Hele ki erkek bir büyücüye.

Ama bu düşünce, bir erkeğin görüntüsüyle son kez tahrik olduğum anı hatırlattı bana — aslında iki erkekti.

Gage ve Heath'in birbirlerini itip kakarken, Flint ve ben Freya'yı tatmin ederken izlemek, o anın zevkini azaltmak yerine daha da artırmıştı. Heath'in Gage'i öperken sikini ona sürmesini görmek...

Sadece düşünmek bile sikimin sertleşmesine neden oldu ve ben hayal kırıklığıyla homurdandım.

Zak anında geri çekildi, bakışları benimkilerle buluştu. Ağzı aşağı doğru kıvrıldı, muhtemelen gözlerimin altın rengine dikkat etmişti. Ama kurtumu uyandıran korku ya da öfke değildi, farklı bir ilkel duygu — şehvet.

Aramızdaki temas kesilince, kafam biraz netleşti. Gage ve Heath'in birlikte olduğu anı o kadar canlıydı ki, Zak'in bir şekilde onu yeniden ortaya çıkarmak için manipüle etmiş olabileceğini düşündüm. Belki de Bağlantı aracılığıyla?

Bağlantı aracılığıyla diğerlerinin duygularını her zaman hissederdim, ama onunkini hiç hissetmemiştim.

Tekrar kükredim ve Zak'e yaklaştım. Onu bir ağaca fırlatıp sakladığı şeyi öğrenmek istedim. Ama gözlerim onun dolgun dudaklarına kayd ve burun deliklerim genişleyince, kurtumun inlemesine neden olan bir koku aldım: Zak'in korkusu.

Kaşlarım şaşkınlıkla çatıldı. Burada onun büyüünün merhametine kalmıştım, tersi değil.

Sonra hatırladım, o sadece bir büyücü değildi. Aynı zamanda bir kurt adamdı ve ben bir alfa kurtum. Tek bir emrimle, bana karşı yaptığı her saldırıyı durdurabilirdim. Onu dizlerinin üzerine çöktürebilir ve...

Zaten sertleşmeye başlayan sikim daha da sertleşti.

"Siktir," dedim, ereksiyonumu saklamak için ondan uzaklaştım. "Daha iyi hissediyor musun?" diye umutla sordu.

O arkamdayken, utanç ve öfkeyle hain sikime baktım. Neyim vardı benim?

Bütün bunların amacı Zak'ı test etmektir.

Sonra kalça kemiğime baktım. Geriye yaslandım, gözlerimi olabildiğince yukarı doğru kaydurdum, karın kaslarıma ve göğüs kaslarıma...

ve hiçbir yara izi görmedim. Sağ taraf, yara izinin olduğu yerde saçların olmaması dışında sol tarafla aynıydı. Bir daha hiç çıkmasa bile umurumda değildi.

Bir zamanlar o yara izlerinden utanıyordum. Özellikle Heath'in kadınları kolayca yatağa attığı, onların ise bana ilgisiz ya da açıkça temkinli baktığı barlara gittiğimiz zamanlarda.

Freya öyle değildi ama. O ve ben yara izlerimiz sayesinde birbirimize bağlanmıştık. O, yara izlerime rağmen beni seviyordu.

Ama şimdi yoklardı.

"Freya'nın yara izlerini iyileştirebilir misin?" diye sordum, hala arka dönüktüm. "Eğer o isterse, demek istiyorum."

"Tabii ki. Diğerlerinin cadı ateşi izleri de, isterlerse. Bitirmemi ister miydin? Sadece alt kısmını yaptım. İstersen yüzünü ve boynunu da iyileştirebilirim."

Yutkundum. Penisimi ancak kontrol altına alabilmiştim. Kendimi toparlayarak ona bir kez daha baktım.

"Çabuk ol. Kokuyu kaybetmek istemiyorum."

Zak başını salladı ve tekrar bana yaklaştı. Sakalları temizdi ve konsantre olmak için dudağını ısırды. Yüzü benimkine çok yakındı ve kokusu mum söndürdükten sonra çıkan tatlı dumanı hatırlattı. O kadar yakınımdaydı olduğu için tüm bu ayrıntıları fark etmemek imkansızdı, ama hepsi de hoşuma gitti.

Sakinleştirici elini tekrar üzerime koyduğunda, Freya'nın Zak'a olan güveninin mantıklı olduğunu anlamaya başladım. Büyücüler kurtlardan daha iyi yalancılar olabilir, ama tüm konuşmamız boyunca kalp atışları bir yalancınıninki gibi hızlanmadı. Kalp atışları sadece ben kükrediğimde hızlanmıştı.

"Az önce hırladığım için özür dilerim..." Eli köprücük kemiğimin üzerinde kayarken sözlerim kesildi.

"Önemli değil. İkimiz de birbirimizi pek tanımıyoruz. Tabii ki ikimiz de biraz tedirginiz."

Gözleri benimkilere kaydı ve bana attığı çocuksu gülümseme, onu geçmişte incitmiş olan cadılardan korumak istememi sağladı.

geçmişte ona zarar vermek isteyen cadılardan korumak istedi.

Kendi kurduyla ilgili sorular dışında hiçbir yalan sezmedim. Onu dolunayda görmüş olmamıza rağmen, hiçbiri onun dönüşümünü görmemişti. Şimdi cadıların bununla bir ilgisi olup olmadığını merak ediyordum. Onun kurduna zarar mı vermişlerdi?

Neden Freya'da henüz başka bir kızgınlık dönemi başlatmadığını merak etmiştik. Bu da beni şüphelendiren bir başka şeydi, Freya'nın kızgınlık dönemini başlatmazsa onun gerçek eşinin o olup olmadığını merak ediyordum.

Heath bunun Zak'ın bir melez olmasından kaynaklandığını düşünürken, Gage ise bunun bir alfa olmaması nedeniyle olduğunu düşünüyordu. Ama belki de Freya henüz onun kurtuyla tanışmamıştı. Belki kurtları tanıştığında, onun Freya'nın eşi olup olmadığını ya da tüm bunların onun büyüünün bir oyunu olup olmadığını kesin olarak öğrenebilirdik.

Zak'ın büyük avuç içi boynumu kavradı ve ben gerildim.

"Biraz daha var," diye fısıldadı ve çıplak tenime değen nefesi içimde bir şeyleri harekete geçirdi.

Eli sevgilinin eli gibi yüzümü okşadı ve göz kapaklarımı kapatmamak için kendimi zor tuttum. Sadece Freya bana böyle dokunurdu. Bu yüzden bana böyle bir etkisi vardı — dokunuşu bana onu hatırlatıyordu. Sebep bu olmalıydı.

Diğer erkek şekil değiştirenlerin kokuları beni her zaman itmişti. Heath beni barlara götürdüğü tüm zamanlarda, ben her zaman kadınlarla yatmışım. Heath bazen erkekleri yatağına götürürdü ve benim için bir sorun olmasa da, bunu kendim için hiç düşünmemiştim.

Aslında, diğer erkeklerin kokularını her zaman iğrenç bulmuştum.

Tek istisna... sürümdeki arkadaşlarımdan kokularıydı. Ve şimdi, Zak'ın kokusu.

"Hmm," diye mırıldandı Zak, başparmağı tehlikeli bir şekilde dudaklarıma yaklaşırken.

Vücudum anında gerildi, tetikte bekledi.

"Üzgünüm, endişelenecek bir şey yok," Zak beni rahatlattı.

"Sadece... ben burada yüzünü iyileştirirken bile, bu tarafındaki sakalın

bu tarafındaki sakalın yeniden çıkması biraz zaman alabilir, bu yüzden bir süre dengesiz görüneceksin."

O geri adım attı ve soğuk Aralık havası beni titretti. Yanıklarımın üzerine dokunan elleri serinletici bir his vermiş olsa da, onun yakınlığı soğuğu unutturmuştu.

"Tıraş olmaya ne dersin?" diye sırtıttı. Ben alaycı bir şekilde güldüm ve kurt formuma geri döndüm.

Zak güldü, sesi kulağıma hoş geldi. "Sanırım bu da bir çözüm."

"Neden dönüşüp benimle birlikte koşmuyorsun?" Bağlantı üzerinden tekrar önerdim.

Zak geri çekildi, tavırları aniden değişti. Yüzü kapandı ve ormana doğru baktı.

"Yolu göster, kurt adam."

Her zamanki gibi, Bağlantı aracılığıyla duygularını okuyamadım. Ama kokusu... saklayamadığı bir şeyi ortaya çıkardı. Endişe. Açıkça korku değil, ama bir tür gerginlik.

Konuyu kapatmaya karar verdim, ama diğerlerine geri döner dönmez, dönüşmek istemediğini söyleyecektim. Bonded bağlantısı üzerinden değil, yüz yüze konuşabildiğimiz bir anda. Bonded bağlantısı üzerinden, sadece iki veya üç kişiye yayın yaparken bile Zak'ın bir şekilde dinlemediğinden emin olamazdım.

"Bu taraftan," dedim ve bir kez daha ormana doğru koşmaya başladım.

Zak arkamdan geldi, dalları ve çalıları kırarak, tek kulağı bile açık olan tüm kurt adamlara varlığımızı duyuruyordu. Ama kokudan, buraya gelen büyüünün birkaç gün önce yapıldığını anlayabiliyordum.

Kayalık bir sırtta tırmanırken koku daha da güçlendi ve düşmanın Frost Fang sürüsünün topraklarını görebileceği bir seyir noktasına çıktığımızı anladım.

"Buradan izlemişler," diye homurdandım, Zak arkamda zorlu tırmanışa başlarken. Kurt formunda olsaydı daha hızlı olurdu.

"En azından buradan sürü evini göremiyorlardı," dedi sessizce,
"En azından buradan sürü evini göremiyorlardı," dedi sessizce,
tırmanmak için nefesini saklayarak.

Büyünün yanı sıra tanıdık bir koku aldığım da homurdandım.
Dryden.

*"Elder Forest sürüsünde, kurtlar sürülerinin sınırlarına
yaklaştıklarında tek tek ya da ikişer ikişer kayboluyorlardı.
Sorumlu olduğunu düşündüğümüz kişinin kokusu burada."*

"Kaybolan kurtlara ne oldu?" diye sordu Zak.

*"Asla öğrenemedik. Saldırıya uğradık — diğerlerinin cadı ateşi
izleri bu şekilde oluştu — ve Heath soruşturmasını bırakıp bize
katıldı."*

"Belli ki hepiniz galip gelmişsiniz."

Zak'e nasıl olduğunu söylemeye niyetim yoktu. Freya'nın
Odinswolf mirasını şimdiye kadar sır olarak saklamıştık ve sessiz
anlaşmamızı bozacak kişi ben olamazdım.

*"Evet, ama bu Frost Fang'ın geleceği için iyiye işaret değil.
Onları koruyacak alfa yok..."*

"Kendilerini korumak için başka yollar da var," diye
sözünü kesti Zak. *"Onlar seçimlerini yaptılar. Şimdi
bana biraz zaman ver de birkaç şey deneyeyim, ne olacağını
görelim."*

Sırtı biraz daha yukarı çıktım, ama ağaçlar buradan paketlerin
bulunduğu alanı görmemi zorlaştırıyordu ve koku izi de
kaybolmuştu. Hayır, birkaç gün önce manzaralı noktada
durmuşlar ve sonra geri dönmüşlerdi.

"Rapor," Gage'in sesi Bağlantı üzerinden geldi.

Ben de aynı şekilde cevap verdim, diğerlerinin de bulduğumuz
şeyi bilmesi için herkese yayınladım.

*"Koku izini sırt boyunca takip ettik ve Frost Fang sürüsünün
otlaklarını gören bir yer bulduk,"* dedim, Zak'ın havada
semboller çizdiğini izlerken. *"Burada bulunmuş olmaları
gereken cadılarla birlikte Dryden'in kokusunu da aldım."*

Bu açıklamanın tepki çekeceğini bildiğimden bekledim ve
Heath uzun bir küfür dizisi savurdu.

"Bu kadar kuzeyde ne arıyor?" diye merak etti Freya. "En son Colorado'da görülmüştü, değil mi?"

"Doğru," diye cevapladı Flint. "Her ne yapıyorsa, iyi bir şey olmadığı kesin."

"Frost Fang'ın zayıf halinden yararlanacak," diye uyardı Heath.

"Onları savunmasız bırakamayız," diye onayladı Flint, endişesi sözlerine yansımıştı.

Flint'in kız kardeşini geride bırakmasının zor olduğunu hepimiz biliyorduk, ama doğru kararı vermişti. Sürü her zaman kandan önce gelir. Kendi ailem, alfa kurtlar beni savunmadan sürgüne gönderdiğinde bunu bana kanıtlamıştı. Henüz dönüşüm geçirmemiştım ve bana veda bile etmeden, iyi şanslar dilemeden beni tek başıma vahşi doğaya salmışlardı.

"Sadece alfalara tekrar ihtiyaçları olduğunu kanıtlamaya çalıştığımızı düşünecekler," diye Freya itiraz etti.

"Frost Fang'ı uyaracağız," diye karar verdi Gage.

"Alfalar..." Zak bağlantı aracılığıyla söyledi.

Bana döndü, elleri yanlarında. Bir anlığına, koyu renkli gözlerinde altın rengi bir parıltı gördüm. Kurt tarafı serbest kalmak, tehdidi koklamak istiyordu. İçindeki hayvan ortaya çıkmışken kokusunu içime çektim ve kurtum, onun kurt tarafı tekrar suya batmadan önce onu bir beta olarak tanıdı.

"Ne buldun?" diye sordum.

"Bu cadıların geldiği cadı topluluğunu tanımıyorum. Bir tür kehanet büyüsü yaptılar ama ama... Dryden derken, Kongre Üyesi Dryden'ı mı kastediyorsun?"

"Evet, neden?" Heath, Dryden'ın kim olduğunu henüz açıklamadan sordu.

"Ravenscroft Coven'dan ayrılmadan önce, Amerika'daki Ashworth Coven hakkında haberler duymuştım. Söylentilere göre, kurt dönüşümünü engelleyen bir lanet bulmuşlar, onları

tek bir formda hapseden bir lanet icat ettiklerini söylüyordu. Bu, Kuzey Amerika'daki ittifakları tehdit edebilirdi."

"Türler arası savaşı önlemek için yasalar yok mu?" diye sordu Freya.

"Var," diye cevapladı Heath. "Chicago Kolektifi gibi yerler bu şekilde işliyor."

*"Altruistik nedenlerle yaptıklarını iddia ediyorlar
"Ve Kongre'de adamları var, Dryden de onlardan biri."*

"Kahretsin, onun ne kadar tehlikeli olabileceğini hiç fark etmemiştim," diye homurdandı Heath.

"Eğer buraya geri gelirlerse, onlara kötü bir sürpriz bırakabilirim, istersen," Zak önerdi.

"Yap," diye cevapladı Gage anında ve Heath'in kötü niyetli onayını hissettim. Babasına hiç sevgisi yoktu.

"Freya ve ben kampımızın etrafına koruma kalkanları oluşturup dinlendikten sonra, Frost Fang'ın güneydoğu sınırının hemen dışına da koruma kalkanları ekleyebilirim. Bunu beklemeyeceklerdir. Bu, Frost Fang'a herhangi bir izinsiz girişi haber verecek ve cadılar benim koruma kalkanlarının geri kalanını yok etmek için önlem almadan önce devriyelere birkaç dakika kazanma şansı verecektir."

"Ve bu ne kadar sürer?"

"Ne kadar yol gitmek istediğimize bağlı. Bir iki gün kalmamız gerekecek, böylece dinlenebilirim

"İyi." Bağlantı aracılığıyla Gage memnuniyetini hissetti, ancak yine de temkinliydi. "Zaten o kadar kalmamız gerekecek, böylece geride kalanlar da bize katılabilir."

"Zak ve ben yakında döneriz," diye Freya ve diğerlerine söz verdim.

"O tuzağı kurarken arkasını kollayın," dedi Freya, bağlantı üzerinden bana özel olarak. "Onu yorabilir."

Zak yere bir şeyler çizmeye başladığında etrafında dolaştım, elleri ara sıra turuncu, sonra sarı ışıkla parlıyordu. Büyücü, onun

büyüsünü çok iyi biliyordu. Ama şimdi, içinde ortaya çıkmaya hazır bir beta kurt olduğunu kanıtlamıştım.

"Ona bir şey olmaz. Sandığından daha güçlüdür," diye cevap verdim, yine özel olarak.

Zak duyduğunu belli etmedi. Belki de Bonded bağlantısı aracılığıyla özel konuşmalarımızı dinleyemiyordu.

Yine de güçlü büyüüne rağmen, az önceki hırıltım onu yeterince korkutmuş ve korku kokusu yaymıştı. Kurtu tüm duyularımda zayıf hissediliyordu. Dönüşmedi ve Freya'nın kızgınlığını kışkırtmadı. Hâlâ bir gizemdi.

Ona güvenmek istesem de, sürü üyeleri birbirlerinden sır saklamazdı. En azından Howling Echo'da öyle.

Eğer bize ait olmak istiyorsa, her şeyi açıklamak zorundaydı. her şeyi

Biz de öyle.

Bölüm 8

Gage

Freya'nın koruma kalkanları oluşturma girişimlerinin başarısızlıkla sonuçlanmasıyla giderek daha fazla sinirlenerek geçirdiği bir öğleden sonra, Zak devreye girerek ona ertesi gün birlikte daha fazla pratik yapacaklarını söyledi. Akşam geç saatlere kadar Zak, önümüzdeki birkaç gün kalacağımız kampın çevresine koruma kalkanları kurmakla meşguldü.

O ve ben çok az etkileşimde bulunmuştuk ve yıldızların onu Freya'ya getirmesinin ne anlama geldiğini hala tam olarak anlayamıyordum. Açıkça onun Freya'nın eşlerinden biri olması gerekiyordu... ama şimdiye kadar biz Howling Echo'ydık. Her zaman Flint, Heath ve ben Freya'yı paylaşabilirsek, Rowan'ın da sonunda bize katılacağına inanmıştım. Freya'nın bizim sürümüz dışından daha fazla eş alabileceğine hiç inanmamıştım.

Ama o bir büyücü ve bir Odinswolf'tu, biz ise değildik. Kaderin ona, güçlerini daha iyi kullanmasına yardımcı olabilecek daha fazla eş göndermesi mantıklıydı. Belki de asıl eşleri gelmeden önce ortaya çıkan geçici eşler, davetsiz misafirler biz dördümüzüz diye düşünmemeye çalıştım. Tek gerçek amacımız onu onlar için korumaksa.

Bu düşünce Zak'e karşı huysuz hissetmeme neden oldu ve bunun Freya'yı sinirlendirdiğini biliyordum. Büyücü koruma kalkanları kurarken, Rowan onun arkasını kolluyordu.

Heath ve ben sürünün kavgalarına karıştık, bu da Freya'nın yanında Flint'i yalnız bıraktı. Hepimiz çoktan anlaşıştık.

Sürü topraklarının güvenli sınırlarını terk ettiğimiz için artık birimiz her zaman onun yanında olacaktı. Doğal olarak, bir şey diğerini takip etti ve Flint, Freya'yı yatağa götürdü.

Hepimiz onun zevkini hissettik ve Zak'ın sözleri Bağlantı aracılığıyla bana ulaştığında şaşırımdım.

"Konsantre olman gerekiyor mu? Çünkü benim gerekiyor."

"Elimden geleni yapıyorum," diye dişlerimi sıkarak söyledim, tam da Flint Freya'ya o akşamki ilk orgazmını yaşatırken, bağımızı şehvetle doldururken.

Kıskanmamaya çalıştım, ama Freya ve Flint muhtemelen o kadar dalgındılar ki, geri kalanımızın o eylemin içinde olamadığımız için ne kadar sinirli olduğumuzu hissetmediler.

"Ben de," dedi Zak. *"Ve bunu ne kadar çok seviyor olsam da... bu koruma büyülerini bitirmem lazım."*

Bunu söyler söylemez, bağda bir değişiklik oldu. Sanki... sessizleşmişti. Konsantre olursam, Freya ve Flint'in hâlâ devam ettiğini anlayabiliyordum. Ama bu, onları aynı odada duymakla koridordan duymak arasındaki fark gibiydi. Zak, zihinsel koridoru uzatarak, istersem onlara bakabilmemi, ama konsantre olmam gerekirse odaklanabilmemi sağladı.

"Bazıları Frost Fang'a bir daha asla dönmek istemediğini söylüyor," dedi Bretton, dikkatimi çekerek.

"Teşekkürler," dedim Zak'e ve Bonded bağlantısını tamamen görmezden geldim, bu, büyücü... her ne yaptıysa onu yapmadan önce yapamadığım bir şeydi.

"Zaman gösterecek," diye cevap verdim Bretton'a. "Fikirlerini değiştirebilirler."

"Ironwood mültecilerinden bazıları da sürülerine dönmek istemiyor," diye ekledi Heath.

"Onlar seni kendi sürülerine almanı istiyorlar," dedi Bretton alaycı bir şekilde.

"Hepimiz hala Frost Fang'ın bir parçasıyız," dedim savunmacı bir şekilde. "Howling Echo'yu kastediyorum."

"Daha da önemlisi, bazıları Zak'ı bir gruba ya da diğerine katmanıza çağırıyor," diye ekledi Heath. "Onlar, Zak bir gruba ait değilse sadakatine güvenemeyeceklerini düşünüyorlar."

Sakalımı kaşıyarak iç geçirdim. "O hazır değil," diye cevapladım.

"Yoksa sen hazır değil misin?" Heath, bağımız üzerinden sessizce sordu.

Cevap vermeden ona gözlerimi kısarak baktım.

Bretton ikimizin arasında bakışlarını gezdirdi. Bu noktada bizi oldukça iyi okumayı öğrenmişti, bu yüzden konuyu değiştirdi. "Tartışmamız gereken başka bir konu var..."

Ve böylece, Freya Flint'in kollarında uykuya daldıktan çok sonra, gece geç saatlere kadar tartışmaya devam ettik. Uzun bir tartışma gecesinin ardından, yakındaki tek kişilik çadırıma sürünerek girdim, botlarımı çıkardım ve derin bir uykuya daldım. Kurtum, eşinin yakınında olduğunu ve korunduğunu bildiği için mutluydu.

Ertesi sabah uyandığımda Zak yine Freya'nın yanındaydı ve ona kalkanları nasıl kullanacağını gösteriyordu. Bir şey anladığında gözleri parladı ve ikisi de çadırımdan çıktığımda başlarını kaldırdı.

"Bugün daha kolay!" diye bağırdı. "Sanırım alışmaya başladım!"

"Aferin kızım."

Gözleri aniden karardı, yanakları kızardı. Sözlerimin ona yaptığı ani etkiyi görünce sııttım.

Yavaşça yanına yaklaşp, büyücünün önünde onu öpüverdim. Bağlantıdan ondan hiçbir şey gelmedi, ama zaten hiç gelmezdi. Bir şekilde kendini bizden gizliyordu, bu da bizim sürümüze katılmaya hazır olmamasının bir başka nedeniydi. Howling Echo sürüsü birbirinden sır saklamazdı, ama Zak saklıyordu.

Bundan hoşlanmıyordum.

Onun hemen ona dönüp daha fazla eğitim almaya hazır olması da hoşuma gitmedi. Buna ihtiyacı vardı, ama yine de... o ona benim veremeyeceğim bir şey verebilirdi ve bu beni olması gerekenden daha fazla sinirlendiriyordu. Aptalca olduğunu biliyordum. Ama kıskançlığıma bunu söyleyemezdim.

"Devam et, prenses," diye homurdandım ve benden uzaklaşırken kulak memesini ısırđım.

Zak'ın gözleri büyüdü ve Freya'ya doğru fırladı, şüphesiz benim belirsiz alfa emrimin nasıl etki edeceğini merak ediyordu. Freya ellerini kaldırıp pratiğe devam edince kaşları çöktü. Henüz hiçbirimiz ona Freya'nın Odinswolf tarafı hakkında ipucu vermemiştik, ama o zamana kadar Freya'nın diğer kurtların veya büyücülerin yapamadığı şeyler yapabildiğini fark etmişti.

Ormana gidip ihtiyacımı gidermek için dönerken, Zak'ın öfkeli bakışlarının üzerimde yakıcı bir şekilde durduğunu hissettim. Sanırım Freya'ya emir vermemi hoşuna gitmemişti. Eğer otoriteme meydan okumaya kalkışırsa, ona iki sürünün alfa lideri olarak nasıl kaldığımı gösterirdim.

Kampın etrafındaki ormanda, dün gece ve bu sabahki hayal kırıklığımı atmak için dönüşüp koşmaya karar verdim. Rowan'ın burada, Zak'ın henüz koruma koymadığı bölgede devriye gezdiğini hissettim, ama ona doğru gitmedim. İkimizin de arkadaşına ihtiyacı yoktu.

Yine de, sadece birkaç dakika sonra, arkamdaki patikada pençelerin sesini duydum ve bağlar aracılığıyla Heath'in varlığını hissettim.

"Uzun bir gece oldu," diye Heath, omuz omuza koşabilmemiz için onu yakalamasına izin verirken bağımızdan mırıldandı.

"Gerçekten," diye onayladım, Zak'ın ona da bana yaptığı gibi bir iyilik yapıp yapmadığını merak ederek. "Flint'in Freya ile geçirdiğı geceye karışmak istemedim. Böyle bir fırsatı nadiren yakalar."

"Hiçbirimiz için nadir," diye ekledi Heath. "Ve onun iki eşinin yetişmesiyle bu daha da nadir hale gelecek."

"Hatırlatma," diye mırıldandım.

"Konuşmadığımız çok şey var gibi görünüyor." "Heath... hadi kaçalım."

"Tamam," diye kabul etti, ama hayal kırıklığı bağımız üzerinden bana da yansıdı.

Zak dışında, Heath bağda duygularını en iyi gizleyen kişiydi, bu da beni kızdırdığını kasten bana belli ettiğı anlamına geliyordu.

Çevreyi iki kez dolaştık ve Zak ile Freya'nın birlikte koruma büyülerini tamamladıklarını gördük.

"Hızla geliyor," dedi Heath.

"Doğru öğretmenle neler yapabildiğine inanamıyorum," diye onayladım.

"Brielle'i seviyorum, ama Zak bir şekilde ne söyleyeceğini çok iyi biliyor

—

"Heath," , diye homurdandım.

"Onu sevmiyorsun."

"Ben... onu henüz nasıl değerlendireceğimi bilmiyorum."

"O Freya'nın eşi, Gage. Bu konudaki düşüncelerin önemli değil."

"Biliyorum," diye homurdandım.

Çevre güvenli hale getirildikten sonra, kampın içinden geçerek orijinal Howling Echo araçlarının ve çadırlarının kurulduğu bölgemize doğru geri döndüm. Ekstra kıyafetlerimin bulunduğu spor çantamı bıraktığım kamyonete doğru yürüdüm. Heath benden önce dönüşerek, bakışlarım onun kaslı vücudunda takılı kaldı.

Yıllar boyunca birlikte kaçıp dönüşmüştük, ama Heath'in ne kadar çekici olduğunu ancak son zamanlarda fark etmeye başlamıştım. Bu duygularla ne yapacağımı ya da Freya'nın eşleri olarak kurduğumuz hassas dengeyi bozmadan işlerin nereye varabileceğini nasıl keşfedeceğimi bilmiyordum. Heath pantolonunu askısından çekip yavaşça giydi.

Geri döndüğümde, Heath'in bakışlarının vücudumda dolaştığını fark ettim. Gözlerinde çıplak bir arzu parlıyordu ve nefesim kesildi. Başımı çevirdim. Şu anda aramızdaki karmaşık duyguları çözmek için çok fazla şey oluyordu.

"Öpüştüğümüzden beri bana soğuk davranıyorsun," dedi Heath alçak sesle, ben kamyonetin arka kapısını açarken yanıma yaklaşarak.

Onun sözleri kalbimi hızla attırdı. Bir erkeği öpeceğimi hiç düşünmemiştim. Üstelik bunu herkesin duyabileceği bir yerde, yüksek sesle söylemesi?

Bu beni, babamın sürü lideri olduğu ve eşcinsel ilişkilerin yasak olduğu eski Frost Fang günlerine geri götürdü. Etrafıma baktım, ama kamyonetle cip arasında duruyorduk. Kamyonetin açık kapısı, bizi yakındaki diğer çadırlardan gizliyordu.

"Ne dememi istiyorsun?" diye sordum, spor çantamdan bir çift kargo pantolon çıkarırken.

Heath omzumu tutup beni döndürdü. Gözlerindeki bakış tam bir avcı bakışıydı ve ben onun avıydım. İçindeki alfa, istediğini elde etmeye alışkındı.

"Söylemeni istiyorum... bunu tekrar yapmak istediğini," dedi sert bir sesle.

Tekrar yapmak istiyor muydum? Bir kez olmuş diye bu karışıklığın devam etmesine izin vermem gerekmezdi. Belki de ikimiz için de en iyisi, işler ciddileşmeden bitirmektir. Geçen gün elimi tutmaya çalıştığında, içgüdüsel olarak çekilmiştim. Bu, erkeklerle birlikte olmamam gerektiği anlamına geliyordu, değil mi?

Arkamı döndüm, uzun kollu bir gömlek aldım ve kollarımı içine soktum. Kafamı sokamadan Heath tekrar omzumu yakaladı ve sırtımı kamyonun kasasına doğru itti. Kollarım gömleğe dolanmış halde, hiç direnmedim.

Ama Heath eğildi, alt vücudu benimkini sıkıştırdı ve sertleşmiş penisinin bana bastırıldığını hissedince şok oldum. Penisim de eğlenceye katılmak istercesine zıpladı ve içimden bir inilti kaçtı. Kollarım gömleğin içinde garip bir şekilde birbirine bağlı olduğundan, ellerimi koyacak yer bulamadım ve kalçalarına koymak zorunda kaldım.

Heath çıplak omzuma eğildi ve kokladı. Sert penisi benimkine değdi ve ben durduramadan dudaklarımdan bir inilti kaçtı.

Başımı çevirip onun kokusunu da içime çektim. Daha önce hiçbir erkeğin kokusunu çekici bulmamıştım, ama belki de Heath'e bu kadar yaklaşıp kokusunu içime çekmemiştim. Bütün vücudum arzu ile alevlendi.

Onu son öptüğümdeki gibi, Heath boynumu kavradı ve dudaklarımı öperek ele geçirdi. Ama bu sefer, dillerimiz çarpıştığında, Heath'in dili pes etti ve benim dilimin istediğim gibi dolaşmasına izin verdi. Bana karşı koymadı ve ben kalçalarını sıkıca kavradığımda vücudu benimkine yapışmış gibi eridi.

Bir erkeği, en iyi arkadaşımı öptüğüm ve bundan zevk aldığım gerçeğini kabullenmeye başlamıştım ki, Heath öpücüğü sonlandırdı.

Burnunu kulağıma sürüp fısıldadı, "Beni tekrar öpmek istediğini söyle, alfa."

Sikimin daha fazla sertleşemeyeceğini sanıyordum, ama Heath'in bana alfa demesi neredeyse beni mahvediyordu.

"Siktir," diye dişlerimi sıkarak, lanet olası bir ergen gibi pantolonuma boşalmamak için elimden geleni yaptım.

Freya bizim eşimizdi, kendime hatırlattım. Daha önce bizi izlemekten zevk almış olsa da, yaptığımız her şey onun zevki içindi, değil mi? Onsuz bunu yapmamalıydık.

Heath geri çekilip yüzüme baktı, ifadesi karardı. "Ya da hoşuna gitmediğini söyle. Ve bana inandır."

Kalçalarını daireler çizerek sikini sikime sürttü ve ben nefesimi tuttum. Şehvet kafamı bulandırdı, ama zihnimin derinliklerinde bir şey öne çıkarak erkek alfa erkeklerin birbirleriyle çiftleşemeyeceğini hatırlattı. Bu yapılmamalıydı. Buna izin verilmezdi.

"Hoşuma gitmeyen şey, beni itip kakman," diye homurdandım ve Heath'in kalçalarına ittim.

"Öyle mi?" Kaşları havaya kalktı, kalçalarını oynatarak sikini benimkine sürttü.

"Aklımı karıştırıyorsun. Bana yer aç," diye alfa gibi bağırdım.

Heath'in gözleri büyüdü. O ve ben birbirimize o kadar yakındık ki, benimle kavga edebilirdi, ama yapmadı. Geri adım attı ve başını eğerek, sanki çözmeye çalıştığı bir bulmaca gibi bana baktı.

Yolumdan çekilir çekilmez, tişörtümü başımdan geçirdim ve geniş omuzlarıma ve göğüs kaslarıma düzgünce düşmesi için düzelttim.

Heath bir kez daha benim alanıma girdi, bu sefer ellerini omuzlarımdan göğüs kaslarıma kaydırıldı.

"Benim kontrolü ele almam hoşuna gitmiyorsa, o zaman sen devral."

Heath'in bakışlarını yakalamaya çalıştım, ama gözleri dudaklarıma kilitlenmişti, sanki bana boyun eğiyormuş gibi bakışlarını kaçırıyordu.

Ama ben daha iyi biliyordum. Heath kimseye boyun eğmezdi, bana bile. Ama orada dururken, nefesini tutmuş, omuzları gergin... Aniden bir şeyin farkına vardım.

Eğer isteseydim, Heath bana boyun eğecekti.

Her zaman kontrolü bana bırakır, kararları ben verirdim. Bana tavsiyelerde bulunurdu ama haddini aşmazdı. Birlikte geçirdiğimiz onca yıl boyunca, ona irademi zorla kabul ettirmeye gerek kalmadan, ikimizden daha dominant olanın ben olduğuma o kadar alışmıştım ki. Ben sürünün alfa erkeğiydim, o da benim infazcımdı.

Ama Heath'in son zamanlarda bana yaklaşma şekli, güç dengesini bozdu. Başka bir alfa olan Nira'ya karşı bile daha dominanttım ve o da bana boyun eğmekten mutluydu... daha sonra bana ihanet etmesine rağmen.

Heath ve Freya ikisi de benim alfa emirlerimi kolayca reddederdi, ama Freya benim onu itaat ettirmemi severdi. Eğer gerçekten zorlarsam, Heath'i de itaat ettirebilirdim.

Aradaki fark, Heath'in bu alanda benden çok daha deneyimli olmasıydı. Bu dansın adımlarını bilmediğim için kontrolü ele alamazdım.

Hayır, Heath söz konusu olduğunda, dans etmeyi bile bilmiyordum.

"Heath..." diye iç geçirdim.

Nefesi dudaklarımda hissedildi ve anında beni birlikte gardıropta mahsur kaldığımız o ana geri götürdü. O zaman onu öpmek için can atıyordum.

Düşünmeden ellerim havaya uçtu ve Heath'in geniş omuzlarını yakaladım, onu benim yerime çevirdim. Onu kamyonete çarptım ve ikimizin de arzuladığı öpücüğe neredeyse uzanıyordum. Ama bir şey beni durdurdu.

Gözleri fal taşı gibi açılmıştı ve etrafında uyarılmanın kokusu yayılıyordu. Omuzları artık gergin değildi — hatta onu kamyonete ittiğimde kasları gevşemiş gibi görünüyordu. Gözleri benim ağzıma sabitlenmiş, bakışları benimle temasa geçmek istemiyordu.

"Sen... benim kontrolümü mü istiyorsun?" diye sordum, aniden kafam karışmış bir halde. Başından beri, Heath bir alfa olduğu için

beni domine etmek isteyeceğinden korkuyordum. Her zaman üstte olanın o olduğunu, yatağa attığı erkekleri siktğini sanıyordum. Ama az önceki itaatkar vücut dili... Ben kontrolü ele aldığımda vücudunun gevşemesi...

"Her şeyden çok," diye fısıldadı Heath, zorlukla yutkunarak.

Kurtum beni ileriye doğru itti, onun teslimiyetini kabul ederek. Dudaklarımı tekrar dudaklarına yapıştırdım, kollarım onun etrafında kaydı. Parmaklarım derisine gömüldü, onu sertçe kendime çektim. Bu sefer ağzını acımasızca aldım, onu yutarcasına öptüm ve o inledi.

Penisim onun penisine sürtündü ve ilk kez, Heath'i yatakta dört ayak üzerinde, kışını havaya kaldırmış, beni beklerken, az önce bana attığı aynı aç ve çaresiz bakışla omzunun üzerinden bana bakarken hayal ettim.

Bu fanteziye o kadar kapılmıştım ki, etrafımızdaki her şeyi unuttum. Öpüşmeyi bırakıp, kısmen çıkmış dişlerimi onun temiz traşlı çenesinden boğazına doğru sürükledim ve o yine inledi.

Isır, kurtum emretti. Onu sahiplen.

Ve ilk kez, bu sözler bana doğru geldi. Onu ısırarak istedim. Ama şu anda, onu arkadan, parmaklarımı onun istekli etine gömerek sertçe sikmek istedim.

"Evet, alfa," diye fısıldadı Heath.

Kendimi, kurtumu kontrol altına almaya çalışarak geri çekildim.

"Sen... beni sikmeme izin mi vereceksin?" diye sordum, ilk kez bunun aramızda gerçekten işe yarayıp yaramayacağını merak ederek.

"Sana izin mi?" Heath kaşlarını kaldırdı. Kıkırdadı. "Hayır. Freya gibi, her adımında senin hakimiyetine karşı savaşırdım. Ama her saniyesinden zevk alırdım."

Bu düşünce, Freya'nın Nira'nın beni aldatan eski sevgilim olduğunu ilk öğrendiği anı hatırlattı. Freya öfkelenmiş, başka bir kadının bana yaşattığı acılar için onu cezalandırdığını söylemişti.

O zamanlar, öfkemizi bildiğim tek yolla, yani sevişerek dışa vurmuştuk. Onu sertçe becermeden önce sikimi yalamaya zorlamıştım. O da bunu istiyordu, ama yine de bana direnmişti. Ve ikimiz de irade savaşımızın her dakikasından zevk almıştık.

Heath ile hakimiyet için savaşma düşüncesi sikimi o kadar sertleştirmişti ki başım dönüyordu. Freya'nın aksine, ondan daha güçlü değildim. Onu sırf fiziksel güçle boyun eğdiremezdim.

Heath'e sııttım, bu meydan okuma fikri hoşuma gitmişti.

O da başını salladı, "Çok uzun zamandır beni sikmeni istiyorum, Gage. Ama sen hazır olana kadar bekleyebilirim."

Duygularım beni boğdu. Bu sefer onu öptüğümde, ikimizin de dikkatini dağıtmak içindi. Heath'in beni ne kadar zamandır arzuladığını düşünmek istemiyordum. Tek istediğim dudaklarını dudaklarımda hissetmek, bir an için düşünmeyi bırakmak, bunun işe yarayıp yaramayacağını veya nasıl olacağını düşünmeyi bırakmaktı.

"Bu çok hoş." Freya'nın sözleri, üzerime çöken şehvet sisini bir kez daha dağıttı.

Onu aldatma düşüncesi damarlarımdan buz gibi bir akıntı geçirdi.

O, bizim eşimiz olmadan bizi birlikte yakalamıştı.

Heath'in saçlarının ne kadar dağınık olduğunu fark ederek kendimi ondan uzaklaştırdım. Saçları her zaman parmaklarıyla taramış gibi görünürdü ama şimdi, ellerimin onun saçlarında olduğunu,

yüzünü sabit tutarken ellerimin olduğunu hatırladım. Dağınık saçları ve kırmızı dudaklarıyla, sanki az önce sevişmiş gibi görünüyordu.

"Biz... yani..." Derin bir nefes aldım, okulu asarken yakalanmış bir çocuk gibi hissediyordum. Söylediğim hiçbir şey az önce olanları yalanlayamazdı.

Heath bana hayal kırıklığına uğramış bir bakış attı ve ben açık kamyon kapısının arasında sıkışmış gibi hissettim. Kaçmak da bu durumu düzeltmezdi. Freya'yı incitmek istemiyordum... Heath'i de incitmek istemiyordum. Ama ikisini de incitmiş miydim?

"Önemli değil," Freya öne çıktı ve ikimizin de elini tuttu. "Sizi korkutmak istemedim. Sadece... terlemiştim ve rahatsız olmuştum. Bağımız sayesinde bunu hissedeceğinizi düşündüm."

Utançtan başımı eğdim. Heath beni o kadar heyecanlandırmıştı ki, çevremdeki her şeyi, hatta Freya ile olan bağımı bile görmezden gelmiştim.

İşler bir anda karışmıştı. Rowan'ın bir zamanlar korktuğu gibi, herhangi bir yanlış adım sürüyü kolayca mahvedebilirdi.

Heath iç geçirdi ve ben ona baktım. Sıkılmış dudakları ve çökmüş omuzları hayal kırıklığını gösteriyordu. Ve bu tam da başından beri korktuğum şeydi.

Daha önce hiç bir erkekle birlikte olmamıştım. Ya dener de hoşuma gitmezse? Ya tüm bu şehvet bir kaçamaktan ibaret çıkarsa ve sonra hem Freya'yı hem de Heath'i incitirsem?

"Belki de ikiniz bunu konuşmalısınız," dedi Freya, ellerimizi sıkarak.

"Hayır," dedi Heath. "Şu anda olmaz."

Diğer elini Freya'ya uzattı ve onu kendine çekti, uzun bir öpücük verdi. Sonra geri çekildi ve gözlerinin içine baktı. Özel bir şey konuştuklarını hissettim ve konu benim olduğumu bildiğim için kendimi daha da aptal hissettim. Bu şüphem, ikisi de başlarını çevirip bir anlığına bana bakıp sonra ikisi de başlarını salladığında doğrulandı.

"İyi şanslar," diye mırıldandı Heath, Freya kenara çekilip onu geçmesine izin verirken.

"Kamyonete bin," otoriter prensesim açık koltuğu işaret etti.
"Konuşmamız gerek."

Bölüm 9

Freya

Ön camdan Heath'in uzaklaşırken omuzlarının çöktüğünü gördüm. Heath'in sonunda harekete geçmek için ne kadar cesaret topladığını bildiğimden, hem onun hem de Gage için kalbim sızladı. Onları bu kadar uzun süre birbirlerinin etrafında dans ederken izledikten sonra, en son istediğim şey Gage'in korkularının onları ayırmasıydı.

"Bin," diye tekrarladım ve Gage'e arka koltuğa gelmesi için işaret ettim.

İkimiz de yerimize oturduktan ve kapılar kapandıktan sonra, onun elini tuttuğumda aramızda sessizlik hakim oldu. Diğer eli yumruk haline gelmişti, stoik ifadesine rağmen içsel çalkantısını ele veriyordu.

"Özür dilerim," dedi sert bir sesle. "Bunu görmemeliydin."

"Neden olmasın? Ben hoşlandım." Gözleri büyüdüğünde, elini sıktım. "Gage, ona nasıl baktığını, onun sana nasıl baktığını fark etmeyeceğimi mi sandın?"

Çenesi sıkılaştı. "Bu... Sen benim eşimsin."

"Heath de öyle. İkinize de sahip olmam, ikinizin birbirinize sahip olamayacağınız anlamına gelmez ki?"

Bağımız sayesinde, anlık inkârı arzuyla çatışıyordu.

O hiçbir şey söylemeyince, ekledim: "Onu öptüğünde hiçbir şey hissetmedin diyemezsin."

"Tabii ki bir şey hissettim. Ama bu demek değil ki..." Serbest eliyle saçlarını karıştırdı. "Başka bir alfa'yı yatağıma alırsam

başka bir alfa'yı yatağıma alır?"

"İstediyini itiraf etmekten korkmayan türden." Başparmağımla onun parmak eklemlerini okşadım. "Beni Heath'le paylaşmakta hiç sorun yaşamadın. Neden tersi farklı olsun ki?"

"Çünkü sen bir Odinswolf'sun. Birden fazla eşe sahip olmak senin doğanın bir parçası."

"Belki. Ya da belki de cadı olduğum için, Bağlantı hepimizi birbirimize daha yakın hale getiriyor." Ona anlamlı bir bakış attım. "Sen de hissettin — aramızdaki bağların nasıl güçlendiğini."

Gage aniden gerildi, elimi daha sıkı tuttu. Gözleri, bizim konuşmamızla ilgisi olmayan bir şeyi hissettiğini anladığım şekilde uzaklara daldı.

"Ne oldu?" diye sordum.

"Bir terslik var." Yüzü hayal kırıklığıyla buruştu. "Tam olarak anlayamıyorum... Korku gibi, ama daha hafif. Sanki Frost Fang sürüsü benden saklanmaya çalışıyor."

Geride bıraktığımız sürü arkadaşları için endişelenerek göğsüm sıkıştı. "Yapabileceğimiz bir şey var mı?"

"Onlar seçimlerini yaptılar." Ama sözleri boş geliyordu ve eş bağımız sayesinde, bunları söylemenin ona ne kadar zor geldiğini hissettim. "Alfa'nın koruması olmadan hayata alışmaları için bir uyum süreci olacaktır. Yeni omega'lar seçip onlara kötü davranacak olsalar bile, onları değiştirmeye zorlayamayız."

Gözlerini kapattı ve Frost Fang sürüsüyle olan bağını kasten kopardığını hissettim. Gözlerini tekrar açtığında bakışları daha netti ve bana odaklanmıştı.

Haklıydı. Frost Fang için endişelenmek bizi hiçbir yere götürmezdi. Ayrıca, eşlerim arasındaki uyumsuzluk gibi endişelenecek başka şeylerim de vardı. Zak'ın ani gelişi ve dinamiklerimizin değişmesi yeterince zordu. En azından Gage ve Heath arasında işlerin yolunda gitmesini istiyordum.

"Heath'ten seni gerçekten alıkoyan nedir?" diye sordum yumuşak bir sesle. "Ve bana bunun tekrar alfa olmakla ilgili olduğunu söyleme."

Gage düşüncelerini toparlarken bir elini uyluğuna sürttü. Aramızdaki bağ sayesinde, duygularını kelimelere dökmek için mücadele ettiğini hissettim. Alfa'larım her zaman içgüdüleriyle hareket ettiklerinde en güçlüydüler, hissettiklerini tarif etmediklerinde değil. Sabırla bekledim, başparmağımla onun parmak eklemlerini okşayarak.

"Heath ne yaptığını çok iyi biliyor," dedi Gage sonunda. "Daha önce erkeklerle birlikte olmuş. Ne istediğini, neyi sevdiğini biliyor." Omuzları gerildi. "Ben hiç... Hoşuma gider mi bilmiyorum bile. Ve o yaparken, deneyimsiz bir yavru köpek gibi beceriksizce davranma düşüncesi..."

"O ne yaparken? Seni yargılarken mi?" Gülümsemeden edemedim. "Gage, Heath yıllardır seni istiyor. Senin deneyimsizliğini umursadığını mı sanıyorsun?"

"Bu kadar... belirsiz hissetmeye alışkın değilim." Hayal kırıklığı bağımızdan sızıyordu. "Kontrolü bende olması gerekiyordu. Sürünün alfa erkeği. Bunun yerine, sanki tekrar ergenlik çağında gibiyim, bana baktığı anda sertleşiyorum."

Onun güvensizliğini gideremem, ama bunun önemli olmadığını hatırlatabilirim. Arka koltukta ona yaklaşıp, sesimi baştan çıkarıcı bir tona düşürdüm.

"Heath beni sikerken sen izlediğin zamanları hatırlıyor musun? Seni ne kadar tahrik ettiğini hissetmiştim — ve sadece bana yaptıkları yüzünden değil."

Gage'in nefesi kesildi. "Freya..."

Bir alfa olarak, yeterince zorlanırsa sonunda istediğini alırdı...

"Onun kaslarının gerilmesini, hareketlerini izliyordun. Güçlü vücudunu." Parmaklarımı kolunda gezdirdim. "Ve ikiniz birden içimdeyken? Onun penisinin seninkine sürtünmesini sevmiştin."

Onun uyarılması, kalbimi acıtan bir utanç duygusuyla birlikte bağımız aracılığıyla bana da geçti.

"Onu istemen normal," diye fısıldadım. "Sizi birlikte izlemek, birbirinizi keşfetmenizi görmek isterim. Hazır olmadığın hiçbir şeyi yapmak zorunda değilsin. Aceleye gerek yok, baskı yok. Ne istediğine karar vermek için zamanın var."

"Ve sen gerçekten sorun yok mu?" Gök mavisini gözleri benimkileri aradı. "Beni Heath'le paylaşmak?"

"Daha da iyisi. İnanılmaz derecede seksi olur." Gülümsedim. "Ayrıca, tatmin etmem gereken beş... yakında altı eş varken, yardımın işime yarayabilir."

"Asla mecbur değilsin..." diye başladı, ama parmaklarımı dudaklarına bastırdım.

"Biliyorum. Tıpkı senin Heath'le istemediğin hiçbir şeyi yapmak zorunda olmadığın gibi. Ama ben hepinizi seviyorum ve hepinizin mutlu olmasını istiyorum." Alt dudağını parmağımla izledim. "Senin ve Heath'in birlikte olmanız... bu bizim ilişkimizi tehdit etmiyor. Aksine, onu daha da güçlendiriyor."

Gage elimi yakaladı ve avucuma bir öpücük kondurdu. Bağımlı sayesinde, söylediğim her şeyi kafasında tarttığını, daha önce hiç düşünmediği olasılıkları hayal ettiğini hissettim. Heath'e olan arzusu, hala devam eden belirsizlikle karışmıştı, ama onu engelleyen utanç duygusu yavaş yavaş kaybolmaya başlamıştı.

"Alfaların alfalarla birlikte olması fikri seni neden bu kadar rahatsız ediyor?" diye sordum. "Nira da bir alfa değil miydi?"

"O farklıydı," diye iç geçirdi Gage. "Frost Fang o zamanlar çok farklıydı. Babam, alfa'ların daha fazla alfa yetiştirmesi gerektiğini açıkça belirtmişti. Bu yüzden ilgilendiğim bir astımı takip etmeyi bıraktım ve sonunda Nira ile birlikte oldum. Babamın kurallarına göre, alfa'lar arasında eşcinsel ilişkiler yasaktı çünkü alfa varisler yetiştiremezlerdi."

"Ama artık buna inanmıyorsun," dedim. "Babanın kanunlarının çoğunu değiştirdin."

"Eski alışkanlıklar kolay kolay değişmez, sanırım." Bana hüzünlü bir gülümseme attı. "Heath hakkındaki tereddütlerimi sorguladığın için,

şimdi de benim Zak konusunda tereddütlü olduğunu belirtme sırası bende."

Elini uzattı, çenemi kendine doğru kaldırdı, gözlerimin içine bakarak, inkar etmeme izin vermedi.

"Seni engelleyen ne, prenses?"

Onun araştırmacı bakışlarına karşılık verdim, belirsizliğimi gizleyemedim. "Sadece... Frost Fang'da olanlar yüzünden..." Omuz silktim. "Ayrıca, altıncı eşimin ortaya çıkıp her şeyi alt üst etmesine ne kadar var kim bilir? Yedinci yıldız ışığının nereye düştüğünü tam olarak bilmiyoruz..."

"Umarım o da bizim onu bulmak için duyduğumuz çekiciliği hisseder."

Sözlerinde o kadar çok özlem vardı ki, benim kadar onun da bağlanma çemberimizi tamamlamak istediğini anladım.

Başımı salladım, ama "Sürünün dağılma riskini göze alamadan onu kovalamaya gücümüzün yetmediğini biliyorum" dedim.

Öpücüğü hızlı ve iffetliydi. "Sürüyü ön planda tuttuğun için seninle gurur duyuyorum."

"Bu arada... Nereye gideceğiz? Burada sonsuza kadar kamp kuramayız."

Gage kaşlarını çattı. "Frost Fang, Ironwood mültecilerini memleketlerine geri götürmemizi bekliyor."

"Ama çoğu geri dönmek istemiyor," diye itiraz ettim.

"Biliyorum. O yüzden Moonblessed'da yeniden toplanalım derim."

Başımı salladım ve gözlerimi kaçırdım. Ama Gage parmaklarıyla çenemi okşadı ve gözlerimi tekrar kendine çevirdi.

"Ne oldu, prenses?"

"Her şey kargaşa içindeyken, Zak ile olan ilişkiye odaklanmak bencilce geliyor."

"Ya da belki bunu bahane olarak kullanıyorsun. Kader onu sana bir nedenden dolayı getirdi. Senin tüm yönlerini anlayan bir eş hak ediyorsun — sadece kurt tarafını değil, büyü de."

Sözleri içimde derin bir yerlere dokundu. Zak'ın varlığı, alfa eşleriminkinden çok farklıydı. Onların ham hakimiyeti, fiziksel bir ağırlık gibi cildime baskı yapıyordu

itaat talep ediyordu. Odinswolf'um onların emirlerine direnebilse de, alfa eşlerimin kontrolü ele almasından hoşlanıyordum.

Zak'ın gücü daha incelikliydi — havada dans eden statik elektrik gibi, kolumdaki tüyleri diken diken ediyordu. Beni heyecanlandırıyor, içimde bir şeyi uyandırıyor. Heath kükrediğinde kurtlar geri çekiliyordu. Zak gülümsediğinde, atmosferin kendisi onun etrafında bükülüyor gibiydi.

"Ya..." Yutkundum. "Onunla olanlar, sizinle olanlar kadar doğal değilse... Belki de diğer ikisi sadece öğretmenlerimdir. Ve hepiniz onun benim kızgınlığımı başlatmadığını fark ettiniz. Hatta o bile bana tüm Bağlıların eş olamayacağını söyledi."

Gage'in alçak gülüşü beni şaşırttı. "Prenses, o büyücü sana aşık. Kendini Bağlantı ile gizliyor olabilir, ama bunu sadece körler göremez." Yakınlaştı ve eli köprücük kemiğime düştü, oradaki rünleri izleyerek boynumu nazikçe okşadı. "Ve onlar bile senin etrafında onun uyarılmasını koklayabilir."

Onun sözleriyle bacaklarımın arasında bir sıcaklık hissettim. Bağımız sayesinde Gage'in kendi mücadelesini hissettim — alfa sahiplenme duygusu sabrıyla savaşıyordu.

"Ne istiyorsun, prenses?" Gage'in sesi daha alçak, daha imalı bir tona büründü. "Kendi zihnini sadece sen bilebilirsin."

Alfa'larım bana zaten çok şey vermişti ve şimdi benim ve Zak yüzünden Frost Fang'dan ayrılmak zorunda kalmışlardı. Onlardan başka bir şey istemekten nefret ediyordum. Ama Gage, ondan bir şey saklamamdan nefret ediyordu.

"Onu istiyorum," diye itiraf ettim, sesim neredeyse bir fısıltıydı. "Ama bunun aramıza girmesini istemiyorum..."

Gage'in sert eli boynumu baskıcı ve sahiplenici bir şekilde sıktı. "Ne istersen, onu alacaksın." Bakışları benimkilere saplandı. "Anladın, değil mi prenses?"

Kirpiklerimin arasından ona baktım, itiraf edemeyeceğim kadar tahrik olmuşum. "Evet, alfa."

Gözleri parladı. "Aferin kızım."

Memnun görünüyordu, ama elini çektiğinde kaybı anında hissettim. Onun kontrolü ele almasını ne kadar sevdiysem, onun da benim ona meydan okumamı sevdiğini biliyordum.

Bu yüzden koltukta dönüp bir bacağımı onun kalçalarının üzerine attım ve üzerine oturdum. Ağırlığım onun üzerine yerleşirken, aramızdaki giysilere rağmen sertliği tam da ihtiyacım olan yere geldi.

"Zak'i ne zaman ısırpı Howling Echo'ya getireceksin?" diye sordum.

Cevap beklemeden ona doğru sallandım ve ellerini kalçalarımın koyduğunda sesi sertleşti.

"Zak önce sürünün içindeki yerini öğrenmeli."

Gage'in beni Howling Echo'ya kabul etmeden önce sürünün içindeki yerimi nasıl öğrettiğini hatırlayınca klitorisim zonkladı. Beni önünde dizlerimin üzerine çöktürmüştü... Sadece düşüncesi bile inlememe neden oldu.

"Onu senin için diz çöktürecek misin, alfa?" diye fısıldadım ve Gage'in sikişinin yanıt olarak zonkladığını hissettim.

Belki de Heath, benim gibi melezleri ilginç bulan tek arkadaşım değildi.

"Rowan, birlikte ormanda oldukları süre boyunca, yararlı olabileceği durumlarda bile bir kez bile dönüşmediğini söyledi. O da tıpkı senin gibi kurtunu bizden saklıyor," diye homurdandı Gage. "Kendini gösterene kadar ona işaret koymayacağım."

Haklıydı. Hepimiz Zak'in kurtunu hissediyorduk ve güçlerimin onu şaşırtmasından ve ilk kez dönüştüğünü söylediği yaştan, onun bir Odinswolf olmadığını anlayabiliyordum. Ama sakladığı tek şey kurt değildi.

"Bazen bağımızdan onunla ilgili şeyler hissedebiliyorum..." Sözümü kesip, zihinsel bağlantıyı kurmaya çalıştım. Zak'ın varlığını uzaktan hissettim, ama bundan fazlasını hissedemedim. "Kurtunda bir şey onu bizim etrafımızda tedirgin ediyor."

"Bu da başka bir şey," diye homurdandı Gage, sinirli bir şekilde. "Bir şekilde bağ içinde kendini gizliyor. Ama..." diye ekledi isteksizce, "sen ve Flint hepimizin dikkatini dağıtırken onu bastırmaya da yardım etti."

"Üzgünüm, alfa," diye sııttım. "Zak'in yardım edebilmesine sevindim."

Gage, dikkatimi dağıttığım için beni nasıl cezalandırabileceğini düşünerek bana öfkeyle baktı.

Sonra, "İstersen onu öpebilirsin... ama benim iznim olmadan daha fazlasını yapma," dedi.

Hayal kırıklığından bir homurtu kaçtı ağzımdan, ama alfa'larımın zevkimi nasıl kontrol ettiklerini hatırlayınca içimi yine bir sıcaklık kapladı. Beni hayal bile edemeyeceğim zirvelere çıkarırken, Howling Echo'ya ait olduğumu haykırdığımı hatırladım.

Gage'in boğuk kahkahası, ne düşündüğümü tam olarak bildiğini gösteriyordu. "Yaramaz prensesim, alfasının kontrolü ele almasını seviyor."

"Evet," diye inledim. "Lütfen, alfa, bana ne yapacağını söyle..." Pencerenin tıklanması ikimizi de hırlatmaya başladı. Gelen

Varden'dı, bu da beni daha da hırıldatmaya başladı.

"İki alfa kavga ediyor," diye camın arkasından seslendi. İç geçirdim. "Görev çağırıyor."

"Ben oraya varana kadar kavga bitmezse, hepiniz pişman olursunuz," diye cevapladı Gage, Varden'a, ve diğer alfa ayaklarını yere vurarak uzaklaştı.

Muhtemelen kavgayı ayırmaya çalışmıştı, yoksa Gage'in dikkatini çekmezdi.

Omuzlarım çöktü ve kesintiye uğradığımız için hayal kırıklığımı gizlemeye çalışmadım.

Gage bana sııttı ve kalçalarını beni nefesimi kesecek kadar yukarı kaldırdı. "Merak etme prenses. Biraz gecikmeli zevk almayı ne kadar sevdiğini biliyorum."

Gözlerim kısıldı, bana rahat vermeden önce beni yalvartıp yalvarmaya zorladığı zamanları düşündüm. Gage uzanıp başparmağını dudaklarımın üzerinde gezdirdi. "Sana itaat etmeni emredemeyeceğime göre, yemin etmelisin. Söyle bana. Onu öpmekten başka bir şey yapmayacaksın.

Ben homurdandım, ama içten içe Gage'in bu bekleyişi degecek bir şey bulmak için ne yapacağını görmek için sabırsızlanıyordum. "Ben

sadece öpüşeceğim."

Gage sıırttı, heyecandan keskinleşen dişleri köpek dişlerine dönüştü.

"Belki de büyücü haklıydı," diye düşündü ve gözlerindeki yırtıcı parıltı beni titretti. "Belki bu eğlenceli olur."

Bölüm 10

Zak

Araç konvoyu, Moonblessed sınırlarına yaklaşırken yavaşladı. Birkaç dakika sonra Gage, tüm Bağlı bağlantımıza *şu* mesajı gönderdi: *"Hugo ve Idori ile müzakereleri ben halledeceğim. Siz beklerken sürüyü sakın tutun."*

Bağlantımız sayesinde, onun biraz uzaklaştığını hissettim, önündeki diplomatik göreve odaklanıyordu. Bu durumda, onun sözlerini benimle birlikte araçta bulunan şekil değiştirenlere iletmek bana kaldı.

"Burada duralım," dedim şoföre, kamyonetteki tek Frost Fang şekil değiştiren kişiye.

O da dikiz aynasından bana başını salladı ve yolun kenarına çekti. Karavanın geri kalanı durduğunda biz de durduk.

"Ne oluyor?" diye fısıldadı Sara, sesinde gerginlik belirgindi.

"Gage, Ay'ın Kutsadıkları sürüsünün alfa liderleriyle konuşurken burada duracağız," dedim, ses tonumu profesyonel tutarak. "Neden bu kadar büyük bir grubun bölgelerine izinsiz girdiğini bilmek isteyeceklerdir."

Brooke başını salladı. "Freya, Hugo ve Idori'nin adil liderler olduğunu söyledi. Anlayacaklardır."

Umarım haklıdır. Howling Echo, Moonblessed'e güveniyor olabilir, ama görünüşte iyiliksever liderlerin bile benim gibi melezlere karşı derin önyargıları olabileceğini zor yoldan öğrenmiştim.

Yine de, en azından geçici olarak, Gage Ironwood'a seyahat etmenin güvenli olduğuna karar verene kadar onların yardımına ihtiyacımız vardı. Frost Fang'ın Ironwood mültecilerini kendi sürülerinin yaşadığı topraklara geri götürmemizi beklediğini, bu yüzden önce Moonblessed'a giderek onların izimizi kaybettirmek istediğini açıklamıştı.

Arkamızda, konvoyun geri kalanı durdu ve bağımız sayesinde Gage'in Moonblessed surlarına doğru ilerlediğini hissettim. Sakin ve kendinden emin görünüyordu, ama sesinde bir ihtiyat sezdim. Akıllı bir alfa. Frost Fang'ın isyanından sonra, hiçbir sürünün sadakatini hafife almayacaktı.

Açık pencereden gelen kuş seslerini dinleyerek, keşke ben de bu kadar kaygısız olabilseydim diye düşündüm. Aklım, kendimi içinde bulduğum garip duruma kaydı — dört alfa kurt şekil değiştirenle birlikte, bir melez arkadaşımın Bağlısı olarak bağlanmışım.

Rowan, şaşırtıcı bir şekilde, cadı ateşi yaralarını iyileştirdiğimden beri bana ısınmıştı. Vahşi alfa hala mesafesini koruyordu, ama altın rengi gözlerindeki ihtiyat, daha çok kabullenmeye yakın bir duyguya dönüşmüştü. Bağda, bana baktığında temkinli bir iyimserlik hissettim ve bunu bir ilerleme olarak değerlendirdim.

Flint her zamanki gibi diplomatik davranıyordu, ancak gözlemci yapısı, dikkatle inşa ettiğim maskenin arkasında ne kadarını gördüğünü merak etmeme neden oluyordu. Ay işareti olan kurt, insanların savunma mekanizmalarını kolayca aşabilme yeteneğine sahipti.

Düne gelince... Freya, Gage ve Heath arasında açıkça bir şey olmuştu. Kamyonetteki kokular, aralarını hallettiklerini gösteriyordu, ama aralarında hala fırtına öncesi gerginlik vardı. Özellikle Heath bana karışık sinyaller gönderiyordu. Bir an bana açıkça ilgiyle bakarken, bir sonraki an sanki kuyruğuna basmışım gibi bana ters çıkıyordu.

Ve Gage... sürünün alfa erkeği benim en büyük zorluğum olmaya devam ediyordu. Her ilerleme kaydettiğimi düşündüğümde, bir şey bizi başlangıç noktasına geri döndürüyordu. Freya'nın yanında bana bakışları, hislerini yeterince açık hale getiriyordu. Onu suçlayamazdım

onu suçlayamazdım — hangi alfa eşini korumaz ki? Hele de onun kadar çarpıcı ve etkileyici birini.

Belki de kendimi sürünün geri kalanına faydalı olduğumu kanıtlayabilirsem, onlara sadece sıradan bir cadı olmadığımı gösterebilirsem... Sara'ya yardım ettikten sonra eski Ironwood kurtları bana yaklaştırmaya başlamıştı. Daha fazla Frost Fang kurdunu kazanabilir, sihirden öte değerimi kanıtlayabilirsem, belki Gage sonunda beni sürüye kabul ederdi. Howling Echo'nun sürü başına can atıyordum, sadece Freya'nın diğer eşleriyle eşit olmak için değil, aynı zamanda Ravenscroft Coven'ı reddettiğimi kesin olarak kanıtlayacağı için de.

Şu anda odak noktam sürülerine katılmak olmalıydı. Heath'in bakışlarının üzerinde durması, Gage'in hakimiyetinin bastırılmış kurtumun boyun eğmek istemesine neden olması... Bunların hiçbirisi önemli değildi. Buradaki yerim hala belirsizken işleri karmaşıktırma riskini alamazdım. Freya önce gelmeliydi. Gerisi beklemek zorundaydı.

Bağımız sayesinde, Gage bağ bağlantısı üzerinden seslenmeden önce onun döndüğünü hissettim.

"Sürü toplansın."

"Gage haber getirdi," dedim diğerlerine.

Kamyonun kapısını açtığımda, diğerleri de benimle birlikte atladılar. Önümüzdeki ve arkamızdaki araçlara işaret ettim ve daha fazla şekil değiştirenler araçlarından indiler. Freya, Heath, Flint ve Rowan da aynısını yaptı.

"Gage'in bize ne söyleyeceğini gidip öğrenelim," dedi Heath ve birçok şekil değiştiren giysilerini çıkarmaya başladı, giysilerini her zaman yanlarında taşıdıkları çantalara tıktırdılar.

Diğerleri dönüşürken, benim kurtum da onlara katılmak için inledi, ama ben onu acımasızca geri ittim. Onca yıldan sonra şimdi dönüşmeye çalışmak... Ya acırsa? Ya yarıda kalırsam, daha fazla dönüşemezsem? Coven'ın bastırma büyüsü zayıflamış olabilir, ama etkileri hâlâ devam ediyordu.

Rowan, elbette, bir bahane bulur bulmaz dönüşmeye başladı. Devasa siyah kurt, her zamanki gibi sürünün arkasını koruyarak

sürüye göz kulak oluyordu.

"*Acele et, yavaş yürüyen,*" diye bağırdı, bağımız üzerinden özel olarak, arkamda koşarken.

Aşağılama ya da sinirlilik yerine, Rowan'ın eğlenerek kabul ettiğini hissettim. Dönüşmeyeceğimi biliyordu ve benimle birlikte geride kalarak Gage'i gören son iki kişi olmuştuk. Rowan beni gözetlemek için mi yoksa yabancı bir bölgede beni korumak için mi geride kalmıştı?

"Hugo ve Idori yardım etmeye karar verdiler," diye duyurdu Gage, biz yaklaşırken toplanan gruba. "Herkesi barındıramazlar, ancak yaralı, hamile veya özel bakıma ihtiyaç duyanlara sığınak sağlayacaklar."

Bir an durdu, heybetli varlığı tüm bakışları üzerine çekti.

"Daha kalıcı bir çözüm isteyenler için, Moonblessed, duruma göre yeni sürü üyeleri kabul etmeye hazır. Alfa çifti eşit olarak yönetiyor, omega köleleri ya da alfa emirlerinin kötüye kullanılması yok. Bu topraklarda yaşayan birçok yerli ulusun gelenekleriyle zenginleşmiş Eski Gelenekleri takip ediyorlar."

Ne kadar dikkatli konuştuğuna, asla boyun eğmeyi zorlamadan gerçek seçenekler sunduğuna şaşırarak nefesim kesildi. Coven'ımın bana alfa kurtlar hakkında anlattıklarının aksine, Gage sürü arkadaşları üzerinde kontrol kurmakla ilgilenmiyordu.

Bu gerçek liderlikti — sadakat talep etmek yerine ilham veren türden.

Onun ham gücü, bastırdığım kurtun yine de yuvarlanıp karnını göstermek istemesine neden oldu.

Flint konuştu, derin sesi çoğunluğu kurtlardan oluşan kalabalığın üzerine yayıldı. "Ben atalarımın eski geleneklerini takip ediyorum ve bir zamanlar Moonblessed sürüsüne aittim. Bu topraklar ve bu insanlar hala kalbimde özel bir yere sahipler."

"O zaman neden gittin?" diye bağırdı, iki ayaklı formunda kalan birkaç kişiden biri.

Flint'in yüzünde yumuşak bir gülümseme belirdi. "Çünkü kurt ruhum başka bir yere çağırıyordu. Atalarımın yolunu izlemeyi, hiçbir bölgeyi kendimize ait saymamayı tercih ediyorum. Howling

Echo bana bu özgürlüğü sundu, ama bunun kolay bir yol olduğunu iddia etmeyeceğim. Her biriniz kendiniz için doğru olanı seçmelisiniz."

"Hugo ve Idori bize yeni aya kadar süre verdi," diye devam etti Gage. "Bu, herkesin seçeneklerini düşünmesi için yeterli bir süre olmalı."

Gage'in arkasındaki topluluğun kenarında başka şekil değiştirenler belirdi.

"Şimdilik, geri kalanımıza vadide kamp kurmamız için yer verdiler." Gage yeni gelenlere işaret ederek, onları hazırlıksız yakalamadığını gösterdi. "Ay'ın kutsadığı müttefiklerimiz, geçici kampımıza giden yolu bulmamıza yardım edecek. Sadece sürücüler ve Ay'ın kutsadığı rehberler araçları taşımak için geride kalmalı."

Ay'ın kutsadığı şekil değiştirenler gülümsüyor ve yardım teklif ediyorlardı, ama ben onları gördüğümde onların dikkatli koruyucular olduğunu anladım. Bu gayet normaldi — hangi sürü, kendi topraklarında bu kadar çok yabancıнын dolaşmasına karşı temkinli olmaz ki? Ay'ın kutsadığı kurtlar, küçük gruplar halinde kamp alanına doğru ilerlemeye başladı. Onları izledim, iki ayaklı hallerinde bile ormanda ne kadar doğal hareket ettiklerini fark ettim. Bu sürü, topraklarıyla gerçekten uyum içindeydi.

Arkamda, Ay'ın Kutsadıkları'ndan bir şekil değiştirenin Frost Fang sürücüsüyle birlikte kamyonete tırmanışını gördüm. Sonra sürünün geri kalanını takip ederek ormanın içinden geçtim. Uzakta, çevredeki orman ve tepeler tarafından gizlenen devasa bir duvar gördüm.

Soğuk Aralık havasına rağmen, ormanda yürüyüş yaparken kısa sürede paltoğumu çıkardım. Yakınlarda, Ay'ın Kutsal Şekillendirilmişlerinden bir kurt havayı kokladı, burun delikleri genişledi ve sonra şaşkınlıkla bana baktı.

Gözlerini kısarak kollarımı süzdü, ama palto kollarımı örtüyordu. Muhtemelen benim gibi bir melezin bu kurt şekil değiştirenlerin arasına ait olup olmadığını merak ediyordu, ama ona sürünün ısırtığı ya da dövmesinin olmadığını görmesine izin veremezdim. Bu onu daha da şüphelendirecekti.

Yürüyüşün geri kalanında, beni yakından izlediği için ondan kurtulamadım. Sonunda ağaçlardan çıkıp inişli çıkışlı bir vadiye vardık. Yamaçlara baktığımda, dağlar arasında şehir surlarına kadar uzanan inişli çıkışlı tarım arazileri gördüm. Sonunda, önümde kurt şekline dönüşenlere yetişebildim.

Ayın kutsadığı bir kurt kollarını salladı ve grubumuz onun etrafında toplandı. İçimdeki kurt, onu ölçüp bizimle aynı rütbede olduğunu belirleyerek beni şaşırttı.

"Bu vadi pek çok sıkıntı görmüş," diye açıkladı Ay'ın kutsadığı beta, biz çevreyi incelerken. "Haydutlar buraya kamp kurmaya çalışıp, yakındaki çiftliklerden ekipman alıyorlardı."

"Siz onları kovana kadar," dedim, terk edilmiş ateş çukurlarına ve kaba yontulmuş banklara bakarak.

"Onların bıraktıklarını kullanabilirsiniz," dedi Ay'ın kutsadığı şekil değiştiren, beni görmezden gelerek etrafında toplanan kurtları incelerken. "Sürünüzün burada olması, onların geri dönmemesini sağlayacaktır. Kendinizi evinizde hissedin, ama tetikte olun."

Daha önce büyümü koklayan Ay'ın Kutsal Değişkeni peşimden ayrılmadan uzaklaştım.

"Bu açık alan büyü eğitimi için çok uygun," diye düşündüm yüksek sesle, sonra birkaç Ay'ın Lütфу kurtların gerildiğini fark ettim. "Freya'nın güvenle pratik yapabileceği bir alana ihtiyacı var."

"Büyü mü?" İçlerinden biri bu kelimeyi tükürdü. "Burada büyücülüğe ihtiyacımız yok."

Artık sihrimizi saklamayacağımıza söz vermiştim, ama Freya'nın güçlerini kontrol etmesine yardım etmeye başladığımda, başkasının toprağında olduğumuzu fark etmemiştim.

Neyse ki, devasa bir siyah kurt, avcısı gibi gölgelerden ortaya çıkmak için o anı seçti. Çıplaklığı umurunda olmadan şekil değiştirip bize doğru yürüdü. "Yüzündeki o runu görüyor musun?" diye homurdandı Rowan. "Sen Freya'nın eşlerinden biriyle konuşuyorsunuz. O yarı büyücü olabilir, ama artık Howling Echo'ya ait."

Bana onların ait olduğumu söyleme şekli tüylerimi diken diken etti. Gözlerimi Rowan'ın çıplak vücudundan ayıramadım ve bir zamanlar cadı ateşi izlerinin olduğu çenesindeki pembe alanların sakallarla kaplandığını gururla fark ettim. Mükemmel kaslı vücudunda onlardan hiçbir iz kalmamıştı.

Sadece aramızda Moonblessed'in varlığı, dikkatimi onun etkileyici vücudundan uzaklaştırabiliyordu.

Ayın kutsadığı şekil değiştirenin dudakları kıvrıldı. "Kurt sürüsünde bir cadı mı? Bu doğal değil."

Rowan'ın gözleri altın rengi parladı, alfa gücü yükseldi, ağırlığı üzerime bastırdı ve kurtum inlemeye başladı.

Alfa havlamasıyla bağırdı, "Fikrini kendine sakla..."

Neredeyse vahşi alfa kendini durdurdu ve kendini toplamak için bir adım geri attı. Alfa gücü çatırdayıp etrafımızda dağılınca, etrafımızdaki herkes donakaldı. Rowan, içindeki canavarla boğuşurken hiçbirimiz konuşmaya cesaret edemedik.

"Zak, güvenimize layık olduğunu kanıtladı," dedi onun yerine, her kelimesini ölçüp sıkı bir şekilde kontrol ederek. "O senin duvarlarına girmeyecek. Endişelerin varsa, alfa çiftine götür."

Bağımız aracılığıyla, kendini tutmasının ne kadar zor olduğunu hissettim. Utanç ve suçluluk duygusu bağına yayıldı. Bu ast kurtları zorla boyun eğdirebilirdi, ama bunu yapmamayı tercih etti. Ona olan saygım daha da arttı.

Ay'ın kutsadığı kurtlar geri çekildi, ama şüpheli bakışları hala devam ediyordu. Onlar duyamayacak kadar uzaklaştıklarında, tüm konuşma boyunca çıplak kalan Rowan'a döndüm. Güçlü kaslarının öfkeyle titrediğini görenlerin umurunda değildi.

"Teşekkür ederim," bağlantımız aracılığıyla gönderdim ve o gözle görülür bir şekilde rahatladı, derin bir nefes aldı ve bu nefes, güçlü göğüs kaslarını daha da etkileyici hale getirdi. "*beni savunmak zorunda değildin.*"

"Evet, korurdum." Zihnimin içindeki sesi demir gibi bir kesinlik içeriyordu. "Gage seni henüz işaretlememiş olabilir, ama yakında sürüye katılacaksın. Sen Freya'nın eşlerinden birisin. Kurtum son nefesine kadar seni korur."

Bu itiraf beni şaşkına çevirdi. Cevap veremeden, o tekrar kurt şekline dönüştü. Ormana karışarak, ilk temkinli karşılaşmamızdan bu yana ne kadar yol kat ettiğimizi düşünmeme bırakarak. Kalan Ay'ın Kutsadıkları şekil değiştirenler bana baktılar ama hiçbir şey söylemediler.

Rowan'ın bana olan güveninin boşa çıkmadığını kanıtlamaya kararlıyım, kamp kurmaya yardım etmek için etrafa bakındım. Ev sahiplerimiz benden şüphe ediyor olabilirdi, ama onlara ve herkese, korktukları cadıdan daha fazlası olabileceğimi gösterecektim.

Rowan'ın vahşi arazide koşmaya başladığını hissettiğim anda Gage ve Heath yanıma geldi. Heath, benim alanıma girerken somurtarak bana geri çekilmemi işaret etti ve yaklaşırken ona yer açmak için geri adım attım. Heath, benimle temkinli Ay'ın Kutsadıkları arasında durduğunda, Rowan'ın onlara haber verdiğini anladım.

"Freya'yı eğitmek için bir yer seçtin mi?" Heath, rahatsız edici derecede yakın durarak, Ay'ın kutsadığı şekil değiştirenleri geri çekilmeye zorlayarak sordu.

"Henüz... değil," dedim yavaşça, Rowan'ın beni savunması ve şimdi de diğer iki alfanın koruyucu tavırları yüzünden hâlâ sersemlemiş haldeydim.

"Önce yerleşmesine izin ver," diye homurdandı Gage, gözleri Heath'in bana olan yakınlığını takip ediyordu.

Heath, Gage'in gözlerine baktığında, aralarında konuşulmayan sözlerin geçtiğini hissettim, bakışları hakimiyet mücadelesinde kilitlenmişti.

"Onu ne kadar çabuk eğitirsen o kadar iyi," diye tartıştı Heath, geri adım atmadan.

Bu kez Gage, Heath'in alanına girdi ve Heath'in göz bebeklerinin büyüdüğünü, geri çekilmeyi reddederek nefesinin kesildiğini gördüm. Sürü alfasının kocaman eli

Heath'in omzuna ezici bir şekilde indi. Gözleri kilitlendi, ikisi de bakışlarını kaçırmadı.

Gage'in büyük eli, diğer alfanın ne yapacağını beklermişçesine Heath'in ensesine kaydı. Sonra Gage onu öpmek için kendine çekti. Heath'in tüm vücudu, elleri Gage'in gömleğine yumruk yaparken bile kucaklamaya eriyormuş gibi görünüyordu.

Ay'ın kutsadığı şekil değiştirenler, onlara biraz mahremiyet vermek istercesine geri çekildiler. Havadaki kokudan kendi kafa karışıklıkları açıkça belliydi. Herkes bu ikisinin Freya'nın eşleri olduğunu biliyordu. Kurt şekil değiştirenlerin onun birden fazla eşi olduğunu kabul etmesi yeterince zordu, ama şimdi onları öpüşürken görmek?

Bu beni güldürdü ve Gage Heath'ten geri çekildi. İkisi de bana soru dolu bakışlarla baktılar.

"Freya bu hakimiyet gösterisini çok sevecekti," dedim en seksi sesimle. "İtiraf etmeliyim ki ben de biraz heyecanlandım."

Henley'immin üst üç düğmesini açtım ve Gage ile Heath'in gözlerinin parmaklarımın her hareketini takip ettiğini memnuniyetle fark ettim. Gage'in avuç içi Heath'in boynunun arkasında sıkılaştı, Heath ise Gage'in gömleğini daha da buruşturdu. Ayın kutsadığı şekil değiştirenler arkalarına dönüp başka yerlere gittiler.

"Moonblessed'leri kafalarını karıştırdın, ama seni suçlayamam. O kadar yakışıklı bir adam varken, kim ona dokunmaz ki?"

Gage'in gözleri bir anlığına karardı, duygular bağ içinde birbirine karışarak hangisinin ondan, hangisinin Heath'ten geldiğini ayırt etmeyi zorlaştırdı. Algıladığım başlıca duygular arasında arzu, sinirlilik, sabırsızlık, sahiplenme, ihtiyat ve kıskançlık vardı.

Bu beni kendime getirmek için yeterliydi. Gage ve Heath birbirlerine çok bağlıydılar, bu yüzden onlarla bu kadar açıkça flört edemezdim. Kendime, Freya'nın alfa erkekleriyle işleri karmaşıktırmamaya karar verdiğimi hatırlattım.

Freya ile ilişkim daha sağlam bir zemine oturana kadar Freya'nın alfa erkekleriyle işleri karmaşıklaştırmamaya karar verdiğimi hatırladım.

Kendimi toparlayarak, "Ama soruna cevap vermek gerekirse, hayır, Freya'yı eğitmek için doğru yeri bulmadan önce biraz daha bakınmam gerekiyor" dedim.

"Bizi engelleme. Hadi," dedi Gage, Heath'i bırakırken. "Hugo ve Idori'ye Tork'tan bahsetmeliyiz."

Heath, Gage'in doğruca gittiği ATV'ye baktı. "Senin arkanda binmem."

"Bana yapışık kalmaktan korkuyor musun?" Gage'in sesinde tehlikeli bir ton vardı.

"Daha çok başaramayacağından korkuyorsun," diye karşılık verdi Heath. Bakışları kilitlendi, aralarında elektrik çarpması gibi bir şey oldu.

Gage'in dudaklarının seğirmesinden, Bonded bağlantısı üzerinden sessizce iletişim kurduklarını tahmin ettim. Heath, tek kelime etmeden bacağını Gage'in arkasındaki koltuğa attı ve ellerini diğer adamın kalçalarına sahiplenircesine koydu. Sürü alfa gerildi ve ben, tüm bu gerginliğin nedenini anlamaya çalışarak ikisi arasında bakışlarımı gezdirdim.

"Sadece sür," diye mırıldandı Heath.

Vadi kenarından duvarın yönünde ilerlerken, aralarında olup biteni çözüp çözemeyeceklerini merak ettim. Gage'in Heath'i benim önümde öpmesi... Bölgesini mi işaretliyordu, yoksa kendine bir şey mi kanıtlamaya çalışıyordu?

Her halükarda, daha dikkatli olmam gerekiyordu. Gage'in beni sürüye kabul etmesini istiyorsam, onu kızdırmak son isteğimdi. Flint'e yardım edebilir miyim diye bakmak için döndüğümde, birkaç kişinin ağır ahşap masaları taşıırken, onun birkaç şekil değiştireni dev bir çadır kurmaya yönlendirdiğini fark ettim.

"Shante! Willow!" Freya'nın sevinçli çığlığı beni düşüncelerimden kopardı.

Ağaçların arasından iki dişi kurt ortaya çıktı ve yumuşak bir hareketle insan şekline dönüştü. Kahverengimsi bacakları olan gri kurt

bacakları kahverengi tenli, sırtına kadar uzanan örgülü saçları olan kaslı bir kadına dönüştü. Diğer i se kolları cadı ateşı yanıklarıyla kaplı, zayıf, kızıl sarışın bir kadın oldu.

Dönüşümlerinin kolaylığı ve zarafetinden kurtulmak için gözlerimi onların çıplaklığından kaçırdım.

Freya'nın arkadaşlarını görünce yüzünün aydınlanması göğsümü ısıttı.

"Geri döndüğünüzü duyduk," dedi kahverengi tenli kadın, sırt çantasından kıyafetlerini çıkarırken gülümseyerek. "Ve yeni birini getirdiğinizi duydum."

"Gel, sizi tanıştırayım," dedi Freya bana yaklaşıırken.

"Freya'nın arkadaşlarıyla tanışmak benim için bir zevk," dedim, artık tamamen giyinmiş kadınlar yaklaşıırken.

"Bu Shante," dedi Freya, örgülü kadını işaret ederek. "Ve bu Willow," dedi, cadı ateşı izleri olan kadını işaret ederek, ve ben eş bağımız sayesinde suçluluk hissettim.

"Peki siz kimsiniz?" diye sordu Shante, gülümsemesine rağmen keskin bakışlarla.

"Bu Zak," dedi Freya, elini elime kaydırarak. "Beşinci eşim."

Onun bu rahat iddiası beni gururlandırdı, Shante'nin kaşları havaya kalkmış olsa da.

"Beşinci mi? Vay canına..." Freya'ya sıdıttıktan sonra beni baştan aşağı süzdü. "Kızın zevki var."

Freya hırladı ve Shante güldü. "O tamamen senin." Sonra bana doğru kokladı.

"Evet, o da benim gibi melez," diye ekledi Freya.

"Ah," dedi Willow. "Bu yüzden bizi ziyarete gelmedin. Moonblessed, sadece sürü topraklarında şekil değıştirenlerin girmesine izin veriyor."

Shante başını sallayarak bana açıkladı: "Arkadaşım Brielle, sizin gibi bir melez olduğu için vahşı topraklarda yaşıyor. Ve melezler sadece özel izinle girebiliyor." Yüzü yumuşadı. "Sürü arkadaşlarımızın çoğu cadılar tarafından incitilmiş mülteciler."

"Brielle vahşı arazileri tercih ettiğini sanıyordum," diye itiraz etti Freya.

Bu isim hafızamı gıdıkladı ve daha önce Freya'nın ilk öğretmeni olan melezin bahsedildiğini hatırladım.

"Doğru," diye başını salladı Shante. "Yalnızlığı seviyor. Sürü arkadaşlarımın sadece cadılara değil, melezlere karşı da önyargılı hale geldiğini itiraf etmeliyim. Sürü arkadaşlarım Freya'nın büyüsünün neler yapabildiğini gördükten sonra..." Anlamlı bir şekilde omuz silkti.

"Sürüyü korumak için ayrıldık, ama yine buradayız, kapınıza bela getiriyoruz."

Freya'nın endişesi, bakışları Willow'a takıldığında aramızdaki bağda birdenbire yükseldi. Gözleri cadı ateşinin bıraktığı yanıklara sabitlendiğinde, keskin bir suçluluk duygusu aramızdaki bağı kapladı.

Freya'nın sıkıntısına tepki olarak, kurtum derimin altında huzursuzca kıpırdanmaya başladı. Yıllarca bastırdıktan sonra, onun yanında içimdeki canavarın aniden uyanması hala beni hazırlıksız yakalıyordu. Onun hissettiği her duygu kemiklerimde yankılanıyor gibiydi.

"Onları iyileştirebilirim," dedim nazikçe. Freya'nın suçluluk duygusu yoğunlaşırken Willow'un gözleri büyüdü.

O yanıkların ardında ne hikaye yatıyorsa, onu öğrenmek için ısrar etmeyecektim.

"İzin verir misin?" Ellerimi uzattım ve Willow bir an tereddüt ettikten sonra başını salladı.

İyileştirme sembolünü çizdim ve Willow'un sol koluna dokunduğumda parmak uçlarımdan sihir akmaya başladı. Aramızdaki bağlantı sayesinde Freya'nın hayranlığı sıcak bal gibi, tatlı ve altın rengi bir duygu olarak beni sardı. Dokunduğum yerdeki yanıklar kayboldu ve geride lekesiz bir cilt kaldı.

"Buraya gel," dedim ve Freya'nın arkasına geçtim. Vücudundan yayılan ısı, içimdeki ilkel bir şeyi uyandırdı. "Nasıl yapıldığını göstereyim."

Freya'nın elini Willow'un diğer koluna götürdüm, parmaklarım onun parmaklarını kapattı. "Enerjinin nasıl hareket etmek istediğini hissediyor musun?"

Freya'nın nefesi yakınlığımdan kesildi, uyarılması bağlantımızdan şimşek gibi geçti. Arzunun kokusu, doğal elma ve şeker

tatlılığıyla karışarak baş döndürücü bir koku yarattı. Kurtum yüzümü boynuna gömmek ve onu içime çekmek istiyordu.

"Şimdi diğer elinle şifa sembolünü çiz," dedim, sesim gergin.

"Böyle mi?"

Parmak uçlarından mavi ışık fışkırdı ve ben sihir kullanmadan sembolü tekrar gösterdim. Vücudunun sıcaklığı göğsüme bastırıyordu ve onun bana mükemmel bir şekilde uyum sağlamasından başka hiçbir şeye konsantre olamıyordum.

"Arkadaşının kendini daha iyi hissetmesi için niyetle tekrar dene."

Elini tuttum ve o ve Willow'un arasındaki havada parıldayan mühürün hareketini takip ederek ona yol gösterdim. Freya'nın parmak uçlarından daha sabit bir mavi ışık akarken yanıklar kayboldu. Onun büyüü benimkinden farklıydı — daha vahşi ve sınırsızdı.

Willow'un cildi normal rengine dönerken, Freya'nın gururu bağımızdan geçerek içimi ısıttı. Bu duygu dilimde güneş ışığı ve zaferin tadı gibi. Onun suçluluk duygusunu olumlu bir şeyle silmek damarlarımdan memnuniyet akıtıyordu.

"İkinize de teşekkür ederim," Willow, büyü kaybolur kaybolmaz geri çekildi ve mesafesini korudu, ancak ondan korku kokusu almadım.

Bunun yerine, aramızda bakarken dudaklarında bilmiş bir gülümseme belirdi. Gözlerindeki yaramaz ışıltı, yakın temasımızın ikimizi de ne kadar etkilediğini tam olarak anladığını gösteriyordu.

"Bu kadar şefkatli arkadaşların olduğu için şanslısın, Freya."

Freya göğsüme yaslandı ve ben de ona sarılmak için kollarımı çekinerek doladım. Daha fazla temas kurduğumuz için minnettardım ama herkesin içinde bunu göstermekten çekiniyordum. Saçlarına gömülüp ciğerlerimi onun kokusuyla doldurmak istiyordum.

"Öyleyim," dedi Freya, boğazından çıkan sesiyle beni hemen kasıklarına kadar ısıttı. Neyse ki benim önümde duruyordu

önümde duruyordu.

"Oh! Unutmadan," diye ekledi Willow. "Annen Kaydence seni görmek istiyor. Seni sorup duruyor."

"Sanırım beni görmek için buraya gelmesi gerekecek," dedi Freya, hayal kırıklığı ve üzüntü, acı bir tonla bağımızı doldurdu. "Görünüşe göre melezler Moonblessed duvarlarının içine giremiyorlar."

Shante kaşlarını çatı. "Eninde sonunda akıllanırlar."

Freya içini çekti, sesi göğsümde titreşti. "Belki Hugo ve Idori'ye büyümü ustalıkla kullandığımı kanıtladığımda." Bana dönüp baktı, kar mavisı gözleri benimkilerle buluştu. "O zaman Zak'le çalışmaya başlamalıyım."

"Tabii ki," Willow gülümsedi. "Hadi, Shante. Brooke ve diğerlerine seni tanıştıralım."

Onlar uzaklaşırken, Freya'nın vücudunun benimkine ne kadar mükemmel uyum sağladığını, kokusunun giysilerime nasıl sinmiş olduğunu, onu bırakma düşüncesiyle kurtumun nasıl inlediğini görmezden gelmeye çalıştım. Canavar o kadar uzun süre uykuda kalmıştı ki, bu ani ve ezici dürtüler beni sersemletmişti.

"Havada uçmayı deneyelim," dedim, sesim hala kontrol etmekte zorlandığım arzuyla boğuktu. "Kamp kurarken faydası olur."

"Neyin üzerinde çalışayım?" diye sordu Freya, Willow'u iyileştirmenin sevinci, etrafına bakarken yerini temkinliliğe bırakmıştı. "Bu çadırla başlayalım," dedim, araçları boşaltırken birinin bıraktığı çantayı işaret ederek. . "Hafif. İlk denemen için mükemmel olacak."

Freya'nın yanakları güzelce kızardı, gözleri üzerimde kaldı. Sihir kullanarak çadır çantasını kaldırdım, çantayı direklerden ayırıp Freya'nın önüne koydum.

"Ve Heath sayesinde, artık tüm bu çubukların birbirine nasıl takıldığını biliyorum."

Freya, ben direkleri ayırırken gülümsedi.

"Tamam, şimdi bu çubukların çadırın iskeletini oluşturacak şekilde birleşmesini istediğini hayal et. Çadırın şeklini zihninde canlandır. Sonra ilk iki çubukla başla."

Onlara baktı ve çubuklar titremeye başladı, ama hiçbiri yerden kalkmadı.

Onun arkasına geçmek için etrafında daire çizdim. "Fazla düşünme. Bir bardağa uzanırken, koluna uzanmasını, parmaklarını açıp bardağın etrafına dolmasını, pazı kaslarını kasmağını, bileğini döndürmesini, dudaklarını açmasını bilinçli olarak söylemezsin..."

Son kelimeleri söylerken nefesi kesildi.

Arkasından kollarımı ona doladım, bileğini tuttum ve elimden akan büyüü hissetmesini sağladım.

Ellerim kollarında dolaşırken sesim alçaldı. "Sadece içmek istiyorsun ve vücudun ne yapacağını biliyor. Büyü de aynı şekilde işliyor."

"Yani... hareket etmesini mi istiyorsun?" Çadır direğini işaret etti, direk havaya fırladı, sonra gürültüyle yana devrildi.

Yakındaki birkaç şekil değiştiren zıpladı ve bize doğru öfkeyle baktı.

"Üzgünüm!" diye bağırdı Freya, sonra tüm vücudu benimkine çarparak kahkahalara boğuldu. "Sanırım biraz fazla hareket etmesini istedim."

Kahkahası bulaşıcıydı ve ben de kendimi onunla birlikte gülüyor buldum, göğsüm sırtına yapışmıştı. "Aynen öyle. Sihri yönlendirirsin, böylece ne yapacağını bilir. Sonra ona güvenmen yeter."

Kollarımda döndü, gözleri neşe ve daha derin bir şey ile parlıyordu. Tepki veremedi, parmak uçlarına yükseldi ve dudaklarını dudaklarıma bastırdı.

Tutmaya çalıştığım her şey — arzu, özlem, ihtiyaç — onu durduramadan bağımızdan taşıdı. Dudakları benimkilere karşı tereddütlü, dikkatliydi, ama bu fırsatı kaçırmayacaktım. Yanağını avuçladım ve tüm niyetimle onu öptüm

diğer kolumla onu kendime sıkıca çektim, dudaklarının kenarlarını yaladım, ta ki dudakları benim için açılana kadar.

Dillerimiz içgüdüsel olarak birbirine dolandı ve onu içime çektim. Hayatımın geri kalanını bu anda yaşamak istedim. Freya ile ilk öpücüğüm kadar mükemmel bir şey olamazdı. Tüm şüphelerim, o öpücüğü kesene kadar yok oldu... sonra tekrar akın akın geri geldiler.

Çok mu ileri gitmiştim? Onu çok mu etkilemiştim? Arzularımla onu boğmuş muydum?

Onun gözlerine bakamadan, yüzümü boynuna gömdüm ve uzun zamandır yapmak istediğim gibi onun kokusunu içime çektim. Parmakları, kulağımdaki gümüş çiviler ve halkalarla oynamak için yukarı doğru kaydı ve onun dokunuşuyla titredim.

Bu piercingleri beğenirse, diğerlerini de ona göstermek için sabırsızlanıyordum. Onları keşfettiğinde vereceği tepkiyi düşünmek, kasıklarımda bir sıcaklık hissettirdi.

Onu ne kadar çaresizce arzuladığımdan vücudum yanıyordu ve bağımız aracılığıyla bana karşılık veren açlığı beni cesaretlendirdi. Dişlerimi boynuna sürttüm. Şok edici bir şekilde, içimdeki kurt ileri atıldı ve dişlerim uzadı.

Isır, diye inledi, yüzeye ne kadar yaklaştığına şaşırarak beni şok etti.

"Yakında, kıvılcımım," diye hem ona hem de kurtuma söz verdim, cildine fısıldayarak. "Sana yıldızları göstereceğim. Seni hiçbir sihrin ulaşamayacağı yükseklerle çıkaracağım."

Takdirle mırıldandı ama hafifçe geri çekildi. "Yakında," dedi, dudaklarını ısırarak gözlerime bakarak. "Ama şimdilik... sadece öpücükler, tamam mı?"

Onun sözleri kafamı karıştırdı. Açıkça, kendini tutuyordu ve aramızdaki bağ, onun dizginlenmiş arzusunu gösteriyordu. Benden şüphe mi duyuyordu?

Ben daha fazla düşünmeden o arkasını döndü. Sonra kollarını kaldırdı ve iki çadır direği aniden havaya kalktı, dirsek eklemlerinden birbirine mükemmel bir şekilde geçerek birleşti.

Freya, bana bakıp bakmadığımı görmek için geriye dönüp baktığında, zafer dolu gülümsemesi tüm yüzünü aydınlattı.

"Aferin," dedim ve karşılığında hafif bir kızarıklık gördüm.

Gurur içimi kapladı ve endişelerimi silip süpürdü. Tam gücüne ulaştığında muhteşem olacaktı.

Ve sonunda ona vücudunu nasıl şarkı söyletebileceğimi tam olarak gösterdiğimde... Onu tamamen çılgına çevirecektim.

Bölüm 11

Gage

Sürü bağı sayesinde, Flint'in Frost Fang sürü arkadaşlarımıza ek uyku çadırları kurmalarını yönlendirdiğini hissettim. Onların yardımıyla, içinde ayakta durabileceğimiz ve bir sonraki hamlemizi tartışabileceğimiz büyük bir ana çadır kurduğunu fark ettim. Tüm uyku çadırlarımız bu çadırın etrafını çevreliyordu, çünkü Howling Echo bu karışık grubu tartışmasız bir şekilde yönetiyordu.

Bu sırada Rowan, vahşi doğanın derinliklerinde devriye geziyordu. Yalnız kurt, sürüyle vakit geçirmektense yalnızlığı tercih ediyordu, ben de onu rahat bıraktım. Muhtemelen Moonblessed'in kovduğu haydutları arıyordu. Sayıca üstünlük bizdeydi, ama Rowan en iyi iz sürücümüzüydü. Onların çoktan gittiğini söylerse, ona inanırdım. Sorunlara hazırlıklı olmamızı söylerse, öyle yapardık.

Heath'in şehveti, Moonblessed'in dalgalı tarlalarının aşağısındaki vadide Zak'ın Freya'ya büyü öğrettiği yere doğru kampımızdan geçerken bağımıza sızdı.

Kurtum, büyücünün ellerinin eşimin üzerinde olduğunu görünce tüyleri diken diken oldu. Freya onu öpmek için benden izin almış olsa da, büyü yaparken onun hareketlerini yönlendirmesini izlemek dişlerimi kaşındırıyordu. Eş bağımız sayesinde Freya'nın hevesli konsantrasyonunu hissettim.

Zak'ın sabrı, ben yaklaşırken kırıldı ve onun, bağımız aracılığıyla benim dizginlenemeyen kıskançlığımı hissettiğinden şüphem yoktu.

Bağlantı yoluyla hissettiğinden şüphem yoktu. Onun karanlık gözleri korkusuzca benimkilerle buluştuğunda, benim de içimdeki kıskançlık ve hayranlık ortaya çıktı.

"Arkadaşının öğrenmesi gereken çok şey var," dedi sakın bir sesle. "Büyüsünü ne kadar çabuk öğrenirse, sürüye o kadar iyi hizmet edebilir."

"Sürüye hizmet etmekten ne anlarsın sen?" diye kükredim.

Zak'ın başını anında eğip gözlerini boyun eğerek kapatması beni memnun etti. Kurt tarafı gizli olabilir, ama açıkça bir alfa değildi. Yine de... Freya gibi gizli bir Odinswolf olabilir miydi? Bu, neden bizim önümüzde hiç dönüşmediğini açıklardı.

Öğrenmenin zamanı gelmişti.

"Toplantı çadırı. Hemen." Kafamı, Flint ve diğer dönüşenlerin çoktan kurduğu kampımızdaki en büyük çadıra doğru çevirdim.

"İyi misin?" Freya, eş bağımız aracılığıyla sordu.

"Onun sırlarından bıktım," diye homurdandım, Zak'in Freya'ya bizim veremediğimiz bir şeyi verebilmesinden ne kadar rahatsız olduğumu itiraf etmek istemiyordum.

"Yavaş yavaş açılmaya başlıyor." Freya bizi içeriye kadar takip etti. Çalışma odamdaki haritalar ve belgeler iki masayı da kaplıyordu. Masaların iki yanındaki sert ahşap banklar yastıklarla yumuşatılmıştı.

"Artık itaat etmeyi öğrenmesinin zamanı geldi," dedim yüksek sesle.

Freya'nın uyarılmasının kokusu beni baştan çıkardı — geçen sefer ona itaat ettirdiğimizde olanları hatırlamıştı.

"Kaç yaşındasın, büyücü?" diye sordum.

Zak'ın dolgun dudakları bir gülümsemeye kıvrıldı. "Otuz dört."

Demek ki o, yirmi beş yaşına gelip dönüşüm geçene kadar bekleyen bir Odinswolf değildi. Ve bize on beş yaşında dönüştüğünü zaten söylemişti.

Göz kırptı. "Ne, eşin için çok genç olduğumdan mı endişelendin?"

Onun bağlı olduğu kişiler arasında en yaşlısı olduğumdan eminim.

Haklıydı, ama ona emrimi verdim: "Sorularıma karşılık vermeden cevap ver."

Melez başını eğdi ve dudaklarını kapatarak konuşmayacağını işaret etti. Gözleri öfkeyle yanıyordu, ama Bağlantı aracılığıyla bana hiçbir şey sızmiyordu. Mevcut bağımız aracılığıyla bana kendini açamıyorsa, onu sürü bağlarına dahil edersem de saklanmaya çalışacağı kesindi.

Kabul edilemez.

Onun alanına girdim ve Freya'ya defalarca yaptığım gibi çenesini tuttum. Aradaki fark, Zak'ın benden sadece birkaç santim kısa ve yaklaşık aynı genişlikte olmasıydı. Eğer kavga etmek isterse... Eşit rakip olmayız, ama yakın olurduk. Freya'nın yaptığı gibi bana meydan okuyacak mı diye görmek için gözlerine baktım.

Ama onun gözleri hemen çeneme düştü. Kolayca teslim olması içimdeki kurdu çılgına çeviriyordu.

"Neden dönüşmüyorsun, Zak?"

Bütün vücudu dondu ve gözleri hepimizden uzaklaştı. Yine de, bağlanma bağlantısında ondan hiçbir şey hissetmedim.

"Çünkü korkuyorum," dedi. "Ben... sizin gibi bir alfa değilim. Benim kurtum bir beta."

Derin bir nefes aldım. Kalp atışları sadece biraz hızlandı ve göz bebekleri yalan söylemedi. Eğer bir beta ise, zayıf bir beta olmalıydı. Kurtunu zar zor hissedebiliyordum.

Sözleri tamamen doğruydı, ama yine de gerçeği gizlemeyi başarmıştı. Ve tüm bunlara rağmen, bağ hiçbir şey açığa çıkarmadı. Hâlâ sırlarını saklıyordu, ama şimdi ben onun sözlerindeki gerçekleri anlamaya çalışıyordum.

"Bizden korkmana gerek yok." Başparmağımı kapalı dudaklarının üzerinde gezdirdim. "Eğer sikimi ağzına sokmayı düşündüysem, o da sadece seni susturmak içindir."

Zak'ın gözleri neşeye parladı ve ona bir fırsat verdiğimi çok geç fark ettim. Ona sorularıma karşılık vermeden cevap vermesini emretmişim, ama sözlerim bir soru değildi.

"Mmm, Heath sana karşılık verdiğinde de böyle mi yapıyorsun?" Zak'ın melodik sesi bana garip bir etki yaptı. "Seni memnun etmek için çok hevesli."

Heath'in beni "memnun ettiği" düşüncesi ile penisim anında sertleşti. Bir cevap verebilmek için dişlerimi gıcırdatmadan önce, Heath'in kokusu burnuma ulaştı. Kasları gergin bir şekilde çadırın içine girdi.

"Her şey yolunda mı? Herkes bu çadırdan uzak duruyor. Sürü bağı aracılığıyla hakimiyetini ortaya koyduğunu hissettik."

Hiçbir şeyin kaçmasına izin verdiğim için kendimi aptal hissederek, sürü bağını anında kapattım. Freya'nın Bağılısı olmadan önce, kendi duygularımı sürü bağından uzak tutmakta her zaman başarılı olmuştum, bu da diğerlerinin duygularını izlememi sağlıyordu. Geçmişte, sadece nadir bir sürpriz veya acil durum kontrolümü bozardı.

Ve sürü alfa olarak, kontrol benim için her şey demekti. Sürü, kendi çıkarları için en iyi şekilde hareket edeceğime güvenebilmeliydi. Bir sürüyü kontrol etmek istiyorsam, önce kendimi ve infazcılarını kontrol etmem gerekiyordu.

Heath'in gözlerine baktım ve dün bana nasıl boyun eğdiğini hatırladım. Zak ve Freya'nın önünde de aynısını yapacak mıydı?

Öğrenmek için sabırsızlanıyordum.

"Sadece gelecekteki sürü arkadaşımıza onun konumunu açıklıyorum." Zak'e dönerek cevap verdim. "Bu kağıtları diğer masaya taşı. Hemen."

Zak ve Freya belgeleri taşıırken, Heath'in anlamlı gülümsemesini yakaladım. Bir keresinde Freya'ya Howling Echo'ya katılmaya layık olduğunu kanıtlamasını istediğimi hatırlamıştı.

"Ona yerini göstermenin zamanı geldi mi sence?" diye sordu Heath, kollarını kavuşturarak. "Freya'ya yaptığımız gibi mi?"

Freya'nın hevesli inlemesi ve eş bağımız aracılığıyla hissettiğim şehvet dalgası, sikimi zonklatmaya başladı. Zak'ın dikkatli kontrolü bile kaydı ve arzusunun bir parçasını dışarı sızdırdı.

Sırıttım ve hakimiyetimin çadırı doldurmasına izin verdim.

"Fikrini değiştirmek için son şansın, büyücü," diye uyardım onu.

Zak, benden Freya'ya bakarken yüzünde kafa karışıklığı ve arzu arasında bir çatışma yaşıyordu. İkisi uzun uzun bakıştılar ve Freya'nın ona bir şey söylediğini hissettim. Bakışları tekrar bana döndüğünde, en iyi tanıdığım o şehvetli ifade vardı yüzünde.

Gözlerini indirdi ve çenesini aşağı eğdi. "Senin sürünün alfa'sı olarak sana boyun eğiyorum, Gage."

Omurgamdan testislerime kadar bir titreme geçti. Zaten sertleşmişim, ama bu güçlü adamın bana boyun eğmesini görmek, onu dizlerinin üzerine çökertip her şekilde boyun eğip eğmeyeceğini görmek istememi sağladı.

Siktir, neyim var benim? Heath'e baktığımda, ağır kapakları olan gözlerinin bana sabitlenmiş olduğunu gördüm, güven ve açlıkla dolu. Freya bana Heath'le istediğimi yapmam için izin vermişti, o da Zak'e karşı aynı şeyi hissediyor gibiydi... ve bu bana çok garip bir korku hissi verdi. Bana çok güveniyorlardı — ne yaptığımı bilmiyordum.

Freya'ya itiraf ettiğim gibi, kendimi yeniden bir ergen gibi hissediyordum. Ne yapacağını bilemeyen, cesur ama akılsız bir ergen.

"Yine masaya yatmak ister misin, alfa?" Freya, masa temizlendikten sonra sordu.

Gülümsedim ve Zak'a baktım. "Freya'yı ilk kez siktiğimde, Heath ve Flint'in önünde yaptım, böylece kimin patron olduğunu anlasınlar diye."

Zak, Heath'e bakarak gözlerini genişletti.

"Her dakikasından zevk aldı," diye ekledi Heath. "Bunu tekrar yapmak ister misin, küçük kurt?"

"Tabii ki, alfaları."

"Ya sen, Heath?" diye sordum.

Boğazından çıkan kahkaha, sikimi arzu ile titretmişti. "İkiniz de biliyorsunuz, ikinizden biri işin içindeyse ben her zaman varım."

Ama gözleri Zak'e kayınca kıskançlığım yeniden alevlendi. Heath de Zak'i istiyordu. Büyücü ilk ortaya çıktığı andan beri bunu biliyordum. Bu yüzden büyüye karşı açıkça duyduğum çekiciliği görmesini istememiştim — çünkü o da aynı şeyi duyuyordu.

bana açıkça ilgi göstermemi umursamadı — çünkü o da aynı şeyi hissediyordu.

Belki de herkese kimin sorumlu olduğunu hatırlatmanın zamanı gelmişti.

Freya ile Heath'in ilk seferinde Heath'in pasif bir şekilde izlemesini tekrar yaşamak istemiyordum. Hayır, bu sefer tam bir hakimiyet savaşı başlatmadan, alfa arkadaşımın işleri ne kadar ileri götürebileceğini görmek istiyordum.

"İyi," diye cevap verdim Heath'e. "O zaman soyun ve masanın üzerine otur."

Heath'in anlık şoku beni memnun etti, özellikle de bu çok kısa sürede yoğun arzusu tarafından silinip gittiğinde.

Zak'i bu eğlenceye ilk kez dahil ettiğimiz için, her anın kontrolünü elimde tutmak istedim. Bekleme sırası ondaydı.

Hepimiz Heath'in yavaşça soyunmasını izledik. Freya'nın şehveti benimkine rakipti, Heath her santimini ortaya çıkarırken gözleri meydan okurcasına parlıyordu. İkisi de benim planımı tam olarak bilmiyordu ve sormadılar da. Hepimiz bunun zevklerini daha da artıracığını biliyorduk.

Benim emrim üzerine masanın üzerine çıktı. Masaya oturur oturmaz, sanki beni bekliyormuş gibi sikini havaya dikti. Bu düşünceyle ağzım anında sulandı, ama onu emen ben olmayacaktım. İçimdeki alfa bu düşünceye isyan etti, özellikle de her an biri buraya girebilirdi.

"Etrafta kimse yok, emin misin?" diye fısıldadım.

"Onları korkutup kaçırmak için iyi iş çıkardın," diye zihninde güldü, sesi dışarıya çıkmadı.

Heath'in bunu kasten yaptığını düşünmesi iyi, daha da iyi. Heath'in ayağının hala üzerinde durduğu bankın yanına gittim, ayağını çekip bankı çadırın kenarına ittim. Üzerine bir yastık atıp işaret ettim.

"Zak, orası senin yerin."

Melez, neden oturmasını söylemediğimi merak ederek kaşlarını kaldırdı. Ama amaç da buydu.

egzersiz... yerini biliyor mu diye görmek için. İzlemeyi seçmek zorundaydı. Ben zorlamadı ım halde bile boyun e meyi seçmek zorundaydı.

Büyücü, tüm gözler üzerinde olmasına rağmen dik durmakta hiçbir sorun yaşamayan Heath'e bir göz attı.

Zak ba ını e di ve kirpiklerinin arasından bana baktı. "Alfa'mın isteği budur."

Siktir, neden benim sikimi tahrik edecek sözleri tam olarak biliyordu? Ben hala aptal gibi orada dururken, tam önüme oturdu ve gözleri pantolonumun  i kinli ine kaydı.

Kontrol m  zorlukla koruyarak Freya'nın yanına yürüdüm.

"Sıra bizde," dedim ve g mle inin kenarını tuttum. "Yani seni tamamen çıplak g rece im mi?" Zak numara yaptı. Çok, boğazında olmayan bir kolyeyi tutuyormu  gibi yaptı.

Bu, elimi o kolyeye doladı ımda nasıl g r nece ini merak etmeme neden oldu. Freya'ya baktım, o da yüzünde arzu dolu bir ifadeyle bana bakıyordu ve ellerini karın kaslarımdan g  s me doğru kaydırıyordu.

"Bizi iradene boyun e dir, alfa," diye fısıldadı.

Kısa süre sonra çıplak bir şekilde onun önünde durdum, bakı larının beni yutmasına izin verdim, sonra geri çekilip aynısını yaptım. Prensesim muhteşem ve korkusuzdu. Bir an için ikimizin gözleri sadece birbirindeydi ve onun a  bakışları, elimi sikime indirirken onu takip etti. Dudaklarını yaladı ve onu orada dizlerinin üzerine   kertmemek için kendimi zor tuttum.

"Güzel a zın ikimizi birden kaldırabilir mi acaba?"

Freya, benden Heath'e bakarak sırttı ve ikimiz de itaatkar bir şekilde bekleyen masaya yakla tık.

Heath bunun Zak için olduğu kadar kendisi için de bir sınav olduğunu fark etmiş miydi? Bana itaat edebilecek, sabırla bekleyebilecek, kontrolü bana bırakabilecek miydi?

Görünüşe göre yapabilirdi, ama zar zor. Gözleri başımdan sikime kadar yakıcı bir şekilde bakıyordu, orada takılı kalmıştı. Dudaklarını yalamak onun sırasıydı. Sonra Freya ile bir bakışlaştı ve ikisi de sırıttı.

Heath'in yanına masanın üzerine çıktım ve emirleri vermeye başladım.

"Heath, bacaklarını düzelt ama aç. Freya, masanın iki yanından da gelebilirsin."

Neyse ki bizim için, tüm kurt şekil değiştirenlerin mobilyaları gibi, bu masa da gerekirse bir alfa kurtun ağırlığını taşıyabilecek şekilde güçlendirilmişti. İkimizi de insan formunda aynı anda taşıyabilirdi. Yine de Heath beni dengelemek için uzandı. Çok daha zarif bir şekilde oturacağımı hayal etmiştim ve yerimi bulana kadar aletimi yüzüne dayadığımda kaşları şaşkınlıkla çatıldı.

Heath'in kalçama koyduğu sıcak avucunun beni aşağı indirmesine yardımcı olduğu garip bir anın ardından, sonunda ona karşı oturdum. Uyluklarım onun uyluklarının üzerine düştü ve ona yaklaşırken derin bir nefes aldım.

"Eğer birlikte sürtünmek istiyorsan, bunu yapmak için çok daha rahat yollar biliyorum," dedi Zak, testislerim Heath'inkilerle temas ederken imalı bir şekilde.

"Alfa'mızın aklında ne var bir bakalım," dedi Heath, o anda benim hissettiğimden daha fazla özgüvenle.

İkimiz de Freya'ya arkadan ve önden girince testislerimiz birbirine değdi, ama ben buna hiç dikkat etmemiştim. Penislerimiz birçok kez birbirine değmişti, ama şimdi tamamen çıplak haldeyken bu çok daha günahkar bir his uyandırdı.

Heath kendinden emin bir şekilde uzanıp ikimizin sikini tuttu, birbirine bastırdı ve ben derin bir nefes aldım. Testislerimiz ve siklerimiz birbirine değecek şekilde oturduk, bacaklarım onun bacaklarının üstündeydi ve siklerimizin birbirine değdiği manzarayı içime çektim. Neden onun büyük yumruğunun ikimizi de sardığını görmek bu kadar seksi görünüyordu?

"Prenses," diye dişlerimi sıkarak söyledim. "O güzel ağzını çalıştır." Freya sırıttı ve Zak'ın yanından masaya yaklaşarak ve Zak'ın bizi görmesini engelledi. Ama eğildiğinde, Zak'ın gözleri

onun sırtını yiyip bitirdi... ve kurtum heyecandan zıplamaya başladı.

Heath bizi sabit tutarken, Freya dilini çıkardı ve Zak'ın elinin hemen üstünden bizim uçlarımıza kadar yaladı. En üstte durdu, dili bir an Heath'in etrafında dolandıktan sonra benim taç kısmıma ulaştı ve bana da aynı muameleyi yaptı.

Heath'in ifadesine inledim. Freya'nın siklerimizi yaladığını görünce ağzı açık kalmış, aşağıya bakıyordu. Beni emen o olsaydı nasıl görünürdü?

Freya doğruldu, saçlarını omuzlarının arkasına attı. "Gösteriyi engellemek ne aptalca," dedi, omzunun üzerinden Zak'a bakarak.

"Hayatım, gösteri sensin," diye cevapladı Zak, ve Heath'in gururunu bağımız aracılığıyla hissettim, benimkini yansıtıyordu.

Freya çok güzeldi ve herhangi birimiz, onun diğerlerinden birini güzel ağzına alırken onu izleyen kişi olmak için şanslı hissederdi. Arkamda dolaşarak tırnaklarını sırtımda gezdirdi.

Zak'ın karşısındaki masanın diğer tarafında, bankta yastığı istediği gibi ayarladı. Sonra yastıklı yüzeye diz çöktü ve tekrar üzerimize eğilirken elleri bacağıma indi.

Bu sefer saçlarını ellerimle topladım ve başının arkasına sıkıştırdım, böylece saçları işimize engel olmazdı. O da aynı şeyi yaptı, ucuna kadar yaladı, ama bu sefer ağzını ikimizin sikinin üzerine yerleştirdi. Sonra başını yavaşça ikimizin üzerine indirdi. Sikimin Heath'in sikine değdiği anda onun ıslak sıcaklığını hissetmek, parmaklarımı masanın kenarına kıvırdı.

Diğer elimle saçlarını daha sıkı tuttum, onu tekrar yukarı çekip sonra tekrar aşağı ittim. Ağzı siklerle dolu olan dişleri ikimizi de sıyırdı. Ama Heath'in de benim kadar umursamadığını biliyordum. Bizi yarasa bile, biraz acı çekmek buna değerdi, çünkü sonra yerimizi değiştirip iyileştirdik.

Ona gelince, eş bağına dikkatlice odaklandım ve yanlışlıkla nefesini çok uzun süre kesmemek için özen gösterdim. Ritmini bulduğunda, zevki bağımız aracılığıyla bize de yayıldı. Bizi birlikte memnun etmekten çok hoşlanıyordu.

Heath'in bacakları benimkilerin altında gerildi ve gözleri Freya'dan bana, sonra tekrar ona döndü.

"Siktir," diye inledi.

Kendimi, onda bu tepkiyi uyandıran kişi olmak isterken buldum. Ağzını öyle açan kişi olmak istedim. Freya'yı köpek stili siktiği sırada onu arkadan sismeyi açgözlülükle hayal ettim.

"Aferin kızım," diye övdüm onu, böyle bir şey önerirsem tepkisini hayal ederek. Denemek isteyecekti, biliyordum.

Sonra Heath bizden gözlerini ayırdı ve izleyicilerimiz olduğunu hatırlattı.

"Gördüğün hoşuna gitti mi, büyücü?" diye sordu Heath, sesi sert çıkıyordu.

Zak dramatik bir şekilde iç geçirdi. "Eşimize dokunabilseydim daha çok hoşuma giderdi."

"Kesinlikle olmaz," diye homurdandım.

Bu, Zak'ın yerini bilmesi ile ilgiliydi. O öneride bulunamazdı.

"Peki," diye homurdandı.

Freya'nın başı penislerimizin etrafında gittikçe daha hızlı bir şekilde alçalmasaydı, sinirlenirdim. Penislerimizi ağzına alıp boğuluyordu, o anda başka hiçbir şey düşünmemizi imkansız hale getiriyordu. Heath'in şehveti beni bağın içinde sardı, zihnimi her şeyden arındırıp sadece o hislere odaklanmamı sağladı.

Ta ki Zak, "O zaman ben kendime dokunsam ne olur, alfa?" diyene kadar.

Tereddüt etmek istememiştim, ama Freya'nın bizi o anda aldığı halden dolayı, kelimeler ağızımdan çıkmadı. İkimizin sikini ağzında tutmayı tahmin ettiğimden çok daha fazla seviyordu.

Sesi şehvetli, günahkar bir tona düştü. "İkiniz boşalana kadar boşalmayacağıma söz veririm?"

Freya, siklerimizin üzerinde hareket etmeye devam ederken heyecanı daha da arttı ve ben bu fırsatı kaçıramayacağımı biliyordum. O bunu istiyordu ve prensesim istediğini aldı.

"Sikini çıkar," diye kükredim, emir haline getirerek, ona itaat etmekten başka seçenek bırakmadım. "Biz boşalana kadar boşalma."

Freya ve Heath benim emrimle aynı anda inlediler ve onların zevkleri benimkini daha da artırdı. Sürpriz bir şekilde, Zak'ın da benim emrimle kontrol altında tutulan ezici arzusunu hissettim.

Ama Heath ve Freya, Zak fermuarını açıp kendini eline aldığında hareketsiz kaldılar. Ona baktım ve kendi çenemin açıldığını fark ettim.

"Beğendin mi?" Zak gülererek, başparmağı ve işaret parmağıyla tabanı çevirerek, sert ve koyu renkli penisinin altını süsleyen metal halterleri hepimizin görebilmesini sağladı.

"Yakup'un merdiveni mi?" Heath nefesini tuttu.

Gözlerim tabandan yukarı doğru kaydı ve uca kadar uzanan on halter saydım. Penisinin başı da piercer'ın dikkatinden kaçmamıştı, tepesinde iki halter çapraz olarak yer alıyordu.

"Bir de sihirli haç var," diye sııttım, büyücünün piercing seçimine gülererek.

Her halter yuvarlak çivilerle sonlanıyordu ve Freya, onlara bakarken penislerimize resmen salya akıtıyordu.

"Nasıl..." diye nefes nefese kaldı.

"Sana girerken nasıl hissedeceksin, sevgili öğrencim?" Elini yukarı aşağı kaydırđı, yuvarlak çiviler avucuna hafifçe takıldı.

"Öğrenmeni sabırsızlıkla bekliyorum."

"Acı verici olmalı," diye mırıldandım, Zak acıdan zevk alıyor mu diye merak ederek.

"Oh, öyleydi," Zak sanki aklımı okumuş gibi sııttı.

Piercingli penisi tüm dikkatimizi çekmişti, bu yüzden yeni bir varlık girişı karartana kadar ayak seslerini bile duymadım. Bağlarımızı kontrol edene kadar uyarıcı bir şekilde hırıldadım, sonra onun Flint olduğunu anladım.

İçeri girdi, manzarayı süzdü ve sırttı. "Eğlenceli görünüyor."

"Zak henüz hiyerarşinin bir parçası olmadığı için, onun rolü sadece izlemek," diye uyardım.

"Ve kendi şovunu yapmak," diye ekledi Heath.

Flint mokasenlerini çıkardı ve Freya'nın diz çöktüğü bankın etrafından geçerken giysilerini çıkardı. Giysilerini tamamen çıkardıktan sonra, giysileri bankın yanında bir yığın halinde kaldı.

"Bizim için ısladın mı, ay ışığı?" diye sordu Flint ve Freya'nın heyecanı tavan yaptı.

"Evet, alfaları."

"Aferin kızım,"

dedim.

Flint onu tekrar aşağı itti ve ben de ağzını bir kez daha siklerimize yönlendirdim. Bir elini hala sırtında tutan Flint, diğer eliyle kışını ayırdı ve onu yaladı.

Freya'nın zevki bağımız aracılığıyla bize ulaştığında hepimiz inledik. Ağzını tekrar siklerimizin üzerinde yukarı aşağı kaydırđı, boğulurcasına ve Heath ile beni deliye çevirerek. Bağdaki herkesin zevki yankılandı, birbirini yansıtarak ve güçlendirerek hepimizi daha önce hiç ulaşamadığımız bir zevk doruğuna çıkardı.

Heath'in kalçaları seğırdi ve ben onu uyluklarımla bastırarak inlemesine neden oldum. Flint'in eli Freya'nın sırtından aşağı kaydı ve parmakları onun içine girdiğinde, bağımızdan akan saf zevkten hepimiz nefes nefese kaldık ve inledik.

Zak'in boğuk çığlığı, kalçalarımı Freya'nın ağzına doğru itti ve boğazının arkası benim ucuma değdiğinde şok oldum. Nefes almaya çalıştı ama bu onu yavaşlatmadı. Flint onu parmaklarken hareketleri daha çılgın hale geldi.

"Henüz değil," dedim, saçlarını daha sıkı kavrayarak.

Freya'nın başı tekrar tekrar sallanıp bizi defalarca boğarken, boşalmamak için kendimi zor tuttum. Salyaları ikimizi de kirletmiş, testislerimizden masanın üzerine damlıyordu. Bundan sonra çadıra giren herkes bizim kokumuzu alacaktı ve kurtum bu düşünceyle coştı.

"Lütfen," diye nefes nefese Heath. "Çok yaklaştım."

"Henüz değil," diye bu sefer daha sert bir şekilde homurdandım ve Heath ile Freya ikisi de inledi.

Freya'nın başı bu sefer uçlarımıza yükseldiğinde, nazıkçe çektim. Ağzı penislerimizden duyulabilir bir sesle ayrıldı ve ben de saçlarını bıraktım.

Nefesini alırken göğsü inip kalkıyordu, bu da güzel göğüslerinin yükselip alçalmasına neden oluyordu.

"Arkadaşına bak." Çenemi Zak'a doğru uzattım ve hareketlerinin yavaşladığını izledim.

Bu kadar kolay boşalmasına izin vereceğimi mi sandı?

"Ne görüyorsun?" diye sordum.

"O da azdı," diye cevapladı anında. "O da benim kadar boşalmak istiyor."

"Hepimiz kadar," diye homurdandı Heath, Freya'nın ağzını tekrar bekleyemeyecekmiş gibi elini siklerimizin üzerinde yukarı aşağı kaydırarak.

Bu sefer kolektif dayanıklılığımızı sınamak istemediğim için bu duyguyu tadını çıkardım.

"Zak'e kime ait olduğunu söyle, böylece hepimiz gelebiliriz," dedim ona.

Gülümsedi ve Zak'ın gözlerinin içine bakarak, "Ben Howling Echo'ya aitim" dedi.

"İşte bu," diye homurdandım, o da itaatkar bir şekilde tekrar eğilip bizi ıslak ve sıcak ağzına aldı.

Heath, sonunda evini bulmuş gibi içini çekti.

İkisi arasındaki bağdan akan memnuniyet beni mutlu etti.

"Ona biraz cesaret ver, Flint," dedim.

Geri çekildi ve avucunu kaldırdı. Eli Freya'nın sırtına indi ve o bizim siklerimizin etrafında inleyerek ikimizi de inlemeye başladı. Diğer tarafına da şaplak attı ve onun zevki bağların içinden yükselerek beni de tahrik etti. Sonra parmaklarını tekrar içine soktu ve o bizim etrafımızda inleyerek titremeye başladı, titreşimler testislerimin derinliklerine kadar ulaştı.

Omurganın dibinde bir karıncalanma hissettiğimde, zamanın geldiğini anladım. Flint'e başımı salladım, o da sırtarak eğildi ve ağzını Freya'nın cinsel organına dayadı. Freya inledi, sanki bizi memnun etmek istediği için başını siklerimizin üzerinde giderek daha hızlı sallıyordu.

"Aynen öyle," dedim ona, saçlarını geri çekerek. "Aferin kızım."

Sonra Zak'e baktım, alt dudağı dişlerinin arasında sıkışmış, kendi sikini çılgınca okşuyordu. Her aşağı hareketinde metal ışıktaki parıldıyordu ve her yukarı hareketinde yuvarlak başı kararıyordu.

Bu erotik manzara içimdeki alfa erkeği uyandırdı ve ona seslendim. "Bize kime ait olduğunu söyle, büyücü."

"Evet, alfa." Çaresizce kelimeleri ağzından çıkarmaya çalışırken tabanını sıktı. "Tıpkı eşim Freya gibi, ben de Howling Echo'ya aidim."

Bir an gözlerime baktı, sonra gözlerini kaçırdı ve yavaşça kendini okşamaya başladı. Reddedilmeyi beklermişçesine nefesi kesildi.

"Doğru," diye homurdandım. "Sen bizimlisin."

Nefes nefese kalarak elini daha da hızlı hareket ettirdi.

Bağımız aracılığıyla paylaşılan zevk, benimkini aşan hisler uyandırdı, herkesin hissettiklerinin yankıları: Freya'nın, dayanma sınırına kadar doldurulup tahrik edilmenin verdiği zevk. Flint, herkesin yarattığı görüntü ve sesleri severek. Heath, heyecanlı ama endişeli, unutulmaya yaklaşırken bunun hiç bitmemesi için derin bir özlem duyuyordu. Ve Zak, kurtuluş ve kabul için çaresiz.

"Lütfen," büyücü boğuk bir sesle fısıldadı.

"Siktir..." Heath inledi. "Lütfen, Gage, bırak boşalalım."

Heath'in yalvarışını duymak beni doruğa çıkardı.

"Şimdi," diye kükredim, kükreme, boşalmanın beni parçalamasıyla ulumaya dönüştü.

Freya'nın saçlarını daha sıkı tuttum. Flint'in sihirli parmakları sayesinde kendi orgazmının doruk noktasında çığlık attı. Onun ecstasy'si bağımızı doldurdu ve Heath de bize katıldı, boğazından kendi çığlığı koparken ona bakıyordu.

Gözleri benimkilere yükseldi ve ben onun işkence görmüş ifadesini içime çektim. Kalçaları tekrar hareket etmeye çalıştığında, ona gücümü kullanmaktan zevk aldım.

Zak patladığında ona baktım, inci beyazı damlacıklar uçlarından parlak bir şekilde fışkırdı. Gözleri, gördüklerine doyamamış gibi, birimizden diğerimize atıyordu.

Freya Heath ve beni son damlasına kadar sağılarken, aramızdaki yapışkanlığın daha da farkına vardım. Boşaldıktan sonra siklerimiz yumuşadı ve Flint Freya'yı kollarına alırken ben de ondan ayrıldım. Ben aşağı inerken etrafında dolaştı ve Freya'yı masanın üzerine sırtüstü yatırdı.

"Evet, Flint, lütfen al beni," diye inledi Freya, Flint onu tek bir yumuşak itişle derinlerine girmeden hemen önce.

Onun ecstasy'si bize ulaştığında hepimiz inledik, az önce yaşadığımız orgazmın yankısı gibi.

O bana uzandı ve ben onu öpmek için eğildim. Dudaklarım dudaklarına değdiğinde gözleri şaşkınlıkla açıldı. Dillerimiz birbirine dolanırken ikimiz de inledik, benim ve Heath'in tadını bir arada tadarak. Bağlantı aracılığıyla herkese memnuniyetimi hissettirdim.

"İncelebilir miyim?" diye sordu Heath ve ben ne sorduğunu görmek için geri çekildim.

Flint geriye yaslanarak Heath'e başını eğmesi için yer açtı. Freya'nın boğuk çığlığından Heath'in onu iyi yaladığı anlaşılıyordu. Flint'in yanındaki hareketleri hızlanırken o da devam etti.

Bir elimle bileklerini tutup başının üzerine kaldırdım ve kendini çoktan saklamış olan Zak'e sergiledim. Ben meme uçlarını çekiştirirken, Heath klitorisini yaladı ve Flint onu sikip dururken, Freya bir orgazm daha yaşadı. Bir sonraki darbede, Flint'i de yanında götürdü ve Flint, Freya'nın yüzündeki saf zevki görünce çığlık attı.

Flint'e sevgiyle baktı, sonra Heath'in başını kaldırdığında ona, sonra da bana baktı. Zak'e baktığında, onun özlemini ve merakını hissettim.

Onun memnuniyeti hepimizi sardı, ama Rowan'a bağlanarak ona ulaşmaya çalıştığında, onun da burada olmasını dilediğini hissettim.

"Yakında, prenses," diye söz verdim ona. Sonra en yeni eşine baktım. "Yakında bir gecede hepimizi sahip olacaksın."

Zak'in gözleri parladı, bana fısıldayarak konuştu. *"Teşekkürler, alfa."*

Bölüm 12

Flint

Şafak sökmek üzereyken, diğer yataktan gelen hışırtı sesiyle uyandım. Bağımız sayesinde, Heath'in Freya'yı Moonblessed'in duvarlarının dışında evlat edinen annesiyle buluşmaya hazırlarken desteklediğini hissettim. Endişesi bağlantımızdan bana da geçti, ama Heath'in sakin varlığı onu sakinleştirmeye yardımcı oldu.

Bir inilti dikkatimi Zak'a çekti. Uykusunda çırpınıyordu, koyu teni terden parlıyordu. Bağ üzerindeki her zamanki demir gibi kontrolü kaybolmuş, korku ve kayıp dalgaları geçiyordu — ve acı, sanki içinde hayati bir şey kilitli kalmış gibi.

Kurt. Kurtuna bir şey oluyordu.

Gözleri birden açıldı ve bizim yatakların arasındaki boşlukta benimkini buldu. Bir an için, bağımızı saf bir özlem kapladı — sadece arzu değil, kabul edilme, ait olma, sürüye ait olma için kemiklerine kadar işleyen bir özlem. Sonra duvarları tekrar yerine oturdu, ama her zamanki kadar sağlam değildi.

"Kötü rüya mı gördün?" Sesimi nazik ve tehditkar olmayan bir tonda tuttum. "Kötü anılar." Oturarak, çarşaflar beline kadar indi

beline kadar sarkarken, dün Gage'in iradesine boyun eğdiği halini hatırlamadan edemedim.

Koyu gözleri çıplak göğsümü taradı, derinliklerinde bir sıcaklık alevlendi. "Erken kalktın."

"Böyle ilginç bir misafir varken uyumak zor."

Dudakları tehlikeli bir gülümsemeye kıvrıldı. "Dikkatli ol. Senin benimle flört ettiğini düşünebilirim."

"Öyle mi?" Ona tamamen dönerek baktım. "Dün dikkatini çeken kişiyi fark ettim."

"Öyle mi?" Sesi alçaldı. "Ve tam olarak neyi fark ettin?"

"Sadece Freya'yı izlemedin... gözlerin Gage'de ve Heath'te takılı kalmıştı." Bilerek durakladım. "Ve bende."

"Bunu yapmamalıyım," diye mırıldandı, daha çok kendine. "Freya ile işler yoluna girene kadar..."

Bana sırtını dönerek soğuk bir tavır takındı, ama gözlerindeki kırılğanlığı fark etmeden önce. Dün diğerleri zevke dalmışken, ben Zak'ın tepkilerini izlemiştim.

Ait olma ihtiyacının çaresizliği, dikkatli davranışlarıyla çatışıyordu. Her şeyi, bağlantı kurmaya can atmasına rağmen kendini uzak tutmaya alışkın biri olduğunu gösteriyordu.

Bağımız sayesinde, Freya'nın çalkantılı duyguları aniden yükseldi — Kaydence ile nihayet yüzleşirken umut ve korku iç içe geçmişti. Heath'in sakinleştirici sözleri ona ulaştı ve ben de bağlantımız aracılığıyla kendi destek dalgamı gönderdim.

Zak bana dönüp baktığında, endişeli sözler dudaklarından döküldü. "Ne oluyor? Freya neden..."

"O iyi," diye onu sakinleştirmek için aceleyle söyledim. O ayağa fırlayıp kot pantolonunu giymeye başlamıştı. "Evlatlık annesiyle buluşuyor. Freya'nın sadece yarı büyücü olmadığını, aynı zamanda güçlü tıbbi bilgilere erişebildiğini öğrenmek pek hoşuna gitmedi."

İki şeyi birleştiren kaşları kalktı. "Doğru, sen Freya'nın eşlerinden ay işaretli kurtun. Sen... İlk Halkların soyundan geliyorsun."

"Bazıları öyle der," diye onayladım. "Ay işaretli kurtlar, atalarımı zorlu kışlarda yönlendirdi, toprakla uyum içinde yaşamayı öğretti ve avlanmayı öğretti. Birbirlerine bağlandılar ve bir sürü oldular,

kurt ruhlarının atalarımla birleşmesine izin verdiler. Bilge kurtlar yıldızlara kaybolarak Kurt Yolu'nu oluşturdular ve dönüşme yeteneğini geride bıraktılar."

Zak, parçalar yerine oturuyormuş gibi başını salladı. "Demek ay işaretli kurtlar köprü görevi görüyordu — insanların doğayla, birbirleriyle ve kurtlarıyla uyum bulmasına yardım ediyorlardı." Bilge bakışları benimkilerle buluştu. "Neden onunla olduğunu anlıyorum. Neden sana ihtiyacı olduğunu."

Sözleri beni derinden etkiledi. Sürümdeki hiç kimse benim mirasımı bu kadar çabuk ve tam olarak anlamamıştı. Ancak onun içgörüsü, kendi doğasının gizemiyle tezat oluşturunuyordu.

"Peki ya sen? Senin kurtun ne durumda?"

Duvarı anında yerine oturdu, gömleğini kapıp çadırın girişine doğru yöneldi.

"Bekle." Onun bileğini yakaladım, vücudunda gerginlik hissettim. "Gage dün neden yaşını sordu biliyor musun?"

Zak hareketsiz kaldı, kasları benim tutuşumun altında gerildi. Bakışları, parmaklarımin bileğini sardığı yere düştü, sonra tekrar gözlerime baktı.

"Bunu biliyor muydun?" "Heath bana anlattı."

Onu bıraktım ve o gömleğini giydi.

Parmakları düğmelerin üzerinde durakladı. "Peki, Gage tam olarak neden sordu?"

"Freya," bağımız aracılığıyla ona ulaştım. *"Ona Odinswolf'tan bahsetmemi ister misin, böylece sen söylemek zorunda kalmazsın?"*

Kaydence ile konuşmanın etkisiyle duyguları hâlâ taze olsa da, cevabı netti. *"Teşekkür ederim... Her şeyi açıklamak istemiyorum. Sence zamanı geldiyse, lütfen söyle."*

Ona zihinsel olarak bir kucaklama gönderdim, sonra Zak'e odaklandım.

"Ay işareti taşıyan kurtumun Gage veya Heath'in kurtlarından farklı bir sürünün soyundan geldiğini anlıyorsun, değil mi?"

Zak başını salladı.

"Freya sıradan bir melez değil," dedim dikkatlice. "O üçüncü tür bir kurt. Ona Odinswolf diyorlar — Odin'in kendisi tarafından kutsanmış kurtların soyundan geliyor. Alfa kurtların emirlerine karşı dirençli, birden fazla eşe sahip ve normal kurtların... ya da büyücülerin ötesinde güçlere sahip."

Nefesi kesildi ve bir an için kontrolünü tamamen kaybetti. Hayranlık, şaşkınlık ve bir tür rahatlama, duygularını kontrol altına almadan önce bağımızdan geçip gitti.

"Odinswolf mu?" Sözcükler fısıltıdan biraz daha yüksek bir sesle çıktı. "Bu... bu her şeyi açıklıyor..."

"Yıldız ışınları, mesela."

Adam başını salladı. "Yıldız ışınları, onun özel olduğu için düştü."

"Çünkü o..." Zorlukla yutkundu. "Çünkü bu kader, tesadüf değil."

İtirafındaki ham kırılgnalık göğsümü sıkıştırdı. Burada yerinin gerçek olup olmadığını ne kadar zamandır merak ediyordu?

"Bunun benim yaşımla ne alakası var?" Zak'ın sorusu hızlı ve keskin geldi.

"Hiçbir şey. Ama Gage emin olmak istedi. Odinswolves, on üç ile on dokuz yaşları arasında dönüşüm geçiren moonmarked wolves veya Lokiswolves'un aksine, yirmi beş yaşını doldurup dolunay gelene kadar dönüşüm geçiremezler."

Zak'ın yüzü dikkatlice ifadesizleşti, ama kokusu acı bir şeyle keskinleşti. "Yirmi beş mi? Yani... o sadece kısa bir süredir dönüşüyor."

"Freya ilk kez birkaç ay önce dönüşüm geçirdi. Kurt formunda tüyleri bembeyaz ve üzerinde şimşekler çakıyor, gözleri altın rengine dönmüyor, mavi kalıyor."

"Yıldırım," diye fısıldadı Zak, içindeki acıyı yerini hayranlık aldı. "Sihri kurt formunda bile ortaya çıkıyor. Bekle. Herkesin bağlarını görebilmesi... bu Odinswolf'undan mı geliyor?"

"Aynen öyle. Onlar, sürü arkadaşları arasındaki parlayan iplikler gibi ona görünür. Ve o, arkadaşlarıyla rüyalarını paylaşabilir."

eşleriyle paylaşabiliyor."

"Evet, işte böyle tanıştık." Gözleri uzaklara daldı. "Beni tamamen şaşırttı, ama o ilk rüyadan itibaren onu bulmam gerektiğini biliyordum. Onu rüyamda gördüğümü sanmıştım, ama aslında o beni rüyasında görmüş! Mesafeyi aşip beni buldu, değil mi?"

"Rüya yürüyüşünün yanı sıra, görünüşe göre olası gelecekleri de görebiliyorlar..."

Donakaldı. "O da vizyonlar mı görüyor?"

"Ironwood farklı bir şekilde saldırsaydı olacak kanlı olayı gördü. Ve karanlıkta iki ışık gördü — ihtiyacımız olduğunda bize yardım edecek iki eş daha."

Gözlerinde anlayış belirdi. "Yıldız ışınları bizi birbirimize gösterdi, böylece birbirimizi bulabildik. Cadılar genellikle birden fazla eş alır, ama bu sadece onun yarı büyücü olması nedeniyle değil, doğasının her iki tarafı da birden fazla eş arıyor."

Onun eşsiz doğasının bazı dezavantajları olduğunu da bilmek istiyordu. "Ama çoğu kurt şekil değiştiren onu bir tür sapma, bir dışlanmış olarak görebilir."

Kaşları çatıldı. "Yani, diğer kurtlar onu..." "Güçlü. Ve bir hedef." Sesimi alçaltarak devam ettim. "İnsanlar anlayamadıkları şeylerden korkar, ve şekil değiştirenler de farklı değildir. Odinswolves'un eşsiz güçleri diğer kurtları tedirgin ediyor. Bazıları onların birden fazla eş almasını açgözlülük olarak görüyor. Özellikle de Freya dört alfa kurtu eş olarak seçtiği için."

Zak'ın ifadesi sertleşti. Freya'nın gelecekteki eşi olarak, koruma içgüdüsü bıçak sırtı kadar keskinleşmiş olmalıydı.

"O'nun korumaya ihtiyacı var," diye sonuçlandırdı. "Ve sadece fiziksel tehditlerden değil."

"Evet. Senin büyüün sadece yararlı ya da kullanışlı değil. Hayati önem taşıyor. Onun için, hepimiz için. Sürü için."

"Anlıyorum." Sesinde yeni bir ciddiyet vardı. "O... değerli ve nadir. Ama sadece bir Odinswolf olduğu için değil."

Yüzündeki tüm neşe kaybolmuştu. Buradaki yeri hakkında beslediği tüm şüpheler, kozmik amacın ağırlığı altında yok oldu.

Karanlık gözlerinde merak parıldıyordu. "Odinswolf doğasının cadı mirasıyla etkileşimi... Keşfedilecek, anlaşılacak çok şey var."

"Henüz hiçbirimizin bilmediğinden daha fazla," diye itiraf ettim. "Muhtemelen ona bunu anlamasında yardım edecek kişi sen olacaksın."

"Peki, vizyonunda gördüğü altıncı arkadaşı?" Zak'ın sesi gerildi. "Başka bir Odinswolf mu?"

"Gördüğüne göre öyle olduğuna inanıyor."

"Bana vizyonundan bahsetmedi, biliyorsun. Bana bunların hiçbirinden bahsetmedi."

Bağlantı üzerinden duygularını dikkatlice kontrol etmesine rağmen, sesindeki incinme sızıyordu.

"Onun güvenini kazanmak istiyorsan," dedim nazikçe, "sen de ona güvenmelisin. Hepimiz senin de sırların olduğunu biliyoruz."

Omuzları gerildi, ama inkar etmedi. Tek kelime etmeden, Zak ceketini giydi, hareketleri artık kararlıydı.

Onu takip ederek çadırın girişinden dışarı çıktım ve serin sabah havasını içime çektim.

"Onunla bu konuyu konuşabilirim, değil mi?"

"Tabii ki. O senin bilmeni istedi. Howling Echo'da kimse birbirinden sır saklamaz."

Gage'in onu sürüye kabul etmesi için yapması gerekenleri hatırlatarak sert bir şekilde söyledim. Ruhların bize göstermeye çalıştığı şeyi daha iyi anladığına göre, Zak'ın bizimle birleşmeyi seçeceğini umuyordum.

Bana sırtını döndü, ama onu öyle bırakamazdım. "Benimle koş," dedim. "Kurtlarımızın birbirlerini birbirlerini iyice tanısinlar."

Yüzünde acı belirlediğini görebilecek kadar zamanında geri döndü.

"Ben... bu çok karmaşık, Flint. Kurtum ve ben, biz... biz..." Durdu, çenesini sıktı. "Yapamam. En azından şimdilik."

İtirafındaki saf dürüstlük, sözlerinden daha fazlasını anlatıyordu. Ona ne olmuştu, onu kurtundan ayıran şey neydi, basit bir isteksizlikten daha derin bir şeydi.

"Hazır olduğunda," dedim basitçe. "Ben burada olacağım." Yüzüne rahatlama yayıldı. "Teşekkür ederim."

"Hepimizin kendi savaşları var," dedim, Rowan'ın Freya'nın yanında yerini kabul etmesinin ne kadar uzun sürdüğünü hatırlayarak. "Bazıları sadece diğerlerinden daha görünür."

Büyücü uzaklaşarak kampın kenarına doğru yürüdü. Zak'in taşıdığı sırlar ne olursa olsun, onları ne zaman paylaşacağına kendisi karar vermesi gerekecekti.

Rowan'dan bahsetmişken, bağımız aracılığıyla onu geçici kampımızın çevresinde devriye gezerken buldum.

"Koku alıyor musun?" Bonded bağlantısı üzerinden sordum. Aramızda konuşmak için şekil değiştirmemize gerek olmaması çok kullanışlıydı.

"Olağandışı bir şey yok. Moonblessed'ın kovduğu adamlar geri dönmedi."

"Tedbirli olmakta fayda var mı?" diye sordum.

Sözlerimin ardındaki gerçek soruyu biliyordu. "Yalnız koşmayı tercih ederim. Ya da eşimin yanında."

Ona sessizce anladığımı ilettim ve onu rahat bıraktım.

Frost Fang'da bu kadar çok şekil değiştirenin arasında rahatsız olmuştu, ama en azından sürü topraklarında evler öngörülebilir bir düzendeydi. Mümkün olduğunda diğer şekil değiştirenlerden kaçınmak için hangi yolları kullanacağını öğrenmişti. Şu anki durumumuzdaki kaostan uzak durmasına şaşırmadım.

Sonra dikkatimi Gage'e çevirdim ve onun tam tersini yaptığını gördüm. Sürü liderimiz kampın etrafındaki gruplar arasında dolaşıyor, kararlı tavırlarıyla sürgünden hala emin olmayanları sakinleştiriyordu. Sonra yemek ateşlerinin yakınında birkaç Frost Fang alfa ile buluştu.

O, bugünkü devriye rotasyonları hakkında talimatlarını bitirirken yanına yaklaştım. Diğer alfa erkekler dağıldı ve

bizi yalnız bıraktılar.

"Sanırım Zak'ı aramıza almamızın zamanı geldi," dedim.

Gage ile doğrudan konuşmak, lafı dolandırmaktan her zaman daha iyi sonuç vermişti. Zak sonunda Freya ile konuşup ona gerçeği itiraf ettiğinde onun hazır olmasını istiyordum.

"Beşimiz Howling Echo'yuz," diye cevapladı Gage. "Daha fazlasına ihtiyacımız yok. O zaten Freya'nın eşi. Şimdilik bu yeterli."

"Kısa bir süre önce Heath ve senin yeterli olduğunuzu düşünüyordun. Sonra Rowan'ı kabul ettin, sonra da beni." Onun bakışlarını sabit bir şekilde karşıladım.

"İkinizi de sürüde istiyorduk." "Ve Freya Zak'ı istiyor."

"O bir büyücü," diye homurdandı Gage, ama sesinde başka bir şeyin alt tonunu yakaladım — sadece ihtiyat değil, belirsizlik de vardı.

"Freya da öyle," diye karşılık verdim. "Hiçbirimiz sürümüze bir kadın almayı hayal etmemiştik, ama Freya her şeyi değiştirdi. Neden başka bir melez olmasın?"

"O hazır değil," diye dişlerini sıkarak söyledi Gage.

"O, onun rehberliğinde gelişiyor, büyüsünü kontrol etmeyi öğreniyor. Her gün birbirlerine daha da yakınlaşıyorlar. Onu dışarıda tutmak artık doğal gelmiyor. Dün olanlardan sonra sen bile bunu hissetmiş olmalısın."

"O bizim sürümüze katılmak istiyor mu ki?" Gage'in çenesi sıkılaştı. "Yoksa sadece Freya'nın yatağına mı?"

"Bence sen bunu anlamıyorsun, Gage." Yakındaki ateşin etrafında duran sürü arkadaşlarımıza dikkat ederek sesimi alçaltarak konuştum. "Freya için o zaten sürüden biri. Onu kızgınlık döneminde seçti, biz onun varlığından bile haberdar olmadan onu rüyalarında gördü. Yıldız ışınları bizim için olduğu gibi onun için de düştü.

O bizimle birlikte."

"Howling Echo hala benim sürüm." Gage'in alfa gücü etrafımızda çatırdadı, sesi yükseldi. "Hazır olduğunda ben karar vereceğim. Freya bize katılmadan önce haftalarca bizimle birlikteydi."

Paket. Zak'ı beş gündür tanıyoruz! Onun sadakatini test etmeyi bitirmedim ve o da bizden bir şeyler saklamayı bitirmedi.

“O zaman sürünün sadakatimi kanıtlamama izin ver.”

Zak'ın sesinde daha önce hiç duymadığım çelik gibi bir kararlılık vardı.

İkimiz de dönüp ona doğru yaklaşan Zak'ı gördük, yüzünde kararlı bir ifade vardı. Artık kendinden emin bir havası vardı — Gage'e gösterdiği dikkatli itaat değil, sonunda yerini anlayan birinin sessiz kesinliği.

"Haklısın, sır saklıyordum." Gözleri Gage'in gözlerine sabit bir şekilde baktı, sonra uygun bir saygıyla indi. "Ve artık aramızdaki bu Bağlanma bağının gerçek anlamını tam olarak anlamamanın zamanı geldi."

Bölüm 13

Rowan

Sürü bağı aracılığıyla, Gage'in çağırmasının Howling Echo'yu kampımızın merkezindeki ana çadıra çektiğini hissettim.

"Zak bize söylemek istediği bir şey var," dedi Gage, Bağlantı aracılığıyla.

Kurt formumu tercih etmeme rağmen, diğerlerinin bu toplantı için iki ayak üzerinde olacağını bildiğim için geri dönuştüm. Soğuk hava, neden diğer formumu tercih ettiğimi anında hatırlattı ve sırt çantamdan kot pantolonumu çıkardım.

Bakışlarım, en büyük çadırımızın hemen ötesindeki budaklı meşe ağacının üst dallarında sessizce tünemiş, tüyleri gölge gibi siyah olan büyük bir kargaya takıldı. Kahverengi ve yeşil çadırın duvarları hafif esintiyle hafifçe dalgalanıyordu ve nemli toprak ve eski odun dumanının kokusu çadırın içinde asılı kalmıştı. Kuş, ben girişe doğru yönelmeden önce bir anlığına bana sabit bir bakış attı.

Ağır kanvas kapaktan eğilerek içeri girdim. Burası daha sıcaktı, erkek alfa kurtların misk kokusu ve Zak'ın tanıdık olmayan sihirli kokusu havayı dolduruyordu. Çimlerin üzerinde, kaba yontulmuş tahta masalar ve banklar duruyordu. Gage ve Flint, Zak'la birlikte beni bekliyorlardı.

Büyücü, içeri girerken hareketlerimi takip eden karanlık gözleriyle beni izledi ve ben de onun ne gördüğünü merak ettim — bir zamanlar ona güvenmeyen bir alfa mı, yoksa potansiyel bir sürü arkadaşı mı?

Gage'in gözleri, paket bağı aracılığıyla merakı ile benim yüzüme çevrildi. Cadı ateşi izlerimin kaybolduğunu yeni mi fark etmişti? Ama Zak beni iyileştirdiğinden beri insan formuna nadiren geçmiştim. İzlerin kaybolduğunu fark edebilecek kimse, beni insan formunda farkı anlayacak kadar uzun süre görmemişti. Kurt formunda geçirdiğim ekstra zaman sayesinde sakalım sonunda uzamaya başlamıştı.

"Ne zaman?" diye sordu Gage.

"Geçen gün, devriye gezerken." Gözlerine sabit bir şekilde baktım. "Zak yara izlerimi gördü ve teklif etti."

Bağımız sayesinde, Gage'in bunu sindirdiğini, Zak'ın jestinin anlamını tarttığını hissettim. Sürü alfasının gözleri Zak'a dikildi, ama büyücü sadece gülümsedi.

"Cadının ateşi yanıklarını iyileştirebilirim. Mesela... kolun gibi," dedi Zak, Gage'in dirseğinden koluna kadar uzanan kızıl çizgiyi inceleyerek. "İzin verir misin?"

Gage başını sallayınca Zak havada bir sembol çizdi. Bu sefer parmak uçlarından mavi ışık fışkırınca hiç irkilmedim. Elleri, sürü liderinin yanık derisine dokunurken kendinden emin bir şekilde hareket ediyordu. Gage hareketsiz durdu ve Zak'ın nazik dokunuşlarıyla yeni deri lekesiz bir şekilde ortaya çıktı.

Bu manzara içimde bir şeyler uyandırdı. Sadece birkaç gün önce, Zak aynı nazik dokunuşuyla benim yaralarımı iyileştirmişti. Şimdi, onun sürünün bir üyesini iyileştirmesini izlerken, bizimle ne kadar uyumlu olduğunu inkar edemedim. Gage'e dokunuşu ne baskıcı ne de itaatkârdı, sadece dikkatli ve yetkin.

Gage iyileşen koluna hayretle baktı. "Bu kadar kolay mı?"

"Başka kimse var mı?" Zak Flint'e döndü.

"Benimkiler kurt formumda," dedi, gömleğinin düğmelerini açmaya başlamıştı bile. "Cadının ateşi, üzerinden atlamaya çalışırken göğsüme sıçradı."

Flint dönüşmek için soyunurken Zak gözlerini ondan ayırmadı. Flint, onu izleyen büyücüyü izledi ve dudakları hafifçe kıvrıldı. Zak'ın bakışlarını fark etmeden sorunsuz bir şekilde dönüştü. Büyücünün ilgisinin Flint üzerinde de benim üzerimde olduğu gibi bir etki yaratıp yaratmayacağını merak ettim.

"Brielle neden bizi iyileştirmeyi teklif etmedi?" diye sordu Gage, Flint'in kurdu ortaya çıkarken, cadı ateşi tarafından yakılan göğsünde hala tüysüz lekeler vardı.

Zak, Flint'i iyileştirmek için diz çöktü, elleri büyük alfa kurdu üzerinde sabit duruyordu. "Herkesin öğrendiği farklı büyüler vardır. Ve farklı güçleri. O yalnız yaşayan bir melez, değil mi?"

Zak ona baktığında Gage başını salladı. Zak önümüzde diz çökmüşken, aralarında arzu kokusu yayıldı. Zak'ın geçen gün beni iyileştirirken içimde uyandırdığı garip duygularla başa çıkmak istemediğimden geri çekildim.

"Doğru," Zak mavi büyüsüne odaklandı. "Eğer o hep yalnız bir büyücüydüyse, o zaman bir cadı grubunun parçası olarak diğer cadılarla hiç çalışmamıştır. Sebep bu olabilir."

Sözleri bir anıyı canlandırdı — Brielle'in sesi zihnimde yankılandı: *"Büyücüler cadı meclisine bağlılık yemini etmez, bu yüzden tarafsız bir ortamda buluşuruz. Melezler, mümkün olduğunda birbirler 'te yardım ederler, çünkü genellikle her iki taraf tarafından da dışlanırsınız. Anlıyor musun? Melez büyücüler her zaman dışlanmışlardır. Cadılar, Freya'nın ne olduğunu anladıklarında onu öldürmeye çalışırlar.*

Onlar senin düşmanın Rowan, tıpkı senin düşmanın oldukları gibi.

Brielle, melezlerin her zaman dışlanacaklarına inanıyordu, ama Zak bir cadı topluluğuna aitti. Ve cadılar melezlerin düşmanlarıysa, neden hala cadı topluluğundan bu kadar samimi bir şekilde bahsediyordu?

Flint geri çekilirken, artık yarasız ve eksiksiz bir haldeyken, bu sorular beni kemiriyordu.

Bana doğru baktı. "Zak yanıklarını da kurt şeklinde mi iyileştirdi?"

Başımı salladım. "Sadece kuyruğum biraz yandı. Onu rahatsız etmeye değmezdi."

"Hiç zahmet etme," diye ısrar etti Zak, gözleri benimkilere bakarak. "Acı çekmeyi hak etmiyorsun."

Bir an için bakışlarımız kilitlendi, sonra onun bakışları benim alfa hakimiyetime boyun eğerek doğal olarak düştü. Ama o

beni rahatlatmadı. Flint giyinirken, ben arka dönüp Zak'ı görmezden gelerek soyundum. Onun çıplak tenimi iyileştirdiği son seferki hissi hala unutmaya çalışıyordum. Kurtum kolayca ortaya çıktı, Zak'ın dokunuşunu sabırsızlıkla bekliyordu.

Soğuk parmakları yanık kuyruğumu okşarken, yüzümü iyileştirdiğinde hissettiğim aynı yatıştırıcı his beni sardı. Yaralı derinin gerginliği ve acısı hafifledi, yerini kaslarıma ve kemiklerime sızan yumuşak bir sıcaklık aldı. Dokunuşunun altında tüylerin yeniden canlandığını neredeyse hissedebiliyordum.

Kurtum onun dokunuşuna yaslanmak, sunduğu rahatlığı kabul etmek istiyordu. Ama ben kendimi sert bir şekilde sabit tutarak, mavi parıltı kaybolurken onu göz ucuyla izledim.

Kendini kanıtlamak için çok uğraşıyordu — yaralarımızı iyileştiriyor, Freya'ya büyü öğretiyor, bağlar hakkındaki bilgisini gösteriyordu. Ait olma arzusu, her hareketinde kendini gösteriyordu, bağın içinde saklanıp bize kurtunu göstermemesine rağmen.

Ama bugün farklı görünüyordu. Daha rahat, daha kendinden emin bir şekilde.

"Hala ona tamamen güvenmiyorum," diye diğer alfalara sessizce söyledim.

"Ne söyleyeceğini dinleyelim," dedi Flint. "Sürüye sadakatini kanıtlamak istediğini söyledi."

"Göreceğiz," diye Gage zihnimizde homurdandı.

"Kötü polisi ben oynayayım mı?" diye sordu Heath uzaktan.

"Tabii," dedi Gage ve ben bile o tek kelimedeki meydan okumayı hissettim. Heath'in Zak'e olan ilgisini fark etmişti — kim fark etmemiştir ki?

Cadının ateşinin bıraktığı tanıdık yanık izi tamamen kaybolup, yerine yeni tüylerin çıkmasının verdiği gıdıklanma hissi geldiğinde, Zak'ın dokunuşlarındaki içten ilgiyi inkar edemedim. Diğerlerine gösterdiği aynı nazik özenle yarama baktı ve karşılığında hiçbir şey istemedi.

Geri çekildim, çelişkili duygularımı dizmeye çalışırken giysilerimi giydim. Kokusu aldatıcı değildi

aldatıcı bir yanı yoktu, ama hikayesinde bir şeyler tutarsızdı. Kurt tarafım ona güvenmek istiyordu, ama insan tarafım, neden sürü arkadaşlarından sır sakladığını sorguluyordu.

"Coven'ınla çok çalıştın mı?" diye sordu Flint.

Zak'ın omuzları hafifçe düştü. "Keşke diğer cadılarla daha fazla çalışma fırsatım olsaydı."

"Daha fazla fırsat mı?" Heath, Freya ile birlikte çadıra girerken sesi çadırın içinde yankılandı. "Coven'ını bıraktığını sanıyordum. Casus musun?"

Zak şaşkınlıkla gözlerini kırptı. "Tabii ki hayır. Ben..."

"Zak az önce bizi iyileştirdi, Heath," diye homurdandı Flint, Heath'in kötü polisi oynadığını bildiği halde büyücünün tarafını tutarak beni şaşırttı.

"Bunu yapmak için coven'ının gücünü mü kullandı?" diye sordu Heath. "Sonuçta Brielle seni iyileştirmeyi teklif etmedi, değil mi?"

Bu kez Zak kendini savundu. "Sizi iyileştirmek için coven'ın gücünü kullanmıyorum. Bağlılık bağımızı da kullanmıyorum."

"Açıkla," diye talep etti Gage, hakimiyeti çadırı doldururken, sözlerinin alfa emrine dönüşmesini ustaca önledi.

Gage'in becerisine duyduğum kıskançlık içimi kemirdi. Benim için yanlışlıkla alfa havlaması yapmak çok kolaydı, ama Gage bir şekilde bunu istediği zaman engelleyebiliyordu.

Tüm gözler Zak'a çevrildi. Freya uzanıp elini tuttu ve Zak onu nazikçe kendine çekti, bağı sessiz kalmasına rağmen gözleri açgözlüydü.

Kız kolunu onun beline doladı ve adam, sanki bu temas onu sakinleştirmiş gibi derin bir nefes aldı.

"Normalde, cadı toplulukları istikrarı sağlamak için Bağlanma törenleri düzenler," dedi Zak, sesi sabit. "Bu, cadıları kontrol altında tutar ve genellikle en güçlü ve en zayıf üyeler arasındaki gücü dengeler. Bağlanmamış cadılar, güçlerini paylaşmak veya birlikte büyü yapmak için büyü çemberleri kullanmak zorundadır. Ancak

Bağlanmış cadılar birbirlerinin büyülerine serbestçe erişebilirler. Bu, mutlak güven gerektirir."

"Peki siz bizden tam olarak neye erişiyorsunuz?" diye kükredim, koruma içgüdülerim alevlendi.

"Hepiniz önemli bir güce sahipsiniz, özellikle Freya." Zak'ın gözleri ona takıldığında yumuşadı. "Aslında, bağımızdan hiç güç çekmedim — seninle tanıştığımdan beri kullandığım hiçbir büyü yorucu olmadı. İçimizden biri diğerlerinden çok fazla güç çekerse bunu fark edersin. Bu seni halsiz yapabilir, dönüşümünü veya iyileşmeni yavaşlatabilir. Hatta alfa emirlerini ve onlara karşı direncini zayıflatabilir."

Freya geri çekilip Zak'a baktı, merakı bağımızda açıkça görülüyordu. "Bu, onların da benim gibi şimşek güçleri ve öngörülerini olacağı anlamına mı geliyor?"

Hepimiz birbirimize baktık, ama son zamanlarda ben hiçbir değişiklik hissetmemiştim. "Kurtum kesinlikle yıldırım yetenekleri kazanmadı."

"Burada hiçbir görüntü yok," dedi Heath omuz silkerek.

"Hiçbirimizin Freya'nın Odinswolf güçlerini kazanacağını sanmıyorum," dedi Zak. "Kurtlarınız daha önce bu yeteneklere sahip değildi — benim alfa komutları veremediğim gibi, siz de birdenbire büyü yapamazsınız. Ama kesin olarak söyleyemem."

"Yani sen ve Freya, geri kalanımızdan daha fazla güçlerinizi birleştirerek kullanabileceksiniz," dedi Gage, çenesini sıkarak.

"Ama savaşta hepimiz güç ve dayanıklılığımızı paylaşabiliriz," dedi Freya hevesle. "Belki birimiz daha çok ihtiyaç duyarsa kurt şifası bile?"

"Mükemmel bir çıkarım, benim kıvılcımım." Zak'ın gururu bağımızı renklendirdi. "Muhtemelen haklısın. Bilmek zor... Kurtların ve hatta perilerin de dahil olduğu birkaç Bağlı çember biliyorum. Ama bir Bağlı çemberde birden fazla kurt görmek nadirdir."

Hâlâ emin olamadan ikisini de inceledim. "Freya, sana ve hepimizin kurt şifasını paylaşarak ne kazanacak?"

bize paylaşması karşılığında ne kazanıyor?"

Zak tereddüt etti, emin olamadı ve Flint onun yerine cevap verdi: "Onu ayakları yere basarız. Bir Odinswolf olarak, vizyonlarında ve rüyalarında kaybolabilir. Hepimiz onun ateş rüyalarının eskisinden daha güçlü olduğunu fark ettik. Güçlendikçe, bu risk de artar — özellikle de cadı büyüleriyle. Bu yüzden altı eşe ihtiyacı olmalı."

Yıldız ışınları düştüğünden beri bunu bilmemize rağmen, kurtum başka bir yabancıнын sürümüne katılıp eşimizi paylaşacağı düşüncesine öfkelen-di. İçgüdüsel tepkimi bastırdım. Ne de olsa, bir zamanlar ben de bir yabancıydım.

"Bunu bize daha önce söylemeliydin," diye Gage, Zak'e hırladı.

"Geldiğimde, bağ hakkında ne kadar bilgili olduğunuzu bilmiyordum," diye cevapladı Zak. "Nasıl işlediğini bildiğinizi sanıyordum, aksi takdirde nasıl var olabilirdi ki? Cadılar arasında tek taraflı bağ olamaz. Ya herkes ya da hiç kimse."

"Bu doğru olamaz," diye Heath, Zak ve Freya'ya yaklaşarak meydan okudu. Kokusu, arzu ile karışık bir hayal kırıklığı taşıyordu. "Freya Gage'i ısırana kadar bağ aracılığıyla birbirimizi duyamıyorduk bile. Bunu açıkla."

Freya elini kaldırdı, sonra Zak'e her şeyi açıkladı. "Baştan alalım. Gage önce beni ısırdı, sonra Heath, Flint ve Rowan'la karşılıklı ısırdık. Kızgınlık dönemimde sonunda Gage'i ısırdım."

"Ah. Demek ilk başta Gage ile kurt eş bağı kurdun, ama bu tek taraflıydı. Kurtlarda bu mümkün, ama cadıların bağlarında olmaz. Sonra diğerleriyle kurduğun bağlar iki yönlü kurt eş bağlarıydı. Doğru mu?"

Konuşurken, dikkatli bir şekilde kontrol ettiği bağdan özlem sızıyordu. Bağlanma arzusunun derinliği beni etkiledi ve eski yalnızlığımı hatırlattı. Kurt ailemle birlikte koşarken bile, tam olarak ait hissetmemiştim. Howling Echo'ya katılana kadar gerçek sürümü bulamamıştım.

"Evet, ama Gage beni ısırduğında, yüzünde Bağlılık işareti kaldı," dedi Freya. "Ben diğerlerini ısırduğımda da öyle oldu."

Zak, temiz traşlı çenesine elini kaldırdı. "İlginç. Yani Gage'in ilk alfa eş ısırığı, bir kurtun bakış açısından tek taraflı sayılır. Ama bu, senin yeni gelişen cadı büyüyle etkileşime girmiş olmalı, Freya. Sanki büyüün içgüdüsel olarak bir Bağlanma bağı kurmaya çalışmış ve onu Bağlanma partneri gibi işaretlemiş gibi."

"Ama iki yönlü iletişim kuramıyorduk," diye ekledi Gage. "O beni ısırıcaya kadar."

Zak şaşkınlıkla mırıldandı. "Freya tam kanlı bir büyücü değil. O sadece yarı büyücü. Belki de bu, kurt tarafından geliyordur. Eş bağı karşılıklı olmadığı için, bu bağlantının tam iki yönlü bağlantısı henüz aktif değildi. İki yönlü kurt eş bağı olarak da, Bağlı bağlantı olarak da tam olarak bağlanmamıştı."

"Ama Bağlılık işaretim ortaya çıktı," diye mırıldandı Freya. Zak başını salladı. "Normalde cadılar, kendi iradeleriyle

Bağlı olmayı seçerler. Bilerek ve isteyerek büyüye katılırlar. Ama siz dördünüz cadı değilsiniz. Törenle onun Bağlısı olmayı seçmediniz. Belki de bu yüzden ilk başta normal davranmadı."

"O zaman nasıl oldu?" diye sordu Heath. "Neden daha sonra işe yaradı?"

"Sonunda hepiniz seçtiniz. Sadece onu değil, birbirinizi, onun diğer Bağlılarını da seçtiniz — onun kızgınlık döneminde. O zaman beni de aranızda aldınız. Onun kızgınlığının güçlü büyü, hepimiz birbirimizi seçtiğimiz için Bağlanma töreni gibi işledi."

Freya'nın ilk kızgınlığı, mesafeye rağmen sürü bağı aracılığıyla bana ulaşacak kadar güçlüydü. Bu yüzden, onun kızgınlığının daha önce hissettiğim hiçbir şeye benzemeyen, ama bir cadı töreninde olduğu gibi büyülü bir bağ kurmaya yetecek kadar güçlü olduğunu biliyordum.

"Ama biz seni seçmedik," dedi Heath, sesi yumuşamış olsa da.

"Hayır," diye kabul etti Zak. "Ama Freya seçti. Ve ikimizin de yeterince büyücü kanı olduğu için, bu bizi birbirimize bağlamak için yeterliydi. Bu arada, hepiniz Freya'nın eşini seçme özgürlüğüne sahip olduğunu ve diğerlerini de kabul edeceğinizi kabul ettiniz. Kızgınlık döneminde o beni seçti. Bu, siz bilinçli olarak beni seçmiş olsanız da olmasanız da, hepimizi birbirimize bağladı."

"Aynı şey Freya'nın altıncı eşinde de muhtemelen olacak," dedi Flint düşünceli bir şekilde.

"Evet." Zak başını salladı. "O da muhtemelen tören olmadan bağlanacak."

Ardından gelen sessizlik, söylenmemiş sorularla doluydu. Sonunda, içimi kemiren şeyi dile getirdim, gözlerim Zak'ın üzerindeydi.

"Bağlılık bağı, neden sadece Freya'ya değil, birbirimize karşı da bir şeyler hissetmeye başladığımızı açıklayabilir mi?"

Çadır, sürü arkadaşlarım bunun anlamını kavrarken sessizliğe büründü. Bağımız sayesinde, meraklarının arttığını ve daha keskin, daha yoğun bir şey hissettim. Zak'ın dikkatli kontrolü kaydı ve tekrar maskesini takmadan önce keskin bir ilgi gösterdiği bir an oldu.

Freya gelmeden önce iki yıl boyunca Howling Echo'nun bir üyesiydi. Sürü arkadaşlarıma karşı hayranlık dışında hiçbir şey hissetmemişti. Ama Freya her şeyi alt üst etti ve ilk kez sürü arkadaşlarımin ne kadar çekici olduğunu fark etmeye başladı. Bunun nedeni bağlanmamız olmalıydı.

Zak, ona gülümseyen Freya'ya baktı ve "Bu konuda uzman sensin" dedi.

"Olabilir," diye dikkatlice cevapladı Zak. "Bağlılık bağı, olmayan bir çekiciliği yaratamaz. Ama birbirimizin gizli duygularına ve en derin arzularına erişim sağlar. Bu da, çoğu şekil değiştirenlerin sadece eş bağıyla deneyimlediği türden bir samimi anlayışla birbirimizi tanımaya başladığımız anlamına gelir."

Gage'in gözleri Heath'e kaydıktan sonra Zak'e geri döndü. "Ve buna karşılık, kurtlarımız da diğerlerini eş olarak görmeye başlıyor

eş olarak görmeye ve sahiplenmek için çağırmaya başlıyor."

Freya'nın gözleri, zevki bağımızı doldururken parladı. Gage ve Heath'in eşleri olacağı düşüncesi Freya'yı açıkça memnun etti ve Heath'e anlamlı bir şekilde baktı.

İçimdeki kurt uludu. Eşimin istediği her şeyi o da istiyordu. Bu, avlayıp ona bir ganimet gibi sunabileceği bir şey olmadığı için, huzursuz ve sabırsız hissediyordu.

Zak haklıydı. Gage ve Heath'in birbirlerine olan çekimi başından beri vardı. Onlar hep birbirlerine aitti, bunu hepimiz görmüştük. Belki şimdi Bağlanma bağı onları bunu sonunda kabul etmeye teşvik ederdi.

Zak cevapladı, "Aynen öyle. Kurtlar ilkel ve sezgiseldir. Bu derin bağı, eş bağına benzer, birleşik bütünün inkar edilemez bir parçası olarak görüyorlar. Çoğu cadı, Bağlı olanlara kurtların eşlerine davrandığı gibi davranır."

"Freya'ya söylediğini sanıyordum..." diye başladı Heath.

"Bazı Bağlıların bunu tercih etmediğini söyledim." Zak başka yere baktı. "Ona duyması gerekeni söyledim. Bağlı üyeler arasında romantik veya cinsel bir ilişkiye dönüşsün ya da dönüşmesin, birbirlerine derin sevgi beslemeleri yaygın bir durumdur."

Freya Zak'a bakarken korku bağımızı sardı. "Ben... seni isteğin dışında bağladım mı? Tıpkı o zaman olduğu gibi..."

Aniden sözünü kesti, ama Zak, bağ aracılığıyla Gage'in suçluluk duygusunu hissetmişti.

"Ne oldu?" diye sordu büyücü, Freya'yı kendine daha sıkı çekerek ve onu sanki sürü alfasından korumak istercesine yana çevirdi.

"Bunu hissetmemelisin," diye homurdandı Gage. "Sadece sürü alfasının böyle bir erişimi olmalı."

Şaşırtıcı bir şekilde, büyücü sürü alfasının bakışlarını üç saniye boyunca karşıladıktan sonra gözlerini indirdi.

"Sorun yok, Zak," Freya onu sakinleştirdi. "Bu bir süre önce oldu ve Gage'in iznim olmadan beni ısırmasını affettim."

."

Zak bir an sessizce ona baktı ve ben onların özel olarak konuşup konuşmadıklarını ya da onun sadece bağ aracılığıyla hissedebildiği her şeyi hissetmeye çalışıp çalışmadığını merak ettim.

Bir an sonra başını salladı, sonra Gage'e döndü. Bu sefer gözleri, sürümüzün alfa erkeğinin çenesinden yukarıya çıkmadı.

"Tipik bir sürü bağında, sadece sürü alfasının bu kadar geniş erişim hakkı vardır. Ancak Freya'nın büyüğü sayesinde paylaştığımız bu Bağlantı farklıdır — tüm üyeler arasında doğası gereği daha açıktır. Bilinçli olarak engellemeyi öğrenmedikçe, herhangi bir güçlü duygu Bağlantı çemberindeki herkese yayılabilir. Bağlantı çemberinde hiyerarşi yoktur."

"Bu hepimiz için açık," diye homurdandı Gage.

"Bağ aracılığıyla yayılan duyguları nasıl sınırlayacağını öğretmemi ister misin, alfa?"

Gage'in öfkesi ve çekiciliği aynı anda alevlendi ve Heath, Flint ile gülümsedi.

Zak hiç etkilenmemiş gibi görünüyordu ve Freya'nın alnına bir öpücük kondurdu. "Bu, zihninde koruma kalkanları oluşturmaya benziyor."

"Göster bize," dedi Freya hevesle.

Zak, ona sihir öğretirken gösterdiği sabırla, zihinsel egzersizi bize gösterdi. "Önce bağın kendisine odaklanın. Hepimizi birbirine bağladığını hissedin."

Gözlerimi kapattım, hepimizi birbirine bağlayan bağları hissettim, ne kadar doğru olduklarını, bizi ne kadar güçlü kıldıklarını. Belki Zak haklıydı ve artık birbirimizin en derin duygularını çok daha fazla hissedebildiğimiz için doğal olarak birbirimize daha da yakınlaşıyorduk.

"Şimdi o bağı örten bir perde hayal et — diğer Bağlılar'ın hayatta ve iyi olduğunu anlayacak kadar ince, ama mahremiyetini koruyacak kadar kalın."

"Freya ve Flint birlikteyken yaptığın şey buydu," dedi Gage. "Konsantre olmam gerekip gerekmediğini sorduğunda."

Zak başını salladı ve o gece Flint ve Freya ile olan bağının aniden zayıfladığını hatırladım. Sevişmeleri sessizleşmiş, daha az içgüdüsel hale gelmiş ve zihnimin derinliklerinde, istediğimde çağırabileceğim ya da görmezden gelebileceğim soluk bir anı gibi olmuştu.

"Sen mi yaptın?" diye sordum.

Zak gülümsedi ve başını salladı. "Hepiniz meşguldünüz, bu yüzden gizliliğin hoşunuza gideceğini düşündüm ve Flint ile Freya'ya mahremiyetlerini sağladı."

Flint ve Freya, o gece kaçırdığım şeyi merak etmeme neden olan gizli bir gülümseme paylaştılar.

"Şimdi, herkes perdeleri çekmeye odaklansın."

Ne kadar denersem, Zak'ın bağı zorlayarak, şeffaf kalarak her birimize kolayca ulaşabildiğini o kadar fark ettim. Gage hayal kırıklığını hırlayarak dile getirdi.

Zak derin bir nefes aldı, sakinliği bağımız aracılığıyla hepimize ulaştı. "Bunu bir pencere ve perde gibi düşünün. Kumaş her şeyi engellemez, ancak ışık ve havanın ne kadar geçeceğini filtreler. Güçlü bir rüzgar esintisi — bağımızdakiler tehlikede olduğunda olduğu gibi — yine de pencereden perdeyi geçerek içeri girer. Fırtına geldiğini anlarız. Ancak sakın bir günde, perdenin arkasındaki her ayrıntıyı kolayca göremeyiz."

Birkaç dakika pratik yaptık, Zak bağımız aracılığıyla bizi itip kakarak başarılı olup olmadığımızı anlamamıza yardımcı oldu. Bağ şimdi farklı hissediliyordu — hala oradaydı, ama daha sessiz, daha sakin, daha kontrol edilebilirdi.

"Harika," Zak'ın onayı, hayalimdeki pencerenin hemen dışında, üzerine çektiğim perdeden bile görülebiliyordu. "Bunda daha iyi hale geldikçe, gerekirse diğerlerinin perdelerini kapatmalarına yardımcı olabileceksiniz, tabii onlar karşı çıkmazsa."

Pratik yaparken bir ara, o ve Freya birbirlerinden ayrılmışlardı. Şimdi ona dönerek ellerini tuttu.

"Freya." Zak ona dönerek sesini yumuşattı. "Bunu bana zorla yaptırmadın. Senin bağıın olarak, cadı topluluğumda olduğumdan çok daha mutlu ve tatmin olmuşum."

Kız onun kollarına girdi ve o da onu sıkıca sarıp sardı.

"Burada olduğun için mutluyum," diye fısıldadı.

Zak başını onun başına yasladı. "Coven'da bana hiçbir şey gibi davranıyorlardı. Güvenilmez bir melez. Onlar..." Yutkundu. "Bana, diğerlerinden daha değersiz olduğumu hissettirdiler."

Bağıımızdan bir endişe dalgası geçti ve baktığımda Flint kaşlarını çatmıştı.

"Tıpkı Ironwood'un bana yaptığı gibi," diye fısıldadı Freya, diğer melezin yüzüne dokunmak için elini uzattı.

Onları birlikte izlerken, Zak hakkındaki kalan şüphelerim dağıldı. Onun gerçek acısını görmek için bağı ihtiyacım yoktu — yıllarca süren istismar ve izolasyonun yol açtığı türden bir acı. Freya'nın gözlerinde ilk tanıştığımızda gördüğüm acı.

Kurtum inleyerek ikisini de teselli etmem için beni dürtüyordu. Ama Zak'a karşı hissettiğim bu duygular bana çok yabancıydı, onlara göre hareket edemedim.

Ben geri çekilirken, Heath ikisine de yaklaştı. "Görünüşe göre tam da ait olduğun yerdeymişsin."

Flint de onlara katıldı ve Freya'yı arkadan sıkıştırdı.

Heath, Zak'ın omzuna elini koydu. Bu sefer bağı sessiz kaldı, ama kurt burnum çekiciliğın kokusunu aldı. İçimdeki kurt, sürünün diğer üyelerinden dayanışma ve rahatlık arayarak öne çıktı, onlara katılmak istedi.

"O haklı. Hepimiz burada dışlanmışız," dedi Freya, parmak uçlarına yükselerek Zak'ı nazikçe öptü — ikisini öpüşürken ilk kez görüyorduk.

Dudakları ayrıldığında, sanki o anı yıllardır beklemiş gibi titreyerek nefes verdi. Freya onun gözlerine baktı ve bağı aracılığıyla ona sevgisini döktü.

Onun gözlerini kaçırmadan bakışlarını karşılayabilmesi beni etkiledi. İkisi de alfa değildi ve Freya'nın Odinswolf'u doğal bir rütbeye sahip değildi.

Flint ekledi, "Fern ve Frost Fang'a olanlardan çok önce hepimiz dışlanmıştık."

"Anlıyoruz." Heath başını salladı. "Biz uyumsuzlar birbirimize destek olmalıyız."

Sadece Gage ve ben ayrı duruyorduk. Birbirimize baktık ve ikimizin de aynı şeyi düşündüğünü hissettim. Onun acısını dindirmek istesem de, Zak bize hala her şeyi anlatmamıştı. Kurtlarımız tanışana kadar, o sürüye katılmaya hazır değildi.

Bölüm 14

Freya

Üç kişilik çadırın içinde Heath ve Flint'in sıcak bedenlerinin arasına kıvrılmıştım. Karanlık geçici kampımızı sarmıştı. Düzenli nefes alıp vermelerinden, beni çok geç saatlere kadar uyandırarak ilgilenip sonra nihayet uykuya daldıklarını anladım. Vücudum hoş bir şekilde ağrıyordu, ama zihnim sakinleşmek istemiyordu.

Gün, sürprizlerle doluydu. Zak'ın Bağlantı hakkında verdiği açıklamalar, sormaya korktuğum soruların cevaplarını vermişti. Heath, Flint ve ben, eğlenirken Zak'ın öğrettiklerini uygulamış ve aramızdaki büyücüye daha fazla güven duymaya başlamıştık.

Bağlantımız aracılığıyla uzandım ve hemen diğer melezin uyanık ve huzursuz olduğunu, kampın dışında iki ayak üzerinde bir yerlerde dolaştığını hissettim. Hâlâ kurt halini bizden gizliyordu.

Gage'e, kurtunun alfa değil beta olduğu için korktuğunu itiraf ettikten sonra, Zak'ın dönüşüp bizimle birlikte koşması için yeterince güven inşa edebileceğimizi ummuştum, ama şu ana kadar mesafesini korumuştum.

Sonra Rowan ile olan bağımlı hissettim ve onu kurt formunda vahşi doğada koşarken hayal ettim. Daha önce ona bize katılmasını teklif etmiştim, ama o kibarca reddetmişti.

"Koşmam lazım," demişti, altın rengi gözleri uzaklara bakıyordu. "Zak ile mi ilgili?" diye sormuştum, rahatsızlığını hissederek.

O zaman bakışlarımız buluştu, dürüst ve tedirgin. "Evet. O bizimle koşana kadar ona ve ona karşı hislerime tam olarak güvenemem."

Hemen anlamıştım. Kurtlar için birlikte koşmak, kelimelerle ifade edilemeyen bir bağ kurardı. Karakteri ortaya çıkarır, güveni tesis eder ve sadakati pekiştirirdi. Zak bize kurtunu gösterene kadar, temel bir parça hep eksik kalacaktı.

Flint uyurken, parmaklarım onun ay ve yıldız dövmesini boş boş izlerken iç geçirdim. Keşke Zak, bağlanma hakkında olduğu kadar kurtluğu hakkında da açık olabilseydi... Belki o zaman diğer eşlerim de benim içgüdüsel olarak ona güvendiğim gibi güvenirlerdi.

Düşüncelerim daha önceki konuşmamıza kaydı. Sadece zihnimin penceresini nasıl kapatacağımı değil, son eşimin nasıl benim Bağlım olabileceğini de düşünüyordum. Başka bir Odinswolf.

Altı eş. Bu sayı hala imkansız görünüyordu, ama hepimizi işaret eden yıldız ışığı bunu doğruluyordu. Orada bir yerde, altıncı eşim de aynı yıldızların altında yürüyordu, belki de benim onu düşündüğüm gibi o da beni düşünüyordu.

Birdenbire aklıma bir düşünce geldi: Eğer o da benim gibi bir Odinswolf ise, belki de rüya yürüyüşü yapabilirdi. Belki... onu bulabilirdim.

Daha önce hiç kasıtlı olarak rüya yürüyüşü yapmamıştım. Önceki deneyimlerim kazara olmuştu — ilk kızgınlık dönemimde Rowan'ın rüyamda beni kovalamasına izin vermek, Rowan'ın kabusuna girmek ve son kızgınlık dönemimde Zak'ı kendime çekmek. Ama Zak bana büyümü kontrol etmeyi öğretmişti. Benzer ilkeleri rüya yürüyüşüne uygularsam ne olur?

Gözlerimi kapattım ve Zak'ın bir keresinde önerdiği gibi nefesime odaklandım. İrademi dünyaya zorlamak yerine, içimden akan enerjiyi yönlendirmem gerekiyordu. Kalkan büyüsünde olduğu gibi, niyetimi belirlemeli ve sonra büyü'nün doğal seyrini izlemeliydim.

Altıncı eşiyle tanışmak istiyorum, diye düşündüm uyku beni sararken.

Nefesim düzeldi ve eşlerimin arasında rahatladım, rüyalarımın daha önce hayal bile edemediğim olasılıkları açarken onların beni koruyacağını biliyordum.

Uyku beni içine çekerken, içimdeki kurda seslendim: "*Bana Odinswolf eşi mi göster.*"

Rüyaların başladığı ara aleme kaydım. Bilinçsizliğin akıntısına kapılmak yerine, etrafımdaki dünya değişirken ben farkında kaldım. Flint ve Heath'in sıcak bedenleri kayboldu, yerini sınırsız, sisli bir gri uzanım aldı. Ayak bileklerimin etrafında dönen şekilsiz bir sisin içinde tek başıma duruyordum.

Aşağı baktığımda, kendimi basit, soluk mavi bir elbise giymiş görünce şaşırdım. Rüzgar tenimi okşuyordu, ama soğuk ya da sıcak hissetmiyordum. Çıplak ayaklarımın altındaki rüya malzemesi yeterince sağlamdı, ama ona zemin diyemezdim.

Rüya yürüyüşü böyle miydi? Hiçbir fikrim yoktu.

"Merhaba?" diye sisin içine seslendim.

Sesim hem çok uzak hem de çok yakın geliyordu, sanki doğa kanunları burada geçerli değilmiş gibi.

Cevap gelmedi, ama sis dağılmaya başladı. Tereddütle, ellerimle onu şekillendirmeye çalıştım, sağlam bir şey oluşturmaya odaklandım... bana eşime giden yolu gösterebilecek bir şey. Sis dokunuşumla dağıldı ve önümde uzanan bir yol oluşturdu. Bu küçük başarıdan cesaret alarak gülümsedim.

Nereye gitmeliyim?

Gözlerimi kapattım, niyetime tekrar odaklandım, ama içimdeki kurda seslendim.

Bana kurt doğamı paylaşan kişiyi göster. Altıncı yıldız ışığıyla işaretlenmiş olanı.

Gözlerimi açtığımda, yol yukarı doğru uzanan bir patikaya dönüşmüştü. Sis inceldi ve karla kaplı bir dağ yamacı ortaya çıktı. Uzun çam ağaçları yıldızlarla dolu gökyüzüne uzanıyordu

gökyüzüne uzanıyordu ve ay — imkansız derecede dolunay ve yakındı — el değmemiş manzaraya gümüş ışık saçıyordu. Rüyamın zamansızlığında saatler sürmüş gibi yürüyerek ilerledim.

Bir kuzgunun sert sesi dikkatimi yukarı çekti. İki büyük, siyah kuş başımın üzerinde daireler çiziyordu, kanatları parlak, yıldızlı gökyüzüne karşı koyu renkteydi. Biri alçaldı, akıllı gözleri benimkilerle buluştu ve sanki beni takip etmem için işaret edercesine önümden uçtu.

Rüya artık daha gerçekçi geliyordu, çıplak ayaklarımın altında kar çıtır çıtır sesler çıkarıyordu ama soğuk hissetmiyordum. Kuzgunun izini takip ederek patikadan yukarı doğru ilerledim. Yükseldikçe her şey daha gerçekçi hale geliyordu. Çam ağaçlarının kokusunu alabiliyordum, ciğerlerimde ince dağ havasının hafif direncini hissedebiliyordum.

Yolun bir virajını döndüm ve durdum. Orada, ağaçlarla çevrili küçük bir açıklıkta, güzel bir beyaz kurt duruyordu. Ay ışığı kürkünde parıltıyordu, karın üzerinde neredeyse ışık saçıyordu. Ama beni asıl büyüleyen gözleriydi — kurt formunda bile şaşırtıcı derecede maviydi.

Odinswolf'un eşi, diye fısıldadı içimdeki kurt, onu hemen tanıdı.

Saf beyaz kurt bana sabit bir şekilde baktı, ne ilerledi ne de geri çekildi. O mavi gözler zeka, güç ve daha fazlasını barındırıyordu — tanıma.

"Bu bir rüya," dedim yumuşak bir sesle. "Ama benimle konuşabilirsin."

Kurtun etrafındaki hava parıltıyordu ve onun yerine çok uzun boylu, kaslı, kuzey iklimlerini andıran soluk tenli bir adam belirdi. Omuzlarına kadar uzanan sarı saçları ve aynı buz mavisi gözleri şimdi insan yüzünden beni inceliyordu. Yirmili yaşların sonlarında, muhtemelen benden sadece bir iki yaş büyük, güçlü İskandinav özellikleri ve sessiz bir yoğunluk havası vardı.

Rüyaların imkansızlığı içinde, hareket ettiğinde, sihirli bir şekilde önümde giysiler içinde belirdi — kalçalarını saran kot pantolon ve yıpranmış bir flanel gömlek. Bu haliyle

kendini tamamen rahat hisseden birinin kendine güveniyle taşıyordu.

"Beni buldun," dedi, sesi derin ve aksanlıydı. "Bekliyordum."

Ve gülümsediğinde, göz kamaştırıcıydı. Onu, altıncı arkadaşımı izlerken midemde bir şey kıpırdadı. Memnun gülümsemesi çok samimi görünüyordu, tüm yüzünü aydınlatıyordu.

İleri adım attım, kendimi çekilmiş hissettim. "Yıldız ışığını gördün mü?"

O başını salladı, sanki gördüğüne inanamıyormuş gibi yüzümü inceledi.

"Neredeyse bir hafta önce. Şanslıydım, yıldız ışığı üzerime düştüğünde vahşi doğada yalnızdım." Dövmenin olduğu yeri, omzuna dokundu. "O zamandan beri seninle tanışmak istiyordum."

"Ben Freya."

"Ben Torsten. Ama istersen bana Tor diyebilirsin." Bana yaklaşarak beni merakla inceledi. "Bu kıtada türümüzün sonuncusu olduğumu düşünmeye başlamıştım."

Onun benim kadar mirasımız hakkında bilgi sahibi olmadığını umuyordum.

"Sen bir Odinswolf'sun," dedim ve o başını salladı. "Ailenizi tanıyor muydunuz?"

"Evet." Gözleri duygu ile parladı. "Babam bir Lokiswolf'tu. Annem bir Odinswolf'tu ve onun kanı damarlarında akıyordu. Babam öldükten sonra, annem ve ben vahşi doğaya kaçmak zorunda kaldık. Ben dönüşmeden önce beni korumak için öldü."

"Üzgünüm," dedim yumuşak bir sesle, sanki zaten bir eş bağı paylaşıyormuşuz gibi onun acısını hissederek. "Ben küçükken ailem öldü, bu yüzden yakın zamana kadar ne olduğumu bilmiyordum. Asla dönüşemeyeceğimi sanıyordum."

"Senin için çok zor olmuş olmalı." Sözleri, Odinswolf'ların ne kadar yanlış anlaşıldığını anladığımız için acıyla doluydu.

"Öyleydi, ama eşlerim sonunda dönüşeceğime inandılar ve ben de dönüştüm."

Sanki kendine bir şeyi onaylar gibi başını salladı. "Diğer yıldız ışınları."

Yavaşça etrafımda daireler çizdi, hareketleri zarif ve kararlıydı. Duruşunda hiçbir tehdit yoktu, sanki görünüşümün her ayrıntısını ezberliyormuş gibi sadece hayranlık vardı.

"Onların düştüğünü gördüm, ama çok uzaktaydım, kimi işaret ettiklerini göremedim. Odinswolflar her zaman birden fazla eş alırlar. Yıldızlar genellikle yolumuzu gösterir."

Odinswolf eşimin zaten bir eşi olup olmadığını ilk kez merak ettiğimde şaşkınlık beni sardı.

"Sen..."

"Hayır," ciddi ifadesini yumuşatan gülümseme, benim de gülümsememe neden oldu. "Sen benim ilk eşimsin, Freya. Diğer beşini de tanımak için sabırsızlanıyorum."

Sonra yüzünde hafif bir değişiklik oldu — kendinden emin görünüşünün altında bir anlık tereddüt belirdi.

"Onlar seni olduğu gibi kabul ediyorlar mı? Eşlerin?"

Bu soru, onun muhtemelen kastettiğinden daha fazlasını ortaya çıkardı. Onun da benim gibi doğası nedeniyle reddedildiğini hemen anladım.

"Öyle," diye cevapladım, ona yaklaşıp. "Howling Echo diğer sürüler gibi değil. Hepimiz bir şekilde dışlanmışız."

Kaşları kalktı. "Howling Echo mu? Onları duymuştum — bölgesi olmayan, doğuştan haklarını reddeden alfa kurtların olduğu bir sürü."

"Biziz," gülümsedim. "Son zamanlarda bazı değişiklikler yaşadık ama."

Bir kuzgun, daha alçaktan daireler çizerek, cızırtılı bir ses çıkardı. Yakındaki bir çam dalına kondu ve karanlık, zeki gözleriyle bizi izledi.

"Arkadaşların mı?" diye sordum, kuşlara doğru başımı sallayarak.

Tor'un dudakları kıvrıldı. "Gözlerim ve kulaklarım. Odin'in Huginn ve Muninn vardı — Düşünce ve Hafıza. Benim birçok arkadaşım var."

"Değişkenler mi?" diye sordum, ama o başını salladı.

"Çok güzeller," dedim, bir başka kuzgunun ilkinde yakın bir yere konmasını izlerken.

Durakladı, ifadesi ciddileşti. "Onlar, bizim gibileri aramama yardım ediyorlar. Yıllardır sürüler arasında seyahat ederek, emir almayan, kurt formunda mavi gözlü kalan kurtların hikayelerini arıyorum."

"Ve buldun mu? Benden başka?"

Başını salladı, gözlerine hüznün çöktü. "Hayır. Sadece hikayeler, fısıltılar. Bir süre sonra, yalnız olduğumu düşünmeye başladım."

İtirafındaki kırılma içimde derin bir şeyleri dokundu. O yalnızlığı biliyordum, Howling Echo'yu bulana kadar tüm hayatım boyunca hissetmişim.

"Artık yalnız değilsin," dedim yumuşak bir sesle.

Etrafımızı saran rüya ormanı enerjiyle nabız gibi atıyor gibiydi — sadece benim büyüm değil, onun büyüğü de, aramızdaki boşlukta buluşup karışıyordu. Kuzgunlar kanatlarını açtı ve siyah tüylerin oluşturduğu bir girdap içinde uçarak bir anlığına görüşümü engelledi.

Onlar kaybolduğunda, manzara değişmişti. Artık imkansız derecede yüksek bir dağın tepesinde duruyorduk ve uçsuz bucaksız bir manzaraya bakıyorduk. Aşağıda, tanıdığım topraklar uzanıyordu — Frost Fang, Moonblessed, Ironwood ve adını bilmediğim diğerleri.

"Ne oluyor?" diye sordum, bu görüntünün kehanet niteliğini hissederek.

"Bu Odin'in lütuflarından biri," diye cevapladı Tor, omzuyla omzuma değerek yanıma geldi. "Hliðskjálf'tan, yüksek tahtından, Dokuz Dünyayı görebilirdi."

Aşağıdaki topraklar, haritadaki bölgeler gibi mavi, yeşil, kırmızı gibi farklı renklerle parlamaya başladı. Biz izlerken renkler değişti, aralarındaki sınırlar bulanıklaştı.

"Sürüler değişiyor," diye fısıldadım.

Tor başını salladı. "Bu ittifakların kurulmasına yardım ediyorsun, Freya."

Ama sonra güneydoğudan karanlık ve uğursuz gölgeler manzarayı kapladı. Batıdan da başka bir devasa gölge geldi, ilerledikçe renkli ışıkları yutarak aradaki sürü topraklarını sıkıştırdı.

"Denraider," diye homurdandı Tor, bu kelime tanıma ve nefretle doluydu.

Gölgeler birleşmeden önce, ışık noktaları belirdi —  nce bir tane, sonra bir tane daha, sonra onlarca, yüzlerce. Yıldızlar gibi karanlığı delip geçtiler, gölgelere karşı savaştılar ve ışıkları parlak bir şekilde birleşene kadar onları yakıp yok ettiler.

"Bu ne anlama geliyor?" diye sordum, ama içimden bir ses cevabı biliyordu.

"Birlik," dedi Tor basitçe. "Sürü bir arada duruyor."

Görüntü kayboldu ve bizi karlı açıklığa geri getirdi. Tor'un ifadesi düşünceli, neredeyse saygı dolu idi.

"Böyle bir şey hiç görmedim," itiraf etti. "Gücün... olağ n st ."

"Hepsi benim sayemde olamaz," diye itiraz ettim. "Kısa süre önce

"Bir arkadaşım büyücü," diye açıkladım. "Bana büyü konusunda yardım ediyor. Aynı kavramların burada da geçerli olup olmadığını görmek istedim."

"Arkadaşlarımdan biri büyücü," diye açıkladım. "Bana büyü konusunda yardım ediyor. Aynı kavramların bazılarının burada da geçerli olup olmadığını görmek istedim."

"Bir büyücü m ?" Yüzünde gerçek bir şaşkınlık belirdi. "Ve bir kurt şekil değiştiren olarak onu kabul ediyor musun?"

"Aslında ikimiz de meleziz. Yarı büyücü, yarı d n ş m c ."

"Peki diğer arkadaşların?"

Yumuşak bir kahkaha attım. "Dört alfa kurt şekil değiştiren. Bu... her zaman kolay olmadı."

"Dört alfa ve bir büyücü melez," diye başını salladı, açıkça etkilenmişti. "Ve şimdi ben, bir Odinswolf. Oldukça sıra dışı bir sürü topladın, Freya."

"Howling Echo geleneklere bağlı bir grup değildir."

Yüzü ciddileşti. "Geleneksel sürü yapıları bizim türümüz için zaten işe yaramaz. Alfa'lar güç kullanarak itaat emrederler..." Başını salladı. "Bu gerçek liderlik değildir."

"O zaman nedir?" Onun bakış açısını merak ederek sordum.

"Odinswolves alfa'ları ve betaları tanımaz. Biz sadece eşitleri görürüz, hakimiyetle değil, seçimle birbirimize bağlıyız. Liderlik, bilgelik ve saygıyla kazanılır," diye tereddüt etmeden cevapladı. "Kurtlar, zorlandıkları için değil, kendi seçimleriyle birlikte koşarlar."

Sözleri, Flint'in bir keresinde bana atalarının inançları hakkında anlattığı bir şeyi hatırlattı: Şefler, güç ve hakimiyetle değil, cesaret ve alçakgönüllülükle şef olurlar. Ve tek başlarına değil, şifacı erkek ve kadınların ve konseylerin yardımıyla yönetirler.

"Geleneksel sürü hiyerarşisine hiç uyum sağlayamadım," diye devam etti Tor, yüzünde bir gölge belirdi. "Alfa komutlarına direnmem beni... sorunlu hale getirdi."

"Tanıdığım bir sürü mü?" diye sordum.

"Snow Moon sürüsü. Kanada'da coven kuralı yerine sürü kanunlarına göre yönetilmesine izin verilen birkaç sürüden biri." Çenesi sıkılaştı. "Babam öldükten sonra onun yerini almamı istediler, ama ben reddettim. Hayatımı makinelerin kölesi olarak, olmadığım biri gibi davranarak geçiremezdim."

Sözlerinin ardındaki acı belliydi — alfa erkeklerin yönettiği ve şekillendirdiği bir dünyaya uyum sağlamaya çalışan bir Odinswolf'un mücadelesi. Bunu çok iyi anlıyordum.

"Bir şey sorabilir miyim?" Bir süre sonra sordum. "Ne istersen."

"Odinswolf olmanın dışında... bir kurt şekil değiştirenin şekil değiştirememesinin ya da bununla mücadele etmesinin bir nedeni var mı?"

Tor soruyu düşündü, başını hafifçe eğdi. "Dönüşmeyi engelleyen ya da önleyen lanetler olduğunu duydum, ama hiç böyle birine rastlamadım. Bildiğim kadarıyla bunlar sadece söylentiler. Annem bir keresinde, istismardan o kadar zarar görmüş bir dönüşümcüden bahsetmişti ki, hayvanıyla olan bağını kaybetmişti.

yanında. O... sürünün içinde kalırsak bana da aynı şeyin olacağından korkuyordu. Yani, belki fiziksel ya da duygusal bir travma.

Onun cevabı düşüncelerimi Zak'e geri götürdü. Onun coven'ı ona ne yapmıştı? Arkadaşlarım bana şüphelerini anlatmışlardı ve Flint, Zak'in kabusunu gördükten sonra, Zak'in coven'ının onun kurtuna olanlardan bir şekilde sorumlu olduğuna inanmıştı. Zak, onlara kötü davrandıklarını ima etmişti... Ve biz de tüm bu süre boyunca, onun zavallı, istismara uğramış kurdu hakkında onu sorguya çekip durmuştuk. Ya dönüşmek istiyordu da yapamıyorsa?

"Neden soruyorsun?" Tor yüzümü inceleyerek sordu.

"Sadece merak ettim," diye cevapladım, Zak'ın sırlarını paylaşmaya hazır değildim
sırlarını paylaşmaya hazır değildim.

Tor, mahremiyetime saygı göstererek başını sallayarak kabul etti. Aramızdaki rahatlık dikkat çekiciydi — sanki dakikalar değil, yıllardır tanışıyormuşuz gibi. Odinswolf mirasını paylaşmamızdan mıydı? Yoksa daha derin bir şey mi?

Bunu öğrenmek istedim, tercihen rüyalarımızın dışında.

"Neredesin?" diye sordum.

O içini çekti. "Yıldız ışınları düştükten sonra, sizi bulmak için kuzgunlarımı gönderdim, ama okyanusun öbür tarafında olabilirsiniz.

Denraider'ın son fetihleri, onları tam olarak benimle senin arasına yerleştirdi.

Tor'la yakında yüz yüze görüşme umutlarım suya düştü. Yalnız bir kurt olarak bize ulaşamıyorsa, yeni sürgün edilmiş sürü arkadaşlarımızdan hayatını tehlikeye atarak ona gitmelerini nasıl isteyebilirdim?

O benim üzüntümü hissetti. "Biraz zaman tanı. Ana güçleri yeni fetihlere yöneldiğinde, fethedilen bölgelerden gizlice geçmeyi umuyorum. Bu arada, birden fazla eşi olan başka bir dişi şekil değiştiren hakkında bazı söylentileri araştırmaya gittim. Belki o bir Odinswolf olabilir diye ummuştum, ama söylentileri takip ederken neredeyse eski sürümün yanına kadar gittim ve yanlış izi takip ettiğimi anladım."

Eski sürüsünden tekrar bahsettiğinde aklıma bir şey geldi. "Dur... Jasmine ve eşlerini tanıyor musun? Muhtemelen onlardan bahsediyorlardı. O bir Odinswolf değil, ama ben de ilk başta öyle sanmıştım."

"Kulağıma tanıdık gelmiyor. Eşlerinin isimlerini hatırlıyor musun?"

"Gabriel, Garreth ve... Grayson," dedim, hatırladığım kadarıyla. "Üç kardeş."

Kafasını salladı ve omuz silkti. "Kar Ayı sürüsü çok büyüktür ve ayrılmadan önce sürü arkadaşlarımla fazla vakit geçirmekten kaçındım."

"Bize ne kadar sürede ulaşabilirsiniz?" diye sordum.

Batıya, bizim gördüğümüz gölgenin olduğu yere doğru baktı. "Denraider'ın hareketlerine bağlı, ama onların beni durdurmasına izin vermeyeceğim. Artık kuzgunum tam yerinizi tespit etti, beni hiçbir şey engelleyemez."

Sözleri beni rahatlatmadı. Aksine, Denraider'ın pençelerine doğru koşacağından endişelendim.

"Ya da Jasmine ve arkadaşlarını ziyaret edebilirsin," önerdim. "Onlara benim arkadaşım olduğunu ve beni aradığını söyle. Sana erzak verebilirler. Hatta aracın yoksa bir araç bile verebilirler. Ona borcum olduğunu söyle."

Jasmine ve arkadaşlarıyla çok fazla zaman geçirmemiştik ama hemen iyi anlaşmıştık. Elinden gelirse yardım ederdi, bunu biliyordum.

Rüya kenarlarından dalgalanmaya başladı, karlı manzara sisin içinde kayboldu.

"Uyanıyoruz," dedi Tor, sesinde hayal kırıklığı belirgindi.

Rüya bitmeden önce bağlantı kurmak için içgüdüsel olarak ona uzandım. Parmaklarım onun güçlü çenesinden kaydı ve aramızda geçen tanıma şokunun etkisi elektrik gibiydi. Eli, solan rüya manzarasına rağmen sıcak ve sağlam bir şekilde benim elimi kapattı.

Gözleri benimkilerle buluştu, yoğun ve kalbimdeki özlemi yansıtan bir şeyle doluydu. "Sen de yalnız değilsin, benim Odinswolf dostum. Hiç yalnız olmadın."

Gülümsedim ve onu öpmek için kalktım, ama sisli bir boşluk bizi ikiye ayıran buz parçaları gibi, çelişkili akıntılarla birbirinden uzaklaştırıyordu. Rüya etrafımızda kayboldu, orman ve kar, bizi birbirimizden uzaklaştıran bir sis denizine dönüştü.

Ancak onun sabit sesi, sanki hemen yanımda duruyormuş gibi bana ulaşmaya devam etti. "Rüyalar, birbirimizi düzgün bir şekilde sahiplenene kadar bizim bağımız olacak. Beni tekrar bul," dedi acil bir sesle, uzaklaşırken küçülerek.

"Bulacağım," diye söz verdim.

Son gördüğüm şey, umutla parlayan buz mavisi gözleri ve koruyucular gibi başımızın üzerinde dönen kuzgunlardı.

Bölüm 15

Gage

Geçici kampımızda son turumu yaparken gece havası hafif bir soğukluk içeriyordu. Moonblessed'in duvarları uzaktan görünüyordu ve kaybettiğimiz toprakları sürekli hatırlatıyordu. Sürgün edilen sürü üyelerimiz ateşlerin etrafında toplanmış, gelecekle ilgili belirsizliklerle dolu sessiz sohbetler ediyorlardı. Sürüyü korumak ve ihtiyaçlarını karşılamak zorunda olduğum için huzursuz hissediyordum ve Frost Fang alfalarına gidip devriye görevlerini yerine getirip getirmediklerini kontrol etmeye karar verdim.

Ama Heath'in bu gece için başka planları vardı.

"Alfalar her şeyi kontrol altında tutuyor," dedi, yanıma yaklaşarak. "Bu gece dinlenmenin zamanı geldi."

Dikkatle kontrol ettiği arzusu, garip bir şekilde umut gibi hissettiren bir şeyle karışarak Bağlantı aracılığıyla beni sardı. Zak bize daha fazla şey öğretmeden önce bile, Heath her zaman Bağlantı'da ifşa ettiklerini en iyi kontrol eden kişi olduğu için, duygularını kasten belli ettiğini biliyordum.

Ama bunu daha fazla analiz edemeden, bir hareket gözüme çarptı. Zak iki çadırın arasından çıktı, koyu teni ateşin ışığında parlıyordu. En yeni Bağlımızın bakışları anında itaatkar bir şekilde yere indi, ama ben onun gözlerindeki ateşi yakalamadan önce.

"Alfalar," diye mırıldandı geçerken.

Heath'in arzusu doruğa çıktı ve kurtum dışarı çıkıp oynamak için yalvarırken ben de hırıldadım. Zak'in dünkü açıklamalarına rağmen, büyücüye hala tam olarak güvenmiyordum. Heath'in ona bakışı...

Zak, toplantı çadırının yakınında kurulan küçük uyku çadırlarından birine girene kadar ona sert bir bakış attım. Kulak mesafesinden uzaklaştığımızda Heath dirseğimden tutup beni durdurdu.

"Bu yüzden mi onu sürüye almıyorsun?" Heath'in sesinde keskinlik vardı. "Ona nasıl baktığımı fark ettin diye mi?"

"Hayır," diye homurdandım, ama ikimiz de bunun tamamen doğru olmadığını biliyorduk. Heath'in Zak'a karşı hisleri varsa, aramızdaki ilişkiyi nasıl düzeltebilirdim?

Heath'in Zak'a aşık olduğunu biliyorken, aramızda gelişen şeyi nasıl çözebilirdim? Heath'in büyücüyle birlikte olduğunu düşünmek, göğsümü istemediğim bir şekilde sıkıştırıyordu.

"Gage," diye uyardı Heath, bana yaklaşıp, kokusu ciğerlerimi doldurup dizlerimi titretmeye yetecek kadar yaklaştı.

Heath'i yakalayıp yere atmak ve ona boyun eğdirmek istedim, böylece ona karşı gerçek hislerimi görebilirdim. Ama fikrimi değiştirirsem ona haksızlık olurdu. Ya ben Heath gibi biseksüel değilsem?

"İkiniz yatmaya geliyor musunuz, gelmiyor musunuz?" Freya'nın zihinsel sesi ikimize de ulaştı.

Sesindeki heyecan, onun ve Heath'in bunu planladığını gösterdi. Kurt tarafım manipüle edildiği için öfkелendi, ama bir başka tarafım Heath'in gözlerindeki meydan okumayı sevdi.

"Pantolon giymediğimi söylemeli miyim?" Freya, ikimiz de hemen cevap vermediğimiz için alaycı bir şekilde sordu.

"Bu kötü bir fikir olabilir," diye uyardım, ama yine de onu en büyük uyku çadırlarından birine doğru takip ettim.

Heath'in sessiz kahkahası tüylerimi diken diken etti. "En iyi fikirlerin öncesinde hep böyle dersin."

Freya çadırın içinde tek başına bekliyordu. Battaniyelerin üzerine çapraz bacaklı oturmuş, üzerimde sadece benim gömleğim vardı.

Onu benim kıyafetlerimle görmek sikimi titretti. Giydirirken ne yaptığını çok iyi biliyordu.

Heath ve Freya ikisi de bana baktı ve ben botlarımı çıkarmak için eğildim, Heath ile keşfetmeye cesaretimi toplamaya çalışıyordum. Bu fırsatı bana baskı yapmak için değil, bize bir fırsat vermek için bilerek yaratmışlardı.

Ama Heath gibi deneyimli birine ne sunabileceğimi hala bilmiyordum. Zak'ın sözleri aklıma geldi: *"Eğer birlikte frot yapmak istiyorsan, bunu yapmak için çok daha rahat yolunu düşünebilirim."*

Belki de Heath bu yüzden bu kadar sinirlenmişti. Belki de onların yolundan çekilmeliydim. İkisi de benden çok daha deneyimliydi. Zak, Heath'i benden çok daha iyi memnun etmeyi bilirdi. Heath'i incitmemek için işler yolundayken bırakmalıyım.

Ama o düşünceler, ikisini birlikte gördüğümde parmaklarımın arasından kum gibi akıp gitti. Botlarımı çıkardığımda Heath çoktan çıplak kalmıştı. Freya ona hayranlıkla bakıyor, dudaklarını yalıyordu. Tek hayranı o değildi. Heath sertleşen penisini eliyle kavradı ve sıkarken bana gülümsedi.

"İstedüğün bir şey mi gördün?" diye sordu baştan çıkarıcı bir sesle. "İki şey," diye cevapladım.

Gözlerimi Freya'ya kaydardım, ama onun tepkisi konusunda endişelenmeme gerek yoktu, çünkü parmakları giydiği gömleğimin en üst düğmesine gitmişti.

"Bir şeyler mi?" diye güldü Heath. "Yoksa birileri mi?"

Freya'nın arzusu ikimize de bağımız aracılığıyla aktı ve Zak'ın bize öğrettiği gibi zihnimde uçümüzün etrafına perdeler çektim. O kendini beğenmiş büyücüden bir şey öğrenme düşüncesi bile beni sinirlendiriyordu.

"Sana bir soru sordum," diye homurdandı Heath, dikkatimi tekrar o ana çekti. "Ne istediğini söyle."

İkimiz de çocukluğumuzdan beri belirsizliği öfkeye dönüştürmek, asla zayıflık göstermemek için eğitilmiştik. Ama

Ŗu anda içimi kaplayan duygu öfke değildi. Saf, erimiŖ bir arzuydu.

Ağzım sultanmasına rağmen arzularımı dile getiremeden, elindeki penisine bakarak baŖımı salladım.

"Ŗu anda kararlı bir sürü alfa olmak zorunda değilsin," dedi Freya yumuŖak bir sesle, gergin kararsızlığımı keserek. "Belki bu sefer sadece izleyebilirsin... ve neyin dikkatini çektiğini görebilirsin."

Heath ona doğru yürüdüğünde boğazım kurudu, ellerini yüzüne koydu. Dudakları buluŖtuėunda, beklediğim sert bir öpücük değildi. Heath onu yavaŖa, saygıyla öptü, baŖparmaklarıyla yanaklarını okŖadı.

Heath'in elleri aŖaėı kayarak gömleğin düğmelerini açtı ve ikimizin de görebilmesi için göğüslerini ortaya çıkardığında gözlerimi onlardan ayıramadım. Sonra pcğ keserek dudaklarını boğazına doğru kaydırđı.

Freya'nın gözleri benimkilere takıldı, arzuyla kararmıŖtı. "Bizi izle, alfa."

BaŖlık, kasıklarımı bir anda ateŖledi. Onları daha önce birçok kez birlikte izlemiŖtim, ama bu seferki farklıydı. Daha kasıtlı. Daha tehlikeli.

Heath, Freya'yı kaldırıp battaniyenin üzerine yatırırken kaslarını gerdi. Her hareketi kontrollü bir gücün göstergesiydi. Vücudu her zaman bu kadar çekici miydi? Yoksa ben fark etmemiŖ miydim?

Bağımız sayesinde, Heath'in ağzı Freya'nın göğsünü bulduğunda ve parmakları bacaklarının arasına kayarken ikisinin birleŖen zevkini hissettim. Sırtı kavislenerek meme ucunu dudaklarının arasına daha derine itti. O, onun altında kıvranırken, onun mükemmel vücuduna ilgi gösterdiği manzara...

Penisim kot pantolonuma baskı yapmaya baŖladı, ben de lanet olası Ŗeyi çıkarıp sadece boxerimle kaldım.

Heath baŖını kaldırdı, dudakları Freya'nın teninden ıslaktı. Gözlerindeki a bakıŖ beni fiziksel bir darbe gibi vurdu.

"Ne istediğini söyle, biz sana vereceğiz. Sadece söylemen yeterli."

Ben farkında değilmış gibi davranırken o bana kaç kez öyle bakmıştı?

"Daha fazla göster," diye homurdandım ve yakındaki bir yastığın üzerine çöktüm.

Heath, Freya'nın karnına öpücükler yağdırarak aşağı kayarken, sessiz kahkahası şeytaniydi. Uyluklarının tepesine ulaştığında, Freya inledi ve parmakları Heath'in saçlarına dolandı. Heath'in dili klitorisini bulduğunda, bağları onun zevkiyle doldu.

Omuzlarının kasılmalarından, ellerinin kalçalarını kavrayışından gözlerimi alamıyordum. Her şeye kattığı yoğunlukla onu da aynı şekilde zevke getiriyordu.

"Tadı çok güzel," dedi Heath, başını kaldırarak. Dudakları, Freya'nın uyarılmasından parlıyordu. "Kendin denemek ister misin?"

Freya bana uzandı ve ben karar verdiğimi fark etmeden hareket etmeye başlamıştım. "Buraya gel, alfa."

Heath, ben battaniyenin üzerine oturduğumda topuklarının üzerine oturdu. Her nefes alışında göğsü inip kalkıyordu ve bakışlarım, sabırsızca ilgi bekleyen mükemmel penisine doğru kaymaktan kendini alamıyordu.

Freya, onun ilgisine karşılık vermek yerine beni yakaladı. Küçük eli penisimi kavradığında, içimden bir inilti kaçtı. Heath, Freya'nın beni okşamasını izlerken, aralarındaki bağ aracılığıyla uyarılması doruğa ulaştı.

"İşte böyle," diye fısıldadı kulağına. "Onu bizim için güzelce sertleştir."

Sanki ben zaten sertleşmemişim gibi. Gözlerim tekrar onun penisine kayd, şu anda bu kadar kontrolünü nasıl koruduğunu merak ediyordum. İkisini de yere yatırıp, sırayla, akıllarını başlarından alacak şekilde sikmek istiyordum.

"Onun kucağına çık," dedi Heath, Freya'ya sert bir sesle. "Ona ikimiz için ne kadar ıslak olduğunu göster."

Freya dizlerinin üzerine kalktı, gömleğim omuzlarından kayd. O bacaklarımın üzerine otururken, Heath yanına gelip göğsünü avuçladı ve parmakları arasında meme ucunu yuvarladı.

Freya üzerime yerleşirken ellerim battaniyeye sıkıca tutundum.

Heath'in parmakları arkadan bacaklarının arasına daldı ve beni için onu açtı. Heath'in ağzından ıslanan penisimin başı girişine değdi.

"Bana bak," diye emretti Heath ve gözlerim onun yüzüne kilitlendi. Oradaki saf açlık nefesimi kesmişti. "Bize ne yaptığını izle."

Freya, Heath'i eline alırken aynı anda benim penisin üzerine oturdu. Heath'in üzerinde elinin hareketleriyle benim penisimdeki yukarı aşağı hareketlerini senkronize etti. Bağımızdan akan ecstasy uçümüzün de aynı anda inlememize neden oldu ve Heath'in playboy gülümsemesi beni de gülümsetmişti.

"Devralmak ister misin?" diye sordu Freya, Heath'in penisini bırakarak.

O üzerime kaydı ve Heath, bağımız aracılığıyla ikimizin zevkini hissetmiş olmalıydı, çünkü penisi dokunmaya açmış gibi sallanıyordu.

Heath'e sessiz bir soru ile kaşlarımı kaldırdım ve gülümsemesi genişledi.

"Ellerini üzerimde hissetmek için can atıyorum, alfa," diye itiraf etti ve penisim Freya'nın içinde zonkladı.

"Ona alfa dediğinde hoşuna gidiyor," diye fısıldadı Freya, yüzünde yaramaz bir ifadeyle.

Kükredim ve Heath'in inanılmaz sert sikini kavradım. Açı alıştığım gibi değildi, ama kısa sürede bir ritim buldum ve Freya da onu yukarı aşağı hareket ettirirken bana uyum sağladı.

"Siktir," diye inledim, bağımız aracılığıyla kimin zevkini hissettiğimi tamamen yitirmişken.

Freya ayağa kalktı ve Heath'in kaşları, elini yüksek sesle kıcına vururken yukarı kalktı. Elini aşağı doğru hareket ettirirken, Freya titreyerek inledi. Bir sonraki yukarı hareketinde, eli benim uzunluğumu kavradı ve Freya aşağı kaymadan önce beni ovuşturdu. Heath arkadan parmağını ona sokmadan hemen önce şoktan inledim.

Çifte his onu çığlık attırdı, duvarları kasıldı. Bağımız sayesinde her şeyi hissettim — doldurulmanın verdiği zevk, onu anlamsız inlemelere indirgediği için Heath'in tatmini, onun sıcaklığına girme ihtiyacım.

"Siktir," diye nefes aldı Heath. "Çok iyi."

Ben onu okşarken ve Freya üzerimde hareket ederken, Heath'in serbest eli göğsümden aşağı kaydı. Dokunduğu yerde elektrik kıvılcımları çaktı. Bu, hepimizin içgüdülerimize kapılıp onu tekrar tekrar tatmin etmeye çalıştığımız zamanki onun sıcaklığı gibi değildi. Bu kasıtlı bir keşifti, her dokunuş anlam yüklüydü.

Heath beni battaniyenin üzerine itti ve onun penisi elimden kayarken ben bir homurtu çıkardım. Freya'nın güzel göğüsleri üzerimde zıplıyordu, ama Heath'le temasımı kaybetmek bir uzvumu kaybetmek gibiydi. Onu hala bağımızda hissedebiliyordum, ama daha fazlasını istiyordum. İtiraf edemeyeceğim bir şey istiyordum. Henüz değil.

Heath onun arkasına geçti. Freya kalçalarını sallarken, Heath'in parmağı da ona eşlik ediyordu. Heath sadece izlerken Freya'nın beni sikmesine izin vermek beni sinirlendiriyordu, ama daha fazlasını istemek için çenemi açamıyordum.

Bu, keşfedilmemiş bir bölge gibi hissettiriyordu. Freya'nın mükemmel vücudu üzerimde hareket ederken ve Heath'in aç gözleri üzerimdeyken, ayartılmaya teslim olmak, üçlümüzün bizi başka nereye götüreceğini görmek istedim.

"O henüz hazır değil," diye fısıldadı Freya, Heath'in söylemediği soruyu, ve ben bunun doğru olmaması için dilek tutarak hırıldadım.

"Hala ikinizi de hissetmek istiyorum," dedi Heath, sesini alçaltarak onun arkasına dizildi.

"Evet," diye inledi Freya. "Lütfen. Doldurun beni, alfa ları."

Heath parmağını çekerek sırtarak günahkar bir gülümseme attı.

"İkimize de hazır mısın, küçük kurt?" "Oh, lütfen evet," diye inledi Freya.

"Beni sana karşı hissetmeye dayanabilir misin?" diye meydan okudum, sonunda tanıdık bir ortama döndüğümüz için sesimi bulabilmişim.

"Bunu yapabilir misin?" diye sordum.

Gözleri karardı. "Bunu öğrenmenin tek bir yolu var."

Heath, bacaklarımın arasına yerleşirken hareketlerini dikkatli yapıyordu. Bir şişe kayganlaştırıcı açtı ve Freya, onu Freya'nın üzerine sürerken inledi.

"Rahatla," diye fısıldadı Heath Freya'ya, ama gözleri benimkilerle kilitliydi ve yavaşça içeri girerken aklımdaki tüm soruları silip süpürdü.

Onun penisinin iç duvarlarımdan kayarak benimkine sürtünmesinin hissi nefesimi kesmişti. Freya, doluluktan bunalmış bir halde aramızda titriyordu.

"Bunu mu istemiştin, prenses?" diye sordum, kalçasını okşayarak.

Heath sonunda tamamen içeri girdiğinde gözleri geriye yuvarlandı. "Mükemmel. İkiniz de mükemmelsiniz."

Heath'in alnı, en alt noktaya ulaştığında omzuna düştü. Nefesi sertçe kesilmişti, kendini kontrol etmekte zorlanıyordu. Ona bu kadar yakın olmak, teninin sıcaklığını hissetmek, kaslarındaki gücü hissetmek...

"Kıpırda," diye emretti Freya, bedenlerimizin arasında sıkışmış halde.

Daha önce olduğu gibi birlikte bir ritim bulduk, ama neden bu seferki bu kadar farklıydı? Çok daha kasıtlıydı. Daha samimi. Her itişte Heath'in penisi onun duvarlarından geçerek benimkine sürtünüyordu. Sessiz zevk inlemeleri doğrudan kasıklarıma ulaşıyordu.

"İnanılmazsın," dedi Heath, ama Freya'ya mı bana mı söylediğini anlayamadım.

Freya'nın elleri omuzlarımı kavradı ve inlemeler ağzından döküldü. Göğüsleri her hareketinde zıplıyordu. Üzerimde birlikte hareket eden seksi vücutlarını görmek... Kontrolün bende olmasını tercih ederdim, ama itiraf etmeliyim ki, bir kez olsun onların bana zevk vermesine izin vermek güzeldi, özellikle de arzularımı dile getiremediğim için.

"Onun orgazmını atlatabilir misin?" Heath başını kaldırıp omzunun üzerinden bana sırtarak sordu. "Yoksa ikimizin de boşaldığını hissettiğinde kontrolünü kaybedecek misin?"

Sesindeki meydan okuma içimdeki ilkel bir şeyi uyandırdı. "Sadece ikinizden daha uzun yaşayacağım," diye homurdandım, "aynı zamanda boğazınıza kadar gireceğim."

Heath'in göz bebekleri büyüdü ve Freya'nın uyarılması bağımızı sardı. İkisi de bunu istiyordu — benim kontrolü ele almamı, beni uçuruma sürüklerken bile benim hakimiyetime boyun eğmeyi istiyorlardı.

Aniden Zak'ın derslerini hatırlayarak, penceremin üzerine zihinsel bir perde çektim ve ezici hisleri susturdum. Heath, benim hafifçe geri çekildiğimi hissedince gözleri fal taşı gibi açıldı.

"Hile yapıyorsun," diye suçladı, ama sesi arzuyla boğuktu.

Fiziksel hisler hala aynı derecede güçlüydü, ama onlarınkini hissetmediğim için kendimi daha çok eski halim gibi hissediyordum. Freya'yı ağlatıp benim sikimi yalvartana kadar azgın bir şekilde taciz eden alfa. O anın hatırası bile beni titretmişti ve buna karşı koymak için derin bir nefes aldım.

"Sadece eşitlik sağlıyorum." Freya'nın kalçalarını tutup hareketlerini kontrol ettim. "Şimdi ikinizin de aklınızı kaçırmanızı izleyeceğim."

Acımasız bir tempo belirledim ve Heath'in sikini her itişimde benimkine sürtündü. Freya'nın çığlıkları daha yüksek, daha çaresiz hale geldi. Heath'in soğukkanlılığı bozuldu ve kalçaları düzensizce sarsılmaya başladı.

"İşte böyle," diye kükredim. "Sikimin hissini ne kadar sevdiğini göster bana."

Freya önce boşaldı, iç duvarları ikimizi de sıktı. Bu his Heath'i boğuk bir çığlıkla doruğa çıkardı. Aramızdaki zihinsel perde, nefes nefese açık ağızlarını izlerken hemen onların peşinden gitmemi engelledi.

Yorgun ve titreyerek bana yaslandıklarında, ikisini de sıkıca sarıldım. Freya ve ben yumuşak öpücükler paylaştık ve Heath onun kulağına aşk sözleri fısıldadı. O aramızdayken

, her şey yolunda gibiydi. Ama Heath'in gözleri benimkilerle buluştuğunda, belirsizlik yeniden ortaya çıktı.

"Sanırım birine oral seks borcum var," dedi Heath, Freya'nın arka deliğinden çıkarken.

Ben bir şey söylemeden beni öptü, kendinden emin sözleri beni rahatlattı. "Sen onun ağzını sikerken izlemek istiyorum, alfa."

Onun içinde zonkluyor, sikim ağrıyor ve taşaklarım gerginleşmişti. Her an boşalabileceğimden korkarak nefesimi tuttum. Boğazından çıkan bir kahkaha ile öpücüğü kesip gözleri yüzümü aradı. Sonra ayağa kalkıp indi ve ikimizin arasına baktı.

"Neden ikiniz de bu kadar gerginsiniz? Bu sadece oral seks. Ağız ağızdır, öyle duydum."

Kalçasını yana doğru çevirip elini üzerine koydu ve ben onun küstah tavrına gülerek oturdum.

"Gage için her şey yeni olduğu için gerginim ve işleri batırmak istemiyorum," diye itiraf etti Heath.

Onun gergin kahkahası, onu tutup kucaklamak ve sonra da onu sikmek istememe neden oldu... Kahretsin, daha yeni başlamıştık ve ikimiz de neredeyse hiçbir şey yapmamıştık.

"Ben de gerginim çünkü... bunu hayal bile edemeyeceğim kadar çok istiyorum," diye itiraf ettim, Heath'in gözlerine bakarak.

Ona bunu borçluydum. O bunun her zaman tek taraflı olduğunu sanıyordu, ama artık ben gerçeği biliyordum. Heath'e karşı her zaman aşırı koruyucu hissetmiştim, ama bunu hiç göstermedim. O büyük, sert bir alfa erkekti ve benim korumama ihtiyacı yoktu. Her zaman onun sürüsünün alfa erkeği olarak böyle hissettiğimi sanmıştım.

Şimdi, uzun zamandır inkar ettiğim aşırı koruma dürtüsünün tamamen farklı bir kaynaktan geldiğini anladım.

"Bu tek seferlik olmayacak," diye bizi temin etti Freya, parmaklarını Heath'in çenesinin üzerinde gezdirerek. "Herkes mutlu olursa daha fazlası olacak." Gözleri parladı. "Ben mutluyum. İkinizi birlikte izlemek için sabırsızlanıyorum. Ve beni sikerken birbirinizi sikmenizi görmek için can atıyorum."

Bu görüntü bana fiziksel bir darbe gibi çarptı — Heath, Freya'ya girerken benim sikimi alıyordu. Yoksa tersini mi kastetmişti? Heath arkamda, ben onu doldururken beni sahipleniyor muydu?

"Ben..." Tereddüt ederek sözümü kesmiştim.

"Kimse bilmek zorunda değil," dedi Heath yumuşak bir sesle. "Ama ikimizin de sevdiğini bildiğimiz bir şeyle başlasak nasıl olur?"

Sikim boş havada sallanıyordu, doldurmak için sıkı bir delik arıyordu. Dizlerimin arasına düştü ve bunun gerçekten olacağını fark edince sikim sıçradı. Hayatımda hiç bir erkek alfanın önümde diz çöküp beni ağzına alacağını görmeyi beklemiyordum.

"Heath..."

"Beklentilerin olmasın." Gözlerime baktı. "Sadece ne kadar iyi olabileceğini sana göstereyim."

Freya'ya baktım, onun güven vermesine ihtiyacım vardı. O gülümsedi ve Heath'in ağzı sikimi yutarken beni öptü.

"Siktir," diye inledim dudaklarına, titrek elim istemeden Heath'in saçlarına kayarken.

O, Heath'in benden bu kadar kolayca aldığı zevke şok olarak sıkıca tutunduğum sırada, ellerini pazılarımda okşadı.

"Birlikte çok seksi görünüyorsunuz," diye fısıldadı. "Ona nasıl hoşuna gittiğini göster, alfa. Almasını sağla."

Heath, hareketlerini yönlendirmeye başladığımda benim uzunluğumun etrafında inledi. Dizlerinin üzerinde, isteyerek benim kontrolüme teslim olan bir alfa görmek... Kalçalarım sarsıldı ve onun istekli ağzına girip çıkmaya başladım.

O, fahişe gibi inleyerek aldı, boğazının arkasına çarptığımda gözlerinde yaşlar birikti. Bağımızı kontrol ettiğimde, bu şekilde kullanıldığından duyduğu zevk beni şok etti. O bunu istiyordu — beni onu domine etmemi, onu benim yapmamı istiyordu.

Freya bizi izlerken parmakları klitorisini buldu ve ben şehvetli prensesime sııttım.

"Yanıma uzan," dedim ve başını koyması için bir yastığı ona yaklaştırdım.

O itaat etti, geriye yaslanırken parmaklarını klitorisinden hiç çekmedi.

Bir elim hala Heath'in saçlarında, diğer elimle göğsünü avuçladım. Heath'in nefes almasına izin vererek, onu penisimin ucunda tutarak Freya'yı dizleri yukarıda görmesini sağladım.

"Ben senin yüzünü sikerken ona dokunabilir misin?" diye sordum.

"*Tabii ki, alfa,*" diye cevapladı sessizce, çünkü hala penisimin ucunu ağzında tutuyordu.

Heath uzanıp iki parmağını kolayca içine soktu. Penisimdeki ağzının hissi ve Freya'dan bağımız aracılığıyla gelen zevk birleşince, ben de boşalmaya yaklaştım.

"Oh, ay tanrıçası," diye küfretti Freya. "İkiniz birlikte çok seksi görünüyorsunuz."

"Evet," diye inledim ve Heath'in başını burnu pelvisime değene kadar aşağı doğru çektim.

"*İstedığın kadar sert ol,*" diye Heath zihnimde homurdandı. "*Bunu kaldıracabileceğimi biliyorsun.*"

Bu sözler, Heath'le sevişmenin Freya'yla sevişmekten ne kadar farklı olacağını hayal etmeme neden oldu. Bir parçam, ona karşı her zaman biraz çekingen davranırdı, aşırıya kaçmaktan korkardım. Bu, onun dönüşemediğini fark ettiğimde başlamıştı. Nira'nın zehirli kılıcıyla yaralanıp günlerce baygın yatarken onu görmek beni çok korkutmuştu ve hayatta kaldığı için minnettar olmadığım tek bir gün bile geçmemişti.

Bu yüzden ona karşı dikkatliydim. Muhtemelen gerekenden daha dikkatliydim ve Freya bunu bilseydi muhtemelen itiraz ederdi.

Ama Heath'le? Boğazına ne kadar sert vurursam, bağımız o kadar zevkle doluyordu. Onun çok istediğini ima ettiği şeyi yapmak için onunla hakimiyet mücadelesi verdiğimi hayal ettim. Sonunda ona istediğimi yapmak, onu yere yatırıp sert sikimi onun sıkı kıkına sokmak nasıl bir şey olurdu?

Bir şekilde, ben fantezimde onun boğazını vahşice sikerken, Freya'yı parmaklamaya devam etmeyi başardı. Onun zevki bizimkini daha da artırdı ve Heath'i hayata döndürdü.

Onun ereksiyonunu göremesem de, bağıımız sayesinde onu hissedebiliyordum, alfa dayanıklılığıyla toparlandığını hissediyordum.

"Yine sertleşti," dedim Freya'ya.

Bu onu heyecanlandırdı ve Heath'in ağzına tekrar tekrar kaybolan sikime bakakaldı.

"Lütfen, alfa," diye inledi Freya. "Bizim için boşal. Ağzını doldur."

Heath'in boğazı benim etrafımda çalıştı ve ben bir kükremeyele boşaldım.

Ecstasy bağıımızdan geçip giderken, Freya da benimle birlikte boşaldı, çaresiz çığlıkları o anı daha da güzelleştirdi. Heath beni yuttu, zevkimi o kadar artırdı ki elim onun başından düştü ve boşalmamın güçlü artçı sarsıntıları ile sarsıldım.

Heath dizlerinden kalkıp beni öpmek için uzandı. Dilinde kendi tadı garip gelmeliydi, ama bunun yerine inanılmaz derecede erotikti. Onu yutmak ve asla bırakmak istemiyordum.

Geri çekildiğinde dudakları şişmiş ve kırmızıydı. Hiç bu kadar seksi bir şey görmemiştim.

Elini yumruk yapıp söz verdi: "Bir dahaki sefere, istediğini alana kadar seni kızdıracağım. Artık gizli arzularından saklanmayacaksın."

Sözleri beni titretti ve ben de kendi tehdidimle cevap verdim. "Bir dahaki sefere seni eğip sikim için yalvartacağım."

Heath inledi ve ben onun sert penisine bakarak, onun bana yaptığını ona yapabilecek cesaretim olup olmadığını merak ettim. Onun için onun kadar iyi olabileceğimi sanmıyordum.

"Yardım ister misin?" Heath kendini okşarken Freya alaycı bir şekilde sordu.

Heath yaklaşarak, "Gage'in kokusu sende, şimdi sana benim kokumu vereyim" dedi.

Freya oturmaya başladı ama ben onu geri itip Heath'e yaklaşması için işaret ettim.

Heath kendini daha hızlı okşamaya başladı. "Kokumla izimi bırakayım."

"Evet." Freya gülümsedi. "Ve biz de izleyeceğiz."

Diğer eli hızla omzuma düştü. Nedense Heath'in dizleri titrerken ona gücümü vermek iyi geldi. Onun ifadesini izleyerek, yavaşça elimi uzattım ve çekinerek elimi uyluğunun iç tarafına kaydardım.

"Evet, lütfen, alfa," diye inledi ve ben cesaretleterek testislerini avuçladım, bu da ondan daha yüksek bir inilti kopardı.

Kendime dokunurken neyi sevdiğimi düşündüm ve sonra bunu Heath'e yapmaya çalıştım. Gözleri birden açıldı ve Freya'nın gülümsemesi ve ağır göz kapaklarıyla bizi izlerken benimkilerle buluştu.

Sonra elimi yukarı kaldırdım ve o kendini mastürbasyon yaparken elini üzerine koydum. Ağzı anında en seksi O yüz ifadesiyle açıldı ve sonunda patladı. Boşaldığı damlalar Freya'nın mükemmel göğüslerine düştü ve uzun bir sperm ipi onu ısırp sahiplendiği yere fışkırdı.

Onu bıraktım ve o Freya'yı öpmek için öne eğildi. Eli aşağı indi ve boşaldığı sıvıyı Freya'nın göğsündeki ısırik izine masaj yaparak sürdürdü, Freya onun ağzına inleyerek karşılık verdi.

Öpüşmeyi bitirdiklerinde Freya geri çekildi ve dudaklarını yaladı.

"Güzel alfa'larım," dedi, ellerimizi tutup bizi her iki yanına çekti. "Keşfetmek için dünyadaki tüm zaman bizim."

Ve o sakın ve mutlu anda, zihinsel perdelerimi tüm Bağlılar'ın görebileceği şekilde açık bıraktığımı fark ettim. Yanaklarım kızarıırken, perdelerimi bir kez daha dikkatlice kapattım ve Zak'in de aynı numarayı yapıp Rowan ve Flint'in tüm bunları görmemesi için zihinlerini temiz tuttuğunu umdum. Bağ aracılığıyla, devriye sırası o olmasa da Rowan'ın vahşi doğada olduğunu hissettim. Flint ve Zak, yakınlarda bir yerde çadırlarında yatıyorlardı, ama ikisinin de uyumadığını hissettim.

"Gözetlediğim için özür dilerim," dedim Flint'e.

"Utanacak bir şey yok," diye cevapladı hemen.

"Hepimiz Freya'nın iyi bakıldığını görmekten hoşlanıyoruz, bunu biliyorsun. Yavru köpeklerin tadını çıkar."

Gülümsedim ve sürümüzü bir araya getirdiği için yıldızlara şükrettim.

Heath ortalığı topladı ve hala çıplak halde dışarı çıktı. Nemli bezlerle geri döndü. Arkadaşımıza nazikçe ilgilenirkenki özeni, ona olan hayranlığımı daha da artırdı. Onun bu kadar şefkatli bir tarafını görmeyi hiç beklemiyordum, o bir playboydu.

Çeşitlilikten bahsettiğinde, Heath'in sonunda Howling Echo dışından başkalarını isteyeceğinden korkmuştum. Sonra Zak gelip bu korkumu doğruladı. Ama Heath'in sürüsüne, Freya'ya ve bana olan bağlılığı sarsılmazdı.

Eğer büyücüyü sürüye katarsam...

Kurtum bu düşünceyle anında canlandı. Hepimizin birlikte olması nasıl olurdu? Birbirimizi mutlu ederek Freya'yı mutlu etmeye odaklanmak?

Heath ve ben Freya'nın etrafında kıvrılıp tembel öpücükler ve nazik dokunuşlar paylaşıırken, bir şeyin yerine oturduğunu hissettim.

Aramızdaki bu şey ne olursa olsun — bu karmaşık hakimiyet ve itaat, sevgi ve güven karışımı — birlikte çözüme kavuşturacaktık.

Ve Freya'nın hepimizi sevebileceği gibi, Heath'in de kalbinin birden fazla sevgiyi barındıracak kadar büyük olduğunu biliyordum. Aramızdaki şeyin sonunda aşka dönüşebileceği düşüncesi beni korkutmalıydı, ama bunun yerine beni rahatlatmıştı. Doğal geliyordu. Heath her zaman benim için oradaydı ve her zaman da olacaktı.

Freya'nın üzerinden uzanarak Heath'in çenesinin sakalını okşadım ve gözleri merakla benimkilere baktı. Hiçbirimiz konuşmadık ve ben, bağımız üzerinden söylemediğim duygularımı aktardım. Henüz onlara ses veremiyor olabilirdim, ama Heath'in gözleri büyüdü ve yüzünde bir gülümseme belirdi.

Freya memnun bir nefes verdi ve hepimiz birbirimize daha da yaklaştık. Tam uykuya dalmak üzereyken, Freya'nın sesi beni uykudan uyandırdı.

"Sana söylemek istediğim bir şey var," diye fısıldadı Freya.

Zihinsel olarak, sözleri Bağlantı aracılığıyla Rowan, Flint ve Zak'a aynı anda ulaştı.

"Hepinize söylemek istediğim bir şey var."

"Artık sır yok, prenses," diye hatırlattım ona, anında tetiklenerek diğerlerini de konuşmaya dahil ettim.

Herkesin farkındalığı bağ sayesinde keskinleşti ve diğerlerinin yaptıkları işleri bırakıp dinlemeye başladıklarını hissettim.

O başını salladı, ama altında yatan endişesini hissettim.

"Biliyorum."

Gözleri yüzümü tararken, sonraki sözleri beni derinden sarsmıştı.

"Dün gece altıncı eşimi tanıştım. Adı Torsten, ama Tor diye bilinir. O bir Odinswolf ve rüyalarımızda nasıl buluşacağımızı bulduk."

Şaşkınlıkla ağzımı açarken, Heath sadece beş rünün işaret ettiği yumuşak cildini öptü.

"Ama onu henüz bağlanmadın, değil mi, küçük kurt?"

Kız başını salladı. *"Bir yolunu buluruz."*

"Şu anda nerede?" Zak, bağ aracılığıyla sordu. Onun çadırında yalnız olduğunu hissettim.

"Şu anda Snow Moon sürüsünün topraklarında ve buraya gelmenin zor olacağını söyledi."

"Bizi burada tutan hiçbir şey yok, prenses," dedim ona.

"Ama... sürünün geri kalanı. Onları tehlikeye atamayız."

"O zaman onlarsız gideriz," diye homurdandı Rowan, onu en mutlu edecek şeyi yapmak için her şeyi bırakacağımıza inanmadığı için sinirlenmişti.

"Moonblessed'e haber verip, biz yokken gözlerini dört açmalarını söyleyebiliriz," diye önerdi Flint.

Onaylayarak başımı salladım ve kabulümü bağı aktardım.

Bağımız sevinçle dolarken gözleri parladı. *"Onu aramaya mı gideceksin?"*

Zihinsel perdelerimi sonuna kadar açtım ve hepsinin Freya'ya olan sevgimi hissetmelerini sağladım.

"Senin için mi? Her şeyi yaparım."

Bölüm 16

Freya

Sabah devriyesine çıkacağına dair bir şeyler mırıldanarak Heath o sabah erkenden yanımdan ayrılmış, beni Gage'in yanında kıvrılmış halde bırakmıştı. Tamamen uyanıp diğer arkadaşlarımı kontrol ettiğimde, Flint'in de çoktan gitmiş olduğunu fark ettim. Rowan'la birlikte geçici bölgemizin çevresini keşfe çıkmıştı. Heath ve Gage'le önceki geceki aktivitelerin hoş acısıyla hala vücudumda hissedilen gerginlikle esnedim.

Düşüncelerim, biz birbirimizin tadını çıkarırken... pek de ince davranmadığımız sırada kendi çadırında yalnız başına olan Zak'e kaydı. Dün gece ağzımdan kaçırduğım şeylerden endişelenerek, bize öğrettiği gibi aceleyle zihinsel perdelerimi çektim.

"Yüksek sesle düşünüyorsun," diye mırıldandı Gage, kolunu belime sıkıca dolayarak beni sıcak kollarının arasına çekti.

"Ben de tam olarak bundan endişeleniyorum," diye itiraf ettim. "Dün gece Torsten'e tekrar ulaştın mı?" diye sordu Gage.
sordu.

"Cevap yok."

"Belki gece yolculuk yapmıştır," diye önerdi Gage.

Kasları gerginleşmişti ve ilk başta benim endişelerimi paylaşıyor olabileceğini düşündüm. Ama bağımız sayesinde, gözleri uzaklara daldığında garip bir tedirginlik hissettim. Ona dönüp çenesinin gerginliğini ve kaşlarının çatıldığını fark ettim.

"Ne oldu?"

Kaşlarını çattı, gözleri hâlâ uzaklara bakıyordu. "Frost Fang'da kötü bir şey oluyor."

Kalbim hızla çarptı. "Saldırıya mı uğradılar?"

"Hayır." Çenesi gerildi. "Büyük sürü etkilenmemiş gibi görünüyor

etkilenmemiş gibi. Sadece eski sürü arkadaşlarımızdan birkaçı..."

Sesi yavaşça kesildi, kaşları çatılmıştı ve hayal kırıklığı yüzünden okunuyordu.

"Ne hissediyorsun?"

"Acı. Korku." Gözlerini kapattı ve sürü bağına konsantre oldu.

"Korkunç, kemiklere işleyen bir korku. Ve garip bir... yalnızlık."

Elimi kalbinin üzerine koydum, avucumun altında hızla attığını hissettim. Frost Fang'ın yaptığı her şeye rağmen, sadakat ve sürgün arasındaki çatışma onu açıkça parçalıyordu. Teknik olarak hala sürünün alfa erkeğiydi, ama kardeşi yüzünden Frost Fang'dan ilk kez kovulduğunda olduğu gibi, şimdi de sürgündeydi.

"Yapabileceğimiz bir şey var mı?" diye sordum yumuşak bir sesle.

"Yapabileceğimiz şeyler var," diye homurdandı. "Geri dönüp neler olduğunu öğrenebiliriz. Ama buradan ayrılırsak, geriye dönmek için değil, ilerlemek ve eşini aramak için olmalı."

Bunu söylerken çektiği fiziksel acı, dokunduğum yerdeki kaslarının gerilmesinden belliydi.

"Eğer geri dönmemiz gerektiğini düşünüyorsan..."

"Hayır," dedi. "Onlar seçimlerini yaptılar. Bana ihtiyaçları olursa, sadece sormaları yeter. Uzaktan bile çağrılarını hissederim."

"*Misafirlerimiz var,*" Rowan'ın zihinsel sesi özel anımızı böldü. "*Onları sana götürüyorum.*"

"Kim?" diye sordu Gage keskin bir sesle.

"*Shante ve Brielle,*" diye cevapladı anında. "*Ne oldu?*"

Onun sıcak kollarından sıyrılıp aceleyle giyinirken, Gage'in bakışları çıplak vücudumda dolaşıyordu.

Rahat bakışlarına rağmen, Rowan'a hemen cevap verdi.
"Burada bir şey yok. Frost Fang'da bir sorun olduğunu hissediyorum, ama hiçbiri bana ulaşmaya çalışmadı."

"O zaman bırak onlar halletsin."

Rowan'ın zihinsel omuz silkme hareketi, bu konudaki düşüncesini açıkça ortaya koydu.

Ancak Gage'in tedirginliği Bonded bağlantısı üzerinden bir an daha yayıldıktan sonra, Rowan, *"Ben gidip etrafı keşfedebilirim,"* dedi.

Rowan'ın yaklaştığını hissedince Gage içini çekip giyinmeye başladı. *"Bakalım,"* dedi bana bakarak.

"Tor'u hemen avlamamız gerekmez," diye onu sakinleştirdim. *"Belki önce Frost Fang'da her şeyin yoluna girdiğinden emin olmalıyız."*

Gage çadırın girişini benim için açtı. *"Önce arkadaşların haber getirmiş mi bakalım."*

Çadırdan çıkıp ateş çukurunun yanında duran Shante'yi gördüğümde, kahkahası kampta yankılandı. Ses beni gülümsetti — neşesi bulaşıcıydı. Uzun kollu, parlak renkli elbisesi, koyu teniyle tezat oluşturarak hemen dikkatimi çekti.

Yanında Brielle duruyordu, ormanın cadısı gibi değil, daha çok kot pantolon ve hafif, uzun kollu bir gömlek giymiş sıradan bir kadın gibi görünüyordu. Uzun, kızıl saçlarını çift Fransız örgüsü yapmıştı ve örgüler sırtına kadar uzanıyordu.

"İşte orada!" Shante beni fark edince seslendi. *"Teşekkürler, Rowan,"* dedi büyük, siyah kurda, ki o iki çadırın arasında kaybolmadan önce bir sıçrayışla uzaklaştı.

Brielle'in tedirgin edici yeşil gözleri beni değerlendirircesine sabitlendi.

Onlara yaklaştım, Shante'nin sıcak kucaklamasını kabul ederken yüzümü diğerine çevirdim. *"Brielle. Bu bir sürpriz."*

"Umarım hoş bir sürprizdir," dedi küçük bir gülümsemeyle. *"Shante gelmem için ısrar etti."*

"Siz ikiniz birlikte mi takılıyordunuz?" diye sordum, ikisi arasında bakışlarımı gezdirerek.

Shante sırtıttı. "Bu sabah koşuya çıktık." "Büyü yapmayı çalışıyormuşsun, anlıyorum." Brielle anlamlı bir şekilde kaşlarını kaldırdı.

Gage çadırımızdan çıktı ve omuzlarında hissedilen gerginliğe rağmen hemen durumu kontrol altına aldı. "Kampımıza hoş geldiniz," dedi resmi ama kibar bir şekilde. "Tam kahvaltıya başlamak üzereydik. Siz de bize katılabilirsiniz."

Brielle bu teklife biraz şaşırmış gibi göründü, ama başını hafifçe eğip gözlerini indirdi. "Günaydın, sürü lideri."

"Bu harika olur," dedi Shante, kamp sandalyelerinden birine çökerek. "İşimizden acıktık."

Rowan, altın rengi gözlerini vurgulayan parlak mavi flanel gömlek giymiş, kampın kenarından yaklaştı. Brielle'e bakarken duruşu sertti.

"Cadı bizim kapımıza ne şeref verdi?" diye sordu, sesi dikkatlice tarafsızdı.

"Ben cadı değilim, büyücüyüm," diye düzeltti Brielle otomatik olarak. "Freya'nın durumuna bakmaya geldim..."

Sözleri aniden kesildi, Zak çadırından çıkıp sabah güneşinde esnedi. Giysileri buruş buruş, çenesinde sakal izleri vardı. Kollarını indirirken, ince bir sembol çizdi ve çenesindeki sakal izleri kayboldu.

Gülümsedi. "Merhaba Shante."

Sonra gözleri diğer konuğumuza döndü. Brielle ile aralarında geçen tanıma anında ve elektrikseldi.

"Bir başka melez," dedi Brielle, gözleri hafifçe büyüyerek.

Zak hareketsiz kaldı, yüzünde temkinli ama meraklı bir ifade vardı. "Evet," dedi şaşkınlıkla.

Gage bana bir bakış attı, sonra tanıştırdı. "Brielle, bu Zakaib, Freya'nın beşinci yardımcısı. Ve bu da Brielle."

Gage'in onu tanıtırken benim adıma iddiamı açıkça ortaya koyan rahat tavrı beni şaşkına çevirdi.

"Zak demenizi tercih ederim," dedi elini sıkarak.

Onların el sıkışmasını izlerken midemde garip, rahatsız edici bir his uyandı. İki melez, ikisi de kısmen büyücü, ikisi de birbirlerinin içindeki büyüü açıkça hissedebiliyordu.

İkisi de benzer yaşlarda görünüyordu — Zak otuzlu yaşların ortalarında, Brielle de onunla aynı yaşlarda. Benim ikili doğama rağmen, ikisi de kurt ve büyücü yönleriyle çok daha rahattı. Bir Odinswolf olarak, dönüşmeyi daha yeni öğrenmişim ve büyümü kullanmayı da daha yeni keşfetmişim.

"Biz nadir bir türüz galiba." Brielle'in gözleri, Zak'ın bileklerine gizleyemediği bir hayranlıkla indi, ama uzun kolları sayesinde, bileklerinde herhangi bir sürü dövmesi veya ısırık izi olmadığını göremedi.

Kuşkusuz kurt içgüdüğü, onun Gage'in izini ya da benim eşimin izini taşımadığını hissetmişti. Yine de yüzündeki runik sembol, diğer eşlerimin yüzlerindekiyle aynıydı.

"Doğru. Freya'yla tanışana kadar başka bir melezle hiç karşılaşmamıştım."

İçimdeki kıvrınma şiddetlendi. Kıskançlık. Bu farkındalık beni utanç verici bir netlikle vurdu. Onların arasındaki anlık bağdan, benim sahip olamadığım ortak deneyimden kıskanıyordum. Brielle güzel, güçlüydü ve Zak'ın büyüü yönünü benim henüz anlamaya başladığım şekilde anlıyordu. Ve o, Zak'ın yaşına benden daha yakındı.

"Bu ilginç," dedi Shante, aramızda anlamlı bir gülümsemeyle bakarak. Omzuna omzumu çarptı. "İyi misin?"

Zorla gülümsedim. "İyiyim. Sadece şaşırdım."

Zak, sürümüzün alfa erkeğinin yemeği hazırlamaya başlamasını izledi.

"Yemek yapma görevini başkalarına vermeni beklerdim," dedi.

Gage'in dudakları hafifçe gülümsedi. "Howling Echo'da hepimiz üzerimize düşeni yaparız."

Brielle onaylayarak başını salladı. "Tazeleyici."

Her zaman algısı keskin olan Gage beni yanına çağırdı. "Freya, yumurtaları kır. Yemek yerken sohbet ederiz."

Sert hareketleri, Frost Fang sürüsü arasındaki bağdan gelen sıkıntıdan uzaklaşmak, başka bir şeye odaklanmak için meşgul olmaya ihtiyacı olduğunu ele veriyordu. Dikkatimi başka yere çekebileceğim için minnettar olarak ona yardım etmek için yanına gittim.

Biz çalışırken Shante, Moonblessed'den haberleri bana aktardı.

"Willow iyi uyum sağlıyor," dedi, gözleri sıcak bir şekilde. "Sürekli seni soruyor."

"Zak, cadı ateşi yanıklarını iyileştirdi," dedim Brielle'e, ancak söyledikten sonra ne kadar küstahça konuştuğumu fark ettim.

Zak çadır direğinin üzerinden atlayarak bana ulaştı ve beni yanına çekti. "Hayır, bunu sen yaptın."

"Senin rehberliğinle," dedim.

"Willow kim?" diye sordu Brielle, Shante ile bana bakarak.

"Willow'u sürümüzün güvenli topraklarından tek kez, seni ziyaret etmek için götürdüm," dedi Shante bana.

"Ironwood'dan arkadaşım," dedim Brielle'e, beni her zaman korumaya çalışan çekingen, iyi kalpli arkadaşımın anısına gülümseyerek. "Orada omega'ydı, neredeyse benim kadar kötü muamele görüyordu. Rowan Luka'yı yendiğinde Moonblessed'e taşınmak ister mi diye sormuştum."

"Onu öldürdün demek istiyorsun," Rowan, silahını temizlerken oturduğu yerden sertçe düzeltti. "Aksi takdirde Luka Freya'nın peşini bırakmazdı."

Brielle'in kaşları kalktı. "Hepiniz çok meşgulumüşsünüz."

"Evet. Shante'nin Willow'un yerleşmesine yardım etmesini ayarladım," diye devam ettim. "İyi anlaşılanlarını biliyordum."

"En iyi arkadaşımın en iyi arkadaşı benim diğer en iyi arkadaşımdır," dedi Shante gülümseyerek.

Kahvaltı ilerledikçe, sohbet şaşırtıcı derecede akıcıydı. Gage'in yemekleri herkesin övgüsünü kazandı, hatta normalden daha fazla ilgiyle grubumuzun dinamiklerini değerlendiriyor gibi görünen Brielle bile.

Kendimi giderek sessizleşirken buldum, göğsümdeki rahatsızlık hissi büyüyordu. Gage rahatsızlığımı hissetti ve yanıma yaklaştı, Rowan ise dikkatli gözlerle aramızdaki konuşmayı izledi.

Yemek boyunca, Brielle ve Zak'ın sohbetlerinde birbirlerine çekildiklerini, sihir teorisi ve ortak deneyimlerini tartıştıklarını fark edemedim. Eşitler gibi konuşuyorlardı, Brielle benim eğitimim ve yeteneklerim hakkında keskin sorular soruyordu. Zak çoğuna cevap vererek bana öğrettiği teknikleri açıklıyordu. Sihirli bilgileri, geri kalanımızı dışlayan bir köprü oluşturunuyordu.

"O çok hızlı öğreniyor." Zak bana gülümsedi.

Bana değil, benim hakkımda konuşmaları beni rahatsız etmeye başlamıştı, bu yüzden gülümsemesine karşılık verdim ve "Doğru öğretmenle" dedim.

Brielle ise bu ima karşısında rahatsız görünmüyordu. Aksine, dikkatini Zak'ten ayırmıyordu. "Kurtun sessiz, ama hissedebiliyorum."

Yüzünde bir gölge geçti. Gözleri bir an Gage'e, sonra bana kaydı. Alfa kurtların yanında beta kurda dönüşmekten korktuğunu itiraf etmişti ve o zamandan beri aramızda güven inşa etmeye çalışıyorduk.

O belirsiz bir şekilde cevap verdi, "Kurt tarafım... bir süredir uykuda."

"Kendi isteğinle mi?" Brielle ısrar etti. "Zorunluluktan."

Bu konuşma, tam olarak anlayamadığım anlamlarla doluydu. Tek bir kelimeyle, Zak'ın dönüşmek istememesinin yeni bir boyutu önümde açıldı. Hazır olmadan ona baskı yapmak istemediğim için onu zorlamamıştım, çünkü önce bize güvenmesi gerekiyordu. Ama şimdi onu Brielle ile izlerken,

Çok pasif davrandım mı, benimden daha iyi onun isteksizliğini anlayacak birine mi ihtiyacı vardı diye merak ettim.

Gage benimle anlamlı bir bakışlaştı, ikimiz de Zak'ın ne demek istediğini merak ediyorduk.

"Herkesin önünde değil," diye uyardım.

"O zaman sonra sor," dedi Gage, beklediğimden daha yumuşak bir sesle.

Zak'ın itirafı, Gage'in koruyucu yanını ortaya çıkarmıştı. Artık onun sadece alfa kurtların önünde beta kurda dönüşmekten korkmadığını, aynı zamanda uzun süredir dönüşmediğini de biliyorduk. Bunun nedeninin, tereddüt etmeden geride bıraktığı korkunç cadı topluluğuyla bir ilgisi olduğuna bahse girerdim.

"Onları nasıl buldun?" Brielle, geri kalanımıza işaret ederek sordu.

Zak cevap vermeden önce bana baktı. "Kader beni Freya'ya getirdi. Bir rüyada tanıştık."

Brielle'in bakışları aramızda gidip geldi. "Eş bağınız sayesinde mi?"

"Bağlı bağlantı," diye düzeltti Zak.

"Doğal olarak yarısı sürüye aitken, bir cadı topluluğu içinde büyümek zor olmalı."

Zak'ın yüzü bir an gerildi. "Kesinlikle zorlukları vardı."

Brielle anlayışla başını salladı. "Ne kurtlar ne de cadılar bizim gibileri tam olarak kabul etmez."

"Howling Echo kabul ediyor," dedim kararlı bir şekilde, dikkatlerini çekerek. "Biz her zaman bir sürünün dışlanmışlarıydık."

Brielle beni düşünceli bir şekilde inceledi. "Evet, sanırım öylesiniz." Bakışları hepimizi taradı. "Geleneksel sürü yapıları çöküyor. Kanada çoğu sürüyü ortadan kaldırdı.

Denraider sürüler birer birer fethediyor, sonra fethedilen sürüler yoksulluk içinde kalıyor. Frost Fang sürüsü on yıllarca yozlaşmış alfalara taptı, sonra onları yöneten tek iyi alfa sürgüne gönderdi," dedi ve Gage'e başını salladı. "Moonblessed sürüsü, buradaki en kapsayıcı sürü olmasına rağmen, hala bizim gibileri kabul etmiyor. Ironwood sürüsü ise izole ve

sen onları durdurana kadar bir sürü savaşı başlatmaya çalıştılar. Yaşlı Orman sürüsü o kadar büyük ve dağınık ki, kaybolan kurtlarını bile takip edemiyor. Değişim geliyor. Geliyor olmalı.

"Ne öneriyorsun?" diye sordu Gage, sesi gergin. "Senin zaten başlamadığın bir şey değil, sürü alfa," diye cevapladı Brielle. cevapladı.

Bu sözler havada asılı kaldı, kışkırtıcı ve ağır. "Daha ne yapmamızı öneriyorsun?" diye homurdandı. "Bizim Sürümüzün toprakları yok ve sürümüz büyüdü."

Brielle öne eğildi, yeşil gözleri fırtınalıydı. "Eşin kurtlar arasında eşsiz, değil mi?"

Rowan'ın altın rengi gözleri ona dik dik baktı. "O bizim gibi emir veremez, ama bu onu emirlere karşı dirençli kılıyor."

Gage benim bakışlarımla karşılaşınca yavaşça başını salladı. "Bu yüzden sen doğuştan bir lidersin — eğer takip ediyorsan, bu zorlama değil, kendi seçimin. Bu yüzden senin yanımda olmaktan gurur duyuyorum."

"Bu yüzden buradayım," dedi Brielle, bakışları benimkilere takılınca sesi birden ciddiye büründü. "Artık arkanda gerçek bir güç var — sadece alfa gücü değil, sihir de. Ve daha fazlası. Freya'nın ortaya koyduğu... somut olmayan bir şey."

Bu sözler içimde bir şeyleri harekete geçirdi — umut ve endişe karışımı bir duygu. Koşullar beni Gage'in yanında sürü lideri konumuna itmişti, ama bu bana hala doğal gelmiyordu.

Ve... "Bizi yine sürgüne gönderdim," diye iç geçirdim. "Frost Fang'dan ayrılmamızın çoğu benim suçum. Belki..." Başımı salladım. Olmalıydı, olabilirdi diye düşünmek hiçbir şeyi değiştirmezdi.

"Sürgün edilmedin," dedi Brielle itiraz ederek. Geniş kampı işaret etti. "Yeni bir şeye başlıyorsun. Sürü üyelerinin uyum sağlamak için kim olduklarını saklamak zorunda olmadıkları bir yere."

Haklıydı. Nedense, Frost Fang kurtlarının büyük bir kısmı, eski Ironwood mültecileriyle birlikte bizi takip etmeye karar vermişti. Bu sorumluluk beni dehşete düşürdü, ağır bir ağ gibi üzerime çöktü, beni kapana kısırdı.

Brielle koltuğundan kalktı. "Freya, Howling Echo'yu daha iyiye doğru değişmesi için zorladın. Bir meleze sürülerine kabul ettiler ve sonra, Zak'i çağırdığında, ikinci bir melezi de kabul ettiler. Bu, bizim türümüzün seninle güvende olmaya devam edeceğini gösteriyor."

Zak, henüz sürünün gerçek bir üyesi olmadığını düşünerek bileğini ovuştururken başka yere baktı. Gage'in ısırık izi yoktu.

"Sürün, ihtiyacı olanlara barınak sağladı, çünkü sen onlara farklı bir yol gösterdi. Ve bir melez olarak, sen iki dünyaya da aitsin."

Herkesin şokuna, Brielle önümde diz çöktü. "Freya, Howling Echo sürüsünün melezi, sana özel olarak sadakatimi sunuyorum."

"Ne?" diye boğuk bir sesle sordum.

Kampta şaşkın bir sessizlik çöktü. Brielle — bağımsız, güçlü Brielle — önümde diz çökmüş mü?

Yoğun bakışları bir an daha beni delip geçtikten sonra, saygıyla gözlerini indirdi. "Yıllardır, sürüler ve cadı topluluklarının, bizim nasıl olmamız gerektiğine dair dar tanımlarına uymayanları reddettiğini izledim. Bizim gibi melezlerin ait olacağı hiçbir yer yok. Ama onu burada kabul ettiklerini görmek," Zak'ı işaret ederek başını salladı, "Howling Echo'nun bir melezi sadece zorunluluktan ya da kaderden dolayı kabul etmediğini kanıtlıyor. Sizin de diğerlerini kabul edeceğinizi biliyorum."

Nasıl cevap vereceğimi bilemeden Gage'e baktım. Yüzündeki ifade okunamazdı, ama bana küçük bir baş sallayarak kararımı bekledi.

"Eğer onun adına ona sürü işaretini vermemi istersen, veririm," diye teklif etti.

Şaşırdım. "Brielle, ben... teşekkür ederim, ama ben bir alfa değilim. Sana sürü işaretini veremem."

Melez arkadaşım ayağa kalktı, dudaklarında memnun bir gülümseme vardı. "Sürüye bağlanmak ya da senin işaretini taşımak istemiyorum. Ama ihtiyacın olduğunda sadakatimin sana ait olduğunu bil."

Başımı salladım. "O halde Howling Echo seni arasına kabul ediyor."

"Ben sadakatimi senin sürüne vermiyorum, Freya. Sadakatimi sana veriyorum."

"Ama Brielle, benim eşlerimin Howling Echo olduğunu ve onları her şeyin üstünde tuttuğumu biliyorsun."

Brielle başını salladı ve Zak'a baktı. "Senin ve Zak'ın çıkarları için hareket ettiğinde, bu benim gibi diğer melezlere de yardımcı oluyor. Sana güveniyorum, Freya."

Zak etkilenmiş görünüyordu, ama beni izlediğini fark edince yüzü bulutlandı.

"İhtiyacın olduğunda beni ara. Ve bu vadiyi terk ettiğinde... Seninle geleceğim. Nereye olursa olsun."

Nefesim kesildi. "Kulübeni terk mi edeceksin?"

Brielle sıkı bir gülümseme attı. "Beni olduğum gibi kabul edenlerle birlikte olma şansı için mi? Ait olduğum yerde olmak için mi? Elbette."

Bu beklenmedik ittifak karşısında gerginliği biraz azalmış gibi görünen Gage, Brielle'in bu sözlerinden açıkça memnun oldu. Özellikle de Brielle'in ardından söylediği sözlerden.

"Bazı koruma tılsımları yapıyorum. İlk başta satmayı düşünmüştüm. Ama şimdi neden bu kadar acil yapmam gerektiğini anladım — çünkü onlara ihtiyacınız olacak, değil mi?"

Gage, Rowan'a bir bakış attı ve "Olabilir" dedi. "Peki. Bir dahaki gelişimde getiririm. Ya da Shante sizi ziyaret ederse onunla gönderirim."

"Teşekkürler, Brielle. Çok nazıksın," dedim.

Shante, aramızda bakarken gözleri yaşlarla doldu. Yanıma gelip bana sıkıca sarıldı ve Zak'ın Brielle'e özel bir şey söylemek için yaklaştığını fark ettim. Kulak misafiri olmamaya çalıştım ama onunla sihir teorisi hakkında ne kadar heyecanla konuştuğunu fark edemedim.

"Onun hayatına devam ettiği için çok gurur duyuyorum," diye fısıldadı Shante. "O her zaman çok inatçıydı."

Ama Zak'in Brielle ile konuşmasını izlerken onun sözlerine pek odaklanamıyordum.

şüphe ve suçluluk duygusu midemi bulandırırıyordu. Zak'in ihtiyaçlarını ihmal mi etmiştim? Gage'i dinlememeliydim. Zak'i savunmalı ve Gage'den onu sürüye almasını istemeliydim. Zak'in benim yerime Brielle'in arkadaşlığını tercih edebileceği korkusu içimi kemiriyordu.

"Gidelim mi?" diye seslendi Shante, Brielle başını salladı.

İki arkadaş kampımızdan ayrılırken, düşüncelerimle baş başa kalmak için ormanın kenarına çekildim. Sabahki olaylar, içinde sakladığımı bilmediğim güvensizlikleri uyandırmıştı.

Zak'in geldiğini duymadan önce hissettim. Aramızdaki bağ uğuladı ve yanıma geldiğinde, cildimde hafif bir dokunuş gibi onun varlığını hissettim.

"Melez arkadaşın çok ilginç."

"Sana oldukça etki etmiş gibi görünüyor," dedim, sesimi nötr tutmaya ve zihnimdeki perdeleri kapalı tutmaya çalışarak.

Zak bir an beni inceledi, ifadesi yumuşadı. "Freya, kıskandın mı?"

Yüzüm kızardı. "Hayır, ben..." Yalan, onun bilmiş gülümsemesini görünce dudaklarımda kalakaldı. "Belki biraz."

şaşırtıcı bir şekilde, itirafımdan memnun olmuş gibiydi. Elimi tutup beni kendine doğru çekerek kollarını bana doladı.

"Kıskanmana gerek yok," dedi yumuşak bir sesle. "Başka bir melezi tanımak... açıklayamadığım bir şekilde beni doğruladı. Ama Brielle sen değilsin."

"O senin bazı yönlerini benim anlayamadığım şekilde anlıyor," dedim, korkumu dile getirerek. "Ve senin yaşına daha yakın."

Bunu duyunca kaşları kalktı. "Seni rahatsız eden bu mu? Aramızda on yaş fark olması mı?"

"Hayır," diye itiraf ettim. "Sadece sen... her bakımdan benden daha deneyimlisin. Sen ve Brielle'in çok ortak yönünüz var gibi görünüyor. Bana değil de ona konuşmak daha güvenli hissetmeni anlıyorum."

Zak güldü. "Ona derin, karanlık sırlarımı anlatmıyordum, Freya. Çoğunlukla senden bahsettik."

"Öyle mi?"

"Seninle benim aramda olan şey eşsiz." Zak bana daha sıkı sarıldı. "Senin kızgınlık döneminde, ruhuma seslendin. Seni defalarca rüyamda gördüm. Beni uzaktan bağladın, bu imkansız bir şeydi. Seni bulmak için sınırları aştım. Ve... aramızda inkar edilemez bir şey var, Freya."

Sesinin yoğunluğu nefesimi kesmişti. Bağımız sayesinde onun samimiyetini hissettim — ve daha derin bir şey, şüphelerimi aptalca gösteren bir bağlılık.

"Dikkatim dağınıktı, özür dilerim," dedim. "Olan biten her şey yüzünden sana hak ettiğin ilgiyi gösteremedim."

Zak başını salladı. "Bana tam da ihtiyacım olan şeyi verdin: burada yerimi bulmak, sana ve arkadaşlarına nasıl uyum sağlayacağımı anlamak, hepinize güvenmeyi öğrenmek için zaman... Kendi cadı grubuma güvenebileceğimden çok daha fazla." Bakışları, Gage ve Rowan'ın günün planlarını tartıştıkları yere kaydı. "Aralarında konumumun... karmaşık olduğunu biliyorum."

"Öyle olmamalı." Kaşlarımı çattım. "Sen de onlar gibi benim arkadaşısın."

"Öyle miyim?" diye sordu sessizce. "Birbirimizi sahiplenmedik, Freya. Ve bu sadece Gage'in onay vermediği için değil."

Bu itiraf canımı sıktı, ama onun bu gerçekçi tonunun beni eleştirmediyi fark ettim. Kendine yönelik gibi görünüyordu. "O zaman... seni engelleyen ne?"

O içini çekerek koyu saçlarını eliyle düzeltti. "Bulduğun dengeyi bozmak istemiyorum. Alfaların

beni sihir öğretmeniniz ve Bağlı'nız olarak kabul etti. Ama e iniz olarak? Bunun için daha fazlası gerekir."

Anladım. "Senin kurtun. Merak etmek istemedim ama..."

"Teşekkür ederim." Yüzünde acı bir ifade vardı. "Ben... Yıllardır d n  medim, Freya. Ve senin e in olmak istiyorsam... bu konuda sana dürüst olmalıyım."

"Dinliyorum," dedim nazikçe.

Gözleri yere indi. "Coven'ımın kurtumu bastırmasına izin verdim. Böylesi daha kolaydı — beni reddeden iki dünya arasında kalmak yerine tek bir şey olmak."

Onun için kalbim acıdı. "Ama artık onlardan kurtuldun... Dönmek istemiyor musun?"

"Evet." Sesi fısıltıdan biraz daha yüksekti. "Ama kurtum çok uzun zamandır sessiz. Onu nasıl  a ıraca ımı bile hatırlamıyorum. Artık kendimin o kısmını bilmiyorum."

Elini tutup güven verici bir şekilde sıktım. "D n  meye hazır olduğunda yanında olacağız. Diğer e lerim de yardım edebilir — kurtun sıkı mı sa, onların alfa emirleri baskıyı kırmaya yardımcı olabilir. Ben de Brielle ile birlikte, kurtunu engelleyen büyüyü çözmenin bir yolunu arayabilirim..."

Zak, yumuşak ve tatlı bir öpücükle lafımı kesti. Dudaklarım hafifçe aralandı ve o, sanki içeri girmek için can atıyor ama isteyemiyormu  gibi dilini benimkini aradı. Ellerimi onun etrafına doladım, ba ımız aracılığıyla onu ne kadar istediğimi hissetmesini sa ladım. Sırrını açığa çıkarmasının bizi birbirimizden uzakla tıraca ını d  enebilirdi, ama gerçekte bu bizi daha da yakınl  tırırdı. Tüm bunları  p c   m zle ve ba ımızdan gelen yardımla aktarmaya çalıştım.

O uzakla tı ında, gözleri sevgiyle dolmuştu. "Hazır olduğunda iyi bir e  olacaksın."

"Isırı ını hissetmek için sabırsızlanıyorum." Ona gülümsedim. "Ve sen de hazır olduğunda iyi bir sürü arkadaşı olacaksın."

kurtunu özgür bırakmaya hazır olduğunda iyi bir sürü arkadaş olacaksın."

Bir adım geri çekildi ve elini ensesine götürdü, yine kararsızdı, ama Bağlantı onun sıkıntısını hiç belli etmiyordu.

Tereddüt ettim, sonra sordum, "Diğerlerine neden dönüşmediğini açıklasam sorun olur mu? Bilseler daha anlayışlı olurlar."

Bunu düşündü, sonra başını salladı. "Evet. Bilmeleri gerekir. Sadece... bununla gurur duymuyorum. Sonrasında beni kabul edeceklerinden emin değilim."

"O zaman kabul etmelerini sağlayacağım," dedim yumuşak bir sesle. "Bana güvendiğin için teşekkür ederim."

"Her zaman," diye cevapladı.

Bölüm 17

Zak

Freya'ya en derin, en karanlık sırrımı itiraf ettikten iki gün sonra, hâlâ dışarıdan bakan bir yabancı gibi hissediyordum. Freya'ya her gün biraz daha öğretmek kolaydı. Bu alfa kurtlar arasında yerimi bulmak ise çok daha zordu. Frost Fang sürüsünün geri kalanı yeni koşullarına alışmış gibi görünürken, ben aynı şeyi yapamıyordum.

Heath ve Freya, toplantı çadırından çok uzak olmayan küçük bir kamp ateşinin etrafında derin bir sohbete dalmışlardı. Duştan yeni çıkmış, gümüş rengi saçları düz ve parlak görünüyordu ve onu görünce göğsüm sıkıştı.

"Bağ üzerinden henüz hiçbir şey söylemedi," dedi Freya, endişeli bir sesle.

"Ama bu aslında iyiye işaret," diye karşılık verdi Heath. "Rowan'ın başı dertte olsaydı, bunu bilirdik. Rowan avdayken çok odaklanır. Bildirecek bir şey olana kadar bizi düşünmez."

Freya başını salladı, ama endişesi hala alnında belirgindi. "Orada tek başına olması beni çok üzüyor. Ya Fern'in adamları onu yakalarsa?"

"Rowan gizlenip sızmada en iyisidir," diye onu rahatlattı Heath. "Orada olduğunu kimse bilmeyecek bile."

Boğazımı temizledim ve ikisi de bana baktı. Freya'nın yüzü hemen aydınlandı ve ruhumun derinliklerine kadar bir sıcaklık dalgası yayıldı.

"Günaydın," dedim, onların karşısındaki bir kütüğün üzerine oturarak. "Rowan'dan haber yok mu?"

Anladığım kadarıyla, Gage devasa siyah kurdu Frost Fang sürüsünün yaşadığı bölgeye göndererek onları kontrol etmesini istemişti.

Heath başını salladı. "Henüz bir şey yok. Mümkün olduğunca haber verecek."

Aramızda rahat bir sessizlik çöktü. Keşke Ravenscroft'tan ayrılmadan önce bir grimoire çalmayı akıl etseydim. Freya'ya öğretebileceğim diğer orta seviye büyüler hatırlamama yardımcı olurdu. Ona bugün yeni bir büyü öğreteceğime söz vermiştim, ama aklıma gelen her şey çok ileri seviyeydi ve onu cesaretini kırmak istemedim.

Ama Heath'in sonraki sözleri, Freya'nın eğitimi ile ilgili tüm düşüncelerimi aklımdan silip attı.

"Freya," dedi tereddütle, "birden fazla eşin olduğunu nasıl anladın?"

Kulaklarım dikildi, ama Heath'in gözlerine bakmaya cesaret edemedim.

Alfalar hakkında öğrendiğim her şey, onların herhangi bir zayıflık göstermeyi nefret ettiklerini söylüyordu. Beni çok iyi tanı mıyordu, bu yüzden benim önümde bu konuyu konuşmaya istekli olması, omurgamda heyecan verici bir titreme yarattı.

Özellikle de benim kurtumun hepsine açıkça ilgi duyduğunu düşünürsek... Bu, Howling Echo ile şimdiye kadar kurduğum hassas dengeyi bozabileceğinden korkuyordum.

Freya başını eğdi. "İlk başta anlamadım. Ateşimin beni çıldırttığını sandım."

"Ama kızgınlığın geçtikten sonra... sonra ne oldu?"

Gözleri uzaklara daldı, ben henüz hiçbirini tanımadığım zamanları düşündü.

"O zaman da hala deli olduğumu düşünüyordum." Güldü.

"Dürüst olmak gerekirse, Luka'nın zindanında, bilinçsiz bedenlerinize bakarken ve Luka ikinizi sevdiğimi söyleyip beni suçladığında anladım... onun haklı olduğunu."

Bir ses çıkarmış olmalıyım, çünkü Freya ve Heath ikisi de bana baktı. Heath, ifademi görünce gülümsemesi genişledi. Bağlılık

bağlantı kesikti, ama o hala beni bir kitap gibi okuyabiliyordu, çünkü "Merak etme, Rowan onu oradan çıkardı" dedi.

"Tabii ki," diye mırıldandım.

"Ve unutma, Rowan Luka'yı öldürdü. Ve Freya'ya zarar veren herkesi öldürdük." Heath'in sözleri göğsümdeki bir yükü hafifletmişti.

"İyi." Derin bir nefes aldım ve Heath sanki bir şeyi onaylamış gibi gülümsedi ve başını salladı. Ne olduğunu hayal bile edemedim.

Freya, Heath'in botuna kendi botuyla hafifçe vurdu. "Neden sordun?"

Şimdi Heath'in saçlarını eliyle tarama sırası gelmişti, alışılmadık bir şekilde gergin görünüyordu.

"Kurtum... Gage'den sanki benim eşimmiş gibi bahsedip duruyor. Ama... biz Odinswolves değiliz. Seni eşimiz olarak kabul ettikten sonra kurtumun Gage konusunda sakinleşeceğini düşünmüştüm."

Freya cevap veremeden, sözler ağzımdan döküldü. "Tabii ki birden fazla eşin var. Artık hepimiz birbirimize bağlıyız. Başka nasıl olacağını sanıyordun? Freya'nın altı eşi var! Güçlü bir Odinswolf olabilir, ama bir kadın o kadar dayak yiyemez."

Freya güldü ve Heath sırtıttı. Freya'nın eğlencesi ve onayı, bağımızdan eşit ölçüde yayıldı ve bu beni devam etmeye cesaretlendirdi.

"O da bizim onu izlemekten en az bizim onu izlemekten hoşlanıyor. Eş bağında bunu henüz hissetmedin mi? O sizin birlikte olmanızı istiyor. Hepimizin birbirine bağlı, kimin kimin eşi olduğu konusunda sınırların olmadığı bir hayatı kabul ediyor. O bunu istiyor. Gizli gerçek şu ki, hepimiz istiyoruz."

Sözler ağzımdan çıkar çıkmaz, haddimi aştığımı fark ettim. Hem de çok. Freya beni eş olarak tamamen kabul edene kadar alfalara baskı yapmayacağıma söz vermiştim. Yüzüm kızardı ve zorlukla yutkundum.

"Özür dilerim," diye kekeledim. "Bu uygunsuzdu. Yapmamalıydım..."

"Hayır," diye keserek Freya, dudaklarında bir gülümsemeyle. "Aslında çok ferahlatıcı."

Onun sözlerini sindiremeden, ayağa kalktı, bana doğru geldi ve kucağıma oturdu. Yüzümü ellerinin arasına alırken kalbim göğsümde deli gibi atıyordu.

"Haklısın," diye fısıldadı, nefesi dudaklarımda ılık bir esinti yarattı. "Arkadaşlarımı birlikte izlemek istiyorum. Herkesin herkesi tatmin etmesini izlemek ve *hissetmek* istiyorum. Bağlantı aracılığıyla erkeklerimin coşkulu boşalmasını hissetmek isterim."

Sonra beni öptü ve her şey kayboldu. Dudakları yumuşak ama ısrarcıydı ve ben onun dokunuşunda eriyip gittim, ellerim onu ve kendimi sabitlemek için beline gitti.

Bağlantımız aracılığıyla, onun arzusunun açan bir çiçek gibi açıldığını hissettim ve benimki de aynı şekilde karşılık verdi.

Ayrıldığımızda nefes nefese kalmıştım. Heath karanlık gözlerle bizi izliyordu, Bonded bağlantısı ve kot pantolonunun gerginliğinden uyarılmış olduğu belliydi.

"Peki," dedi, sesi sert. "Bu sorunun cevabı bu."

Ağır adımlar yaklaştı ve Flint ortaya çıktı, Freya'yı kucağımda görünce gözleri karardı.

"Bensiz mi başlıyorsunuz?" diye sordu, bakışlarında ateş olmasına rağmen sesi hafifti.

Freya ona gülümsedi. "En yeni arkadaşımı biraz daha yakından tanımaya çalışıyorum."

Flint yaklaştı ve elini Freya'nın saçlarına uzattı. Bu rahat tavırlı sahiplenme hareketi kurtumun inlemesine neden oldu ama onu zorla bastırdım.

"Sırtında altı yıldız olmasının bir nedeni var, tatlım," dedi Flint, parmakları omuz bıçaklarının arasında aşağı doğru kayarken. "Ve Zak'in de bizimle aynı yerde aynı yarım ay dövmesi olmasının bir nedeni var."

Onun ağır bakışları, alfa hakimiyeti altında bakışlarımı anında başka yöne çevirdi. Flint, aralarından en dost canlısı olanıydı, ama kurtum aramızdaki farkın büyüklüğünü asla unutmadı.

"Sen bize aitsin," dedi Flint, sanki bu dünyadaki en doğal, en bariz şeymiş gibi.

Sözleri içimde bir minnettarlık dalgası yarattı. Onlara ait olmak istiyordum, ama bunun doğru olduğunu hala kabul edemiyordum.

Özellikle de kurt içimde inleyip sıkışmış haldeyken.

Freya onun dokunuşuna yaslandı, vücudu hala benimkine yapışık halde.

"O haklı," diye mırıldandı.

Flint'in eli onun ensesine kaydı ve kulağına bir şey fısıldadı, bu onu titretti. Onun uyarılmasının kokusu yoğunlaştı ve benim sikim buna tepki olarak sertleşti. Bağımız sayesinde Heath'in benimkiyle eşleşen açlığını hissettim.

Düşük bir hırıltı bıçak gibi o anı kesti. Hepimiz dönüp uzakta duran Gage'i gördük, mavi gözleri buz gibi soğuktu.

"Ana çadır," diye emretti. "Hemen."

Mideme bir ağırlık çöktü. Bağımız aracılığıyla onu okuyamadım, ama sesindeki öfke çok açıktı. Freya yüzü kızarmış ama kararlı bir şekilde kucağımdan kaydı. Gage'in uzaklaşan silüetini takip ederken, aklım olasılıklarla doldu.

Çok mu ileri gitmiştim? Gage'in Freya'nın beni öpmesine izin verdiğini biliyordum, belki de onu kucağımda görmek onu kızdırmıştı.

Ve daha önce söylediğim şeyleri duymuşsa...

"Endişelenme," Flint'in sesi Bonded bağlantımızdan fısıldadı. "Freya, eşlerinin hakimiyetine meydan okumayı sever. Bugün Gage'e bile meydan okuyabilir. Ama sonunda Gage onu yalvartacak ve Freya her saniyesinden zevk alacak."

Sözleri beni şaşırttı, ama bu bilgiyi aklımın bir köşesine yazdım. Bu sürünün içinde hayatta kalmak istiyorsam, onların alışılmadık dinamikleri hakkında edinebileceğim tüm bilgilere ihtiyacım vardı.

Ana çadırın içindeki iki masa da kenarlara çekilmişti. Bir masanın üstü haritalarla kaplıydı, ama dikkatimi çeken şey, çadırın ortasını kaplayan

... büyük, yumuşak yastıklar, yatak pedleri ve battaniyelerden oluşan dev bir yatak çadırın ortasını kaplıyordu.

Heath bana bir göz kırptı. Gage hepimizin önüne geçti, duruşu otoriteyle doluydu.

"Freya," diye sordu, hepimiz içeri girdikten sonra, "konuşmak istediğin bir şey vardı."

Freya başını sallayarak öne çıktı. "Zak'ı resmi olarak sürünün bir üyesi yapmak istiyorum."

Çadırdaki hava ağırlaştı. Yüz ifadelerinden, bunun hiçbiri için yeni bir haber olmadığını anlayabiliyordum. Bunu daha önce tartışmışlardı — arkamdan.

"Peki bunu nasıl yapmayı öneriyorsun?" diye sordu Gage, bakışları bana kaydı. "Dönüşmüyor ve kendini henüz kanıtlamadı."

Hepimizin bakışları üzerimde ağır bir yük gibi duruyordu. Biliyorlardı. Freya'nın onlara bastırduğım kurtumdan, Ravenscroft Coven'ın o parçamı bu kadar uzun süre hapsedmesine izin verdiğimden bahsettiğinden emindim.

Bu, o kısmımı korumayı başaramadığımı bildikleri anlamına geliyordu. Onların yargılarını, yanlarında durmaya layık olup olmadığım konusundaki şüphelerini hissedebiliyordum.

Ama hayatım boyunca yetersiz olarak yargılanmışım. Şimdi bunun beni yıkmasına izin veremezdim. Kurtum ortaya çıkmaya hazır olmayabilirdi, ama bunun benim aralarında yerimi almaya çalışmamı engellemesine izin vermeyecektim.

"Ne kanıtlamamı istersiniz?" diye sordum, öne adım atarak. "Sihirli yeteneklerimi mi? Sadakatimi mi?" Durup, bakışlarımı her birinin üzerinde gezdirdim. "Ya da belki... Freya'yı nasıl memnun edebileceğimi?"

Heath'in dudakları kıvrıldı, ama Gage'in gözleri meydan okurcasına parladı.

"Bize gruba ne katacağını göster. Freya'nın rüyalarında seni neden seçtiğini göster."

"Peki." Derin bir nefes alıp cesaretimi topladım.

Kurtum içimde korkuyla titriyordu, üç alfa önünde spot ışığında kalmaktan korkuyordu, ama ben zayıflığımı göstermeyi reddettim.

Zayıflığımı göstermeyi reddettim. Bunun yerine, on yıllardır korkumu flört ve özgüvenin arkasına sakladığım yeteneğimi kullandım.

"Freya'nın sihirbazlık öğretmeni olarak kendimi kanıtladım ve geçen sefer buradayken sadakat yemini ettim..." Elimi kaldırıp büyük çadırın etrafını işaret ettim.

Freya'nın Gage ve Heath'e yaptığı çift namlulu oral seks ve hepimizin nasıl boşaldığımızı hatırladığımızda, bağımızdan hissedilebilir bir şehvet dalgası geçti.

"O zaman geriye tek kalan, sana ne kadar zevk verebileceğimi göstermek," dedim, kalbim deli gibi atmasına rağmen sesim sabitti.

Gage'e doğru yürüyerek, gözlerimi cilveli bir şekilde kaldırdım.

Aniden ona sırtımı dönerek, "Belki de senin ihtiyacın olan şey bir deneme turu," dedim.

Çemberin etrafına baktım.

"Gönüllü var mı?"

Şaşkınlıkla kaşlarını kaldıran Flint'e bakışlarımı sabitledim. Sonra en zorlu hedef olan Gage'e döndüm. Hâlâ Gage'in kokusunu üzerinde hisseden Heath'e bakmaktan kasten kaçındım. Heath'in kurtunun Gage'i eş olarak tanıdığını itiraf etmesinden sonra, onların yeni filizlenen ilişkilerinin arasına girmek istemiyordum. Ama sürü alfa'sı taleplerini açıkça belirtmişti.

Gage homurdandı, sesi çadırın içinde yankılandı.

Geri çekilmek yerine, onun alanına girdim, güçlü vücudundan yayılan ısıyı hissedecek kadar yaklaştım.

"Senin hakimiyetine şüphe yok, alfa," dedim, sesim mırıldanmaya dönüştü. "Kıçında bir sik olsa bile hâlâ hakim olabilirsin."

Kurtum bana gözlerimi indirmemi, boynumu açığa çıkarmamı, bu güçlü alfa'ya uygun saygıyı göstermemi haykırıyordu.

Gözlerimi indirdim ama kalbim göğsümden çıkacakmış gibi atarken bile cesaretimi kaybetmedim.

Gage'in eli birdenbire uzandı ve beni bir adım geri itti. Sert temas beni heyecanlandırdı ve gözlerim

. Her zaman biraz sert davranılmaktan hoşlanmıştım.

"Bunu mu istiyorsun? Kavga mı? İstersen yastıklarla g re ebiliriz," diye alay ettim ve tekrar yakla tım. "Seni yere yatırıp... sikini sürebilirim."

Gage'in burun delikleri genişledi ve ben de bakı larımı kasıtlı olarak pantolonundaki büyüyen  i kinli e indirdim.

"Görüyorum ki seni... tahrik ettim," dedim sırtarak.

Bu Gage'i sadece sinirlendirdi. Elleri yanlarında yumruk haline geldi ve bir an için onu çok fazla zorladığımı düşündüm. Ama  yle olsaydı, beni geri çekmek için her zaman alfa emrini kullanabilirdi. Bu, aralarında sözsüz bir güvenlik a ıydı. Bu    alfa'dan herhangi biri, tek bir kelimeyle bana istediklerini yaptırabilirdi. Yarım benliğim — kurt tarafım ve itaat etmekten zevk alan tüm gizli yanlarım — umutsuzca bunu yapmalarını istiyordu.

  ler daha da kızı madan Heath aramıza girdi, sırtı Gage'e dönüktü.

"Ben almadan Gage'i alamazsın," diye homurdandı Heath, ama sesinde sertlik yoktu.

Dudakları kıvrıldı, gözleri  akacı bir  ıltıyla parladı ve Gage'e birlikte saldırırsak ne olacağını görmek istedim.

"Freya, Zak'in neler yapabileceğini görmek istiyorsa," diye devam etti Heath, gözlerime bakarak sesini sabit tuttu ve gözlerimi aşağıya indirdi. "Ben gönüllü olurum." Freya'ya baktı. "Ama sadece sen de istersen."

Gage kaşlarını çattı, ama Freya'nın uyarılmasının kokusu  adırdı doldurdu ve Freya konu amadan Heath'in sorusuna cevap verdi.

"Devam et," dedi Heath, Gage ve bana ba ımız aracılığıyla fısıldayarak. *"O bundan zevk alıyor."* Gülümsemeden edemedim. Flint ve Heath ikisi de benim kanat adamlarım gibi davranıyordu. Gage'in beni korkutmasına izin veremezdim.

Bu kadar çok şey söz konusu iken olmazdı. Freya'nın bana ihtiya ı vardı ve benim de ona ihtiya ım vardı. Ama ikimizin de birbirimizden çok daha fazlasına ihtiya ı vardı, keşke Gage bunu görebilseydi.

"Her birinizle yatmaktan memnuniyet duyarım," dedim yüksek sesle, niyetimi belli ederek, "ama bunun Freya'ya ne yapacağımı göstermek içinse..."

Büyük bir itmeyle kurtumu bastırdım, onun yapmak üzere olduğum şeyi sevmeyeceğini biliyordum. Büyücü tarafımın bundan sonra olacakları kontrol etmesi gerekiyordu.

Heath'i gömleğinden tutup öpmeye başladım. Freya ile öpüşmemden farklı olarak, bu öpücük başından sonuna kadar ateşliydi. Heath dudaklarıma şaşkın bir ses çıkardıktan sonra öpücüğe kendini bıraktı ve elleri omuzlarımı kavradı.

Geri çekildiğimde Heath sersemlemiş görünüyordu, göz bebekleri büyümüş, Gage arkasında bana öfkeyle bakıyordu. Yine de bağın kontrolünü bırakmıştı ve herkes onun uyanan şehvetini hissedebiliyordu. Yanakları kızarmış, gözleri arzuyla kararmış Freya'ya döndüm.

"Devam edeyim mi?" diye sordum, sesim kısılmıştı.

Kafasını salladı, ama gözleri Gage'e kaydı. "Evet," diye fısıldadı. "Devam et."

Çadırdaki gerginlik bıçakla kesilebilecek kadar yoğundu. Gage'in gözlerinin beni delip geçtiğini hissedebiliyordum, ama ben Heath'e odaklandım, o da bana meydan okuma ve beklenti karışımı bir bakışla bakıyordu.

"Görelim bakalım," dedi Heath çenesini kaldırarak. "Freya'ya ne yapmak istediğini göster bize."

"Dizlerinin üzerine çök," emrettim, beta bir kurtun alfa bir kurda emir vermesinin cüretkarlığına korkuyla inleyen kurtumun sesini duymama rağmen.

Eğer hoşuna gitmezse, karşılık verir, dedim kurtuma.

Heath sırttı, sonra kaşlarını kaldırdı. "Önce ben soyunayım mı?"

Freya'ya baktım. "Ne dersin, canım?"

Freya güldü. "Gerçekten sorman mı gerekiyor? Çıplak olmak her zaman daha iyidir."

Heath itaat etti ve insanca mümkün olandan daha hızlı bir şekilde kıyafetlerini çıkardı. O çıplak hale geldiğinde benim gömleğim başımın üstünden zar zor çıkmıştı. Sonra sıvı gibi bir zarafetle en büyük yatak pedlerinden birinin üzerine geçti

en büyük yatak pedlerinden birine, ellerinin ve dizlerinin üzerine düştü. Orada beni bekleyen görüntüsü, sihirle hiçbir ilgisi olmayan bir güç dalgası gönderdi içime.

Coven beni her zaman ikinci sınıf muameleye tabi tutmuştu. Freya ve eşleri bana sadece saygı göstermiş olsalar da, tüm eşlerinin alfa olduğunu düşünerek, bir şekilde hiyerarşinin en altında kalacağımı ummuştum. Heath'in böyle bir oyuna gelmesi...

Yaklaştım ve saygıyla onun yanına diz çöktüm. Çıplak sırtını ellerimle okşarken, bir alfa erkeğin kendini bu kadar savunmasız hale getirmesini görmek beni şok etti. Soyunmayı bitirdiğimde, Heath omzunun üzerinden bana baktı, gözleri sertleşmiş, piercingli penisimi taradı. Duygularının aramızdaki bağa girmesine izin verdi: gergin heyecan, merak ve saf şehvet.

Odaya bakındığımda, eşimiz için sahnelediğimiz bu küçük oyunda önemli bir aksesuarın eksik olduğunu fark ettim.

Flint yaklaştı ve gizlice bana küçük bir şişe uzattı.

"Teşekkürler dostum," dedi Heath ikimize de bağlantı üzerinden.

Omzunun üzerinden bana göz kırptı.

Nedense, Heath ve Flint'in benim tarafımda olduğunu, bana yardım ettiğini bilmek, Gage'in öfkeli bakışlarından daha fazla endişeyle doldurdu beni. Beni burada istiyorlardı. Freya'ya iyi vakit geçirmemi istiyorlardı ve bunun için her şeyi yaparlardı. Onları hayal kırıklığına uğratamazdım.

"Daha önce erkeklerle birlikte oldun mu?" diye sordum Heath'e, ancak bağımız sayesinde cevabı zaten biliyordum.

Heath başını salladı. "Evet. Bana nazik davranma."

Parmaklarıma biraz yağ döktüm, parmaklarımin arasında ısıttım ve bacaklarının arasına uzandım. Oradaki kas halkasını izledim, gıdıklamak için yeterli basıncı uyguladım ama içeri girmedim.

Heath'in nefesi kesildi ve bağıımız aracılığıyla zevk dalgalarının yayıldığını hissettim. Dudakları aralık, dikkatle izleyen Freya'ya baktım.

Ona göz kırptım. "Sadece senin söylediğimi yapabilir. Parmaklarımı içine almak istiyorsan, yalvarmak zorundasın."

"Evet," diye inledi Heath. "Lütfen."

Parmağım hala girişini daireler çizerek, tsk diye ses çıkardım. "Bu sana bağlı değil," diye hatırlattım. "Bu Freya'ya bağlı. Bu onun için."

Flint, Freya'nın yanına yaklaşarak elini beline doladı. "Eğer bu onun içinse," dedi sert bir sesle, "o zaman onun ne düşündüğünü görelim."

Freya'nın kot pantolonunun düğmelerini açtı ve fermuarını yavaşça indirdikten sonra onu mükemmel kalçalarından çıkardı. Ayaklarının dibine diz çöktü ve ona sevgi dolu gözlerle bakarak kot pantolonunu takılmadan çıkmasına yardım etti. Sonra tekrar ayağa kalkıp arkasına geçti, elleri kalçalarının etrafında kaydıktan sonra daha aşağı indi.

"Bak ne kadar ıslak," dedi, parmaklarıyla külotundaki nemli yeri okşayarak. "Sadece sizi izlerken sırılsıklam olmuş."

Kurtum, onun lezzetli, tatlı kokusunu alınca inledi. Freya'nın gözleri yarı kapalıydı, Flint ona dokunmaya devam ederken nefesleri kısa ve hızlıydı. Parmaklarımı Heath'in üzerinde hareket ettirmeye devam ettim, Flint'in Freya'nın vücuduna yaptığı okşamalara uyumlu bir şekilde onu tahrik edici dokunuşlar yaptım.

Bağıımız sayesinde, hepsinin arzularının girdabını hissedebiliyordum — Heath'in dokunuşlarımdan aldığı zevk, Freya'nın artan tahriki, Flint'in açlığı ve hatta Gage'in isteksiz ilgisi. Bu, daha önce hiç yaşamadığım kadar sarhoş edici bir duyguydu.

Elbette, ev arkadaşlarım ve ben daha önce de gruplar halinde eğlenmiştik, ama birbirimize bağlı değildik. Diğerlerinin tahrik olduğunu bilmek bu kadar tahrik edici olabileceğini hiç hayal etmemiştim.

İçimdeki kurt kıpırdanmaya başladı, iç duvarlarımı tırmalayıp bana bir şey için yalvarıyordu. Yıllardır ilk kez

onu hemen bastırmadım. Bunun yerine, onun da benim hissettiklerimi hissetmesine izin verdim — bağlantıyı, aidiyeti, arzuyu.

Heath parmaklarıma karşı itti, daha fazla baskı istiyordu.

"Zak," diye inledi. "Lütfen."

Gözleri bize kilitlenmiş olan Freya'ya baktım. Flint elini külotunun içine sokmuştu ve Freya kalçalarını onun dokunuşuna göre sallıyordu.

"Devam edeyim mi?" diye sordum, sesim fısıltıdan biraz daha yüksek. "Ona istediğini vereyim mi?"

Sonra ne olursa olsun, tüm Bağlı arkadaşlarımı memnun etmek için elimden geleni yapacaktım. Gözlerindeki cevap açıktı, ama ben onun sözlerini söylemesini bekledim, bu mükemmel beklenti ve saf şehvet anında donakaldım.

Bölüm 18

Freya

Flint'in parmağı benim yarık boyunca okşarken, Zak'ın parmağı Heath'in girişini okşarken, ben donakalmış bir şekilde izledim. Karşımdaki manzara, toplantı çadırına girdiğimizde hayal ettiğim hiçbir şeye benzemiyordu.

Alfalarım — güçlü, dominant alfalarım — bir betanın kontrolü ele almasına, sürümüze neler katabileceğini göstermesine izin veriyorlardı. Heath'in dört ayak üzerinde, Zak'ın arkasında beklediği, piercingli penisi dik durduğu halini görmek dudaklarımı yalamama neden oldu. O metali dudaklarımın arasında hissetmek nasıl bir şey olurdu?

"Ona istediğini vereyim mi?" Zak tekrar sordu, sesi arzuyla boğuktu.

Başımı salladım, bacaklarımın arasında biriken tahrikle sesimi zar zor çıkarabildim. "Evet."

Zak, kasıtlı bir yavaşlıkla bir parmağını Heath'in içine soktu ve onun zevk dolu inlemesi, bağımız aracılığıyla tüm vücudumuzda yankılandı. Flint'in sıcak eli belime kaydı ve bizi izlerken beni göğsüne doğru çekti. Sonra eli aşağıya indi ve külotumun kenarından içeri girdi. Zak'ın parmağı Heath'in içine girerken, Flint'in parmağı da benim ıslak ve sıcak içime nazikçe girdi.

"Birlikte ne kadar güzeller," diye fısıldadı Flint kulağıma, nefesi cildimde sıcak sıcak hissediliyordu.

Flint'in sertliği belime bastırdı ve ben içgüdüsel olarak tüm ağırlığımı ona yasladım.

Eş bağımlı aracılığıyla, Rowan'ın Frost Fang'da cevaplar ararken, mesafeye rağmen kurtunun kıpırdadığını hissettim. Onun merakı ve uyarılması, kasıtlı olarak geri çekildiğini hissetmeden önce bana ulaşmaya başladı.

"Seni özledim," diye fısıldadım ona bağımlı aracılığıyla.

"Yakında döneceğim, şimşek," diye söz verdi. "Şimdilik... beni bekleme."

Vahşi alfamın onayını düşünmek, bağlanma bağlantısını kapatmasına rağmen kalbimin hızlanmasına neden oldu.

Heath'in uzun, şehvetli inlemesi dikkatimi tekrar çevreme çekti. Daha fazlasını isteyen Zak'ın elini itti. Zak'ın parmağının her sığ itişinde kaslı vücudu gerildi ve gevşedi, gözlerimi onlardan ayıramadım.

"Daha fazla," diye inledi Heath. "Lütfen Freya, ona daha fazla vermesini söyle."

Sesindeki yalvarış, heyecanımı doruğa çıkardı ve havayı kokumla doldurdu. Bu manzaraya o kadar dalmıştım ki, Gage'in yaklaştığını, sert eli gömleğimin üzerinden göğsümü kavrayana kadar fark etmedim. Heath'in Zak'ın dokunuşları altında kıvranışını izlerken gözleri açgözlülükle kararmış olan Gage, başını benimkinin yanına getirip sahneyi izlemeye başladı.

"Söyle ona," diye kulağıma fısıldadı. "Heath'in neye ihtiyacı olduğunu söyle."

Yutkundum, sesim fısıltıdan biraz daha yüksek çıkıyordu. "Bir parmak daha ekle."

Zak'ın gözleri benimkilere baktı, dudaklarında kötü bir gülümseme belirdi ve parmağını yavaşça çekip iki parmağını birden içeri soktu. Heath'in sırtı kavislendi, boğazından boğuk bir inilti çıktı, tam o sırada Flint ikinci parmağını da içime soktu ve ben de Heath'le birlikte inlemeye başladım.

"Aynen öyle," dedi Zak, parmaklarını Heath'in içinde makas gibi hareket ettirmeye başlayarak. "Freya'nın bir sonraki isteğine hazır olmalısın."

Gage, Flint'in parmakları içimde girip çıkarken, Flint'in elinin şişkinliğinin üzerinden külotumu aşağı çekti. Sürü alfa, küçük kumaş parçasını dizlerimin üzerinden kaydırırken, gözleri Flint'in elini kaplayan ıslaklığımın görüntüsünü yuttu. Gage'in eli iç uyluklarımdan yukarı, Flint'in kolunun üzerinden geçip tekrar meme ucumu çevrelerken, külotum ayaklarımdan etrafına düştü. Neyse ki, o benim görüş alanımın dışında kaldı, böylece gözlerimi Heath ve Zak'tan ayırmadım.

"Sana sadece istediğini vereceğim, Freya," dedi Zak, parmaklarını Heath'in içine nazikçe sokup çıkarırken. "Eğer benim sikimi istemiyorsan, tek yapman gereken hayır demek." Bakışları yoğunlaştı, gözlerimin içine delip geçti. "Ama eğer benim sikimi istiyorsan... bunun için yalvarmak zorunda kalacaksın."

İç duvarlarım Flint'in parmaklarını sıktı ve o kıkırdadı.

"Sanırım bu fikir hoşuna gitti," diye mırıldandı. "Sırılsıklam olmuş."

Heath, Zak onu açarken inlemeleri daha da yükseldi. "Lütfen," diye yalvardı, bana çaresiz gözlerle bakarak. "Freya, lütfen ona söyle."

"Devam et," dedim, Flint'in parmakları mükemmel noktaya ulaştığında nefesim kesildi ve dizlerim titredi.

Zak başını salladı, ritmini bozmadı.

"Yeterli değil. O da yalvarmalı." Flint'e baktı. "Ona alay edilmenin nasıl bir şey olduğunu göster."

Flint boynuma gülerek, parmaklarını çekip girişimin etrafında alaycıcı oynadı. Bir parmağını içime hafifçe soktu, sonra ben gerçek bir tatmin elde edemedim çekip çıkardı.

"Siktir," diye inledim, kalçalarım onun eline doğru itildi.

Gage ve Flint yer değiştirdi, Gage arkama geçti ve Flint beni alay ederken yüzümdeki ifadeyi izledi.

"Evet," diye teşvik etti Flint, sesi arzuyla boğuklaşmıştı. "Ne istediğini söyle bize, ay ışığı."

Flint'in alaycı dokunuşları ve Heath'in Zak'ın okşamaları altında kendinden geçmesi arasında, hızla kontrolümü kaybediyordum.

"Duyalım bakalım, prenses." Gage'in eli göğsümden boğazıma kaydı, Flint'in parmakları beni alay ederken beni nazikçe ama sıkıca kendine doğru çekti ve kontrolüm kırıldı.

"Lütfen," diye fısıldadım, kelimeler dudaklarımdan dökülüyordu. "Yap şunu."

Zak'ın gülümsemesi genişledi. "Neyi yapayım, Freya?"

"Bununla bir sorunun yok, değil mi?" diye Gage'e fısıldadım.

"Hepiniz eğleniyorsanız sorun yok," diye cevapladı Gage, sesi kendinden emin ama biraz gergin.

Onun bu şekilde ifade etmesinden hoşlanmadım, bu yüzden tekrar sordum.

"Zak'ın Heath'i sikmesini gerçekten izleyeceksin, değil mi?"

"Belki..." Bu sefer sesi çok daha emin değildi, ama heyecanı bağlantı üzerinden bana da geçti ve kafamı karıştırdı. *"Belki denemeden önce nasıl yapıldığını görmek isterim."*

Ondan sonra daha fazla soru sormadım. Belki de Zak ve Heath'i birlikte görmek, Gage'in son kontrolünü kırıp arzusuna teslim olması için tam da ihtiyacı olan şeydi.

"Siktir et onu, Zak," dedim, sesim artık daha güçlüydü. "Ama ben de istiyorum..." Flint'in parmağı içime daha derine girip sonra tekrar çekilince inleyerek sözümü kesmiştim.

"Flint'in seni izlerken sikmesini mi istiyorsun, prenses?" Gage'in sesi kulağımda düşük bir uğultu gibi yankılandı.

"Evet," itiraf ettim, yanaklarım kızardı, "Flint'in içimde olmasını istiyorum, biz izlerken."

Bir an kimse kıpırdamadı, sonra her şey bir anda oldu. Flint elini çekti. Zak parmaklarını Heath'ten çekerken ben de külotumu ayak bileklerimden tekmeledim. Gage ve Flint beni yastıklara doğru yönlendirdi.

Heath ve Zak'e bakacak şekilde ellerimin ve dizlerimin üzerine yatarken, Flint arkama geçti.

"Güzel, ay ışığı."

"Sırt üstü yat da seksi sikini görebilsin," diye emretti Zak, tekrar yağ şişesine uzanırken.

Heath sırt üstü yatarken, Zak kendini Heath'in deliğine hizaladı, tam da Flint'in sikinin benim girişime dokunduğu anda. Flint'in kalçalarındaki elleri beni arkadan sabitledi.

Zak bakışlarımı yakaladı ve tuttu. "İzle," diye emretti.

Flint'e başıyla işaret etti ve ikisi aynı anda yavaşça içeri girdiler. Flint'in içimi doldurduğu hissi, Zak'ın Heath'e girerkenki görüntüsüyle aynı anda gerçekleşti. Heath'in yüzü saf zevkten bükülmüştü. Heath, yanına diz çökmüş olan Gage'e uzandı. Gage, Heath'in bacaklarını tutup Zak için ayırdı. Zak'ın diğer barbell'i içeri girerken Heath nefesini tuttu.

"Gözlerini bizden ayırma, benim küçük kıvılcımım," diye emretti Zak, sesi gergin bir şekilde Heath'in içine yavaşça girerken, birer birer keskin bir şekilde kayarak.

"Siktir," diye inledi Heath, uzun ve alçak bir sesle.

"Ne kadar mahvolmuş görünüyor? Benim sikime ne kadar muhtaç olduğunu görüyor musun?" Zak'ın gözleri ateşle parladı. "Sen de öyle olacaksın."

Gage uyarıcı bir şekilde homurdandı ama ben kendimi tutamayıp iniltiyi kaçırdım. "Evet. Nasıl bir his, Heath?"

"Siktiğimin... muhteşem," diye inledi Zak tamamen içine girerken
içine girerken inledi.

"İyi olmalı." Flint kulağıma gülerek fısıldadı. "Neredeyse zar zor konuşabiliyor."

Flint içimde hareket etmeye başladığında, kendimi Bağlantıya tamamen açtım ve tüm zihinsel engellerimi indirdim.

Anında, Flint'in kalın penisi beni gererken sadece kendi zevkim değil, diğerlerinin de hissettiklerinin yankıları ile dolup taşım. Heath'in Zak'ın onu doldururken hissettiği lezzetli yanma ve akılsız tatmin. Zak'ın Heath'e girerken hissettiği zevk, baş döndürücü bir kabul duygusu ile birleşti. Flint'in duvarlarımın çaresizce

sıkı sıkı sarmasıyla duyduğu tatmin. Ve Gage'in hepimizi izlerken artan tahriki.

"Siktir," diye inledi Heath, başını geriye atarak. "Bu... Hepinizi hissedebiliyorum."

"Bağlı olmanın güzelliği bu," dedi Zak, dikkatli itişler arasında. "Freya sayesinde her şeyi paylaşabiliyoruz."

Flint'in hızı arttı, parmakları kalçalarımın gömülürken içime giriyordu. Arkamda o varken, Zak ve Heath'i mükemmel bir şekilde görebiliyordum. Genelde alfa erkeklerimin etrafında çok saygılı olan Zak'ın komutayı ele alıp Heath'i titrek bir ihtiyaç yığınının dönüştürmesi sarhoş ediciydi.

Bağlantımız sayesinde Heath'in artan zevkini hissettim ve bunun hepsi Zak'tan gelmiyordu. Başını geriye eğdi, gözleri Gage'inkilerle buluştu. Sonra Zak onun içindeki o mükemmel noktayı buldu ve her itişinde oraya vurmaya başladı. Heath gözlerini kapattı, çaresizliği bağına yayıldı. Sertleşmiş penisi karnına yapışmış, gergin karın kaslarına ön sıvı sızıyordu.

Şaşkınlıkla, Gage uzanıp Heath'in penisini avuçladı. Gözleri açıldı ve Gage'in gözlerine kilitlendi, sürü alfa Zak'ın itişlerine uyarak onu okşamaya başladı.

"Bunu seviyorsun, değil mi?" diye homurdandı Gage, sesi arzuyla doluydu. "Ben sana dokunurken içini doldurmak."

"Evet," diye inledi Heath, kalçalarını Gage'in eline doğru yukarı doğru kaldırdı, sonra tekrar Zak'ın penisine doğru indirdi. "Siktir, Gage, içimde olmanı bekleyemiyorum."

Gage'in yüzünde beliren ham açlık, içimde yeni bir heyecan dalgası yarattı. Eş bağımız sayesinde, Heath'in itirafından duyduğu memnuniyeti, sahiplenme duygusunu ve başka bir şeyi hissettim — çok uzun zamandır inkar ettiği derin, acıtan bir ihtiyaç.

Flint arkamdan girmeye devam ederken, önümdeki manzaradan çok etkilendim. Birçok yönden geleneklere bağlı olan alfa erkeklerim, tamamen

Hayatlarını yöneten katı sürü hiyerarşisinin dışında. O anda Zak, alfalara boyun eğen bir beta değildi — o, zevk veren ve değerini kanıtlayan, eşit bir Bağlıydı.

Bu bana rüyalarımda gördüğüm bir şeyi hatırlattı, mavi gözleri benimkilerle aynı olan beyaz bir kurtla yaptığım bir konuşma. *"Alfalar güç kullanarak itaat emrediyor... bu gerçek liderlik değil,"* demişti. *"Odinswolves alfaları ve betaları tanımaz. Biz sadece eşitleri görürüz, hakimiyetinden ziyade 'a bağlılık ile birbirimize bağlıyız."*

Tor'un anısı, bir önsezi gibi garip bir titremeye beni sardı. Daha fazla düşünmeden, Flint açısını değiştirerek içimdeki o mükemmel noktaya vurdu ve göz kapaklarımın arkasında yıldızlar patladı.

"Orada," diye nefes nefese, ona doğru iterek söyledim. "Tam orada."

Flint onaylayarak homurdandı ve hızını artırırken açısını korudu. Aramızdaki bağ sayesinde, boşalmayı engellemek için mücadele ettiğini, beni beklediğini hissettim.

Karşımızda Heath hızla zirveye yaklaşıyordu. Zak acımasızca ona vururken kasları gerildi, Gage ise eliyle sert ve emin hareketlerle onun uzunluğunu okşuyordu.

"Yaklaştım," diye uyardı Heath, sesi titriyordu. "Ya sen, küçük kıvılcım?" diye sordu Zak, kendi sesi de nefes nefese ve gergin.

"Ben de," diye soluk soluğa cevap verdim.

Flint'in itişleri, kendi boşalmasına yaklaşırken düzensizleşti.

"Bize ne kadar iyi hissettirdiğini göster, Freya," diye emretti Gage,

Heath'in penisini daha sıkı kavrayarak bana baktı. "Bizim için boşal."

Boğuk bir çığlık atarak Heath boşaldı, boşalması Gage'in elinden kendi karnına döküldü. Aramızdaki bağ sayesinde, Heath'in tohumlarının Gage'in parmaklarını kapladığını hissettim — gurur ve uzun süredir bastırılmış arzu, tek bir ezici duyguya dönüşmüştü.

Heath'in doruğunun yoğunluğu bağımız aracılığıyla yankılandı ve beni daha da yükseğe çıkardı. Flint'in ağzı, boynumun arkasındaki Rowan'ın ısırık izine indi ve orgazmım içimi doldurdu. İç duvarlarım, zevk dalgaları beni sararken onun uzunluğunu sıkıca kavradı. Flint hemen ardından geldi ve boşalırken kendini içime derinlemesine gömdü.

Boşalmanın sisinden, Zak'ın ritminin bozulduğunu, kontrolünü sonunda kaybettiğini gördüm. Ancak bir şekilde kendini tuttu. Gözleri Gage'in gözlerine kilitlendi, izin istiyordu.

"Lütfen," dedi Zak, Heath'e girmeye devam ederken sesi gerginleşmişti. "Boşalabilir miyim, alfa?"

Gage'in yüzünde karanlık ve sahiplenici bir ifade belirdi. Elini uzattı ve iki parmağıyla Heath'in karnından biraz sıvıyı aldı.

"Önce bunu temizle," diye homurdandı Gage, "sonra boşalabilirsin."

Zak'ın gözleri büyüdü, sonra açlıkla karardı. Heath'in içindeki ritmini bozmadan öne eğildi ve dudaklarını Gage'in parmaklarına doladı. Gage'in ona Heath'in boşaldığını yedirirken onu açgözlülükle yalaması, içimde bir sıcaklık dalgası daha yarattı ve Flint'in sikini sıkıca kavradım.

Zak, emirken Gage'in gözlerine bakarak, orgazm onu sararken kalçaları titreyerek emmeye devam etti. Gage'in parmaklarının etrafında inleyerek, Heath'in içine boşalırken vücudu titredi.

Bir an için çadırdaki, hepimizin ağır nefes alıp veriş dışında sessizlik hakim oldu. Flint dikkatlice içimden çekildi ve omzuma bir öpücük kondurdu.

"Temizlenmek için bir şeyler getireyim," diye mırıldandı, ayağa kalkarken.

Zak, Heath'in içinden yavaşça çıktı. Heath hafifçe yüzünü buruşturduktan sonra yatağa geri uzandı.

Zak Heath'ten ayrılırken, Heath'in şaşkın zevkinin bağımızdan dalgalandığını hissettim.

, tamamen ahlaksız ve tamamen doymuş görünüyordu. Az önce olanların yoğunluğundan kurtulmak için biraz zamana ihtiyacı olduğunu anlayabiliyordum.

Dikkatimi, eş bağımız aracılığıyla hala ateşli ve tatminsiz bir şekilde yanıp tutuşan Gage'e çevirdim. Oyununuz sırasında ihmal edilen penisi karnına sert bir şekilde dikilmişti.

"Sen de gelmeyi hak ediyorsun, alfa," dedim, sesim arzuyla boğuklaşmıştı.

Gage'in yüzünde yırtıcı bir gülümseme yayıldı. Tepki veremedi, arkamdan dolaştı. Yumruğu saçlarıma dolanırken, beni Heath'in göğsünün üzerine yerleştirdi, üzerinde hala onun boşalmasının izleri parılıyordu.

"Onu temizle," diye emretti Gage, sesi arzuyla boğuktu. "Ona o dilinle ne kadar iyi olduğunu göster."

Gage'in penisi arkamdan girişime dokunduğunda inledim. Flint'ten dolayı hala hassastım, ama Gage'in zevki için kullanıldığımı düşünmek içimde başka bir heyecan dalgası yarattı. Başımı eğdim, Heath'in karın kaslarını yaladım, Gage güçlü bir hamle ile içime girerken boşaldığının tuzunu tattım.

"Siktir," diye inledim Heath'in derisine karşı, Gage beni tamamen doldururken.

Gage saçımı daha sıkı kavradı ve acımasız bir tempo tuttu, her itişiyi beni ileriye doğru itiyordu. Heath'in cildini yalamaya devam ettim, kendimi tamamen ahlaksız ve en lezzetli şekilde kullanılmış hissediyordum. Aramızdaki bağ sayesinde, hepsinin bunu ne kadar sevdiğimi hissedebildiğini biliyordum — başka bir arkadaşına hizmet ederken sertçe alınmak.

"İncelebilir miyim?" Zak'ın sesi yanımdan geldi, her şeye rağmen şaşırtıcı derecede sakin bir ses tonuyla.

Gage, ritmini bozmadan onaylayarak homurdandı. Bir an sonra, Zak'ın elinin altımda kayarak klitorisimi bulduğunu hissettim. Parmak uçlarından yayılan ısıya nefesim kesildi — sadece vücut ısısı değil, daha fazlası, içimden zevk kıvılcımları saçan büyü bir şeydi.

"Oh, ay tanrıçası," diye inledim, Zak'ın sihirli gibi ısınan parmakları klitorisimi tekrar tekrar daireler çizerek okşarken sırtım kavis yaptı.

Heath'in elleri göğüslerimi buldu ve yoğurdu. Üç erkeğin aynı anda bana dokunmasının verdiği his çok yoğun — Gage'in arkadan güçlü itişleri, Zak'ın bacaklarımın arasındaki büyümlü dokunuşları ve Heath'in göğüslerimdeki elleri.

Çadırın girişi hışırdadı, Flint geri dönmüştü. Kafamı kaldırıp baktığımda, ellerinde birkaç ıslak bez unutmuş, aç gözlerle bizi izlerken donakalmış halde duruyordu.

"Güzel," diye mırıldandı, bakışları üzerimizde dolaşıyordu.

Gage boşalmak üzereyken hareketleri daha düzensiz hale geldi. Eli saçlarımı sıkıca kavradı ve başımı geriye çekti.

"Gel, sikime gel," diye kulağıma homurdandı. "Şimdi."

Zak'ın sihirli parmakları ve Gage'in emredici sesi arasında, itaat etmekten başka seçeneğim yoktu. Doruk noktası içimi parçaladı, tüm vücudumu titretirken boşalırken çığlık attım. Boşalırken gözlerim Flint'inkilerle buluştu, zevk çığlığım çadırı doldurdu.

Gage hemen ardından geldi, kalçaları son bir kez benimkilere çarptı ve kendini içime gömdü, boşalması sıcak ve nabız gibi atıyordu. Tekrar doldurulmuş olma hissi, başka bir zevk dalgası tetikledi ve beni titreyerek ve bitkin bırakarak geride bıraktı.

Heath'in göğsüne yığıldım, uzuvlarım jöle gibi olmuştu. Arkamda, Gage'in ellerinin sırtımı okşadığını hissettim, ikimiz de doruktan inerken beni sakinleştiriyordu.

Yarı kapalı gözlerle Flint'in yaklaşmasını izledim. Nemli bezlerden birini Zak'a uzattı ve Zak kendini temizlemeye başladı. Flint sonra Heath'in yanına diz çöktü ve cildindeki ter ve sıvı kalıntılarını nazikçe sildi. Bu şefkatli hareket kalbimi kabarttı — sürü olmak işte buydu, hepimizin birbirimizi koruması.

Flint, Gage'e sıcak, nemli bir bez uzattı. Beklenmedik bir nezaketle, sürü alfa benim bacaklarımın arasını temizledi, dokunuşları saygı doluydu. O anda kendimi çok sevdiğimi, çok değer verildiğimi hissettim, eşlerim tarafından çevriliydim, her dokunuşlarında bana olan ilgileri belliydi.

Gage sonunda sessizliği bozdu. "Bu..." diye başladı, sonra ne söyleyeceğini bilemedi.

"Lanet olası inanılmaz," Heath onun yerine cümleyi tamamladı, yüzünde tembel bir gülümseme yayıldı.

Gülmekten kendimi alamadım, sesim hafif ve özgürdü. Zak'ın gelişinden beri biriken gerginlik sonunda bozulmuş, yerini aramızda yeni bir uyum hissi almıştı.

Bağımız sayesinde, Heath'in yanına kıvrılırken diğerlerinin de benimkiyle aynı memnuniyeti hissettiğini hissettim.

Zak ayağa kalktı ve Gage'in ona yeni bir saygıyla baktığını gördü.

"Sen Howling Echo'ya aitsin," dedi Gage, sesi sert ama kaba değildi. "Sürümüne eşsiz bir şey katıyorsun." Bileğini uzatarak sürünün ısırik izini gösterdi. "Hazır olduğunda sana sürünün ısırığını vereceğim. Seni resmen bizden biri yapacağım."

Zak'ın yüzünde bir şey belirdi — belirsizlik, hatta korku bile. Bana bir bakış attı, sonra tekrar Gage'e döndü.

"Henüz değil," dedi sessizce. "Teklifin için teşekkür ederim, ama önce kurtumla yeniden tanışmam gerek."

Gage başını salladı. "Freya, yardımımıza ihtiyacın olabileceğini söyledi."

Zak'ın omuzları gerildi. "Emin değilim..." Zorlukla yutkundu. "Tekrar dönüşmenin kolay olmayacağını biliyorum, ama... seyirci varken denemek istemiyorum."

Ayağa kalktım ve onun yanına gidip elini tuttum. "İhtiyacın olursa bizi ara," dedim. "İlk kez dönüşümün ne kadar zor olduğunu hatırlıyorum. Arkadaşlarımdan yanımda olması işimi kolaylaştırmıştı."

Bana küçük, hüzünlü bir gülümseme attı. "Bu farklı, Freya. Coven dönüşmeyi sadece engellemekle kalmadı, bunun için bana kötü davrandılar. Kurtum çok uzun zamandır kafeste tutuluyor

ve başkalarının önünde dönüşmenin cezalandırılacağına inanıyor." Elimi sıktı. "Bunu kendi şartlarımla yapmam gerektiğini düşünüyorum."

Gage yavaşça başını salladı. "Haklısın. Ama hazır olduğunda teklifim geçerli."

"Teşekkür ederim," dedi Zak, sesi samimiydi. Giysilerini toplamaya başladı. "Gitmeliyim. Siz..." Dördümüzü belirsiz bir şekilde işaret etti, "birlikte biraz zaman geçirin."

Hiçbirimiz itiraz edemedi, çadırdan çıkıp gitti ve bizi şaşkın bir sessizlik içinde bıraktı.

"Şey," dedi Heath bir süre sonra, "bu beklenmedik bir şeydi."

Gage burnunu çekti. "Hangi kısmı? Akıllara durgunluk veren seks mi, yoksa sürünün ısırığını reddetmesi mi?"

"İkisi de," diye itiraf etti Heath. Flint'e baktı. "Sen ne düşünüyorsun?"

Flint bir an sessiz kaldı, düşünceli bir ifadeyle. "Bence bağımızdan acısını saklıyor," dedi sonunda.

"Ve bence ona, bizim yardımımıza hazır olana kadar bunu atlatması için zaman vermeliyiz."

Zak için kalbim acıyarak başımı salladım. Ortak rüyalarımızdan anılar aklıma geldi ve yalnızlık hissini, reddedilmeyi, kendisinin temel bir parçasını bastırmak için verdiği sürekli mücadeleyi hatırladım. Şimdi kurt doğasını kucaklamakta tereddüt etmesine şaşmamalı.

"Kayıp parçası olan kendini tekrar bulacaktır," dedim, diğerlerini olduğu kadar kendimi de ikna etmeye çalışarak. "Sadece zamana ihtiyacı var."

"Buraya gel, küçük kurt," Heath kollarını açtı ve ben de onu bir kez daha kucaklamak için yatağa geri kaydım. Flint arkamdan gelip bana sarıldı ve Gage Heath'in diğer tarafına yerleşti.

"Sonunda sana açılıyor," dedim Heath'e.

"Şok oldum," diye gülümsedi Heath zihnimde. Ancak dışarıdan sadece dudakları kıvrıldı.

Arkadaşlarım etrafımda toplanıp sıcaklıklarını ve varlıklarıyla beni rahatlatırken, bir parçam hala tatmin olamamıştı.

Bağlantımız aracılığıyla Rowan'a bir sevgi dalgası gönderdim. Cevabı hemen geldi — bizimle birlikte olma arzusuyla karışık sıcak bir sevgi.

"Yakında, şimşek," diye söz verdi zihnimin sesi.

Tüm arkadaşlarımla böyle etrafımı sardığı günü sabırsızlıkla bekliyordum. Bu da, rüyalarımda Tor'a ulaşmak için daha çok çabalamam gerektiği anlamına geliyordu.

Bölüm 19

Freya

Zak kampa döndüğünde akşam havası oldukça serinlemişti. Omuzları çökmüş, her zamanki canlı enerjisi sönmüş bir halde çadırına doğru yürürken onu izledim. Kemikleri yorgun görünüyordu, yüzünde yorgunluk ve daha derin bir şey, belki hayal kırıklığı, hatta korku vardı. Her zamanki gibi duygularını bağdan uzak tutuyordu.

Çadırına girmeden önce yanına yaklaştım. "Zak? İyi misin?" Dönerek, gözlerine ulaşmayan zayıf bir gülümsemeyle, "Sadece yorgunum" dedi.

Bu manzara kalbimi sıkıştırdı. Bugün paylaştıklarımızdan sonra — o yoğunluk, o bağ, hepimizi bir araya getirme şekli — onu bu kadar bitkin görmek yanlış geliyordu.

"Bu gece benim çadırımda uyumak ister misin?"

Sözler ağzımdan çıkmadan önce tam olarak düşünmemiştim, ama pişman da değildim.

"Sadece uyu," diye açıklığa kavuşturdum. "Arkadaşlık iyi gelir gibi görünüyorsun."

Yüzündeki gerginlik biraz azaldı ve ifadesi hafifçe aydınlandı. Sonra bakışları omzumun üzerinden kaydı ve dönüp Gage'in bizi izlediğini gördüm, kolları göğsünde kavuşturulmuştu. Arkadaşlık bağımızdan geçen duyguların karışımını hissedebiliyordum — endişe, sahiplenme ve kabullenme.

"Senin için sorun olmazsa," dedi Zak, Gage'e dikkatli bir ses tonuyla.

Gage'in çenesi kısa bir süre gerildi, sonra omuzlarını silkti.

"Freya kendi yatak arkadaşlarını seçer, ben değil." Sesi kaba ama kaba değildi.

Onu, denediği için, içgüdülerini yenerek aramızda olanları kabul etmeye çalıştığı için seviyordum. Eş bağımız aracılığıyla ona minnettarlık ve sevgi dolu bir dalga gönderdim.

"Sadece uyumak ve sarılmak beni mutlu eder," Zak ikimize de güvence verdi, ama gözleri Gage'in üzerindeydi, alfanın sözlerine rağmen hala onay arıyordu.

Elimi uzattım. "Hadi."

Zak elimi tuttu ve ben onu çadırıma doğru götürdüm, Gage'in bakışlarının bizi takip ettiğini fark ettim. Bakışları tehditkar değildi, sadece beni ısıtan bir şekilde dikkatli ve koruyucuydu.

İçeri girmeden önce, tanıdık bir varlık sürü bağı aracılığıyla bilincime dokundu. Rowan'ın zihinsel sesi, bağlanma bağı aracılığıyla hepimize ulaştı, zar zor kontrol edilen öfkeyle gergin bir ses tonuyla.

"Frost Fang'i görüyorum," diye homurdandı. "Ve gördüğüm şey hoşuna gitmeyecek."

Gage'in gözleri benimkilere çevrildi ve dikkati keskinleşti.

"Rapor ver."

"Heath'in babası burada. Dryden, Fern ve onun 'beta konseyi' ile görüşüyor."

Heath'in öfkesi eş bağımız aracılığıyla patladı, o kadar şiddetliydi ki beni gerginleştirdi ve Zak beni sakinleştirmek için elimi sıktı.

"O piç," diye Heath zihnimize hırladı. "Onları manipüle ediyor."

"Ama en kötüsü bu değil." Rowan'ın tiksintisi hissedilebiliyordu. "Yakınlarda cadılar var. En az üç tane gördüm ve hava büyü kokuyor."

"Freya ve Zak hakkında tüm o protestolardan sonra..."

"Büyücüler..." Gage'in sesi ölümcül bir sessizlikteydi, *"Onlar*

bir cadı meclisini sürülerimizin topraklarına kabul etmeseler iyi olur."

"Yakında öğreniriz," dedi Rowan sertçe. "Neler olduğunu öğreneceğim, ama bilmenizi istedim."

Rowan geri çekildi ve etrafına konsantre olabilmek için perdeleri kapatırken, hepimizi bu ihaneti sindirmeye bıraktı.

Zak kaşlarını çattı. *"Üzgünüm,"* dedi Bağlantı aracılığıyla, Rowan'ı dışarıda bırakarak. *"Frost Fang'ın hepiniz için ne kadar önemli olduğunu biliyorum."*

Heath, koşmak için kurt formuna dönüşürken gürleyen bir hırıltı çıkardı. *"Babam her zaman manipülatif bir pislikti. Bunu tahmin etmeliydim. Her zaman bir gün Frost Fang'a geri döneceğini söyledim."*

Gage, Heath'e cevap verirken bize yaklaştı. *"Ben de seninle koşacağım."*

"İyi fikir," dedim yüksek sesle.

Zak çadırın içine girerken, ben geride kaldım ve bakışlarım Gage'de kaldı. Saçlarımı kulağımın arkasına attıktan sonra, her zamanki gibi parmakları çenemin altına geldi. Yüzümü yana çevirip başparmağını dudaklarımın üzerinde gezdirdi.

"Onunla ne istersen yap, prenses," dedi Gage, beni tahrik eden sert bir sesle. *"Senin arkadaşlarına ne yapacağını söylemek bana düşmez."*

Gage'in takdir ettiğini bildiğim gibi gözlerine bakarak gülümsedim. *"Biliyorum, ama söylediğin için teşekkür ederim,"* dedim yumuşak bir sesle, sözlerime içten bir minnettarlık katarak.

Bunun onun için ne kadar zor olduğunu biliyordum — beni paylaşmak, aramızda oluşan karmaşık bağları idare etmek, henüz sürüye ait olmamasına rağmen Zak'i kabul etmek. Gage, ilk başta o kadar korkunç görünen anlaşmayı benimle yapan öfkeli, kapalı alfa'dan çok uzaklaşmıştı. Yine de o anlaşma hepimizi birbirimize bağlamış ve sonunda bugünkü sürümüzü oluşturmuştu.

Gage bir kez başını salladı, ifadesi hafifçe yumuşadı, sonra eğilip beni öptü. Öldürmek için saldırdı, dilini anında benimkine soktu, sanki beni işaretliyormuş gibi.

bölge. Beni bıraktığında ve ben sendelediğimde, sırtışımdan bana yaptığı etkiyi beğendiğini anladım.

Ben içeri girerken, o Heath'i bulmak için yavaşça uzaklaştı.

Zak'ın gözleri benimkileri aradı, ama ne aradığını anlamadım.

Sonra yükseltilmiş katlanabilir bir platformun üzerinde duran büyük yatağı işaret etti. "Burada tam bir yatak olduğunu bilseydim, daha önce senin gözüne girmeye çalışırdım."

Gülerek battaniyelerin üzerinden elimi geçirdim. "Çocuklar bunu gezi için aldılar. Yerde yatmaktan daha iyisini hak ettiğimi söylediler."

Zak gülümsedi, bu sefer içten bir gülümsemeydi. "Sana iyi bakıyorlar."

"Öyle."

Ayakkabılarımı çıkardım ve alfa erkeklerimin bana sevgilerini gösterdiği tüm yolları düşündüm — Heath'in kıyafet alımlarından Flint'in sürekli desteğine, Rowan'ın vahşi tutkusundan Gage'in isteksiz şefkatine kadar.

Sonra ekledim: "Ve şimdi sen de o 'onlar'ın bir parçasısın."

Zak tereddüt etti, parmaklarıyla gömleğinin kenarını oynadı. "Sorun olmazsa boxerimle uyuyabilir miyim?"

"Normalde öyle mi yapıyorsun?"

"Evet." Gözlerinde her zamanki yaramazlığı yeniden belirdi.

"Piercinglerimin battaniyeye takılacağını hayal edebiliyor musun?"

"Ah. Kesinlikle onları örtün."

Bu görüntü, bugün Heath'in içinde kayan metal halterleri hatırlattı. Yanaklarım kızardı.

Zak, kızardığımı fark edince sırtışı kötücül bir hal aldı.

"Zihninde tekrar izlemenin tadını çıkarıyorsun, değil mi?"

"Belki," diye itiraf ettim, cesaretime kendim de şaşıarak. Soyunmaya devam ettim, o an çok doğal geldi.

Önce battaniyenin altına girdim ve Zak'ın da bana katılabilmesi için battaniyeyi kaldırdım.

"Güzel," dedi, sesi nabzımı hızlandıran o mırıldanmaya dönuştü. "O performansın iz bırakmasını umuyordum."

Yanımda yerini aldı ve bir süre uyum sağlamaya çalıştıktan sonra, başımı omzuna yaslayarak ona doğru kıvrıldım. Dudaklarımı ısırarak loş ışıhta yüzünü inceledim. "Etkili oldu. Hepimizi etkiledi."

"Mmm." Beni sıcaklığına daha da yaklaştırdı. "Peki ne tür bir izlenimdi?"

"Diğer yeteneklerini keşfetmek istememi sağlayan türden," dedim yumuşak bir sesle, sonunda neredeyse çıplak vücudunun benimkine değmesinin verdiği hissin tadını çıkararak.

Göz bebekleri büyüdü ve bir an için beni öpeceğini sandım. Bunun yerine parmakları sütyenimin kenarını izledi ve Bağlantı aracılığıyla bir soru fısıldadı.

"Bunu giymeden benimle yatarsan Gage seni cezalandırır mı?"

"Tabii ki hayır." Yüksek sesle ekledim, "Seni baştan çıkarmak istemedim... Uyuyacağına söz verdim."

O güldü. "Rahat olmanı tercih ederim." "Tamam, iyi," dedim, kaşıntılı giysiyi çıkarmak için bir bahane bulduğum için minnettar olarak.

Onu çıkarmak için oturmadan önce, Zak'ın hünerli parmakları arkadaki kopçayı açtı ve omzumdan aşağı kaydırıldı. Sırt üstü döndüm ve o da diğer kolumdan çıkardı ve çadırın duvarının yanındaki bir bankın üzerine attı.

Gözlerim onun üzerinde dolaştı, kalbim kulaklarımda çarpıyordu.

Gerçekten birlikte yatacak mıydık? "Sabır, güzelim," diye mırıldandı. "Uslu duracağım."

Şimdilik kendim için. Daha sonra... Seninle zaman geçirmek istiyorum. Çıkardığın her sesi, seni titretiren her dokunuşunu öğrenmek istiyorum."

Onun sözleri beni titretti ve kollarımı tekrar onun boynuna doladım. "Sözler, sözler. Beni sabırsızlandırıyorsun," diye mırıldandım.

"İyi," dedi yumuşak bir kahkaha atarak. "Dokunma yeteneğimi kaybettiğimi düşünmek istemem."

Zak'ın kolu bana dolanmış, battaniyenin altına yerleşirken, aramızdaki her temas noktasının farkına vardım. Göğsünün sağlam sıcaklığı, nefesinin yavaş yavaş benimkine uyum sağlaması, beni rahatlatacak kadar yakın ama uzaklaşamayacak kadar sıkı tutmaması. Vücuduma sadece *uyuyacağımızı*, başka bir şey olmayacağını hatırlattım.

"Neden bu kadar endişeli görünerek geri döndüğünü" diye sordum sonunda, yeni eşimin vücudunu keşfetmek istediğim düşüncelerden kafamı dağıtmak için bir şeye ihtiyacım vardı.

Zak'ın vücudu altımda hafifçe gerildi. "Bugün kurt tarafımı ortaya çıkarmaya çalıştım," diye itiraf etti, sesi fısıltıdan biraz daha yüksekti. "Ama sanki... sanki her iki tarafım da nasıl yapılacağını unutmuş gibiydi." Sesli bir şekilde yuttu. "Korkarım bu şekilde kalacağım."

Onu görmek için dirseğimin üzerine yaslandım. "Tor, altıncı eşim, travmanın bir şekil değiştirenin şekil değiştirememesine neden olabileceğini söylemişti."

"Sen... onunla konuştun mu?" Zak gözlerini kocaman açarak sordu.

Gülümsedim. "Biz Odinwolves'uz. Birkaç numaramız var."

"Benim muhteşem Bağlım," Zak gülümsedi ve alnımı öptü. "Beni şaşırtmaya devam edeceksin."

Gülümsemesine karşılık verdim, sonra bağımız aracılığıyla endişemi hissetmesine izin verdim. "Sence travma kurtunu serbest bırakmanı engelliyor mu?"

"Mantıklı," dedi Zak, çadırın tavanına bakarak. "Kurtum çok uzun zamandır gömülü..."

Kendi ilk dönüşümümün anısı zihnimde canlandı — heyecan verici özgürlük, sonunda, sonunda kurtumla bağlantı kurmanın verdiği coşku. Zak için bunu çok istiyordum.

"Sana yardım edeceğiz," diye söz verdim, avucumu göğsüne, kalbinin üzerine koydum. Dokunduğum yerde güçlü ve düzenli atışlarını hissedebiliyordum. "Eğer bize izin verirsen."

Elini benim elimle kapattı. "Evet. Ama bu gece sadece uyumak istiyorum. Ben... Bir başarısızlık daha kaldıramam." Derin bir nefes aldı. "Bu beni gerçekten çok yıprattı. Sadece fiziksel olarak yorgun değilim..."

"Duygusal olarak tükenmişsin," diye sözünü tamamladım, sesindeki kemiklere kadar işleyen yorgunluğu fark ederek.

O başını salladı ve ben ona yaslanarak battaniyeyi ikimizin üzerine daha sıkı çektim.

"Dinlen o zaman," diye mırıldandım. "Yarın bir çaresine bakarız."

Zak'in nefesi sonunda uykuya dalarken, ben biraz daha uyanık kaldım, aklımda olasılıklar dönüp duruyordu. Gage'e Zak'in kurtunu ortaya çıkaramadığını söylersem, yardım etmeye çalışırdı. Gage'in, dönüşemediğim halde bana sürünün ısırığını vererek dönüşmeden önce bana nasıl destek olduğunu hatırladım. Önünde diz çökmüş, kurt formunda üzerimde beliren Gage'in beni sürüye kabul ettiğini düşünmek, hiçbirimizin benim dönüşebileceğinden emin olmadığı zamanlarda beni nasıl kabul ettiklerini düşünmek, hala içimi ısıtırdı.

Yani, Zak'ın kurdu gerçekten sıkışmışsa, Gage'in onu sürünün bir parçası olarak kabul edeceğini biliyordum — tıpkı bana yaptığı gibi. Gage geleneklere bağlı biri değildi. Bu, onun ve bizim alışılmadık sürümüzün en sevdiğim özelliklerinden biriydi. Ve benzersiz sürümüz her geçen gün daha fazla takipçi çekiyordu... Frost Fang'dan bize katılmak için çok sayıda kurt ayrılmıştı ve şimdi Brielle bile bana sadakatini sunmuştu. Özel bir şey inşa ediyorduk ve Zak de bunun bir parçasıydı.

Bu rahatlatıcı düşünceyle gözlerimi kapattım ve Tor'u aramaya çıktım.

Rüya aleminde dolaşırken, altıncı eşim olan Zak'ı çağırdım. Onun rehberliğinin rahatlığını ve Odinswolves olarak paylaştığımız bağı özlemiştim. Ancak bu gece bir şeyler farklıydı. Her zamanki yollar değişmiş gibi görünüyordu ve beni tanıdık olmayan bir yöne çekiyordu.

Korkmaktan çok meraktan, akıntıyı takip ettim. Rüya dünyası etrafımda değişti, renkler birbirine karışarak yeni bir sahneye dönüştü.

Kısa süre sonra, duvarları kitap raflarıyla kaplı ve ahşap zemin üzerinde büyük, yıpranmış bir halı bulunan rahat bir oda ortaya çıktı. Halının üzerinde oturan bir adam, altı ya da yedi yaşından büyük olamayacak bir çocuğa bakarken elleri yumuşak mavi bir ışıkla parlıyordu. Çocuğun bacaklarının ve dizlerinin koyu siyah derisi kanlı sıyrıklarla kaplıydı.

"Kıpırdama, Zakaib," dedi adam, sesi nazik ama kararlıydı.

Yaklaştım, kendimi çekildim. Adamın yıldıırım gibi parıldayan derin mavi gözleri ve kısa kahverengi saçları vardı. Yüzü nazikti, gözlerinin etrafında gülümseme çizgileri vardı ve bakışlarında dikkatle kontrol edilen bir g vardı.

Ellerinden çıkan mavi ışık çocuğun bacağını sardı ve sıyrıklar kapanmaya başladı, deri kusursuz bir şekilde birleşti.

"Vay canına," dedi ocuk — Zak, diye fark ettim birden — hayretle nefes aldı.

Adam gülümsedi. "Bir gün büyüdüğünde, kendini iyileştirmek için sihre ihtiyaç duymadan, şekil değiştirebilecek ve kendini iyileştirebileceksin."

"Gerçekten mi? Dnşebileceğimi düşünüyor musun?"

"Melez olmak, hiçbir tarafı zayıflatmaz," dedi adam. "Onlar bunu anlamıyor. Sen her iki dünyanın da yeteneklerine sahipsin, Zakaib. Kimsenin seni bu yüzden aşağılamasına izin verme."

Bu sözler kalbimi sıkıştırdı. Çocukken biri bana bunu söyleseydi hayatım ne kadar farklı olurdu?

"Preston..." odanın dışından biri seslendi ve Zak, Preston adındaki adamdan hızla uzaklaştı.

O ismin neden bu kadar tanıdık geldiğini anladığımda şok dalgası vücudumu sardı — Pandora'nın kardeşi Preston'dı. Babam. Babam Zak'le nasıl tanışmıştı?

Gözlerim, her şey değişmeden önce o anı içime çekmeye çalışırken büyüdü, renkler dönüp durduktan sonra yeni bir ana dönüştü.

Aynı odaydı, ama Zak şimdi biraz daha yaşlı görünüyordu. Yere çapraz bacaklı otururken, Preston garip sembollerle kaplı bir tahtanın önünde duruyordu.

"Coven, senin gibi melezlerin var olmaması gerektiğine inanıyor," diyordu Preston, sesi ciddi ama nazikti. "Ama yanılıyorlar. En güçlü büyü, çeşitlilikten, farklı güçlerin birleşmesinden gelir."

"Bu yüzden mi ailemi öldürdüler?" Zak, genç sesiyle hüzünlü bir şekilde sordu.

Preston'ın yüzü karardı. "Evet. Bu yüzden dikkatli olmalıyız. Ama asla utanma, Zakaib. Asla utanma."

Sahne yine değişti, bir orman açıklığına dönüştü, Preston koşarken Zak sırtında zıplıyordu. Çocuk şimdi sekiz yaşında gibi görünüyordu. İkisi de, tam önlerine bir ateş topu çarptığında çığlık attılar. Preston ayağı takıldı ve Zak havaya uçtu, ama Preston'ın büyüğü onun düşüşünü yumuşattı.

Her şeyi kalbim ağzımda, ikisi için de korkarak izledim.

"Değişkenlerin bölgesine neredeyse vardık." Preston'ın sözlerinde korku vardı. "Devam et!"

"O şekil değiştirenler ikinizi de öldürecek!" Arkalarından bir kadın sesi duyuldu. "Aptal olma."

Preston saldırganlara dönerek ikisinin önüne bir kalkan oluşturdu. Sürpriz bir şekilde Zak kalkanın kenarından koşarak geçti.

"Onların dikkatini dağıtırim!" Zak, yüzünden gözyaşları akararak bağırdı.

"Hayır, Zak—"

Çocuğun basit mantığıyla Zak, "Sen beni kurtardın, şimdi ben seni kurtarabilirim," dedi.

"Zakaib—"

"Git!" Zak çalılıklara kayboldu. "Beni öldürmeyeceklerine söz verdiler."

"O tarafa!" Zak'ın çalılıklarda gürültü yaptığını duyan biri seslendi.

Preston, karanlığa doğru bakan çocuğun arkasından kararsızlıkla yüzünü buruşturdu. "Senin için geri geleceğim," diye söz verdi. "Yemin ederim."

"Git!" Zak, yoğun çalılıklar arasında görünmeden tekrar bağırdı.

Çocuk çalılıkların arasından geçerek çalılıkların olmadığı kayalık bir araziye çıktı, sonra Preston'dan uzaklaşarak seslerin geldiği yöne doğru koştu.

Preston'ın kaçabilmesi için kendini feda eden cesur küçük çocuk için göğsüm sızladı, cadı meclisinin daha sonra ona yaşatacağı cehennemden farkında değildi.

Zaman çizelgesi artık daha netleşiyordu — bu olaylar, annemle babam tanışmadan önce gerçekleşmiş olmalıydı. Preston, bu yetim melez çocuğu evine almış, dört yıl boyunca büyötmüş, sonra cadılar meclisinden kaçarken onu geride bırakmak zorunda kalmıştı. Bu da, Preston'ın annemin sürüsüne katıldığı ve benim doğduğum yerin orası olduğu anlamına geliyordu.

Sahne bir kez daha değışti ve Preston loş bir odada duruyordu.

Bir kadının sesi güven dolu bir şekilde yankılandı. "Kış Rüzgarı sürüsü hiyerarşileri umursamaz."

"İşte bu yüzden Zakaib'i buraya getirmek istiyorum," dedi Preston. "Ama mesajlarım ona ulaşılıyor mu, onu bile bilmiyorum."

Onun yüzünü göremiyordum. Bu, Zak'ın rüyası olduğu ve onu hiç görmediği için miydi?

Sözleri pişmanlıkla yumuşadı. "Gönderdiğin her mesaj ele geçirilebilir. Yaklaşmaya çalıştığın her kişi bir tuzak olabilir. Seni onun için geri dönmeni istiyorlar."

Preston'ın elleri yumruk haline geldi. "Ama denemekten vazgeçmeyeceğim. Vazgeçmem."

Preston'ın yıllardır Zak'ı tehlikede bıraktığını bilerek, ikisinin de hayatını tehlikeye atmadan geri dönemeyeceğini bildiğini hissettim.

"Onu oradan çıkarmak için bir yol bulacağız," diye söz verdi. "Ama doğru zamanda, doğru yolu bulmalıyız. Kış Rüzgarı'nı riske atamayız ve bizim sürümüz Ravenscroft'unkinden çok daha küçük."

"Onu hayal kırıklığına uğrattım," dedi Preston, sesi titreyerek. "Onu orada bıraktım."

"O kalmayı seçti," diye hatırlattı kadın. "O cesur çocuk senin hayatını kurtardı."

"Ve hayatımın geri kalanını onu ve onun gibi diğerlerini kurtarmak için harcayacağım," diye yemin etti Preston. "Artık iki dünya arasında kalmış çocuklar olmayacak. Artık türler arası aşkı seçtikleri için parçalanmış aileler olmayacak. Birlik ve türlerimiz arasındaki barış için çalışabiliriz."

"Daha iyi bir şey inşa edeceğiz. Kızlarımız için, Zakaib için, hepsi için."

Yüzünde bir gülümseme belirdi. "Freya için, bizim küçük meleşimiz için burada her şey farklı olacak."

Şokumla rüya manzarası bulanıklaştı. Annem. Babam. Benim hakkımda konuşuyorlardı.

Bu gerçek beni fiziksel bir darbe gibi vurdu ve rüyadan uyandırdı. Nefes nefese oturarak kalktım, kalbim göğsümde deli gibi çarpıyordu.

Yanımda, Zak ani hareketimle uyanmış, kıpırdanıyordu.

"Freya?" diye mırıldandı uykulu bir sesle. "Ne oldu?"

Diğer arkadaşlarımla endişeli bakışlarını hissedince, onlara güven verici mesajlar gönderdim. Hala rüyanın etkisindeyken Zak'e baktım. Çadırın içinden süzülen loş ışıktaki, endişeli yüzü rüyamdaki küçük çocuğun görüntüsüyle bulanıklaşmıştı.

"Rüya yürüyüşü yapıyordum," dedim yavaşça, düşüncelerim karmakarışık. "Ama Tor'u bulmak yerine... anıları buldum."

Senin anılarını."

Bölüm 20

Freya

Zak yatakta doğruldu, aniden uyanmış gibi, battaniyeyi kalçalarına çekti.

"Benim anılarım mı? Bu nasıl mümkün olabilir?" "Sanırım bu Odinswolf'lara özgü bir şey."

Titrek parmaklarımla saçlarımı yüzümden geriye attım, sonra dizlerimi göğsüme çekip çenemi onların üzerine dayadım.

"Bir adamın küçük bir çocuğun dizini iyileştirdiğini gördüm. Ona sihir öğretiyordu. Bir gün kendini iyileştirebileceğini söylüyordu. Rüyadaki küçük çocuk sendin," dedim kesin bir sesle.

Zak tamamen hareketsiz kaldı, gözleri benim ifademi aramak için sağa sola bakıyordu.

"Preston, ailem öldürüldükten sonra beni yanına aldı. Beni büyüttü, doğamın iki yüzünü de öğretti." Sesi anılarla yumuşadı. "Hiçbir zaman melez olduğum için utanmamı istemedi. Bunu yapan tek kişi oydu."

"Rüyada, kendini onun için feda ettin. O kaçtı. Hayatta kaldı."

"En azından başlangıçta," dedi Zak, yüzü bulutlandı. "Preston benimle birlikte gitmemi istedi, ama cadılar bizi avlıyordu. Onlara beni öldürmemeleri için yemin ettirmişti, ben de aptalca kendimi yenilmez hissettim — bu yüzden dikkatleri üzerine çekmeye karar verdim. Diğer her şeyi hiç düşünmedim.

bana yapabileceklerini düşündüm." Elleriyle ellerine baktı. "Onu bir daha hiç görmedim."

Elini uzattım, bir elini avucuma aldım ve bileklerimizi yastığın üzerine koyduk.

"Senin için geri dönmek istiyordu."

"Her zaman öyle olmasını umdum," diye itiraf etti Zak, sesi zar zor duyuluyordu. "Yıllarca bekledim. Ama sonra öldürüldüğünü duydum ve..."

Yutkundu.

"Bana ondan bahset," diye ısrar ettim.

Zak'ın yüzü anıları ile yumuşadı. "O çok zekiydi. Ravenscroft Coven'ın en güçlü büyücülerinden biriydi. Ama diğerlerinden farklı olarak, büyüünün paylaşılması gerektiğini, saklanmaması gerektiğini düşünüyordu. Bana çoğu sürünün bizim coven gibi davrandığını ve benim gibi melezlerin hiçbir yerde hoş karşılanmayacağını öğretti. Diğerlerinden farklı bir sürü olduğunu duyduğu için şekil değiştirenlerin bölgesine geçmek istedi. Tipik sürü hiyerarşisine bağlı olmayan, Winter Wind sürüsü adında bir yer."

"Ben Winter Wind sürüsünde doğdum," dedim, geçmişim hakkında öğrendiklerimi hatırlayarak. "Bunu biliyor muydun?"

Zak şok içinde bana baktı. "Öyle miydin? Ailen hakkında ne biliyorsun?"

"Fazla bir şey bilmiyorum," diye itiraf ettim, son zamanlarda topladığım dağınık parçaları düşünerek. "Hiç tanışmadığım bir ablam vardı. Annem sürünün lideriydi. Ve annemin üç eşi vardı." Konuşmaya devam ederken yüzünü dikkatle izledim. "İki kurt adam... ve onunla birlikte olmak için covenantini terk eden güçlü bir büyücü. Adı Preston'dı."

Zak'ın yüzü bembeyaz oldu.

"Preston," diye fısıldadı ve aynı adamdan bahsettiğimizi kesin olarak anladım. "Preston senin baban mıydı?"

"Teyzem, onun kız kardeşi Pandora, bana öyle söyledi."

Zak'ın gözleri büyüdü. "Preston ondan sık sık bahsederdi. Ravenscroft'u terk edip başka bir cadı grubuna katılmasına üzüldü, ama hala konuşuyorlardı." Yüzümü yeni bir yoğunlukla inceledi. "Yüzünün şekli... Ona çok benziyorsun."

Refleks olarak yüzüme dokundum, hiç tanımadığım bu adamdan başka ne miras almış olabileceğimi merak ederek.

"Onun hakkında ne söyleyebilirsin? Onu hiç hatırlamıyorum."

"Baban çok, çok güçlüydü. O kadar güçlüydü ki, Ravenscroft'un cadı meclisi başkanının varisiydi." Zak'ın sözleri artık daha hızlı çıkıyordu. "Ama eski cadı meclisi başkanı, Preston'ın sadakatini kanıtlamasını ve cadı meclisini istikrara kavuşturmak için, Preston'ın nefret ettiği en güçlü iki cadıyla bağ kurmasını istedi. O da ortadan kayboldu."

"Kış Rüzgarı'na," mırıldandım.

"Evet. Onu, coven'dan koruyan sürü kanunlarının geçerli olduğu topraklara kaçtığı için çok kızmışlardı. Hatta bir büyücüyü bile kabul edebilecek özel bir sürüye. Annen bir Odinswolf olmalı, gücünü başkalarına zorla kabul ettirmeden kullanıyordu. Bu tek başına Preston'ı ona çekmiş olmalı." Yüzü düşünceli bir ifadeye büründü. "Preston beni dört yaşından sekiz yaşına kadar büyüttü. Onun kaçmasını sağlayan dikkat dağıtıcı olayı yarattıktan sonra onu bir daha hiç görmedim. Şimdi yirmi beş yaşında olduğunu mu söyledin?"

Başımı salladım.

Zak'ın ağzı kaşlarını çatarak aşağı doğru kıvrıldı. "Demek beni terk ettikten sonra annenle tanıştı. Ben Ravenscroft'ta hapsolmuşken o aşkı buldu ve yeni bir aile kurdu."

Sesindeki acı göğsümü sızlattı. "Senin için geri dönmek istiyordu. Rüyamda gördüm, söz verdi."

"Ama yapamadı," dedi Zak sessizce. "Ondan sonra cadılar beni sürekli gözetim altında tuttular. Herhangi bir kurtarma girişimi ikimizi de tehlikeye atardı. O zamana kadar muhtemelen anneni de koruması gerekiyordu. Üç kurdu bağladığı duyulunca, bu daha da fazla tartışma yarattı."

tartışmalar çıktı. Bazıları, kurt şekil değiştirenlerle bağ kurarak türümüze ihanet ettiğini söyledi. Bundan kısa bir süre sonra, Kış Rüzgarı'nın artık var olmadığını duyduk."

Omurgamdan bir ürperti geçti. "Denraider, cadıları ve büyücüleri nefret ettiği için Kış Rüzgarı'nı katletti."

"Bazıları Preston'ın ölmeyi hak ettiğini söyledi," diye bitirdi Zak sert bir sesle. "Kurtlarla karışarak bunu kendi başına getirdiğini söylediler."

"Hayatta olmadığına emin misin?" diye sordum, ama cevabı zaten tahmin ediyordum.

Sonuçta, Ingrid çok karanlık bir tablo çizmişti.

Zak'ın yüzü düştü. "O öldü Freya, üzgünüm. Gücü benim cadı grubuna geri döndüğü için eminim."

Kaşlarımı çattım, zihnim hızla çalışıyordu. "Gittiğinde coven ile bağlarını koparmadı mı?"

"Onun 'aklının başına gelmesini' umarak bağlantıyı açık tuttular." Zak'ın ağzı acı bir şekilde büküldü. "Yani teknik olarak, annen ve diğer iki arkadaşı onun aracılığıyla cadılar meclisine bağlıydılar."

"Ve onun Bağlıları olarak, Ravenscroft'a katılma hakları vardı," diye fark ettim, içimde korkunç bir şüphe oluşmaya başladı.

"Aynen öyle. Ravenscroft'ta onun bağına koparmak konusunda görüşmeler nihayet ciddiye binmişti ki Denraider, Winter Wind sürüsüne saldırdı." Zak'ın gözleri kısıldı. "Preston ve onun Bağlıları öldüğü için sorunu çözmüş oldular."

"Tasadüf mü?" diye sordum, ama cevap belliydi. Cadılar kurtların işlerine karışması ilk kez olmuyordu.

"Muhtemelen değil," dedi Zak somurtkan bir şekilde.

"Dur. Denraider cadıları nefret eder. Asla bir cadı meclisiyle isteyerek işbirliği yapmazlar."

"Hayır, ama cadılarımızın tek yapması gereken Denraider'ın Preston'ın annenin sürüsüyle yaşadığını bilmesini sağlamaktır. Denraider'ın büyüye olan nefreti gerisini hallederdi."

"Böylece cadılar, kendi ellerini kirletmeden istediklerini elde ettiler: babamın ölümü ve onun cadılarla olan bağının koparılması." Midem bulandı.

"Ve Denraider daha fazla toprak ele geçirdi ve büyü kullanıcılarını kabul etmeye cesaret eden başka bir sürüyü yok etti," diye bitirdi Zak. "Ortada kalan masum insanlar dışında herkes kazandı."

İkimiz de düşüncelere dalarak sessiz kaldık. Bu yeni bilginin ağırlığı üzerime çöktü — hiç tanımadığım babamın başından beri Zak'la bağlantısı varmış. Onu çocukken korumuş, genç melezi cadı meclisinin zulmünden korumuş. Bu, Zak'la aramda hissettiğim ani bağın, kızgınlık dönemimde büyüümün onun büyüüne uzanmasının nedenini açıklıyordu.

Ama merakla birlikte şüphe de içime sızdı.

"Kaçmayı başarabilseydin, bizi kardeş gibi birlikte yetiştirebilirdi, düşünmesi garip," diye sordum sessizce.

Zak kaşlarını kaldırdı. "En fazla üvey kardeş. Preston beni bir kez bile oğlu olarak çağırmadı."

"Yine de garip."

Zak tereddüt etti. "Sen bana evim gibi geliyorsun. Belki de bu yüzden kızgınlık döneminde kurtun rüyama geldi. Belki de bir parçan Preston'ın büyüünün hissini hatırlıyor ve beni bulmak için sana ulaştı."

"Ve benim büyücü tarafım, bu bağlantı nedeniyle seni bağladı," diye düşüncemi sürdürdüm.

"Birbirimizi nasıl bulduğumuzun gerçekten önemi var mı?" Zak sonunda sordu. "Rüyaların bizi bir araya getirdi ve ben burada olmak istiyorum. Seninle, birlikte."

Bunu düşündüm, diğer eşlerimi düşündüm. Flint ve benim birbirimizi tesadüfen bulmamız önemli miydi? Gage'in başlangıçta benden nefret etmesi önemli miydi? Ya da Heath'in Gage'e olan aşkının hala devam ettiği için bana karşı hislerini bastırması? Rowan'ın cadılardan nefret ettiği için bağımızı inkar etmeye çalışması?

Önemli olan, o zamandan beri birlikte inşa ettiğimiz şeydi. Zak ile olan bağım hala yeniydi, ama o yanımda olduğunda kalbimin nasıl hızlandığını görmezden gelemezdim. Beni Zak'e çeken sadece Preston'a olan ortak bağımız değildi.

Zak'e çeken sadece ortak bağımız değildi. Bana öğretirken gösterdiği nazik sabrı, reddedildiğinde sergilediği sessiz gücü, geçmiş hakkında açık davranmaya istekli olmasıydı. Her iki dünyadan da dışlanmasına rağmen nazik kalmayı başarmasını, travmasını acı çekmeden atlatmasını hayranlıkla izliyordum.

Ve evet, inkar edilemez bir çekim vardı — gerçekten mutlu olduğunda gülümsemesinin genişliği, gümüş piercinglerinin ışığı yakalaması, büyüsünün benimkine değdiği anki elektriksel his.

Preston aramızdaki bağlantı olabilir, ama Zak'a karşı hissettiklerim tamamen bana aitti. O benim eşim olacaktı ve birlikte, ailemin hayallerini onurlandıracak ama tamamen bize ait yeni bir hayat kuracaktık.

Zak'ın benim hissettiklerimi hissetmesi için perdeyi çekmeden hemen önce, o konuştu.

"Hayatım boyunca hiçbir yere ait değilmişim gibi hissettim," dedi Zak yavaşça. "Kurtlar için fazla cadı, cadılar için fazla kurt. Sonra seni buldum ve ilk kez, belki de benim için bir yer var diye hissettim."

Derin bir nefes aldı, düşüncelerini topladı.

"Tanışmadan önceki rüyalarımızı benim kadar iyi hatırlamadığını biliyorum, ama... ilk rüyalarından birinde gülüyordun."

Isınmamdan dolayı, o ilk rüyalarımın anıları çoğunlukla parçalar halindeydi. Vahşi haldeyken şekil değiştirme büyüsünün nasıl işlediğini gördüğümü belirsiz bir şekilde hatırlıyordum, ama ısınmamın geri kalanının çoğu bulanıktı. Cadı ateşim Willow'u yakarken onun çığlıklarında duyduğum acı hariç. Onu çok iyi hatırlıyordum.

Zak'ın fısıltısı beni onunla birlikte bu ana geri getirdi. "Ateşin başında oturuyordun, seni seven insanlarla çevriliydin ve başını geriye atıp o kadar sevinçle güldün ki nefesim kesildi."

Elini uzattı, parmakları çenemin çizgisini takip etti. "O anda senin benim eşin olduğunu anladım," diye devam etti. "İkimiz de melez olduğumuz için değil. Preston yüzünden de değil. Çünkü o anda sana neşe vermek

ve seni öyle güldürmek istedim. Seninle o ateşin etrafında oturmaya layık olmak istedim."

Sesindeki samimi dürüstlük kalbimi sıkıştırdı.

"Yıldızlar bizi bir araya getirdi," dedi, "ama sana olan hislerim... hepsi bana ait. Hiçbir şeye değişmem."

Onun kırılganlığı, elini tekrar tutmak için uzanmamı sağladı, parmaklarımı onun parmaklarının arasına geçirdim. Bunu yaparken, omzundaki ay dövmesini fark ettim, yarım ayın parlak beyaz tarafı, siyah pigmentine karşı parlıyordu.

O, dövmemde gösterilen altı yıldızdan biriydi. Yıldız ışığı bizi birbirimize bağlamıştı.

Ve bunun için mutluydum.

Elini sıktım ve duygularımın bağımızdan akmasına izin verdim. "Haklısın. Ve bence ikimiz de ait olduğumuz yerdeyiz — birlikte." Bir an durdum, sonra itiraf ettim. "Preston'ın bunu isteyeceğini düşünmek güzel. Biz melezlerin birbirimizi bulmamızı. Birbirimize yardım etmemizi. Barışı sağlamaya yardımcı olmamızı."

Gülümsemesi genişledi. "Dünyalar arasındaki köprü. O, bizim gibi mezlere böyle derdi."

"O birliğe inanıyordu," dedim, babamın rüyadaki sesindeki şiddetli inancı hatırlayarak. "Cadılarla kurtları bir araya getirmeye."

"Öyleydi." Zak'ın gözleri parladı. "Ve işte buradayız, tam da bunu yapıyoruz."

Sabahın ilk ışıklarının sızmaya başladığı çadırın girişine doğru baktım. Aklımda bir fikir belirdi.

"Bana yardım eder misin?" diye sordum, Zak'e dönerek. "Bana henüz öğretmediğin bir şey."

"Tabii ki," diye cevapladı tereddüt etmeden. "Aklında ne var?"

"Bağlantıya doğru şekilde erişmeyi öğrenmek istiyorum," dedim. "Cadılar gibi, onun gücünden yararlanmak için."

Zak başını eğip beni inceledi. "Neden şimdi?"

Ona gerçek niyetimi söylemedim — o gücü onu değişmesine yardımcı olmak için kullanmak.

Onun yerine, "nk birlikteyken ayrı olduğumuzdan daha güçlü olduğumuzu düşünüyorum. Ve hepimizi birbirine bağlayan şeyi anlamak istiyorum" dedim.

Zak başını salladı, gözleri yeni bir amaçla parlıyordu. "O zaman yapalım."

İkimiz de benim ısrarımla bol giysiler giymiştik — dönüşümün giysileri ne kadar kolay yok ettiğini hatırlıyordum. Ama Zak'e planlarımı henüz söylememiştim.

Beni kampın çok uzak olmayan, Ay'ın kutsadığı duvardan aşağıya doğru uzanan bir yokuşun sonundaki تنها bir açıklığa götürdü. Bir grup ağaç bizi görünmekten koruyordu ve sabah güneşi dalların arasından süzülerek yere değişen ışık ve gölge desenleri oluşturuyordu.

"Tamam," dedi, yere çapraz bacaklı oturarak bana da katılmamı işaret etti. "Bağlanma bağı, sürü bağı veya eş bağından farklıdır. Daha... akıcıdır. Her yöne uzanır. Hiyerarşik değildir."

Onun karşısına oturdum ve onun duruşunu taklit ettim. "Nasıl erişebilirim?"

"Gözlerini kapat," dedi Zak. "Bizi birbirine bağlayan bir iplik hayal et — sadece seni ve beni değil, hepimizi. Gage, Heath, Flint, Rowan..."

Gözleri altıncı runu aramak için köprücük kemiğime indi ama bulamadı. Tor ve ben henüz bağlanmamıştık ama Zak ve ben bunu uzaktan başarmıştık, bu yüzden Tor ve benim de aynısını yapabileceğimizi umuyordum. Bağlanma büyüsünü öğrenmek onu da çevremize katmama yardımcı olabilirdi.

Gözlerimi kapattım ve içime odaklandım. Sürü bağı bulmak kolaydı — zihnimin derinliklerinde sağlam, sabit bir varlık, Gage'in enerjisinin hakimiyetinde, onun ötesinde diğerlerinin varlığıyla, onun aracılığıyla bana bağlı. Eş bağları farklıydı, her biri farklı duygularla titreyen samimi, kişisel bir bağlantı. Ama bunların ötesinde, başka bir şey hissettim

başka bir şey hissettim — sanki her şeyin altında sıcak bir havuz varmış gibi. ...

"Bir şey hissediyorum... su birikintisi gibi," dedim. "İşte bu," diye cesaretlendirdi Zak. "Şimdi, sadece hissetmek yerine ona ulaşmaya çalış. Onu nazikçe kendine doğru çekmeyi ya da ona katılıp içinde yıkanmayı hayal et."

Kaşlarımı çatarak daha da konsantre oldum. Her yakaladığımı sandığımda, o his kayıp gidiyordu, avuçlarımla suyu tutmaya çalışmak gibiydi. Bu, Brielle'in derslerinde başarısız olduğum anları hatırlattı.

"Kaygan," diye itiraf ettim. "Her yakaladığımı sandığımda kayıp gidiyor."

"Bu normal," diye beni rahatlattı Zak. "Bağlantı kontrol edilmek için değil, paylaşılacak için var. Onu kavramaya çalışma. Bunun yerine, içinden akmasına izin verdiğini hayal et."

Derin bir nefes alıp vücudumdaki gerginliği bıraktım. Akıntıyı yakalamaya çalışmak yerine, kendimi onun bir parçası olarak hayal ettim — onu yönlendirmeye çalışmadan, içinde yüzerek onunla bir bütün haline gelerek.

Hissettiğim şey anında değişti. Sıcaklık içimi kapladı ve beraberinde bir kaleydoskop gibi izlenimler getirdi. Bir an için, tüm arkadaşlarımdan etrafını saran her şeyi aynı anda hissedebildim. Zak'ın yanında oturduğumu hissettiğimde irkildim ve tekrar kendi bedenime döndüm.

"Başardım," diye nefes aldım. "Onları hissedebiliyorum. Hepinizi." "Güzel. Şimdi bir kişiye odaklan. Gage'i dene — o en baskın olanı, hem sürü bağı hem de Bağlantı bağı sayesinde onu seçmek en kolay olmalı."

Dikkatimi, Gage olarak tanıdığım, kıpırdamayan varlığa yönelttim. Sağlam hissettiriyordu — boyun eğmez, güvenilir, her şeyin üzerine inşa edildiği temel gibi.

"O... sağlam hissediyor. Kaya gibi," dedim, bunun doğruluğuna gülümseyerek.

"O gücü kullan," dedi Zak. "Ondan almak için değil, paylaşmak için. İkiniz de aynı kayanın üzerinde duruyormuşsunuz gibi."

Gage'in gücüne ulaşmayı hayal ettim. Zihnimde, o bana uzanıp beni kendisiyle birlikte sağlam kayaya çekti. Onunla birlikte ayağa kalkar kalkmaz, onun ham gücü bana da aktı. Sabit ve sarsılmaz bir his uyandırdı.

Gözlerim birden açıldı. "Yapabiliyorum! Onun gücünün içime aktığını hissedebiliyorum."

"Şimdi Heath'i dene," dedi Zak, etkilenmiş bir şekilde.

Gözlerimi tekrar kapattım ve odak noktamı değiştirdim. Gage kaya gibi hissettirirken, Heath güçlü bir şelale gibiydi. Kendi tarzında durdurulamaz, ama sonsuza dek akıp giden ve enerjiyle çalkalanan.

"Heath... daha çok su gibi. Sınırsız." "Peki Flint?"

Onun enerjisi yine farklıydı — sabit, sabırlı, ağaçların yavaş büyümesi veya bir nehrin sonsuz akışı gibi, yavaş yavaş dağları aşındırıyordu. Dayanıklı.

"Sakin. Sabit. Kadim güçle bağlantıda." "Rowan?"

Onun varlığı beni gülümsetti. Ateş gibi tehlikeli, kaotik, hayat ve enerjiyle dolu — tam hızda ormanda koşmak gibi, dallar yüzünüze çarparak, kalbiniz heyecandan çarparak.

"Vahşi. Evcilleştirilmemiş."

"Peki ya ben? Bu bağ içinde ben ne hissediyorum?"

Zak'ın enerjisi bölünmüş gibiydi... Bir yarısı enerjik potansiyelle çatırdayan, diğer yarısı ise yeraltında akan erimiş bir nehir gibi uykuya dalmış, patlamayı bekleyen. Gözlerimi açtım ve onun meraklı bakışlarına gülümsedim.

"Sen elektrik gibisin, tehlikeli ve güzel aynı anda." Zak sıırttı.

"Bu iş sana çok yakışıyor."

"İyi bir öğretmenim var." Öne eğildim, yüzüm ciddi bir ifadeye büründü. "Şimdi bana güçlerimizi nasıl birleştireceğimizi göster. Aynı anda birden fazla bağ nasıl kullanacağımızı."

"Bu ileri düzey bir iş. Ben bile Bağlantı konusunda henüz o kadar yetkin değilim."

"O zaman birlikte bir çözüm buluruz. Bence başarabiliriz."

Ses tonumda bir şey Zak'ı duraksattı. "Ne planlıyorsun, Freya?"

Tereddüt ettim, sonra dürüst olmanın en iyisi olduğuna karar verdim. "Sana dönüşmene yardım etmek istiyorum."

Zak hafifçe geri çekildi. "Sana söyledim, yapamam..."

"Yapabilirsin," diye sözünü kestim, sesim nazik ama kararlıydı. "Ve sana yardım edeceğim."

"Nasıl?" Sesi hem yenilmiş hem de umutlu geliyordu, bu da ona yardım etme kararlılığımı daha da güçlendirdi.

"Luka benim kızgınlık dönemimde saldırdığında, bir şey gördüm." O garip, korkunç anı hatırladım. "Kurtum vahşileşmişti, ama kızgınlık dönemimde olduğum için dönüşemedim. Luka dönüştüğünde, dönüşmenin büyüsünü görebildim — kurtların dönüşmesini sağlayan enerjiyi. Onunla oynadım, manipüle ettim, ama onu gerçekten etkileyebilecek kadar gücüm yoktu. En azından, tek başıma yoktu."

"Yani diyorsun ki..."

"Bağlantı aracılığıyla yeterince güç çekebilirsem, kurtunun özgür kalmasına yardım edebilirim."

Zak zorlukla yutkundü, gözlerinde korku parladı.

"Hazır mıyım bilmiyorum," itiraf etti.

"Hazırsın," dedim kesin bir inançla. Onun içindeki özlemi, bütün olmak için duyduğu arzuyu hissetmiştim. "Kurtun senin bir parçan, Zak. Tıpkı büyün gibi. İkisi olmadan sen tamam değilsin."

"Ya kontrol edemezsem?" diye sordu, sesi her zamankinden daha kısık çıkıyordu. "Ya kurtum bu kadar uzun süre bastırıldıktan sonra çok vahşi olursa?"

"O zaman sürün sana yardım edecek," dedim basitçe. "Tıpkı bana yardım ettikleri gibi."

İlk dönüşümüm sırasında Flint oradaydı, sakın sesi bana yol gösterdi. Heath ve Rowan da benimle birlikte dönüşüm geçirdiler ve bana yol gösterdiler. Hatta fiziksel olarak

yoktu ama sürü bağıımız sayesinde oradaydı, gururu ve cesaretlendirmeleri içime akıyordu.

"Ya... yapamazsam? Ya tüm çabalarımıza rağmen kurtum hapsolmuş kalırsa?"

"Gage, ben dönüşmeden önce beni Howling Echo'ya getirdi," diye cevapladım, sesim anılarla yumuşamıştı. "Dönüşüp dönüşemeyeceğimi kesin olarak bilmiyorduk. O yine de beni kabul etti, beni sürünün bir parçası yaptı. Eğer gerçekten dönüşemezsen, senin için de aynısını yapacaktır."

Sürü alfasının dişleri derimi delip beni sürüye ait olarak işaretlediği an, aramızdaki her şeyi sonsuza dek değiştirdi.

"Peki sonunda dönüşebildiğinde?" Zak sormadan kendini tutamadı.

Yüzümde yayılan parlak gülümsemeyi engelleyemedim. "Hayal ettiğim gibi değildi. Sanki kayıp olduğunu bilmediğim bir parçamı bulmuş gibi hissettim." Ellerini tuttum. "Senin için de bunu istiyorum, Zak. Tekrar bütün hissetmeni istiyorum."

Dört ayak üzerinde ilk kez ormanda koşmanın verdiği coşkuyu hatırladım, duyularım keskinleşmiş, vücudum hiç olmadığı kadar güçlü ve hızlıydı. Sürü bağı aniden zihnimde canlanmış, kurt formundayken sürü arkadaşlarımla düşüncelerini duyabilmişim. Onlarla birlikte ulumanın verdiği mutluluk, seslerimizin tek bir mükemmel uyumda birleşmesi.

"Tamam," diye kabul etti sonunda. "Deneyelim."

"Ayağa kalk," dedim, ayağa kalkarak onu da kendimle birlikte kaldırdım. "Ve kıyafetlerini çıkar."

Zak şaşkınlıkla gözlerini kırptı. "Ne?"

"Dönüşürken mahvetmek istemiyorsan," dedim, sakın bir sesle.

"Ah, doğru." Çayırılık alana gergin bir şekilde baktı.

Ellerini sıktım. "Ayın kutsadığı kişiler bizi oradan göremezler, merak etme. Ben hepsini daha önce gördüm."

Ona göz kırptım, dudakları yukarı kıvrıldı.

"Sanırım haklısın," dedi, her zamanki yaramazlığıyla gülümsedi.

Onu Heath ile birlikte izlediğim anlar zihnimde canlandı — piercingli penisinin Heath'in içine girip, güçlü alfa erkeğimi titrek bir arzu yumağına dönüştürdüğü anlar. Bu düşünceyle vücudumda bir sıcaklık dalgası yayıldı.

"Ayrıca," diye ekledim alaycı bir gülümsemeyle, "gündüz ışığında piercinglerini daha iyi görmek istiyordum."

Gerginliğine rağmen Zak, benim doğrudanlığım karşısında gülmekten kendini alamadı.

"Seni bekletmek istemem," diye cevapladı, sesini alçaltarak gömleğinin eteğine uzandı.

Gömleğini başından çıkardı, piercingli meme uçlarını ortaya çıkardı, sonra pantolonunu ve boxerını tek bir hareketle indirdi. Sabah güneşi, vücudunu süsleyen metalleri parlatıyordu. Onlara bakmaktan kendimi alamadım — kulağındaki halka dizisi, meme uçlarındaki basit halkalar, penisinin tepesindeki haç ve penisinin alt kısmındaki barbell merdiveni.

Vücudum tahrikle ısındı, ama ona dokunmadım. Bunun seksle ilgisi yoktu, kendime hatırlattım. En azından henüz yoktu.

Çıplak bir şekilde önümde dururken, bir an durup onun erkeksi güzelliğini takdir ettim — gururlu duruşu, tenine sanatsal bir şekilde yerleştirilmiş metaller, soğuk tonları olan koyu siyah teninde güneş ışığının dans edişi ve bakışlarımın üzerinde dolaştığını fark edince dudaklarında beliren gülümseme.

Gözlerine baktım, bağımız ve sesim aracılığıyla ona olan tüm güvenimi ve inancımı yansıtmaya çalıştım.

"Kurtunu uyandırırım."

Zak derin bir nefes aldı ve içteki gerginliğini gizleyen küstah bir gülümseme attı. "Hazırım."

Bölüm 21

Zak

Freya'nın önünde çıplak dururken, kalbim göğsümde çarparak, burnuma yaprak dökmeyen ağaçların kokusu doldu. Yıllar boyunca kurtumu o kadar derine gömmüştüm ki, onun öldüğüne kendimi inandırmıştım. Şimdi onu öylece serbest bırakmam mı gerekiyordu?

"Bunu yapabilir miyim bilmiyorum," dedim, sesimdeki titremeyi nefret ederek.

Freya'nın gözlerinde sadece güven vardı, ellerimi tuttu. "Yapabilirsin. Yapabiliriz."

Parmaklarının sıcaklığı vücudumda bir enerji akımı yarattı. Ona Bağlantı aracılığıyla büyümü kullanmayı öğrettiğimden beri, onun varlığını daha yoğun hissediyordum — sadece duygularını değil, büyüsünü de, benim soğuk ve kontrollü büyümün aksine, canlı ve vahşi.

"Gözlerini kapat," dedi. "Bir şey denemek istiyorum."

İtaat ettim ve gözlerimi kapattım. Derin bir nefes alarak, Freya'nın ellerinin benim ellerimde yarattığı hissi hissetmeye odaklandım.

"Önce senin büyücü büyünü kullanacağım, sonra da şekil değiştirme büyünü arayacağım," diye açıkladı.

Cadılar kendilerini şekil değiştirenlerden çok farklı görmeyi sevdikleri için, ben şekil değiştirmeyi pek sihir olarak görmezdim. Ama Freya haklıydı, öyleydi. Ravenscroft Coven'da öğrendiğim büyüler gibi olmayabilir

ve şekil değiştirme daha doğuştan gelen ve içgüdüsel bir şey olabilir, ama yine de bir tür büyüydü.

Bu bana Preston'ın bir keresinde söylediği bir şeyi hatırlattı: *"Cadıların büyülerinin farklı olduğunu düşünmek hoşuna gider, ama ikisi çoğu kişinin kabul ettiğinden daha benzerdir."*

Sekiz yaşıındaydım, Preston'ın yanında orman zemininde bağdaş kurmuş oturuyordum. Ay, üzerimizde dolunay ve ağır bir şekilde asılı duruyordu, ışığı çam dallarının arasından süzölüyordu.

"Ay Nine'nin kurtuna seslendiğini hissedebiliyor musun?" diye sordu Preston, derin mavi gözleri gümüş rengi ay ışığında nazikçe parlıyordu.

Henüz diğer tarafımı tam olarak bilemeyecek kadar küçük olmama rağmen başımı salladım.

"Bir gün, ergenlik çağına geldiğinde, dönüşebileceksin, Zakaib. Ve o zaman geldiğinde, kurtunun senden ayrı bir varlık olmadığını, onun senin bir parçan olduğunu unutma."

"Ama cadılar diyor ki..."

"Bunu dert etme." Preston elini omzuma koydu. "Onlar senin seçim yapmanı istiyorlar, ya cadı ya da kurt ol. Ama seçim yapmak zorunda değilsin. Sen ikisin de. Bu senin doğuştan hakkın."

"Ya kurtum her zaman dedikleri gibi çok vahşi ve kontrol edilemezse?" diye sordum.

"Kontrol olarak düşünme," diye düzeltti Preston. "Onun yerine ona güven. Kendine güvendiğin gibi."

Sadece birkaç ay sonra, Preston, cadılar meclisinin ona zorla yaptırmak istediği bağlanma töreninden kaçmak için meclisi terk etti. Ben onları oyalayabilmek için geride kaldım. İlk dönüşümüm on beş yaşıında gizlice gerçekleşti ve kurtum ortaya çıktığında Preston'ın sözlerini aklımda tuttum. Onun öğretilerinin ilk dönüşümümü kolaylaştırdığını düşünmek hoşuma gidiyordu, ama karşılaştırma yapma imkânım yoktu. O zamanlar, sadece belli belirsiz hatırladığım annem dışında hiç kurt dönüşümcü görmemiştim.

Nazik bir çekme beni geri gerçekliğe getirdi. Bu, Preston'dan öğrendiğim sihrin bulunduğu merkezimde başladı.

Preston'dan aldığım ilk derslerde öğrendiğim yerden başladı. Hoş olmayan bir his değildi, daha çok gelgitlerin çekilip arkasında boşluk bırakması gibi bir şeydi.

"Şimdi diğerlerine ulaşıyorum," diye mırıldandı. "Onların gücüne."

Bağlantı aracılığıyla, onun uzandığını, Gage'in varlığının sağlam temeline, Heath'in akan gücüne, Flint'in sabrına ve Rowan'ın vahşi kaosa dokunduğunu hissettim. Onları bir araya getiriyor, aramızda uzanan ortak bir enerji örgüsü yaratıyordu.

Güzel öğrencim için gururla doldu kalbim, ona sadece birkaç saat önce öğrettiğim tekniği şimdiden uygulamaya başlamıştı.

"Görüyorum," diye fısıldadı, sesinde hayret vardı. "Kurtunu tutan sihir. Ama onu bağlayan bir şey var. Sanki... kurtunun etrafına dokunmuş sihir iplikleri gibi."

Gözlerim birden açıldı. "Bastırma."

Coven'ın birkaç üyesi, izinsiz olarak dönüşümümü defalarca yakaladıktan sonra "sakinleştirme ritüeli"ni uygulamıştı. Bunun "kurt dürtülerimi" kontrol etmeye yardımcı olduğunu açıklamışlardı, ama ben o zaman bile bunun gerçekte ne olduğunu biliyordum — bir kafes.

O zamana kadar, on sekiz yaşında, kurtum söz konusu olduğunda tartışmak yerine uzlaşmanın daha iyi olduğunu öğrenmiştim. Beni dönüşürken her yakaladıklarında cezalandırılmışım, ama bu sefer farklıydı. Daha kalıcı bir çözüm istiyorlardı.

Egom, büyüyü daha sonra bozmayı öğrenebileceğimi söylüyordu, ama tek başıma bir cadı olarak yapabileceğim şeyler, Bağlı Çember'in gücünün yanında hiçbir şeydi. Vancouver'dan ayrıldıktan sonra, kurtumun etrafındaki bastırma büyüsünün gevşediğini hissetmeye başladım.

"Bunu çözebilirim," dedi Freya, bakışları benim göremediğim bir şeye odaklanmış halde. "Ama acıtabilir."

"Yap," dedim tereddüt etmeden.

O başını salladı, sonra gözlerini tekrar kapattı. Sihirinin daha derine indiğini, insan ve kurt formum arasındaki bariyere dokunduğunu hissettim.

kurt formum arasındaki bariyere dokunduğunu hissettim. Bu his asit gibi yakıyordu ve ben bir çığlık atmamak için kendimi zor tuttum.

"Üzgünüm," diye fısıldadı, yüzü konsantrasyondan buruşmuştu. "Nazik olmaya çalışıyorum."

"Nazik olma," diye dişlerimi sıkarak söyledim. "Sadece çabuk ol."

Bağlantı yoluyla daha fazla çekildiğini hissettim. Sonra gücü aniden arttı ve vücudumun her hücresine acı yayıldı. Sanki içimden dışıma doğru yanıyordum. Baskılama büyüğü onun saldırısına karşı koyarken, ben hala ellerini sıkıca tutarak içime kıvrıldım.

"Bunu dışarıdan yapamam," diye uyardı. "Kurtun da savaşmalı."

Gözlerimi tekrar kapattım, uzun zamandır inkar ettiğim varlığı aradım.

Neredesin? diye sessizce seslendim. Sana ihtiyacım var.

Zihnimin en karanlık köşesinden zayıf bir inilti geldi.

Yıllarca ihmal ve büyüğü bastırma nedeniyle zayıflamış kurtum, cadı grubunun büyüğünden olabildiğince uzaklaşarak korkuyla kıvrıldı.

Üzgünüm, ona söyledim. Seni terk ettim. Seni kafese kapatmalarına izin verdim.

Sızlanmaları bu sefer çok daha güçlü bir hırıltıya dönüştü.

Seni kurtarmak istiyor. Seninle tanışmak istiyor. Ona yardım et.

Eşine yardım et.

Acı o kadar şiddetlendi ki, yere yığıldım, vücudum kasılmaya başladı. Freya yanıma diz çöktü, bir eli göğsümde, diğeri hala benim elimi sıkıyordu.

"O piçler," diye homurdandı, sesi acıdan bulanıklaşmıştı.

"Sanki... senin iki tür büyüğü arasında tek yönlü bir büyüğü yapmışlar. Sen büyüğü geliştirdikçe, kurtun zayıflamış."

Bağlantı aracılığıyla Freya'nın benden daha fazla güç çektiğini, kurtum yokken geliştirdiğim büyüğü emdiğini hissettim. Kurtumun kendi başına kurtulabilmesi için benim gücümü tüketiyordu.

Yıllarca aynı şeyi yapmaya çalışmış olsam da, bu sefer farklıydı. Freya benim doğuştan gelen dönüşüm büyüsünü görebiliyordu ve diğer Bağlıları'nın, bizim diğer Bağlıları'nın gücünü kullanabiliyordu. Onların gücü onun aracılığıyla bana akarak acıya dayanmamı sağladı.

"Preston... her zaman seçim yapmak zorunda olmadığımı söylemişti," dişlerimi sıkarak söyledim.

"O haklıydı." Kararlılığı sesini sertleştirdi. "Öyleyse, senin seçim yapmana gerek kalmayacak şekilde yapalım."

İki elini göğsüme koydu ve büyüsünün içime akın ettiğini hissettim — artık nazikçe yoklamıyordu, ham bir güç seliydi. Bağımız aracılığıyla diğerlerinin de ona bilinçli olarak güçlerini verdiğini hissettim. Uzaktan bile Rowan'ın gücü diğer alfalara katıldı.

"Kurtun senin bir parçan. Büyün senin bir parçan," dedi, sözleri bana bir büyüü andıran ritmik bir tonla. "Onlar ayrı değil. Onlar bir. *Sen* birsin. Bunu düzeltmenin zamanı geldi. Tekrar bütün ol."

İçimde bir şey değişti, sanki tektonik plakalar yeniden hizalanıyordu. Sonuçta meydana gelen deprem, büyüm ve kurtum arasındaki duvarı yıkadı.

Geri dön bana, kurtuma seslendim.

Zayıf ama meydan okuyan bir uluma cevap verdi. Kurtum yüzeye çıkmak için mücadele etti.

"İşte bu," diye cesaretlendirdi Freya. "Onu hissedebiliyorum. Geliyor."

Acı doruğa ulaştı ve kemiklerim kırılıp yeniden oluşmaya başladığında çığlık attım. İlk dönüşümümünden çok daha kötüydü. Yıllarca bastırmak, vücudumun bu yolu unutmasına neden olmuştu. Dönüşümün başlangıcı, kendimi parça parça yırtıp atıyormuşum gibi hissettirdi.

"Belki de dolunayı beklemeliydik," dedi Freya, sesinde endişe belirmeye başladı.

"Hayır," diye nefes nefese cevap verdim. "Şimdi. Şimdi olmak zorunda."

Çünkü durursam, geri çekilirsem, bir daha denemek için cesaretimi asla bulamayabilirdim. Cadılar meclisi beni kurtumdan korkutmuştu,

onun tehlikeli ve kontrol edilemez olduğuna inandırmıştı. Ama artık kendimden korkmaktan bıkmıştım.

Ellerimin ve dizlerimin üzerine çöktüm, kısmi dönüşümün çabasıyla vücudum titriyordu. Kemiklerim uzadı ve kısaldı, kürk ortaya çıkmaya çalışırken derim kaşındı ama sonra tekrar geri çekildi. İki form arasında sıkışmış, dönüşümü tamamlayamıyordum.

"Yapamıyorum..." diye boğuk bir sesle söyledim.

"Yapabilirsin," diye ısrar etti Freya. Ellerini yüzümün iki yanına koydu ve bana bakmamı sağladı. "Kurtun tam orada, Zak. Onu görebiliyorum. Çok güzel."

Bağımız sayesinde birbirimize çok bağılydık, bu yüzden bana kolayca bir görüntü gösterdi — kehribar gözlü, güçlü ve gururlu, koyu gri bir kurt. Benim kurtum. Gerçek benliğim.

"Korkuyu bırak," diye fısıldadı. "Sana öğrettiklerini unut."

Gözlerimi kapattım ve onlarca yıl önceki ilk vardiyalarımın anılarına ve dört ayak üzerinde ormanda koşarken hissettiğim özgürlüğe uzandım, ay yolumu aydınlatıyordu.

"Bu senin doğuştan hakkın," Preston, ben dönüşebilmeden çok önce, defalarca söylemişti. "Kimsenin sana aksini söylemesine izin verme."

Ama ben izin vermiştim. Onların bunu benden almasına izin vermiştim. Onlara yardım etmiştim, kurtumu o kadar derine gömmüştüm ki artık ben bile onu bulamıyordum.

Ve artık çok geçti. Onu çok uzun süre hapsedmiştim. "Özür dilerim," diye fısıldadım kurtuma, denediğimi ve başaramadığımı bilerek.

Freya'nın elleri omuzlarıma dokundu. "Özür dilemene gerek yok. Kurtun sadece biraz itilmeye ihtiyacı var."

"Zamanı geldi." Gage'in emir veren sesi beni ürküttü ve gözlerimi açmamı sağladı.

Daha önce hiç görmediğim bir çanta yanıma düştü. Başım zaten o tarafa dönük olduğu için, gözlerim çantanın kenarını süsleyen karmaşık boncuk desenine takıldı.

"Dönüşüm sırasında buna ihtiyacın olacak," dedi Flint, giysilerini toplayıp çantanın içine koyarken.

"İyi iş," dedi Heath, ama Flint cevap verene kadar kime söylediğini anlamadım.

"Teşekkürler. Ona daha önce vermek istemiştım."

"Umarım piercinglerin bu olaydan sağ kurtulur," dedi Heath, ben yavaşça nefesimi toparlayıp ağrıyan vücudumu dinlendirirken. "Onları seviyorum da."

Acıma rağmen güldüm. "Evet, öyle. Onları aldıktan sonra iyileşmek için dönüşüm geçirdim. Ama kurt halimde görünmüyorlar."

"Tabii ki," Flint gözlerini devirdi, sonra Heath'e dirsek attı. "Sürü dövmelerimiz dönüşüm geçirdiğimizde geri geliyor, biliyorsun. Ay dövmelerimiz de öyle, bu arada."

"Evet, ama onlar derimize kazınmış, vücudumuzun bir parçası," diye homurdandı Heath. "Piercingler ise..."

"Artık vücudumun bir parçası," diye hırıltıyla söyledim, hala nefes nefeseydim.

"Yeterince konuştunuz," diye homurdandı Gage. "Onu şekil değiştirmeye zorlayalım." Üç çift pantolon yanıma yere düştü.

Acıdan bu kadar kıvrınmasaydım, bu manzara beni tahrik edebilirdi.

"Birlikte değişeceğiz," dedi Flint sakın ve yatıştırıcı bir sesle.

"Nasıl olacağını düşünme," dedi Heath. "Kurtunun yol göstermesine izin ver."

Freya gücünü son bir kez bana aktardı ve üç alfa aynı anda alfa ulumalarını bana yöneltti. "Dönüş, Zak."

Emir içimi parçaladı, Freya son hapishanemi parçalarken kurtum itaat etmek zorunda kaldı.

Baskı büyüü parçalandı.

Kurtum zafer çiğliğiyle ileri atıldı ve ben de onun öncülüğünü kabul ettim. Bağlılarım da benimle birlikte dönüştü, hepsi dört ayak üstüne düştü, benim dönüşümüm ise bir tsunami gibi içimden geçip gitti — hala acı vericiydi, ama güçlü ve doğaldı.

Kemiklerim çatladı ve yeniden şekillendi, omurgam kıvrıldı, yüzüm uzadı. Derimden koyu gri renkte tüyler çıktı, ama Rowan'ın siyah tüyleri kadar koyu değildi. Duyularım dramatik bir şekilde keskinleşti, yakınlardaki ağaçları varlığını unuttuğum kokular ve seslerle canlandırdı.

Ve sonra her şey bitti. Dört ayak üstünde duruyordum, vücudum titriyordu, artık acıdan değil, coşkuyla.

Kurtum geri dönmüştü.

Yıllar sonra ilk kez, ben tam bir bütün olmuştum.

Bölüm 22

Zak

Ağzımı kaldırıp uludum — sevinç, özgürlük ve yeniden doğuşun sesi. Ve diğer dört kurt da benimle birlikte uludu. Ses, yakındaki dağlarda yankılandı ve sanki doğanın kendisi beni eve hoş geldin dercesine bana geri döndü.

"Zak," Freya'nın sesi, Bağlantı aracılığıyla zihnime ulaştı, hayranlıkla doluydu. "*Muhteşemsin.*"

Onu kurt gözlerimle ilk kez görmek, ona hayranlığımı daha da artırdı. Beyaz kürkü güç yayıyor gibiydi. Kurtum onu anında tanıdı.

Eşim. Kurtarıcım.

Yabancı bacaklarımla ona doğru ilerledim, iki bacak yerine dört bacağı koordine etmeyi hala hatırlamaya çalışıyordum. Ona ulaştığımda, o da aynısını yaparken ben de burnumu boynuna sürttüm.

"Teşekkür ederim," diye bağımız aracılığıyla iletmeye çalıştım, bu şekilde farklı olup olmadığını merak ederek.

"Hoş geldin."

Sanki kokuma doyamıyormuş gibi burnunu boynumdaki kalın kürkün içine gömdü. Gözlerimi kapattım, dokunuşunu, o anı, uzun zamandır ilk kez kendim gibi hissetmenin tadını çıkardım.

Büyücü ve kurt, sonunda bir arada.

Preston başından beri haklıymış. Seçim yapmak zorunda değildim. İkisi de olabilirdim. İkisi deydim.

Ve şimdi, sonunda, özgürdüm.

Yakınlardan gelen sessiz bir homurtu dikkatimi çekti. Kurt kulaklarım sesi doğruca çevirdi, Freya ve benden çok daha büyük üç devasa alfa kurt gördüğümde vücudum içgüdüsel olarak gerildi.

Gage, Heath ve Flint. Sürü arkadaşlarım. Hayır, henüz değil. Ama yakında.

Kafası ve sırtının üst kısmı benimkinden sadece bir ton daha açık gri olan Gage en uzundu. Kalın kış kürkü yanları ve bacaklarında beyaza dönmüştü ve burnu beyazdı.

İkinci en baskın kurt, üzerinde gri tozlar bulunan düzgün gümüş beyazı bir kürkü vardı — Heath, Freya dışında en açık renkli olanıydı.

Freya ile paylaştığım rüyalardan en iyi hatırladığım koyu kahverengi kurt, alnında hilal şeklinde bir C işareti bulunan ve meraklı gözlerle bana bakan Flint'ti. Ay işareti olan kurtun kahverengi kürkü, ön bacaklarında açık griye dönüşüyordu.

Ama Freya en çarpıcı olanıydı, kurt formunda açık mavi gözleri olan tek kurt. Parlak beyaz kürkünün altında açık mavi bir ton vardı. Rüyalarımda, kürkünde şimşekler çakıyordu, ama bugün yoktu.

Kurtum, dördünü içgüdüsel olarak tanıdı.

"Eşler," diye homurdandı.

"Freya'nın dediği gibi, sadece biraz iteklenmen gerekti," diye alay etti Heath, omzuma ısırmak için hızla yaklaşarak.

Kurtum canlandı, vücudum gerildi, atılmaya ve oynamaya hazır. Ama sürü alfa yaklaştı, altın rengi gözleriyle beni sakinleştirerek değerlendirdi. Başımı eğdim ve boynumu açtım, kurtum içgüdüsel olarak onun üstünlüğünü kabul etti.

"Zamanı gelmişti," dedi Gage, etrafımda bir tur atarak. Zihinsel sesinde öfke yoktu, sadece onay vardı.

"Coven'ın bastırma büyüsü çok güçlüydü," diye açıkladı Freya. "Senin yardımın olmasaydı onu kıramazdım."

"Biz de memnuniyetle," dedi Heath, güçlü eşimize, beni kurtarmak için büyülerini birleştiren melezi hayranlıkla bakarak.

beni kurtarmak için sihirlerini birleştiren güçlü eşimize bakarken sesinde hayranlık vardı.

Flint yaklaşarak yanıma kokladı. *"Demek gerçekten bir beta'sın."*

"Öyle demiştim, değil mi?" diye homurdandım.

"Bu, Rowan için işleri... ilginç hale getirecek," dedi Heath.

Nasıl cevap vereceğimi bilemedim. *"Ne demek istiyorsun?"*

Freya yanıma kayarak omuz omuza durdu ve bu, kurtumu çok rahatlattı.

"Rowan, alfa havlamasıyla yanlışlıkla komuta edebileceği kişilerin yanında kendine güvenmiyor," diye açıkladı Heath.

Orada bir hikaye olduğunu hissettim, ama Freya itiraz etti.

"O Zak'a zarar vermez."

Düşündüğümde, Rowan'ın bana her hitap ettiğinde, sanki benim yanımda kelimelerini dikkatlice seçiyormuş gibi hafif bir tereddüt olduğunu hatırladım.

Flint'in dişleri, düşürdüğü askılı çantanın omuz askısına nazikçe kapandı, sonra bana yaklaştı. Alfa kurt olarak benden daha uzundu ve çantayı kolayca boynuma astı. Bu hediye kalbimi ısıttı, kabul edildiğimi ve önemsendiğimi hissettirdi. Freya ve Flint'in çantalarının da benzer şekilde süslü olduğunu fark ettim, Gage ve Heath'inkiler ise daha sadeydi.

"Teşekkür ederim," dedim Flint'e. *"Daha önce hiç kendi sırt çantam olmamıştı."*

"Hiç mi?" diye sordu Heath, şaşkınlıkla.

"Coven'da nadiren yer değiştirdim."

Heath arkamdan dolaştı, sonra şakacı bir şekilde kuyruğumu ısırdı.

"Ee? Bizimle koşacak mısın?"

Bu davet beni heyecanlandırdı. Bir sürüyle koşmak... Bunu hiç deneyimlemedim. Gizlice birkaç kez dönüşüm geçirdiğimde, hep yalnızdım.

"Bakalım ayak uydurabilecek mi?" diye meydan okudu Gage.

"Daha küçüğüm, ama belki bu daha hızlı olduğum anlamına gelir," dedim alfalara.

Heath'in kurdu sırtarak dilini sarkıtmıştı. *"Hadi öğrenelim."*

O daha derin ormana doğru koştu ve ben de düşünmeden peşinden koştum. Uzun yıllar pratik yapmadığım için bacaklarım ilk başta garip hissediyordu, koordinasyonum bozuktu. Freya ve Flint her iki yanımda benimle aynı hızda koşuyorlardı ve şaşırtıcı bir şekilde, sürünün alfa erkeği arkada kalmıştı.

Bazen beceriksizce hareket ediyordum, bu formda nasıl hareket edeceğimi yeniden öğreniyordum, ama kimse umursamıyor gibiydi. Kas hafızam hızla devreye girdi ve kısa sürede Heath'in arkasında ormanda koşarken, pençelerim yere zar zor değiyordu.

Freya'nın beyaz şekli yanımda parladı, diğer tarafımda ise ay işareti olan kurt vardı. Orman önümüzde açıldı, insan halimde asla tam olarak anlayamayacağım kokuların ve seslerin oyun alanı. Bir tavşanın izini yakaladım ve içgüdüsel olarak ona doğru yöneldim, kurt avcılık içgüdülerim kabardı.

"Bu tarafa!" diye bağırdı Freya, beni daha geniş bir yola yönlendirdi.

Onu takip ederken, en lezzetli koku burnuma geldi ve aynı anda üç tane hırıltı sesi duyuldu.

"Sonunda onu bir sonraki kızgınlık dönemine soktu," dedi Heath.

"Onun... bir sonraki kızgınlık dönemi mi?" diye sordum şok içinde.

"Son iki kızgınlığı gibi olursa, bir dolunay sonra olur,"

Flint açıkladı. *"Freya ile beş gün geçirebileceğimiz güvenli bir yer bulmalıyız."*

Gage, bağımız aracılığıyla onay verdi. *"Zamanımız var. Yirmi sekiz günlük geri sayım bugün başlıyor. Rowan haklıymış."*

"Ne hakkında?" diye sordum.

"Hepimiz neden benim kızgınlığımı tetiklemediğini merak ettik," diye cevapladı Freya, bağ üzerinden, arkadaşlarının etrafında, tekrar düzenine girerek.

"Hepimizin bir tahminimiz vardı," dedi Gage, ve ben onun bunun benim alfa olmadığım için olabileceğini söylediğini hatırladım

alfa olmadığımdan kaynaklanabileceğini söylediğini hatırladım, Heath ise bunun bir melez olmamdan kaynaklanıp kaynaklanmadığını merak ediyordu.

"Demek Rowan biliyordu..." diye dűşündüm.

Freya bağ üzerinden gülümsedi. *"O, hepimiz arasında kurtuyla en çok bağlantısı olan kişi.*

senin kurtunla henüz tanışmadığım için böyle dűşündüđu mantıklı. Ama görünüşe göre haklıymış."

O benim yanımda kıvrılarak ilerledi, kürkü benimkine sürtünüyordu, o kadar ki boynunu ısırmak istedim.

"Talep et," diye ısrar etti kurtum.

Acele etme, dedim ona.

Onun dikkatini dağıtmak için hızlandım ve öne geçtim, Freya'nın başımı döndüren kokusunu kafamdan atmaya çalıştım. Alfalar çabucak bana yetişti.

Ağaçların arasından çıkıp küçük bir dereye inen çimenli bir yamaca vardık. Bir an için, Freya yanıma gelip durana kadar, keskinleşmiş duyularımla manzarayı içime çekerek tepenin üzerinde durdum.

Kampın yönünden uluma sesleri yükseldi ve kısa süre sonra daha fazla kurt ortaya çıktı — bazılarını tanıyordum, bazılarını tanımadım.

Kurtum, daha önce tanıştıklarımı kolayca tanıdı. Küçük gri dişi, erzakları açarken yaralanmış ve benim iyileştirdiğim kadındı. Sara, hatırladım. Freya, küçük, açık kahverengi bir kurdu selamladı — Brooke. Gage, alfa kurtlar kadar büyük, göğsü beyaz, büyük, kahverengi bir kurt olan Bretton'u selamladı. Ona bakarak, benden daha dominant bir beta olduğunu kabul ettim.

"Bakın, sonunda bize katılmaya karar veren kimmiş," dedi Gage yeni gelenlere, bana doğru başını sallayarak.

Onların meraklı bakışlarını, sessiz değerlendirmelerini hissettim. Bazıları temkinli, bazıları ise sadece meraklı görünüyordu. Artık Howling Echo'nun kurtumu görene kadar bana tam olarak güvenememesinin nedenini anlıyordum. Diğer kurtların niyetlerini hissedebilmek, bu formda çok ilkel ve bariz geliyordu.

. En ufak bir ağırlık kayması veya gözlerin büyümesi ile, beni bir tehdit olarak algılayıp algılamadıklarını hissedebiliyordum — ve bazıları öyle görüyordu.

"Hayır, henüz seni duyamaz," diye cevapladı Gage birine.

"Onu sürü bağına sokana kadar duyamaz."

Büyük, gri bir kurt, tüyleri hafifçe diken diken bir şekilde yaklaştı ve onu Gage'in dönüşmeden yenmiş olduğu kurt olarak tanıdım.

"Bu cadı mı?" diye sordu Varden, alfa yeteneğini kullanarak sesini yankılayarak, sürü bağı olmasa bile duyabilmem için.

"Bu Zak," diye düzeltti Gage, aramıza girerek.

"Freya'nın eşi ve yakında bizim sürü arkadaşımız olacak."

Varden, Gage'in arkasından başını uzatıp beni dikkatlice kokladı, sonra Gage'e saygıyla başını eğerek geri çekildi.

"Dediğin gibi, alfa," diye kabul etti.

Daha fazla kurt bize katıldı — Dean adında bir alfa, Bea, Ivar, West adında üç astı ve heyecanımdan isimlerini ayırt edemediğim diğerleri. Her yeni gelenle birlikte enerji yükseldi, ta ki Gage başını geriye atıp uluyana kadar.

Sürü ona cevap verdi, sesleri kemiklerimde titreyen bir uyum içinde birleşti. Ben de koroya katıldım, gücünün göğsümde yankılandığını hissettim.

"Koşalım," diye emretti Gage ve hep birlikte hareket ettik.

Böyle bir şeyi daha önce hiç yaşamamıştım — yirmiden fazla kurt düzenli bir şekilde koşuyor, tüylü vücutları koordineli bir dans gibi hareket ediyordu. Henüz çoğuyla telepatik olarak iletişim kuramasam da, kurtlarımız doğal bir şekilde aynı ritmi yakaladı.

Ritmimi bulup kurtumun kontrolü ele almasıyla ilk utangaçlığım kayboldu. Birlikte dereyi atladık, karşı kıyıya tırmandık ve açık bir çayırdaki koştuk. Alfa kurtların geçici kamp sınırına bıraktıkları kokular sayesinde

, vahşı doğaya girdiğimiz anı anladım.

Bazı kurtlar birbirlerini şakacı bir şekilde kovalamaya başladı, yanlara ve kuyruklara ısırıyorlardı. Heath ve Flint gibi diğerleri ise daha sabit bir hızda koşuyordu. Kendimi ortada, Freya'nın adımlarına uyum sağlamış halde buldum.

"Bu inanılmaz," dedim ona özel olarak bağımız aracılığıyla.

Kurtum bana sıırttı. "Bu saf özgürlük."

Ciğerlerim yanana ve bacaklarım titreyene kadar koştuk, ama durmak istemedim. On beş yılı aşkın bir süre boyunca bastırılmış olmanın etkisiyle buna aç kalmıştım — kürkümdeki rüzgâr, pençelerimin altındaki toprak, diğer kurtların arkadaşlığı.

Sonunda Gage bizi bir vadiye bakan kayalık bir çıkıntıya götürdü. Diğer kurtlar etrafta dolaşıyor, bazıları dinleniyor, bazıları oynuyordu. Freya zarif kürkü parıldayarak yanıma süzüldü. Nefesimizi toparlayarak birbirimize sokulduk. Hepimizin birkaç dakika dinlenmesini bekledikten sonra Gage ayağa kalktı ve sürünün karşısına geçti.

"Biz olmadan devam edin," dedi. "Sonra size yetişiriz."

Başlarını sallayıp şakacı havlamalarla büyük sürü yoluna devam etti ve sadece beşimiz kaldık: Gage, Heath, Flint, Freya ve ben.

"Geri dönüş," dedi Gage, gerçek bir alfa emri vermeden.

"İki tarafının da birlikte çalışmayı bildiğini bize göster."

Göğsümde panik dalgalandı. Ya geri dönüş yapamazsam? Ya şimdi kurt olarak kalırsam?

"Sorun yok," dedi Freya, korkumu hissederek beni sakinleştirdi. "Bunu yapabilirsin. Rowan bir keresinde bana, dönüşümün en kolay yolunun, mevcut formunun yerine diğer formuna neden ihtiyacın olduğunu düşünmek olduğunu açıklamıştı. Örneğin, kurtun ellerine ihtiyacın olduğunu bilirse, iki ayaklı tarafını geri itecektir."

Sürü liderine kendimi kanıtlamalıyım, dedim kurtuma. Bir formdan diğerine dönüşmemi görmek istiyor. Ama yakında

yakında tekrar koşaca ğız.

Gözlerimi kapattım ve kurtumun sürü liderimizi memnun etmek için ne kadar çok istediğine odaklandım. Bu sefer dönüşüm daha kolaydı, çok daha az acı vericiydi, ama yine de kafa karıştırıcıydı. Gözlerimi açtığımda, çıplak ve biraz başım dönerek kayalık zeminde diz çökmüş durumdaydım.

Diğerleri de yer değiştirmişti ve her birinin sırt çantalarında bir şeyler aradığını fark ettim. Flint'in bana verdiği sırt çantasını omuzlarımdan atarak, o sabah giydiğim bol giysileri çıkardım.

Minnettarlıkla giyindim, uygun kelimeler aradım ama bulamadım. Bu yüzden Flint'e tekrar teşekkür ettim.

"Tabii ki," diye gülümsedi. "Freya'nın kızgınlığı yaklaşıyor, kıyafetlerini elinin altında tutmak isteyeceksin."

Heath başını salladı. "İkiniz birbirinize sahip olana ya da onun kızgınlığı gelene kadar çok kıskanacak."

Freya omzuna vurdu. "Burada duruyorum!" Flint güldü ve onu öpmek için kendine çekti.

"Aferin," dedi Heath gülümseyerek omzuma vurarak. "İlk sürü koşun."

"Umarım ilkinden çok daha fazlası olur," dedim, onun dokunuşuna yaklaşmamaya çalışarak.

Beşimiz kayaların üzerine oturduk ve gevşek bir daire oluşturduk. Aramızdaki hava artık farklıydı — yeni bir anlayışla doluydu.

"Ee," diye başladı Gage, gök mavisi gözlerini bana dikmiş. "Gerçekten dönüşebiliyorsun."

Bu bir soru değildi, ama yine de başımı salladım. "Şimdiye kadar sadece gizlice dönüşüyordum. Cadılar beni dönüşürken yakaladıklarında cezalandırdılar."

Heath homurdandı ve Flint'in göz bebeklerinde altın rengi bir parıltı fark ettim. "Sonunda, yeterince sabrettiler. Yirmi yaşımıdayken

kurtumu bağladılar. On yıldan fazla bir süredir dönüşemiyorum."

"Bugüne kadar," dedi Flint.

"Freya'ya kadar," diye düzelttim, ona minnetle bakarak.

Kızardı. "Birlikte yaptık. Ben sadece sana yaptıklarını ortaya çıkarmaya yardım ettim."

"Neden daha önce söylemedin?" diye sordu Gage, sesi tarafsızdı.

Ellerime baktım. "Utaniyordum. Dürüst olmak gerekirse, yakın zamana kadar kurtumun öldüğünü sanıyordum. Artık ona ihtiyacım olmadığını kendime inandırmıştım. Sonra Freya rüyalarım geldi ve her şey değişti."

"Ama Freya'yı rüyalarında görmeye başladıktan sonra bile sırrını sakladın," diye işaret etti Heath. "Buraya geldikten sonra bile."

"Eski alışkanlıklar," diye itiraf ettim. "Ravenscroft'ta sırlar beni hayatta tuttu. Ve..." Tereddüt ettim, sonra dürüst olmanın tek yol olduğuna karar verdim. "Beni eşinize layık görmeyeceğinizi düşündüm. Dönüşemeyen bir meleze nasıl tepki vereceğinizi bilemedim."

Heath burnunu çektirdi ve Gage'in dudaklarında bir gülümseme belirdi. "Freya da bir zamanlar aynı şeyi düşünmüştü."

O güldü. "Evet, öyle yaptım. Uzun süre dönüşemediğimi sakladım. Hiç yapabileceğimi düşünmemiştim."

"Ben hep bizim önümüzde çıplak kalmak istemediğini düşünmüştüm," dedi Heath gülerek. "Anlaşmamıza rağmen."

Gage'in yüzü sertleşti ve gözlerime baktı. "Gelecekteki sürü arkadaşlarına açıklamak istediğin başka bir şey var mı? Howling Echo'da kimse birbirinden sır saklamaz."

"Artık sır saklamak için bir nedenim yok." Gage'e kirpiklerimin arasından baktım, saygıyla başımı eğdim. "Her zaman ait olmak istedim. Emrindeyim, alfa."

Aramızda rahat bir sessizlik çöktü, sadece uzaktan gelen sürünün ulumalarıyla bozuluyordu. Dinamikte bir şeyin değiştiğini hissedebiliyordum — şüphelerin yerini kabulün aldığı.

Freya iç çekip şöyle dedi: "Bilmeniz gereken bir şey daha var... Zak ve ben başka bir şey daha fark ettik. Babam Preston, coven Zak'in ailesini öldürdükten sonra onu koruyan büyücüydü

Preston, coven'ı terk ederken Zak'ı yanında götürememişti."

Onların tepkilerini ölçmeye çalışarak ifadelerini dikkatle izledim. Gage'in yüzü ifadesiz kaldı. Flint düşünceli görünüyordu. Heath'in kaşları hafifçe çatıldı.

"Belki de rüyalarınızda bu yüzden birbirinizi buldunuz," diye sonuçlandırdı Flint. "Sihiriniz birbirinizde bir şey fark etti."

"Öyle düşünüyorum," dedi Freya başını sallayarak. "Büyüm, Zak'ın başından beri tanımam gereken biri olduğunu biliyordu. Hayatımın bir parçası olması gereken biri."

"Ve şimdi öyle," dedi Gage, bakışları aramızda gidip geliyordu. "Ay Büyükanne ne yaptığını biliyordu," dedi Flint kendinden emin bir şekilde söyledi. "Bu her zaman onun planı olmalı."

"Kader bizi bir araya getirdi," diye onayladım ve Freya'nın elini sıktım.

Gage, o yoğun mavi gözleriyle bu sahneyi izledi, hiçbir şey söylemedi. Gözleri önce Heath'e, sonra Flint'e kaydı. Son olarak Freya'nın üzerinde durdu.

Sonunda ayağa kalktı. "Zamanı geldi."

"Emin misin?" diye sordum, sürünün başını ve Howling Echo'ya kabul edilmeyi ummaya cesaret edemeden.

"Kendini kanıtladın," diye cevapladı Gage. "Coven'ın baskısına karşı savaştın. Bize gerçekte kim olduğunu gösterdin." Dudaklarında hafif bir gülümseme belirdi. "Ayrıca, zaten hepimizle bağlandın. Resmi hale getirelim bari."

Kalbim bir an durdu. Freya elimi sıktı, heyecanı bağlantımızdan bana geçti.

"Sürüye katılacaksın," diye fısıldadı.

Sürü. Bu kelime, çalan bir çan gibi içimde yankılandı. Hayatım boyunca ne tam bir cadı ne de tam bir kurt olarak, hiçbir yere ait olmadan geçirdikten sonra, sonunda bir sürüye sahip olacaktım.

Çıkıntıdan aşağıya, eski çam ağaçlarının arasında yer alan küçük bir açıklığa doğru ilerledik. Orman zemini

yumuşak iğnelerle kaplıydı ve dalların arasından güneş ışığı süzülüyordu. Sanki ağaçlar bile olacakları görmek için toplanmış gibi, ortalık kutsal bir havaya bürünmüştü.

Yürürken Flint ve Heath bana törenin nasıl geçeceğini ve hangi sözlerin söyleneceğini anlattılar.

İçimde bir parça hala kötü bir şey olmasını bekliyordu, bu yüzden sordum: "Dolunayı beklemeyecek miyiz?"

"Freya'yı sürüye katmak için dolunayı beklemedik," dedi Flint. "Senin için de aynısını yapmamız uygun olur."

Boğazım duygudan düğümlendi. Freya'nın yolculuğu ile benimki arasındaki benzerlikleri fark etmiştim — ikimiz de melez, ikimiz de uzun süre dışlanmış, ikimiz de bu olağanüstü alfalarda bir yuva bulmuştuk.

Heath de aynı fikirdeydi: "Howling Echo geleneklere pek önem vermez. Sürüyü dolunayda bile kurmadık."

Açıklığın ortasında, Gage bize doğru döndü. Etrafındaki hava otoriteyle parıltıyor gibiydi, insan formunda bile varlığı heybetliydi.

"Yine de," dedi Gage, "bazı formaliteler önemlidir. Heath, Flint, Freya — tanık olarak ayağa kalkar mısınız?"

Arkamda gevşek bir yarım daire oluşturmak için hareket ettiler ve sırtımda fiziksel bir güç gibi desteklerini hissettim.

"Zakaib," Gage bana resmi bir şekilde seslendi. "Coven'ına bağlı olan önceki yeminlerinden vazgeçip Howling Echo sürüsüne sadakat yemini ediyor musun?"

Bu sözler, anlamları üzerime çöktüğünde bir anlığına boğazımda takıldı. Ravenscroft'u düşündüm, ailemi öldürdükten sonra beni yetiştiren, kurtumu bağlayan ve ikili doğam arasında seçim yapmamı isteyen cadılar meclisini. Onlar hiçbir zaman ailem olmamıştı. Seçim basitti.

"Evet. Ravenscroft Coven ile olan bağlarımı feshediyorum. Howling Echo'ya sadakatimi sunuyorum," diye cevap verdim,

duygularımın beni boğmak üzere olmasına rağmen sesim sabit kaldı. "Sürüye hizmet edeceğime söz veriyorum."

"Ve sürü sana hizmet edecek," diye yanıtladı Gage, ritüel sözler ağzından kolayca dökülüyordu. "Ve eski cadı meclisini ve hatta kendi kan aileni de dahil olmak üzere tüm diğerlerinden sürü arkadaşlarını öncelikli tutacağına yemin ediyor musun?"

"Evet," dedim tereddüt etmeden. "Howling Echo sürüsünü ve sürü arkadaşlarımı her zaman ilk sıraya koyacağım."

"Ve biz de, sürü arkadaşların olarak sana sadakat yemini ediyoruz," arkamdaki üç kişi bir ağızdan söyledi, sesleri tek bir ses haline geldi.

Sonra Gage'in gözleri benimkilere kilitlendi. "Şimdi bana sürünün alfa'sı olarak sadakat yemini etmelisin."

Derin bir nefes aldım. Hayatım boyunca, alfalardan korkmam gerektiği söylenmişti, çünkü yarı cadı olduğum için beni gördükleri anda öldüreceklerdi. Ravenscroft'ta bile, şehre girmelerine izin verilen az sayıdaki alt sınıf şekil değiştirenler sıkı bir kontrol altında tutuluyordu.

Ama karşımda Gage duruyordu — güçlü, dominant, ama boyun eğdirme yerine koruma sunuyordu.

"Sürü liderim olarak sana sadakat yemini ediyorum, Howling Echo'nun Gage'i," dedim, sözlerim doğru ve samimi geliyordu.

"Pantolonunu çıkarman iyi olur," diye uyardı Freya. "Yine dönüşme zamanı."

Gage'in gözleri arkamdaki Freya'ya kaydı, soyunurken dudaklarında hafif bir gülümseme belirdi. Kendimi tutamadım — gözlerim onun çıplak vücudunda dolaştı, güçlü, kaslı fiziğini hayranlıkla seyrettim.

Eş, kurtum inledi.

Gage'in gözleri, sanki gizli düşüncemi yakalamış gibi benimkilerle buluştu. Dudakları şaşkınlıkla aralandı ve o anda kurtunun da bende aynı şeyi fark edip etmediğini merak ettim.

Bağlantı aracılığıyla merak beni sardı, ama bağlantımız üzerinden hiçbir şey söylemeye cesaret edemedim, çenemi eğip pantolonumu indirdim. Kesinlikle şimdi değildi.

"Dön," diye emretti Gage.

Her zamankinden daha hevesli olan kurtum ileri atıldı, ama tek bir alfa emriyle beni zorlayan dönüşüm hâlâ yavaştı. Yine de çok daha az acı vericiydi. Birkaç saniye içinde, koyu gri kürkümle dört ayak üstünde onların önünde duruyordum.

Gage de dönuştü, alfa formuyla üzerimde yükseldi. Saygıyla başımı eğdim. Howling Echo kurtlarının hepsinin sol ön kolunda Gage'in işareti ve dövmesi olduğunu hatırlayarak sol ön bacağımı uzattım.

Ağzımı kaldırdığımda, altın rengi gözleri benimkilerle buluştu. Bağlantı aracılığıyla aramızda bir anlayış akımı geçti. Sonra güçlü çeneleri ön bacağımı sardı, dişleri dikkatli bir hassasiyetle derimi deldi.

Yara çevresinde bir anlığına kan birikti, ta ki Gage onu temizleyene kadar. Kurtum ihtiyaçtan inlemeye başladı. Her zerrem o dili başka bir yerde istiyordu.

Ancak yara kapanırken, yeni bir his uyandı. Zihnimin derinliklerinde, diğerleriyle paylaştığım Bağlantı'dan farklı yeni bir bağ filizlendi. Bu daha yapılandırılmış, daha belirgindi — Gage'e ve onun aracılığıyla sürünün geri kalanına doğrudan bir bağlantı. Onun gücü beni koruyacak ve üzerimdeki işareti sayesinde karşılaştığım diğer kurtlar, sürünün alfasının hakimiyetini tanıyacaktı.

Hatalımı çok geç fark ettim. Önceden, bağlanma çemberinin içinde kendimi korumak için sihrimi kullanarak diğerlerinden saklanabiliyordum. Ancak sürü hiyerarşisi, Gage'e bana karşı üstünlük sağladı ve ona daha fazlasını hissetme gücü verdi.

Korkum arttıkça kurtum inledi, ama Gage'in sonraki sözleri beni rahatlattı.

"Sen bana sadakat yemini ettiğin gibi, ben de bu gücü sana karşı asla kötüye kullanmayacağıma yemin ederim. Artık bizim sürümüzün bir üyesisin, Howling Echo sürüsünün en yeni üyesi."

Diğerleri de dönüşerek bizi kürk, dişler ve kurt ailesi çemberiyle çevrelediler. Freya'nın beyaz şekli

yanıma yapıştı, sevinci hem bağımız hem de yeni sürü bağı aracılığıyla ikimize de yayıldı.

"Ne oldu?" diye sordu, tereddütümü hissederek.

"Gage... Artık ondan saklanamam, değil mi?" "O, sadece paket bağı aracılığıyla en güçlü duygularını hissedebilir," diye beni ikna etti. "Özellikle de bizim Bağlantı gibi tehlikedeysen."

"Özellikle de tehlikedeysen, bizim Bağlantımız gibi."

"Seni koruyacağız," Gage'in altın rengi gözleri benimkilerle kilitlendi, ta ki kurtum dayanamayana kadar. Sonra başımı eğdim. "Artık sen bizimlisin."

"Ve biz kendimizin olanı koruruz," Heath'in zihinsel sesi, arzusu ile birlikte bana ulaştı.

"Şimdi ve sonsuza kadar birlikteyiz," Flint, burnunu omzuma değdirerek ekledi.

Şaşırtıcı bir şekilde, Rowan'ın kabulünü sürü bağı ya da belki de Bağlantı bağı aracılığıyla hissettim, emin olamadım.

Eşinle koş. Kurtum ona ulaşmaya çalıştı, ama sözlerin ulaşamayacak kadar uzakta olduğunu biliyordum. Rowan ve ben sonunda birlikte koşmaya başladığımızda, bana karşı tüm direncinin sonunda kaybolacağını umdum.

Yine de, bağdaki varlığının etkisi devam ediyordu. Beni kabul etmişti — sadece Freya'nın eşi olarak değil, sürü olarak da.

Gage kutlama ulumasıyla önümüze geçti, seslerimiz öğleden sonra gökyüzüne yükseldi. Ses ağaçlarda yankılandı, sanki ormanın kendisi beni eve hoş geldin dercesine bize geri dönüyordu. O anda, hiç olmadığım kadar tamamlanmış hissettim. Kurtum ve büyüm, eşlerim ve beni çevreleyen sürümle uyum içinde dengedeydi.

Ondan sonra tekrar koştuk, sadece beşimiz, aramızdaki yeni bağların tadını çıkararak.

Düşmüş bir kütüğe takıldığımda Heath beni tuttu. Yolu kaybettiğimde Flint geri dönüp bana yol gösterdi. Yorulduğumda Freya benim hızıma uyum sağlamak için yavaşladı.

Bunun, sürünün gerçek anlamı olduğunu anladım — sadece koruma değil, aidiyet. Destek. Aile.

Öğleden sonra sona ererken, kampımıza doğru yola çıktık. Diğerleri açıklığın kenarında insan şekline geri döndüler, ama ben yeni kazandığım özgürlüğü bırakmak istemediğim için kurt şeklimde kaldım.

"Artık istediğin zaman dönüşebilirsin," dedi Freya, tereddütümü fark ederek. "Kimse seni durdurmayacak."

Dönüştüm, her seferinde dönüşüm daha pürüzsüz oluyordu.

"Yarın sana düzgün bir sürü dövmesi yaptırmalıyız," dedi Flint

, kolundaki kurt ısırığı izinin üzerindeki uluyan kurt desenini göstererek.

"Biraz mürekkep lazım," dedim, kendi bileğimdeki taze ısırık izini parmaklarımla okşayarak. Şimdiden, şekil değiştirenlerin hızıyla iyileşmeye başlamıştı, kenarları birbirine yapıştıyordu.

"Bu sadece mürekkepten ibaret değil," diye açıkladı Heath. "Bu, herkese - perilere, vampirler, diğer kurtlara - senin korunduğunu, bize ait olduğunu ilan etmek için.

Karamel rengi gözleri daha derin bir anlamla parladı ve kurtunun da beni eş olarak tanıdığına hiç şüphem yoktu.

Burada, bu beklenmedik alfa ve dışlanmışlardan oluşan sürünün içinde, sadece kabul edildiğim değil, aynı zamanda arzulandığım bir yer bulmuştum.

Kurtum da bu üç alfa'yı benim eşlerim olarak tanımıştı, bu da uzun süredir şüphelendiğim şeyi kanıtladı ve onlara olan çekiciliğimi doğruladı. Ama onlar aynı şeyi yapmaya hazır olmayabilirdi. Freya ile aramızdaki ilişki hâlâ çok yeniydi ve aynı şey Gage ile Heath için de geçerliydi. Hiçbirini rahatlık alanından çıkarmak istemiyordum. Hayır, en güvenli yol onların bana yaklaşmasını beklemektir. Alfa olarak, bunu beklerlerdi. Tabii o kadar sabırlı olabilirim.

Kampa geri dönerken, kendimi Gage'in yanında buldum. Sürü lideri, onunla özdeşleştirdiğim o zahmetsiz özgüvenle hareket ediyordu, bakışları sürekli çevremizi tarıyordu.

"Teşekkür ederim," dedim sessizce.

Bana bir göz kaşını kaldırarak baktı. "Ne için?"

"Benim ne olduğumu değil, kim olduğumu gördüğün için."

Gage bir an sessiz kaldı, sonra şöyle dedi: "Howling Echo, dışlanmışlar tarafından kuruldu. Başka hiçbir yere ait olmayan kurtlar." Dudaklarında hafif bir glmsemi belirdi. "Burada iyi bir arkadaşlık bulacaksın."

Önümüzde, Freya Heath ve Flint'in arasında yürüyordu, kahkahaları akşam rüzgarıyla bize kadar ulaşıyordu. Arkadaşlarım. Sürü arkadaşlarım.

Bağlantı memnuniyetle uğuldarken, yanında yeni sürü bağı da sabit ve güçlü bir şekilde atıyordu. Gage'in sürüsünün güvenliğinden sürekli haberdar olup olmadığını merak ettim. Bu, bana ilk başta davranışını ve neden kendimi kanıtlamam için bana meydan okuduğunu açıklardı.

Hala hassas ama iyileşmekte olan bileğimdeki izi dokundum. Bugün olanların fiziksel bir hatırasıydı. Kabul edildiğimi kanıtlıyordu. İstenildiğimi.

Benim de bu gruba ait olduğumu.

Bölüm 23

Gage

Zak'in etrafında dolaşırken, sürü alfasının eleştirel gözüyle hareketlerini izlerken, Aralık ayının keskin havası cildimi ısıırıyordu. Sadece kot pantolonlarımız kalmıştı, çıplak göğüslerimiz soğukta buharlaşıyordu ve ben gözlerimi Zak'in meme piercinglerine takmamaya çalışıyordum. Heath yakınımında duruyordu, kolları çıplak gövdesinin üzerinde kavuşturulmuş, dudaklarında alaycı bir gülümseme vardı.

Antrenman, geçirdiğim huzursuz geceden sonra hoş bir oyalama olmuştu. Frost Fang sürüsünün başına düzensiz aralıklarla keskin ağrılar saplanıyordu — yaralanma veya korkudan kaynaklanan sürekli bir ağrı değil, tamamen başka bir şeydi. Kurtumun derimin altında dolaşmasına, tanımlayamadığım bir tehdide karşı tüylerinin diken diken olmasına neden olan bir şey.

Her acı dalgası beni uykumdan uyandırmış, tek başıma ranzada rahat bir pozisyon bulmaya çalışırken çadırın kanvas tavanına bakakalmıştım. Bağlantı yoluyla kaynağı aramıştım, ama olması gereken yerde sadece rahatsız edici bir boşluk bulmuştum.

"İyi uyumamışsın," dedi Heath, karamel rengi gözleriyle Zak'ın etrafında dolaşan yüzümü inceleyerek.

Zak'ın bakışları gözlerimin altındaki torbalara düştü ve bunu inkar edemeyeceğimi biliyordum.

"Frost Fang sürüsünün bağı beni bütün gece uykusuz bıraktı," itiraf ettim. "Rowan konuşmak için çok meşgul olduğunu söyledi. Yani kesinlikle bir sorun var."

"Elbette var," diye homurdandı Heath. "Sürü altüst olmuş ve düzeni sağlayacak alfa yok."

Bağda tam olarak ne hissettiğimden emin olmadığım için tartışmak istemediğimden başımı salladım. Bunun yerine dikkatimi yeniden topladım, yüksek bir hareketle aldatıp Zak'ın kaburgalarına hafifçe vurdum. Yine başarısız olduğunu anlayarak inledi.

"Çok fazla düşünüyorsun," dedim Zak'a. "Kurtun strateji yapmaz, tepki verir."

Zak'ın koyu renkli gözleri beni takip etti, kaslı vücudu gerginleşti. "Ben büyü yapmaya alışkınım, orada ne kadar enerji harcadığına dikkat etmen gerekir."

"Bu senin büyücü tarafın konuşuyor," Uyarı vermeden hamle yaptım ve onu yakaladım. "Kurt gibi davran."

Zak, çünkü dönüşümden bu yana refleksleri gelişmiş olduğu için beklediğimden daha hızlı bir şekilde yana kaçtı. Yüzünde bir gülümseme yayıldı, ifadesinde memnuniyet açıkça görülüyordu.

"Daha iyi," diye onayladım. "Ama hala çok kontrollü."

Heath güldü. "Gage kurtlarını vahşi ve evcilleşmemiş sever."

Heath'in sesindeki imalı ton, Zak'ın gözlerini ona çevirmesine neden oldu ve kurtum, büyücünün uyarılma belirtilerini fark etti. Bu kısa dikkat dağınıklığı, ihtiyacım olan tek şeydi. Zak'ı yere devirdim ve onu buzla kaplı çimlerin üzerine bastırdım.

"Rakibinden gözünü asla ayırma," diye kükredim, yüzüm onun yüzüne birkaç santim uzaklıktaydı.

Zak'ın nefesi hızlandı, vücudu benimkinin altında sıcacıktı. "Anlaşıldı."

Konumumuzun farkına vardım — uyluklarım onun kalçalarının üzerinde, ellerim bileklerini başının üstünde tutuyordu. Uyarılmasının kokusu, büyüsünün kokusuyla karışarak, kurtumu harekete geçiren baş döndürücü bir kombinasyon oluşturdu.

Kurtumun Zak'a karşı gösterdiği tepki beni şok etmişti. O sadece Freya ve Heath'i arkadaşları olarak görmüyordu, Zak'ı da öyle görüyordu. Ve ben bunun hakkında ne hissedeceğimi henüz bilmiyordum. Zak'ın

bu konudaki düşünceleri, sertleşmiş penisinin pantolonunu şişirmesi ve yarı kapalı gözleriyle beni izlemesi ile oldukça açık görünüyordu.

"Eğer siz ikiniz ön sevişmeyi bitirdiyseniz," dedi Heath, "belki gerçek savaş eğitimine geçebiliriz."

Zak'i bırakıp ayağa kalktım ve ona yardım etmek için elimi uzattım. Onu ayağa çekerken gözlerimiz buluştu ve aramızdaki havada bir şey değişti. O sürüye katıldığından beri aramızda bir gerginlik vardı ve ben bunu kabul etmeye hazır değildim. Heath ile aramızdaki durumun ne olduğunu öğrenene kadar.

"Kurt içgüdülerin güçleniyor," dedim ona, geri çekilirken. "Ama hala kendini tutuyorsun."

"Eski alışkanlıklar," diye itiraf etti Zak, omuzlarını silkerken. "Coven vahşiliğimi benden aldı."

Durduramadan göğsümden bir hırıltı çıktı. Sürümden birine, özellikle de Zak kadar savunmasız birine zarar verilmesi düşüncesi içimde ilkel bir şeyi uyandırdı.

Heath yaklaşarak, yüzündeki ifade benim ruh halime uyum sağlayarak karardı. "O cadılar çok şey için hesap verecek."

Zak'ın gözleri ikimiz arasında gidip geldi, Bonded bağlantısında kalmasına rağmen yüzünde şaşkınlık belirgindi. "İkiniz de bunu ciddi mi söylüyorsunuz..."

"Artık sen de sürünün bir parçasısın," dedim basitçe, sanki bu her şeyi açıklıyormuş gibi. Ve benim için açıklıyordu.

Zak, Bağlantı'da duygularını gizleyebiliyordu, ama en güçlü duyguları sürü bağından kolayca sızıyordu. Ve şu anda, çok uzun zamandır özlediği aidiyet duygusuyla boğulmuştu.

Heath'in eli Zak'in omzuna kondu ve hafifçe sıktı.

Heath'in Zak'a bakışındaki sıcaklık bir zamanlar beni kışkandırırıldı. Ama Freya ile geçirdiğimiz geceden beri bir şeyler değişmişti. Zak, Heath'i benim önümde sikmişti ve Heath elime boşaldığında kurtum sevinçle ulumuştı. Heath'e karşı hissettiğim sahiplenme duygusu

daha karmaşık bir şeye dönüştü — onu mutlu görmek, bunun için onu paylaşmak gerekse bile. Freya'ya karşı hissettiklerime çok benziyordu.

"Tamam," dedim, boğazımı temizleyerek. "Dün kendi başına dönüşmeyi başardın, ama çok fazla çaba gerektirdi. Sürü işaretini yapmak için benim emrime güvendin. Bir kavgada düşünmeye vaktin olmayacak ve ben her zaman orada olup sana yardım edemeyeceğim. Kurtun benim çağrımı değil, senin çağrını duymalı. Tekrar dene. Bu sefer daha hızlı."

Zak başını salladı, geri adım attı ve kot pantolonunun düğmelerini açtı. Soyunurken ona bakmamaya çalıştım, ama Heath böyle bir çaba göstermedi. Aç gözleri her hareketini takip ediyordu ve Zak onun baktığını fark edince Heath sadece göz kırptı.

"Hiç de ince değilsin," dedi Zak gülerek.

"Hiç öyle olduğunu iddia etmedim." Heath sırttı. "Ayrıca, şu anda hayran olabileceğim iki güzel erkek var. Neden kendimi bu zevkten mahrum edeyim?"

Sözlerine beni de dahil etmesi, göğsümde sıcak bir his uyandırdı. Zak'e olan açık ilgisine rağmen, Heath'in bana olan hisleri azalmamıştı. Hatta, sonunda onları kabul ettiğim için daha da güçlenmiş, daha açık hale gelmiş gibiydiler.

Zak gözlerini kapattı, yüzünde yoğun bir konsantrasyon vardı.

"Dönüşümün mekanizmasını düşünme, büyücü. Kurtunu hisset ve onu serbest bırak," dedim sessizce, ona havlamadan.

Zak'ın vücudu titredi ve onun içindeki hayal kırıklığının arttığını hissedebiliyordum. Kurt, hemen yüzeyin altında oradaydı, ama o hala dönüşüme direniyordu.

"Belki biz..." Heath başladı ama ben elimi kaldırdım.

"Bunu emir olmadan yapmayı öğrenmesi gerekiyor," dedim. "İsteddiği zaman dönüşemeyen bir beta savunmasızdır."

Zak'ın gözleri birden açıldı, yüz hatları kararlılıkla sertleşti. "Bunu yapabilirim."

Gözlerini tekrar kapattı, nefesi yavaşladı. Bu sefer vücudu titremeye başladığında, bu hayal kırıklığından değil, dönüşümün başlangıcından kaynaklanıyordu. Kemikleri çatladı ve yeniden şekillendi, derisinin her yerinde kürkler ortaya çıktı. Dönüşüm yavaşça gerçekleşti, pratikle kazanacağı akıcılıkta değildi.

Birkaç saniye içinde, koyu gri bir kurt karşımızda duruyordu, kehribar rengi gözleri zaferle parlıyordu.

"Aferin," diye övdüm, diz çöküp kürkünü okşayarak. "Çok daha iyi."

Heath de hareket etti, gümüş beyazı rengindeki vücudu Zak'inkinden daha büyüktü. Zak'ın kulağını şakacı bir şekilde ısırarak onu kovalamaya davet etti. İki kurt açıklığın ortasında koşuşturmaya başladı, Zak'ın kurdu kontrolü ele geçirdikçe hareketleri daha doğal hale geldi.

Bir an onları izledim, sürümün oyununu izlemekten keyif aldım, sonra ben de dönüştüm. Kurtum hevesle ileri atıldı, kemikleri ve kasları kolaylıkla yeniden şekillendi. Her zamanki gibi, etrafımdaki dünya keskinleşti, kokular ve sesler daha net, daha canlı hale geldi.

Kovalamacaya katıldım, daha büyük bedenim ikisini de kolayca geçti. Zak'ı yakaladığımda, ona zarar vermeden üstüne çıkarak hakimiyetimi gösterdim. O da hemen boyun eğdi, sırt üstü yuvarlanarak boğazını ortaya çıkardı.

"Aferin," dedim ona sürü bağıyla. *"Kurtun 'ın hiyerarşisini anlıyor."*

"Sizin liderliğinizde ilerleyeceğim, alfaları," dedi Zak, zihinsel sesinde çift anlam vardı.

Heath, gümüş rengi vücuduyla çevremizi sardı, zarif ve güçlüydü. *"Söylesene Zak. Hiç kız kurtların arasında "*

İçimde iki taraf da beta'nın altında kalmasından zevk alıyordu, ama isteksizce onu bıraktım. Cevabını duymak ve tepkisini kendim görmek istiyordum.

"Hayır... ve Freya'nın kokusu beni deli ediyor. Onun güvenini bozmak istemiyorum. Sadece kızgınlık yüzünden benimle seks yapmasını istemiyorum, anlıyor musun?"

Freya'ya başlangıçta direnmenin ne kadar zor olduğunu hatırlayarak güldüm. O zamanlar dişi kurt şekil değiştirenlerden nefret etmeme rağmen, onu yine de arzulamıştım.

"İnan bana, şu anda hala kontrol onda. Birkaç hafta sonra kızgınlık dönemi başladığında büyük bir fark göreceksin. O zamana kadar kurt tarafına tarafını kullanmaya devam etmeni istiyoruz."

"Dönüşüm bundan sonra daha da kolaylaşacak," diye ekledi Heath.

Zak'ın zihnindeki ses hala şaşkınlıkla doluydu. *"Bugün daha doğal geliyor. Sanki kurtum yüzeye daha yakınmış gibi."*

"Olması gerektiği gibi." Zak ayağa kalkarken onun kalçalarına hafifçe ısırdım. *"Ne kadar çok dönüşürsen, iki tarafın o kadar çok bütünleşir."*

Bir süre birlikte koştuk, Zak'a avlanma teknikleri ve sürü düzenini öğrettik. Doğal çevikliği, deneyim eksikliğini telafi etti ve sabahın ortasına kadar, giderek daha güvenli hareket etmeye başladı. Kurt formunda dövüşmeye başlamak üzereydik ki, Rowan'ın acil sesi Bağlantı'dan geldi.

Sözleri, iki gün önceki raporundan daha keskin ve gergindi. *"Gage. Durum kötüleşti."*

Zihnimdeki alarm sesiyle, endişelerimi içgüdüsel olarak Zak ve Heath'e aktardım. Rowan'ın varlığı uzak ama netti — hala Frost Fang bölgesinin yakınlarındaydı ve benim talimatım doğrultusunda gölgelerden gözlemliyordu.

"Ne değişti?" diye sordum, Heath ve Zak'ı da bağlantıya çekerek neden donup kaldığımı anlamalarını sağladım.

"Dryden, sürünün yarısını bu cadıların kurtuluşları olduğuna ikna etti ve buraya taşındılar. Gece boyunca gelenlerle birlikte saydığım kadarıyla en az bir düzine var. Neredeyse herkese bu garip küçük taşlardan verdiler."

Dün gece birkaç kurtla deney yapıyorlar gibi görünüyor, ama ne yaptıklarını tam olarak öğreebilecek kadar yaklaşımadım

Ne yaptıklarını göremedim." Rowan'ın zihnindeki ses, zar zor bastırılmış bir öfkeyle doluydu.

Sıcak bir öfke damarlarımdan akıyordu. *"Bizi kovduktan sonra cadıları içeri almalarına inanamıyorum."*

Heath homurdandı, *"Babam uzun vadeli bir oyun oynuyor. Tam olarak hangi düğmelere basacağını biliyor."*

"Ve buna karşı çıkan herkes hapse atılıyor," diye devam etti Rowan somurtkan bir ifadeyle. *"Bir tür ritüel alanı kuruyorlar ve kurtum yerinde duramıyor. Ne planlıyorsa, yakında gerçekleşecek."*

"İzlemeye devam et," emrettim. *"Saklan. Bizim..."*

Sözler boğazımda düğümlendi, Frost Fang sürüsünün bağıni kesen keskin bir acı bıçağı patladı. Kurtum beni dışarı itti, insan halimin bu tehdidi daha iyi idare edebileceğini sanıyordu.

Daha fazla acı içimi deldi. İki büküm oldum, boğazımdan boğuk bir çığlık çıktı. Bu daha önce hissettiğim hiçbir şeye benzemiyordu — sürü arkadaşımın yaralanmasının keskin acısı ya da korkularının sönük acısı değildi. Bu daha derin, daha temel bir şeydi, sanki bizi kurt yapan özümüz birdenbire birçok kurttan koparılıyordu.

"Gage!" Heath anında yanımda belirdi, dizlerim titrerken kalın kollarıyla beni destekledi.

Zak diğer tarafımda belirdi, eli bileğimi kavradı. "Ne oluyor?" İkiisiyle temas kurmak beni sakinleştirdi ve hemen çevreme geri döndüm.

"Sürü bağı," dişlerimi sıkarak söyledim. "Durum kötü."

Bir başka acı dalgası beni sardı ve Heath'in tutması olmasa yere düşecektim. Acının sisinin içinden, Zak'ın elinden vücuduma akan serin bir enerji hissettim, yanma hissini yatıştırıyordu.

"İyileştirme büyüsü yapıyorum," diye açıkladı Zak, sesi gergin. "Sürü arkadaşlarına ulaşamaz, ama semptomlarına yardımcı olabilir."

Minnettarlıkla başımı salladım ve Zak'ın büyü, incinmiş sinir uçlarıma serin su gibi yayılırken onların desteğine yaslandım. Acı tamamen geçmedi ama net düşünebilecek kadar azaldı.

"Gage?" Freya'nın panik sesi, bağımız aracılığıyla bana ulaştı. "Ne oluyor? Yaralandın mı?"

"Ben iyiyim," diye onu sakinleştirdim, ama bu garip, tanıdık olmayan acı hala sürü bağında zonkluyordu ve sözlerim yalan gibi geliyordu. "Frost Fang bağlantısından geliyor. Yaralanmadım."

"Hemen geri dönüyoruz." Ses tonu tartışmaya yer bırakmıyordu.

"Brielle bizimle," diye ekledi Flint. "O yardımcı olabilir."

Ancak o zaman Freya ve Flint'in melez ve Shante'yi ziyarete gittiğini hatırladım. Acı zihnimi o kadar karıştırmıştı ki.

"Tamam," dedim, bağımız üzerinden endişemi gizlemeye çalışmadan.

Heath, Zak sihrini kullanmaya devam ederken, oturmam için yakındaki bir kütüğe kadar bana yardım etti. Zayıf düşmüş ve onların desteğine muhtaç olmanın verdiği savunmasızlık hissi, eskiden dayanılmaz olurdu. Artık, bağlarımızdan güç alabilmek, sürü arkadaşlarımin arkamda olduğunu bilmek, bana rahatlık veriyordu.

"Freya ve Flint geliyor, Brielle de onlarla birlikte," dedim Heath ve Zak'e.

"Rowan'a tekrar ulaşabilir misin?" diye sordu Heath.

Başımı salladım ve bağımıza odaklanmak için gözlerimi kapattım.

"Rowan," diye bağırdım bağlantımız aracılığıyla, diğerlerini de duyabilmeleri için onları çağırdım. "Şu anda neler oluyor?"

Cevabı hemen geldi, gerginlikle dolu. "Cadılar kontrolü ele geçirdi."

Göğsümde bir hırıltı yükseldi. "Sürümüne ne yapıyorlar?"

Görüntüler bağıın içinden geçip gitti — düzinelerce Frost Fang kurdu, çektiği acıya rağmen yerlerde kıvranıyordu. Dryden'in alfa emriyle, şekil değiştirenler hapse atılırken, cadılar diğerlerini götürüyordu. Tork, serbestti ama cadıların şekil değiştiren arkadaşlarına yaptıklarını izlerken sarsılmış görünüyordu.

"O hain," diye homurdandı Heath.

"Deney yapıyorlar," Rowan'ın zihnindeki ses öfkeyle soğuktu. *"Dönüşmeyi engelleyen bir tür büyü deniyorlar. Dryden denekleri sağlıyor, cadılar da büyüler."*

"Ay ana," diye fısıldadı Heath. "Babam bu sefer çok ileri gitti."

Zak'ın eli bileğimi sıktı. "Bir şekil değiştirenin şekil değiştirme yeteneğini engellemek... Ravenscroft bana da bunu yapmıştı, ama bu daha büyük ölçekte."

"Ve Frost Fang cadıları içeri aldı," diye bağırdım, hem yüksek sesle hem de Bağlantı aracılığıyla. *"Freya ve Zak'a yaptıklarına rağmen."*

"Onlar manipüle edildi," diye cevapladı Rowan. *"Ama yine de, bizim yardımımızı hak ettiklerini sanmıyorum."*

Cevap veremedim, Dean'in kokusu bize ulaştı, yanında Bretton ve tanımadığım bir dişi kurt vardı. Acımı olabildiğince bastırarak dikleştirdim. Sürü alfa olarak, bir yabancının önünde zayıflık gösteremezdim. Sonra başımı kaldırdım ve onu Frost Fang'da kalan bir beta olarak tanıdığımı fark ettim.

Dönüşümcünün gözleri ürkekti, gözlerinin altındaki derin torbalar yorgunluğunu ele veriyordu. Dağınık saçları, buraya gelirken kendini toparlamak için hiç zaman ayırmadığını gösteriyordu.

"Alfalar," dedi Dean, yüzünde sert bir ifadeyle. "Bu kurdu kampımızın sınırını geçerken yakaladık."

Bölüm 24

Gage

"O bizden biri," dedi Dean, onu tanıtarak.

Frost Fang şekil değiştiricisinin bariz yorgunluğuna rağmen, kararlı bir tavır sergiliyordu.

"Sürü Alfa Gage," dedi, bir dizinin üzerine çökerek. "Sizi bulmak için sürü bağımızı takip ettim. Benim adım Veronica. Frost Fang'dan kaçtım."

"O, sürü toplantısında Fern'i destekledi," diye Heath sessizce uyardı.

"Ayağa kalk," diye emrettim ve ona yaklaşması için işaret ettim. "Ne olduğunu anlat."

Titreyerek ayağa kalktı. "Dryden önce geldi," dedi, sesi yorgunluk ve öfkeden titriyordu. "Heath'in babası. Tek başına geldi, sen gittikten sonra yardım etmek istediğini söyledi. Güçlü bir alfa lideri olmadan bir sürünün hayatta kalmasının ne kadar zor olduğunu bildiğini söyledi."

Heath'in hırıltısı açıklıkta yankılandı, elleri yumruk haline geldi.

"Şikayetlerimizi dinledi," diye devam etti Veronica. "Alfalar hakkında, güçsüz hissetmek hakkında. Sizin gibi yönetimi ele almaya çalışmayacağına söz verdi. Sonra bize 'müttefiklerinden' bahsetti

— alfa emirlerine veya boyun eğmeye gerek kalmadan büyüğü koruma sağlayabilen cadılar. Bunu mükemmel bir çözüm gibi gösterdi."

"Fern de buna razı oldu mu?" diye sordum.

"Fern karşı çıktı, ama diğerleri dinleyecek kadar çaresizdi. Cadılar ertesi gün geldiler, kendilerini şifacı ve koruyucu olarak tanıttılar. Bize, senin gibi güç düşkünü alfalardan, Denraider gibi sürülerden koruyacaklarını söylediler." Sesi titredi. "Hepsi yalandı."

"Ne oldu?" diye sordu Heath, sesi ölümcül bir sessizlikte. "Kız kardeşim Viveca, büyülerini denedikleri ilk kişilerden biriydi. Onlar, üzerinde parlayan semboller oyulmuş bir taş kullandılar ve bunun onun doğal yeteneklerini geliştireceğini söylediler." Veronica'nın gözleri yaşlarla doldu. "Ama bunun yerine, onun kurtunu hapsettiler. Dönüşemiyordu, kendisinin o kısmına erişemiyordu. İlk başta, bu sadece bir zayıflık gibi görünüyordu. Sonra acı başladı."

Devam etmeden önce zorlukla yutkundu. "Kurt her ortaya çıkmaya çalıştığında, sanki vücudu kendini reddediyordu. Ateş, nöbetler, gözlerinden ve burnundan kanamalar. Cadılar buna 'uyum süreci' diyorlardı, ama ben onların gözlerinde gerçeği görebiliyordum. Sanki o bir laboratuvar faresiymiş gibi notlar alıyorlar. Onun ölmesini izlemeye hazırdılar."

Boğazında bir hıçkırık takıldı.

"Tanrıça," diye fısıldadı Zak, yüzü solmuş. "Bu hayal ettiğimden daha kötü."

"Nasıl kaçtın?" diye sordu Heath.

"Bana henüz ulaşamamışlardı," diye açıkladı. "Fern buna izin mi veriyor?" diye sordum, öfkem

"Fern ilk aldıkları kişiydi," dedi Veronica. "Dryden'ın yalanları ortaya çıkınca karşı koydu, bu yüzden onu hapse attılar ve kilitlediler. Çıktığında, onu bir figüran olarak kullanacaklar. Sürü kaos içinde, ama Dryden, cadıların kontrol edemediği herkese alfa havlamasını kullanıyor."

Heath'in tehlikeli bir ifadeye bürünen yüzüne baktım.

"Bilmen gereken başka bir şey var," diye ekledi Veronica tereddütle. "Bir melez kadın hakkında sorular soruyorlar — cadı kanı taşıyan bir kurt. Ve senin hakkında, Heath. Dryden, oğlunu bulmaya özellikle ilgi gösteriyor."

Heath'in çenesi sıkıştı ve bakışları benimkilerle çelik gibi bir kararlılıkla buluştu. *"O benim babam olsa bile umurumda değil,"* diye acımasız sözleri Bağlantı üzerinden yankılandı. *"Böyle Bretton," dedim. "Veronica'ya dinlenebileceği ve yemek yiyebileceği bir yer bul. Gücüne ihtiy*

"Bretton," dedim. "Veronica'ya dinlenebileceği bir yer bul ve ona yemek getir. Gücüne ihtiyacı olacak."

Ona anlamlı bir bakış attım ve Bretton kısa bir baş hareketiyle onayladı. Onun varlığının bir tür tuzak olma ihtimaline karşı, ona göz kulak olacaktı.

"Evet, alfa," Bretton yorgun şekil değiştireni nazikçe uzaklaştırdı.

"Dean, devriyeleri iki katına çıkar," emrettim. "Kimse vahşi doğaya girmesin. Bu cadılar Heath ve Freya'yı avlıyorsa, hazırlıklı olmalıyız. Sonra Moonblessed'e git ve duyduklarını anlat. Onlar da hazırlıklı olmalı."

"Siktir," dedi Heath, Dean'in duraklamasını neden oldu.

Heath'in endişeli bakışları bana yöneldi ve ne söyleyeceğini anladım. "Tork."

Heath başını salladı. "Cadılar, Moonblessed'in duvarları ve savunma sistemleri hakkında ondan bilgi edinebilirler."

"İşkenceyle ya da başka bir şekilde," diye ekledim, Rowan'ın bize gönderdiği, diğer şekil değiştirenler götürülürken Tork'un serbestçe ayakta durduğu görüntüyü hatırlayarak.

"Bir kurt cadılara isteyerek yardım etmez," dedi Dean kendinden emin bir şekilde. Sonra gözleri Zak'a kaydı ve bakışları hızla başka yere yöneldi. "Yani..."

"Tork bir hain," diye homurdandım. "Kimin tarafında olduğundan emin olamayız. Moonblessed'in alfa çiftine dikkatli olmaları konusunda uyarı."

Dean gittikten sonra Heath ve Zak'a döndüm. "Bir plan yapmalıyız."

Zak düşünceli bir ifadeyle, "Veronica'nın anlattıkları, Ravenscroft Coven'ın benim dönüşümümü bastırmak için yaptıklarına benziyor, ama çok daha agresif. Büyünün aynı olduğundan emin değilim, ama laneti aktif tutmak için bir tür nesne kullandıkları açık. Bahsettiği taşı ele geçirebilirsek, laneti nasıl bozacağımızı bulmamıza yardımcı olur."

"Buna karşı koyabileceğini mi sanıyorsun?" diye sordum. "Freya'nın sana yaptığı gibi mi?"

Tereddüt etti. "Belki. Bana uyguladıkları bastırma büyü kalıcı ama nazik olacak şekilde tasarlanmıştı — beni öldürmeden kendi büyümü kullanarak kurt tarafımdan ayırmak için. Sürünüze yaptıkları şey, uzun vadeli hayatta kalmayı umursamadıklarını gösteriyor... bu da bunu çözmeyi kurbanlar için çok daha tehlikeli hale getiriyor."

"Laboratuvar fareleri gibi," diye homurdandı Heath. "Sürü arkadaşlarımızın hayatları onlar için hiçbir değeri yok."

"Ama prensip aynı gibi görünüyor," Zak, Heath'in patlamasını görmezden gelerek devam etti. "Büyü kullanarak insanlarla kurtlar arasına bir bariyer oluşturuyorlar. Freya'nın yardımıyla bunu kırabilirim, ama..." Sesi kesildi, gözlerinde belirsizlik vardı.

"Ama ne?" diye ısrar ettim.

"Bu tür bir büyüü kendimden başka kimse üzerinde denemedim, ama kurbanları tek tek kurtarmak zorunda kalabiliriz. Öncelikle, tek bir ana nesne mi kullanıyorlar yoksa her kurban için ayrı taşlar mı kullanıyorlar, bunu öğrenmemiz gerekiyor. Ayrıca büyümüz, tüm cadı topluluğuna karşı koyacak kadar güçlü değil," diye itiraf etti.

Seçeneklerimizi değerlendirdim. Frost Fang'ın acı çekmesine izin veremezdim, ama plan yapmadan oraya gitmek, hepimiz yakalanırsak onlara hiçbir fayda sağlamazdı.

"Bilgiye ihtiyacımız var," diye karar verdim. "Ne yaptıklarını ve bunu nasıl durdurabileceğimizi tam olarak bilmeliyiz."

Heath'in gözleri benimkilere baktı, yüzünde kararlılık belirdi. "Ben giderim."

Cevabım anında ve içgüdüsel oldu. "Hayır. Çok tehlikeli."

Heath sözünü bitirmeden sözcükler dudaklarımdan dökülmüştü, tüm içgüdülerim bu fikre karşı çıkıyordu. Kurtum, hayat boyu düşmanın inine bir arkadaşımı gönderme düşüncesiyle hırladı, tüyleri diken diken oldu.

"Babam beni istiyor," diye tartıştı Heath, sesi kendini suçlamayla doluydu. "Bunu önceden tahmin etmeliydim. Dryden bunu aylardır, belki de yıllardır planlıyordu. Beni o Colorado cadı grubuyla evlendirmeye çalışması... Eminim onunla birlikte onları da getirmiştir."

"Bu senin suçun değil," diye homurdandım, ama Heath başını salladı. "Egosu o kadar büyük ki, ona teslim olduğumda şaşırmayacaktır."

. O, yavrularının her zaman kendi vizyonuna uymasını bekler. Bu sayede onların ne yaptığını öğrenebilecek kadar yaklaşabilirim."

"Bu bir tuzak," diye homurdandım. "Sen oraya varır varmaz seni cadılara teslim edecek."

"Orada ona katılmak için gittiğimi düşünürse teslim etmez," diye karşılık verdi Heath. "Yıllardır beni Howling Echo'dan ayrılmaya çalışıyor. Sonunda onun haklı olduğuna karar verdiğimi ve egosunu yeterince okşadığımı gösterirsem, çok geç olana kadar gerçeği göremez."

"Sen yem olarak kullanılamayacak kadar değerlisin," dedim, kurt içimden çıkmaya çalışırken sesimi dikkatlice kontrol ederek.

"Senden, en iyi yaptığım şeyi yapmama izin vermeni istiyorum," diye karşılık verdi Heath. "Beni küçümseyen insanlara yaklaş. Politik oyunlar oyna. Stratejik avantajlar bul."

Zak, Heath ile aramda gerginlik olmasına rağmen sakın bir sesle konuştu. "Dryden, Heath'in kendini kanıtlaması için Howling Echo sürüsünün başını reddetmesini zorlasa bile, Heath bizim Bağlantımızı kullanarak bilgi aktarabilir."

Heath'in kendini tehlikeye atmasını engellemek için reddetmek istedim. Ama içimdeki sürü alfa çoktan

olasılıkları hesaplıyor, riskleri tartıyordu. Heath bölgeyi tanıyordu, oyuncularını tanıyordu, babasının zayıflıklarını biliyordu. Stratejik olarak mantıklıydı.

İki doğam — alfa ve eş — arasındaki savaş, bir kalp atışı kadar kısa sürede şiddetlendi. İçimdeki sürü alfa mantığı kabul etti. Kurtum onu kimsenin incitemeyeceği bir yere kapatmak istiyordu.

Ve içten içe, Heath'in yardım etmeye çalışmasını engelleyemeyeceğimi biliyordum, özellikle de eski sürümüzün acılarının sorumlusu kendi babasıyken.

"Hoşuma gitmiyor," diye itiraf ettim.

Heath'in eli omzuma kondu, sıcak ve güven vericiydi.

"Hoşuna gitmesini beklemiyorum. Ama bunun en iyi seçeneğimiz olduğunu biliyorsun. Frost Fang sürüsünün topraklarında çok daha fazla deneyimimiz var. Dryden'in henüz keşfetmemiş olabileceği kaçış yolları biliyorum."

"Muhtemelen." Gözlerimi kısa bir süre kapattım, onu korumak için içimdeki dürtüyle mücadele ettim. "Onların büyüünden korunmak için bir şeye ihtiyacın olacak."

"Brielle'in koruyucu tılsımları ne olacak?" diye sordu Zak. "Bir tanesini takarsa, Heath'i lanetlemeye çalışırlarsa bize haber vermek için yeterli zaman kazanabilir."

Heath'in tehlikeye atılacağı düşüncesi kurtumun öfkeyle ulumasını sağladı, ama kendimi bir eş olarak değil, sürü alfa olarak düşünmeye zorladım.

"Peki. Ama ilk sorun belirtisinde oradan çıkın. Bu bir emir."

Heath'in sırtışı şiddetliydi. "Evet, alfa."

Daha fazla tartışmadan, Freya'nın yaklaştığını hissettim. Flint'in yanında, Brielle ise daha ağır adımlarla onu takip ederek açıklığa girdi.

"Gage!" Freya bana koşarak geldi, ellerini yüzüme koyarak yaralarımı aradı. "Ne oldu? Acın çok..."

"Ben iyiyim," diye onu sakinleştirerek onu kendime çektim. "Ama Frost Fang'ın başı dertte."

Hızla onlara öğrendiklerimizi anlattık. Freya'nın yüzü her ayrıntıyla daha da karardı, Flint'in elleri yanlarında yumruk haline geldi. Brielle kötü bir koku almış gibi görünüyordu.

"Demek Dryden, Yaşlı Orman kurtlarına bunu yapıyordu." Freya'nın sesi öfkeden gerildi. "Ve şimdi beni ve Heath'i mi arıyor?"

"Öyle görünüyor," diye onayladım.

Sessizce dinleyen Brielle sonunda konuştu. "Bu cadılar Colorado'dan Elder Forest'a mı geldiler?"

"Öyle düşünüyoruz," dedi Heath.

"Ashworth Coven." Sesinde bir tanıma vardı. "Onlar her zaman farklı türdeki büyülere ilgi duymuşlardır. Şekil değiştirenleri insan formlarında hapsedmenin yollarını araştırdıkları söylentileri duydum."

"Ben de aynı şeyi duydum," diye onayladı Zak.

Brielle'in yeşil gözleri parladı. "Onlar güçlü, hırslı ve ahlaki sınırlamaları olmayan insanlar. Eğer şekil değiştirmeyi engelleyen bir yöntem geliştirdilerse, bu bilimsel meraklarından değil, bir silah olarak kullanmak içindir."

"Buna karşı koymamıza yardım edebilir misin?" diye sordum.

Soruyu düşündü. "Muhtemelen. Zak'in dediği gibi, hem kurbana hem de lanetin bağlı olduğu nesneye erişimimiz olursa, bunu çok daha hızlı çözebiliriz." Hepimize baktı, yüzünde sert bir ifade vardı. "Cadılar ve şekil değiştirenler ilk kez çatışmıyor. Bu, tarih boyunca hep oldu."

"Peki nasıl sona erdi?" diye sordu Flint sessizce.

"Genellikle birçok şekil değiştiren öler. Şekil değiştirmeyi engelleyen büyü, doğası gereği dengesizleştiricidir. Şekil değiştirenin kurt ve insan yönleri dengede var olurlar — bu denge bozulursa, sonuç genellikle ölümcüldür." Başını eğip Zak'a baktı. "Seninkini dengelemeyi başarmışsın."

Zak başını salladı. "Freya kurt tarafımın özgür kalmasına yardım etti. Bu sabah alfa kurtlarla şekil değiştirme alıştırmaları yaptım."

Brielle'in acı gülümsemesi, Heath'in sonraki kasvetli sözleriyle kayboldu.

"Veronica'nın kardeşinin fazla ömrü kalmamış olabilir."

"Ben de öyle düşünmüyorum," dedi Brielle. "Kozmik Değişim'den kısa bir süre sonra, birçok insan aniden sihir ve şekil değiştirme yetenekleri kazandığında, birçok deney yapıldı. Cadılar, insanlar arasında yaşayan şekil değiştirenleri tespit etmek için bir büyü geliştirdiler. Bu büyü, şekil değiştirenlerin formlarını değiştirmelerini engelleyerek onları delirtip saklanamayacak hale getiriyordu. Şekil değiştirenler panzehir için yalvararak geliyorlardı. Buna karşılık, Chicago Kolektifi, bunu acımasız bir lanet olarak gören ve buna karşı bir önlem geliştiren bir koalisyon oluşturdu."

"Bunu kullanabilir miyiz?" diye sordu Freya heyecanla.

"Ayrıntılar zamanla kayboldu," diye itiraf etti Brielle. "Ama prensip aynı. Büyü, büyüyle karşılanabilir. Sen ve Zak bu tekniği tanırırsanız, bu bize avantaj sağlar."

"Üzerinde çalıştığın koruyucu tılsımları getirdin mi?" Zak, Brielle'e sordu.

"Evet, ve her birinize bir tane vermek istiyorum."

Heath elini saçlarının arasından geçirdi. "Birlikte dönüşen birine yalan söyleyebilmem için kokumu maskeleyebilecek bir şey var mı?"

"İyi fikir." Zak ciddi bir ifadeyle başını salladı. "Birkaç şeye ihtiyacım olacak, ama evet."

Zak ve Brielle malzemeleri toplarken, planı daha ayrıntılı olarak tartıştık. Heath, babasına yaklaşacak ve Howling Echo'dan ve Freya'yı diğer eşleriyle paylaşmaktan hayal kırıklığına uğradığını söyleyecekti. Cadıların yöntemleri hakkında mümkün olduğunca fazla bilgi toplayacak ve bunu Bağlantı aracılığıyla aktaracaktı. İnsan formunda olacağı için, kimse onun sürü arkadaşlarıyla iletişim kurduğundan şüphelenmeyecekti.

"Ama eş bağı sayesinde benimle iletişim kurabildiğini bilecek," diye işaret etti Freya.

"Onu, diğer eşlerinle çok meşgul olduğun için bana zaman ayıramadığını ikna etmeliyim. Gage'in benden üstün olduğunu ve seni kıskançlıkla kendine sakladığını, bundan bıktığımı söyleyeceğim.

Dryden buna inanacaktır. Böyle bir şeyin olacağını söylemişti ve haklı çıkmaktan daha çok sevdiği bir şey yoktur."

"İyi," dedim. "Geri kalanımız Frost Fang bölgesinin hemen dışında pozisyon alacağız. Heath'in kurtarılması gerekirse hızlıca hareket edebilecek kadar yakın. Frost Fang sürüsünden bazı arkadaşlarımız neler olduğunu öğrenince bize katılmak isteyeceklerdir."

"Bu hoşuma gitmedi," dedi Freya, benim önceki düşüncelerimi yineleyerek. "Çok tehlikeli."

Heath ona bakarak yüzündeki ifadeyi yumuşattı. "Dikkatli olacağım, küçük kurt."

"Öyle olsan iyi olur," diye uyardı Freya, bağımızdaki korkuya rağmen sesi sert çıkıyordu.

Flint'e döndüm. "Artemis ve Kanlı Şafak'la iletişime geç. Ekstra adamlara ihtiyacımız olabilir."

Eski bağlantılarımızdan biri yardımımızı istemek için bize ulaştığında, Flint'in ayarladığı bir işe gitmişlerdi. O iş bittiğinde, göçebe çetenin Frost Fang'da bizimle buluşması çok uzun sürmezdi.

Flint başını salladı ve telefonunu çıkardı.

O yazarken ben de ekledim: "Artemis ve Hank'e, bu işin karşılığını vereceğimizi söyle. Hem Howling Echo hem de Frost Fang onlara borçlu olacak. Bloody Dawn hâlâ yeniden yapılanma aşamasında, bu cadıları hallettikten sonra Frost Fang kaynaklarını sunabilir."

Zak ve Brielle, küçük bir deri kese ve zincirli gümüş bir kolye ile geri döndüler. İkisi de hızlıca çalışarak parmaklarıyla havada semboller çizdiler. Semboller kısa bir süre parladıktan sonra kayboldu. Brielle'in elindeki kolye yumuşak bir kırmızı ışıkla parlamaya başladı.

"Bu kolye, büyü saldırılara karşı bir miktar koruma sağlayacak," diye açıkladı. "Bir cadı meclisini tamamen engelleyecek kadar güçlü değil

ama onlar sana bastırma büyüsu yapmaya kalkışırsa kaçmak için biraz zaman kazanmanı sağlayabilir."

Heath başını eğdi ve Brielle zinciri boynuna geçirdi.

Heath kolyeyi gömleğinin altına sakladı. "Teşekkürler."

Zak ona küçük keseyi uzattı. "Bunu çantana koy. Dryden yalan söyleyip söylemediğini koklayarak anlamaya çalıştığında kokusu onu şaşırtacaktır."

Brielle ekledi, "Kalp atış hızın gibi diğer belirleyici işaretlere gelince... Ne söyleyeceğini önceden prova etmeni ve basit tutmanı öneririm."

Freya öne çıktı ve kolyenin saklı olduğu Heath'in kalbinin üzerine elini koydu. Gözlerini kapattı ve ben görünür bir değişiklik göremedim ama bağımız aracılığıyla güçlü bir enerji dalgası hissettim. Heath dengede kalmak için bir adım geri attı, gözleri hafifçe büyüdü.

"Ne yaptın?" diye sordu.

"Kendi korumamı ekledim," dedi basitçe. "Sert alfalara bile bazen birinin göz kulak olması gerekir."

Sesindeki şefkat, göğsümde bir şeylerin sıkışmasına neden oldu. Heath onu şiddetle kucakladı ve yüzünü saçlarına gömdü.

"Geri döneceğim," diye söz verdi. "Hepinize."

Öpüştüklerinde, birbirlerini yutmak ister gibi görünüyorlardı. Brielle başka yere bakarak, görüldüğü kadar sinirli olmadığını gösteren bir gülümsemeyle gözlerini devirdi. Utanmadım, ama izlerken, bunun aralarında görmeye alıştığım şakacı sevgi olmadığını fark ettim. Bu çaresiz, sahiplenici bir sevgiydi, sanki tüm sevgisini ve korkusunu o tek anlık bağlantıya dökebilecekmiş gibi.

Freya'nın elleri onun saçlarında yumruklandı, sanki iradesiyle onu güvende tutabilirmiş gibi onu kendine çekti.

"Geri dön bana," diye fısıldadı dudaklarına ve sesindeki ham duygu göğsümü sıkıştırdı.

Heath bana döndüğünde, aramızdaki havada bir şey değişti. Dans ettiğimiz tüm şeyler,

duygular, o anda kristalleşti.

"Dikkatli ol," dedim, sesim istemeden sert çıkmıştı.

Gülümsemesi nazik ve anlayışlıydı. "Dediğim gibi, hepinizin yanına geleceğim."

Yaklaşarak, vücudundan yayılan ısıyı hissedebileceğim kadar yaklaştı. Sonra, diğerlerine meydan okurcasına bir bakış attı ve eğilerek dudaklarını dudaklarıma bastırdı.

Öpücük kısa ama duygu yüklüydü — korku, kararlılık ve ikimizin de tam olarak farkına varamadığı daha derin bir şey. Bir söz ve bir yalvarışın birleşimi gibiydi. Kurtum sessizce uludu, insan zihnimin hala kabul etmekte zorlandığı şeyi fark etti — Heath'i korumak benim görevimdi, onu kaybetmek de.

"Bu bir veda öpücüğü olmasa iyi olur," diye homurdandım.

Gözleri benimkilere kilitlendi. "Ben yokken sürümü koru."

"Sağ salim geri dön," diye emrettim, alfa komutumun tüm ağırlığıyla, her ne kadar onun hakimiyetine karşı pek bir etkisi olmayacak olsa da.

Gerginliğe rağmen gülüşü sıcaktı. "Evet, alfa."

Zak ciddi bir ifadeyle yanımıza geldi. "Tılsımlar yardımcı olacaktır, ama dikkatli olun. Cadılar dikkatleri başka yöne çekme ustasıdır."

"Tetikte olacağım," diye güvence verdi Heath.

Birbirlerine uzun bir süre baktılar ve ben zihnimde Heath'e fısıldadım, "*Zaten öpüştünüz ve ondan çok daha fazlasını yaptınız. Sihirbazı öp gitsin, hadi.*"

Zak'ın boynunu tutup onu kendine doğru çektiği anda, zihninde duyduğum kıkırdama bana da ulaştı. Melez, Heath'in dudaklarına karşı inledi ve ben de sikimin tepki verdiğini hissettim. Öpüşmeleri daha derin ve daha kendinden emin

En yeni takım arkadaşımızdan beklediğimden daha fazla. Ayrıldıklarında Heath hoş bir şaşkınlık içinde görünüyordu.

"Bizi hatırlamak için bir şey," dedi Zak göz kırparak. "Geri dönmek için bir şey."

Flint son yaklaşan kişiydi ve Heath'i kucaklayarak sıkıca sarıldı. "Aptalca bir şey yapma," diye mırıldandı.

"Göz açıp kapayıncaya kadar dönerim," diye söz verdi Heath. Heath, Brielle'e "İyi şanslar" derken başını salladı. "Jip'i al," dedim.

O da başını sallayarak kabul etti, arkasına bakmadı, ama bağımız sayesinde minnettarlığını hissettim.

"İşler ters giderse, yakınlarda müttefiklerimiz var," diye hem ona hem de kendime hatırlattım. "Kanlı Şafak destek gönderir."

Heath'in uzaklaşmasını izlerken, içimi kaplayan kötü hislerden kurtulamıyordum. Tüm önlemlerimize rağmen, Heath, güç için herkesi feda edeceğini kanıtlamış bir adamın inine giriyordu — kendi çocuklarını bile.

"O iyi olacak," dedi Freya, elini elime sokarak. "Öyle olsa iyi olur." Parmaklarını sıktım, onun varlığından güç alarak. sonra Brielle'e döndüm. "Frost Fang senin sürün değil. Bu senin savaşın değil."

Brielle Freya'ya döndü. "Orada olmamı ister misin?"

Freya'nın cevabı beni şaşırttı. "Sen cadıların büyüsünü bizden önce hissedebilirsin. Üstelik üç büyücü yanımızda olması faydalı olabilir."

Brielle başını salladı. "Özellikle laneti bozmak için. O kurtlar her türlü yardıma ihtiyaç duyacak."

"Peki." Başımı salladım. "Bize katıldığın için teşekkürler." Başını eğdi. "Umarım yardımcı olabilirim."

"Hadi malzemelerimizi toplayalım da biz de yerlerimize gidelim. Bir terslik olursa hazır olalım."

Flint, Zak ve Brielle erzak toplamak için ayrıldılar. Freya el ele tutuşarak yanımda kaldı. Sonra yakınlardaki diğer sürü arkadaşlarımızı çağırdım.

Bizi buraya kadar takip eden Frost Fang kurtları hızla toplandı ve ben durumu kısaca anlattım. Onlara bir çıkış yolu sundum ve her birine bu kararın kendilerine ait olduğunu söyledim. Geride kalıp kampımızı korumayı seçenlere kimse karşı çıkmayacaktı. Eski Ironwood mültecilerinin çoğu bunu yapmaya karar verdi.

"Geride kalanlar, geçici evimizi koruduğunuz ve dönüşümüz için ateşleri söndürmediğiniz için minnettarız. Bize katılanlar, cesaretinizi takdir ediyorum. Frost Fang bölgesinin kenarına taşınacak ve bir güvenlik çemberi kuracağız, her an harekete geçmeye hazır olacağız."

Sürünün geri kalanı hazırlıklarını yaparken Bretton yanıma geldi.

"Veronica'yı gözetleyen biri var, merak etme," diye beni beta alfa ikna etti. "Dean, Hugo ve Idori'ye ulaştı. Sürü alfaları Moonblessed'i yüksek alarm durumuna geçirdi ve komşu küçük sürülere uyarılar gönderiyor."

"Ve?" Sert ifadesi, hepsinin bu kadar olmadığını gösteriyordu.

"Saldırı için bizimle savaşçı göndermeyecekler."

başka bir sürünün bölgesinde tam bir cadı meclisine karşı. Hugo, onların birincil sorumluluğunun Ay'ın kutsadığı kurtları korumak olduğunu söyledi.

Hayal kırıklığı içimi kaplasa da başımı salladım. "Onlar zaten çoğu müttefikin yapacağından fazlasını yaptılar. Bu onların savaşı değil."

"Kurtardığımız tüm mültecileri kabul edeceklerini söylediler," diye ekledi Bretton. "Hugo, cadılar Moonblessed'e saldırırsa, tüm desteklerini alacağımızı söylememi istedi."

"Anladım." Söylemediğim şey, o zamana kadar bunun çok az ve çok geç olacağıydı. Onların kapılarına daha fazla tehlike getirmiş olmaktan, en azından kısmen sorumlu olmaktan nefret ediyordum, ama en azından bu sefer önceden uyarılmışlardı.

Freya adına Bretton'a sordum, "Shante veya Willow'dan haber var mı?"

Ama cevap Freya'dan geldi. "Shante, Willow'u koruyacağını söyledi. İkisi de Brielle'den koruyucu tılsımlar aldılar

."

"Ve onlar da sürünün geri kalanıyla birlikte, Moonblessed duvarlarının içinde güvende kilitli kalacaklar," diye ekledi Bretton.

Frost Fang sürüsünün topraklarına geri dönmek için hazırlanırken, Heath'in gittiği yöne son bir kez baktım. Kurtum sessizce uludu, onu şimdiden özlemişti.

"Dikkatli ol," diye fısıldadım, kimsenin duyamayacağı kadar sessizce.

Sonra bekleyen sürümün yanına döndüm ve onların ihtiyaç duyduğu sürü alfa olmak için kişisel korkularımı bir kenara ittim.

"Hareket!"

Bölüm 25

Heath

Frost Fang sürüsünün topraklarına girince Jeep'in motoru durdu. Frost Fang sınırından hiç durdurulmadan geçebilmiş olmam iyiye işaret değildi. Bir an oturup direksiyonu sıkıca kavradım, gerginlikten parmak eklemlerim beyazlamıştı. Brielle'in bana verdiği ve Freya'nın güçlendirdiği gümüş kolye göğsümde serin bir his bırakıyordu, babamla yüzleşmeye hazırlanırken bu küçük rahatlık bana iyi geldi.

Gözlerimi kapattım ve Bağlantı yoluyla onlara ulaşmaya çalıştım. Onların varlığı beni sıcaklıkla doldurdu — Freya'nın şiddetli sevgisi, Gage'in sarsılmaz gücü, Zak'in sessiz endişesi, Flint'in sarsılmaz sadakati ve Rowan'ın acımasız beklentisi. O, daha fazla kurda zarar verme cüretini gösteren cadılara dişlerini geçirmekten başka bir şey istemiyordu.

Frost Fang'a doğru yol alırken, haydut kurtların bazen devriye gezdiği sözde tarafsız yollarda takip edilmediğimden veya pusuya düşürülmediğimden emin olmaya çalışırken, gece boyunca acı verici bir yolculuk geçirdim.

Frost Fang sınırlarına girdikten sonra, pusuya düşürülmek istemediğim için cadılara karşı tetikteydim. Amacım, babamla tesadüfen karşılaşmaktı, ona esir olarak götürülmek değil. Buraya kadar gelmek ürkütücü derecede kolay olmuştu.

Sadece Frost Fang sürüsünün sınırlarının hemen dışında beni desteklemek için bekleyen Howling Echo sürüsü arkadaşlarım bana güven veriyordu.

"Buradayım," dedim onlara. "İçeri girmek üzereyim."

Rowan'ın cevabı ilk bana ulaştı. *"Seni bekliyorum."*
Sonra Freya'nın endişeli sesi geldi: *"Dikkatli ol, 'im."*
"Yalanlarını basit tutmayı unutma," diye ekledi Zak.
"Bekliyor olacağız," dedi Flint. *"Sadece haber ver."*
"Ve gereksiz riskler alma," diye ekledi Gage, alfa emri zihinsel bağlantımızdan sızarak duyuldu.
İsteyerek gülümsedim. *"Evet, alfa."*

Derin bir nefes alarak, onların tepkileriyle dikkatimi dağıtmak istemediğimden, bağımızın bağlantısını kesmek için perdeleri çektim. Önümdeki göreve tamamen odaklanmam gerekiyordu. Jeep'ten indim, soğuk Aralık havası çıplak tenimi ısırdı. Frost Fang'ın kokusu tanıdıktı — çam, kar ve kurt — ama şimdi başka bir şeyin kokusu da vardı.

Büyü. Cadı büyü.

Kurtum derimin altında tüylerini dikip kıllarını kabardı. Onu zorla sakinleştirdim ve neden burada olduğumu kendime hatırlattım. Frost Fang için. Cadıların ve hain babamın elinde acı çeken kurtlar için.

Yaklaşırken saklanmaya bile tenezzül etmedim. Aslında fark edilmek istiyordum. Babamın buraya geldiğimi ne kadar çabuk öğrenirse, bu oyuna o kadar çabuk başlayabilirdim.

Sürü evine yarı yolda gelmiştim ki, dış kasabalardan gelen iki şekil değiştiren, bir cadının iki yanında duruyordu.

Değişkenler, Fern'in destekçileri olarak tanıdığım Frost Fang betalarıydı, ancak hareketleri sert ve katıydı. İki beta arkamda adımlarını uyumlu bir şekilde attılar ve gözleri sırtımı delercesine bakıyordu. Konuşmadılar, beni baskın bir alfa olarak bile tanımadılar. Sanki cadının emirleriyle hareket eden kuklalar gibilerdi.

Cadı uzun ve inceydi, bakır rengi saçları sert bir topuzla toplanmıştı. Pratik giysiler giymişti — koyu renk kot pantolon ve kalın bir palto — ama kokusu sanki üzerinde bir tabela taşıyormuş gibi onu açıkça ele veriyordu.

"Merhaba," diye seslendi, sesi açıklığın ötesine ulaştı.

Yaklaşırken yüzümde ifadesiz bir ifadeyle durdum. "Adım Heath. Babamı görmeye geldim."

Hiç şaşırılmış gibi görünmedi.

"Benim adım Mabel. Dryden, bizi ziyaret edebileceğinizi söylemişti." Beni takip etmem için işaret etti. "Bu taraftan."

Tanıdık odun dumanı ve çam kokusu burnuma çarptı, ama bu koku büyü ve korkunun kokusuyla karışmıştı.

Paket arazilerinden geçerken gördüğüm her şeyi dikkatle not aldım. Birkaç Frost Fang kurdu günlük işlerini yapıyordu, ama havada bir gerginlik vardı, tam olarak tanımlayamadığım bir terslik. Hepsi göz teması kurmaktan kaçınıyor, başlarını eğerek aceleyle geçiyorlardı.

Diğer şekil değiştirenler ise doğal olmayan bir şekilde hareketsiz duruyor, boş gözlerle bizi izliyorlardı. Onların boş bakışlarıyla karşılaştığımda, bakışları düşmedi. Ve her yerde, giderek daha fazla cadı görmeye başladım.

"Durum düşündüğümüzden daha kötü," diye diğerlerine bildirdim.

"Kaç kişi etkilendi?" Gage'in öfkeli sesi geldi.

"Şu ana kadar gördüğüm kadarıyla en az bir düzine, çeşitli şekillerde.

Bazıları kurtlardan çok kuklaya benziyor. Her yerde cadılar var."

Aniden bir hareket dikkatimi çekti. Genç bir şekil değiştiren, kulübelerin birinin yakınında yere yığıldı, vücudu titriyordu. Bir cadı onun başında durmuş, ürkütücü bir ışıkla parlayan soluk bir taş tutuyordu. Kurtun acı dolu inlemeleri kulaklarıma ulaştı ve ona koşmamak için tüm gücümü kullanmam gerekti.

Kendimi zorla başka yere bakmaya zorladım, yumruklarımı yanlara sıkıca sıktım.

Neden burada olduğunu unutma, dedim kendime. Şimdi kimliğini açığa çıkarırsan ona yardım edemezsin.

Gage, Freya ve Zak'ın birleşik sahiplenici öfkesi bir anda üzerime çöktü ve ruhumu ısıttı.

"Dikkatli ol," diye uyardı Freya. "Baban şüphelenirse..."
"Biliyorum. Oyuna devam edeceğim, elimden geldiğince bilgi
toplayacağım.

Toplayacağım."

"Yıkım yapmamı istersen seslen." Rowan'ın şiddetli teklifi beni sakinleştirdi.

Çete evine vardık ve cadı beni içeriye götürdü. Frost Fang şekil değiştirenler taht odasının duvarları boyunca dikkatle duruyorlardı, gözleri donuktu, cadılar ise aralarında serbestçe dolaşıyordu. Tahtta kimse oturmamıştı, ama tahtın ayak ucunda, her şeyin ortasında babam duruyordu.

Dryden tam olarak hatırladığım gibiydi — uzun boylu ve heybetli, teni benimkinden daha solgun, her zamanki gibi gümüş çizgili, koyu renkli, dağınık saçları vardı. Her zaman gerçek niyetini gizleyen koyu karamel rengi gözleri, içeri girdiğim anda bana sabitlendi.

Yanında Tork duruyordu. Moonblessed'daki eski sevgilimin dudaklarında kendini beğenmiş bir gülümseme vardı.

Kalbim sıkıştı. Beni bekliyorlardı. "Heathcliff," dedi Dryden, yüzünde gözlerine kadar ulaşmayan bir gülümseme yayıldı. "Oğlum sonunda geri döndü."

Mabel'e başıyla selam verdi ve Mabel, iki şekil değiştireni de yanına alarak odadan çıktı.

Dışarı çıkmak üzere olan hırıltıyı yuttum. "Baba."

Tork, bakışlarımız kesiştiğinde sırtışı daha da genişledi.

"Merhaba, Heath."

Uzun zaman oldu."

Gözlerim, Ay'ın kutsadığı sürü işareti ve dövmesinin çizilip silindiği bileğine düştü. Derisinde yeni bir sürü işareti yoktu, bu da Dryden'in kendi sürüsünü kurma zahmetine girmediğini gösteriyordu.

Tork'a cevap verme nezaketini göstermedim. Her içgüdümlü kaçmamı söylüyordu, ama kendimi sakin tutmaya zorladım. Belki hala durumu kurtarabilirdim, ama çok dikkatli davranmam gerekiyordu.

"İtiraf etmeliyim," dedi Dryden, bir avcı gibi etrafımda dolanarak, "Seni o dağınık süründen zorla çekip çıkarmak zorunda kalacağımı sandım."

Av gibi davranıp ona dönmeyi reddettim, onu gözümün önünden ayırmamak için. Bunun yerine, acı bir gülümseme zorladım.

"İşler değişir."

"Gerçekten de öyle." Önümde durdu, yüzümü inceledi. "Farklı görünüyorsun. Seni son gördüğümde beri sende bir şey değişti."

Onun bakışlarını sabit bir şekilde karşıladım. "Çok şey oldu." "Duydum. Neden buradasın?"

Tork sessizce sırtıtmaya devam etti, bu da konuşmasından daha çok beni tedirgin etti. Babam bu görüşmeyi, yalanlarımı yakalamak için planlamıştı. Ondan bir adım önde olmalıyım.

"Siyasi ittifaklar hakkında söylediklerini düşündüm. Geleceğim hakkında."

Dryden şaşkınlıkla kaşlarını kaldırdı. "Öyle mi? Bu ani fikir değişikliğinin sebebi ne?"

Bu noktada dikkatli olmam gerekiyordu. Çok fazla gerçek, niyetimi ortaya çıkarırdı, ama çok fazla yalan da Zak'ın verdiği çantaya rağmen babamın keskin sezgilerini tetikleyebilirdi.

"Freya daha fazla eş aldı," dedim, ki bu doğrudu.

"Ah, evet. Kötü şöhretli Freya." Dryden'in dudakları tiksinti ile kıvrıldı. "Tork bana o sürü toplantısındaki küçük gösterinden bahsettiğinde, Freya'nın bunun bir kısmını planlamış olabileceğini düşündüm."

Kanım dondu. "Tork'un söylediklerine güvenemezsin," diye homurdandım, beta şekil değiştirene öfkeyle bakarak. "O, birden fazla sürüyü ihanet etti bile."

Tork sırttı. "Sadakatimin tekrar değiştiği doğru, ama sadece Dryden'in planları mantıklı olduğu için. Kazanan tarafta olmayı tercih ediyorum. Görünüşe göre tek ben değilim."

"Peki, söyle bana evlat, kime inanmam gerekiyor?"

"Oğluna, tabii ki," diye homurdandım, sahte bir öfkeyle.

"Sen ne düşünüyorsun, Tork?" Dryden gözlerini bana dikerek sordu. "Oğlumu çoğu kişiden daha iyi tanırsın."

Tork'un sesi memnuniyetle doluydu. "Babanıza, seni ikna edemeyeceğimizi söyledim. Ve senin aksine, bir alfanın yüzüne yalan söyleyemem."

Özenle hazırladığım plan bir anda suya düştü.

Tork'un gülümsemesi dişleriyle doluydu. "Hepsi o orospunun peşinde aşk hastası köpek yavruları gibi dolanıyor. Kurtlar çiftler halinde çiftleşir, o yarı kanlı orospuyla yaptığınız iğrenç seks partilerini hayal bile etmek istemiyorum."

Öfke içimde patladı, kurtum beni tutan ellere tırnaklarını geçirdi. "Onun hakkında konuşma..."

"Sana pek çok fırsat verdim ama hepsini reddettin, evlat." Dryden'in yüzü sertleşti, babacan tavırları bir anda yok oldu. "Luka, sürünün geri kalanını öldürdüğünde seni bağışlaması için onu ikna etmeye bile çalıştım."

"Onunla ittifak mı kurdun?" Bu benim için yeni bir haberd, özellikle de onu tam anlamıyla ortadan kaldırdığımız bir sorun olduğu için.

"Buna ittifak denemez," diye homurdandı Dryden. "Benim yardımımıyla dolunayda saldırması gerekiyordu, ama o aptal aceleci davranıp bayram gününde saldırdı."

Elini sallayarak konuyu kapattı.

"Her zaman mantığını kullanıp bana gönüllü olarak katılacağını ummuştum. Sonuçta, cadılar bizim türümüzün daha... değişken unsurlarını kontrol etmek için bir yöntem geliştiriyorlar. Denraider sürüsünü düşün, kontrol edilemeyen saldırganlıkları ve diğer sürülerini fethetme konusundaki acımasız açlıkları. Onlar kontrol altına alınabilse dünya daha güvenli olmaz mıydı?"

Sesindeki soğukkanlı acımasızlık midemi bulandırdı. Bu benim babamdı — beni büyüten, sürü politikasını öğreten, stratejik zekasıyla saygımı kazanan adam. Ve şimdi kendi çıkarları için masum kurtları feda ediyordu

kazançları için feda ediyordu. Kurt içimde dolanıyordu, kendimi kontrol etmek için mücadele ederken zar zor zaptedebiliyordum.

Bazı cadılar babamla konuşurken, planım her saniye daha da bozulmasına rağmen, Bağlantı aracılığıyla gördüklerimi hızla aktardım. Diğerleri sessiz kaldı, sadece gönderdiğim bilgileri alıp beni mümkün olduğunca dikkatimi dağıtmaya çalıştı.

Ta ki itiraf edene kadar: *"Benim kim olduğum ortaya çıktı."*

"Oradan çık," diye emretti Gage. "Hemen oraya geliyoruz."

"Geliyorum," diye söz verdi Rowan.

"Hayır, sen güvende kal," dedim ona. "Diğerleri geldiğinde onlara yardım et."

Kapıya doğru atıldım, ama çok geçti. Mabel de dahil olmak üzere iki cadı yolumu kesti. Her iki kadın da aynı sert ifadeye sahipti, ama ikiz değillerdi.

"Sakin olun," diye yeni bir ses duyuldu.

Arkalarından gümüş çizgili siyah saçlı bir cadı ortaya çıktı ve diğer iki cadı geri çekildi, tavırları anında saygı dolu oldu.

Babam bile ona saygıyla başını eğdi. "Magistra Aliza."

Sihir kokuyordu. Tahtın yanına geldiğinde gözleri soğuk bir hesapla doluydu. "Şiddete gerek yok."

Gömleğimin altındaki kolye aniden göğsümde ısındı ve koruyucu bir enerjiyle nabız gibi atmaya başladı. Fark etmediğim görünmez bir sihirli baskı üzerimden hafifçe kalktı.

Mabel'i itip kapıya doğru koştum, ama Tork arkamdan bana saldırdı ve ikimizi yere düşürdü. Yere yuvarlandık, üstünlük için boğuştuk, ama gücümün bir şey tarafından emildiğini hissediyordum — sihir, bir ağırlık gibi üzerime baskı yapıyordu.

"Kavga etme, Heath," Tork beni sıkıştırırken kulağıma fısıldadı. "Sadece durumu daha da kötüleştirirsin."

"Oğlum, ona ne yapacağımıza karar verene kadar güvende olmalı."

Dryden'ın sesi, kendi evladını hapsetmekten ziyade hava durumunu tartışıyormuşçasına duygusuzdu.

Cadılar yaklaştı ve Mabel'in kız kardeşi, parlayan sembollerle oyulmuş gümüş kelepçeler çıkardı.

Umutsuzca Bağlantı'ya uzandım, onların uzak varlığını bir can simidi gibi hissediyordum.

"Babam ve Tork beni cadılara sattı. Onlar

—

Kelepçeler bileklerime takıldığı anda, kollarımda yakıcı bir acı hissettim ve alfa gücüm tamamen kayboldu. Zihnim, daha önce hiç hayal etmediğim bir şekilde garip bir sessizliğe büründü. Sürüden ayrılalı yıllar olmuştu ve zihnimde sürünün varlığını hissetmeye alışmıştım.

— ve daha yakın zamanda, benim eşim. "Ne—?"

"Büyü engelleyici kelepçeler," diye açıkladı Mabel ince bir gülümsemeye. "Kurt dönüşümcüleri üzerinde bile işe yarıyorlar. Eşin senin sıkıntını hissedecek, ama nedenini ve nerede olduğunu bilmeyecek."

Ben hırıldadım, kelepçelerin yakıcı acısına rağmen kurtum yüzeye çıkmaya başladı. "Beni bunlardan kurtaramayacağını sanıyorsan..."

"Bunu tavsiye etmem," dedi Tork. "Acısı çok fena. Ayrıca, uslu durursan, belki sana iyi davranırlar ve kurtunu bırakırlar."

Cadıların elleri anormal bir güçle beni kaldırdı.

"Çok fazla alfa üzerinde pratik yapma fırsatımız olmadı." Magistra Aliza'nın gözleri vücudumda dolaştı, kendimi mikroskop altındaki bir böcek gibi hissettim.

Beni kapıya doğru sürüklerken, en azından rahatsız görünme nezaketini gösteren Tork'un gözlerine baktım.

"Sen bir aptalsın," dedim ona. "Yakında üzerinde deneyler yapacaklar."

Yüzünde bir anlık tereddüt belirdi, ama hemen gizledi.

Tork cevap veremedi, cadılar beni kapıdan içeri sürüklediler. Beni ana paket evinden geçip dışarıya, karanlık geceye çıkardılar. Etrafta kalan birkaç Frost Fang kurdu, benim aşağılanmama tanık olmak yerine gözlerini başka yöne çevirdiler. Cadılar hızlarını kesmediler.

"Bana gelme," diye bağırdım, Bağlantı yoluyla Rowan'a ulaşamıyordum. "Geri çekil."

Bu karmaşaya kendim girmiştim, onun da aynı şekilde sonunu getirmesi gerekmiyordu. Eğer ona, kim olduğumu belli etmeden destek beklemesi gerektiğini söyleyebilseydim, söylerdim.

Kiminle konuştuğunu yanlış anlayan Mabel güldü. "Seni terk ettikten sonra bu kırık değiştiriciler sana yardım etmeye çalışacaklarını mı sanıyorsun?"

Daha fazla mücadele ettim, ama sihir gücünü engelleyen kelepçeler, Freya ve diğerleriyle olan bağlantımla birlikte alfa gücümü de tüketmişti. Hapishaneye vardığımızda, çabadan nefes nefese kalmıştım, gümüşün cildimi yaktığı yerlerde bileklerim kanıyordu.

İçeri girdiğimde, korku ve acı kokusu fiziksel bir darbe gibi çarptı bana. Cadılar beni, acı çeken Frost Fang şekli değiştirilenlerle dolu hücrelerin önünden sürüklediler. Çoğu insan formunda kıvrılmış yatıyordu, bazıları inliyor, bazıları ise ürkütücü bir sessizlik içindeydi, sadece göğüslerinin hafifçe inip kalkması hayatta olduklarını gösteriyordu. Ve her hücrenin önünde, hastalıklı sembollerle dolu bir taş titreşiyordu.

Bir tanesi hariç.

Fern, hücresinin duvarına sırtını dayamış, yüzü çökmüş ve gözleri kapalı oturuyordu.

Onun yanındaki boş bir hücrenin önünde durdular. Diğer cadı kapıyı açarken, Mabel beni büyüsüyle tutmaya devam etti. Dönmeye, karşı koymaya çalıştım, ama bir kedi yavrusu kadar güçsüzdüm. Kapı açılır açılmaz, beni kolayca içeri ittiler.

içeri itti, birleşik büyülerinin gücüyle beni yere serdiler.

"İyi eğlenceler," dedi Mabel, arkamdan kapıyı kilitlerken sırtarak. "Özel taşınla yakında geri döneceğiz. O zamana kadar uslu bir köpek ol."

"Kurtlarımızı çalarak bizi yıkabileceğinizi mi sanıyorsunuz?" diye bağırdım, etrafımdaki şekil değiştirenlere umut vermek için sesimi yükselttim, onlarla birlikte hapsedilmiş olmama rağmen. "Bizi kurt şekil değiştirenleri yıkmaya çalışabilirsiniz, ama sizlerin asla anlayamayacağınız bir şeyimiz var. Bizim sürülerimiz var."

Gülümsemesi soğuktu. "Biz geleceği ilerletiyoruz. Ve senin melez eşin, araştırmalarımıza önemli ölçüde fayda sağlayabilecek eşsiz bir sihre sahip. O seni bulmaya gelene kadar burada kalacaksın."

Freya üzerinde deney yapmaktan bahsederkenki rahat tavırları, kurtumun öfkeyle ulumasını sağladı. Parmaklıklara vurarak, onlar dışarıdan kaybolana kadar hırıldadım.

Başım zonkluyor, bileklerim yanıyordu. Durumu değerlendirdim. Havada korku ve acı kokusu ağırlaşmıştı ve Bağlantımın olması gereken yerde hissettiğim boşluk, kayıp bir uzuv gibi geliyordu.

"Bu kadar çabuk döneceğini beklemiyordum," diye tanıdık bir ses yan hücreden geldi.

Dönüp baktığımda Fern, hücrelerimizi ayıran parmaklıkların arkasından beni izliyordu. Yüzü bitkin, gözleri yorgunluktan çökmüştü.

"Dönüşümü böyle planlamamıştım," diye itiraf ettim, pozisyonumu değiştirirken yüzümü buruşturarak.

"Bu kelepçeler büyülü bağlantıları engelliyor," diye açıkladı, başımı aniden ellerimin arasına aldığımı fark etmiş. "Seni arkadaşlarından tamamen kopardılar.

Ve dönüşmeye çalışmak çok acıtacak." Ellerini kaldırarak kendi kelepçelerini gösterdi. "Nasıl bildiğimi sor."

Freya'ya tekrar ulaşmaya çalıştım, ama yine aynı boşlukla karşılaştım. Yalnızlık fiziksel acıdan daha kötüydü.

"Kaç kişi üzerinde deney yaptılar?" diye sordum, diğerk dolu hücrelere bakarak.

Fern'in yüzü karardı. "Bildiiim kadarıyla düzinelerce. Direnme olasılığı daha düşük olan zayıf alt kurtlarla başladılar. Son zamanlarda beta kurtlar üzerinde deneyler yapmaya başladılar." Gözleri üzerimde dolaştı, sonra suçlulukla başka yere çevirdi. "Şu ana kadar oynayacak bir alfa kurt bulamadılar."

Karşıımızdaki hücrede bir kurt inliyordu, vücudu, hapsolmuş kurtunun büyülu bariyerlere karşı savaşmasıyla titriyordu. Ulaşamayacağı bir mesafede, kalp atışlarının ritmine uyarak hastalıklı bir ışık yayarak donuk bir taş duruyordu.

"Her birinin kendi taşı var," diye devam etti Fern somurtkan bir ifadeyle. "Bu yüzden tüm sürüyü birden lanetlemediler — her birini ayrı ayrı hazırlamak zaman alıyor."

"Peki ya sen? Seni lanetlemeye çalıştılar mı?"

Fern başını salladı. "Sadece aç bıraktılar ve bu gümüş kelepçeleri taktılar. Burada fiili liderin ben olduğumu biliyorlar, bu yüzden beni koz olarak tutuyorlar. Ben hayatta ve sağ salim olduğum sürece, sürü Dryden'in sözlerini tutacağı umudunu koruyor..." Sesi kesildi.

"Onlar da ona körü körüne çok fazla güvendiler."

"Baban, cadıların bizi haydut alfalardan ve Denraider gibi sürülerden koruyabileceğini söyledi. Bize alfa karizmasını kullandı ve çok fazla kişi ona inandı. O kadar çaresizdiler ki onu dinlediler..." Sesi kesildi.

"Ne sonra?"

"Herkes, alfa olmadan sürü bağının ne kadar garip olduğunu fark etmeye başladı," diye zorla konuştu, bana bakmayı reddederek.

"Peki Tork?"

"Onlar gelir gelmez karnını gösterdi ve Moonblessed hakkında her şeyi anlattı." Sesi acımasızca değişti. "Beni sevdiğini sanıyordum. Ama bir anda taraf değiştirdi. Bunca zamandır özgür, itaatkar bir köpek yavrusu gibi onları takip ediyor."

Zihnimle tekrar diğerlerine ulaşmaya çalıştım, ama boşlukla karşılaştım.

Fern'in sesi çatladı. "Çok yanılmışım, Heath. Her konuda. Alfa olmadan savunmasızdık. Dryden, cadılar büyülerini yaparken alfa emirlerini kullanarak itaat ettirdi."

Hapishane kapısı gıcırdayarak açıldı. Gümüş saçlı cadı, arkadaşlarıyla birlikte içeri girdi.

"Heathcliff," dedi Magistra Aliza. "Baban senin... potansiyelinden çok övgüyle bahsediyor."

Onun bakışlarından kaçmadan karşılık verdim. Yanımdaki hücrede Fern hıçkırarak ağlıyordu.

"Ne potansiyelim? Senin laboratuvar farelerinden biri mi olacağım?"

O alaycı bir gülümsemeyle, "O, seni evcilleştirdikten sonra Coven Master Trella'nın Bağlısı olmaya layık olacağını düşünüyor gibi görünüyor. Tabii ki yanılıyor, ama kararını coven liderimiz zamanı gelince verecek."

"Çok geç," diye gülümsedim acı bir şekilde. "Ben zaten başka birinin Bağlısı oldum."

Dudakları ince bir gülümsemeyle kıvrıldı. "Ne cesur. Bu cesaretini yarı kanlı bir iğrenç yaratığa harcamak ne yazık." Hücreme yaklaştı, taş daha parlak bir şekilde ışıldıyordu. "Bu, sana özel olarak ayarlandı. Tüm doğal olmayan bağlarını tamamen koparacak ve seni hayvani doğanın yükünden kurtaracak."

Kötü niyetli bir enerjiyle titreyen sarımsı bir taşı okşadı.

"Süreci hızlandırmak için bunu babanın imzasından uyarladık ve Mabel seninle tanıştıktan sonra son rötuşları yaptı. Bu sana göre ayarlandı Heathcliff ve bir alfa üzerinde nasıl işe yarayacağını görmek için sabırsızlanıyorum."

Aliza diğer cadılara başıyla selam verdi, onlar da hep bir ağızdan ellerini kaldırdı. Az önce hissettiğim aynı görünmez güç bana çarptı ve beni hücre duvarına yapıştırdı.

Karşı koymaya çalıştım, ama gümüş kelepçeler beni çok zayıflatmıştı, etkili bir şekilde direnemedim.

Göğsümdeki sıcaklık bana yine kolyeyi hatırlattı. Bir an için, etrafımdaki büyülü enerjiler biraz hafifledi, tam da yeterli kadar.

Çaresizce Bağlantı'ya tutundum. *"Tuzak!"* diye bağırdım, Bağlantı aracılığıyla beni duyabileceklerini umarak. *"Muhtemelen Moonblessed sonra. melezlerini buraya getirmeyin!"*

Bağlarımız aracılığıyla son bir çaresiz girişimde bulundum. Bir an için, Freya'nın ıstırabını, Gage'in öfkesini, Flint'in çaresizliğini, Rowan'ın hayal kırıklığını, Zak'in kararlılığını hissettim, ama sonra soğuk bir büyü bıçak gibi zihnime çöktü.

Aliza hücre kapısını açtı ve içeri girdi, elindeki taşı bir silah gibi tutuyordu.

"Etkileyici," dedi baş cadı, beni incelerken büyülü güç beni yerinde tutmaya devam ediyordu. "O kolye sana birkaç saniye kazandırdı. Ama bundan sonra seni kontrol etmek daha kolay olacak."

Mabel'in kız kardeşi kolyemi boynumdan çekip kopardığında, kolyenin sıcaklığı titredi ve toka kırıldı.

Aliza hastalıklı bir taş kaldırırken, gece boyunca bana doğru koşan arkadaşlarımı düşündüm. Bundan sonra ne olursa olsun, onlara gerekli uyarıyı vermiştim.

Gerisi onlara kalmıştı.

Yaklaşarak, iğrenç görünümlü taşı yüzüme yaklaştırdı. Soğuk bir büyü zihnime işledi, sanki bir buzulun çatlağından düşüp aniden buzlu suya dalmıştım.

"Bu acıtmayacak... çok."

Başımı sallamaya çalıştım, ama görünmez bir güç daha da sıkı tuttu ve kafatasımı yerinde tuttu. Normalde diğerleriyle olan Bağlantımı hissettiğim zihnimin derinliklerinde bir şey hareket etti.

Tek bir düşünce parladı: benim için geliyorlardı. Arkadaşlarım, gerçek ailem, sürüm. Bir daha asla dönüşmesem bile

, kurtumun intikamını alacaklardı.

Ve geldiklerinde, bu cadılar, Howling Echo sürüsünün bir üyesini kimse kafese kapatmaması gerektiğini tam olarak öğreneceklerdi.

Aliza taşı alnıma bastırdı ve kurtumun içinden gelen uluma kesildi.

Her şey karardı.

Bölüm 26

Freya

Gage, Frost Fang sürüsünün sınırlarını çevrelemek için gönüllüleri yönetirken, ben Zak'le birlikte Frost Fang sürüsünün sınırlarının hemen dışındaki vahşi arazide, sihirle gizlenmiş bir ateşin başında oturuyordum. Karanlık çöktüğünde, Flint ve Rowan da bizimle iletişim kurmak için Bağlantı'yı kullanarak gittiler. Zak ve benim şimdilik geride kalmamızı ve Heath'in keşfettiği her şeyi dikkatle dinlememizi istediler.

"Babam ve Tork beni cadılara ihanet etti. Onlar

— Heath ile aramızdaki bağ birdenbire kayboldu, ani bir tutulma gibi ay ışığı gibi yok oldu. Bir an önce oradaydı, varlığı zihnimin derinliklerinde sıcak, tanıdık bir rahatlık hissi yaratıyordu, ama bir sonraki an — hiçbir şey kalmamıştı. Onun olması gereken yerde sadece açık, kanayan bir yara vardı.

Çılgılık attım, ikiye katlandım. Acı fiziksel değildi, tam olarak değil, ama sanki biri göğsümün içine uzanıp hayati bir şeyi söküp çıkarmış gibi hissettim.

"Freya!" Zak'ın elleri omuzlarımı kavradı.

"Heath gitti," diye nefes nefese söyledim, gözyaşları yüzümden akıyordu. "Onu artık hissedemiyorum."

Bu, Heath'in mahremiyet için bağımızın perdesini çekmesi gibi değildi. Bu farklıydı, şiddetli ve kesin. Heath'in varlığının hissedilmesi gereken yer, sanki biri bağlantıyı yakmış gibi yanmıştı.

"Beni içeri al, Freya," dedi Zak yumuşak bir sesle. "Ne olduğunu görmem lazım, bizim Bağlantımız diğerlerinden farklı."

Acı geldiğinde içgüdüsel olarak oluşturduğum bariyerleri kaldırarak başımı salladım. Zak'ın varlığı zihnime akın etti, yanık üzerine dökülen su gibi serin ve yatıştırıcıydı. Bağlantımızın hasar gördüğü yeri incelediğini hissettim, büyüğü nazik ama araştırıcıydı.

"Onarabilir misin?" diye umutsuzca sordum.

Zak'ın yüzü günün son ışıklarında sertleşmişti. "Buradan olmaz."

Gözlerimi kapatıp acıyı bastırmaya çalıştım, ama her nefes alışım göğsüme bıçak saplanıyormuş gibi geliyordu. Heath'in yokluğu fiziksel bir acı, hiçbir şeyin dolduramayacağı boş bir alan gibiydi.

"Benden ayrılma, Freya," diye mırıldandı Zak, kolunu omuzlarıma dolayarak. "Sesime odaklan. Bağlantı tamamen kopmadı, sadece engellendi. Heath hala hayatta."

"Nasıl biliyorsun?" diye fısıldadım.

"Çünkü runen hala köprücük kemiğinde parlıyor," dedi, parmağıyla beni Heath'e bağlayan işareti hafifçe izledi. "Bağlantı gerçekten kopmuş olsaydı, solmuş olurdu."

"Ve yıldızlar, ay ışığının kaderdeki eşleri ortaya çıkardığı gibi, sizin bağlarınızı da kutsadı," diye ekledi Flint, beni şaşırtarak.

"Geri geldin," diye fısıldadım ve Flint'e uzandım, o da beni kollarına aldı.

"O haklı," dedi Zak, sırtımı okşayarak. "Yıldız ışınları, bizim kader eşlerin olduğumuzdan başka ne anlama gelebilir ki? Eğer onu öldürselerdi... o zaman bu konuşmayı yapamazdık. Kader eşlerin, eşleri öldüğünde de öldüğü söylenir."

Gage kampın içine bir kasırga gibi girdi. Mavi gözleri panikle çılgına dönmüştü, yüzü ay ışığında solgun görünüyordu.

"Ne oldu?" diye sordu, bana uzanarak.

Ayağa fırladım ve sonra kollarına düştüm, kopan bağıın acısı tekrar beni sararken bacaklarım beni zar zor ayakta tutuyordu.

"Heath," diye boğuk bir sesle söyledim. "Onu bizden kopardılar."

Gage'in kolları beni daha sıkı sardı ve güçlü vücudunda bir titreme hissettim. Yüzünü saçlarıma gömdü ve bir an için kafa derimde nem hissettiğimi sandım. Ancak geri çekildiğinde yüzü sakinleşmişti, sadece gözlerinin etrafındaki gerginlik korkusunu ele veriyordu.

"Bana her şeyi anlat," dedi ve beni Brielle ve birkaç Frost Fang kurdunun beklediğı yere doğru götürdü.

Zak ve Flint de peşimden gelerek, diğerlerine yaklaşırken bildiklerimizi anlattık. Brielle duyunca yüzü bembeyaz oldu.

"Onunla gitmeliydik," dedi Flint, sesi suçluluktan boğuktu.

"Plan bu değildi," diye cevapladı Gage, ama sesinde gerginlik vardı.

"Sen buraya gelene kadar müdahale etme" dedi Rowan zihnimizde. Gölgelelerin arasında saklanmasına rağmen seslerimizi duyabilecek kadar yakındı. *"Onu buradan çıkaralım."*

Bretton yerini değiştirip giyindi. "Alpha, kurtlarımız sürü topraklarının çevresinde konuşlanmış durumda. Son bir saat içinde cadıların hareketliliğinin arttığını bildiriyorlar. Hapishanede bir tür kargaşa var."

"Onu orada tutuyorlar," dedim kesin bir sesle.

Rowan'ın büyük siyah kurdu gölgelerin arasından çıkıp bana doğru geldi. Gage arkamdayken, Rowan'ın kürkünü parmaklarımla okşamak, diğer eşlerimin en azından şimdilik güvende olduğunu kendime hatırlatmak iyi geldi.

Bretton konuşmadan önce dudaklarını inceltmişti. "Heath'i hapishaneye kapatmaları mantıklı. O bir alfa, serbest bırakılamayacak kadar güçlü."

"O zaman Şimdi içeri girelim," dedi Varden, silahına uzanmıŐ halde.

"Hayır." Gage'in sesi kararlıydı, ama beni saran kolları kendini tutmak için titriyordu. "Karşımızda neyle karşı karşıya olduğumuzu hâla yeterince bilmiyoruz. K r  körüne içeri girmek Heath'in ölümüne yol açar, ve geri kalanımızın da."

"Evet, alfa," dedi Varden, ama gözleri ne kadar itiraz etmek istediğini gösteriyordu.

"Gage haklı," diye ekledi Brielle, yeşil gözleri ateşin ışığında parıldıyordu. "Bu cadılar, Bağlantıyı engelleyecek kadar güçlüler. Bu hafife alınacak bir Şey değil."

Gage diğer arkadaşlarıma döndü. "Rowan, Flint, hapishaneye yaklaşıp kaç cadının koruduğunu öğrenin ve Heath'i esir aldıktan sonra güvenlik veya devriye düzeninde değişiklik olup olmadığını araŐtırın."

Bağlantı aracılığıyla Rowan, cadıların savunması hakkında bize birçok bilgi aktarmıŐtı, ama bu Heath'i yakalamadan önceydi.

"*Rapor vereceğim,*" diye onayladı Rowan. Elimi okŐadıktan sonra sessizce ormana doğru koştu.

Flint tartışmak istiyor gibi görünüyordu, ama bir an sonra o da onaylayarak başını salladı. Gözleri altın rengi parıldayarak bana doğru yürüdü. Ben hala Gage'in güçlü kollarında sarılmıŐken, Flint sanki ormanda sadece ikimiz varmış gibi beni öptü. Ağzı benim ağzımı her zamankinden daha sertçe yağmaladı, sanki içindeki kurt onu zorluyordu.

"Heath'i geri getireceğiz," diye söz verdi Flint dudaklarıma.

"Varden'ı da yanına al," diye ekledi Gage. "O, burayı bizden daha iyi bilir."

Flint başını salladı, elimi sıktı ve sonra Varden'e işaret etti.

Kurtlar uzaklaşırken, Gage çenesini sıkarak Bretton'a döndü. "Komuta bölgemizin çevresinde nöbetçi devriyesi kur. Konumumuza yaklaşan olursa hemen haber verin."

"Evet, alfa," diye cevapladı Bretton ve Frost Fang kurtlarını organize etmek için uzaklaştı.

Gage sonra Zak ve Brielle'e döndü. "Heath'e yaptıkları büyüü etkisiz hale getirmek için yapabileceğiniz bir şey var mı?"

Melez arkadaşlarım birbirlerine baktılar.

"Daha yakın olmalıyız," diye ekledi Brielle. "Başka büyüü bozmak için kullanılan büyü, mesafe ile zayıflar."

Küçük grubumuzun üzerine ağır bir sessizlik çöktü. Küçük ateş çitirdadı ve kıvılcımlar gece gökyüzüne yükseldi. Heath'in olması gereken yerde hissettiğim boşluğu görmezden gelmeye çalışarak alevlere baktım.

Zaman geçti, kafam sanki zihnimde cadı ateşi yakılmış gibi ağrıyordu.

Sonunda Gage ayağa kalktı. "Bir şeyi kontrol etmem gerek. Zak, onunla kal."

Omuzları gerginlikten kaskatı kesilmiş halde uzaklaşmasını izledim. Saklamaya çalışsa da, onu kemiren korku ve suçluluk duygusunu görebiliyordum. Heath'i yalnız bıraktığı için kendini suçladığını biliyordum.

Zak'in koyu renkli gözleri ateşin ışığını yansıtıyordu. "Çok zor bir dönemden geçiyor. Aralarında bir geçmiş var... ve söylenmemiş şeyler."

"Çocukluktan beri en iyi arkadaşlardı. Gage, Heath için bunun her zaman daha fazlası olduğunu ancak son zamanlarda fark etti."

Rowan'ın sesleri zihnimizde konuşmamızı böldü.

"Hapishane sıkı güvenlik altında," diye bildirdi Rowan. "Her an en az dört cadı var."

Gage'in sesi cevap verdi. *"Başka bir şey var mı?"*

Rowan tereddüt etti. *"Çoğu cadı garip taşlarla meşgul."*

"Neye benziyorlar?" Gage yanıma döner dönmez Zak keskin bir sesle sordu.

Sürü lideri, sanki bana olabildiğince dokunmaya ihtiyacı varmış gibi, beni tekrar kollarına sardı.

"Sarı veya mat, üzerlerinde parlayan semboller kazınmış,"
Rowan açıkladı.

"Heath'i gördün mü?" diye sordu Gage, sesi gergindi.

"Henüz görmedim," diye cevapladı Flint bu sefer. *"Hala hapishaneyi izliyorum. Onu görür görmez haber veririm."*

"Biraz dinlen," dedi Gage, elini kısa bir süre yanağıma koyarak. "Yarın gücüne ihtiyacımız olacak."

"Uyuyamıyorum," dedim. "Heath varken..."

"Dene," diye ısrar etti. "Onun için. Hepimiz için. Şimdi, Frost Fang kurtlarına emirleri iletebilmek için yerimi değiştireceğim."

İsteksizce başımı salladım. Gage dönüşürken Brielle ateşin yanına oturdu, kızıl saçları ateşin ışığında parlıyordu. Zak, Brielle'in duyamadığı zihinsel konuşmayı ona aktarıırken, Brielle başını kaldırıp yeşil gözleriyle Zak'i inceledi. Zak konuşmasını bitirince Brielle bana döndü.

"Sen de dönüşmelisin," dedi, lafı dolandırmadan.

Gözlerimi kırdım. "Neden?"

"Kurtlar duygusal travmaları farklı şekilde işler," diye açıkladı. "Daha içgüdüsel, daha az analitik. Kurt formunda uyuyabilirsin."

Mantıklı geliyordu. Başımı salladım ve kıyafetlerimi çıkarmaya başladım. Gece havası tenime soğuk geliyordu ama kurtumu çağırırken bunu neredeyse fark etmedim.

Vücudum insan formundan kurt formuna sorunsuz ve acısız bir dönüşümle geçti. Pençelerim yere değdiğinde, Heath'in yokluğunu hissetme şeklimde ince bir değişiklik hissettim. Acı hala oradaydı, ama kurtum bunu felaket bir kayıp olarak değil, geçici bir ayrılık olarak algılıyordu. O hala benim eşimdi, hala sürümün bir parçasıydı. Sadece... uzaktaydı.

Brielle ve Zak'ın hâlâ oturduğu ateşin yanına geri döndüm. Yaklaştığımda onaylayarak başını salladı. "Daha iyi misin?" diye sordu.

Onaylayarak homurdandım ve kuyruğumu ateşe doğru çevirerek, başımı pençelerimin üzerine koyarak gece körlüğüne kapılmamak için kendimi zorladım.

Dinlenmeye çalışsam da endişe içimi kemiriyordu. Bir şeyler yapmam, ona bir şekilde yardım edebileceğimi hissetmem gerekiyordu.

"Arkadaşlarım," diye fısıldadım, bağımız aracılığıyla.
"Gücünüzü bir anlığına ödünç alabilir miyim?"

Cevapları hemen geldi. Flint ve Rowan sessizce kabul ettiler.

"Elbette, sevgili Bonded. Ne olursa olsun," dedi Zak.

"Dikkatli ol," diye uyardı Gage.

Tüm güçlerini topladım ve kendi gücümle birleştirdim. Sonra bu gücü, Heath'i en son hissettiğim yöne doğru itmek için kullandım. Niyetimi eklediğim tılsımı düşündüm ve ona tüm korumamı verdim. Heath'e bir şekilde yardım edebilmesi umuduyla, Bağlılık büyümüzü o kolyeye aktardım.

Dört ayağımın üzerine kalkarak Odinswolf'uma gücünü de eklemesini istedim. İlk başta çabalarımın boşuna olduğunu düşündüm. Sonra Heath'in varlığını hissettim, çok zayıf da olsa. Tekrar ittim, Bağlı sihrimizi kolyeye aktardım. Bu sefer Heath'in mücadele ettiğini hissettim.

Sözleri, bir kasırgada fısıldanıyormuş gibi, zayıf bir şekilde geldi. Moonblessed ve melezler hakkında bir şeyler duyduğumu sandım.

Bunu hisseden tek kişi ben değildim.

"Denemeye devam et," diye bağırdı Zak, ama Heath'in parmaklarımın arasından kayıp gittiğini hissedebiliyordum.

Kolyeyi kırdılar ve umudumu da onunla birlikte aldılar. Birkaç saniye boyunca Heath'i hissetmeye devam ettim ve o anlar en kötüsüydü. Eş bağı ve Bağlantı aracılığıyla aynı anda yakıcı bir acı hissettim. Aramızdaki kırılğan bağ koparken diğer eşlerim çığlık attı.

Toprağa yığıldım. İnsan formunda olsaydım, hıçkırarak ağlıyor olurum. Kurtum inleyerek kuyruğunu vücuduna sıkıca sarıp sarmaladı. Zihnim ve bedenim, kendi acımdan daha fazlasının yankılarıyla ağrıyordu.

"Onlar onun kurtunu aldılar!" diye bağırdım, zayıflığımdan, Heath'e bağımızın gücünü veremediğimden nefret ederek.

"Elinden geleni yaptın," diye beni Flint teselli etti. "Heath, onu kurtarmaya geleceğimizi biliyor."

"Yarın onu kurtaracağız," diye söz verdi Rowan.

"Heath savaşmayı bırakmayacak," diye onayladı Gage. "Biz yardımına gidene kadar onlara cehennemî yaşatacak."

Ama yine de, üzüntümün ve çaresizliğimin içinde boğuluyordum.

Onu orada hissetmiştim... zayıf bir histi, ama bir şey vardı. Şimdi sanki hiç var olmamış gibi ortadan kaybolmuştu.

Kurtum da sanki o da daha fazlasını yapabiliyormuş gibi hissederek inledi. Bu durum kafamda bir şeyler uyandırdı ama üzüntüm ve umutsuzluğum beni ezip geçerek bunu daha fazla düşünmemi imkansız hale getirdi.

"Şimdi dinlen," dedi Zak, parmaklarını tüylerimin arasında gezdirerek. "Arkadaşların seni koruyacak."

"Dinlenemem," dedim, Heath'in ani yokluğuyla hala yanıp tutuşan Bağlantı üzerinden. "Heath tehlikeyken dinlenemem."

"Yarın bayılırsan ona hiçbir faydan olmaz," diye ısrar etti Zak nazikçe. "Yardım etmeme izin ver."

Ben itiraz etmeden, elini alnıma koydu. Soğuk bir sihir dalgası beni sardı, uykuya zorlamadan acımın keskin kenarlarını yumuşattı. Heath'in yokluğunun yarattığı acı kaybolmadı, ama daha katlanılabilir hale geldi, açık bir yara değil de derin bir çürük gibi.

"Daha iyi misin?" diye sordu Zak.

Küçük bir rahatlama için minnettar olarak, "Teşekkür ederim" diye cevap verdim. Zak'ın varlığından ve Gage'in yakınlarda olduğundan rahatlayarak gevşemeye çalıştım.

Heath'e yardım etmek için bir şeyler düşünmeye kararlı olmama rağmen, gözlerim ağırlaşmaya başladı.

. O gün yaşananlar beni sandığımdan daha fazla yormuştu. Uykuya dalarken, içgüdüsel olarak Bonded bağlantısına uzandım, rahatlık arıyordum.

Gage'in endişesi, demir gibi iradesi tarafından hafifletilen sürekli bir baskıydı. Rowan'ın öfkesi ateşli ve şiddetliydi, Flint'in endişesi ve suçluluk duygusu ise onunla birlikte çatırdayıyordu. Zak'in duygularını okumak daha zordu, ancak kararlılığı hepsini gölgede bırakıyordu.

Heath'ten ise hiçbir şey yoktu. Sadece kalbimi yeniden acıtan o boşluk vardı. Bir anda bizden ve kurtundan koparılmış olması... Onun çektiği acıyı ancak hayal edebiliyordum.

Yumuşak bir şekilde inledim ve kendime daha da kıvrıldım. Bir an sonra, başka bir kurtun sıcak ağırlığının yanıma yerleştiğini hissettim. Kurtum, eşinin kokusunu anında tanıdı, Gage. Tüyleri benimkilere değdi ve ben ağırlığımı ona yasladım. Varlığı rahatlatıcı, sağlam ve gerçektir, acımı biraz hafifletiyordu.

"Uyu," diye emretti, zihinsel sesi yatıştırıcı bir uğultu gibiydi.

Odinswolf olarak onun alfa emri bende işe yaramadı, ama vücudunun sıcaklığı ve düzenli nefes alıp verışı beni yine de bilinçsizliğe sürükledi.

Uykuya dalarken, Heath'e duyamayacak olsa bile sessizce bir söz verdim. *"Dayan. Senin için geliyoruz."*

Rüya hızla geldi ve beni güçlü bir akıntı gibi içine çekti. Kendimi ormanın içindeki bir açıklıkta, çıplak ayaklarımın altında karın çatırdadığını hissettim. Soğuk bana dokunmuyordu, sonuçta bu bir rüyaydı.

Ay ışığı, başımın üzerindeki çam dallarından süzülerek, tertemiz karın üzerine gümüş gölgeler düşürüyordu. Yavaşça döndüm, birini arıyordum.

Heath? O tanıdık varlığı bulmak için uzandım, ama onun olması gereken yerde boşluk vardı ve bu beni yeniden acı içinde nefes almaya zorladı. Güçlkle uzandım, kayıp eşimi çağırdım. Bağlantı yoluyla ona ulaşamıyorsam, belki rüyalarım beni ona götürebilirdi.

Sessizliğin yerine, bir kuzgunun cıvıltısı kulağıma ulaştı. Gökyüzüne baktım ve ikisinin başımın üzerinde daireler çizerek yakındaki ağaçlara konduğunu gördüm.

"Freya." Arkamdan derin, aksanlı bir ses geldi.

Dönüp baktığımda Torsten'i açıklığın kenarında dururken gördüm, uzun boylu silueti ağaçların arasında belirliyordu. Onu görünce içimi rahatlık kapladı, o kadar yoğunlu ki neredeyse dizlerimin üzerine çöküyordum.

Uzun adımlarla açıklığı geçti, mavi gözleri endişeyle doluydu. Bana ulaştığında, ellerini yüzüme koydu, rüya gibi bir ortamda bile sıcak ve sağladı.

"Acı çekiyorsun," dedi, sesi duygudan boğuktu. "Ne oldu?"

"Heath," diye fısıldadım, gözlerim yaşlarla doldu. "Onu aldılar. Bağlantımızı kestiler."

Torsten'in yüzü öfkeyle karardı. "Cadılar mı?"

Onun dokunuşuna yaslanarak başımı salladım. "Onu kurtaracağız, ama..."

"Ama çok geç olacağından korkuyorsun," diye sözümü tamamladı, gözlerinde anlayışla.

"Evet." Bunu itiraf etmek ihanet gibi geldi, ama ona yalan söyleyemezdin. "Onu artık hissedemiyorum, Tor. Sanki benden koparılmış gibi. Ve... kurtunu da aldılar."

Beni kollarına çekti ve ben de isteyerek kendimi ona bıraktım, yüzümü göğsüne gömdüm. O kadar uzundu ki, rüyada bile başım çenesinin altına tam olarak sığıyordu. Kollarının beni sarmalaması çok doğru geliyordu, sanki beni tutmak için yaratılmışlardı.

"Bana her şeyi anlat," dedi nazikçe.

Her ayrıntıyı, hissettiklerimi, Heath'in bize anlattığı her şeyi, hepsini anlattım.

"O yaşıyor," dedi Tor kesin bir sesle, köprücük kemiğimin altındaki runeleri izleyerek.

"Öyle." Onu görmek için biraz geri çekildim. "Öyle olduğunu biliyorum, ama kurt olmadan... Ona ne olacak?"

"Söylemesi zor."

Kararlı bir ifadeyle Torsten beni açıklığın kenarındaki devrilmiş bir kütüğe götürdü ve oturmadan önce kolları temizledi. Kolunu omuzlarımın etrafında tuttu, bu rüya gibi ortamda bile sıcaklığı bana işliyordu.

"Keşke orada olup seni teselli edebilseydim ve onun yanına gitmek için savaşmana yardım edebilseydim," dedi, sesinde hayal kırıklığı belirgindi. "Ama başka bir sorun var."

"Neymiş?" diye sordum, ses tonu kalbimi sıkıştırdı.

"Denraider," dedi sertçe. "Yolları kesiyorlar . Sana güvenli bir yol bulmaya çalışıyorum ama kargalar tüm yolları kapattıklarını gösteriyor. Büyük bir şey planlıyorlar gibi görünüyor."

Bölüm 27

Freya

Yakındaki ağaçta, kuzgunlardan biri tüylerini kabarttı, başını sanki onaylar gibi salladı.

Korku kalbimi sardı. "Emin misin?"

"Denraider sadece avlanmıyor. Savaşa hazırlar." "Cadılar," diye fısıldadım, bu gerçeklik fiziksel bir darbe gibi fiziksel darbe gibi çarptı. "Onlar cadılardan nefret eder."

Torsten kolunu bana daha sıkı doladı. "Frost Fang'da olanlardan haberdarlar mı sence?"

"Biliyor olmalılar. Yoksa neden bu güç gösterisini yapsınlar ki?"

"Onlar fatihler," diye homurdandı Tor, göğsü vücuduma çarparak. "Sebebe ihtiyaçları yok gibi görünüyor. Ama bu, onlar için bile alışılmadık bir şey."

"Yani şimdi, biz Dryden ve cadılarla uğraşırken ortaya çıktılar." Gözlerimi kapattım, tüm bu yük beni ezmek üzereydi. "Bu çok fazla, Tor. İki cephede birden savaşamayız."

"Müttefikler getiriyorum."

Ona baktım, umut içimde parladı. "Müttefikler mi?"

"Senin tavsiyene uydum ve Jasmine ve arkadaşlarını aradım

arkadaşlarını aradım," dedi. "İlk başta temkinli davrandılar, ama senin adını söyleyince dinlediler."

"Yardım etmeye razılar mı?"

Tor başını salladı. "Birkaç şey toplamalarını bekliyorum, ama Jasmine durumu anlattığımda

"Elimizden gelen tüm yardıma ihtiyacımız var." Rahatladım.
"Jasmine'e söyleyeceğim."

"Her türlü yardıma ihtiyacımız var." Rahatladım.

Saçlarımı yüzümden çekip düzeltti, başparmağı çenemi okşadı. "Denraider henüz daha ileri gitmedi. Sadece seyahati engelleyerek hazırlık yapıyorlar, tarafsız yollarda bile. Şimdilik Heath'i kurtarmaya odaklan.

Umarım bir gün birlikte Denraider'a odaklanabileceğimiz zaman gelir.

İtiraz etmek, tek başına bütün bir sürüyle başa çıkamayacağını söylemek istedim, ama onun kararlı bakışları beni durdurdu. O da benim gibi bir Odinswolf'tu — benim henüz anlamaya başladığım bir güçte.

"Dikkatli ol," dedim onun yerine. "Seni daha yeni buldum. Henüz yüz yüze tanışmadan seni kaybetmek istemiyorum."

Elini yanağıma koydu, dokunuşu nazikti. "Beni kaybetmeyeceksin, Freya. Yıldızlar bizi birbirimiz için işaretledi. Denraider bile buna karşı koyamaz."

Sesindeki kararlılık içimde derin bir yerleri ısıttı. Heath'in yokluğunda dengesiz, eksik hissediyordum. Ama burada, Tor'un yanında, farklı bir bağın oluştuğunu hissettim — kaybettiğimin yerini almayan, ama yeni bir güç kaynağı sunan bir bağ. Ve o haklıydı. Cadılar şimdilik Heath'e ulaşmamı engellemiş olabilirlerdi, ama yıldızlar bizi bir araya getirmişti. Kimse bunu değiştiremezdi.

"Neye ihtiyacın var?" dedi Torsten, başparmağıyla elmacık kemiğimi okşayarak. "Buradan sana nasıl yardım edebilirim?"

Bir an düşündüm. "Bilgi. Denraider'ın hareketlerini izleyebiliyorsan, çok yaklaşırlarsa bizi uyar..."

"Yapabilirim," diye söz verdi. "Kuzgunlarım çok uzağı görebilir. Denraider Idaho'ya girer girmez bir tanesi size gelip yere bir şey bırakacak. Size ulaşacak vaktim olmazsa, haberiniz olur."

Başımı eğdim. "Senin kuzgunlarınla da iletişim kurabilir miyim? Ben bir Odinswolf'um."

"Eğer bağımız aracılığıyla büyümü paylaşabilirsem belki," diye izin verdi. "Ama o olmadan emin değilim."

Hiç şaşırmadan başımı salladım. "Jasmine'den haber aldığımda..."

"Onunla doğrudan iletişime geçmesini söyleyeceğim," diye bitirdi. "Ayrıca yakın zamanda bir telefon da aldım."

"Frost Fang'da cadıları pusuya düşürmek için beklerken tüm ekibin telefonları sessizde," diye uyardım. "Ama mümkün olan en kısa sürede size geri döneceğiz."

"Tabii ki. Bir telefonun konumunuzu ele vermeyeceğini duyduğuma sevindim."

"Gage buna asla izin vermez," diye güldüm.

Gülümsedi, başparmağıyla alt dudağımlı okşadı. "Hepsini görmek için sabırsızlanıyorum."

Gülümsedim, aramızdaki bu kolay anlaşmaya minnettardım. O bir Odinswolf'tu ve birden fazla eşe sahip olmayı anlıyordu. Zak'ten bile daha hızlı aramızda yerini bulacağı hissine kapıldım.

"Teşekkürler, Tor. Her şey için."

Mavi gözleri benimkilerle buluştu, yoğun ve samimi bir bakışla. "Bana teşekkür etmene gerek yok. Bir Odinswolf olarak, eşlerinle olan bağının tipik kurt çiftleşme bağlarından öte olduğunu anlıyorum. Birlikte olduğumuzda aynı şeyi hissetmeyi sabırsızlıkla bekliyorum."

"Heath'in kesilmesi bu yüzden mi bu kadar acı verdi?" diye sordum. "Odinswolf olduğum için mi?"

"Belki," dedi. "Bağlarımız daha derindir, kimliğimizin daha temel bir parçasıdır. Normal bir kurt, sürüsünü veya hatta eşini kaybetse bile hayatta kalabilir, ama kaderindeki eşini kaybetse belki hayatta kalamaz. Bizim için ise..."

"Bağlarımız daha güçlü," diye bitirdim, sonunda acının neden bu kadar dayanılmaz olduğunu anladım.

"Evet." Yüzü ciddileşti. "Bağlarımız, böyle rüya yürüyüşü yaptığımızda veya vizyonlar gördüğümüzde bizi sabit tutar."

Bu yüzden Heath'e olanlar çok tehlikeli. Sadece onun için değil, senin için de. Bağ çok uzun süre kopuk kalırsa... zihnin dengesizleşir, gerçeklikten kopar."

Bunun anlamını tahmin edebiliyordum. "Heath'e ulaşmak için Bağlantı'yı kullanmayı denedim," itiraf ettim. "Bir an için işe yaradı, ama cadılar bizi tekrar kesmek için bir şey yaptılar."

"İyi bir ilk adım," dedi Tor, gözlerinde gurur gibi bir şey parıltıyordu. "Ama unutma, senin büyüün, mirasın iki tarafının bir karışımı. Cadılar, Bağlantı aracılığıyla senin cadı büyüne hazırlıklıydılar, ama Odinswolf büyüüne hazırlıklı değiller."

"Onların beklemeyeceği ne yapabilirim?"

Tor yaklaşarak, rüya aleminin mahremiyetine rağmen sesini fısıltıya indirerek konuştu. "Bağları görebiliyorsun, değil mi? Sürü üyeleri arasında, eşler arasında?"

Howling Echo sürüsünü birbirine bağlayan parlak iplikleri gördüğümü hatırlayarak başımı salladım. "Evet, ama her zaman kontrol edemiyorum."

"Öğrenebilirsin," dedi kesin bir sesle. "Ve bağları görebilirsen, onları etkileyebilirsin. Güçlendirebilir, hatta yeniden kurabilirsin."

Göğsümde umut kıvılcımları çaktı. "Heath'le yeniden bağlanabileceğimi mi düşünüyorsun?"

"Bence senin şansın herkesten daha fazla," dedi Tor. "Özellikle de büyücün sana yardım ederse."

Bu olasılık çok cazipti. "Uyandığımda Zak'la konuşacağım."

"Ve alfa komutlarına karşı bağıışıklığın olduğunu unutma. Onlara bir alfa kurt şekil değiştiren yardım ediyor demiştin. Senin bir Odinswolf olduğunu bilmiyor, değil mi?"

Yüzümde bir gülümseme yayıldı. "Sanmıyorum." "Güzel." Tor gülümsedi ve gülümsemesinin sıcaklığı gözlerine ulaşarak köşelerini kırıştırdı. "Sen sandığından daha güçlüsün"

senin sandığından daha güçlüsün, Freya. Hepiniz öylesiniz. Birlikte Heath'i kurtarmanın bir yolunu bulacaksınız."

Bana, hepimize olan güveni çok cesaret vericiydi. Heath kaçırıldığından beri ilk kez gerçek bir umut ışığı gördüm.

"Keşke bizimle birlikte olabilseydin," dedim yumuşak bir sesle.

"Mümkün olan en kısa sürede orada olacağım," diye söz verdi.

"Ama o zamana kadar, rüyalarında seninle birlikte olacağım."

Çevremizdeki rüya manzarası kenarlardan hafifçe bulanıklaşmaya başladı, bu da içimizden birinin uyanmaya başladığının işaretiydi.

"Zamanımız azalıyor," dedim, ondan ayrılmak istemiyordum.

Tor başını salladı, yüzü tekrar ciddileşti. "Gitmeden önce bilmen gereken başka bir şey var. Cadılar hakkında."

"Neymiş?"

"Kuzgunlarım cadıların kullandığı taşları gördü. Freya, onlar sadece kurtların dönüşme yeteneğini engellemiyorlar. Onların yaşam güçlerini emiyorlar. Bu eski, yasak bir uygulamadır."

Soğuk bir korku mideme çöktü. "Neden böyle bir şey yapsınlar?"

"Güç," dedi Tor sert bir sesle. "Ham yaşam gücü, güçlü büyülere dönüştürülebilir. Türler arasındaki dengeyi bozabilecek türden büyülere."

Bunun anlamı korkunçtu. "O zaman onları durdurmalıyız, sadece Heath için değil, tüm kurtlar için."

"Evet," dedi Tor. "Ve bunu yapacaksın. Sana inanıyorum, Freya."

Rüya manzarası şimdi daha ısrarla dalgalanıyordu, açıklığın kenarları sisle kaplanıyordu. Tor'un eli benimkini sıktı.

"Odinswolf yeteneklerin hakkında söylediklerimi hatırla," dedi acil bir sesle. "Kurtunun içgüdülerine güven. Onun seni yönlendirmesine izin ver."

"Söz veriyorum," dedim.

Öne eğildi ve alnını alnıma dayadı. "Kendine dikkat et, sevgilim. Yakında seni bulacağım."

"Sen de," diye tekrarladım, elimi kaldırıp yüzüne dokundum.

Parmaklarım temas etmeden önce rüya tamamen dağıldı ve kendimi kurt şeklinde, hala Gage'in sıcak bedeninin yanında kıvrılmış halde uyanmış buldum. Etrafımızdaki dünya artık zifiri karanlık değildi. Şafak söküyordu ve onunla birlikte saldırımız da.

Gage çoktan uyanmıştı, altın rengi gözleriyle beni dikkatle izliyordu.

"İyi uyudun mu?" diye sordu.

"Rüyalarımda Torsten'e ulaşacak kadar iyi," diye cevapladım.

O an birden canlandı, anında uyanık hale geldi.

Dikkatlice gerindim ve ayağa kalktım, kürkümü silkeledim. Etrafımızda kamp canlanmaya başlamıştı. Flint ve Rowan keşif görevinden dönmüşlerdi ve ateşin kalıntıları yanında Bretton ve Varden ile konuşuyorlardı. Zak biraz uzakta oturmuş, elleri karmaşık desenler çizerek bir tür büyü yapıyordu.

İnsan şekline geri döndüm. Soğuk sabah havasında hızla giyinirken, Tor'un bana anlattığı her şey aklımdan geçiyordu. Denraider, taşlar, kendi yeteneklerim... Çok az zamanımız vardı ve kaybedecek çok şeyimiz vardı.

Giyinince Zak'a yaklaştım, o da bana doğru başını kaldırdı. Gözlerinin altındaki koyu halkalar, hiç uyumadığını ya da çok az uyuduğunu gösteriyordu.

"Bize biraz yer açın," dedi Gage, Bretton ve Varden'a işaret ederek Flint ve Rowan'ı yanına çağırdı.

Flint beni kollarına aldı ve kucağına oturmam için aşağı çekti. Sürpriz bir şekilde, Rowan yanıma oturdu ve parmaklarını benimkilerle birleştirdi. Onu insan formunda görmek yeterince garipti, eski yaralarının hepsinin kaybolduğunu fark etmek ise daha da garipti.

"Bize rüyayı anlat," diye teşvik etti Gage.

Zak'ın gözlerinde anlama belirdi. "Odinswolf ile iletişime geçtin."

"Evet."

"Ona güvenebileceğimizden emin misin?" Gage tekrar sordu, ama eş bağı sayesinde onda çok az şüphe hissettim.

"Evet," dedim tereddüt etmeden. "Yıldızlar bizi bir araya getirdi çünkü biz Odinswolf'uz."

"Onun Odinswolf güçleri şüphesiz yararlı olacaktır," Flint de aynı fikirdeydi. "Bize katılmak onun kaderi ve şu anda tüm müttefiklere ihtiyacımız var."

Ben başımı salladım. "O, tıpkı Zak gibi, karanlık zamanlarımızda bize yardım etmek için var."

"O zaman altıncı kurt dönüşümcü eşine güveniyorum," dedi Gage kesin bir sesle. "Ne dedi?"

Denraider'ın hareketleri, Torsten'in Jasmine ve eşleriyle iletişime geçme çabaları ve taşlar hakkında her şeyi anlattım. Grubun üzerine durumun ciddiyeti çöktü.

"Onların yaşam gücü mü?" Flint inanamayan bir şekilde homurdandı. "Heath'i oradan çıkarmalıyız," dedi Gage, sesinde çaresizlik vardı.

"Kurtaracağız," dedi Rowan, alçak ve güçlü sesiyle.

"Ashworth Coven çok büyük," diye uyardı Zak.

"Yalnız değiliz. Frost Fang müttefiklerimiz kan isteyecek," diye cevapladı Rowan.

Flint, Frost Fang kurtlarının devriye gezdiği yere doğru baktı. "Geride bıraktıkları aileleri için endişeleniyorlar."

Gage iç geçirdi. "Ama sayıları artsa bile, tam bir zafer kazanmayı umut edemeyiz. İçeri girip Heath'i kurtarmalı, cadıları yavaşlatmak için elimizden geleni yapmalı ve sonra oradan çıkmalıyız."

"Ne üzerinde çalışıyordun?" diye sordum, Zak'ın omzunu sıkarak.

Elini benimkinin üzerine koydu, dokunuşu sıcak ve güven vericiydi. "Lanet kırma büyülerini düşünmeye çalışıyordum. Bu benim uzmanlık alanım değil."

"Önemli değil. Heath'e yardım etmenin bir yolunu bulmuş olabilirim." Kaşları ilgiyle kalktı. "Ne tür bir yol?" "Sürü üyelerinin arasındaki bağları görebildiğimi hatırlıyor musun?"

Tor, Heath ile olan bağımı geri getirebileceğimi düşünüyor."

Zak'ın yüzü düşünceli bir hal aldı. "Mantıklı. Bağlantı, sürü bağlarına benzer bir tür sihirli bağdır. Eğer onları görebiliyorsan..."

"Senin yardımınla onları manipüle edebilirim. Bağlantıyı Odinswolf yeteneklerimle birlikte kullanmak istiyorum."

Heyecan dolu bir ısıltı yorgun gözlerinde parladı. "İşe yarayabilir."

Cadılar böyle bir melez yaklaşımı beklemeyeceklerdir."

"Bu fikir Tor'dan çıktı." Gülümsedim.

"Akıllı çocuk," dedi Zak, gülümsememi karşılayarak. "Onunla tanışmayı dört gözle bekliyorum."

"Umarım Denraider bize önce ulaşmaz," diye ekledim, sesim daha da alçaldı.

Gage'in yüzü düştü. "Bu işleri zorlaştırır. Çabuk hareket etmeliyiz. Ve daha fazla desteğe ihtiyacımız olabilir."

"Zamanımız kalmadı," diye homurdandı Rowan. "Heath'i alıp Denraider gelmeden buradan çıkmalıyız."

"Frost Fang'ı kendi başlarına bırakamayız," diye itiraz etti Gage. "Denraider hepsini omega kölelere çevirir."

"Aynı şey Moonblessed için de geçerli," diye mırıldandı Flint. "Onları düşmesine izin veremeyiz."

Başımı salladım. "Shante'yi ya da Willow'u almalarına izin vermeyeceğim."

"Anlaştık," dedi Gage. "Yardım gelene kadar bekleyeceğiz, sonra saldırırız. Bu arada Freya ve Zak, Heath ile bağ kurmaya çalışabilirler."

"Anlaşıldı," dedi Zak.

Gage beni dikkatle inceledi, mavi gözleri benimkileri aradı. "Ona tekrar ulaşabileceğini düşünüyor musun?"

Onun bakışlarını karşılayarak başımı salladım. "İnanıyorum. Özellikle Zak'ın yardımıyla."

Gage dudaklarıma rahatlamış bir öpücük kondurdu, sonra diğerlerine döndü. Onlar kurtarma operasyonunun lojistiğini tartışmaya başlarken, Zak beni kenara çekti.

"Bu büyü için birkaç şey hazırlamam gerekiyor," dedi. "Sen de Heath ile olan bağlantına odaklanmalısın — eskisi gibi olan bağı gözünde canlandırmaya çalış. Ne kadar net canlandırabilirsen, onu yeniden kurma şansımız o kadar artar."

Ne pahasına olursa olsun yapmaya kararlıyım.

"Deneyeceğim."

Zak elimi cesaret verici bir şekilde sıktı. "Onu geri getireceğiz, Freya. Hep birlikte."

Oturup konsantre olabileceğim sakin bir yer bulduğumda, düşüncelerim Tor'a kaydı. Orada, bir yerlerde, bize ulaşmak için kendi savaşını veriyordu, yakın zamana kadar varlığından bile haberdar olmadığım bulmacanın altıncı parçası.

Altı eş, her biri sürümüne benzersiz ve vazgeçilmez bir şey katıyordu. Birlikte, tek başımıza olabileceğimizden çok daha güçlüydük.

Gözlerimi kapatıp Heath ile olan bağımın parçalanmış kalıntılarına odaklanmaya başladığımda, bu bilgi kemiklerime işledi. O bizden biriydi. Onu Bağlantıdan bu kadar kolay kaçmasına izin vermeyecektim.

"*Dayan,*" diye düşündüm, onun olması gereken boşluğa uzanarak. "*Sana geliyoruz.*"

Bölüm 28

Freya

Frost Fang sürüsünün sınırında toplandık. Frost Fang sürüsünün bağında dolaşan gergin enerji o kadar güçlüydü ki Gage onu tamamen bastıramadı. Huzursuzluk hissi hepimize sıçradı ve ben de muhtemelen buna katkıda bulunuyordum. Vücudum elektrikle yüklenmiş gibi hissediyordum.

Heath ile kurduğum kırılgan bağlantı, odaklanmayı bırakırsam kopacağından korktuğum narin bir iplik gibiydi. Zak ve ben saatlerce bu zayıf bağı kurmak için uğraşmıştık ve şimdi bile onu korumak için sürekli konsantre olmam gerekiyordu.

"Dayan, Heath. Geliyoruz."

Onun yanıtını hissettim — zayıf, kilometrelerce uzaktan gelen bir fısıltı, ama kesinlikle oydu. Cadıların laneti onu çok zayıflatmıştı, ama Odinswolf görüşümle, kopmuş bağlarımızı görebildim ve onu bana yeniden bağlayabildim, ancak artık sadece bir iplikle bağlıydı.

Zayıflamış bağımız, eskiden olduğu şeyin sadece bir gölgesiydi, muhtemelen çünkü ben kendimi onun insan tarafına bağlamayı başarmıştım, tüm varlığına değil. Kurt tarafı, Heath'in bile ulaşamayacağı, onun derinlerinde bir yerde hapsolmuş kalmıştı. Bu düşünce kanımı kaynatıyordu.

Etrafımda, arkadaşlarım ve müttefiklerim savaşa hazırlanıyordu. Gage dik durmuş, davamıza katılan Frost Fang kurtlarına emirler veriyordu ve gözleri altın rengi parlıyordu

. Eş bağıımız sayesinde, Heath'e ulaşmak için çaresizce çabaladığını ve kurt tarafı kaçıp ona koşmak isterken alfa maskesi arkasına saklamaya çalıştığı korkuyu hissedebiliyordum. Heath ile bağıımı her güçlendirdiğimde, Gage'in gözleri benimkilere öyle umutla bakıyordu ki göğsüm ağrıyordu.

Flint, mekanik bir hassasiyetle silahlarını kontrol edip tekrar kontrol ederek yakınlarda dolaşıyordu. Altın rengi gözleri, sanki ormanın içinden Heath'in tutulduğu yeri görebiliyormuş gibi ağaçların çizgisine bakıp duruyordu. Bağıımız sayesinde, duyguları suçluluk ve öfkenin karışımıyla nabız gibi atıyordu — Heath'le birlikte gitmediği için suçluluk, ona yapılanlara öfke. Flint'in öfkenin eşiğinde olduğunu görmek, genellikle nazik ve koruyucu olan eşimin, diğer alfa eşlerim gibi tam bir katil olduğunu hatırlattı bana.

Rowan kurt formunda kalmıştı, devasa siyah tüylü vücudu gergin ve atılmaya hazırdı. Bağıımız boyunca en sessiz olan oydu, ama sessizliği çok şey anlatıyordu. Kan için kıpır kıpır olan arzusu, kurtunu yaklaşan savaş için acımasız bir bekleyiş içinde tutuyordu. Destek gelmesini beklerken, sık sık geri dönüp koklayarak bana sürtünüyordu, sanki hala orada olduğumu, hala güvende olduğumu kendine kanıtlamak istercesine.

Ve sonra Zak vardı, Heath ile bağlantıyı sürdürmeme yardım ederken yüzü konsantrasyondan gerilmişti. Koyu renkli gözleri benimkilerle buluştu, derinlerinde kararlılık parlıyordu.

"Bağılantı devam ediyor," diye fısıldadı. "Ama o taşı bir an önce yok etmeliyiz."

Flint, sanki karar çoktan verilmiş, zafer elimizdeymiş gibi başını sallayarak onayladı. "Yapacağız."

"Ve onu yapan cadılar da," diye Rowan zihnimizde homurdandı.

Heath cadıların laneti altında kaldıkça, daha fazla zarar verebilirdi. Tor'un sözleri, sanki az önce söylemiş gibi zihnimde net bir şekilde yankılandı.

"Freya, onlar sadece kurtların dönüşme yeteneğini engellemiyorlar. Onların yaşam gücünü emiyorlar. Bu eski, yasak bir uygulamadır."

Kampımızın kenarında bir kargaşa dikkatimi çekti. Tanıdık bir figürün önderliğinde bir grup kurt ağaçların arasından çıktı. Bloody Dawn sürüsünün dişi alfa kurdu Artemis'ti. Müttefiklerimizi görünce içimi rahatlık kapladı.

Onları en son görmeyeli bir aydan biraz fazla zaman geçmişti, ama Artemis daha yaşlı, daha olgun görünüyordu, sanki küçük hayatta kalanlar grubunun lideri olmanın rolünü ve sorumluluklarını nihayet kabul etmiş gibiydi. Hank'i aralarında görmedim, bu da yaşlı savaşçıyı geride kalmaya nasıl ikna ettiklerini merak etmeme neden oldu.

Gage, Heath'in yokluğunda diplomat rolünü üstlenerek onları selamlamak için harekete geçti. Onlar bir sonraki hamlelerini planlarken dikkatimi onlara vermeliydim, ama dikkatim Heath ile aramızdaki kırılma bağına takılı kalmıştı. Bu bağ sayesinde, hapisane hücrelerinde uykuda olsa bile onun zayıflamış halini hissedebiliyordum.

Konsantrasyonum bir an bile dağıldığında, Heath'le beni bağlayan ince ipi koparabilirdim. Onu tekrar kaybetmek beni mahvederdi, muhtemelen kritik bir anda.

"Çok fazla konsantrasyon gerektiriyor," diye mırıldandım Zak'a. "Böyle savaşa girersek, bağlantıyı kesin olarak koparırsınız."

Onun ve benim için, bunun olmasına izin veremezdim. Heath, bir anlık dikkatsizlik ve kederin, onu kurtarmak için verdiğim savaşta yaralanmama neden olmasına asla affetmezdi.

Gözlerimi kapatıp bağları bir Odinswolf olarak hayal ettim. Zihnimde, beni her bir arkadaşıma bağlayan parlak bağları görebiliyordum — güçlü, canlı ışık kordonları, beni Bağlı olanlara bağlayan, arkadaş bağlarımızla örülmüş kordonlar. Heath'in kordonu, cadıların büyüleriyle kesilmiş tek bir iplikle bağlı kalmıştı.

"Sana büyümünü ödünç vereyim, sevgili öğrencim," Zak'ın sıcak sesi kulağımda yankılanarak vücudumu ısı ile doldurdu

ve kurtlarımız artık birbirleriyle tanıştığına göre, bir sonraki kızgınlık dönemimin çok uzak olmadığını hatırlattı.

Zak'ın büyüünün dalgasıyla zihnim netleşti ve Heath ile olan bağımın tüm ipliklerini gördüm, her biri kopmuş ve bilinç rüzgârlarında uçuyordu.

Zak'ın yardımıyla zihnimde iki ipliği yakaladım ve şu anda beni Heath'e bağlayan tek ipliğin etrafına ördüm. Bağımızın gücünü kullanarak onu güçlendirdim ve o iki ipliği de yeniden birleştirdim. Zihnimde, bir zamanlar bağımızın oluşturduğu güçlü kordonu yeniden oluşturmak için örülmesi gereken çok sayıda iplik gördüm, ama şu anda bunun için zamanımız olmadığını düşündüm.

"Freya?" Heath'in sesi bu sefer daha güçlü geldi.

"Bunu yapmamalısın. Bu bir tuzak. Senin büyüünü istiyorlar."

"Biliyorum, ama umurumda değil," diye sertçe cevap verdim.
"Sana geliyoruz. Hepimiz."

Zayıf bağlantımızdan onun korkusunu hissettim. *"Freya, ikinizi de kurutacaklar. Bütün bunların sebebi bu."*

"Bırak denesinler," diye homurdandım, kararlılığım sarsılmamıştı.

Gözlerimi açtığımda Gage'in yoğun gök mavisi bakışlarıyla beni izlediğini fark ettiğimde, son cümleyi tüm Bağlılarıma yansıtmış olduğumu anladım.

"Ona ulaştın," dedi.

"Evet," diye onayladım. "Ama o bunun bir tuzak olduğunu söylüyor. Bizi bekliyorlar — özellikle beni ve Zak'ı. Sihir gücümüzü istiyorlar."

"Tabii ki istiyorlar," dedi Brielle, çemberimize katılarak. Kızıl saçları savaş için yeniden örülmüştü. "Bize iğrenç yaratıklar diyorlar, ama gerçekte bizim birleşik büyülerimizi kıskanıyorlar. Başka varlıkların yaşam gücünü çalmakta hiçbir sakınca görmeyen bir cadı topluluğu için bizler yürüyen güç kaynakları gibiyiz."

Zak sertçe başını salladı. "Bizi kurutmaya ve gücümüzü büyülerine aktarmaya çalışacaklar. Bu yasak, ama Ashworth Coven çok sinsi bir cadı topluluğu."

"O zaman bunu onlara karşı kullanalım," dedim. "Ben yem olayım."

Rowan hırladı, tüyleri diken diken oldu. *"Seni o cadıların önüne atmamız."*

"Freya, karşılık verecek kadar güçlü olduğumu biliyorum, ama yanında olmanı istiyorum," diye cevapladı Gage. Gözlerindeki çaresizlik bunun nedenini açıklıyordu... Heath'i ve beni kaybetmekten korkuyordu.

Brielle aramızda bakışlarını gezdirdi ve bakışlarımdaki kararlılığı görmüş olmalı ki, "Freya ve Zak yem olsun, tuzağı ben kurarım," dedi.

Gage iç geçirdi, sonra başını salladı. "Çok yönlü bir saldırı bizi zafere daha çok yaklaştırır. Onları tahminde bırakır, bir sonraki hamlemizi tahmin edemezler. Frost Fang müttefiklerimiz sürü topraklarına dağılacak, ellerinden geldiğince kaos yaratacak ve mümkünse ailelerini kurtaracaklar.

Flint, Rowan ve ben doğrudan Dryden'ın evine gideceğiz."

"Ben de yem olacağım," dedim.

"Zak senin yanında olacak," diye onayladı Gage. "Sen ve Zak mümkün olduğunca çok cadıyı dışarı çekeceksiniz. Onlara Heath'e ulaşmaya çalıştığınızı düşündüreceksiniz. O açgözlü kaltaklar sizi avlamaya direnemeyecek ve Dryden savunmasız kalacak. Oyunda üçüncü bir melez olduğunu bilmeyecekler. Ve onların dikkati sizdeyken..."

Brielle'e başını salladı, o da sırtıttı.

"Mükemmel," dedi.

Flint yaklaşarak beni sert vücuduna çekip hızla ayağa kaldırdı. "Artemis ve Kanlı Şafak, Heath ve diğerlerini kurtarmak için hapis haneye gitmeye karar verdiler."

Flint'in güçlü kollarında geriye yaslandım, temasından rahatlık duydum. Brielle'e olan güvenim sarsılmazdı, ama bu işin ters gidebilecek birçok yolu vardı. Hepimiz bunu biliyorduk.

Yine de Gage'in sarsılmaz sesi beni rahatlattı. "O zaman birçok yönden saldırmaya hazırız. Hepimize aynı anda karşı koyamazlar." Yakındaki herkesin duyabilmesi için sesini yükseltti. "Unutmayın, buraya bütün bir cadı topluluğuna karşı savaşmaya gelmedik. Heath'i kurtaracağız, mümkün olduğunca çok Frost Fang kurdu kurtaracağız ve zaman kazanmak için operasyonlarını yeterince bozacağız. Sonra onlar yeniden toplanamadan buradan çıkacağız."

Sesindeki ve aramızdaki bağdaki güven, gururla omurgamı dikleştirdi.

"Vur ve kaç," Flint, sürü alfasının sözlerini pekiştirdi. "Kaos ve kurtarma."

Gage'in sert ifadesi yumuşadı ve parmağını çenemin altına koyarak gözlerimi kendininkilere çevirdi. "Dikkatli olacağına söz ver. Seni de kaybedemem."

Bir zamanlar Howling Echo sürüsünde yerimi hak etmem gerektiğine inanmıştım. Gerçekten ait olmak, savaş stratejisinde kendi payıma düşeni yerine getirebilecek kadar güçlü kabul edilmek... bu beni bambaşka bir güçle dolduruyordu.

"Bugün kimseyi kaybetmeyeceğiz," diye onu temin ettim, uzanıp dudaklarımı dudaklarına bastırdım. "Heath'i geri alacağız."

Gage başını salladı, alnını bir anlığına benim alnıma dayadıktan sonra geri çekildi. "Herkes görevini biliyor. Beş dakika sonra harekete geçiyoruz."

Diğerleri son hazırlıklarını yapmak için dağıldı, ben de Zak ve Brielle'e döndüm. "Demek biz yemiz."

Zak'in dudakları acı bir gülümsemeyle kıvrıldı. "Ve sen ne kadar da güzel bir cazibesin."

"Sen de," dedim ve onu öpmek için kendime çektim.

Brielle boğazını temizledi ve biz de gün ışığına yakalanmış iki genç gibi ayrıldık. "Dikkatinizi dağıtmayın."

O haklıydı. Heath ile olan bağımı iki kez kontrol ettim ve üç ipin gevşek bir şekilde örülmüş olduğunu gördüm. Onları sıkılaştırıp güçlendirdim, sonra başka bir iplik yakaladım ve iyice ördüm.

"Kanlı Şafak seni kurtaracak," dedim Heath'e. "Zak ve ben cadılar için yem olacağız. Brielle onları hazırlıksız yakalayacak."

"Dikkatli olun," diye uyardı ve bağ zayıf olmasına rağmen, sevgisi ve çaresizliği bana aktı.

Beş dakika sonra yola çıktık. Kurt formuma dönüştüm, beyaz kürküm sabah ışığında parıldıyordu. Brielle de dönüştü, kırmızımsı kahverengi kurdu pürüzsüz ve güçlüydü. Alfa kurttan çok daha küçüktü ama sakin ve sessiz enerjisi onu en az onun kadar vahşi gösteriyordu. Zak insan formunda kaldı, büyüü benim melez gözlerimle görülebilen bir aura halinde etrafında akıyordu.

Bağlantı aracılığıyla Gage, Flint ve Rowan'ın ağaçların arasında ölümcül gölgeler gibi birlikte hareket ettiklerini hissettim, hepsi kurt formundaydı. Zihinleri odaklanmıştı, av içgüdüleri ön plandaydı ve sürü evine doğru birlikte koşuyorlardı. Artemis'in önderliğindeki Kanlı Şafak kurtları, hapishaneye güneyden yaklaşmak için daire çizerek ilerlerken, bizimle birlikte olan Frost Fang kurtları çiftler ve üçlüler halinde her yöne dağıldı.

"Dikkatli olun," Gage'in sesi Bonded bağlantısından geldi. "Unutmayın, sizin göreviniz onları ortaya çıkarmak, tüm cadı topluluğuyla tek başınıza savaşmak değil. Gerekirse kaçın."

"Biliyoruz," diye cevapladım.

"Gage gerekirse kaçmamızı söylüyor," Zak, Bonded bağlantımızdan sözleri duyamayan Brielle'e söyledi.

Ağaçların arasında dikkatlice ilerledik, Brielle arkamızda, sabahın erken saatlerinde oluşan uzun gölgelerin içinde kalarak. Onunla iletişim kurmak için görsel işaretlere güvenmek zorunda kalacaktık, bu da koordinasyonumuzu zorlaştıracaktı, ama gücü ve tecrübesi onu paha biçilmez bir müttefik yapıyordu.

Ormanın kenarına yaklaşırken, havada keskin ve keskin bir sihir kokusu aldım — fırtına öncesi ozon gibi. Cadılar yakındaydı.

"Yaklaştılar," diye bağıımız aracılığıyla uyardım. "Kokularını alabiliyorum."

"İyi," diye cevapladı Zak yüksek sesle. "Onların da burada olduğumuzu bilmelerini sağlayalım."

Parmaklarını şıklatarak, havada bir işaret ışığı gibi dalgalanan bir büyü dalgası yaydı ve hiçbir cadının kaçıramayacağı sihirli bir sinyal oluşturdu.

Beklememiz uzun sürmedi.

Önümüzdeki bir evin arkasından üç kişi çıktı. Ortadaki kadın, bakır rengi saçlarını sert bir topuzla toplamıştı. Solunda, şakakları ağarmış, soğuk bakışlı bir adam duruyordu. Büyüsü, ısı dalgaları gibi etrafa yayılıyordu. Üçüncü cadı, ilk kadına o kadar benziyordu ki, onun kız kardeşi olabilirdi. Aynı tavırlarla hareket ediyordu ve savaş için uygun koyu renkli giysiler giymişti.

Üçü de o kadar güçlü bir büyü kokuyordu ki, kurtumun tüyleri diken diken oldu. Kokusu keskin ve tuhaftı, kazanılmış değıl, çalınmış bir gücü yansıtıyordu.

"Vay vay," ilk kadının sesi evler arasındaki küçük boşluğu doldurdu. "Bakın burada ne var."

Boğazımdan düşük bir hırıltı çıktı. Yanımdaki Zak dikleşti, yüzü sertleşti.

"Siz Ashworth Coven'dan olmalısınız," diye seslendi, tehlikeli duruma rağmen sesi sabitti. "Hakkınızda her türlü kötü şeyi duydum."

Kız kardeşin dudakları soğuk bir gülümsemeye kıvrıldı. "Aynı şeyi söyleyemem, ama tanışmak için zamanımız olacağına sevindim."

Bağıımız sayesinde Heath'in korkusu doruğına ulaştı. *"Freya, oradan çık! Onlar Mabel ve kız kardeşi. Tehlikeliler."*

"Ben de," dedim, gücümü toplarken.

"Onları kurutup işimizi bitirelim," dedi adam küçümseyerek.

Onun sözleri ile sırtımdan bir ürperti geçti. Cadılar ilerlemeye başladı, ellerinde havada karmaşık desenler çiziyorlardı. Etraflarında büyüünün oluştuğunu hissettim, fiziksel bir ağırlık gibi duyularımı bastırıyordu.

beyaz kürkümdeki şimşekler canlandı, teyzem Pandora'nın hayatına son veren büyüü onlara tattırmaya hazırdı.

Zak'ın bağından kız kardeşinin görüntüsü geçerek saldırımı yönlendirdi. Ona atıldım ve o şaşkınlıkla çığlık attı, geriye doğru kaçarken büyüü bozuldu.

Zak'ın büyüü güçlendi ve saldırırken etrafımda bir kalkan oluştu, erkek cadının bana attığı aceleci karşı büyüü saptırdı.

Arkamızda, Brielle dikkatimizi dağıtmamızı fırsat bilip cadıların arkasına dolanmıştı. Saldırdı ve küçük kurdu, asıl hedefimi yere devirdi ve onu acımasız bir ısılıkla öldürdü.

Kız kardeşi düştüğünde Mabel'in keskin çığlığı beni dondu. Açıklık kaosa dönüştü. Zak'ın kalkanı boyunca zayıf noktalar arayan büyü çatırdadı. Hayretle, Brielle kurt formundayken bir kalkan oluşturdu. Bu sırada Odinswolf büyüm yükseldi, beyaz kürkümden zaman zaman parıldayan şimşekler artık gözle görülür şekilde parlıyordu.

"İlk saldırıyı bizden beklemiyorlardı," dedi Zak sessizce, başka bir büyüü savuştururken memnuniyeti yüzünden okunuyordu. "Savunmaya geçeceğimizi sandılar."

"Onların hatası," diye homurdandım, geri çekilen erkek cadıyı çevreleyerek. Kendine güveni sarsılmıştı.

"O da ne?" diye bağırdı Mabel, bana bakarak. "İğrenç şey!" diye cevapladı erkek büyücü, bana büyü yapmaya çalışarak, Büyüsü Zak'ın kalkanında işe yaramadan kaydı.

Bağımız sayesinde, başka yerlerde olanları kısaca görebildim. Gage, Flint ve Rowan, çete evine ulaşmış, onu koruyan cadılarla çatışmaya girmişti. Frost Fang gönüllüleri kaos yaratarak, Artemis'in çetesi hapisaneye yaklaşırken dikkatleri bizden uzaklaştırıyordu.

"Onların dikkatini hapishaneden uzak tutmalıyız," dedim Zak'a.

O, erkek büyücüyle büyü yaparken bana, " *battle magic.*"
Cadı, çaresizce kükreyerek ileri atıldı, yüzü öfkeden
çarpılmıştı. Büyüleri, yanık bakır ve çaresizlik kokuyordu. Çılgınca
büyü yaparken, büyüleri ham ve dengesiz bir güç ortaya çıkardı.
Zak'ın savunmasını kırmak için tüm gücünü kullanırken alnında
ter damlaları belirdi.

Yönlendirilmemiş büyüsu beni hazırlıksız yakaladı ve beni
ayaklarımdan yere düşürecek kadar güçlü bir şekilde yanıma
çarptı. Acı içimi deldi, ama kurtum bir iniltiyle onu silkeledi.

Zak, beni düşerken görünce öfkesi bağımızdan patladı. Havayı
yırtarcasına bir hareketle, cadıyı geriye doğru uçuran ve onu
iğrenç bir sesle duvara çarpan bir büyü yaptı.

"*Yeterince çalışmışsın galiba,*" diye bağımız aracılığıyla
gülerek söyledim.

Yaralanmadığımı, sadece sarsıldığımı fark ederek ayağa
kalktım. Brielle, tek başına duran Mabel'in etrafında dolaşarak
parmak ucuyla havayı titreten bir sembol çizdi.

"Sizler iğrenç yaratıklardan başka bir şey değilsiniz," diye
tısladı Mabel, gözleri hepimizi sırayla süzerken. "Büyü, canavar
kanıyla karışmamalı."

Ona doğru yaklaşırken düşük ve tehditkar bir şekilde
kükredim. Bağımız aracılığıyla Zak'ın da aynı fikirde olduğunu
hissettim, o da diğer taraftan ona yaklaşıyordu.

"Aynaya bak," dedi Zak, sesi aldatıcı bir sakinlikle.
"Masumlara işkence edenler gerçek iğrençliktir."

Zak'ın yanında çıplak durarak, büyümün onunkiyle uyum
içinde attığını hissettim. Onların dikkatini burada tutmamız
gerekiyordu ve şimdiye kadar kullandığımız büyü, Kanlı Şafak
yerine diğer cadıları üzerimize çekecekti.

"Üç melez bir cadıya karşı," dedim, sesim soğuktu. "Sizin için
iyi bir şans değil."

Mabel'in yüzünde korku belirdi, ama kendini topladı ve elleri karmaşık bir şekilde hareket etmeye başladı. "Üç melez birimize karşı koyabileceğini düşünüyorsan, sen zavallısın. Dryden hepiniz hakkında haklıymış."

"Dryden," adını lanet gibi tükürdüm. "Kendi türünü cadılara satan alfa."

Bağımız sayesinde, Dryden'ın adının geçmesiyle Gage'den gelen öfke dalgasını hissettim. Onu sürü evinde görmüş olmalılar.

Mabel'in dudakları acımasız bir gülümsemeye kıvrıldı. "O doğal düzeni anlıyor. Kurtlar cadılara hizmet eder. Olması gereken budur."

Büyüsünü tamamlayamadan Zak saldırdı. Büyüsü onu bir mengene gibi sardı. Mabel nefesini tuttu, konsantrasyonu bozulunca büyü çöktü.

"Şimdi," dedi Zak bana sessizce.

Birlikte, bağlı cadıya bir ateş yaydık. Sihirlerimiz Brielle'inkiyle birleşerek yeni ve güçlü bir şey yarattı. Üçümüz, her birimiz kurt ve cadının bir karışımı, gücümüzü tek bir ölümcül amaca yönlendirdik.

Mabel, birleşik büyülerimiz onun savunmasını parçalayıp etrafındaki koruyucu büyülerini yok ederken çığlık attı. Zak'in büyü, Mabel'in koruyucu kolyesini kopardı ve son savunması da çöktü. Her şey bittiğinde, kömürleşmiş bedeni yerde hareketsiz yatıyordu, gözleri boş boş gökyüzüne bakıyordu.

Yavaşça nefes verdim. Belki de ilk kez bilinçli olarak büyümü kullanarak birini öldürdüğüm için kendimi kötü hissetmeliydim. Ama içimi kaplayan zaferin coşkusu, birini bu şekilde öldürmenin dehşetini gölgede bıraktı. O, bizim sürü arkadaşlarımıza çektiği acının onda birini bile çekmemiş olsa da, bunu hak etmişti.

Kurtum kükreyerek ayağa kalktı, "*Eşini bul.*"

Bağ, diğer eşlerimin başarımıza verdiği yanıtı bana ilette — omurgamdan aşağı tüylerimi diken diken eden ilkel bir tatmin duygusu.

"Sürü evindeki cadıların çoğu öldü," dedi Gage, avın iyi gitmiş bir avcı gibi heyecanla. "Dryden, iki kişiyle birlikte taht odasına barikat kurdu."

"Heath?" Kırılğan bağlantımız aracılığıyla seslendim.

"Kanlı Şafak geldi," diye cevapladı Heath, sesi öncekinden daha güçlüydü. "Artemis hücrelerin kilidini açıyor. Freya, hepsinin kaçabileceğinden emin değilim. Çok zayıflar."

Sesindeki acıya kalbim sıkıştı. *"Hepsine yardım edeceğiz, Heath. Sen kendini güvenli bir yere çıkar."*

"Onların taşlarını nasıl yok edeceğimi bilmiyorum," dedi, sesi hüznün ve çaresiz öfkeyle doluydu. "Ya da kendiminkini."

Hemen anladım. Kurtunu hapseden, laneti sürdüren taşı yok etmemiz gerekiyordu ki onu tamamen özgürleştirebilelim.

"Hepsini yanına al," dedim. "Birlikte bir yolunu buluruz."

Bağımız sayesinde, Gage, Rowan ve Flint'in sürü evinin dışında bir grup Frost Fang kurtlarıyla karşılaştığını gördüm. Gözleri boş, hareketleri sarsıntılı ve doğal değildi — cadıların büyüyle kontrol ediliyorlardı.

"Onlara zarar veremeyiz," diye Gage'in sesi geldi, kendini tutmak için çaba sarf ediyordu.

Rowan öfkesini homurdanarak dışa vurdu, Flint ise *"Cadılar kurtları kontrol ediyor — sınır tanımıyorlar"* diye ekledi.

"Frost Fang kurtlarına zarar vermeyeceğim," diye gürledi Gage. "Yeterince acı çektiler."

"Taşlarını yok etmeliyiz," diye fark ettim. "Onları kurtarmanın tek yolu bu."

Ancak hiçbirimiz taşların nerede olduğunu bilmiyorduk. Keşifçiler cadıların taşlar üzerinde çalıştığını görmüşlerdi, ama kullandıkları taşları nerede sakladıklarını bilmiyorlardı.

Zak koluma dokundu ve dikkatimi tekrar çevremize çekti. *"Daha fazlası geliyor."*

Haklıydı. Güçlerim içimde hiç olmadığı kadar uyanmıştı. Sanki birbirini çeken gibi, sihrim onların sihrini algıladı.

onlarınkini algıladı. Daha fazla cadı, büyünün izlerini takip ederek bizim konumumuza doğru toplandı. Bu sefer beş kişiydiler ve ellerinde büyü yapmaya başlamışlardı.

Grup, farklı yaş ve cinsiyetlerden oluşuyordu — iki yaşlı kadın, büyüdü dengesiz bir enerjiyle çatırdayan, henüz ergenlik çağından çıkmış genç bir adam ve soluk teninde ritüel izleri olan başka bir kadın. Onları yöneten, soğuk hesapları havayı daha ağır, daha baskıcı hale getiren, gümüş çizgili siyah saçlı uzun boylu bir cadıydı.

Hepsi aynı yanlışığın kokusunu yayıyordu, ama en kötüsü oydu — başkalarının yaşam gücüyle kirlenmiş büyü, çalıntı güç onu bir pelerin gibi sarmıştı.

"Koş!" diye Brielle'e bağırdım, kurt şekline geri dönüp ayaklarımın üzerine indim. Kurt şekline girerek sesimi yükselttim.

"Taşları bulun ve yok edin," diye ısrar ettim. "Gidin!"

Brielle isteksizce homurdandı ve iki cadının arasına daldı. Hızı ve çevikliği sayesinde onların çemberini kırmayı başardı. Ben de onları oyalarken ileri atıldım. Cadılardan biri onu kovalamaya başladı, ama diğerleri Zak ve bana odaklanmış haldeydi.

Kaçmak için döndük, ama arkamızda daha fazla cadı belirdi ve kaçış yolumuzu kesti. Etrafımız sarılmıştı.

"Tuzak!" Zak, bağımız aracılığıyla diğerlerine uyardı, alarmı yükseldi.

Ben de kükredim, kurtum meydan okumaya hazırды. Zak'ın koruyucu kalkanı bizi çevreledi ve şimdilik güvende tuttu.

"Dönmelisin," diye uyardım ama o sadece başını salladı.

"Brielle gibi kurt formunda büyü yapmayı bilmiyorum," diye bağırarak bağımız üzerinden aceleyle açıkladı.

"Ünlü Freya," diye bağırdı cadılardan biri, gümüş çizgili siyah saçlı uzun boylu bir kadın. "Ve onun evcil büyücüsü. Tork seni mükemmel tarif etti."

Heath'in sesi bağ üzerinden acil bir şekilde kesildi. *"O Aliza! Beni lanetleyen oydu. O, Ashworth Coven'in güçlü bir cadısı."*

. *Ona magistra diyorlar. Oradan çıkmalısın."*

Cadılar yaklaşmaya başladı, büyülerıyla Zak'ın kalkanına baskı uyguluyorlardı. Bağlantımız sayesinde, onların birleşik gücüne karşı kalkanını korumak için kendi büyüsünün yanı sıra benim büyümü de kullandığını hissettim.

Aliza, soğuk bir gülümsemeye Zak'ın kalkanının etrafında dolaştı. "Hiçbirimiz Mabel'i bu kadar kolay halledeceğini beklemiyorduk."

"Hakkımızda bilmediğiniz çok şey var," diye cevapladı Zak, kalkanını korumak için çaba sarf etmesine rağmen sesi sabitti.

Buraya Heath'i ve mümkün olduğunca çok sayıda Frost Fang kurtunu kurtarmak için gelmiştik, Ashworth Coven'ın tamamıyla doğrudan çatışmaya girmek için değil. Ancak her taraftan cadılar yaklaşırken, kurtarma operasyonu gittikçe imkansız hale geliyordu.

"Oh, sandığından daha iyi anlıyorum," diye karşılık verdi Aliza. "Hibrit büyünüzün sizi güçlü canavarlara dönüştürdüğünü anlıyorum. Kurtlarınız sizi savunmasız bırakıyor." Aliza'nın gülümsemesi genişledi. "Ve ikisini birbirinden ayırmanın yolunu çok iyi biliyorum."

Küçük sarımsı bir taş kaldırdı. "Senin için özel olarak seçtiğim güzel bir taş var, Freya. Güzel kurtun hapsedildiğinde, seni toplamak için hazır olacaksın. Tüm o güzel büyü, saklayacak hiçbir yerin olmayacak."

"Freya, kaç! Oradan çık!"

Heath'in paniğı yüksek ve net bir şekilde duyuluyordu. Hücreden kurtulmuştu, ama hala zayıftı, kurdu hala hapsolmuştu.

Kurtum bile inledi. Zak'ın burnundan gerginlikten kan sızıyordu, ama ben dikkatimi kalkan ve Heath'e bağlayan ipe vermiştım. Korku boğazımı sıktı, ama onu bastırdım.

"Yapamayız," diye cevap verdim sertçe. "Etrafımız çevrildi." "O zaman size geliyorum," diye karar verdi.

"Hayır!" diye bağırdım, Bonded'larımdan hangisinin konuşmamızı duyduğunu umursamadan. "Bloody Dawn ile birlikte git. Başka bir yol buluruz."

Onun isteksizliği ve bize yardım etme arzusu birdenbire arttı. Sonra Bağlılık bağımız aracılığıyla Zak'e ulaştı. Bağlantıyı kendime ördüğüm için Heath'in diğerleriyle iletişim kurabileceğini beklemiyordum. Bir şekilde, bunu yapmak için benim diğerleriyle olan bağımı kullanıyordu.

"Zak," Heath'in sesi gergin ama kararlıydı. "Onu koru. Ben yapamam... Kurtum hâlâ tuzağa düşmüş durumda. Ama sen yapabilirsin. Yapmalısın."

Zak'e baktım, Heath'in mesajını aldığında gözlerinde kararlılık belirdi. Yüzünde daha önce görmediğim ilkel bir yoğunluk vardı.

"Vahşi ve dizginlenemez olmanın zamanı geldi," diye ısrar etti Heath.

Cadılar yaklaşıyordu, büyüleriyle kalkanımıza her yönden baskı uyguluyorlardı. Kalkanımıza çok fazla büyü gücümüzü aktarmıştık, ama çok uzun süre dayanamayacağından korkuyordum. Yeterli olmayacağını bilerek, kalan gücümü toplayarak savaşmaya hazırlandım.

Cadılar senkronize bir hareketle kalkanlara elemental bir büyü yaptılar. Büyümüz bir anlığına sallandı. Kalkan çatladı ve saldırı altında paramparça oldu.

O anda Zak'ta da bir şey kırıldı. Karanlık gözleri altın rengine döndü, dişleri uzadı ve ona canavarca bir görünüm verdi. Bağımızdan ham ve ilkel bir şey atladı. Gözleri parladı ve göğsünün derinliklerinden vahşi bir hırıltı çıktı — kurt içinden kurtulmak için savaşıyordu.

Ve o çoktan vahşileşmişti.

Bölüm 29

Zak

Kurtumun ileri atıldığını hissettiğim anda, bu sefer bir şeylerin farklı olduğunu anladım.

On yıllardır onu korku ve Ravenscroft Coven'ın acımasız büyüyle bastırarak içimde saklamıştım. Şimdi, Freya'yı tehdit eden, Heath'e zarar vermiş bu cadılarla karşı karşıya kalınca, kurtum artık bastırılmayı reddediyordu. Kendini tutmayı reddediyor, insan tarafımın bir saniye bile kontrolü elinde tutmasına izin vermiyordu.

İlkel bir öfke içimi kaplarken, bedenim dönüşme ihtiyacı ile yanıyordu. Acı dayanılmazdı, kemiklerim çatlıyor ve yeniden oluşuyor, kaslarım yırtılıyor ve yeniden yapılıyor. Bu acıyı kucakladım, kendimin bu kısmını uzun süre inkar ettiğim için bir kefaret olarak kabul ettim.

Howling Echo ile birlikte sadece birkaç kez dönüşmüştüm ve her seferinde ya Freya'nın yardımıyla ya da alfa'nın teşvikiyle. Bu sefer farklıydı.

Kendine güvenen kurtum, bu sefer korku ya da endişeyle değil, saf vahşilikle bedenimden fırladı.

Dönüşüm hızla tamamlandı ve beni dört ayak üzerinde çömelmiş, dişlerimi göstererek tüylerim diken diken halde bıraktı. Yanımda, Freya'nın beyaz kurdu havladı, atılmaya hazırdı, gözleri şiddetli bir onay ile parlıyordu. Bağımız sayesinde, onun insan gururunun beni kapladığını hissettim. Ama sürü bağımız sayesinde, onun vahşi kurdu benimkine seslendi ve beni ava davet etti.

Sonra cadılar saldırdı. Büyüleri havada çatırdadı, kendi büyümün önceki kavgada tükendiğini hatırlattı. Ama önemi yoktu, çünkü kurtum dinç ve kana susamıştı. İnsan tarafım arka plana çekildi, kurtum eşini korumak için kontrolü ele aldı.

"Onlara bizim gibi melezlerden korkmaları gerektiğini gösterelim," diye homurdandı Freya, kurtunu hala büyük ölçüde kontrol altında tutuyordu.

Eşimin cesaretlendirmesiyle kurtum en yakın cadıya saldırdı. O büyüsünü tamamlayamadan çenem kolunu sıktı. Çığlık attı, yarı oluşmuş büyü burnumu yaktı. Freya yanımda şimşek gibi hareket etti, başka bir cadı ona yaklaşırken beyaz kürkü cızırdadı.

Kurtumu bir kar fırtınasını durdurmak kadar kontrol edemiyordum ve o da içgüdüsel olarak saldırıyor, kaçıyor ve dişlerini geçirebildiği her şeyi ısıırıyordu. Bu yüzden, insanlığımın kalan parçalarıyla, kurtumun görmezden geldiği şeyleri gözden geçirdim. Bağlantımız sayesinde, başka yerlerde olanların parçalarını yakaladım. Heath'in çaresiz endişesi, kendi zayıflığına duyduğu hayal kırıklığıyla birlikte bağlantıdan bana ulaştı.

Sanki düşüncelerimin yönünü hissetmiş gibi, Freya kavganın bir duraklamasını fırsat bilip beni sakinleştirdi.

"Heath güvende," dedi Freya, Aliza'ya dönerek. *"Kanlı Şafak onu, Fern'i ve diğerlerini hapishaneden çıkardı, ama cadılar hala peşlerinde."*

Onaylayarak homurdandım ve dikkatimi Aliza'ya verdim. O yerinde duruyordu ve elinde tuttuğu sarı taş, havaya daha fazla sembol çizdikçe sihirle bulanıklaştı. İki cadı daha yanına geldi, yüzleri konsantrasyondan gergindi.

"O taşı yok etmeliyiz," dedi Freya, zihinsel sesi acil bir tonda. *"Ve geri kalanlarını da bulmalıyız."*

Kurtum taşları umursamıyordu. Güçlü arka ayakları üzerinde havaya sıçradı ve Freya'ya büyü yapan erkek cadıyı yakalamak için havada uçtu.

Freya'ya büyü yapmaya çalışan bir erkek cadıyı yakaladı. Kurtumun dişleri onun yumuşak boğazını bulduğunda dünya kırmızıya boyandı.

Onun kanı gözlerimi kısmen kör ederken, bir sihirli güç dalgası bize çarptı. Dengemi korumak için pençelerimi yere saplayarak geriye doğru kaydım. Freya o kadar şanslı değildi — cadı ateşi onu havada yakaladı ve yere düşerken çığlık attı.

Arkadaşımla toprağa yığılmış halini görünce öfkem her iki tarafımdan patladı. Beni bile korkutan bir hırıltıyla cadılara saldırdım.

Benim vahşiliğime hazırlıklı değillerdi. İlk cadı ağırlığının altında yere düştü, dişlerim boğazına ulaştığında çığlığı kesildi. İkincisi bir kalkan oluşturmayı başardı, ama Freya'nın hızlı büyü patlaması kalkanı parçaladı ve momentumum beni kalkanın içinden geçirdi, onu yere devirdi.

Sadece Aliza ayakta kalmıştı, bana karşı dururken büyü karanlık bir güçle titriyordu.

"Buraya gel, küçük beta," diye alay etti, sarı taşı kaldırarak. "Seni evcilleştireyim."

Vahşi kurtum düşünmeden doğrudan ona saldırdı. Cadı ateşi havada bana çarptı, beni geriye savurdu ve acı içinde inlememe neden oldu. Acıyı atlatıp titreyerek ayağa kalktığımda, muhteşem eşimin Aliza'ya doğru koştuğunu gördüm.

Paltosundaki doğal olmayan şimşekler magistra'ya doğru kıvrıldı, onu çığlık atmaya ve geriye sendelemeye zorladı. Zayıf anında bile Aliza, unvanını neden hak ettiğini gösterdi ve Freya'ya yavaşlatma büyü yaptı. Eşim balın içine düşmüş bir sinek gibi ilerledi, şimşekleri sanki bir hedef arıyormuşçasına kürkünde öfkeyle çatırdadı.

Freya'nın yavaşlatma büyüyle mücadele edişini, kürkünde çaresizce çatırdayan şimşekleri izlemek, beni şaşırtıcı bir netlikle kendime getirdi. Kurtumun vahşi öfkesi ilk saldırıda işe yaramıştı, ama bu, hayvan içgüdülerinden daha fazlasını gerektiriyordu.

Akıllı olmam gerekiyordu. Stratejik. Düşmanca bir cadı topluluğunda hayatta kalmayı öğrenmiş büyücü, uzun süre kafeste tutulmuş bir kurt değil.

İnsan bilincim tekrar kontrolü ele geçirdi ve aniden savaş alanını net bir şekilde görebildim — her cadının konumu, her büyülü tuzak, her fırsat. Freya'nın benden ihtiyacı olan şey buydu: sadece diş ve pençe değil, düşmanlarımızdan daha zeki olabilecek taktiksel zeka.

Kurt dönüşümünü engellemek için kullandıkları büyüün Freya'nın Odinswolf'unda işe yarayacağından şüphe duysam da, bu teoriyi test etmek istemedim. Aliza, Freya'nın dikkatini dağıtırken, ben onun arkasına dolandım.

Gözüm Aliza'nın elindeki sarı taş takıldı ve o benim varlığımı fark etmeden ileri atıldım, ön kolunu dişlerimle yakaladım. Aliza, narin kemiklerini ezip bükerek dengesi bozulunca çığlık attı. Sarı taş havaya uçtu ve Aliza, herhangi bir şekil değiştireni gururlandıracak bir hırıltı çıkardı.

Serbest eliyle beni cadı ateşiyle sardı, kurtum uluyarak bırakırken gözlerimi kör etti. Öfkeyle çığlık attı ve ikimizi geriye doğru uçuran bir büyü patlaması yarattı. Ayaklarımın üstüne basabildiğimde, o arkasına koruyucu büyüler yaparken kaçıyor. Freya, taşı son gördüğümüz yere koştu.

"Gitmiş," diye homurdandı Freya.

Kurtlarımız hala bizi sertçe sürüklüyordu, avın henüz bitmediğinin farkındaydılar. Artık vahşi olmayabilirdim, ama kurtum daha fazlasını istiyordu.

"İkiniz de iyi misiniz?" Gage'in güçlü sesi savaşın gürültüsünü bastırdı.

"Hayattayız ve daha fazla cadı kışını tekmelemeye hazırız," diye homurdandı Freya, Aliza'nın kaçtığı için açıkça sinirliydi.

"Dikkat et," diye Freya'ya seslendim, zihnimde Aliza'nın bıraktığı sihirli tuzağı işaret ederek. Tuzağa basmak bizi geçici olarak kör yapacaktı. "Etrafından dolaşalım mı?"

"Hayır," diye karar verdi. "Gidip Bloody Dawn'ın Heath'i güvenli bir yere götürdüğünden emin olalım."

Heath'in savunmasızlığı ve utancı, onun sözleriyle bağları üzerinden aktı.

"Bizi kurtardılar," itiraf etti. "Ama kesinlikle güvende değiliz. Cadılar peşimizde."

*"Geliyoruz, Heath," diye söz verdi. "Onlar ayrı bir sürü olduğu için, Bloody Dawn bağımızdan bizi duyamazlar
"Ve Heath savaşacak kadar güçlü değil."*

Kendimi daha da zorladım, kurtum yıllarca hapsedildikten sonra tam hızda koşmanın verdiği hissin tadını çıkarıyordu. Frost Fang bölgesinin sınırına doğru koşarken, bağımız aracılığıyla Heath'in varlığını takip ederek orman etrafımızda bulanıklaşıyordu.

Tam zamanında küçük bir açıklığa ulaştık ve Bloody Dawn kurtlarının Heath, Fern ve birkaç diğer düşmüş kurtların etrafında koruyucu bir yarım daire oluşturduğunu gördük. Heath, bitkinlikten solmuş yüzüyle ortada duruyordu.

Birkaç cadı, ellerini kaldırarak büyü yapmaya hazırlanarak onlara doğru ilerledi. Heath, Fern'e geri çekilmesini emretmeye çalışıyordu, ancak kurt olmadan alfa havlaması yapamıyordu.

Bizi görünce rahatlaması bağımız aracılığıyla bize de yansıdı. *"Taşlarımızı geri almaya çalışıyorlar!"*

Cadılar bizim gelişimizle birlikte döndüler, yüzlerindeki kendinden emin ifade yerini belirsizliğe bıraktı. Heath'in yüzü de öyle.

"Lütfen bunun senin kanın olmadığını söyle," dedi ikimize birden bağımız aracılığıyla.

"Hepsi onların," dedi Freya.

"Ve daha fazlası da gelecek," diye söz verdim.

Bonded bağlantısı aracılığıyla Gage, Rowan ve Flint, hepimiz cadı düşmanlarımızla yüzleşirken kendi savaş öfkeleriyle bizimkine katkıda bulundular.

"Burada Dryden'in bana söylediğinden çok daha fazlası var," dedi Heath üzüntüyle.

"Öldürecek daha fazla cadı var," diye homurdandı Rowan, kan dökme arzusu artarken.

Her birimiz heyecanımızı bağına ekledikçe, kolektif kan dökme arzumuz daha da güçlendi. Kurtum, gözümün önündeki tüm cadıların boğazını parçalamak istiyordu. Saldırıya hazırlanan cadılar, iki kurt grubu arasında kalmamak için geri çekilmeye çalıştı.

"Şimdi!" Freya, alfa gibi sesini yükseltti ve Kanlı Şafak bizimle birlikte savaşa atıldı.

Kurtum dişlerini gösterip pençelerini hazırlayarak savaşın ortasına atıldı. Freya hemen yanımdaydı, beyaz kürkü artık kir ve kanla lekelenmişti, tüyleri hâlâ şimşeklerle parlıyordu.

Kurtlar ve cadılar ona uzak duruyorlardı, ancak bir cadının büyüü Freya'yı diğerine yaklaştırdığında, yıldırım sanki kendi iradesi varmışçasına uzandı. Şanssız cadının etrafında titreşerek vücudunu o kadar şiddetli bir şekilde sarsdı ki boynu kırıldı ve ormanın zeminine düşerek öldü.

Savaş kaotik ve acımasızdı. Cadılar çaresizce savaştılar, ama kurtlarımızın vahşetine hazırlıklı değillerdi. Cadı ateşleri her birimizi yaktığında, yakınımızdakilerin boğazlarından başka bir hırıltı yükseliyordu. Her birimizi yere serdiklerinde, başka bir grup çene kemiklerimizi kırıyordu.

Bağımız sayesinde, Gage, Rowan ve Flint'in sürü evinde kendi savaşlarını verdiklerini hissettim. Freya ve Heath'in tehlikede olduğunu bilen alfa içgüdüleri aşırı hızda çalışıyordu. Bağlantı, her cadı düştüğünde ortak bir zevkle adeta şarkı söylüyordu ve savaş arzusu normal şehvete dönüştü.

Çevremizdeki cadılar ya öldü ya da kaçtı, geriye tek biri kaldı, yüzü nefretle çarpılmış bir şekilde bizden uzaklaşıyordu.

"Bu bitmedi," diye tükürdü. "Aliza..."

Cümlesini bitiremedi. Kanlı Şafak'ın Artemis'i ileri atıldı ve cadıyı sonsuza dek susturdu.

Aniden çöken sessizlikte, Heath'in beni izlediğini fark ettim. Gözleri hayranlık ve başka bir duygu karışımıyla açılmıştı — belki de gurur. Aramızdaki bağ sayesinde, duyguları karmaşıktı: bizim güvende olduğumuz için rahatlama, kendi çaresizliği için utanç ve bunların altında, kurtuna duyduğu derin özlem.

"Savaşta dönüşmüşsün," diye seslendi bana, ben ona yaklaşıp koklayarak iyi olup olmadığını kontrol ederken. "Freya'yı korumak için."

"İkinizi de korumak için," diye bağımız aracılığıyla düzelttim ve ona yaklaşarak yanına gittim.

Titrek bir elini uzattı, sonra tereddüt etti. Burnumu avucuna bastırdım, kendi içinde artık ulaşamadığı kurdu hissetmesi için kürküne dokunmasına izin verdim.

"Geri döneceğini söyle, Zak," diye fısıldadı Heath, boğuk bir sesle.

"Geri gelecek," dedim hemen bağımız aracılığıyla, ama kendi yalanımın kokusunu bile aldım.

Aliza'nın kurtunu sadece bastırdığını düşünmüyordum. O taşlar, benim cadı grubumun bana koyduğu basit lanetten çok daha güçlü büyüler yapmaya imkan veriyordu.

Freya, Heath'in diğer elini yaladı ve Heath onu kaldırıp Freya'nın çenesinin altına kaşdı.

"Kurtun geri dönecek," dedi Freya, yalanın en ufak bir izi bile olmadan, kararlı bir sesle.

"Gitmeliyiz," dedi Artemis, sesini bir alfa gibi yansıtarak. "Daha fazla cadı gelecek."

"Artemis sizi güvenli bir yere götürecektir," dedim Heath'e Bağlantı aracılığıyla.

Elleri hâlâ kürklerimizdeydi. "Bizimle gel."

"Gage, Flint ve Rowan paket evindeler," Freya, Bağlantı aracılığıyla hepimize mesaj gönderdi. "Zak ve ben onlara yardım etmeye gidiyoruz. Cadılar tarafından kontrol edilen Frost Fang kurtlarına karşı direniyorlar."

"Hapishanedeki Frost Fang kurtlarından biri kendine gelip diğer taşların nerede olduğunu söyledi," dedi Heath. "Sürü evinin altında, Gage'in çalışma odasından girilebilen gizli bir oda var. Kontrol ettikleri kurtların taşlarını oraya götürüyorlar."

Freya hayal kırıklığını hırlayarak dile getirdi, sonra şöyle dedi:

"Onları yok edebilirsek

onları yok edersek, tüm Frost Fang kurtlarını bir anda kurtarabiliriz ve onlar da bizim yardımımızla karşı koyabilirler."

"O zaman öyle yapmalısın," diye onayladı Artemis, alfa sesini duyurarak. "Yaralıları güvenli bir yere götürelim."

Kanlı Şafak sürüsünden birkaç üye, insan formundaki Frost Fang şekil değiştirenleri öne iterek yürümeye devam etmeleri için onları teşvik etti.

Ama ben donakaldım, çünkü Freya'nın zihinsel sesinin birçok kez alfa gibi yayıldığını ve sürü bağıyla sınırlı kalmadan Artemis ve diğer kurtların duyabileceği şekilde uçtuğunu fark ettim.

Freya'ya hayretle baktım. Sürü koşusu sırasında, bir beta olarak sürü bağımız veya bağımız aracılığıyla sürü arkadaşlarımla sadece zihinsel olarak iletişim kurabileceğimi öğrenmiştim. Bu, kurt formundayken Bloody Dawn ile iletişim kurmanın imkansız olduğu anlamına geliyordu. Freya için de imkansız olmalıydı.

"Bunu nasıl yaptın?" diye sordum. "O bizim sürümüzün bir parçası değil ve bizimle Bağlı değil."

"Odinswolf," diye açıkladı Freya basitçe. "Daha önceki savaşta bunu yaptığımı fark etmedin mi?"

Düşündüm ve Freya *"Şimdi!"* diye bağırdığında herkesin savaşa atıldığını hatırladım.

"O sırada biraz dikkatim dağılmıştı," dedim, omzunu ısırarak. O... olağanüstüydü.

Eş, kurtum homurdandı. Sahiplen.

Yakında, söz verdim. Freya beni seçmişti, bu yüzden bunun sadece zaman meselesi olduğunu biliyordum. Belki savaşın olmadığı bir zaman...

o zaman gelirse.

"Devam et," dedi Heath, "Taşları nasıl yok edeceğini bulamazsan, mümkünse cadılardan al. En azından o zaman cadılar onları kontrol edemez."

Heath hala bu kadar savunmasızken onu bırakmak istemediğim için homurdandım.

"Ben iyiyim," diye ısrar etti, bağımız aracılığıyla endişemizi okuyarak. "Dönüşemeyenler sadece sizi yavaşlatır. Sürüye ihtiyacınız var."

Freya, eşlerinin ihtiyaçları arasında kalmış, tereddüt etti.

Heath geri adım attı, yorgunluğuna rağmen yüzünde kararlı bir ifade vardı. "Gidin. Bunu bitirin. Kanlı Şafak sizi güvenli bir yere götürecekt."

Heath'e son bir kez bakarak, Freya ve ben sürü evine doğru koştuk, Kanlı Şafak'ı Heath ve diğer kurtarılan tutsakları güvenli bir yere götürmek için geride bıraktık. Ama bu onu tamamen terk ettiğimiz anlamına gelmiyordu.

Koşarken, Bağlantı aracılığıyla iletişim kurduk.

"Taht odasına geri çekiliyoruz," diye bildirdi Gage. "Kontrol altındaki Frost Fang kurtları çok fazla ve onlara zarar vermeden savaşamayız. Dryden kaçtı, ama onunla sonra ilgileniriz."

Paket evine yaklaşıırken, üç Frost Fang şekil değiştiren saklandıkları yerden ortaya çıktı. Omuzları kambur, yüzleri çökmüş, iskelet gibi görünüyorlardı.

Freya'nın şimşekleri yeniden canlandı, kuyruğu endişeyle sallanıyordu. *"Sizi cadılar mı kontrol ediyor?"* diye seslendi onlara.

"Onlara sana çalışma odasına başka bir yol bulmana yardım etmelerini emrettim," Gage'in sesi sürü bağı aracılığıyla bizi rahatlattı.

Bize işaret ettiler ve biz de onları takip ederek ana binanın etrafından yan girişe doğru ilerledik.

İçeride, bizi arka koridora götürürken sürü evi ürkütücü bir sessizlik içindeydi. Her yerde savaş izleri vardı —

Kırık mobilyalar, kanla lekelenmiş duvarlar, havada kalan büyü kokusu. Frost Fang kurtları bizi tanıdık, ağır bir ahşap kapıya götürdü.

Frost Fang kurtları kapıda kalarak Freya ve ben içeri girerken nöbet tuttular.

"*Ya geri dönüş yapamazsam?*" diye Freya'ya fısıldadım, içimdeki bu daha ilkel tarafın kalıcı hale gelmiş olabileceğinden endişeleniyordum.

"*Zamanı geldiğinde, kurt tarafın kontrolü insan tarafına devredecek,*" dedi.

"*Kitap ayracı gibi oyulmuş bir kurt başı var,*" diye yönlendirdi Gage, zihinsel sesi dalgın geliyordu.

Freya kolayca insan formuna geri döndü. Çıplak ve kanla kaplı, bana ilkel bir savaş tanrıçası gibi baktı.

"Kurtun, mekanizmayı aramak için ellerine ihtiyacın olacağını bildiği için artık dönüşmene izin vermelidir."

Haklıydı ve endişelerim yersiz çıktı — kurtum beni neredeyse insan formuna itti. Hızla dönüştüm, iki ayak üzerinde dengede durmanın artık yabancı gelen hissi nedeniyle dengesizdim.

Birkaç dakikalık sinir bozucu uğraşın ardından Freya, üst raflardan birinde oyulmuş bir kurt başı keşfetti. Başı çevirdiğinde, kitaplığın bir bölümü içe doğru açıldı ve karanlığa inen dar bir merdiven ortaya çıktı.

"Büyü," diye mırıldandım, girişin etrafına dokunmuş koruyucu büyüler hissederek. "Burayı koruma altına almışlar."

Freya, yüzü ciddi bir ifadeyle başını salladı. "Aşabilir misin?"

Koruma büyülerini inceledim ve çok basit bir büyü olduğunu anladım. "Zaten büyüm azalmıştı. Bu, kalan azıcık büyümü de tüketecek."

"Yap şunu," dedi. "O taşlara ihtiyacımız var."

Sihir gücümün son damlalarını kullanarak koruyucu büyülerini çözmeye başladım ve daha basit olanları kırdım. Son koruma büyüğü düştüğünde, ayakta zor duruyordum.

"Zak?" Freya'nın sesi çok uzaklardan geliyor gibiydi. "Ben iyiyim," dedim, ama görüşüm bulanıklaşıyordu. "Gidelim."

Tuzaklara dikkat ederek merdivenlerden dikkatlice indik. Aşağıda, duvarları çıplak beton bloklardan oluşan küçük, bitmemiş bir bodrum bulduk. Her duvar boyunca ve her köşeye yerleştirilmiş masalar parlak kristallerle süslenmişti. Odanın ortasındaki büyük masanın üzerinde taşlarla dolu sandıklar duruyordu.

Havada kötü niyetli bir enerji vızıldıyordu, dişlerimi ağrıttıyor ve tüylerimi diken diken ediyordu. Yanmış otların keskin kokusu ve daha iğrenç bir şey — çürüyen yaşam gücü — gelişmiş duyularımı geri çekilmeye zorladı.

Masaya yaklaşarak taşları inceledim. Bazı sarı taşların bulunduğu kasalar donuk ve cansız görünüyordu. Diğer kasalarda ise her taşın üzerine oyulmuş parlak semboller farklı hızlarda yanıp sönüyordu. Hastalıklı ışıkları, kaynaklarından bağımsız olarak hareket eden kıvrımlı gölgeler oluşturuyordu.

"Bunlar hazırladıkları taşlar," dedim işaret ederek. "Ve bunlar da belirli kurtlara ayarlamış oldukları taşlar. Tahminimce, semboller kalp atışlarıyla birlikte titreşiyor."

"Yüzlerce olmalı," dedi Freya, gözleri fal taşı gibi açılmıştı.

"Dokunmaya korkuyorum," itiraf ettim.

Freya, uyumlanmamış taşlardan birini aldı, içindeki büyüü hissedince yüzü sertleşti. Onu beton zemine fırlattı, ama taş sadece zeminde yuvarlandıktan sonra duvara çarparak durdu.

"Bu kadar çok taşı nasıl yok edebiliriz?"

Sihirli bilgim yetersiz kaldığı için başımı salladım.

"Bilmiyorum. Senin sihrin neredeyse tükendi, benimki de bitmek üzere ve tam güçte olsam bile bu kadar lanetli taşı birden yok edebileceğimi sanmıyorum."

Freya'nın yüzü düşünceli bir ifadeye büründü. "Tor muhtemelen Odinswolf güçlerimi kullanmamı önerirdi."

"Yıldırım büyü mü?" diye sordum, savaş sırasında kürkünde gördüğüm çatırdayan enerjiyi hatırlayarak.

O başını salladı. "Daha önce hiç kontrol edemedim. Sadece... oluyor. Ama belki senin yardımınla..."

"Onu yönlendirmeyi deneyebilirim," dedim. "Gerekli yere yönlendirebilirim."

Freya ellerimi tuttu, gözleri gözlerimle buluştu. "Deneyelim."

Bağımız sayesinde, onu diğer kurtlardan ayıran vahşi, ilkel güce ulaşmaya çalıştığını hissedebiliyordum. Odinswolf büyü, cadı büyüünden farklıydı

— daha eski, daha az yapılandırılmıştı. O güçle bağlantı kurduğunda, statik elektrik kolumdaki tüyleri diken diken etti.

"Hissedebiliyorum," diye fısıldadı, gözleri içten bir ışıkla parlamaya başladı. "Ama yapamıyorum... Odaklanamıyorum."

"Belki... kurt formunda?" diye sordum.

Onun şimşegi o formda kendi iradesi varmış gibi görünüyordu.

O da başını salladı ve ikimiz de şekil değiştirdik. Tüm büyümü boşalttığım için kurtum heyecanla uyandı ve insan halimden çok daha güçlü hissediyordum. Mistik eşimin şekil değiştirmesiyle birlikte, tüylerinde şimşekler çaktı. Kuyruğunun ucundan kulaklarına kadar çatırdayarak karanlık bodrumu doğaüstü bir parlaklıkla aydınlattı.

"Yardım edeyim," dedim, bağımız aracılığıyla onun büyüünden bir yudum aldım.

Büyü yapmaya çalışmak yerine, kendimi onun gücüne açtım ve kendi gücümün kaynağı olmak yerine onun büyüünün bir aracı oldum. Bağımız aracılığıyla, onun enerjisini yönlendirdim ve ona duygularıyla değil, niyetiyle yönlendirmeyi gösterdim.

Çevremizdeki hava enerjiyle çatırdamaya başladı. Freya'nın ürkütücü mavi gözleri daha parlak bir şekilde parladı ve siyah göz bebeklerinde küçük şimşekler dans etti. Ben sabit durarak onun gücünü taş masaya yönlendirdim.

"Şimdi," diye teşvik ettim. "Serbest bırak."

Freya içten bir çığlık atarak gücünü serbest bıraktı. Ondan o kadar parlak şimşekler çaktı ki masayı göremez oldum.

Dünya beyaza büründü, ama her yöne parçalar uçuşurken kayaların birbirine çarpma sesini duydum. Büyücü tarafım, içlerinde saklı lanetlerin parçalandığını hissetti.

Tüm taşlar ve kristaller parlamayı bıraktığında bodrum karardı. Ama beni en çok korkutan şey, Freya'nın kürkünün artık elektrikle parlamamasıydı. Bu ani yokluk, Odinswolf gücünün tamamen tükendiğini gösteriyordu. Eğer bu büyücü büyüsü gibi çalışıyorsa... geri tepme bir yere gitmek zorunda kalacaktı.

"Hazır ol," diye uyardım bağımız aracılığıyla, ama çok geçti.

Büyülü tepki bizi fiziksel bir duvar gibi vurdu, lanetin yok oluşundan kaynaklanan enerji şiddetli bir güçle havada yankılandı. Freya'yı korumaya çalıştım, ikimiz de kül blok duvarlarına fırladık, çarpmanın etkisiyle ciğerlerimizdeki nefesimiz kesildi. Korkunç bir an için, şimşekleri karardı, muazzam bir güç harcamış olduğu için gücü tamamen tükenmişti. Sonra, yavaşça, Odinswolf doğası yeniden ortaya çıkmaya başlayınca, kürkünde küçük kıvılcımlar yeniden canlanmaya başladı.

Gage ile olan sürü bağı sayesinde, şok ve rahatlamanın yankılarını hissettim. O, her iki sürünün de alfa kurduydı ve onun aracılığıyla Frost Fang sürü arkadaşlarımızın cadıların lanetinin zincirlerini aniden kırdığını hissettim.

"İyi misin?" diye sordum Freya'ya.

"Hiç bu kadar iyi olmadım." Dilini kurt gibi sarkıtarak gülümsedi ve şimşekleri yeniden parlayarak etrafını aydınlattı.

Narin görünümlü kurt, kürkünü silkeledi ve etrafında bir toz bulutu yükseldi. Majestik eşim, pençelerinin altında çakıl taşları ezilir gibi bir ses çıkararak bana doğru geldi. Arkasında duran bazı beton bloklar tamamen yok olmuştu.

"Sen iyi misin?" diye sordu.

Ayaklarımın üzerine kalkmaya çalıştım. İkimiz de büyülü ve fiziksel olarak bitkin durumdaydık, ama hayattaydık ve zafer kazanmıştık. Titreyerek

Ben de paltomu çıkardım, ama cevap veremedim, Gage'in şaşkın sesi bağlantımızdan geldi.

"İşe yaradı. Frost Fang kurtları kendilerine geliyorlar."

"Taşları yok ettik," diye cevapladı Freya, zihinsel sesi yorgun ama zafer dolu.

"Hepsini mi?" diye sordu Gage.

"Burada olanların hepsi. Heath ve diğer tutsakların taşları muhtemelen yok," diye kaçamak cevap verdim. *"Ama kullanılmamış taşlar da dahil. Bir süre kimseye lanet okuyamayacaklar."*

kimseye lanet okuyamayacaklar."

Sevinç, bağımızdan fışkırdı. Savaş henüz bitmemişti ama bu savaşı kazanmıştık. Dryden kaçmıştı ve Ashworth cadılarının çoğu da onunla birlikte gitmişti, ama onlara önemli bir darbe indirmiştik.

"Yeniden toplanın," diye karar verdi Gage. *"Taht odasında buluşalım."*

Emri yerine getirildi ve Freya ile ben merdivenlerden yukarı çıkıp çalışma odasından geçtik. Bizi yönlendiren Frost Fang kurtları gitmişti, muhtemelen lanetten kurtulan sürü arkadaşlarına yardım etmeye gitmişlerdi.

Koridorlarda ilerleyerek, yere yığılmış üç cadı bulduk. Gözleri geriye dönmüş, burunlarından kan sızıyordu. Yıkılan büyülerinin büyüleri geri tepmesiyle bilinçlerini kaybetmiş ve savunmasız kalmışlardı. Kurtum, kendilerini savunamadıkları bu anda boğazlarını parçalamamı, işlerini bitirmemi söylüyordu. Ama daha önemli işlerimiz vardı ve Gage'in alfa emri üzerimde ağır bir yük oluşturunuyordu. Adımlarımı hızlandırarak taht odasına doğru ilerledim.

Oraya varır varmaz Gage'in emri hafifledi ve merdivenlere baktım. Buraya gelmeyeli çok uzun zaman geçmiş gibi geliyordu, ama iki haftadan az bir süre olmuştu. Gage, Rowan ve Flint çoktan oradaydı, kurt şekillerinde savaşın izleri vardı.

Gage'in kurdu büyük odayı geçerek eşine doğru koştu, yoluna çıkan cesetlerin üzerinden atladı. Birbirlerinin vücutlarını ovuşturarak kokladılar.

Gage güçlü bir şekilde hapşırđı ve ben güldüm. Bana baktı, sonra o da vücuduma sürtündü, büyük kurt bedeni bana güven ve koruma hissi verdi.

"Başardınız," dedi, zihinsel sesi duygudan boğuktu. "İkiniz de."

Rowan ve Flint de bize katıldı, ikisi de Freya'ya dokunarak onun iyi olduğundan emin olduktan sonra, aynı şeyi bana da yaparak beni şaşırttılar.

Arkadaşlar, kurtum ısrar etti. Isır ve sahiplen!

Sadece Heath'in yokluğu bu anın mükemmel olmasını engelledi.

"Heath nerede?" Flint, açıkça aynı şeyi düşünerek sordu.

"Kanlı Şafak onu ve diğer tutsakları güvenli bir yere götürdü," diye Freya onu rahatlattı.

Rowan'ın başı birden yukarı kalktı, burun delikleri genişledi. *"Hâlâ Dryden'in kokusunu alıyorum,"* diye homurdandı, altın rengi gözleri parladı. *"Hâlâ burada olabilir."*

Gage'in altın rengi gözleri heyecanla parıldıyordu.

"Gidip öğrenelim."

Bölüm 30

Zak

Tereddüt etmeden, hepimiz Rowan'ı taht odasından takip ettik ve tek bir amaçla kararlılıkla sürü evini dağıttık. Savaş, kan, büyü ve korku kokuları havada asılı duruyordu, ama bunların altında, sürü arkadaşlarımla tüklerini diken diken eden, tanıdık bir erkek kokusu vardı.

Heath'in babası. Kendi türünü cadılara satan hain.

Rowan bizi dolambaçlı koridorlardan geçirdi, aceleyle terk edilmiş izleri geçtik — devrilmiş mobilyalar, dağınık kağıtlar, cadı büyüü kokan düşmüş bir kolye. İzler bizi dışarıya çıkardı, burada koku burnuma ulaşmadı ama Rowan'ın keskin burnuna ulaştı. Bizi alfa konağına götürdü.

Gage, Dryden'in ailesinin eski evinde saklandığını fark edince, *"O orospu çocuğu"* diye homurdandı.

"Geri dönüş yapalım mı?" diye sordu Flint, Rowan bizi aralık olan ön kapıdan içeriye götürürken.

"Dryden bu eve adımını atarak bile saygısızlık etti," diye homurdandı Gage. *"Pati izlerini dert etme."*

Rowan, kokunun en yoğun olduğu kısmen açık bir kapının önünde durdu. Yaklaştığımızda Gage dikkatli olmamızı söyledi. Sürü avlanma tarzına hala alışkın olmadığım için biraz geride kaldım, ama gerekirse destek vermeye hazırdım.

Rowan burnuyla kapıyı itti ve birinin kişisel odası olduğu anlaşılan bir yer ortaya çıktı. Oda

yağmalanmış, yatak dağınık ve mobilyalar devrilmişti. Ama Dryden ortada yoktu.

"*Lanet olsun.*" Gage, düşmüş bir sandalyenin ayağını dişleriyle kopardı. "*Her şeyi temizlemiş.*"

Rowan odayı dolaştı, boş alanı incelerken hareketleri avcı gibiydi. "*Çok uzun zaman olmadı,*" dedi. "*Koku taze.*"

Aramaya devam etmeyi önermek üzereydim ki, bitişik odadan gelen yumuşak bir ses dikkatimi çekti. Kurtumun kulakları, kumaşın hafif hışırtısını algıladı.

"*Burada biri var,*" diye sessizce uyardım.

"*Bu kokuyu tanıyorum,*" diye homurdandı Rowan.

Flint oraya önce ulaştı ve yarı açık olan başka bir kapıya doğru geçti. İçeri süzüldü, iri alfa vücudu kapıyı daha da açarak oturma odası gibi görünen bir odayı ortaya çıkardı. Ve orada, bilekleri iplerle bir sandalyeye bağlanmış, tanıdık bir yüz vardı: Tork.

Heath'in eski sevgilisi berbat görünüyordu — morluklar ve kan içindeydi ve bizi yavaşlatmak için kurban olarak bırakılmıştı. Ama durumuna rağmen, bize bakarken gözlerinde meydan okuma vardı.

"Vay vay," dedi, sesi kısılmıştı ama Frost Fang'daki kısa karşılaşmamızdan hatırladığım o kendini beğenmiş tonu hala vardı. "*Süvariler geldi, ama her zamanki gibi çok geç.*"

Gage'in tepkisi anında ve içgüdüsel — boğazından bir hırıltı çıktı ve ileri doğru ilerlerken vücudunun her bir çizgisinde niyeti belliydi. Tork'un yaptıklarından sonra, Gage onu öldürmeye kararlıydı.

"*Bekle.*" Flint'in sesi gerginliği bozdu. "*Onu böyle, bağlı ve çaresizken öldürmek onursuzluk olur.*"

Gage durakladı, yüzünde çatışma belirgin bir şekilde görünüyordu. Bağımız sayesinde, onun iç çatışmasını hissettim — alfanın adalet duygusu, derinlere işlemiş onur duygusuyla çatışıyordu. Tereddütünü çok iyi anlıyordum. Tork'u daha önce sadece bir kez görmüştüm, o da

O zaman da sorun çıkarmıştı ve Heath, Bağlantı aracılığıyla Tork'un adını haykırdıktan sonra sessizliğe bürünmüştü. Heath'e olanların sebebi oydu, bundan emindim. Heath, Freya ve sürüyü Tork'un yerine seçtiği için kendini reddedilmiş hissettiği için mi?

Rowan geri dönüş yaparak ikilemimizi çözdü. O, sırt çantasından bıçağını çıkarana kadar herkesin şaşkınlığını bağımız aracılığıyla hissettim. Hızlı ve acımasız hareketlerle, önce giyinmeye bile tenezzül etmeden Tork'u bağlayan ipleri kesti. Tork ayağa kalkarken, bileklerini ovuşturarak bize temkinli bir şekilde baktı.

"İşte," dedi Rowan soğuk bir sesle. "Artık onurlu bir şekilde ölebilir."

Gage homurdanarak öne çıktı ve Tork gözleri fal taşı gibi açılmış bir şekilde geriye sendeledi. Yine de bu durum bana hâlâ yanlış geliyordu. Kendi türünü ihanet ettiği için hak ettiğini inkar etmiyordum. Üstelik eski sevgilisi Heath'i, benim sürümden birini, arkadaşımı, gelecekteki eşim olan kişiyi de ihanet etmişti.

Kendi hapishanesinden yeni kurtulmuş kurtum, intikam için uludu ve herkes bu sese kulaklarını dikti. Ne yaptığımı tam olarak anlamadan, Gage ile Tork'un arasına girdim.

"Bana bırak," dedim bağımız aracılığıyla.

Bağımızda şaşkınlık dalgalandı, ama ben, bana karışık bir ifadeyle bakan Tork'a bakmaya devam ettim.

Heath'in, onun yerine kendimi şampiyonu olarak sunmamı sorun etmeyeceğini umuyordum. Sonuçta, lanetli taşın etkisinden dolayı hala çok zayıftı. Savaşabilse bile, baskın bir alfa'nın astı olan bir beta ile savaşması, Frost Fang'ı parçalayan anti-alfa duygularını daha da körükleyecekti.

"Ben bir beta'yım, o da öyle," dedim Gage'e. *"Adil bir dövüş."*

Hâlâ insan formunda olan Rowan, Tork'a durumu açıkladı. "Beta'mız Zak, sana dövüşme teklifinde bulunuyor."

"Bizim" beta dediği şekilde, omurgamdan bir ürperti geçti. Bu, başka bir zaman üzerinde düşünülmesi gereken bir şeydi. Önemli olan tek mesajı ilettikten sonra, Rowan tekrar kurt şekline döndü. Kendi kurtum bile, sanki bu şekilde bir arada olmamızı tercih ediyormuşçasına rahat bir nefes aldı.

"Evcil büyücü oynamak mı istiyor?" Tork alaycı bir şekilde bana bakarak gömleğini başından çıkardı. "Sen tam kanlı bir kurt bile değilsin."

"Zak... bunu yapmana gerek yok," diye yalvardı Freya. "Yıllardır dönüşüyor. Nasıl hareket edeceğini, nasıl savaşıacağını biliyor."

Yan tarafımı onun yan tarafına sürterek, sözsüz bir şekilde onu sakinleştirdim. Aramızdaki bağ sayesinde, Heath'in olan bitenden uzak bir şekilde haberi olduğunu hissettim, endişe ve minnettarlığın karışımı beni sardı.

Gage beni uzun bir süre inceledi, sonra geri adım attı, ama avını bırakmak istemediğini hissedebiliyordum.

"O senin," dedi. "Sana öğrettiklerimizi unutma."

Tork'a tamamen döndüm, vücudum Heath ve Gage'in bana kurt dövüşü hakkında verdiği kısa dersleri hatırlıyordu. Bugüne kadar sadece birkaç kez dönüşmüş olduğum için, kurt olarak dövüşme konusunda çok az tecrübem vardı. Ama kararlılığım ateş gibi yanıyordu. Tork, Heath ve diğer Frost Fang kurtlarına yaptıklarının bedelini ödemeliydi.

"Bunu pişman olacaksın," diye uyardı Tork, pantolonunu indirip giysilerinden çıkarken. Yaraları hafifti ve dönüşürken ona sorun çıkarmadı.

Diğer beta benimle burun buruna dururken, gri kürküm meydan okurcasına kabardı. Tork, zayıf noktalarımı aramak için dikkatlice etrafımda dolaştı. Aramızdaki bağ sayesinde Freya'nın endişesini, Gage'in gergin beklentisini, Rowan ve Flint'in gerekirse müdahale etmeye hazır olduğunu hissettim. Tork buradan canlı çıkamayacaktı, bu düşünce beni memnun etti.

Tork ilk saldırıyı yaptı, tecrübeli bir hassasiyetle boğazıma atıldı. Zar zor kaçtım, dişleri omzumu sıyırdı. Acı hissettim ama bu ivmeyi kullanarak döndüm ve yan tarafına saldırdım. Dişlerim etine saplandı.

Ayrıldık, ikimiz de kanlıydık ve tekrar daire çizerek döndük. Dilimdeki metalik tat içimdeki ilkel bir şeyi tatmin ederken, aynı zamanda daha fazlasını istememi sağladı. Kurtum zevkle kükredi, ama fazla güvenmemem gerektiğini biliyordum. Tork tehlikeliydi, benim sahip olmadığım yılların tecrübesine sahip bir beta idi.

Soluna hamle yaptı, sonra sağa fırladı, beklediğimden daha hızlıydı.

Çenesi ön bacağıma kenetlendi, dişleri derine battı. Acıyla bağırdım, onu silkmeye çalıştım ama o kafasını çevirerek beni sakatlamaya çalıştı.

Çaresizlik içimi kapladı. Biraz daha iri olmanın avantajını kullanarak onu duvara doğru ittim. Çarpmanın etkisiyle bacağıma bıraktı ve ben de avantajımı kullanarak onu geriye doğru ittim.

Ama Tork kurnazdı. Savunmamın altından kaydı ve son saniyede geri çekilmesem beni öldürebilecek bir hareketle dişlerini boğazıma geçirdi. Yine de dişleri boynumu parçaladı ve kan, kürkümün üzerine sıcak ve hızlı bir şekilde akmaya başladı.

Dünya gözlerimin önünde dönmeye başladı. Sendeledim, bu kavgayı kaybedebileceğimi aniden fark ettim. Tork da bunu hissetti — kahverengi kurdu çömeldi, öldürücü hamleye hazırды.

Sonra hissettim — Bağımız aracılığıyla akan bir güç dalgası. Freya eşlerinin kurtlarını çekiyor, güçlerini bana aktarıyordu. Bu his tarif edilemezdi — erimiş enerjiyle dolmak gibi, vücudumdaki her hücre aniden güçle titriyordu.

"Onu iyileştiriyor," diye fısıldadı Flint, hayranlıkla bağımız aracılığıyla.

"Gücünü ödünç verdiğin için teşekkürler," diye mırıldandı Freya, gözleri boğazıma sabitlenmiş halde.

Yaralarım imkansız bir hızla birleşti. Hatta önceki kavgada aldığım cadı ateşi yanıklarını bile iyileştirdi.

Tork, ben doğrulduğumda şokla gözlerini genişletti, yaralı bacağımlık artık ağırlığı taşıyordu, boğazımdaki yara kapanmıştı.

Ona şaşkınlığından kurtulması için zaman vermedim. Yeniden kazandığım güçle, yıkıcı bir kuvvetle ileri atıldım. Çenelerim boğazını sıktı ve bu sefer bırakmadım. Kafamı ileri geri sallayarak, dişlerim boğazının yumuşak etine saplandı.

Bu kurt, kendi türünü ihanet etmiş, sayısız Frost Fang kurtunun acı çekmesine ve ölümüne neden olmuştu. Eski sevgilisi Heath'i cadılara ihanet etmişti. Howling Echo'yu Moonblessed, Ironwood ve Frost Fang'ı "mahvetmekle" suçlamış, Frost Fang sürüsü arasında bölünme yaratmıştı. Ve Freya'ya ihanet ederek onu Ironwood'a teslim etmeye çalışmıştı. Eğer başarılı olsaydı, onu ya da diğerlerini asla tanıyamazdım.

"O öldü," dedi Rowan sert bir sesle, beni kendime getirdi.

Flint kafasıyla bana vurdu. "Artık bırakabilirsin."

"İyi iş çıkardın, küçük beta," dedi Gage, üzerimde dikilip yüzümdeki kanı yalarken.

Kurt tarafım gururla güneşlenirken, insan tarafım onun övgüleriyle eriyip gidiyordu.

O geri çekildi ve ben Tork'un cesedinin üzerinde durdum, ağzım onun kanından temizlenmişti. Onun hareketsiz göğsüne pençemi koyup başımı kaldırarak zafer çığlığı attığımda, üzerime garip bir sükûnet çöktü. Freya ve diğerleri de bana katıldı, sesleri benim zaferimi kutlamak için birleşerek yükseldi ve onların sürüsünün gerçek bir üyesi olduğum için gurur duydum. Freya'nın yanında bir avcı olarak kendimi kanıtlamıştım, sürümü korumak için savaşabilecek bir avcı.

"Tork bir daha seni asla ihanet etmeyecek, Heath," diye bağımız aracılığıyla ona ilettim.

Heath'in cevabı hemen geldi, karmaşık duyguların bir karışımıydı — minnettarlık, rahatlama ve bir parça pişmanlık.
"Onu

Onu öldürmem gereken kişi bendim."

"Hayır," diye karşılık verdi Freya nazikçe. "Sürü kendi üyelerini korur, Heath. Bu, bizim birbirimiz için yaptıklarımızdan daha azı değil.

Rowan'ın benim için Luka'yı öldürdüğünü hatırlıyor musun?"

Heath, onun sözlerini düşünürken direncinin yumuşadığını hissetti.

"Haklısın," diye kabul etti Heath. "Ve Zak..." Zihnindeki sesi daha sıcak hale geldi. "Teşekkür ederim. Artık gerçekten sürünün bir parçasısın."

Bu basit sözler, on yıllardır, belki de hayatımda hiç hissetmediğim bir aidiyet duygusuyla doldurdu beni. Sadece kabul edilmiş, sadece hoş görülmüş değil, gerçekten bir şeyin parçasıydım. Sürü. Aile.

Uluşlarımız sönükleşirken, Brielle'in sesi o anı böldü.

"Daha fazla cadı geliyor!" diye bağırdı, kapıda çıplak bir şekilde belirerek. "Hemen gitmeliyiz!"

Tereddüt etmeden kurt formuna geri dönüştü, kırmızımsı kahverengi kürkü kanla koyulaşmıştı. Brielle'in acil uyarısı bizi harekete geçirdi.

"Ne tarafa?" diye sordu Gage, zihnindeki sesiyle sertçe.

"Brielle, gördüğün cadılardan bizi uzaklaştır," diye emretti Freya, zihinsel sesi bir alfa gibi yayıldı.

Brielle emri sorgulamadan hemen dönüp yan koridora doğru koştu.

Brielle'i, uzun süredir kullanılmayan alfa konağının hizmet koridorlarından takip ettik. Dışarı fırladığımızda, takip sesleri duydum — sesler, ahşap zeminlerde yankılanan ayak sesleri, bizi dışarıya kadar takip ediyordu.

"Beklediğimizden daha hızlı toplanıyorlar," diye Rowan, bağımız üzerinden sinirli bir şekilde bağırdı.

"Ama yeni taşlar yapmadan dönüşüm büyüsünü tekrar kesemezler,"

yeni taşlar yapana kadar dönüşüm büyüsünü kesemezler," diye işaret etti Flint. "En azından Freya ve Zak bize zaman kazandırdı."

"Ve taşları yaratanlar baygın durumda," diye övündüm.

Açık alandan ağaçların olduğu yere doğru koştuk. Bizimle paralel olarak hareket eden diğer kurtları hissedebiliyordum — dönüşme yeteneklerini geri kazanmış ve şimdi de kaçan Frost Fang üyeleri.

"Dryden'ı takip etmek için birini göndermeli miyiz?" diye sordu Freya.

"Çok tehlikeli," diye homurdandı Gage. "İntihar görevi olur."

Freya gökyüzüne baktı ve ben de başımızın üzerinde devasa bir kara kuşun daireler çizdiğini fark ettim.

"Sorun yok, Torsten onu takip edecek."

"Heath ve Kanlı Şafak ile yeniden birleşmeliyiz," dedi Gage, Brielle'in duyabilmesi için sesini yükseltti. "İstediğimizi aldık. Gidelim."

Sürü lideri olarak, sürü bağı aracılığıyla algıladıklarını geri kalanımıza da ilettiler. Frost Fang kurtları sürü topraklarında dağınık halde kalmıştı — bazıları saklanıyordu, diğerleri ise yaralı ya da kaçamayacak kadar korkmuştu. Cadıların kontrolü altında acı çeken herkesi kurtaramadığımız, tahliye edemediğimiz için içim parçalandı. Ama bunlar, Fern'i bize tercih eden, Dryden ve cadı müttefiklerini kabul eden kurtlardı. Sadece kurtarılmak isteyenleri kurtarabilirdik.

"Sana geri döneceğiz, Heath," dedi Freya, Bağlantı üzerinden seslenerek, açısını hafifçe değiştirip, sadece kendisinin görebildiği eş bağı boyunca öncü olarak yol gösterdi.

O, "Fern güvenli bir yer bildiğini söyledi. Frost Fang bölgesinin hemen ötesindeki vahşi arazide bir kulübe. gençlerinin sürüden uzaklaşmak için gittiği bir kulübe var."

Gage, "Orada buluşalım" diye cevap verdi.

Sonraki bir saat boyunca, gölgeler gibi ormanda ilerleyerek yol boyunca dağınık haldeki müttefiklerimizi topladık. Bize daha fazla Frost Fang kurdu katıldı — bazıları cadılar ilk geldiğinde kaçarak günlerce vahşi doğada saklanmış

, cadılar ilk geldiğinde kaçmış, diğerleri ise kurtluklardan kaçıp kurtluklarına yeni kavuşmuştu. Gage, sürü bağı aracılığıyla hepsini bize katılmaya davet etti, ancak kimse için yavaşlamayacağımızı söyledi.

Fern'in tarif ettiği kulübeye vardığımızda sayımız oldukça artmıştı. Kanlı Şafak sürüsü, açıklığın etrafındaki stratejik noktalara nöbetçiler yerleştirerek bir güvenlik çemberi oluşturmuştu. Yaklaştığımızda, Artemis insan formunda açıklığın kenarında bizi karşıladı, duruşu saygılı ama temkinliydi. Heath ve hapishaneden kurtarılan, şekil değiştiremeyen diğer tutsakların kulübenin içinde olduğunu, şifa bilgisi olanlar tarafından temel tıbbi müdahale gördüklerini söyledi.

"O nasıl?" Freya, insan formuna geri dönüp giyindikten sonra sordu.

"Gücünü topluyor, ama cadıların büyüü onu fena halde etkiledi," diye uyardı Artemis.

Freya'nın peşinden kabine girdim, içimdeki kurt nispeten güvende olmamıza rağmen hala tetikteydi. Kabin rustik ama sıcaktı, taş ocakta ateş çıtır çıtır yanıyordu. Heath ateşin yanındaki alçak bir bankta oturuyordu, yüzü solgundu ama biz girince gözleri parladı.

Freya hemen yanına gidip onu sıkıca kucakladı. Ben arkada durup onlara yeniden bir araya gelmeleri için yer açtım, ama gözlerim Heath'in duruşundaki yorgunluğa, zaferimize rağmen ondan yayılan utanca takıldı.

Fern yaklaşarak pişman bir ifadeyle baktı. Kendi kardeşi Flint kollarını kavuşturdu ve tek kelime etmedi.

"Alfa, özür dilemeliyim," dedi Gage'e, sesi alçak ama sessiz kabinde yankılanıyordu. "Senin liderliğine direnmem, cadılar geldiğinde bizi savunmasız bıraktı. Seni düzgün bir şekilde destekleseydim, belki daha iyi hazırlanabilirdik. Sürgüne hak ettiğimi biliyorum... ama umarım bana sürümüze fikrimi değiştirdiğimi gösterme şansı verirsin. Onları, sürümüzün lideri olarak senin

sürü lideri olarak yerini hak ettiğini, sürü arkadaşlarımızın bir an daha acı çekmesine izin vermediğini ikna etmek istiyorum."

Gage bir an onu inceledi, yüzünde hiçbir ifade yoktu. Fern'in lehine olan şey, yerinde duramamasıydı. Başını eğik tutarak onun kararını bekledi.

"Hepimiz hatalar yaptık," dedi sonunda. "Şimdi önemli olan nasıl ilerleyeceğiz."

Fern başını salladı, yüzünde rahatlama belliydi. "Teşekkür ederim, sürü alfa."

"Olanları unutacağımızı asla düşünme," diye uyardı Gage. "Sürüdeki yerini yeniden kazanman gerekecek."

Fern başını salladı. "Biliyorum. Bu yüzden seni buraya getirdim." Kulübeyi işaret etti. "Burası yıllardır Frost Fang'ın sığınağı. İstedğin gibi kullanabilirsin."

Onun ani işbirliğine güvenmedim ve Gage'in diğerleriyle değiştirdiği bakışlardan onun da güvenmediğini anladım. Fern yeni gelenleri düzenlemeye yardım etmek için uzaklaşırken, Brielle Heath'e yaklaştı ve yeşil gözleriyle onu inceleyerek değerlendirdi.

"Onu iyileştirebilir misin?" diye sordu Freya. "Zak ve ben taşlarda tüm büyümüzü tükettik."

"Sana ne yaptıklarına bir bakayım," dedi Heath'e.

Heath tereddüt etti, sonra başını sallayarak Brielle'in ellerini başının iki yanına koymasına izin verdi. Brielle konsantre olarak gözlerini kapattı ve cadıların lanetinin kalıntılarını araştırırken büyüsünü hissedebiliyordum.

"Zekice," diye mırıldandı bir süre sonra. "Kötü, ama zekice. Seninle kurtun arasına bir bariyer oluşturmuşlar. Senin tarafında neredeyse görünmez, sanki kurt tamamen yok olmuş gibi."

"Peki ya kurtumun tarafında?" Heath kaşlarını çatı.

"Muhtemelen kaçmaya çalışırken çıldırıyordur," diye uyardı Brielle. "Bunu kaldırır kaldırmaz hemen kontrolü ele geçirebilir ve muhtemelen vahşileşir."

Heath derin bir nefes aldı, gözleri uzaklara dalmıştı. "O gitmedi. Onu hissediyorum, kurtulmaya çalışıyor."

"Bunu çözebilir misin?" diye sordu Freya.

Brielle başını salladı. "Büyünün yapısını biraz çözdüm, ama lanet o taşla bağlı." Heath'in hapishaneden getirdiği, yakınlardaki küçük bir masanın üzerinde duran sarı taşı işaret etti. "O taş var olduğu sürece lanet de var olmaya devam edecek."

"O zaman onu yok edelim," dedim, yaklaşarak. "Diğerlerine yaptığımız gibi."

Brielle geri çekildi ve devam etmemizi işaret etti. "Buyurun. Ben öğrenmem gerekeni öğrendim."

Freya ve ben birbirimize baktık. "Bunu dışarıda yapalım," dedi Freya. Sesini yükselterek, "Kurtları hala bağlı olan herkes dışarı çıksın ve taşlarını bir yığın halinde toplasın," diye bağırdı.

Yakınlarda, hapishanede tutulan diğer iki Frost Fang kurdu umutsuzca izliyordu. Hepimiz dışarı çıktık ve diğer mahkumlar taşlarını Heath'in yanına bıraktı. Yapraklı orman zeminde birbirlerine çarparak, her biri o hastalıklı parıltıyla titriyordu.

"Freya, iyileşmek için zamana ihtiyacın varsa..." Heath elini tuttu.

O başını salladı. "Hiçbiriniz bir dakika daha beklememelisiniz. Büyücü tarafım tükenmiş, ama kurt tarafım değil." Sesini alçaltarak, sadece Heath ve benim duyabileceğimizden emin oldu. "Diğer taşları yok eden Odinswolf gücümdü. Bunu yapabilirim."

"Eskisi gibi mi?" diye sordum. "Dönüşmeli miyiz?"

O başını salladı ve ikimiz tekrar soyunup dönüşürken herkes sessizce bekledi. Cadıların yaptıkları yüzünden dönüşemeyen bu tanıkların önünde bunu yapmak yanlış geliyordu.

Bunu fark etmiş gibi, Gage fırsatı değerlendirip Heath'in omzunu sıktı ve diğerlerine, "Melezlerimiz taşları yok edecek ve cadıların kötü büyüsünü bozacak," dedi.

Alfa'nın sözlerinin ağırlığı kalabalığı sakinleştirmiş gibiydi. Artık korkmuş ve sessiz olmayan kalabalık, kendi aralarında fısıldaşmaya başladı. Uzakta, Bloody Dawn kurtlarının ağaçların gövdeleri arasında devriye gezdiğini gördüm.

"Hazır mısınız?" diye sordu Freya, kürkünde şimşekler çakarken, Frost Fang kurtlarının oluşturduğu kalabalıkta mırıldanmalar arttı.

"Hadi yapalım," dedim. *"Bu sefer Odinswolf büyünü daha az kullanmaya çalış. Sadece birkaç taş için, tüm gücüne ihtiyacımız yok."*

tüm gücüne ihtiyacımız yok."

Freya ve ben, paket evinin altındaki odada kullandığımız işlemi daha küçük ölçekte tekrarladık. Freya, ilkel gücüyle bağlantı kurduğunda gözleri parlamaya başladı ve ben onun enerjisini yönlendirirken artık tanıdık gelen statik elektrik tüylerimi gıdıklamaya başladı.

Keskin bir çatırtıyla, yıldırım havada kıvrıldı ve taşlar toza dönüştü. Freya'nın kendini tutması sayesinde, bu sefer büyünün geri tepme etkisi minimum düzeydeydi, ancak Heath ve diğerleri üzerindeki etkisi anında ve derindi. Özgürleşen Frost Fang kurtları sevinçle uludu ve anında dönüşmeye başladı. Heath'in bağımızdaki varlığı aniden güçlendi, kurdu şiddetli bir sevinçle ileri atıldı ve bu sevinç hepimizde yankılandı.

Alfa değişti, ama Heath kurtunu açıkça kontrol altında tutuyordu.

"O vahşi değil," diye doğruladı Gage, Heath bize doğru dans ederken.

Freya bir köpek gibi kuyruğunu salladı, sonra onun peşinden koştu,

Brielle hayranlıkla izledi.

Brielle hayranlıkla izledi. "Demek böyle yaptın," diye düşündü. "Hiç böyle bir şey görmemiştim."

İnsan şekline geri döndüm ve kirli giysilerimi giydim. Bir bakış attığımda, üç çift alfa gözünün beni çok yakından izlediğini gördüm.

Brielle, yakınlarda koruyucu bir şekilde duran Gage, Rowan ve Flint'e sırttı, kurtları savaşın ardından hâlâ üzerlerindeydi. "Görünüşe göre daha acil halletmemiz gereken başka sorunlar var."

Freya ve Heath bize doğru koşarak geri döndüler ve insan şekillerine geri dönüştüler. Rowan ve Flint, Freya utanç duymadan dik dururken onun çıplak vücudunu gözleriyle yiyip bitirdiler. Gage'in gözleri Heath'in vücudunu yukarı aşağı tarayarak yaralarını endişeyle inceledi.

Heath'in gerçekten iyi olduğuna ikna olunca, yüzündeki ifade daha karmaşık bir hal aldı — rahatlama, aralarında hala tanımaya çalıştığım daha derin bir duygu ile karışmıştı.

Brielle bana göz kırptı ve Freya'ya sırttı. "Buradaki herkes, savaştan sonra alfa erkeklerin eşlerinden ne istediğini bilir," dedi alaycı bir ses tonuyla. "Sizi yalnız bırakayım. İyi eğlenceler."

Cevap vermedim, bu ölümcül ciddi alfaları, Freya'ya kilitlenmiş yırtıcı bakışlarıyla ne yapmaya niyetlendiklerini görmekle meşguldüm.

Brielle kabinin açık kapısına doğru geri döndü. "Çıkın dışarı! Freya ve eşlerinin bu alana hemen ihtiyacı var!"

İçeride sadece birkaç şekil değiştiren kalmıştı, çoğu bizimle birlikte taşları yok etmemizi izlemek için gelmişti. İki genç kurdun utancının kokusundan, dikkatlerin dağıldığını fırsat bilip yeniden tanışmaya çalıştıklarını hissettim.

Brielle omzunun üzerinden seslendi, "Kanlı Şafak, Buz Dişi, savaşı henüz kazanmamış olsak da zaferimizi bir şenlik ateşi ile kutlayalım."

"Şenlik ateşi cadıların dikkatini çekecektir," diye uyardı Artemis.

Brielle sırttı. "Senin yanında, illüzyon sanatını mükemmelleştirmek için onlarca yılını harcayan bir melez varsa olmaz."

"Hadi," diye homurdandı Gage, Freya ve Heath'in ellerini tutup onları kulübeye doğru sürükleyerek.

Heath arkasına bakıp bana gelmem için işaret etti, Flint ve Rowan da Gage'in yanına dizildi.

Kapı arkamızdan kapanınca, aniden yalnız kaldığımızı fark ettim — sonunda yeniden bir araya gelen Howling Echo sürüsü. Diğerleri olmadan kulübe daha küçük, daha samimi geliyordu. Basit bir yerdi, yüksek tavanlı açık bir plan. Mutfak ve oturma odası, iki küçük yatak odasından yarım duvarla ayrılmıştı. Yatak odalarının arasında, ortasında büyük bir açıklık olan bir kitaplık duruyordu ve bu, iki oda arasında pencere etkisi yaratıyordu.

Flint ve ben odayı keşfetmek için dolaşmaya başladık ve battaniye ve temel ihtiyaç malzemeleriyle dolu dolaplar bulduk. Battaniyeleri iki yatağa dağıtarak yatakları daha rahat hale getirdik.

"Tam olarak özel sayılmaz," dedi Flint, açık planı ve kitaplıktaki boşluğu işaret ederek. "Ama her şeyi paylaşmaya alışkın bir grup için mükemmel."

"Manzara da dahil," diye gülerek, gözlerimi yataklar arasında anlamlı bir şekilde gezdirdim.

Heath gülümsedi. "Eğlenceli olacak."

Bu ima karşısında kanım kulaklarımdan çınladı, ama bunun yarattığı heyecanı inkar edemedim. Yoğun savaşın ardından, yeniden bağlanma ihtiyacı havada hissedilebiliyordu — ölüm karşısında hayatı yeniden teyit etme, hayatta kalmamızı canavarlarımızın talep ettiği hayvani yollarla kutlama arzusu.

Eşlerim, diye homurdandı kurtum, zihnimde dolanıp duruyordu.

Heath, Freya'yı ateşin yanına oturması için çekti. Rengi geri geliyordu, ama yüzünde hala yaşadığı zorlu anların izleri vardı. Rowan yakınlarda duruyordu, sanki savaşın bitmesine hazır değilmiş gibi yumruklarını sıkıp açıyordu.

"Seni bir daha göremeyeceğim sandım," diye itiraf etti Heath, Freya'ya sessizce. "Kurtumu aldıklarında, kestiğinde..."

bağımız... sanki ruhumun bir parçasını kaybetmek gibiydi. Ve onların seni istediğini, benim ise yardım edemeyeceğimi bilmek...

Freya onu bir öpücükle susturdu, elleriyle yüzünü öyle bir şefkatle okşadı ki göğsüm sızladı. "Artık buradasın," diye fısıldadı dudaklarına. "Hepimiz buradayız."

Onları izlemekten kendimi alamadım, aralarındaki sevgiyi hayranlıkla seyrettim — o kadar doğal, o kadar samimi. Heath'in gözleri Freya'nın omzunun üzerinden benimkilere takıldığında, belki de beni izlemekten rahatsız olduğu için bakışlarını kaçıracağını sandım. Ama o bana elini uzattı.

"Teşekkür ederim," dedi, sesi duygudan boğuktu. "Ben yapamadığımda onu koruduğun için. Tork'u öldürdüğün için."

Yaklaşarak uzattığı elini tuttum. Sürpriz bir şekilde ayağa kalktı ve beni kucakladı, kolları beni sıkıca sardı. Sonra, daha da beklenmedik bir şekilde, beni öptü — önceki kısa, minnettar öpücükten farklı, daha derin, daha bilinçli bir öpücük. Sakalları yüzüme sertçe değiyordu ama umursamadım. Kollarımı onun boynuna doladım ve ona öpücüğü karşılayarak, onun için ne kadar endişelendiğimi göstermeye çalıştım.

Geri çekildiğinde, gözlerinde benim kurtumu zevkle kükreten bir sıcaklık vardı. Ama bağımız sayesinde, şu anda daha çok ihtiyaç duyduğu başka biri olduğunu hissedebiliyordum. Nazikçe onu, aramızdaki havayı gerginleştiren bir yoğunlukla bizi izleyen Gage'e doğru çevirdim.

Sürü alfa, iki uzun adımla aralarındaki mesafeyi kapattı. Elleri Heath'in yüzünü kavradı, gözleri sanki bir şey arıyormuş gibi sağa sola bakınıyordu.

"Ben iyiyim," dedi Heath, sesi yorgunluğunu ele verse de. "Ama kendimi... kırılmış hissediyorum. Taş kurtumu yaraladı."

Onun arkasına geçtim, ellerimi beline hafifçe koyarak, öpücüğümüzün dikkatimi dağıtmadığı için Heath'in vücudunu kendi gözlerimle taradım.

Heath sertçe yutkundu, sesinde çaresizlik vardı. "Artık kendimi alfa gibi hissetmiyorum," diye itiraf etti, sesi titriyordu. "Kendimi bile koruyamıyorken, sizi nasıl koruyabilirim?"

Gage yaklaşırken gözleri altın rengi parladı, otoriter alfa varlığı aniden küçük kabini doldurdu ve Heath'i yakalayıp içeri çekti.

"Sözünden bu kadar kolay kurtulabileceğini mi sanıyorsun?" diye homurdandı, sesi omurgamı ürperten bir tona indi.

O eğildi ve Heath'in dudağını keskin bir ısırıkla ısırdı. Heath inledi ve öne eğilerek dudaklarını kovaladı, ama Gage geri çekildi. Sürpriz bir şekilde, Heath'in omzunun üzerinden bana baktı.

"O haklı mı? Kurtu... bir şekilde zarar gördü mü?" diye bağımız aracılığıyla bana fısıldadı.

"Anladığım kadarıyla, sadece iyileşmek ve kurtuyla yeniden bağlantı kurmak için biraz zamana ihtiyacı var," dedim yüksek sesle, Heath'in duyabilmesi için.

"Ne sözü?" diye sordu Rowan, bizi Gage'in söylediklerine geri döndürdü.

"Heath bana hakimiyet için bir savaş sözü verdi," diye homurdandı Gage, eli Heath'in boynuna sahip çıkarcasına dolanarak onu sıkıca kavradı. "Bana vazgeçtiğini söyleme."

Freya itiraz etti. "Gage, o hala iyileşiyor..."

"Sorun yok." Flint elini tuttu. Bir alfa olarak, Gage'in ne yaptığını muhtemelen anlıyordu.

Bu yüzden tekrar ettim, "Büyü tamamen kalktı. Heath'in tekrar normal hissetmesi biraz zaman alabilir."

Alfa erkekler hakkında bir şeyler mırıldandı ama endişesinin altında onu anladığını hissedebiliyordum. Bu hakimiyetle ilgili değildi, gerçekten değil. Heath'e kim olduğunu, cadıların yaptıklarına rağmen içinde hala yaşayan alfa olduğunu hatırlatmakla ilgiliydi.

O ve ben yan tarafa geçtik, iki alfa arasında yer açtık, içlerinde ilkel bir şey uyanıyordu. Heath bağı tamamen açık bıraktı, hepimizin yaralı gururunu, alfa içgüdüsünü ve bunların altında, belki de korktuğu kadar kırılmamış olabileceğine dair bir umut ışığını hissetmemizi sağladı.

Sürü alfa, Heath'in ne yapacağını görmek için bekledi.

Acı ve utançtan donuklaşmış gözleri, şimdi yeniden alevlenerek parıldıyordu. Gage'in meydan okumasına karşı koymak için bir adım öne çıktı, aralarındaki mesafeyi kapatarak göğüs göğüse geldi ve Gage'in gözlerine bakarak bakışlarını hiç kaçırmadı.

"Sözümü tutarım," diye homurdandı Heath, ses tonu alçak ve tehlikeli bir şekilde, sürümüzün liderine talebini iletti. "Bana kimin alfa olduğunu göster."

Bölüm 31

Heath

Gage'in gözlerine baktım, beni boyun eğmeye zorlaması için ona meydan okudum. Savaş ve kurtluğumu geri kazanmanın verdiği adrenalin hâlâ kanımda dolaşıyordu. Kulübenin rustik duvarları etrafımızı sıkıştırıyor, hava gerginlik ve dile getirilmeyen arzularla doluydu.

Meydan okumam aramızda ilkel bir şeyi ateşledi. Kurtum benden koparıldıktan sonra kendimi çığ ve savunmasız hissetmeme rağmen, geri adım atmayacaktım. Ne bundan. Ne de ondan.

Freya'nın benim için duyduğu endişe, anlayışa ve sonra da bağımızdaki kabullenmeye dönüştü. Gage beni bir yatak odasına doğru iterken, Freya'nın arzusu bağımızdaki ateşi alevlendirdi. Ne olacağını görmek için sabırsızlanıyordu.

Gage'in gözleri kulübenin loş ışığında altın rengi parladı. Kitaplık açıklığından, Freya'nın Flint, Rowan ve Zak ile birlikte diğer yatağa yerleşirken hareket ettiğini gördüm. Yeni kurulan bağımız aracılığıyla onun merakını ve heyecanını hissettim.

"Onların biraz baş başa kalmaya hakları var," dedi Freya, sesi açık alandan duyuluyordu.

Rowan'ın alçak bir kahkahası duyuldu. "Ama bağlar sayesinde her şeyi hissedeceksin. Seni deli edecekler."

O bilirdi. Rowan bir keresinde bana Freya'nın ilk kızgınlık döneminin kendisi için nasıl geçtiğini itiraf etmişti. Nasıl yalnız kaldığını, bağ üzerinden akan şehvetine kapılıp kaldığını, hiç tanımadığı ama yine de arzuladığı bu

hiç tanışmadığı ama yine de arzuladığı bu kadının şehvetinin bağlar aracılığıyla aktığını. Sadece eliyle kendini tatmin etmek için defalarca denediğini, ama birkaç dakika sonra tekrar sertleşip azgın hale geldiğini.

Artık onun ateşini kendi bedeninde hissetmişti ve neden defalarca çaresizliğe sürüklendiğini nihayet anlamıştı. Bir sonraki kızgınlık dönemi gelmeden altıncı eşini bulamazsak, o hala tam olarak tatmin olamayacaktı. Onun bize olan sonsuz ihtiyacı beni daha da şehvetle doldurdu ve Gage kokuyu alınca burun delikleri genişledi.

"O zaman sanırım beni rahatlatmana yardım etmelisin," dedi Freya.

Onun flörtöz sesi Gage'in dikkatini çekti. O, Freya'dan bana bakarken içindeki savaşı hissettim. Seçim yapmak istemiyordu.

Bir an durakladıktan sonra, "Biz diğer taraftan izleyeceğiz," diye homurdandı.

Er ya da geç, Freya'nın yaptığı gibi, seçim yapmak zorunda olmadığını anlayacaktı. Tıpkı benim gibi.

Ama şimdilik... bu, onu kızdırmanın başka bir yoluydu.

"Tabii ki yapacağız," diye mırıldandım. "Gage arkadan izlerken, ona her zaman kışında benim sikimi ne kadar istediğini göstereceğim."

Freya, Gage'in sikinin seğirmesiyle güldü, bu da onun bu fikre tamamen karşı olmadığını gösteriyordu.

Omurgamdan aşağıya doğru bir sıcaklık hissettiren yaramaz bir ses tonuyla, "İkinizin birbirinizi domine ederken gözetleme deliğinden izlemek için sabırsızlanıyorum," dedi.

Onun sözleri Gage'in son direncini de kırmış gibiydi ve beni tekrar yatağa doğru itti. Bir adım geri çekildim, sonra kollarımı kavuşturdum. Kaşlarımı kaldırarak, hiçbir şey söylemedim. Gözlerine bakışım, onu beni ikinci adamı olarak yerine koymak için yeterli olacaktı.

Gage yanıma geldi ve avını çevreleyen bir hayvan gibi etrafımda dolaşmaya başladı. "Zak'e boyun eğdin," dedi suçlayıcı bir tonla. "Ama kimin üstte olacağı konusunda benimle kavga mı edeceksin?"

Burnumu çekip döndüm, ellerimi indirdim ve onun bir sonraki hamlesine hazırlandım. Onun hareketlerine uyarak aramızdaki mesafeyi korudum.

"O teslimiyet değildi. Bunu Freya için, Zak için, senin için yaptım — herkese onun sürüye katılmaya hazır olduğunu göstermek için. Bir amacı vardı."

"Çok zor olmuştur," diye alay etti Gage, yüzünde yırtıcı bir gülümseme yayıldı.

Ben de ona karşılık vermeden edemedim. "Korkunç bir fedakarlık."

Ve sonra harekete geçtik. İlk hamleyi ben yaptım, hızımla onu şaşırttım. Parmaklarım gömleğinin kumaşını yakaladı ve çarpıştığımızda yırttı. Cildinin kokusu burnuma çarptı — erkeksi, misk kokulu ve saf alfa — zihnimde kurtum ulumaya başladı. Taşın büyüünün boşluğundan sonra, kurtumun varlığını hissetmek başımı döndürdü.

Gage karşılık verdi, beni döndürüp duvara itti. Nefesi boynuma sıcakça değiyordu. "Taşın etkisiyle hâlâ zayıfsın," diye fısıldadı. "Şu anda pantolonunu yırtıp seni alabilirim."

Yaşadığım çaresizliğe olan öfkem geri geldi. "Siktir git," diye kükredim ve onu sendeletmek için yeterince sertçe ittim. "Ben kırılmadım." Artık kendimi tutmuyordum.

Boğuşmaya başladık, birbirimizin kıyafetlerini yırtarak, ellerim göğsünün sert kaslarını bulurken gömleğini tamamen yırttım. Dokunuşumla kasları dalgalandı ve tamamen bana ait olmayan bir arzu dalgası hissettim — Freya izliyordu, bağımız sayesinde her şeyi hissediyordu.

"Beni yenebileceğini mi sanıyorsun?" diye meydan okudu Gage, ellerini gergin pazılarımı morartacak kadar sertçe kavradı.

"Yapabileceğimi biliyorum," diye karşılık verdim.

Bana kolaylık göstermiyordu, gücünü hissetmek için beni heyecanlandırıyordu, her zaman istediğim gibi güçlü kaslarını ellerimde hissetme şansı

O, benim istismar edilmiş alfa tarafıma meydan okuyor, cadılarla savaş sırasında ortaya çıkaramadığım mücadelecı ruhumu ortaya çıkarıyordu. O anda, tam olarak neye ihtıyacım olduğunu bildiği için ona biraz daha aşık oldum. Bağlantı içindeyken, duyguları kararlılık, arzu ve hakimiyetle doluydu. Kendi arzusunun bağlantı içinde canlanmasına izin verdiğimde, dudaklarımız çarpıştı ve dillerimiz kendi hakimiyet savaşında birbirine dolandı.

Bağımızda, duyguları kararlılık, arzu ve hakimiyetle doluydu. Kendi arzusunun bağımızda canlanmasına izin verdiğimde, dudaklarımız çarpıştı, dillerimiz kendi aralarında bir hakimiyet savaşında birbirine dolandı. Beni tekrar duvara itti, ama ağırlığının kaydığını hissettiğimde, onu yatağı doğru ittim. Dengesini kaybetmesini fırsat bilip, ayağını altından çektim, ama düşerken belimden yakaladı.

Yatağı düştük, bacaklarımız ve yarı yırtık giysilerimiz birbirine dolanmıştı. Bizi ters çevirmeyi başardım ve kısa bir zafer anı için onu altımda tutmaya başladım. Gök mavisi gözleri arzuyla karardı ve onun uyarılmasının uyluklarıma bastırıldığını hissettim.

"Bunu mu istiyorsun?" diye alay ettim, ona sürtünerek. "Bana boyun eğmek mi?"

Onun tepkisi hızlı ve acımasızdı. Yukarı doğru sıçrayarak dengemi bozdu. Yan tarafa düştüm ve onun üstüme çıkmasına izin vermemek için yatağın kenarına ulaşmaya çalıştım. Bir anda, güçlü vücudu benimkini kapladı ve beni yüzüstü yatak üzerine yatırdı, ağırlığıyla beni çarşaflara bastırdı.

"Artık benimsin," diye kulağıma fısıldadı, sesi omurgamda titremeye neden oldu.

Onun altında mücadele ettim, bu kadar kolay pes etmek istemiyordum.

Kurtum uluyordu, acıdan değil, heyecandan. İkimizin de ihtıyacısı olan buydu — birbirimizi sınamak, sınırları zorlamak, yıllardır aramızda kaynayan şeyi nihayet kabul etmek.

Bağ sayesinde, diğerlerinin hislerini anlık olarak hissettim — Freya'nın artan uyarılması, Flint'in eğlencesi, Rowan'ın yoğunluğu, Zak'ın merakı. Ama bu hisler, Gage'in dişlerinin omzuma sürtünmesiyle

Gage'in dişleri omzuma sürtünerek, tam olarak ısırmadan. Kurtum ve ben donakaldık.

Eş ısırdığı, diye soluk soluğa nefes aldı kurtum, Gage'in beni her zaman hayal ettiğim gibi işaretlemesini umarak. O bana ilk sürü bağını verip beni Howling Echo'ya ikinci üyesi olarak kabul ettiğinden beri.

"Bunu ne zamandır istiyordun?" diye sordu, eli sırtımda aşağı kayarken parmakları kalçama gömüldü.

Ona karşı direndim ve bakışlarını karşılayacak kadar dönmeyi başardım.

"Senin bildiğinden daha uzun zamandır," itiraf ettim.

Dürüstlüğüm onu şaşırttı. Gözleri hafifçe büyüdü ve o anki dikkatsizliğinde, yukarı doğru sıçrayarak onu geriye ittim. Yatakta yuvarlandık, üstünlük için boğuşarak, ikimiz de pes etmek istemiyorduk. Ellerim bileklerini buldu ve onu başının üstüne sabitlerken üzerine çıktım.

"Şu haline bak," diye nefes nefese, altımda yatan adamı seyrettim. Kirli sarı saçları dağınıktı, göğsü inip kalkıyordu, gözleri arzuyla çılgına dönmüştü. "Güçlü sürü lideri benim merhametime kalmış."

O, benim tutuşuma karşı direnerek hırladı. "Bunun bittiğini mi sanıyorsun?"

Eğildim, dudaklarımda nefesini hissedecek kadar yaklaştım. "Bence daha yeni başlıyor."

Gage, vücudunu güçlü bir hareketle çevirerek tutuşumu kırdı ve pozisyonlarımızı bir kez daha değiştirdi. Bu sefer eli saçlarıma ulaştı, köklerinden sıkıca tutarak başımı geriye doğru zorladı ve boğazımı ona açtı.

Gage'in saçlarımdaki baskısı, vücudumda çelişkili hisler uyandırdı. Acı ve zevk birbirine karıştı, direnç ve teslimiyet savaştı. Daha fazla mücadele edebilirdim, kurtulabilirdim, ama içimdeki bir şey bunu istemiyordu. Artık istemiyordu. Kurtum teslim olmak istiyordu.

Yakınlaştı ve kokladı, burnu nabız noktamda dolaştı, tüm vücudumu arzuyla titretti.

"Çok ateşli," diye Flint'in diğer odadan fısıldadığını duydum.

"Bu... çok yoğun," dedi Zak, sesi gergin.

Kafamı kitaplık açıklığından bir göz atacak kadar çevirdim. Freya, Flint'in kucağında oturmuş, başını geriye atmış, Rowan'ın ağzı bacaklarının arasında çalışıyordu. Zak, kitaplık açıklığının daha yakınına yaklaşmış, hepimizin izlemesi için piercingli sikini okşuyordu.

Bu manzara içimde bir sıcaklık dalgası daha yarattı ve Gage'in elinin sıkılaştığını hissettim.

"Bana bak," diye hırladı ve ben itaat ederek o şiddetli mavi gözlerle buluştum.

Aramızdaki an, yıllarca dile getirilmemiş arzuyla yüklüydü. Vücudumu onun altında gevşettim, bu bir yenilgi değil, farklı bir zaferdi.

Gözlerim onun dudaklarına kaydı ve daha dominant olan alfa olarak ona boyun eğdi.

"Böyle daha iyi," diye mırıldandı Gage, sesinde memnuniyet belirdi.

Üzerimde dikilen, güçlü ve otoriter hali, çok uzun zamandır gömdüğüm bir şeyi uyandırdı. Sonunda, yıllardır istediğim adam beni tam istediği yerde, benim de onu istediğim yerde tutuyordu. Bu pozisyonun getirdiği savunmasızlık garip bir şekilde beni rahatlattı, sanki Gage sonunda kontrolü ele aldığı için artık mücadele etmeyi bırakabilecektim.

"Bunu seviyorsun," dedi Gage, soru değil, bir gerçeklik ifadesi. "Benim altımda olmayı."

Yutkundum, inkar etmedim. "Evet."

"O zaman pantolonunu çıkar ve o kışını göster bana," diye homurdandı Gage ve sikim pantolonuma o kadar sert bastırdı ki, o anda boşalarak kendimi utandıracağımı sandım.

Eli saçlarımdan ayrıldı ve yıllar önce yanlış giden bir işin sonucu olarak kaburgalarımdan göbük deliğime kadar uzanan pembe yara izini takip ederek göğsümden aşağıya doğru kaydı. Pantolonumun düğmesini açtı, sonra yataktan kalkıp kendi pantolonunu çıkardı.

Onu aç gözlerle izlerken kalçalarımlı kaldırıp pantolonumu tekmeledim ve kendimi çıplak ve ona açık bir şekilde bıraktım.

. Bakışları beni yiyip bitiriyordu, özellikle de elimi aşağı kaydırıp sikimi tembelce okşadığımda.

"Sana emrettiğimi yapman için zorlamam mı gerekiyor?" diye homurdandı.

Sikini arzuyla gerginleşmiş, tekrar yalamak ve emmek için ağzımın suyu akıyordu. Ama Gage'in başka planları vardı ve ben de bunları seveceğimi hissediyordum. Bu yüzden yuvarlandım ve sikimi çarşafırlara sürterek biraz rahatlattım.

Paket alfamın elleri vücuduma ulaşana kadar çok beklemem gerekmedi.

Bir eli sırtımdan aşağı kayarak kalçalarımın kıvrımlarını okşadı. Parmaklarının kalçalarımın arasına girip, girişimi keşfederek, okşayarak alay ettiğini hissettim. Orada yatıp onun keşfetmesine izin vermek şok edici ve heyecan vericiydi, çarşafırlara karşı nefes nefese kaldım.

Bir kapak açılma sesi duydum ve Gage kıkırdadı. "Bakalım buna ne diyeceksin."

Yağlı parmakları aniden deliğime değdi ve beni sıçratı. Zak'tan önce, başka bir erkeğin bana bunu yapmasına izin vermemiştim ve her zaman tatmin edici olmamıştı. Daha az dominant kurtlar, beni, bir alfa'yı sikerken her zaman tereddüt ederdi. Kurtları bana boyun eğmek istediğinde bu onlara doğal gelmezdi. Zak bile, iyi bir gösteri yapmasına rağmen, bundan tamamen rahat değildi.

Ben üstte olmayı seviyordum, bu yüzden genellikle sorun olmazdı. Ama altta olmayı da seviyordum ve beni düzgün sikebilecek dominant bir kurt bulmak nadirdi. Bu sefer farklı olacaktı, biliyordum.

"Ne istediğini söyle, Heath," diye sordu Gage, sesini boğuklaştırarak parmağını içime soktu.

İnlememi bastırdım, vücudum içgüdüsel olarak onun dokunuşuna doğru kıvrıldı. "Ne istediğini biliyorsun."

İkinci parmağını da ekleyerek beni kasıtlı bir yavaşlıkla gerdi. "Söyle. İtiraf etmeni istiyorum."

Parmakları prostatımı okşarken içimi ateşledi. Gerçek şu ki, ne istediğimi tam olarak belirleyemiyordum. Her şeyi istiyordum. Onun her şeyini. Her zaman hayalini kurduğum ve onunla yaşayabileceğimi hiç düşünmediğim

her şeyi istiyordum. Nedense, Gage'in beni onu düşünürken elimi siktiğim sırada yakaladığı anın hatırası yeniden canlandı.

"Nefes alamayana kadar yüzümü sikmeni istiyorum," diye nefes nefese söyledim, parmakları beni açarken.

"Hayır," diye homurdandı Gage, parmaklarını daha derine, daha sertçe iterek. "Sen teslim oldun, bu da senin bu seksi vücudunu nasıl kullanacağıma benim karar vereceğim anlamına geliyor."

"Siktir git," diye inledim, ama sesimde hiç ateş yoktu.

En çok ne istediğimi biliyordu ve sonunda bana vermek için hazır olduğunu hissediyordum. Parmakları içimde kıvrıldı, göz kapaklarımdan arkasında yıldızların patlamasına ve dudaklarımdan sözsüz, arzulu inlemeler çıkmasına neden olan bir noktayı buldu.

"Söyle, Heath. Benim sikimi kışında istediğini itiraf et. Başka bir alfa tarafından domine edilmek istediğini itiraf et."

Bağımız aracılığıyla, Zak ve Freya'nın kirli sözlerinden gelen arzu dalgasını hissettim.

Freya'nın Gage'in müstehcen sözlerinden gelen arzu dalgasını hissettim. Onların uyarılması benimkine beslendi ve beni tüketmek üzere olan bir ihtiyaç döngüsü yarattı. Sonra Freya boşaldı, zevki hepimizin arasındaki bağı aydınlattı, Flint eşinin işaretini ısırdı ve onu paramparça etti.

"Bekle," diye nefes nefese kaldım, Freya'nın aklını kaçırmamasını izlerken, Gage'in parmaklarıyla bile boşalabileceğimi düşünerek, kısa süre sonra Flint'in boşalmasına neden oldum.

Onlar heyecanlarının etkisinden çıkıp nefes nefese kalırken, başımı çevirdim ve bedenim beni ele verip parmaklarına karşı direnirken, Gage'in gözlerine meydan okurcasına baktım.

"Herhangi bir alfa tarafından domine edilmek istemiyorum," diye homurdandım.

Gözleri kısıldı ve bir an için yüzünde belirsizlik gördüm ve bunu bağımızda yüksek ve net bir şekilde hissettim. Onu sakinleştirmek için geri uzanıp bileğini tutup hareketlerini durdururken, onu sakinleştirici sözlerle cevap verdim.

"Seni istiyorum, Gage. Beni o kadar sert sik ki ikimiz de neden bunu daha önce yapmadık diye merak edelim."

Dürüstlüğüm onu şok etti. Göz bebekleri büyüdü ve parmaklarını çekirken titrediğini hissettim.

Sessizce donakaldı ve arkama geçti, kalın penisinin başı girişime bastırıyordu. Kendimi hazırladım, olacaklara hevesle bekledim, ama o tereddüt etti. Kararsızlığının bağımızdan yeniden dalgalandığını hissettim.

"Heath," dedi, sesi alışılmadık bir şekilde yumuşaktı. "Seni incitmek istemiyorum."

Sesindeki endişe nefesimi kesti. Omzuma bakıp yüzünü gördüm — o şiddetli mavi gözleri şimdi endişeyle bulanmıştı, güçlü vücudu dengede ama kısıtlanmıştı. Bağımız aracılığıyla, onun tam olarak ifade edemediği şeyi hissettim: bu anın ağırlığı, asla geri dönemeyeceğimiz bir sınırı aşma korkusu.

"Fazla düşünme," dedim çaresizce, ona hafifçe iterek. "Ben halledebilirim. Unutma, ben de bir alfa'yım. Senin sikini alabilirim."

Dudakları bir köşesinden yukarı kıvrıldı. "Ne kadar da eloquence." "Acele et ve koy onu, yoksa fikrimi değiştirip

" diye meydan okudum, ama ikimiz de şu anda ona ne kadar ihtiyacım olduğunu çok iyi biliyorduk.

Penisi hala girişime değmiş halde ve beni arzuyla deliye çevirirken, Gage'in eli sırtımda aşağı doğru kaydı, hakimiyet mücadelemizin ortasında nazik bir jest.

"Bu senin için bir fedakarlık değil, değil mi? Aslında bunu istiyorsun

— beni seni tutmamı ve sikmemi istiyorsun."

Sözleri, sikimin çarşafına acı verici bir şekilde zonklamasını sağladı.

"Evet," diye homurdandım, sesim kaba çıkmıştı. "Yıllardır istiyorum... on yıllardır! Şimdi konuşmayı kes ve sik beni."

Bu, onun ihtiyaç duyduğu tek izin buydu. Elleri kalçalarımnda, Gage ileri doğru itti ve acı verici bir yavaşlıkla içime girdi. Gerilme yakıyordu, nefesimi kesen lezzetli bir acıydı. O büyüktü — tüm o geceler boyunca hayal ettiğimden daha büyük

ve bu hissi tarif edemiyordum.

"Siktir," diye inledi, sesi gerginleşerek daha derine batarken. "Çok darsın."

Dudaklarımı ısırdım ve kendimi ona verdim. Vücudum yavaş yavaş gevşedi ve onun varlığına alıştı. Tamamen içeri girdiğinde durdu ve alışmam için zaman verdi. Bu düşünceli hareketi göğsümde bir acıya neden oldu.

"Hareket et," diye emrettim, ona doğru iterek. "Ben camdan yapılmadım."

Gage kıkırdadı, sesi vücutlarımızın birleştiği yerden içime kadar titredi. "Aç alfa erkeğim."

Beni bu kadar sevgiyle sahiplenmesi, kalbimdeki bir şeyi yatıştırırken, kanımı daha da kaydattı.

Neredeyse tamamen çekildikten sonra, bu sefer daha sert bir şekilde tekrar içeri girdi. Sürtünme, omurgamdan zevk kıvılcımları yaydı ve inlememi tutamadım. Bir ritim yakaladı, her itiş bir öncekinden daha güçlüydü, kendine güvenini buldukça beni daha sıkı kavradı.

"İşte böyle," diye cesaretlendirdim, onun itişlerine aynı şevkle karşılık verdim. "Beni gerçekten istiyormuş gibi sik."

O da kalçalarını eğerek cevap verdi, içimdeki noktaya vurarak görüşümü bulanıklaştırdı. "Böyle mi?" diye homurdandı, hareketi tekrarladı.

"Evet," diye nefes nefese, parmaklarım çarşafı sıkıca kavradı. "Tam orası."

Yatağımız altımızda gıcırdıyordu, her güçlü itişte başlık duvara çarpıyordu. İçimdeki her şey, üzerimde hareket eden sağlam vücuduna, beni ezip geçen baskısına, içime giren kalın penisine odaklanmıştı. Dominant bir alfa tarafından ele geçirilmek işte buydu.

Bu, beklediğim şeydi. Diğer odadan gelen sesleri belli belirsiz duyuyordum — inlemeler ve nefes nefese kalma sesleri, sürü arkadaşlarımızın da bizim gibi zevke kapıldıklarını gösteriyordu — ama dikkatim

Gage'de, sanki yıllardır bunu yapıyormuşuz gibi birbirine uyum içinde hareket eden vücutlarımızdaydı.

Fiziksel hisler inanılmazdı. İçimde uzanıp kayması ve vücudunun benim üzerimdeki baskısı, beni çok erken doruğa ulaştırmak üzereydi. Ama beni tamamen mahvetmek üzere olan şey duygusal etkidi. Sonunda ona sahiptim. Gage, en iyi arkadaşım, sürünün alfa erkeği, yıllardır istediğim ama asla sahip olamayacağımı düşündüğüm adam. İçimde olması, beni sahiplenmesi, hayal ettiğimden çok daha etkileyiciydi.

Bağımız sayesinde, onun zevkini benimkine karıştığını, her şeyi yoğunlaştırdığını hissettim. Onun hayretini, memnuniyetini ve bunların altında, adlandıramadığı ama benim anında fark ettiğim duyguyu hissedebiliyordum. Aşk. O bunu söylemeyebilirdi, hatta kendine bile itiraf etmeyebilirdi, ama ben biliyordum.

Ve bu bilgi beni o kadar derin bir sevinçle doldurdu ki, acıya varacak kadar.

"Heath," dedi Gage, sesi duygudan boşuktu. Aniden geri çekildi ve beni boşlukta ve kafam karışık bir halde bıraktı, ta ki elleri omuzlarımı kavrayıp beni sırt üstü yatırana kadar.

Nefes nefese, onu izledim, o tekrar bacaklarımın arasına yerleşti. Gözleri, artık maviden çok altın rengindeydi, benimkilerle kilitlendi.

"Yüzünü görmek istiyorum," dedi, bacaklarımı kollarının üzerine koyarak. "Seni boşaltırken gözlerine bakmak istiyorum."

Sözleri içimde yeni bir arzu dalgası yarattı. Bu artık hakimiyetle ilgili değildi. Daha derin, daha anlamlı bir şeydi. Elimi uzattım, avucumla yüzünü kavradım, başparmağımla sakalının çizgisini izledim.

"O zaman ne bekliyorsun?" diye meydan okudum, ama sesim keskinliğini kaybetmişti.

Gage kendini hizaladı ve tek bir yumuşak itişle içime geri girdi, yeni açtığımdeki yerleri vurarak

gözlerimin arkasında yıldızlar patladı. Yataktan kendimi kaldırdım, ellerim omuzlarında tutunacak bir yer arıyordu.

"Siktir, Gage," diye nefes nefese kaldım, vücudum bu yeni açıyla ona uyum sağlamak için gerildi.

Hem acı verici hem de mükemmel bir ritim yakaladı, her itışı kasıtlı ve derindi. Vücutlarımız yüz yüze olduğundan saklanacak yer yoktu — bunun sadece fiziksel bir tatmin olduğunu iddia etmenin imkanı yoktu. Gözleri benimkilerden hiç ayrılmadı, yüzümdeki her zevk ifadesini izledi.

"Böyle çok güzelsin," diye mırıldandı, bu itiraf onu bile şaşırtmıştı. "Altımda, beni alırken, beni isterken."

Bacaklarımı beline doladım ve onu daha derine çektim. "Seni hep istedim," itiraf ettim, sözlerim . "Her zaman."

Bu farkındalıkla yüzündeki ifade yumuşadı. İtmeleri daha acil, daha çaresiz hale geldi. Bir eli aramızdan kayarak penisimi kavradı ve hareketlerine uyarak okşamaya başladı.

"Heath," diye nefes nefese söyledi, zevki arttıkça ritmi bozuldu. "Yapamıyorum — ihtiyacım var—"

Dişleri aşağı indi, gözleri tamamen altın rengine büründü ve içindeki kurt öne doğru itti.

Neye ihtiyacı olduğunu biliyordum çünkü ben de ihtiyacım vardı. Kurtum, sevdiğim adama, alfa erkeğe boyun eğdiğimi göstermek için ileri atıldı. Başımı eğdim ve Freya'nın beni işaretlediği yerin karşısındaki boynumun diğer tarafını ortaya çıkardım.

"Yap," diye emrettim. "Beni al. Beni senin yap."

Gözleri parladı, dişleri daha da uzadı. Eğildi, göğsünü göğsüme bastırarak itmeye devam etti. Boynuma değen sıcak nefesi içimde ilkel bir beklenti uyandırdı.

Isırdı, boynumun ve omzumun birleştiği yeri ısırarak derimi yırttı. Acı, zevkten kıvrınmamı sağladı. Sırtım yataktan kalkarken, ağırlığıyla beni yere bastırdı. Benim...

Vücudum onun etrafında kasılırken, ecstasy dalgaları içimi kapladı ve ben bir çılgılık atarak boşaldım. Boşalmamın sıcağı vücutlarımızın arasına sıçradı, ama ben uzun zamandır sevdiğim adam tarafından sahiplenilmenin verdiği yoğun duyguya kapılmıştım.

Orgazmın acısı içinde, kendi dişlerim içgüdüsel olarak uzadı. Kurtum, Freya'nın boynunun alt kısmına bıraktığı izi gördü ve ben de başımı çevirerek boynunun izsiz tarafını buldum. Dişlerim derinlemesine battı. Kanının zengin tadı ağzımı doldurdu, onun özünü taşıyan tadı. Vücudu benimkinin üzerinde sertleşti, kasları zevkten kasılmıştı.

Eş bağı aramızda tamamen yerine oturdu, eşit ve kırılmaz.

Gage başını geriye attı ve kükredi, vücudu gerildi ve kalçaları titreyerek beni takip etti. Sıcak akıntısı beni doldurdu ve bağımızın büyüğü ikimizi de sardı, o kadar yoğun ki acıya yakındı. Kurtum dişlerimi onun etine gömdü, içgüdüsel olarak ısırığın, onun benim olduğu kadar benim de olduğunu kanıtlamak için kalıcı bir iz bırakacak kadar derin olması gerektiğini biliyordu.

Sonunda onu serbest bırakıp yüzüne bakmak için geri çekildiğimde, şok ve şaşkınlık gözlerime çarptı. Kanım dudaklarını lekelemişti ve benimkilerin de aynı durumda olduğunu biliyordum. Boynundaki izimi görmek, içimde sahiplenme duygusu uyandırdı.

Fiziksel zevk ve sihirli bir bağın oluşmasının yarattığı ikili duygu, vücudumda art arda sarsıntılar yarattı. Renkler daha parlak, duyular daha yoğun görünüyordu. Gage'i sadece sürü bağı veya Bağlantı bağıyla değil, yeni bir şeyle, sadece bize ait olan bir şeyle hissedebiliyordum — sonunda bir eş bağı.

Birlikte yere yığılırken, Gage'in ağırlığı üzerimde hoş bir baskı oluştururken, yaptığımızın gerçekliği yavaş yavaş kafama dank etmeye başladı. Birbirimizi sahiplenmiştik. Eş olmuştuk — resmi olarak, geri dönüşü olmayan bir şekilde.

Gage'den yayılan şoktan anladığım kadarıyla, ikimiz de bunun olmasını planlamamıştık.

Gage'in boynunda bıraktığım taze ısırık izini parmaklarımla izledim, karşı tarafta Freya'nın izinin aynısı olmasına hayran oldum. Onun ikimizin izini taşımasını, bölgemizi paylaşırken onu bizim olarak işaretlemesini görmek içimde derin bir tatmin duygusu uyandırdı.

"Üzerinde benim izim varken çok yakışıyorsun," diye mırıldandım, sesim hala bağırmaktan kısılmıştı.

Gage'in gök mavisi gözleri orgazm sonrası mutlulukla bulanıklaşmış, bana odaklanmıştı. Parmakları boynumdaki eşleşen ısırık izini buldu, cildimi okşayarak vücuduma zevk dalgaları gönderdi.

"Sen de," dedi, sesinde bir parça şaşkınlık vardı. Sonra gerçeklik bir anda üzerine çöktü. "Heath, biz az önce..."

"Birleştik," diye onun yerine cümlesini tamamladım, aynı şokun içimi kapladığını hissederek. Az önce paylaştığımız her şeye, bunun ne kadar doğru hissettirdiğine rağmen, ikimiz de bilinçli olarak bir eş bağı kurmak niyetinde değildik.

Bağlantı aracılığıyla, diğerlerinin az önce olanların farkında olduğunu hissettim. Flint'in eğlenceli sesi diğer odadan geldi.

"Neden şok oldunuz?" diye sordu, sesinde bir kahkaha vardı. "Freya bir kurdun birden fazla eşe sahip olabileceğini kanıtladı. Birbirinizle eşleşmeye karşı bağışık olduğunuzu mu sanıyordunuz?"

Ayrıldık ve Gage bir dirseğiyle kendini destekleyerek gözetleme deliğinden bakmaya başladı.

"Ama o bir Odinswolf," diye itiraz etti, sanki bu her şeyi açıklıyormuş gibi.

"Hepimiz birbirimize bağlıyız," diye Zak'ın sesi geldi, ama bulunduğum yerden onu göremiyordum. "Hepimiz birbirimizin eşiyiz, sahiplenilmiş olsak da olmasak da. Senin sahiplenme ısırığın, zaten var olan şeyi görünür hale getirdi."

Freya'nın onayını bağıımız aracılığıyla hissettim, içimi ısıtan bir sevgi dalgası eşliğinde. Sonra, sanki sözsüz bir anlaşma gibi, diğer odadan gelen sesler değişti — birlikte hareket eden bedenlerin hışırtısı, Freya'nın Zak'a verdiği emir, erkek seslerinin mırıldanması — kendi zevklerine geri döndüler ve Gage ile bana olanları sindirmek için zaman verdiler.

Birkaç dakika sessizce uzandık, Gage'in ağırlığı beni yarı yarıya örtüyordu, bacaklarımız birbirine dolanmıştı. Göğsümde kalp atışlarını hissedebiliyordum, güçlü ve düzenli, aramızda yeni eş bağı altın rengi ve sıcak bir uğultu oluşturunuyordu. Bu, hep istediğim ama asla sahip olamayacağımı düşündüğüm her şeydi.

Duygularım boğazımı düğümledi. Ergenlik çağından beri bu duyguları gömmüştüm, karşılık bulamayacağına inanmışım. Gage, alfa erkeklerin üremesi gerektiğine dair babasının emrini her zaman kabul etmişti. Gage'in beni ikinci adamı ve arkadaşından öte bir şey olarak görmeyeceğinden korkmuş, sonra da bunu kabullenmişim. Ama şimdi buradaydık, geri dönüşü olmayan bir bağla birbirimize bağlıydık.

"Ne kadar süre?" diye sordu Gage aniden, sesi sessiz ama yoğundu.

Anlamamış gibi davranmadım. "Garth'a karşı beni savunduğun günden beri," diye itiraf ettim, geçen yıllara rağmen o sahneyi net bir şekilde hatırlıyordum. "Kendi kardeşin, kendi kardeşin, ve o beni sürünün önünde küçük düşürmeye çalışırken sen onun karşısına çıktın."

Gage'in gözleri büyüdü. "O zamanlar... biz daha çocuktuk."

"Biliyorum," diye gülümsedim. "Benim için sinirlendiğini görmek, sanki dünyada benden daha çok değer verdiğin biri varmış gibi... O günün sonunu hayalimde kaç kez yeniden yazdığımı bilemezsin."

"Nasıl bir son hayal ettin?" diye sordu Gage, parmaklarıyla göğsümde rastgele desenler çizerek.

Gülümsedim, az önce paylaştığımız her şeye rağmen garip bir şekilde savunmasız hissediyordum. "En sevdiğim versiyonda, beni sürükledin

Garth'a siktir git dedikten sonra ormana doğru koştun. Sonra da beni bir ağacın dibinde öperek bayılttın."

Gage'in dudakları kıvrıldı. "Skandal."

"Kurtum başından beri seni istiyordu," itiraf ettim. "Kendimi aksine ikna etmeye çalıştığım da bile."

Gage eğildi ve dudaklarını benimkilere bastırarak, önceki karşılaşmamızın şiddetine göre şaşırtıcı derecede nazik bir öpücük verdi. Geri çekildiğinde, gözleri nadiren gördüğüm bir yumuşaklıkla bakıyordu.

"Keşke daha önce bilseydim," dedi basitçe.

Diğer odadan gelen zevk sesleri daha da yoğunlaştı — Freya'nın nefes nefese inlemeleri, bir dilin yalaması ve sürü arkadaşlarımızın derin inlemeleri. Uyarılmanın kokusu odalar arasındaki açık alandan yayıldı ve kendimi tekrar kıpırdanırken hissettim, Gage'in vücudu da benim uyluklarıma benzer şekilde tepki verdi.

"Freya'nın kızgınlık dönemi yaklaşıyor. Kokusu beni delirtiyor," diye fısıldadı Gage, gözleri kitaplık açıklığına doğru kayarken karardı.

"Sabırsızlanıyorum," diye cevapladım, elimi sırtından aşağı kaydırıp kalçalarını avuçladım. "Ama bizi daha fazla isteyen şey onun kızgınlığı değil."

"Doğru." Gage'in sırtışı yırtıcı bir hal aldı. "Sadece onu istiyorum. Her zaman."

Boğazımdan düşük bir kahkaha çıktı, sikim bu duruma uygun olarak yükseldi. "Aynı."

Giysilerimizi giymeye tenezzül etmeden yataktan birlikte kalktık ve kitaplığı dolaşarak diğer yatağa yaklaştık. Karşımızda muhteşem bir manzara vardı: Freya ve Zak 69 pozisyonundaydı, Rowan ise Freya'ya dokunuyordu. Flint yanlarında yatmış, izlerken kendini okşuyordu. Biz ortaya çıktığımızda gözleri benimkilere takıldı.

"İki kişi daha var mı?" diye sordum, sikim çoktan tekrar sertleşmişti.

Freya başını kaldırdı, gözleri şehvet ve aşk karışımı bir parıltıyla Gage ve beni

, ikimiz de izlerle dolu, ikimiz de sahiplenilmiş.

"Her zaman," diye fısıldadı ve elini bize doğru uzattı.

32. Bölüm

Freya

Rowan'ın dokunuşu cildimde sıcaklık izleri bıraktı. Ona yaslandım, vücudumun ona değen sağlam sıcaklığını tadını çıkardım.

Savaşta yaşadıklarımız ve kurtlarımızın avlanma içgüdüğü yüzünden sinirlerim her dokunuşa aşırı duyarlı hale gelmişti.

Heath ve Gage diğer odaya girerken, Zak yanımda rahatsız bir şekilde kıpırdadı. Karanlık gözleri benimkilerle buluştu, derinlerinde belirsizlik parıldıyordu.

"Ben çıkabilirim," diye teklif etti sessizce. "Alfaların savaştan sonra nasıl 'kutlama' yaptıklarını duydum. Sana benden daha çok ihtiyaçları var."

"Gitmeyi aklından bile alma," diye cevapladı Rowan, ben söylemeden önce.

Zak'ın elini tuttum, parmaklarımı onun parmaklarının arasına geçirdim. Flint'e, onun da Zak'ın burada kalmasını kabul ettiğini onaylamak için baktı.

Flint'in cevabı, soyunmaya başlamaktı. "Eşimiz seni burada istiyor, biz de öyle."

Zak'ın gülümsemesi göğsüme sıcaklık yaydı.

Flint'e doğru başını salladı. "Neden oturmamı istemezsin, alfa?"

Flint kaşlarını kaldırdı ama yatağın yanındaki sandalyeye oturdu. Ben hareket edemedim, Rowan'ın elleri belime dolandı ve beni Flint'in bekleyen kollarına doğru geriye doğru yönlendirdi.

Rowan dizlerinin üzerine çöküp bacaklarımızın arasına girerken, Flint'in geniş göğsüne eriyerek yapıştım, gözleri arzuyla altın rengi parlıyordu.

"Flint bizim için yaptığından beri bunu yapmak istiyordum," diye mırıldandı Rowan, parmakları iç uyluklarımı okşayarak. "Onun dili seni tam doğru şekilde okşarken amının bana nasıl sıkı sıkı sarıldığını hissettim."

O gecenin anısı — Gage ve Heath'in ilk kez öpüştüğü, beşimizin birlikte olduğu an — içimi bir sıcaklık dalgası kapladı. Flint'in kolları beni daha sıkı sardı, bir eli göğsümü okşarken dudakları boynumda bıraktığı izi buldu. Beni sahiplendiği yerde onun sıcak ağzını hissedince ıslaklığım anında tam bir su seline dönüştü.

"Hoşuna gitti, değil mi?" Flint cildime fısıldadı, sesi sırtımdan hissedebileceğim kadar alçak ve gürültülüydü. "Rowan seni sikerken seni tatmamı izlemek?"

"Evet," diye nefes nefese cevap verdim, Rowan'ın nefesi iç uyluklarımın hassas derisini okşarken.

Flint beni hafifçe kaldırdı ve kalçalarımı yerine çekti, sırtım göğsüne yaslandı. Penisinin keskin ucu girişime sadece bir an bastırdıktan sonra, beni tek bir hızlı hamlede içine aldı. Beni tamamen doldururken nefesim kesildi, vücudum anında onu ıslatırken bu gerginlikten derin bir tatmin duydum.

Diğer odadan gelen bir gürültü dikkatimizi çekti. Kitaplık açıklığından Heath ve Gage birbirlerine sarılmış, çaresizce birbirlerinin kıyafetlerini yırtıyorlardı. Onları görmek — tüm kasları ve ilkel saldırganlıkları — ağzımı kuruttu.

"Tanrıça," diye fısıldadım, Heath'in Gage'i kısa bir süre tuttuğu anı izleyemeden, bir an sonra pozisyonları tersine döndü.

Rowan'ın dili o anda kıvrımlarımın arasına kaydı, beni Flint'e doğru eğilip şaşkın bir çığlık attırdı. Çift duygu — bacaklarımın arasında Rowan'ın sıcak ağzı ve

Alfalarımın hakimiyet için savaştığı görüntü neredeyse dayanılmazdı.

"İşte böyle," diye cesaretlendirdi Flint, parmaklarıyla meme ucumu okşarken diğer eliyle kalçalarımı Rowan'ın sabırsız ağzına doğru yönlendirdi. "Alfa erkeklerimizin kavgasını izlerken ne kadar ıslandığını ona tattır."

Rowan bana karşı inledi, titreşimler omurgamdan zevk kıvılcımları gönderdi. Dili klitorisimin etrafında daireler çizdi, sonra daha aşağıya indi ve Flint'in kollarında kıvranmama neden olacak şekilde girişimi alaycı bir şekilde okşadı.

"Onlara bak," diye fısıldadı Flint, yüzümü odalar arasındaki açıklığa çevirerek.

Gage, Heath'i duvara sıkıştırmıştı, vücutları birbirine yapışmış, kontrol için mücadele ederken kasları gerilmişti. Uyarılmalarının kokusu odanın diğer ucuna kadar ulaşmış, bizim kokularımızla karışarak baş döndürücü bir arzu kokteyli yaratmıştı.

Zak, kitap raflarının arasındaki açıklıktan ona bakabileceğim ve sonra gözlerimi ona çevirebileceğim mükemmel bir pozisyona geçti. Bakışlarım ona düştüğünde, gömleğini çıkardı ve meme uçlarındaki metal parıltıyı ortaya çıkardı. Piercingleri beni yeniden bir sıcaklık dalgası sardı.

"Beğendin mi?" diye sordu, sesi alçak ve alaycıydı, ardından pantolonunu da indirerek ne kadar sertleştiğini ortaya çıkardı.

Rowan'ın dili beni keşfederken, ellerini uyluklarımdan tutup beni açık tutarken, mantıklı düşünceler kuramadan sessizce başımı salladım. Flint altımda hareket etti, yeni aç beni şaşkın bir zevkle inlememe neden oldu.

"Dayanamıyorum," diye homurdandı Flint, sesi arzuyla gergin, "sen onları izlerken benim içimde boşaldığını hissetmek için."

Rowan'ın ağzı beni tekrar buldu, dili klitorisimin etrafında dönüyordu, Flint ise altımda hareket etmeye başladı. Kitaplık açıklığından Heath ve Gage yatakta boğuşuyorlardı

, çıplak göğüsleri inip kalkıyor, kasları dalgalanıyordu. Sonunda Gage, Heath'in saçlarını kavradı, başını geriye doğru çekerek boğazını ortaya çıkardı ve onu teslim olmaya zorladı.

"Çok seksi," dedi Flint, Gage'in Heath'in üzerine eğilip kokusunu içine çekmesini izlerken sesi fısıltıdan biraz daha yüksek çıkıyordu.

"Bu... çok yoğun," dedi Zak, elleri sikine doğru kayarken.

Dikkatim, kitaplıkta sergilenen erotik manzara ile Zak'ın kalın ve gururlu, alt kısmı parlak metal halterlerle süslenmiş penisini okşayan görüntüsü arasında bölünmüştü. Onun içime girdiğinde nasıl hissedeceğimi merak ettim.

"Onları merak ediyorsun," dedi Zak, yavaşça okşayarak. "Göründüklerinden daha da iyi hissettiriyorlar."

Onun yaramaz sözleri Rowan'ın işine yeni bir coşku kattı, aç bir hayvan gibi beni yiyip bitiriyordu, Flint'in beni deldiği yer dahil, açıkta kalan amımın her yerini yalarken ıslak ıslak oluyordu...

Flint, boşalmamaya çalışırken ritmi bozuldu.

"Siktir, dostum," diye nefes nefese, sikini içimde seğirerek.

Rowan başını kaldırdı, gözleri bir anlığına büyüdü, sonra tekrar başını eğdi. Duyguların karışımı çok yoğun — Flint'in kalın penisi beni gererken, Rowan'ın yetenekli dili klitorisime dokunuyordu, Heath ve Gage yan odada sevişirken Zak kendini okşuyordu.

Bağlarımız aracılığıyla Heath'in yaşadıklarını anlık olarak hissettim — Gage'e meydan okumanın heyecanı, ona boyun eğme arzusu. Onların duyguları benimkilerle karışarak, beni titremeye neden olan bir zevk döngüsü yarattı.

"O geliyor," diye fısıldadı Rowan hassas tenime, parmakları beni açık tutarken açgözlü diliyle beni tatmin etmek için uyluklarıma gömüldü.

"Bizim için boşal, Freya," diye emretti Flint, içime sertçe girip çıkıyordu. "Onları izlerken kendini bırak."

Açıklıktan Gage, Heath'i yere bastırmış, parmaklarıyla kığını keşfediyordu. Pis lafları beni nefes nefese bırakmıştı. Ve bağımız sayesinde, ikisinden de zaferin kıvrımlarını hissettim — Heath, Gage'in onu almasını, sertçe almasını istiyordu. Flint'in içimdeki o mükemmel noktaya çarpan penisi ve Rowan'ın klitorisime gösterdiği acımasız ilgi, beni uçurumun kenarına itti.

Flint'in dişleri aniden boynumun sol tarafındaki, omzumun boğazla birleştiği yere, Gage'in beni işaretlediği yerin tam karşısına battı. Keskin acı zevkle karıştığında, orgazm dalgaları içimi sararken çığlık atarak parçalandım. Benim boşalmam Flint'inkini tetikledi ve o da içimde nabız gibi atarken boynuma inleyerek, kollarını belime sıkıca doladı, elleriyle göğüslerimi kavrarken Rowan yalamaya devam etti.

Bacaklarımızın arasında onun kafasına baktım, sonra bakışlarımı Zak'ın kendini okşarken tekrar tekrar kasılan ve gevşeyen pazılarına çevirdim ve Bonded bağlantısı aracılığıyla paylaştığımız tüm hisler beni sararken daha da sert bir şekilde boşaldım. Diğer odadan gelen hırıltılar ve homurtular orgazmımın daha da uzamasına neden oldu, ta ki başımı geriye atıp sessiz bir coşkuyla boşalana kadar.

Flint'in göğsüne yaslanmış, kemiklerimden ayrılmış bir şekilde orgazmın ardından süzülürken, Zak'ın bana bakışlarının farkına vardım — aç, minnettar... sabırlı. Rowan topuklarının üzerine oturdu, dudakları benim zevkimin izleriyle parlıyordu, gözleri çözülmemiş bir arzuyla kararmıştı.

Ona uzandım, onu derin bir öpücük için kendime çektim, dilinde kendimin tadını aldım. Ayrıldığımızda, dikkatimi hala yavaşça kendini okşayan Zak'e çevirdim, piercingleri loş ışığı yansıtıyordu.

"Çok ateşliydi," dedim, sesim boşalmamdan dolayı kısılmıştı. "Ama daha fazlasını görmek istiyorum."

Zak kaşlarını kaldırdı. "Aklında ne var?"

Kalan zevk dalgaları merakımı cesaretlendirdi. Son zamanlarda Zak ve Rowan arasında bir şeyler hissetmişim ve Rowan'ın bunu kabul etmeye hazır olup olmadığını merak ettim.

"Rowan'a zevk verdiğini görmek istiyorum," dedim, zihnimde canlanan görüntüyle. "Alfa'larımızdan biri için dizlerinin üzerine çöker misin?"

"Seve seve." Zak'ın gözleri ilgiyle karardı. "Emrin başım üstüne," diye cevapladı, bakışları Rowan'a kaydı.

Rowan bana bakarken vücudu gerildi, yüzünde şaşkınlık ve heyecan birbiriyle savaşıyordu. Bağımız aracılığıyla tereddütünü hissedebiliyordum — büyülü şeylere karşı süregelen güvensizliği, Zak'ın aramızdaki yeri hakkındaki belirsizliği.

"Diz çökme sırası başkasında," dedim ona, öne eğilip parmak uçlarımla çenesini okşayarak. Sonra başka bir şeyin onu tereddüt ettirdiğini düşündüm, bu yüzden ekledim, "O artık bizden biri."

Kitaplık açıklığından, yatakta terden parıldayan çıplak bedenleri gördüm. Bu manzara içimi bir kez daha ateşle doldurdu, ama kendimi önümdeki adamlara odaklanmaya zorladım.

Flint altımda kıpırdadı, yumuşayan penisi hareketimle serbest kaldı. Kolunu belime doladı, parmakları kalçama rastgele desenler çiziyordu. Zak, Rowan'a elini uzattı.

Rowan ayağa kalkarken, iyi bir beta gibi bakışlarını kaçırın Zak'a baktı. Rowan'ın anlık uyarılması, beklemediğim garip bir duygu altında kayboldu: utanç.

"Gerek yok," dedi Rowan sertçe, ama gözleri ilgisini ele veriyordu.

Zak gülümsedi, koyu teninde beyaz dişleri parladı.

"İstiyorum," diye onu ikna etti ve zarif bir hareketle dizlerinin üzerine çöktü. "Seninle ormanda baş başa kaldığımızda seni iyileştirdiğimden beri bunu yapmak istiyordum."

Rowan'ın bağıımız aracılığıyla bana karşı duyduğu sahiplenme duygusunu hissettim, bu duygu gergin bir hayranlıkla karışmıştı. Zak'ın elleri Rowan'ın uyluklarına kayarken, ikisi arasındaki zıtlık beni büyüledi — Rowan'ın bronz teni ile Zak'ın daha koyu ten rengi, en vahşi eşimin vahşi enerjisi ile on yıldan fazla bir süredir kurtunu zapt eden bir adamın kontrollü gücü.

Yine de Rowan kendini sert tutuyordu, tüm vücudu gergindi. Bu bana, beni tatmin ettikten sonra onu ağaca itip ağzıma aldığım anı hatırlattı. O zaman da gergindi...

Zak, Rowan'ın penisini eliyle kavrayıp yavaşça okşarken gözlerimi bırakmadı. "Görmek istediğin bu muydu?" diye sordu, sesi alaycı bir mırıldanmayla.

O başını eğip Rowan'ın penisinin ucunu tatmak için dilini dışarı çıkardığında, bakışlarımı ondan ayıramadan başımı salladım. Zak onu daha derine alırken Rowan'ın dişlerinin arasından nefes sesi çıkıyordu, gözleri altın rengi parıldıyordu. Arkamda Flint'in nefesi hızlandı, parmakları kalçama sıkıca yapıştı.

"Lanet olsun," diye fısıldadı, gözleri önümüzdeki sahneye sabitlenmiş halde.

Rowan'ın büyük eli Zak'ın başının arkasına geçti, Zak yanaklarını çukurlaştırıp onu daha derine aldığında göğsünde bir hırıltı yükseldi. Rowan'ın kurdu yüzeye çıktı, gözleri alfa hakimiyetiyle saf altın rengine büründü. Ancak kurdu ne kadar aç olursa, Rowan kendini o kadar sıkı tuttu, ta ki ön kollarındaki damarlar patlayacak gibi görünene kadar.

"Bunu istemen normal," diye mırıldandım, Rowan'ın kolunu okşamak için uzanarak, onun takıntısının nereden geldiğini tam olarak bilemeden.

Rowan dişlerini sıktı. "İstemiyorum..." diye başladı, ama Zak aniden geri çekilince, endişeli bir ifadeyle inleyerek sözünü kesip sustu.

"İstemiyorsan sorun değil, Rowan," dedi Flint. "Sadece Freya'yı istiyorsan..."

"Öyle değil," dedi Rowan, ciğerlerini hava ile doldurarak, donmuş halde duran Zak'e baktı. Zak'in eli hala Rowan'ın penisindeydi, ama ağzı endişeli bir şekilde büzülmüştü.

"Bize söyleyebilirsin, Rowan." Elini tuttum. "Bunun benim için sorun olmadığını biliyorsun, değil mi?"

Rowan başını salladı. "Her şeyi mahvetmek ve yanlış bir şey söylemek istemiyorum... onu zorlamak..." Doğru kelimeleri bulamıyormuş gibi çaresizce bana baktı, sonra "O bir beta" diyerek sözlerini bitirdi.

"Alfa komutunu kullanmaktan korkuyorsun," diye anladım.

Rowan başını salladı ve endişesi beni derinden etkiledi. Mantıklıydı — Rowan beni alfa komutuyla zorlayamazdı, çünkü bu komut Odinswolf'umdan kayıp giderdi. Ama beta olan Zak'e komut verebilirdi. Şu anda bile, zevk onun muhakemesini bulanıklaştırmış olsa da, Rowan rızayı, yeni eşimin sınırlarına saygı duymayı düşünüyordu.

"O, seni istemediğin bir şeye zorla sokmak istemiyor," diye ekledim, Zak için.

Geri çekildi ve dudaklarını kasıtlı olarak yavaşça yaladı.

"Güven bana," dedi, gözleri Rowan'ın altın rengi gözlerine bakışlarına bakarak. "Senin o muhteşem sakinle yapmak istemediğim çok az şey var."

Bu açık sözler Flint'ten şaşkın bir kahkaha kopardı ve gerginliği biraz kırdı. Zak bana göz kırptıktan sonra dikkatini Rowan'a geri verdi ve onu o kadar derine aldı ki, bir şekilde sihir kullanarak öğürme refleksini bastırdığını düşündüm.

Heath ve Gage'in zevki yan odada artarken, arzu, hakimiyet ve teslimiyet hepimizin arasındaki bağda iç içe geçti. Onların bağlantısının yoğunluğu bizim tahrikimizi besledi ve kısa süre önce boşalmış olmama rağmen daha fazlasını istememe neden oldu.

Rowan, Zak'ın testislerine eliyle özellikle yaramaz bir şey yapınca inledi. Avuç içlerimi Rowan'ın göğsünde gezdirdim, avuçlarımın altında kalbinin hızlı atışlarını hissettim. Başını bana doğru çevirip bana baktığında, dudaklarını

dudaklarını derin bir öpücükle yakaladım ve Zak'ın bariz becerisiyle onu işlerken çıkardığı inlemeleri yuttum.

Rowan aniden gerildi ve nefes nefese öpüşmemizi sonlandırdı. Kitaplık açıklığından Heath ve Gage'i birbirlerine sarılmış, vücutları gergin, dişleri birbirlerinin boynuna gömülü halde gördük. Bu manzara nefesimi kesti — benim iki alfam, tıpkı beni sahiplendikleri gibi birbirlerini eş olarak sahipleniyorlardı.

"Birbirlerini sahiplendiler," diye fısıldadım gülümseyerek.

Tavandan bir kükreme yankılandı — Gage, kendi doruğunda kaybolmuştu. Ses ve bağlarımızdan akan hisler Rowan'ı doruğa taşıdı, Zak'ın ağzında boşalırken vücudu sarsıldı.

Rowan serbest bırakılırken titrerken, Zak'ın bakışlarını yakaladım. Gözleri benimkilerle buluştu, karanlık ve anlamlıydı, Rowan'ın ona verdiği her şeyi yutarken. O anda, aramızda bir şey değişti — güvenimiz derinleşti, sıra dışı sürümümüzün içindeki her çift arasında oluşan bağların farkına vardık.

Kabindeki hava aniden sihirle doldu ve bağlarımızda güçlü bir titreşim hissettim. Sihir, diğer odadan bir şok dalgası gibi dışarıya yayıldı. Nefesimi tuttum, yeni bir bağın oluşmasıyla elim göğsüme uçu — altın rengi, sıcak ve inkar edilemez bir güçte.

"Ne..." Flint başladı.

Zak dizlerinden kalkarken gözleri fal taşı gibi açılmıştı. "Başardılar."

Uzun zamandır Heath'e, Gage'in onu Heath'in Gage'i istediği kadar istediğini söylüyordum, ama bana asla inanmayacağını biliyordum. Gage'in ona göstermesi gerekiyordu... ve sonunda göstermişti. Onlar, karşılıklı bir eş bağıyla birbirlerine bağlı eşlerdi.

Hepimiz yeni bağın yerleştiğini hissederken, Rowan'ın eli benimkini buldu. Bu his, her biriyle çiftleştiğim zamankinden farklıydı. Sanki aramızdaki bağlar daha yoğun, daha güçlü hale geliyormuş gibi, daha katmanlı bir his vardı.

"Hiç düşünmemiştim..." Rowan'ın sesi kesildi, sesinde hayranlık belirgindi.

Hareketsizce oturduk, Heath ve Gage'in yavaşça ayrılmasını izledik, dudakları kanla lekelenmiş, boyunlarında birbirine benzeyen ısırık izleri vardı. O anın saf samimiyeti, gözlerimi beklenmedik bir şekilde yaşlarla doldurdu.

Bağlarımız aracılığıyla şoklarını, şaşkınlıklarını ve bunların altında, ikisinin de beklemediği derin bir sevinci hissettim. Onlara onayımı gönderdim, sevgimin üzerlerine akmasına izin verdim, böylece onlar için mutlu olduğumdan şüphe duymayacaklardı.

Gage'in bakışları kitaplık açıklığından benimkilere takıldı, gözleri fal taşı gibi açılmıştı. Gülümsedim, yüzümdeki kabulü açıkça görmesine izin verdim, onun şoku şehvetin sisinden bize geri dönüyordu.

"Neden şok oldun?" Flint güldü. "Freya bir kurtun birden fazla eşi olabileceğini kanıtladı. Birbirinizle eşleşmeye karşı bağışık olduğunuzu mu sandınız?"

Gage, bir dirseğiyle kendini destekleyerek gözetleme deliğinden bakmaya çalıştı. "Ama o bir Odinswolf," diye itiraz etti, beni güldürdü.

"Hepimiz birbirimize bağlıyız," diye cevapladı Zak. "İddia edilmiş olsak da olmasak da, hepimiz birbirimizin eşiyiz. Senin sahiplenme ısırıkların, zaten var olan şeyi görünür hale getirdi."

Rowan elimi sıktı ve bağda onun da şaşkınlığını, ardından kabullenmesini hissettim. Heath ve Gage'de bir şeyleri yatıştırmış gibi görünen bir sevgi dalgasıyla onayımı gönderdim. Odinswolf görüşümle, aramızdaki altın iplikler yer değiştirmiş, bütünü güçlendiren yeni desenler oluşturmuştu. Her yeni bağ, sevgimizi bölmedi, çoğalttı ve hiçbirimizin hayal edemeyeceği kadar büyük bir şey yarattı.

Heath ve Gage birbirlerine dönerek, olanları sindirmek için bir an zamana ihtiyaç duydukları belliyken, ben dikkatimi tekrar etrafımı saran adamlara çevirdim. Rowan'ın gözleri

normal rengine dönmüştü, ama gözlerinin derinliklerinde hâlâ arzu parıldıyordu. Flint'in eli tembelce cildimi keşfetmeye devam ederken, Zak sabırla ve aç bir bakışla beni izliyordu.

"Sıra bende," diye mırıldandım ve Zak'e uzandım. "Uzan."

Şaşkınlıkla kaşlarını kaldırdı, ama tereddüt etmeden itaat etti ve uzun vücudunu yatağın üzerine uzattı. Ansuz runesi elmacık kemiğinin altında hafifçe parlıyordu, benim eşlerimin her birinde bulunan runelerle aynıydı, köprücük kemiklerimi süsleyen beş runesi de dahil.

Bakışlarım aşağıya kaydı ve tüm piercingleriyle korkutucu penisini gördüm.

"Piercinglerinle ilgileniyor," dedi Flint, bakışlarımı izlerken sesinde heyecanla.

Rowan onaylayarak homurdandı, "Gözlerinin nasıl büyüdüğüne bak."

"Ne kadar iyi hissedebileceklerini görmek ister misin?" Zak, soruyu bana olduğu kadar Flint ve Rowan'a da yönelterek sordu.

Soru ile birlikte penisi seğirdi ve piercinglerin hafif hareketini görünce gözlerim fal taşı gibi açıldı. Flint ve Rowan izlerken onların içime girmesini hissetmeye hazır mıydım? Ya bu hissi sevmezsem? Zak ile olan eşlik bağım bir yükümlülükten öteye geçemez miydi?

Belirsizliğim bağı doldurdu ve Flint ile Rowan, sanki beni kendi korkularımdan korumak istercesine anında bana yaklaştılar.

Zak'ın sessiz sözleri bana ulaştı. *"Asla istemediğin bir şeyi yapmak zorunda değilsin," dedi.*

İstedığın her şeyi yapabilirsin." Nazik, sakın sesi zihnimde fısıldadı. *"Keşfetmek, neyi sevip neyi sevmediğini görmek için dünyanın tüm zamanı var."*

Özel güvence beni derinden etkiledi. Tereddüt yerine minnettarlık ve merakla karşılık verdim, onun vücudunu tanımak istediğimi hissettirdim, belki de ilk kez alfa erkeklerin önünde değil.

Onun yakışıklı yüzünün üzerine çömelerek eğildim ve ağzımı onun etkileyici penisine yaklaştırdım.

Metal halterler şöminenin titrek ışığında parıldıyordu.

Zak'tan anlayış akıyordu, elleri uyluklarımın üzerine yerleşip beni bekleyen ağızına doğru aşağı doğru yönlendirirken bir arzu dalgası da eşlik ediyordu. Dilinin hassas tenime ilk dokunuşu beni nefes nefese bıraktı, önceki orgazmımın ardından zevk neredeyse çok yoğundu.

Parmaklarımla onun uzunluğunu kavradım, piercinglerin alışılmadık dokusunu keşfettim. Vücudunun ısıyla şaşırtıcı derecede sıcaktılar ve dokunuşumla hafifçe hareket etmeleri büyüleyiciydi. Deneme amaçlı dilimi penisinin ucunda gezdirdim, iki metal halterin başını delip dudaklarıma değdiğini hissettim.

Zak inledi, titreşim zevk kıvılcımlarını içime gönderirken, traşlı çenesi bana çarptı. Sonra dili yenilenen bir dikkatle merkezime ulaştı.

"Senin üzerinde Flint'in tadını almayı seviyorum," diye mırıldandı hassas tenime, sözleri yanaklarımla kızarmasına ve vücudumun yenilenen arzuyla kasılmasına neden oldu.

Arkamda Flint'in cevap veren iniltiyi duydum.

"Siktir, bu çok seksi," dedi, sesi tahrikle boğuklaşmıştı.

Yaklaşırken yatak çöktü, eli hafifçe popoma vurdu ve kalçalarımla Zak'ın hevesli ağızına doğru itti.

İkimiz de bu hissi duyunca inledik, bağlarımızda spiral şeklinde yayılan bir zevk döngüsü yarattık. Zak'ı ağzımın derinliklerine aldım, bu yeni deneyimi keşfederken dilimin üzerinde kayan piercinglerini hissettim, bağımızdaki sabrından cesaret aldım.

Rowan yanıma diz çökerek, izlerken eliyle sırtımı okşadı. "Çok güzelsin," diye mırıldandı, gözleri yenilenen arzuyla kararmıştı. "O güzel ağızla onu çok iyi tahrik ediyorsun."

Bu övgü beni heyecanlandırdı ve Zak'e verdiği zevki ona da vermek için çabalarımla iki katına çıkardım. Bağımız sayesinde diğerlerinin

Heyecan yeniden yükseliyordu, birlikte olduğumuzu görmek ve Heath, Gage ve Rowan'ın az önce yaşadıkları orgazmların yankıları onu besliyordu.

Sanki düşüncelerimiz tarafından çekiliyormuş gibi, diğer odadan hareket sesleri duydum — Heath ve Gage bize katılmaya hazırlanırken, bedenlerin hareket etmesinin hışırtısı ve alçak seslerin mırıldanması. Tüm arkadaşlarımdan bir arada olacağı, beni kabul ettikleri gibi birbirlerini de tamamen kabul edecekleri düşüncesi, bedenim arzuyla titrerken kalbimi sevinçle doldurdu.

Ayak sesleri dikkatimi çekti, ama ağzımı Zak'ın etkileyici uzunluğundan ayıramıyordum. Gözlerimi kaldırdığımda Heath ve Gage kapıda belirdiler, ikisi de muhteşem çıplaklıklarıyla, vücutlarında tutkulu mücadelelerinin izleri olan morluklarla. Boyunlarında, bana bıraktıkları izlerin aynısı olan taze eş ısırlıkları vardı.

"İki kişi daha var mı?" diye sordu Heath, dudakları kıvrılarak.

Onları görmek — güçlü, birbirine bağlı ve benim — içimde bastıramadığım bir sahiplenme duygusu uyandırdı. Şehvetim ve aşkım bağlarımızdan akarak eşlerimin her birine sırayla dokundu.

"Her zaman," dedim, bir elimi uzatarak onları yanıma çağırdıktan sonra eğlenceme geri döndüm.

Flint, yeni eşleşen alfalara gülümsedi. "Tebrikler, anlıyorum."

Sesi hafifti, ama aramızdaki bağ sayesinde ondan yayılan gerçek mutluluğu hissettim.

Rowan onaylayarak başını salladı, gözleri Heath ve Gage'in vücutlarını takdirle süzdü.

"Nihayet," diye ekledi, nadir görülen bir gülümseme yüzünü yumuşattı.

Zak'ın dili klitorisimi tembelce okşarken, ben de dilimle Zak'ın penisini okşadım. Heath'in bakışları Rowan'da sabitlendi, sonra da yumuşayan penisine anlamlı bir şekilde indi.

"Zak sana sihrini yapmış galiba," dedi, dudakları bilmiş bir gülümsemeye kıvrıldı. "Görünüşe göre

Rowan inledi ve dağınık saçlarını eliyle taradı.

Rowan inleyerek dağınık saçlarını eliyle taradı.

"Hatırlatma," diye mırıldandı, ama hepimiz o anı hatırlayarak tekrar sertleştiiğini gördük. "Daha yeni iyileşiyordum."

Zak'ın penisinin etrafında mırıldandım, titreşimler onu inlemeye ve altımda hafifçe kıvrılmaya neden oldu. Dilini intikam olarak klitorisime dokundurdu, omurgamdan zevk kıvılcımları yayıldı. Nefes almak için geri çekildim, elim okşamaya devam etti, yeni eşleşmiş alfa çiftine bakarken piercingleri avucumda hafifçe takıldı.

"Hepiniz çok konuşuyorsunuz," dedim, sesim arzuyla boğuklaşmıştı.

Gage'in gözleri karardı, yatağa yaklaşırken bakışları Zak'ın dilinin bacaklarımin arasında çalıştığı yere sabitlendi. Sürümüzün alfa erkeği kendini eline aldı, bana gösteriş yapıyordu.

"Bundan emin misin?" diye mırıldandı, yeniden uyanan arzusunun kokusu havayı doldurdu. "Sana müstehcen konuşmayı sevdiğini biliyoruz."

"Hmm, doğru," diye ekledi Heath. "Onun penisi senin mükemmel ağzında çok güzel görünüyor."

Bu övgü beni kızarttı ve Zak'ın bağımız aracılığıyla verdiği zevki hissettim. Heath'in sözleri ve Gage'in onaylayan bakışları cesaretimi artırdı ve onu daha derine aldım.

Rowan ayağa kalktı ve Heath'in yatağın kenarına yerleşmesine izin verdi. Eli belimin arkasına kondu ve avucunun sıcaklığı tenimde çok iyi hissettirdi.

"Sana bak," dedi yumuşak bir sesle, parmakları omurgamı izliyordu. "Yeni bir şey denerken eşlerinle çevrili."

Bağımız sayesinde, hepimizin arasında karmaşık duygular kolayca akıyordu — arzu ve sevgi, evet, ama aynı zamanda fiziksel zevki aşan daha derin bir aidiyet duygusu. Kurtlarımız, sürünün içinde kendilerini mutlu hissediyorlardı.

Her bağlantı benzersizdi, ancak birbirleriyle çok güzel bir şekilde iç içe geçmişti. Konsantre olursam, her birimizin hissettiklerini ayırt edebilirdim, ama o anda Zak'le dalga geçmek ve onun dalga geçmesine izin vermek, tüm alfa erkeklerimin her geçen saniye daha da sertleştiğini izlemek beni mutlu ediyordu.

"Kendini tutuyorsun," dedi Gage aniden Rowan'a dönerek. "Neden?"

Flint, Gage ve Heath'in hepsi benim ve Zak'in yanında ya da yatağın üzerindeyken, onun ayakta durduğunu fark ettim.

"Zak'e emir vermekten çekiniyordum," diye itiraf etti Rowan, bizi izlerken sesi alçalmıştı. "Sadece Freya'nın öpücüğü yanlış bir şey söylememi engelledi."

Gage karanlık ve zengin bir sesle güldü. "Endişelenmene gerek yok," dedi, gözleri benim vücudumun üzerinden Zak'in gözlerine takıldı. "Bence yeni sürümünüzün üyesi bundan hoşlanabilir bile."

Zak'ın onayı bağımızdan geçerek, o kadar yoğun bir heyecan dalgası eşliğinde geldi ki, onun penisine karşı nefesimi keserek inledim. Piercinglerinin dilimde kayma hissi, bacaklarımın arasındaki ağzının sabit baskısı ve eşlerimin cildime dikmiş bakışlarının ağırlığı, en iyi şekilde beni altüst etti.

"Ben göstereyim," dedi Gage, sesi beni her zaman titretmeyi başaran emir tonuna düştü.

Arkamda durdu, eli Rowan'ın boynumun arkasına işaret ettiği yeri buldu. Dokunuşuyla tüm vücudumu zevk dalgaları sardı.

Gage'in ne yapacağını görmek için sabırsızlanıyordum.

Bölüm 33

Freya

Gage'in parmakları Rowan'ın boynumdaki ısırık izini okşarken, "Zak'in sana vereceği şeyi yutmaya hazır mısın, prenses?" diye sordu.

İnleyerek Zak'ı derinlemesine içime aldım, sonra geri çekildim ve barbell'lerin dudaklarımı okşamasına izin verdim, onun boşalmasını tatmak için sabırsızlanıyordum.

Bu sefer Gage, Zak'e alfa emrini kullandı, gücünü doğrudan beta eşime yöneltti. "Onun için gel. Şimdi."

Zak'in sırtı altımda kavis yaptı, boğuk bir çığlık içimde titreşti ve boşalması ağzımı doldurdu. Tadı, dilimin üzerinde patlarken bana onun büyüsunü hatırlatan bir baharat tadı vardı. Üçlü saldırı — Gage'in seksi emri, eşimin işaretine dokunması ve Zak'in bağı dolduran coşkusu — benim de doruğa ulaşmamı sağladı. Zak'ın penisi etrafında inleyerek sert bir şekilde boşaldım, Zak beni diliyle sikerken ve Gage'in parmakları Rowan'ın eş işaretini daireler çizerek okşarken, vücudum dalga dalga gelen zevkle kasılmaya başladı.

Orgazmımın son titremelerini yaşarken, bağdaki diğerlerinin tepkilerinin yavaşça farkına vardım — Heath'in aç onaylaması, Flint'in artan uyarılması, Rowan'ın temkinli merakı ve Gage'in alfa gücünü göstermenin verdiği tatmin. Ellerim yeniden pozisyon almama yardım ederken bedenime farkındalık geri döndü — Heath yan tarafa kaymama yardım etti, Flint'in parmakları yüzümdeki terli saçları silkeledi, Rowan'ın avuç içi

kalçama sıcak bir şekilde. Zak'ın yanına yığıldım, ikimiz de ağır ağır nefes alıyorduk, vücutlarımız tatminle titriyordu.

Gage'in kıkırdaması, kendini tekrar sertleştirirken cildimde titremeye neden oldu. Gözleri, Heath ile çiftleşmesinin ardından hala parlıyordu.

"Şimdi eğlence başlıyor," dedi, sesi karanlık ve vaat dolu, bakışları Rowan'a kaydı ve niyeti belliydi. "Uzanın."

Sesindeki emir, Rowan'ı tereddüt etmeden harekete geçirdi ve yanımızdaki yatağa uzandı. Bağımız aracılığıyla onun beklentisini hissettim, sürü liderimizin planladığı şey hakkında arzu ve merakın baş döndürücü bir karışımı.

Titrek kollarımla kendimi yukarı ittim, Gage'in gök mavisi gözlerindeki yoğunluğa çekildim.

"Aklında ne var?" diye sordum Gage'e, vücudum hala boşalmadan gelen titremeye titriyordu ama çoktan daha fazlasını istiyordu.

Belki de benim ateşim sandığımız kadar uzak değildi.

Gage'in gülümsemesi saf bir avcı gülümsemesiydi, sahiplenici ve aç. "Önce Rowan'ın seni arkadan almasını, Heath'in de önden doldurmasını istiyorum," dedi, açık görüntüler içimi arzuyla doldurdu. "Buna ne dersin, prenses?"

"Evet, alfa," diye fısıldadım, o anda kurtlarım tarafından çevrelenmekten daha çok istediğim bir şey düşünemiyordum.

Rowan sırt üstü uzandı, penisi karnına dik bir şekilde duruyordu. Bir koluyla beni kendine çekti ve dudaklarımı derin bir öpücükle ele geçirdi. Elleri yüzümü okşadı, bağımızdan yayılan şiddetli arzuyu düşününce dokunuşu şaşırtıcı derecede nazikti.

Tamamen doldurulmak, diğerleri izlerken ve katılırken iki eşimin arasında tutulmak düşüncesi kalbimi hızlandırdı ve cildimi beklentiyle kızarttı.

"Seni seviyorum," diye fısıldadı Rowan dudaklarıma, bu sözler onun ağzından çıkmalı o kadar az zaman olmuştu ki kalbim durmak üzereydi.

"Ben de seni seviyorum," dedim, tüm kalbimle.

Gage bir an için kitaplığın açıklığının arkasında kayboldu, sonra küçük bir şişe kayganlaştırıcıyla geri döndü. Avucunu kayganlaştırıcıyla kapladı, sonra Rowan'ın penisini eline aldı, tereddüt etmemesi bağlarımızda şok ve zevk dalgaları yarattı, sonra Rowan'ı benim için hazırlamak için birkaç kez yukarı aşağı okşadı.

Yağlı parmakları sonra deliğimi buldu ve Rowan'ın kaslı kolu beni vücuduna bastırırken, onun zorlayıcı girişine inledim. Gage parmaklarını çıkardığında, ihtiyacımdan nefes nefese kalmıştım.

Rowan kendini tuttu ve ben ondan uzaklaşıp onun penisinin üzerine konumlanırken beni sabit tuttu. Bu noktaya geldiğimiz için, bu kabullenme, bu aşk, tüm geleneklere meydan okuyan bu sürü için içimde bir minnettarlık dalgası yükseldi.

Heath önüme geçti, Rowan'ın yavaşça içime girmesini izlerken gözleri arzuyla yanıyordu. Gerilme muhteşemdi ve Rowan ellerini kalçalarımın koyarak beni sabit tuttu.

"Beni çok iyi anlıyorsun, şimşek," diye inledi, daha derine girerken.

"Sanki bizim için yaratılmış gibi," diye onayladı Heath, elleriyle beni nazıkçe Rowan'ın güçlü göğsüne yaslayarak, bacaklarımı genişçe açtı.

Bu pozisyon beni tamamen ortaya çıkardı ve kendimi lezzetli bir şekilde savunmasız hissettirdi. Eş bağımız sayesinde, Heath'in Rowan ve benim birleştiğimiz yere bakarken duyduğu takdiri hissettim.

"Güzel," diye mırıldandı Heath, parmağıyla Rowan'ın penisinin içimde kaybolduğu yeri izledi. Hafif dokunuş, Rowan'ın inlemesi ile birlikte omurgamda zevk kıvılcımları yaydı.

Heath'in elleri uyluklarımı daha da açmak için hareket etti, nefesinin sıcaklığı en mahrem yerlerime değdi, ardından Rowan ve Zak'ın

Heath'in dili içeri girmeye zorlanmadan önce, amım açgözlülükle boşluğa sıkıştı ve beni arzuyla nefes nefese bıraktı.

Rowan'ın arkamdan beni doldurması ve Heath'in zeki dilinin hassas etlerimi okşaması, beni birkaç saniye içinde titretmeye başladı.

"Lütfen," diye inledim, Rowan'a doğru iterek. "Ona ihtiyacı olanı ver," diye ısrar etti Flint.

Heath kıkırdadı, hassas tenime çarpan titreşim beni inlemeye başladı.

"Çok heveslisin," diye alay etti, öne doğru kalkarak pozisyonunu aldı.

Kolayca içeri girdi ve bu hissin doğruluğuyla nefesimi tuttum.

"Daha fazla," diye homurdandım, onun kendini tuttuğunu fark edince. "Siktir," diye tısladı Rowan, ellerini kalçalarımda sıkılaştırarak.

Heath'in penisinin beni tamamen doldurmasının verdiği hisler muhteşemdi. Beni santim santim alırken, Rowan'ın sert göğsüne yapışarak uzun bir inilti çıkardım.

Bağımız sayesinde, Heath'in penisinin sadece aralarındaki ince duvarla ayrılmış olması hissi sayesinde onun zevkini daha da yoğun hissettim.

"Seni hissediyorum, Heath," diye nefes nefese söyledi. "Onun içinde. Benimle birlikte." Heath inledi, hareketsiz kalarak hepimizi işkenceye soktu, sanki her an boşalacakmış gibi. Ben de aynı şeyi hissediyordum, ipin ucunda asılı kalmış gibi.

"İnanılmaz," diye onayladı, sesi bastırılmış arzuyla kalınlaşmıştı. "İkimizi de çok iyi alıyor."

Övgüleri göğsümde gururla doldu, fiziksel zevkle karışarak.

"İşte böyle, prenses," dedi Gage, iki alfa beni aralarına sıkıştırırken saçlarımı yüzümden çekerek. "Sizi rahatlatırken siz de rahatlayın."

Kurtum, eşlerinin ne yapacağını görmek için sabırsızlıkla nefes nefeseydi. Bu bile çok fazlaydı.

"İkinizi de ne kadar iyi kabul ediyor," diye Gage, Rowan ve Heath'e takdirle fısıldadı, bizi birlikte hareket ederken izlerken gözleri arzuyla parlıyordu.

Heath başını salladı, beni etrafında sıkıca hissedince nefesi kesildi. "Etrafında olmayı seviyor. Hepimizi hissetmeyi, hepimizi görmeyi," dedi bilgeliğiyle. "Arkadaşları tarafından zevk verilirken hiç bu kadar güzel olmamıştı."

"Kokusu değişiyor," diye ekledi Rowan, derin bir nefes alarak. "Orgazm olmak üzereyken ve etrafında daha çok kişi varken daha baş döndürücü oluyor."

"Flint, Zak," diye seslendi Gage. "Yaklaşın."

Onlar yanımıza yaklaşıırken, Gage'in ne yaptığını anladım — her birimizin birbirine dokunabilmesi için bir yol yaratıyordu, aramızda serbestçe akan bağlar. Heath'in eli Zak'ın yeniden sertleşen penisini okşamak için uzanırken, ben de Flint'e uzandım ve onları arzu dolu karmaşık ağımıza çekerek eşlerimden ikiz inlemeler kopardım.

Heath onu okşarken Gage Zak'ın yanına geçti. Şaşırtıcı bir şekilde, Gage'in Zak'ın boynuna sahiplenici bir şekilde elini koyduğunu gördüm. Beta bakışlarını kaçırdı, gözleri Gage'in dudaklarına kilitlendi ve Heath'in ona yaptıklarından zevkle ağzı açıldı. Gage saldırdı, elini Zak'ın boynuna koyarak onu kendine çekti. Zak'ın ağzını yaladı, bunu yaparken inledi ve Zak'ın dilinde benim tadı peşinde olduğunu fark ettiğimde içimdeki duvarlar kasıldı.

Gage geri çekildiğinde Zak inledi. Sürü lideri parmağını Zak'ın şişmiş alt dudağı boyunca gezdirdi.

"Bir gün seni eğip, piercingli sikini elimle kavrayarak seni alacağım."

"Evet, alfa," diye inledi Zak, Gage'in eli yuvarlak kığını avuçlamak için aşağı indiğinde. "Lütfen."

"Ama bunun için yalvarmanı sağlayacağım."

Zak'ın başı geriye düştü ve onun ihtiyacının benimkiyle birlikte bağımızdan yankılandığını hissettim. Heath ve Rowan beni doldururken, benim elim

seksi sikini okşarken... O anda boşalmak istedim. Ama hala bir şey beklediğimizi hissettim.

"Sana ihtiyacım var, Gage," diye nefes nefese söyledi Heath. "Eğer istiyorsan yalvarırım. Ben onun içindeyken kıcıımı tekrar al."

Her zaman kendine güvenen Heath'in sesindeki ham kırılganlık kalbimi sıkıştırdı. Gage yatağa tırmandı ve Heath'in arkasına geçti, elleri Heath'in sırtını okşarken nazikti, gözleri Heath'in omzunun üzerinden benimkilerden hiç ayrılmadı.

"Benim sikim yetmedi mi?" diye sordu Gage, sesi arzuyla boğuk ama endişeyle karışık.

"Asla," diye söz verdi Heath.

"İyi," dedi Gage, arkasına geçerek Heath'i dikkatle hazırladı, elleri nazikti, hareketleri yavaş ve özenliydi.

İkimize olan sevgisiyle dolu Gage'in gözleri Heath'in omzunun üzerinden benimkilerden hiç ayrılmadı. O anın samimiyeti — aramızda güven ve açıklık içinde duran Heath — gözlerimi yaşarttı. Çünkü tüm bunların altında nefesimi kesen kadar derin bir sevgi akıyordu.

Heath'in ifadesi gerginlikten zevke dönüştü, Gage parmaklarını içinde hareket ettirdikçe göz kapakları ağırlaşmaya başladı. Bunu görmek, bağımız aracılığıyla hissetmek... hepsi bana mutluluk verdi.

"Lütfen," diye yalvardı Heath tekrar. "Senin için hazırım, Gage."

Gage sonunda Heath'in içine girdiğinde, bu his bağlarımızda yankılandı ve hepimizi nefes nefese bıraktı.

Gage onu tamamen doldururken Heath'in gözleri açıldı ve bakışları benimkilerle buluştu. O anda aramızda geçen bakışlar kelimelerle ifade edilemezdi. İki aşk arasında kalmanın, tüm geleneklere meydan okuyan bir bağın merkezinde olmanın deneyimini paylaştık. Ortak uyarılmamızın kokusunu içime çektim, onun arzusu beni daha da tahrik etti.

"Hareket et," diye emretti Heath, elleri kalçalarımı buldu ve Gage arkasında nazik bir ritim tuttu.

Hepimiz, Heath'in zihni Gage'in onu sikerken aynı anda beni sikmesinden gelen zevkle dolup taşarken, Bağlantı'yı dolduran hissi bir olarak hissettik. Ve ben bunu tamamen anladım, çünkü Rowan ve Heath'in beni dolduran ezici doluluk beni boşalmaya çaresiz bırakmıştı.

Birlikte bir ritim bulduk, her hareketin bir diğerini tetiklediği karmaşık bir dans gibi. Rowan içime doğru itti, Heath ise Gage'in güçlü hareketleriyle ileri doğru itildi, Heath'in penisi içime derinlemesine girip beni tamamen doldurduktan sonra çekildi, sadece Flint ve Zak sırayla okşandıkça döngüyü tekrarlamak için. Onların zevki, bağlarımız aracılığıyla bizim zevkimize aktı.

Bağlar genişledi ve küçük sürgünler ve dışlanmışlardan oluşan grubumuzdaki herkesin her şeyi hissetmemizi sağladı.

Heath'in, benim sıkı ve kaygan sıcaklığımla çevriliyken Gage tarafından doldurulmanın verdiği zevkten keyif almasına bayıldım. Gözleri bir an bile benimkilerden ayrılmadı, Gage onu tamamen sahiplenirken ve her itişinde onu daha da derine sokarken yüzünden geçen her duygu kırıntısını görmemi sağladı.

Rowan'ın önceki şüpheleri, ortak zevkimizin karşısında yok oldu. Büyük elleri beni sabit tutarken, başparmakları birleşmemizin yoğunluğuna nazik bir kontrpuan oluşturarak meme uçlarımı okşadı.

Flint'in her birimize olan sevgisi, bizi aç gözlerle izlerken bağımızdan serbestçe akıyordu. Onun sevgisi, sadakati ve koşulsuz kabulünde yıkanıyordum. Kalçaları ileri doğru fırladı ve önümdeki gerçek zevk büfesi dikkatimi dağıttığı her an elime doğru itti.

Zak, artık bizden saklanmadığı için aramızda kabul gördüğüne şaşkındı. Çift doğasının reddedilmediği, aksine kutlandığı bir sürüye ait olduğunu keşfetmenin eşsiz mutluluğunu yaşıyordu. Büyüsü derisinin altında uğulduyor, aramızdaki bağı güçlendirerek Odinswolf görüşümde bağlarımızı daha parlak hale getiriyordu.

Ve Gage — ilk eşim, sürümün alfa erkeği — hepimiz için duyduğu şiddetli gurur, bağlarımızdan saf güneş ışığı gibi yayılıyordu. Heath'i sahiplenmenin verdiği zevk, sürüsünün birleşmiş halini görmenin verdiği memnuniyetle karışmış, gerçek bağlılıkla yumuşatılmıştı.

"Sürüm," diye homurdandı Gage, sesi duygu dolu. "Eşlerim."

Sahiplenme beyanı bizi uçurumun kenarına daha da yaklaştırdı. Hepimizde gerginlik arttı, zevkimiz bağlarımız aracılığıyla birbirimize aktı, ta ki birinin nerede bittiği, diğerinin nerede başladığı belli olmaktan çıktı.

"Hepinizi hissedebiliyorum," diye nefes nefese söyledim. "Aynı anda."

Heath başını salladı, gözleri zevkle parıldayarak benimkilere baktı. "Sanki..."

Gage, içindeki özellikle hassas bir noktaya dokunduğunda, Heath inleyerek sözünü keserek, daha önce hiç yaşamadığı kadar yoğun bir zirveye doğru itildi.

Gage, Heath'in yarım kalan cümlesini tamamladı. "Sanki hepimiz birmişiz gibi."

Sadece fiziksel hisler bile çok yoğun olacaktı — gerginlik ve dolgunluk, içimde hareket eden eşlerimin sürtünmesi, tenlerin birbirine değmesinin verdiği sıcaklık. Ama beni alt üst eden, sadece fiziksel olarak değil, bağlarımızla da birleşmiş olan duygusal bağımızdı. Sevgi ve arzu hepimizden diğerlerine akıyordu ve fiziksel olanın ötesine geçen bir zevk döngüsü yaratıyordu.

"Birlikte," diye Flint gergin bir sesle ısrar etti. "Bir araya gelelim."

Bu öneri yeterliydi. İçimdeki duvarlar sıkılaştı ve rahatlama dalga gibi üzerimize çöktü, her birimiz diğerlerini tetikleyerek sonsuz gibi görünen bir zevk seline kapıldık.

Benim zevkim Rowan'inkini patlattı, o da boşalırken hayvani bir homurtu çıkardı. Heath'in penisiyle sadece ince bir zarla ayrılmış halde, Rowan

Heath'in içime derinlemesine boşalmasına neden olurken, Gage de Heath'in derinliklerinde kendi tatminini buldu. Flint'in penisi elimde sertleşmeye devam etti, ta ki Flint ve Zak bir saniye sonra bizi takip edip, inlemeleri bizim ortak çığlıklarımızla karışarak bizi boşalmalarıyla boyadılar.

Arkamdan Rowan'ın ağzı enseme ısırıldı ve Heath, Gage'in boynumdaki ısırığının içine dişlerini geçirdi. Bir başka orgazm beni şaşırttı ve o kadar sert boşaldım ki görüşüm beyazlaştı, içimdeki kurt sevinç çığlıkları atarken boğazımdan bir çığlık kopardı.

Dış görüşüm karardı, Odinswolf görüşüm devreye girdi. Bağlarımız erimiş altın gibi parlıyordu, aramızda karmaşık desenler oluşturarak bizi geleneksel sürü veya eş bağı ya da Bağlantı'nın yapabileceğinden çok daha sıkı bir şekilde birbirimize bağlıyordu.

Yoğunluk sonunda azalmaya başladığında, kimse teması tamamen kesmek istemeden, birbirimizin kollarında yığıldık. Flint bana öpücük vermek için eğildiğinde elini tuttum.

Terden ıslak tenler birbirine yapışmış, kalpler yavaş yavaş ritmini yavaşlatmış, nefeslerimiz kabinin dar havasında karışmıştı. Flint'in dudakları benden ayrıldığında, başımı diğer tarafa çevirdim ve Zak gülümsedi ve beni öpmek için eğildi.

Heath dikkatlice benden uzaklaştı ve Gage'in Rowan'ın yanına uzanmasına yardım etti, Gage ise Heath'in uzak tarafına uzandı. Flint, Rowan'dan ayrılmama yardım etti ve beni Rowan'ın diğer tarafına, Heath'in karşısına koydu. Sonra Flint yanıma, Zak da onun arkasına uzandı.

Devasa yatağın ortasında uzanırken, Rowan'ın parmakları omurgam boyunca tembel desenler çizdi, her dokunuşu bağımız boyunca nazik zevk dalgaları gönderdi. Flint ara sıra cildime öpücükler kondururken nefesi beni ısıttı. Heath, Rowan'ın göğsünün üzerinde elimi sıkı, başparmağıyla parmak eklemlerimi yatıştırıcı bir okşama ile okşadı.

Gage'in ağır kolu Heath'i içine aldı, yanan gözleri bana bakıyordu, bağı saf sevinçle parlıyordu. Ve bizi içine alan

diğer tarafta, Flint kolunu Zak'ın koluna dolayarak benim kalçama uzandığında, Zak'ın minnettarlığı ve takdir duygusu kabardı.

O anda, arkadaşlarımla çevrili olarak, kendimi hiç olmadığı kadar tamamlanmış hissettim. Odinswolf görüşümde bağlarımız altın renginde parlıyordu, artık sadece beni birbirimize bağlamakla kalmıyor, hepimizi kırılmaz bir sevgi ve sadakat dokusuyla birbirine bağlıyordu.

Luka'nın reddiyle birlikte beni rahatsız eden boşluk ve hiçbir yere ait olamayacağım korkusu nihayet, geri dönülmez bir şekilde ortadan kalktı. Onun yerine, hayal bile edemeyeceğim bir şey vardı: zorunluluktan değil, sevgiden, sürü geleneğinden değil, seçimden doğan bir aile.

"İyi ki bu yatak büyük, değil mi?" Heath'in alaycı sesi, hepimizin doruk noktasından indiğimiz sırada sessizliği bozdu.

"Büyük yataklar hakkında ne derler, bilmiyor musun?" Zak şaka yaptı.

Heath başını kaldırdı, Gage ise sırtıttı.

"Büyük bir yatak, büyük bir çanta gerektirir," diye bitirdi Zak, beni güldürdü.

Hepimiz tekrar yerlerimize yerleşip sessizce dinlenerek nefesimizi düzenlerken, Gage konuştu.

"Bağlarımızda bir değişiklik var." "Doğru," diye onayladı Flint. "Bağlılık bağı bağlantısı... şimdi daha güçlü hissediliyor."

"Heath'i bizden ayırdıklarında," diye başladı Zak, "Freya Tor'la konuştu ve Tor ona Odinswolf'unu kullanarak bağı onarmasını hatırlattı. Sanırım bu yüzden artık tipik bir cadının Bağlantısı'ndan farklı."

"Ama senin büyüünün yardımı olmasaydı bunu yapamazdım," diye işaret ettim. "Bence bağımız artık tamamen farklı bir şey... sadece iki melez yapabileceği bir melezleşme."

"Aynen," diye onayladı Zak, gözleri heyecanla parlayarak. "Yeni bir şey, kurt büyüü ve cadı büyüünün iç içe geçmesi.

Ama sıradan kurt büyüğü değil, Odinswolf büyüğü."

"Mükemmel," diye onayladı Heath. "Beni tekrar aranızda kabul ettiğiniz için ikinize de teşekkür ederim."

"Pes etmediğiniz için teşekkür ederim," diye fısıldadım ve Rowan'ın göğsünden kalkarak onu öpebilmek için başımı kaldırdım.

O geri çekildiğinde, Rowan'ın göğsüne geri uzandım ve eski yara izlerinin olduğu yerde yeni saçların çıktığını görünce hayretle baktım.

"Bir anda bu kadar çok insana karşı böyle hissedebileceğimi hiç düşünmemiştim," diye fısıldadı Heath, gözlerini benimkilere dikmiş.

Rowan kolunu Heath'in omzuna doladı ve sessizce onu kendine doğru çekerek ikimizin de başını Rowan'ın geniş göğsüne yaslamasını sağladı.

"Aynı şekilde," dedi Gage, elini Heath'in elini bulup nazikçe sıktı. Bu basit hareket, yıllarca dile getirilmeyen duyguların nihayet kabul edildiğinin ağırlığını taşıyordu. "Aşkın tek kişiye ait olması gerektiğini düşünürdüm — bir kişi, bir eş. Ve babamın alfalara varis bırakma kuralları bunu daha da pekiştirdi. Alfa'lar hakkında... çok katı fikirleri vardı."

"Benim eski grubum da öyle yapmıştı," diye homurdandı Rowan, göğsü yanağımın altında titriyordu. "Onlar yanılmıştı."

"Artık bizimlesin," dedi Flint, Rowan'ın omzuna elini koyarak. "Daha iyi bir şey inşa ediyoruz."

Gage başını salladı, gözleri doğuştan bir lider gibi hepimize dolaştı. "Sürümüz her zaman farklı olacak," dedi. "Sadece alfa ve astlar, sadece hakimiyet ve itaat değil, herkesin karşılıklı yararı olacak."

"Freya'nın gelip size dört alfa'ya yolu öğretmesi iyi oldu," diye alay etti Zak, sürümüzün alfasından alaycı bir gülümseme kopardı.

"Ve sen," diye ekledi Heath. "Senin büyüün günü kurtardı. Ve kurtun..." Gülümsedi, gözlerinde bir ısı parladı. "Senin kurtun da oldukça etkileyici."

Zak başını eğdi, ama dudaklarında beliren memnun gülümsemeyi görmeden önce. "Uyumsuzlar arasında kabul edildiğim için mutluyum."

"Bu bizi diğer sürülerden daha güçlü kılan şey," dedi Gage'in güçlü sesi bizi cesaretlendirdi.

"Sürgün, hepimiz için olabilecek en iyi şeymiş," diye Flint de aynı fikirdeydi.

Sözlerinin gerçeği, aramızdaki bağlarda yankılandı. Luka'nın reddi, beni gerçek eşlerimi bulma yoluna sokmuştu. Gage'in Frost Fang'dan sürgüne gönderilmesi, onu geleneklere bağlı olmayan bir sürü kurmasına yol açmıştı. Heath, babasının hırsları yerine kalbinin sesini dinlemişti. Rowan, başkalarına güvenmenin zayıflık olmadığını keşfetmişti. Flint, nazik gücüne değer veren bir aile bulmuştu. Ve Zak, sonunda ikili doğasını kabul eden bir yer bulmuştu.

Tor'u nihayet tanıştığımızda ne bulacaktı?

Bölüm 34

Rowan

Uyandığım da, vücudumda gerginlik olmadığını fark ettim. Hatırlayabildiğim kadarıyla ilk kez, tüm kaslarım gergin ve harekete geçmeye hazır değildi. Kurtum göğsümde sessizce yatıyordu, bilincimin sınırlarında dolaşmıyor ya da tehditleri taramıyordu. Sessizlik o kadar tamdı ki, yanlış geliyordu.

Freya'nın başı kaburgalarım a yaslanmıştı, nefes alış ı derin ve düzenliydi. Elleri karnımın üzerinde yayılmış, parmakları uykuda gevşemişti. Vücudundan yabani elma kokusu geliyordu, seksin misk kokusu ve ona özgü daha derin, topraks ı bir kokuyla karış ıyordu. Kurtum tembelce kıpırdadı, sadece bu an ı yaşamaktan memnun gibiydi.

Hiç böyle bir huzur yaşamamıştım. Vahş i doğ a bana rahatlamanın ölüm anlamına geldiğini öğretmişti. Ama burada, sürümün sıcaklığı ve kokuları ile çevriliyken, temel bir şey değişmişti.

Bağlant ı aracılığıyla, sürümün diğ er üyelerinin etrafımda uyanmaya başladığını hissettim. Gage'in kolu Heath'in omzuna dolanmıştı, ikisi de daha önce hiç hissetmediğ im derin bir memnuniyet yay ıyordu. Yıllardır aralarında var olan gerginlik yok olmuş, yerine sağlam ve kırılmaz bir şey gelmişti. Kurtları, geri kalanımızın daha önce bildiğ i şeyi nihayet kabul etmişti: Onlar birbirlerine aitti.

Flint'in sakin varlığı hepimizi sabit tutuyordu, sessiz gücü dayanabileceğimiz bir temel oluşturunuyordu. Uyanırken, memnuniyeti bağımızı ısıttı.

Zak artık bağımızın kenarında dolaşmıyordu. Dün gece, o da sürüyle birlikte avlanmıştı ve bizim haline geldiğimiz şeyin dokusuna dahil olmuştu. Büyüsü, bağımızın altında uğultu gibi yankılanıyordu, kurt enerjimize sıcak bir kontrpuan oluşturunuyordu.

Ve hepimizi birbirine bağlayan, hepsini tek bir Bağlantı halkasına dokuyan, kalbimiz Freya'ydı.

Bunun bütünlüğü nefesimi kesti. Burası evim gibi hissettiriyordu. Savunulacak bir bölge ya da sığınacak bir sığınak değil, bizi herhangi bir sürü bağıyla bağlayamayacak kadar güçlü bir şekilde birbirimize bağlayan bu insanlar, bu bağlar.

Huzurlu anımız, kulübenin kapısına gelen üç keskin vuruşla paramparça oldu. Hepimiz donakaldık. Kurt içimden fırlayarak anında tetiklendiğinde vücudumdaki her kas gerildi. Tanıdık aşırı uyanıklık geri geldi, duyularım her sesi, her kokuyu, her potansiyel tehdidi kaydetmek için genişledi.

"Alfa?" Bretton'un sesi dışarıdan geldi. "Rahatsız ettiğim için üzgünüm, ama bir haberci geldi. Philipe, daha önce ailenizle ilgili haberleri getiren kişi."

Gage içini çekerek isteksizce grubumuzdan ayrıldı. "Ona birazdan çıkacağımızı söyle," diye cevapladı, sesi bir sürü alfasının otoriter tonuna geri dönmüştü.

Samimi kozamızın büyüü bozuldu, yavaşça ayrıldık, yataktan kalkarken birbirimize dokunarak, yumuşak öpücükler ve anlamlı bakışlar paylaştık. Freya'nın bizi bir sürü olarak hiç olmadığı kadar yakınlaştırması sayesinde, hepimizin birbirine ne kadar yakınlaştığını görmek beni hayranlıkla doldurdu.

"Hadi," dedi Freya, Gage'in elini tutarak. "Gidip temizlenelim."

"Evet, kraliçem," diye cevapladı Gage, alnını öptükten sonra banyodaki küçük duş başlığını açmaya yöneldi.

"Bu evde banyo olduğu için şanslıyız," diye mırıldandı Heath, eğilip kıyafetleri toplayarak her birimiz için ayrı yığınlara koydu.

"İki kişi için yeterince büyük olmaması ne yazık," dedi Flint, sonra Heath'e sırtarak baktı. "Paylaşmak ister misin?"

Heath cevap vermeden önce Freya'ya baktı. "Seninle her zaman paylaşırım Flint."

Freya, ikisi de onun iki yanına yaklaşp sırayla onu öpmeye başlayınca güldü. Gage, "Sıcakken girin!" diye seslendi.

O da duşa girmek için koştu, ama kapıyı kapatmadan önce Zak ve bana bakarken yakaladım.

"Sanırım duşun son kullanıcıları sen ve ben kaldık, kurt adam," Zak'ın alaycı sesi arkamdan geldi. Döndüğümde, büyücünün gözlerinin üzerimde olduğunu gördüm ve bir zamanlar görmezden gelmeye çalıştığım o tanıdık çekicilik yeniden uyandı.

Kurtumun dar duş kabinine hiç ilgi duymadığını bildiğim için sııttım. Hayvani tarafım alana, açık havanın özgürlüğüne ihtiyaç duyuyordu. Banyo yapmak, ait olduğum doğaya dönmek için mükemmel bir bahaneydi. Artık Zak da şekil değiştirebiliyordu, bana katılır mıydı?

"Ya da beklemeyi bırakıp gerçek kurtlar gibi nehirde yıkanabiliriz," diye önerdim.

Zak'ın kaşları şaşkınlıkla kalktı, ama ifadesinde bir anlık ilgi gördüm. Yıllarca kurtunu bastırmış olan büyücü, doğasının vahşi yönlerini kabullenmeyi hâlâ öğreniyordu.

Bu kulübenin ötesinde bizi ne tür zorluklar bekliyor olursa olsun, onlara birlikte karşı koyacaktık — sadece bir sürü olarak değil, geleneksel bağların yaratabileceğinden çok daha güçlü bir şey olarak.

"Önden git," dedi Zak, gözleri hala çıplak bedenimi tararken ısınmaya başladı.

Dışarı çıktığımızda, onun dönüşümünü izledim ve bunun ona ne kadar doğal geldiğini fark ettim.

"Aferin," diye övdüm, onun yanına dört ayak üstüne indiğimde.

"Teşekkürler," dedi basitçe, ama aramızdaki bağ sayesinde sözlerimin onu ne kadar memnun ettiğini hissettim. Bu da bir değişiklikti. Zak artık eskisi gibi duygularını bizden saklamıyordu.

Sadece kokusundan Bretton'u ve kulübenin dışında kamp kurmuş tüm Frost Fang kurtlarını fark ettim ve burnumun öncülüğünde nehre doğru ilerledim. Zak, yıllarca bastırıldığı kurt doğasına hala alışmaya çalışırken peşimden geldi. Ama vahşi arazide koştukça adımları daha doğal hale geldi.

Sonunda, soğuk su kürkümü kapladı ve kalan seks kokusunu temizledi. Zak, nehre nazikçe adım attığında, suya ıslanan kısımları koyu gri kürkü koyulaştı.

Kayaların arasındaki daha derin kısımda hızlıca suya daldıktan sonra, hemen kenara çekildi. Nehirden çıkarken şiddetle titredi, kürkünü kuvvetle salladı ve her yöne su damlacıkları sıçradı.

"Zayıf büyücü kanın için çok mu soğuk?" Kulübede yaptığımız grup aktivitelerinin ardından şakacı bir ruh hali içinde, grup bağı aracılığıyla alay ettim.

"Bazılarımız vahşi doğada büyümemiş," diye cevapladı Zak, ama sözlerinde gerçek bir sertlik yoktu. "Bazılarımız sıcak duş ve sabunu tercih eder."

Kıkırdadım ve etrafında bir tur attıktan sonra, sabahın ilk ışıklarının vurduğu kuru, kayalık bir çıkıntıya oturdum. Etrafımızdaki orman, dün verdiğimiz savaşın aksine sessiz ve huzurluydu. Bir an için kendimi, çam ve toprağın doğal kokularının, uzaktaki kuş seslerinin ve yanımdaki yeni sürü arkadaşımın varlığının tadını çıkarmaya bıraktım.

Düşüncelerim kulübede olanlara geri döndü. Zak'ın Flint'e sandalyeye oturmasını önererek kontrolü ele alışı... Gage ve Heath'in hakimiyet mücadelesine rakip olacak şekilde Freya'ya gösterdiği tavır... ve özellikle Zak'ın

Freya'nın emriyle tereddüt etmeden beni ağzına alması.

Çoğu beta, alfalara karşı bu kadar cesur olmaya asla cesaret edemez, özellikle de benim gibi birine. Alfa emirlerinden korkuyorlardı, reddedemeyecekleri bir emir vereceğimden endişeleniyorlardı.

Ama Zak bu korkuyu göstermedi. Önümde güvenle diz çöktü, istediğini aldı ve karşılığında zevk verdi. Bana karşı gücümü kötüye kullanmayacağıma güvenmesi beni hayrete düşürdü.

Freya ve ardından Zak aramıza katıldığından beri Howling Echo değişmişti. Dinamikleriniz değişmiş, bağlarımız hiç hayal edemeyeceğim şekilde derinleşmişti. Cadıları zar zor tolere etmekten, ikisini de sürünün bir parçası olarak kabul etmeye kadar gelmiştim... ve daha fazlası.

Freya'nın onu ne zaman düzgün bir şekilde sahipleneceğini, onu ne zaman ısırıp onun da ona karşılık vereceğini, eşlerinin bağını eşit ve tam hale getireceğini merak ettim. Bu düşünce eskisi gibi beni rahatsız etmiyordu. Bunun yerine, aralarındaki ve aramızdaki son bağın kurulmasını merak ediyor, hatta sabırsızlıkla bekliyordum.

Zak'ın daha önce söylediği sözler aklımda yankılanıyordu: *"Hepimiz birbirimize bağlıyız. Talep edilmiş olsak da olmasak da, hepimiz birbirimizin eşiyiz. Senin talep ısırığın, zaten var olan şeyi zaten var olan şeyi görünür hale getirdi."*

Bu, Zak ve benim de arkadaş olduğumuz anlamına mı geliyordu? Bu düşünceyi her açıdan inceleyerek kafamda çevirdim. Kurtum da aynı fikirde olduğunu belirtircesine kükredi, bu beni şaşırttı. Garip bir şekilde mantıklı geliyordu. Kurtlarımız, benim kurtumun Freya'nın kurtlarıyla olduğu gibi iyi anlaşıyordu. Aramızda daha önce hiç olmayan bir rahatlık vardı, başka bir erkte bulmayı hiç beklemediğim bir rahatlık.

Bu düşünceyi daha fazla sürdürmeden, Gage sürü bağıyla seslendi: *"Haberciyle konuşalım."*

Küçük kurdu burnumla dürttüm. *"Gitme zamanı."*

Zak ve ben ormanın içinden koşarak geri döndük, pençelerimiz yumuşak, iğnelerle kaplı toprağa ses çıkarmadan. Kurtum kontrolü ele aldı ve uzun adımlarını yavaşlattı. Zak benim ilk beta

ve kurtum içgüdüsel olarak onu korumak istiyor, yanından ayrılmak istemiyordu. Kulübeye yaklaştığımızda Gage, Freya, Heath, Flint ve Bretton ile birlikte bir yabancıyla konuşuyordu.

Zayıf adamın kokusu, onun tanıdık olmayan bir sürünün beta üyesi olduğunu gösteriyordu. Yabancı, saygıyla gözlerini yere indirmiş duruyordu, ama Freya'ya gizleyemediği merakla baktığını fark ettim. Kurtum bu ilgiye tepki gösterdi, ama ben kendimi sakın tutmaya zorladım. Freya kendi başının çaresine bakabilirdi ve ona yönelik herhangi bir tehdit hepimizin karşısına çıkmak zorunda kalacaktı.

İnsan formuna geri döndük ve sırt çantalarımızdan giysilerimizi hızla giydik.

"O kim?" Zak, bilinmeyen kurda doğru başını sallayarak sordu.

"Freya'nın geçmişini araştıran haberci olmalı," diye cevapladım, yeni geleni uzaktan inceleyerek. "Hiçbirimiz onu daha önce görmedik."

"Onu siz tutmadınız mı?"

"Bretton aracılığıyla, sanırım," dedim, Gage veya Heath'in onunla nasıl temasa geçtiğinden emin değildim. İnsan işleri onların alanıydı, benim değil.

Gruba yaklaştık ve yabancı adam — dikkatli gözleri olan zayıf bir adam — bize doğru bakarak selam verdi.

"İşte diğerleri," dedi Gage, bize ilerlememiz için işaret etti.

"Rowan, Zak, bu Philipe. Bizim için bilgi topluyor."

Zak, bir insan ya da büyücü gibi elini sıkmak için öne çıktı. "Ne tür bilgiler?"

Haberci bana bir bakış attı, sonra gözlerini indirdi, benimle el sıkışmamayı tercih ettiğini anında anladı.

Bretton cevap verdi: "Philipe, eskiden Nightsinger sürüsünün bir parçası olan bir beta." "Onu yıllardır tanıyorum. Güvenilir biridir."

"O, amcam Liam'ın ait olduğu sürüydü," dedi Freya, sesi ilgiyle keskinleşmişti.

Philippe başını salladı. "Evet. Ama sizinle tanışma şerefine nail olamadım..."

Sözünü keserek, Freya'nın acı dolu geçmişine nasıl nazikçe değineceğini bilemediği belliydi.

Freya başını salladı. "Anlıyorum. Artık eski tarih oldu."

Gage yere düşmüş bir kütüğe işaret etti. "Oturun."

Freya akıcı bir zarafetle hareket ediyordu. Onun kendine güvenini görmek beni gururlandırdı. İlk tanıştığım da yerinden kıpırdıyamayan kararsız kadın yoktu, onun yerine saygı talep etmeden saygı uyandıran biri vardı.

Gevşek bir daire oluşturduk, Philippe Freya'nın karşısında oturuyordu. Muhtemelen tüm alfa eşlerini kızdırmamak için ona doğrudan bakmaktan kaçındı. Ben de onun sağ omzunun biraz arkasına geçtim, iki ayaklı halimde bile doğal olarak koruyucu bir duruş sergiledim. Bu düzen, yeni geleni sorgulamaya hazır bir mahkeme salonu havası veriyordu.

"Devam et, Philippe," Gage başını sallayarak ona başlaması için işaret etti. "Ne haberler getirdin?"

Haberci dikleşti, ellerini sıkıca birleştirmiş haliyle gerginliği belliydi.

"Bretton'un isteği üzerine, kız kardeşin hakkında bilgi arıyordum," dedi, Freya'ya doğrudan hitap ederken, ona eşlik eden alfa duvarına saygıdan bakışlarını Gage'den ayırmadı.

"Hayatta olduğunu doğruladım."

Freya'nın bağımızdan gelen rahatlama o kadar güçlüydü ki göğsüm ağrıdı ve kurtum buna karşılık inledi. Freya'nın kız kardeşini bulmanın onun için önemli olduğunu biliyordum, ama bağlantımız aracılığıyla umudunun ve korkusunun derinliğini hissetmek, bunu kelimelerin ifade edemeyeceği bir şekilde gerçek hale getirdi. Omzuna sakinleştirici bir el koydum. Kurtum, eşimiz için sadece huzur istiyordu.

"Nerede o?" Freya, yüzeyin altında hissedebileceğim duygusal fırtınaya rağmen sesini dikkatlice kontrol ederek sordu.

Philippe'in yüzü sertleşti ve o daha konuşmadan midem düğümlendi. "Bunun korkunç bir haber olduğunu biliyorum... Bunu söylemenin kolay bir yolu yok, ama onun Denraider çetesi tarafından esir tutulduğunu doğruladım."

On yıldan fazla bir süredir gömdüğüm anılar, patlayan bir baraj gibi geri gelerek dünyayı bir iğne ucu kadar küçülttü...

On beş yaşımdan beri dönüşemediğim için kurtumu ortaya çıkarmak için beni dövdüklerinde ağızımda kalan kan tadı. Sürü liderinin alfa havlamasıyla beni kovarken ailemin gözlerindeki soğuk kayıtsızlık. Sürünün, sürgünüme sevinçle uluyarak kutlaması, sanki değersizliğim nihayet kurtuldukları bir lekeymiş gibi. Üzerimde sadece giysilerim ve kimsenin beni aramayacağına dair yakıcı bir hisle vahşi doğada sendeleyerek yürümem. İlk kez başka bir kurdu öldürdüğüm an — şiddetli bir haydut alfa — ve kanının zafer gibi tadı. Hayatta kalmak.

Ellerim yanlarımda yumruk haline geldi, tırnaklarım avuç içlerime kan alacak kadar sertçe battı. Grubumuzda toplu bir gerginlik dalgası yayıldı. Philippe'in ağzından çıkan her kelime, iyileştiğini sandığım yaralarımın tuz basmak gibiydi.

"Anladığım kadarıyla, o eski bir siyasi anlaşmanın parçasıydı, çocukken onlara verilmiş," dedi haberci, uzun zamandır gömdüğüm öfkemi fark etmeden.

"Emin misin?" Heath sordu, politikacı zihni muhtemelen bunun sonuçlarını çoktan hesaplamaya başlamıştı.

Denraider, daha küçük sürülerini fethetmeyi, onlara boyun eğmeyi ya da ölmeyi zorlamayı severdi. Boyun eğseler bile, bu genellikle en güçlü alfa erkeklerinin ölümü anlamına gelirdi.

"Kesinlikle," diye onayladı Philippe. "Onu omega köle gibi davranıyorlar. Geç dönüşüm geçirdi — yirmi beş yaşında — bu da onlara onun aşağılığını kanıtladı. Bu yüzden onun da senin gibi bir Odinswolf olduğunu anladım." Freya'ya saygıyla başını salladı.

Kurtum, tanıdık bir kalıbı fark ederek göğsümün içinde hırladı. Denraider, zayıf veya farklı gördüğü herkesi her zaman çabucak bir kenara atardı. Geç dönüşüm,

onların, benim hakkımda düşündükleri gibi, onun da değersiz olduğuna dair inancını pekiştirmişti.

"Dönüşememesine rağmen onu tuttular mı?" diye homurdandım.

"Bu alışılmadık bir durum. Normalde zayıf ve sürgüne layık gördükleri bir dönüşümcü tutmak, ona başka bir nedenden dolayı değer verdikleri anlamına gelir." Philippe yüzünü buruşturdu, sonra "O, şu anda bile onların köle ganimetlerinden biri gibi muamele görüyor." dedi.

Bu düşünce gözlerimi kızarttı. Freya'nın kız kardeşi benim yaşadıklarımı yaşamıştı, ama sürgün edilme, kaçma şansı verilmemişti. Onu aldıklarında henüz bir çocuktuk, neden tanıdığı her şeyden koparıldığını ve onu asla kabul etmeyecek bir dünyaya atıldığını anlayamayacak kadar küçüktü.

"Onu oradan çıkarabilir miyiz?" diye sordu Freya, bağımızdan yayılan güçlü duygulara rağmen sesi sabitti.

Philippe başını salladı ve son umudumun da yok olduğunu hissettim. "Denraider'ın bölgesi sıkı bir şekilde kapatılmış. Agresif bir şekilde asi alfaları topluyorlar, ama kimse içeri giremiyor ya da çıkamıyor. Onu tam olarak nerede tuttuklarını belirleyebilecek kadar yaklaşmadım."

"Serseri alfaları ne için istiyorlar?" diye merak etti Flint.

"Sadece liderlerine boyun eğmeye razı olanları kabul ediyorlar."

. Kontrol edebileceklerini düşündüklerini. Alfa sayılarını artırarak, yeni fetihler için ihtiyaç duydukları gücü elde etmeye çalışıyorlar."

En güçlü haydutlar değillerdi, biliyordum. Çok tehlikeli, kritik bir anda baskın ekibinin liderlerine meydan okuyabilecekleri düşünülmüyordu. Gage veya Heath gibi hakimiyet sahibi biri asla işe alınmazdı. Ama benim veya Flint'in hakimiyetindeki bir alfa? Biz tam da aradıkları şeydik — güç vaatleriyle kontrol edebileceklerini düşündükleri, Denraider'ın fethettiği bölgeleri alfa havlamasıyla boyun eğdirebilecek, ancak

Denraider sürüsünün mevcut hiyerarşisine meydan okuyacak kadar baskın değillerdi.

"Bilmemiz gereken başka bir şey var mı?" diye sordu Zak.

"Sadece Denraider harekete geçti." Philipe savunma hatlarını ve yeni konumlarını anlattı, ama ben onu zar zor duyuyordum. Göğsümde biriken öfke, soğuk ve keskin bir şeye dönüştü. Yeterince yaklaşmak için ne yapmam gerektiğini çok iyi biliyordum. Asıl soru, beni şekillendiren cehenneme geri dönme cesaretim olup olmadığıydı.

Ama Freya'ya baktığımda, gözlerindeki umutsuz umudu gördüğümde ve bağımız aracılığıyla onun acısını hissettiğimde, başka seçeneğim olmadığını anladım. Denraider'dan bir kez kurtulmuştum. Tekrar yapabilirdim.

"Bunu özel olarak konuşmalıyız," dedi Gage, alfa otoritesi gerginliği bir bıçak gibi kesip attı. "Bilgi için teşekkürler, Philipe. Bretton ödemeni halledecek. Mesafeni koru, ama Freya'nın kız kardeşi hakkında herhangi bir hareket veya bilgi varsa rapor et."

"Tamam," dedi Philipe ve Bretton onu uzaklaştırdı. Biz ise kulübenin dışında, Frost Fang kurtlarının getirdiği erzakları dağıttıkları yerde kaldık. Sabah havası, söylenmemiş olasılıklar ve her şeyi değiştirebilecek kararların ağırlığıyla boğucuydu.

"İçeri," diye emretti Gage ve biz de kabine geri girdik.

Kapı arkamızdan kapanır kapanmaz, arkadaşlarıma döndüm. Göğsümde yanan bir kesinliğin etkisiyle, kendimi durduramadan sözler ağzımdan döküldü.

"Ben gidiyorum. Denraider'a, liderlerine boyun eğmeye hazır bir haydut alfa olarak sızacağım."

"Hayır." Freya'nın cevabı anında ve sert oldu, gözleri parladı. "Çok tehlikeli."

"Rowan, bir düşün," dedi Heath, sesinde beni aptalca bir şeyden vazgeçirmeye çalıştığını gösteren dikkatli bir mantık vardı. "Kendi babamın kurduğu tuzağa düştüğümü biliyorum, ama bu bununla karşılaştırıldığında hiçbir şey."

bununla kıyaslanamaz bile. Denraider acımasızdır. Genellikle fethettikleri sürülerdeki alfaları öldürürler, bu da demek oluyor ki..."

"Seni askere almaktansa öldürmeyi tercih ederler," Flint, her zamanki sakın tavrından endişeyle çatlayarak, sert bir şekilde cümleyi tamamladı. "Sen gururun yüzünden boyun eğemezsin. Tor bile onların hareketleri tarafından tuzağa düşmüş durumda. Onun yeteneklerine sahip bir Odinswolf bile onların topraklarında yolunu bulamıyorsa, sen nasıl bulabilirsin?"

Onların protestolarını dinledim, her argüman göğsümdeki demir gibi kesinliğe karşı sıkıcı bir darbe gibiydi. Endişelenmekte haklıydılar. Denraider, dikkatlerini çekecek kadar aptal olan herkes için bir ölüm tuzağıydı. Beni yetiştiren sürü, fetih ve zulüm üzerine kurulmuştu ve sürgünden bu yana sadece daha da güçlenmişti.

Ama bulmacanın en önemli parçasını atlıyorlardı — başka hiç kimsenin sahip olamayacağı tek avantaj.

"Tor tek başına riske giremez," dedim, içimde fırtına kopmasına rağmen sesim sabitti. "Ama ben?" Her birinin bakışlarını sırayla karşıladım, gözlerimdeki kararlılığı görmelerine izin verdim. "Eğer asi alfaları topluyorlarsa, tam da aradıkları kişi ben olabilirim."

"Rowan..." Gage başladı ama ben elimi kaldırarak onu susturdum.

Freya'nın kırık kalbiyle ya da Gage'in öfkesiyle yüzleşmeden önce, tüm kartlarımı masaya koymam gerekiyordu. Geçmişimin bu kısmını kimseyle paylaşmamıştım, eşlerimle bile.

"O kişi ben olmalıyım." Sözlerim, niyetimden daha sert çıktı, onlara hiç söylemediğim gerçekler yüzünden boğazım düğümlenmişti. "Ben o sürünün içinde doğdum."

Ardından gelen sessizlik kulakları sağır ediyordu. Gözlerinde şokun dalgalandığını gördüm, Bağlantı aracılığıyla inanamama duygularının yankılandığını hissettim. Birlikte geçirdiğimiz onca zaman boyunca, paylaştığımız tüm savaşlar ve samimi anlarda, onlara kökenlerimden hiç bahsetmemiştim. Utanç duygusu çok derindi ve bu bilginin önemli olacağını hiç düşünmemiştim.

Ama Őimdi Freya'ya bakarken, kız kardeŐini dűŐűnűrken gűzlerindeki umutsuz umudu gűrdűĐűmde, eski yaraları deŐmenin zamanının geldiĐini anladım.

"Alfalarınıza meydan okuduĐun iĐin mi seni kovdular?" diye sordu Gage. "Đűnkű űyleyse, seni mutlaka hatırlayacaklardır."

"Beni on beŐ yaŐındayken kovdular." Freya'nın dehŐete kapılmış bakıŐlarını tuttum. "Kurtum henűz ortaya ĐıkmamıŐtı ve onların gűzűnde bu beni deĐersiz yapıyordu. DeĐersizden de űte, sűrűnűn gűcűne katkıda bulunabilecek kurtlara harcanabilecek kaynakların israfıydım."

En Đok canımı yakan, oğullarının vahŐi doğaya űlűme terk edilmesini izleyen anne babamın kayıtsızlığıydı.

"Beni űlűme terk ettiler," dedim, sesim eski űfkeyle sertleŐti. "Bir daha onların topraklarına ayak basarsam beni űldűreceklerini sűylediler. Beni, attıkları Đocuk, zayıf gűrdűkleri Đocuk olarak tanımayacaklar."

DűnűŐűm acımasız ve tamdı. Sűrgűn ettikleri korkmuŐ, gűcűsűz Đocuk artık yoktu. Onun yerine, tek baŐına hayatta kalmayı űĐrenmiŐ bir alfa duruyordu.

Freya'nın gűzleri yaŐlarla doldu, ama acısının altında baŐka bir őey hissettim: anlayıŐ. Onu koruması gerekenler tarafından deĐersiz gűrűlmenin, terk edilmenin ne demek olduĐunu biliyordu. Aramızdaki baĐ, Đekim ya da aŐkın űtesindeydi. İkimiz de hayatta kalmıŐtık.

"HiĐbir őey gibi davranılmanın nasıl bir his olduğunu biliyorum, Freya," dedim yumuŐak bir sesle, ellerimi uzatıp yűzűnű avuğlarımın arasına aldım. Avuğlarımın altında cildi sıcaktı, geĐmiŐin anıları beni dibe Đekmeye ĐalıŐırken beni őimdiki ana bağladı. "KaybolmuŐ, yalnız, sığınacak hiğbir yerin olmaması, kendi ailen bile seni bu kadar kolay terk edebiliyorsa, mutlaka bir sorunun olmalı ve bu acıyı hak ediyorsun diye dűŐűnmek."

Nefesi kesildi ve bağımız aracılığıyla onun beni anladığını hissettim. O da aynı őeyi yaŐamıŐtı, bu yűzden anlıyordu — istismarın bir őekilde hak edilip edilmediğini, suğun aŐkın imkansız kılan temel bir kusurda mı yoksa

hak edilip edilmediğini, suçun sevgiyi imkansız kılan temel bir kusurda mı olduğunu.

"Kız kardeşinin onların istismarı altında yaşamasına izin veremem," diye devam ettim, parmaklarımla düşmeye başlayan gözyaşlarını sildim. "Bunu engelleyecek gücüm varken olmaz. Onların, onun dönüşemeyeceğini düşündükleri zaman ne kadar acı çektiğini çok iyi bildiğim için olmaz. Muhtemelen onu sadece kadın olduğu için tuttular ve iyi bir köle olacağına karar verdiler."

"Ama risk..." diye başladı. "Ya ailen ya da çocukluk arkadaşın seni tanırsa ve Tork'un Heath'e yaptığı gibi kimliğini ifşa ederse?"

"Ailem Oregon'da yaşıyor. Onlar akıncı değil. Risk almaya değer," dedim kararlı bir şekilde. "Ve şimdi tam zamanı. Denraider, yeterli alfa olduğunu düşünürse ya da harekete geçmeye hazır olduğunda yeni üye almayı bırakabilir. Bekleyemeyiz."

"Rowan," Gage başını salladı. "Cadılara karşı tekrar savaşacağımız zaman, alabileceğimiz tüm yardıma ihtiyacımız var."

"İşte bu yüzden gitmesi gereken tek kişi benim," diye ısrar ettim. "Geri kalanınız Dryden ve cadılarla savaşa hazırlanın. Bu arada ben Denraider hakkında bilgi toplar ve Freya'nın kız kardeşini bulurum."

Gage, Flint'e müdahale etmesini istercesine baktı, ama ben bu konuyu kapatmaya niyetim yoktu.

"Freya'nın bir sonraki kızgınlık dönemi bir ay içinde başlayacak. Eğer o zamana kadar dönmezsem, ben de kızgınlık dönemine girer ve tamamen tehlikeye girerim. O zamana kadar dönmem gerek."

Durumun taktiksel gerçekliği, ağır bir battaniye gibi üzerlerine çöktü. Benim için duydukları korku keskin ve acı verici olsa da, isteksizce kabul ettiklerini bağımızdan hissedebiliyordum. Ne kadar nefret etseler de mantığı anlıyorlardı.

"Hayır," dedi Freya, aniden ayağa kalkarak. "Bunu yapmana izin vermeyeceğim. Sizi istismar edenlerle tek başına yüzleşmemelisin."

"Sen Ironwood'da istismarcılarla yüzleşebiliyorsan, ben de Denraider'da benimkilerle yüzleşebilirim," diye karşılık verdim. "Ve bağımız sayesinde"

asla yalnız kalmayacağım, şimşek."

Yine de başını salladı. "Heath'i neredeyse kaybediyordum. Seni de kaybedemem, Rowan."

Ayağa kalkıp ona doğru yürüdüm ve ellerini tuttum. "Philippe içeri giremez. Başarırsam, kız kardeşinin nerede tutulduğunu öğrenir ve kurtarma planı yapabiliriz."

Gözleri yaşlarla doldu. "Seni orada tutsak edebilirler, esir alabilirler."

Bu düşünceyle göğsümde gürleyen bir hırıltı başladı. "Sana söz veriyorum, hiçbir şey bizi uzun süre ayrı tutamaz."

Sözlerimin ardından sessizlik havayı ağırlaştırdı. Bağımız aracılığıyla karışık duyguları hissedebiliyordum — Freya'nın korkusu ve sevgisi, Gage'in isteksizliği, Flint'in koruyucu endişesi ve Zak'in sessiz değerlendirmesi.

Heath sessizliği bozdu. "O haklı," dedi, herkesi şaşırtarak. "Rowan bu görev için eşsiz niteliklere sahip. Denraider'ı içeriden tanıyor ve bunca yıl sonra onu tanımazlar."

"Ama sana olanlardan sonra..." Freya başladı.

"Bana olanlar farklıydı," Heath nazikçe sözünü kesti. "Kendi babamın kurduğu tuzağa düştüm. Rowan kimse onu tanımayacağından eminse..." Ben başımı sallayana kadar kaşlarını kaldırdı. "O zaman bence bu iyi bir plan. Kız kardeşini kurtarmak için ihtiyacımız olan bilgileri başka türlü elde edemeyiz."

Flint, endişeli bir ifadeyle öne çıktı. "Hiçbirimizin o kurtların inine tek başına girmesini istemiyorum." Elini omzuma koydu, sıkıca tuttu. "Ama Rowan'ın kararlarına güveniyorum. O yapabileceğine inanıyorsa, ben de inanıyorum."

"Net iletişim kuralları belirlemeliyiz," dedi Gage, bizi pratik meselelere geri döndürdü. "Bağlantı yoluyla ne sıklıkla haberleşeceksin?"

"Günde bir kez," dedim. "Hava karardıktan sonra. O saatte mahremiyetimi sağlayabilirim."

Flint'in gözleri, bir zamanlar çok korktuğum Freya'nın elmacık kemiğindeki runesine düştü, sonra boynumdaki işaretine atladı. Kimsenin bahsetmediği diğer işarete bakmaktan kasten kaçındı... Gage'in bileğimdeki paket ısırtığı.

"Peki ya kokun?" diye sordu Flint. "Sen bizim gibi kokuyorsun, Freya gibi."

"Birkaç gün vahşi doğada kalırsam bu sorun çözülür," diye onu temin ettim. "Ve kalan kokuyu gizlemek için orman enkazında yuvarlanırım."

"Ben de sana bunu verebilirim," diye ekledi Zak, cebine uzanıp Heath'e verdiğiye benzer küçük bir kolye çıkardı. "Diğer kurtlara karşı işe yaramaz, ama basit cadı tespitlerinden seni korur."

Başımı salladım. "Denraider tüm cadıları öldürür. Buna ihtiyacım yok."

Zak omuz silkti. "Ravenscroft Coven bir zamanlar Denraider'ı Winter Wind sürüsüne saldırmaya ikna etmişti. Denraider cadıları nefret ediyor olabilir, ama bu onlarla hiçbir ilişkisi olmadığı anlamına gelmez."

"Al şunu," dedi Freya ve ben kolyeyi alıp boynuma taktım. "Geri dönerken ihtiyacın olabilir. Cadılar Heath'e yaptıkları gibi senin bağını koparmaya çalışırlarsa..."

"Bağ aracılığıyla acil durum sinyali göndereceğim — kısalık için hepimizin yıldızların altında yaptığımız dövmenin bir görüntüsünü," diye cevapladım. "Ama çoğunlukla, dikkatimin dağılmaması için kendimi bağdan koruyacağım."

Gage başını salladı. "İyi. Biz de aynısını yapacağız. En son ihtiyacımız olan şey, kritik bir anda düşüncelerimizle dikkatinin dağılması."

Hepimiz hala en acı verici kısmın etrafında dans ediyorduk.

"Peki, runeyi nasıl gizleyeceğiz?" diye sordu Freya. "Ve dövmelerin..."

Zak öne çıktı, karanlık gözleri benimkilerle kararlı bir şekilde buluştu.

"Ben yardım edebilirim," dedi, sesi sabit ve kendinden emin. "R n n  ve dövmelerini gizlemek için bir t lsim yapabilirim."

Kendi halk  tarafından d şlanm ş bu adam, bunun gerekliliğini anlıyordu. Bir yere ait olmak için her Şeyi riske atmanın ne demek olduğunu biliyordu. Bunun Freya'nın kız kardeşi için ne kadar önemli olduğunu biliyordu.

Yanak kemiğimdeki parlayan runa dokundum. Freya'nın işareti benim idamım anlamına gelirdi. Denraider'lar cadıları nefret ederdi ve cadılarla arkadaşlık eden bir kurt onların gözünde daha da kötüydü.

"Ne tür bir t lsim?"

"Her zaman yanında taŐıman gereken küçük bir t lsim. T lsim yok edilirse veya senden çok uzaklaŐırsa, rune yeniden ortaya çıkar. Sürü d vmen ve yıldız çığı d vmen de aynı Şekilde. T lsim mümkünse her gün, en fazla iki günde bir yenilenmelidir, ama nasıl yapacağını gösterdiğimde zor değil."

Gage'in ifadesi sertleşti, onu bu kadar etkili bir lider yapan soğuk hassasiyetle riskleri ve faydaları hesapladı.

"O halde karar verildi," dedi sonunda. "Bu sadece bir keşif görevi, Rowan. Onu bul, Bonded bağlantısı aracılığıyla onun yerini ve savunma düzenini bildir. Ne görürsen g r, ne kadar harekete geçmek istersen iste, destek olmadan kurtarma giriŐiminde bulunma."

"Anlaşıldı," dedim, ama ikimiz de biliyoruz ki fırsatını bulursam, onu tehlike altında bulursam, tereddüt etmeden harekete geçeceğim.

Sonunda Flint, ele almamız gereken tek kalan konuyla ilgili sessizliği bozdu. Zak'ın cazibesi Bağlı runesini, benim sürü d vmemi ve ay d vmemi gizleyebilse bile...

"Peki ya bağların? Her kurt, senin eşin olduğunu ve bir sürüye ait olduğunu hissedebilir."

"EŞ bağı kolay," dedim. "Onun öldüğünü söyleyeceğim, ki bu doğru olacak."

"Öldüğünü düşünecekler, ama yalan kokmayacaksın," dedi Flint başını sallayarak. "Ama sürü bağı..."

Hepsi ne yapılması gerektiğini biliyordu, sadece hoşlarına gitmiyordu.

Heath iç geçirdi. "Eğer bir haydut olarak işe alınacaksa, gerçekten haydut olması gerekir."

Hepimiz sessiz kaldık.

Gage'in yüzü, yapması gerekenin ağırlığıyla daha da kasıldı. Tekrar konuşmaya başladığında, sesi imkansız bir karar veren bir sürü liderinin otoritesini yansıtıyordu.

"Bunun işe yaraması için, sen bizden biri olamazsın. Gerçek bir haydut olmalısın, sürü bağlarından tamamen kopmuş." Gözleri benimkilere baktı ve o bakışta acıyı gördüm, bu kararın onu nasıl parçaladığını. "Rowan... Seni sürüden sürgün etmek zorundayım."

Gençken, daha yaşlı ve daha deneyimli haydut alfaları öldürerek, sırf kararlılığımla hayatta kalmıştım. Cadılar kurt ailemi öldürdükten sonra, Gage ve Heath'le tanışıp Howling Echo'da yerimi bulana kadar yine yalnız kalmıştım. Yeni sürüm, Denraider'ın beni ikna ettiği gibi, bir hiç olduğumu hissettirmemişti

— ama şimdi sürümü kaybetmekten korkuyordum.

Ancak bu sefer sürgün, zulümden ziyade zorunluluktan kaynaklanıyordu. Bu sefer geri dönecek bir yerim vardı.

"Biliyorum," dedim basitçe, göğsümde fırtınalar kopmasına rağmen sesim sabitti.

Gage sessiz kaldı, seçenekleri tartarken düşünceli bir ifadeyle bakıyordu. Sonunda konuştu. "Hemen gitmeyi mi planlıyorsun?"

"Sen beni sürgüne gönderir göndermez."

Sesimdeki kabullenme, herhangi bir itirazın yapabileceğinden daha çok onu etkilemiş gibiydi. Aramızdaki bağ sayesinde, onun ıstırabını, sürü lideri olarak tüm içgüdülerine aykırı olan bu durumun onu nasıl rahatsız ettiğini hissettim.

Bizi korumak onun amacı, onun itici gücüydü. Birimizi, geçici de olsa, kovmak zorunda kalmak, sanki

kendi kolunu kesmesini istemek gibiydi.

Ama bazen aşk, en acımasız fedakarlıkları gerektirir. Bazen, en değerli şeyi korumak için tek yol, onu bırakıp geri döneceğine güvenmektir.

Sürü arkadaşlarıma baktım — gözyaşları içinde ama kararlı Freya; beni bir başıboş alfa olarak kabul edip sürüye alan Gage; acil durumları planlayan taktik zekâsı ile Heath; bana olan sarsılmaz inancı ve sağlam gücü ile Flint; ve yeni gelen Zak, derin aidiyet duygusu ve endişeli bakışları ile.

Onlar benim sürümden, ailemden çok daha fazlasıydı. Benim her şeyim olmuştu. Her türlü riski, acıyı, fedakarlığı göze almaya değerdi.

Parmak eklemimle Freya'nın yanağından bir gözyaşı sildim. "Ben senin eşimim. Bu da senin kız kardeşini benim kız kardeşim yapar. Ve onu kurtaracağız."

Onun gerçek ait olduğu yeri bulması için ona özgürlük verecekse, beni şekillendiren cehenneme geri dönerdim. Tam kanlı bir Odinswolf olarak, hiç tanışmadığımız kız kardeşimizin kendi eşini bulmak için özgürlüğe ihtiyacı vardı. Belki bir gün, bizim birbirimizde bulduğumuz türden bir aşkı o da bulabilirdi.

En derin yaraları bile iyileştirebilecek ve kopmuş bağları yeniden birleştirebilecek türden bir aşk.

Yakında, beni kovmuş olan sürüme, yalnız bir kurt olarak hayatımın başladığı yere geri dönmek için yolculuğuma başlayacaktım.

Ama bu sefer yalnız olmayacaktım. Bu sefer, sürümün ve eşlerimin gücünü de yanımda taşıyacaktım.

Bölüm 35

Flint

Moonblessed'in dışındaki kampımıza geri döndük ve birkaç saat boyunca Frost Fang'dan gelen yeni mültecileri yerleştirdik. Fern ve birkaç takipçisi bu sefer bize katıldı, ama ben kardeşimle istediğim gibi yeniden bağlantı kurma fırsatı bulamadım. Kendini açıklaması için bir şans hak ediyordu, ama önce halletmemiz gereken başka işler vardı.

Bu iş, bazılarımızın Moonblessed'in duvarlarını aşıp Moonblessed sürüsünün liderleri Hugo ve Idori ile görüşmesini gerektiriyordu. Freya, Shante ile mesajlaşıyordu ve Shante, kapıdan geçer geçmez bizimle buluşacağına söz vermişti.

Önümdeki görev omuzlarımda ağır bir yük gibi duruyordu, ama kendimi şimdiki ana odaklanmaya zorladım. Gage ve Heath yan yana ilerliyorlardı, önceki gerginlik yerini sağlam ve sarsılmaz bir duyguya bırakmıştı. Artık gizli bakışlar ya da dikkatli mesafeler yoktu — sadece ikisinin de istediği şeye karşı savaşmayı bırakmış iki insanın rahat varlığı vardı.

Heath'in eli Gage'in eline dokundu ve sonra sıkıca tuttu.

Zak, Freya ve Rowan'ın arasında yürüyordu, konuşmaları sessiz ama rahattı. Rowan, ilk kez iki ayaklı haliyle rahat görünüyordu, belki de Zak sayesinde tüm yaraları kaybolduğu içindi.

Melez artık kendini ayrı tutmuyordu, artık kaygısız flörtlerin sahte görünüşünü ya da daha önce gösterdiği dikkatli

itaatkar tavırlarını sergilemiyordu. Bunun yerine, aramızda yerini bulmuş birinin kendine güveniyle hareket ediyordu.

Rowan onu gülümseten bir şey söylediğinde, ifadesi samimi ve içtendi.

Ve Freya... O hala merkezimizdeydi, ama artık gücünü kucaklamış birinin otoritesiyle hareket ediyordu. Frost Fang'daki zaferimizden en çok o sorumluydu. Dönüşmekte zorlanan belirsiz kadın yok olmuştu, yerine Fern'in takipçilerinin bile saygı duyduğu güçlü bir melez gelmişti.

Hepimiz birlikte daha güçlü bir şeye dönüşmüştük. Bu düşünce, Rowan'ı kaybetme ihtimalini, geçici de olsa, çok daha zor hale getiriyordu.

Ay'ın kutsadığı surlara yaklaşırken devasa bir kapı açıldı ve iki beta muhafız, grubun alfa üyelerine saygıyla başlarını eğdi.

Bakışları Freya ve Zak'ın üzerinde takıldı.

"Vay vay," diye tanıdık bir ses duyuldu, Moonblessed'in güvenli alanına adımımızı attığımız anda. "Bakın, öğleden sonra kimler gelmiş."

Shante yan yoldan çıktı, lavanta rengi tırnakları dramatik bir şekilde el sallarken parıltıyordu. Uyumlu lavanta rengi göz faresi ışığı yansıtıyordu.

"Shante," dedi Freya, sesinde içten bir sıcaklık vardı. "Seni görmek güzel."

"Ben de. Ama hepiniz sanki biri ölmüş gibi görünüyorsunuz." Keskin gözleri, kasvetli ifadelerimizi inceledi. "Lütfen o cadıların canına okuduğunuzu söyleyin."

Üzerimizde baskı olan her şeye rağmen, dudaklarım gülümsemeye başladı. Freya'nın en iyi arkadaşı, en karanlık anlarda bile neşe getirebilen bir yeteneğe sahipti.

"Savaşı kazandık ama savaşı kazanamadık," diye özetledi Gage.

"Hugo ve Idori'nin duvarlarımızdan çıkmamızı yasaklamasına şaşmamalı." Shante, sözlerinin acısını hafifletmek için gülümsedi. "Her zamanki gibi dram yaratıyorsun."

"Evet, her zamanki kadar felaket tellallığı," dedi Heath kuru bir şekilde, Zak'ın kıkırdamasına neden oldu.

"Harika. Madem alfalara gidiyorsunuz, en yeni üyemize büyük turu ben gezdireyim." Zak'ın koluna rahat bir şekilde kolunu doladı ve ben onun bu dostça temastan önce gerilip sonra gevşemesini izledim.

Freya kükrediğinde Shante güldü ve Zak'ı bıraktı.

Sonra gözleri büyüdü ve burun delikleri genişledi. "Sakın bana

— "Evet," Freya alaycı bir öfkeyle cevap verdi. "Üçüncü kızgınlık dönemim yaklaşıyor."

"Yaklaşık yirmi dört gün, aşağı yukarı," diye mırıldandım.

Shante ısıklık çaldı, gözleri doğal olarak Zak'ın boynunda Freya'nın eş ısırlığı olup olmadığını kontrol etti. Bir iz görmeyince ağzını açtı, ama Freya'nın bu konuyu kapatmasını tercih ettiğini hissetti.

"Ama kim sayıyor ki?" diye gülerek Zak'a döndü. "Burası senin sürünle oldukça uzun bir geçmişi var."

Moonblessed'da yürürken Shante, Freya'nın yaklaşan kızgınlığı yüzünden hepimizi bir kez çıldırttığı market de dahil olmak üzere, çeşitli önemli yerleri tiyatrocucu bir tavırla Zak'e gösterdi.

"Daha da iyisi var," diye devam etti Shante, gözleri yaramazlıkla parıldayarak bizi duvar boyunca ilerletirken, şüphesiz evini göstermek için.

Grubumuzun arkasında, Gage ve Heath anlamlı bakışlar paylaşıyorlardı, görünüşe göre sessiz bir konuşma yapıyorlardı ve Shante'nin antikalarına tamamen aldırmış etmiyorlardı. Hugo ve Idori ile yaklaşan toplantımız için hazırlık yaptıklarına bahse girerdim.

Shante'nin evine yaklaşıncaya, Zak'e bundan bahsedeceğini sandım, ama o bunun yerine aniden duvarın üzerindeki kapılardan birini işaret etti.

"Ve burası," dedi dramatik bir hareketle, "sevgili Freya'mızın Flint'i reddettikten sonra kaçmaya çalıştığı yer. Onu rahat bırakması için onu terk etmeye çalışıyordu, böylece kendini

Kendini Ironwood'a feda etmek için. Kızın inanamayacağı kadar şehitlik kompleksi vardı."

Zak kaşlarını kaldırıp bana bakarken boynumdan sıcaklık yayıldığını hissederek inledim.

"Ne dedi?" Shante, benim utancımdan açıkça zevk alarak bana sordu. "Şöyle bir şeydi: 'Biz arkadaş değiliz ve asla olmayacağız. ' Dramatik bir sahneydi."

"Oh, sus," Freya başını salladı, ama dudakları gülümsemeye kıvrıldı. "Sonu iyi biten her şey iyidir, değil mi?"

"O bizi korumaya çalışıyordu," dedim, kulaklarım yanarken bile Freya'yı savunarak. "Kendini feda etmenin, Howling Echo ve Moonblessed'ı güvende tutmanın tek yolu olduğunu düşünüyordu."

Zak'ın ifadesi anlayışla yumuşadı. "Tanıdık geliyor," dedi sessizce ve Rowan'la değiştirdiği anlamlı bakışları yakaladım.

Ardından Shante, Zak ve Rowan'a, Brielle ile birlikte sihirli duman kullanarak Ironwood'u Freya'nın ısı kokusunun izinden uzaklaştırdıklarını anlattı.

"Cesur eşimin," dedi Rowan, Freya'yı kendine çekip başının üstüne öpebilmek için.

Onun sıcaklığının kokusu ciğerlerini doldururken, Bağlantı aracılığıyla onun uyarılmasının arttığını hissettim.

"Eh, o zamanlar kehanet yetenekleri pek iyi değildi galiba," dedi Heath gülümseyerek. "Sonuçta Flint'le evlendi."

"O sadece önce kendimizi kanıtlamamızı istedi," dedi Gage, alaycı bir şekilde.

Freya güldü, üzerimizde asılı duran gölgelere rağmen sesi neşeliydi. "Sanırım reddedilmek her zaman hikayemizin başlangıcı oldu."

Gage ona sevgiyle baktı, ancak başlangıçta onu reddettiğini hatırladığı için pişmanlığı da bağlarında hissediliyordu. Sonra Shante'ye döndü, "Hadi, sürünün alfaları bekliyor."

Shante, Freya'nın elini tutup onu alfa konağına doğru sürükledi, geri kalanımız da peşinden gitti. Bazı sürüler alfa liderlerini görkemli malikanelerde yaşatırken, Moonblessed'ın alfa konağı kasabanın merkezinde, çevresindeki evlerle aynı büyüklükteydi. Bu, Howling Echo'ya katılmak için ayrılmadan çok önce, bu sürüye ilk katıldığımda beni buraya bağlayan birçok şeyden biriydi.

Bugün, sürünün sık sık kutlama yaptığı alfa konağının arka bahçesi, bayram süslemelerinden yoksundu. Açık hava mutfağı sessizdi, izgara soğuktu.

Shante açık alana el salladı ve Zak ile Rowan'a, "Burası Hugo ve Idori'nin sürünün tüm uygun kurtlarıyla çöpçatanlık yapmaya çalıştıkları ekinoks partisini verdiğimiz yer. Zavallı Freya çok utanmıştı." dedi.

Rowan, eşimizin diğer kurtların önünde sergilenmesini düşünerek düşük bir homurtuyla kükredi.

Zak kaşlarını kaldırdı. "Yani, melez olmana rağmen seni kabul ettiler mi?"

"O zamanlar hiçbirimiz bilmiyorduk. Bu, benim sihrimin neler yapabileceğini görmeden önceydi. Daha sonra, teyzeme ne olduğunu gördüler." Freya, tek tanıdığı ailesini kaybetmenin üzüntüsüyle kaşlarını çatı.

"Kız kardeşini kurtarmalıyız," diye homurdandı Rowan, Freya'yı konu dışı bırakarak.

"Çıkaracağız," diye yemin etti Gage.

Heath de aynı fikirdeydi: "O, kaltak olmayan bir aile üyesiyle tanışmayı hak ediyor."

Shante, "En son buradayken ne kadar peri şarabı içtin?" diye sorarak ortamı neşelendirdi.

"Senin dediğin gibi... kim sayıyor ki?" Freya gülümsedi. "Sinirlerimi yatıştırır diye düşündüm."

"Gerginlik yüksekti," diye Heath de aynı fikirde olduğunu belirtti ve muhtemelen Freya'nın onuru için yaptığımız kavgayı hatırlayarak bana sırtıttı.

"İyi ki sana kazanmama izin verdim," dedim.

Heath alaycı bir şekilde güldü, ama cevap veremedi. Gage hepimizi ileriye doğru işaret etti. "Hadi."

"Sizi yalnız bırakıyorum," dedi Shante, sürünün alfa üyelerine saygıyla başını eğerek selam verdikten sonra ayrıldı.

Bugün, açık hava toplantı alanı, herkesi eşit konuma getiren nötr bir düzenlemede sandalyelerle daire şeklinde düzenlenmişti. Hugo ve Idori, Bloody Dawn'dan Artemis ile birlikte bize katıldı. Yüzlerindeki ciddi ifadeler, bizim geldiğimizin önceden haber verildiğini gösteriyordu.

"Bizimle görüşmeyi kabul ettiğiniz için teşekkür ederiz," dedi Gage, yerlerimize otururken.

"Geldiğiniz için teşekkür ederiz," dedi Hugo, bakışlarıyla Zak dahil hepimizi kapsayarak.

Idori'nin bakışları Freya'ya kaydı ve ifadesi yumuşadı. "Freya. Seni iyi gördüğümüze sevindim." Sonra bakışları Zak'a kaydı, meraklı ama düşmanca değildi. "Ve bu da yeni sürü arkadaşın olmalı."

Heath tanıştırdı ve Idori gülümseyerek "Memnun oldum" dedi.

Zak, alfa çifte saygı göstererek gözlerini hafifçe indirip saygıyla başını salladı.

Hugo, Artemis'e işaret etti. "Kanlı Şafak sürüsünün alfa lideri, Frost Fang'da olanları bize anlattı. Cadılar ve kurtlarından koparılmış olanları nasıl kurtardığınızı."

"Freya bu konuda çok önemli bir rol oynadı," dedi Gage, gururu yüzünden okunuyordu. "O ve Zak, kurtları bağlayan ve yaşam güçlerini çalan taşları yok ettiler."

"Aslında hepsi Freya'nın gücüydü," diye itiraf etti Zak. "Ben sadece nereye yönlendireceğini söyledim."

Hugo ve Idori, saygıyla Freya'ya döndüler.

"Sana bir özür borçluyuz," dedi Idori yumuşak bir sesle. "Shante ve diğerlerinin sana ihtiyaç duyduğunda yardım etmelerine izin vermeliydik."

Hugo başını salladı. "Başlangıçta yeni ayda ayrılman gerektiğini söylemiştik, ama mevcut koşullar göz önüne alındığında fikrimizi değiştirdik. Sihir gücünden korktuğumuz için seni duvarlarımızın dışında tutmak için böyle davranmamızın çocukça olduğunu anlıyoruz.

. Sana öyle davranmamalıydık."

Freya dikleştı ve onların bakışlarına doğrudan karşılık verdi. "Teşekkür ederim. Ama daha iyi muameleyi hak eden sadece ben değilim. Tüm melezler hak ediyor. Kanında sihir olan herkes. Brielle gibi."

Onun sözlerinin ardından bir an sessizlik oldu. Hugo ve Idori'nin birbirlerine baktığını gördüm, aralarında sözsüz bir iletişim vardı.

Hugo sonunda konuştu: "Birçoğu, eski geleneklerini yaşamalarına engel olan sürülerden kaçarak buraya son sığınak olarak geldi. Ama biz de kendi türlerine özgü tıbbi uyguladıkları için melezleri geri çevirdik. Belki de sürümüzün eski önyargılarını yeniden gözden geçirme zamanı gelmiştir."

Freya gülümsedi. "Bu değişikliği memnuniyetle karşılırsınız." "Ama kolay olmayacak," diye uyardı Flint.

"Çünkü tüm kurtların korktuğu bir tehditle karşı karşıya kalacaksınız." "Cadılar," dedi Idori sert bir şekilde.

"Evet," diye onayladı Gage. "Şu anda geri çekiliyorlar, ama Dryden, Ashworth Coven'ın hayatta kalanlarıyla birlikte kaçtı. Onlar rapor verdikten sonra, coven şüphesiz takviye gönderir."

"Dryden'ı takip eden biri var," dedi Freya ve ben Frost Fang sürüsünün evinden uçup giden dev kuzgunu hatırladım.

"Ama bu bilgiyi bir veya iki gün sonra alabiliriz," diye uyardım, çünkü Freya, kuzgunların keşfettiklerini duymadan önce Tor'a rüya yolculuğu yapması gerekecekti.

"Yardım ederiz," dedi Hugo kararlı bir şekilde. "Dönüşenleri kurtlarından ayıracak cadıları topraklarımızdan kovmak için ne gerekiyorsa yapacağız. Bu düşman hepimiz için bir tehdit."

Gage başını salladı ama "Daha fazla kötü haber vermek istemem ama karşı karşıya olduğumuz başka bir acil sorun var" dedi.

Rowan öne eğildi, dudakları hırçın bir şekilde geri çekildi. "Denraider."

Hugo'nun yüzü karardı. "Biliyoruz. Aylardır doğuya doğru ilerliyorlar. Toprakları ele geçirip,

daha küçük sürülerini ele geçiriyorlar."

"Şimdi daha hızlı ilerlediklerine dair istihbarat aldık," diye ekledi Heath. "Ve agresif bir şekilde asi alfaları topluyorlar."

"Denraider'ın güney sınırında ilerleyerek Idaho'ya yaklaştığına dair raporlar aldık," diye düşündü Hugo.

"Bu bizim duyduklarımızla örtüşüyor," diye doğruladı Heath. "Sanki onları ileriye iten bir şey varmış gibi, eskisinden daha hızlı hareket ediyorlar."

"Ya da biri," dedi Idori. "Yeni bir liderleri olduğu söylentileri var, ama kimse bunu doğrulamadı."

Rowan başını salladı. "Yeni bir alfa kendini kanıtlamak isteyecektir. Mantıklı."

Liderlikteki değişiklik, son zamanlardaki acımasızlıklarını açıklayabilirdi.

"Başka bir şey daha öğrendik," dedi Gage, gözleri kısa bir süre Rowan'ın gözlerine takıldıktan sonra devam etti. "Freya'nın kız kardeşi Denraider tarafından esir tutuluyor."

Idori hafifçe nefesini tuttu. "Kız kardeşin mi? Aynı anneden mi?"

Freya başını salladı. "Hayır, görünüşe göre o benim ablam. Onu hiç görmedim, hatta varlığından bile haberdar değildim, ta ki yakın zamana kadar," diye itiraf etti Freya. "Ben doğmadan önce Denraider'a gönderilmiş."

"Kasten mi?" Idori, bir çocuğun Denraider'a öylece verilmiş olması düşüncesiyle dehşetle gözlerini genişletti.

Gage sakın bir otoriteyle durumu anlatmaya devam etti. Rowan'ın sızma planını ortak bir karar olarak sundu ve buna yol açan acı verici tartışmalardan hiç bahsetmedi.

Hugo'nun kaşları kalktı. "Bu çok tehlikeli. Denraider esir almaz — izinsiz girenleri öldürürler." "Rowan, onlara katılmak isteyen bir haydut alfa gibi görünebilir," Gage açıkladı. "Onlar aktif olarak adam topluyorlar ve o da aradıkları profile uyuyor."

Gage'in açıklamayı nasıl yaptığına hayranlık duydum. Rowan'ın acı dolu geçmişini açığa vurmadan planı haklı çıkarmak için yeterli ayrıntıyı verdi.

Rowan'ın acı dolu geçmişini açığa çıkarmadan. Bazı gerçekler, müttefikler dahil olmak üzere yabancılarla paylaşılamayacak kadar kişiseldi.

Artemis öne eğildi, yüzünde ciddi bir ifade vardı. "Bu kadar agresif bir şekilde üye topluyorlarsa, büyük bir şey için hazırlanıyorlar demektir."

"Bu da bizi daha büyük bir endişeye götürüyor," dedi Freya, sesinde onun zamanla kazandığı otorite vardı. "Bu tehditlerle ayrı gruplar halinde yüzleşemeyiz. Koordinasyon, istihbarat paylaşımı ve ortak bir stratejiye ihtiyacımız var."

Herkesin dikkati ona odaklandı ve alfa kurtlar, konuşmadan önce düşüncelerini toparlaması için ona zaman tanıdı.

"Her müttefik sürünün temsilcilerinden oluşan bir koruma konseyi kurmayı öneriyorum. Bilgi paylaşacak, savunmamızı koordine edecek ve kararları birlikte alacağız."

Önerisi, kimseyi dış otoriteye boyun eğmeye zorlamadan ittifakımıza bir yapı kazandıracaktı.

Onu destekleyerek, "Her sürü, daha büyük bir amaca katkıda bulunurken özerkliğini koruyabilir." dedim.

"Kanlı Şafak da aynı fikirde," dedi Artemis hemen. "Ay'ın Kutsadıkları da sizin yanınızda," diye ekledi Hugo, Idori yanında başını sallayarak.

"Frost Fang'ın temsil edilmesini sağlamak için onlarla birlikte çalışacağız," diye ekledi Gage.

Eskiden Freya, Gage'e boyun eğebilir veya sessiz kalabilirdi, ama şimdi tüm sürümüzü etkileyen kararları güvenle alıyordu. Onu ilk tanıdığımda dönüşüm geçiremeyen, kararsız bir kadından bu güçlü, koruyucu Odinswolf'a dönüşümü izlemek olağanüstüydü. O artık sadece eşimizden daha fazlası oluyordu — hepimizi bir arada tutan güç, merkezimiz oluyordu. Ve belki de sadece sürümüz için değil, hayal edebileceğimden çok daha büyük bir ittifak için.

Heath, "Denraider ve babamın cadı müttefikleri aynı anda üzerimize gelirse, Moonblessed, Bloody Dawn ve Frost Fang'ın kalanları yetmez" dedi.

Gage başını salladı. "Rowan, Denraider hakkında istihbarat toplarken, biz de aklımıza gelen herkesi, tüm bağlantılarımızı uyarmalıyız."

"Bunu söylediğime inanamıyorum, ama belki Ironwood bizimle birlikte savaşır," diye düşündü Freya.

"Doğru. Denraider Frost Fang ve Moonblessed'ı ele geçirirse, sıradaki hedefleri Ironwood olur," dedi Rowan. "Ve bize borçlular."

Rowan, Thatcher'a sürünün liderliğini bırakmış olsa da, yeni sürünün lideri bir gün bu iyiliğin karşılığını ödemesi gerekeceğini biliyordu.

"Midnight Path ne olacak?" diye sordu Gage. "Astrid Doğu Montana'da olabilir, ama her zaman güvenilir bir müttefik olmuştur."

"Onunla iletişime geçeceğim," dedi Heath. "Alabileceğimiz tüm yardıma ihtiyacımız var."

"Peki Frost Fang'ın liderliği ne olacak?" Hugo dikkatlice sordu. "Dryden öldü, Fern de barıştı, bu zor dönemde onları kim yönetecek?"

Soru havada asılı kaldı. Gage'e baktım, olanlardan sonra Frost Fang'ın alfa lideri olarak hak ettiği yeri geri almak istemiyor gibiydi.

İç geçirdim. "Frost Fang'ın liderliği hakkında yapılacak herhangi bir konuşmaya muhtemelen kız kardeşim ve beta konseyi de katılmalıdır."

Freya hepimize fısıldadı, *"Sence genç bir dişi alfa liderlerini daha kolay kabul ederler mi? Belki Artemis'e Frost Fang'da işleri düzeltmek konusunda ne düşündüğünü sorabiliriz."*

"ama bunu Hugo ve Idori'nin önünde yapmak istemiyorum."

"Anlaşılabilir," diye cevapladı Gage. "Şimdilik bu konuyu rafa kaldıralım."

Ama diğerlerine bunu söyleyen Freya'ydı: "Bu acil tehditler ortadan kalktıktan sonra Frost Fang'ın geleceği için bir plan yapacağız. Şimdilik, sadık Frost Fang kurtları nerede olurlarsa olsunlar bizim korumamız altında kalacaklar."

Hugo ve Idori birbirlerine baktılar ve eşime duydukları şaşkınlık ve artan saygıyı koklayabildim.

Hugo ayağa kalktı, yüzünde kararlı bir ifade vardı. "Moonblessed, ihtiyacınız olan her türlü desteği sunar. Silah, malzeme, yaralılarınız için sığınak."

"Peki ya koruma konseyi?" diye sordu Freya.

"Kurulduğunu düşünün," dedi Idori kararlı bir sesle. "Diğer bağlantılarımıza hemen haber vereceğiz."

Freya'nın elini tutup hafifçe sıktım. Gözlerime baktı, gözlerinde korku ve kararlılık karışımı vardı.

"Bu gece bizim bölgemizdeki eski sürü inini kullanabilirsiniz," dedi Idori. "Kampınızdan daha rahattır ve yarın için iyi bir dinlenmeye ihtiyacınız vardır."

"Teşekkürler," diye cevapladı Gage. "Misafirperverliğinizi kabul ediyoruz." "İyi şanslar," dedi Artemis Rowan'a.

"Düşmana teslim olmak
düşmana teslim olmak kolay olmayacak."

"Doğru," diye onayladı Rowan. "Ama Freya ve kız kardeşinin güvenliği için buna değer."

Toplantı sona erdi ve kısa süre sonra kendimizi Moonblessed'da bulduk. Zak, geçerken bizi selamlayan, el sallayan veya burnunu eğen Moonblessed şekil değiştirenlerin sayısına şaşırdı.

Heath'in tavırları, inimize yaklaşırken değişti. Zak'in yanına gelip adımlarını ona uydururken, bağımız arasında bir heyecan hissedildi.

"Yerimizi görene kadar bekle," dedi Heath, sesi neşeliydi. "Fazla bir şey değil, ama yıllardır evimizden uzaktaki evimiz."

Zak ona merakla baktı. "Burada kalıcı bir eviniz mi var?"

"Moonblessed bizim için bir yer ayırdı," diye açıkladı Heath. "Bu bölgede iş için ya da sadece geçici olarak bulunduğumuzda kalmak için. Hugo ve Idori bize her zaman çok iyi davrandılar."

"Yakın zamana kadar," diye Zak meydan okudu.

"İki seksi melez ortalığı karıştırana kadar, evet," Heath göz kırptı. "İyi ki fikirlerini değiştirdik."

"Sıcak bir duş kulağa hoş geliyor," Zak onayladı ve bana gülümsedi.

Çalışma odasına vardığımızda Heath kapıyı gösterişli bir hareketle açtı. "Moonblessed'daki Howling Echo'nun mütevazı evine hoş geldiniz."

Zak içeri girer girmez gözlerini kapattı ve derin bir nefes aldı. Odanın kokusunu içine çekerken dudaklarında hafif bir gülümseme belirdi — yıllarca süren gelip gidişlerimiz, sayısız sohbetin izleri, iş planları yaptığımız ya da sadece birbirimizin şirketinden keyif aldığımız geceler.

"Hepinizin kokusu var," dedi Zak yumuşak bir sesle, gözlerini açarak. "Sürü gibi. Barınak gibi."

Sesinde hayranlık ve aidiyet duygusu vardı. "Evet, öyle," dedi Rowan'ın sesi ağırlaşmıştı. ve yaklaşan gerçeklik bir kefen gibi üzerimize çöktü.

Sürü savaşı artık yaklaşmakla kalmamıştı, neredeyse kapımıza dayanmıştı. Kendi adamlarımızdan birini, onu koruyacak neredeyse hiçbir şey olmadan düşman topraklarının kalbine göndermek üzereydik.

Gage, Rowan'ın gözlerine baktı ve alfa komutunu ona aktardı. "Freya'nın kızgınlık dönemi başlamadan dönmelisin."

"Onun bir daha kızgınlık dönemini asla kaçırmayacağım," diye yemin etti. "Bu yüzden bu gece gitmeliyim. Hazırlanmama izin ver."

"Hafif eşya al," diye tavsiye etti Heath. "Yalnız bir kurt olacaksın, unutma."

Rowan kararlı adımlarla hareket ederek, Gage benimle ve Heath'le tedirgin bakışlar alışverişinde bulunurken, bir takım elbise ve birkaç gerekli eşya topladı. Zak da hazırlıklara başladı, Freya'yı kenara çekerek, Rowan'ın yüzündeki runesini ve dövmelelerini gizleyecek tılsımı nasıl yapacağını gösterdi.

Kısa süre sonra mutfağa sıkıştık ve Zak, Frost Fang'dan aldığı lanet taşlarından birini kaldırarak hepimizi şaşırttı. Heath geri çekildi ve Gage onu arkadan kollarının arasına aldı.

"Bu taş, Freya ve benim hazırladığımız büyüü, benim bu kadar kısa sürede tek başıma yapabileceğim her şeyden daha iyi tutacak," dedi özür dilercesine.

"Ne olursa olsun," dedi Rowan.

"Sana uyum sağladı," dedi Freya yumuşak bir sesle, elini Rowan'ın koluna koyarak. "Ama Denraider seni bir cadının eşyasıyla yakalarsa..."

"Saklayacağım," dedi Rowan, ama hepimiz onun şüphelerini hissettik.

"Seni silah arayacaklar ve bulduklarında bunu bulacaklar," dedi Heath sessizce.

"Denraider cadıları nefret eder, değil mi?" diye sordu Zak aniden. Rowan homurdandı, "Evet, sorun da bu."

"Senin cadı ateşi yaralarını iyileştirdim, ama cadılara olan nefretini hala ikna edici bir şekilde anlatabilirsin herhalde," dedi Zak, Rowan'ın sinirlenmesini görmezden gelerek.

"Onlar benim kurt ailemi öldürdü," diye onayladı Rowan.

"Onları ve bize zarar verenleri, özellikle de Freya'nın teyzesini asla affetmeyeceğim."

"O zaman onlara bu taşın cadılara karşı kazandığın zaferin bir hatırası olduğunu söyle," diye önerdi Zak. "Belki o zaman sana saklamana izin verirler."

Rowan'ın sol bileğini yakaladı ve onu ters çevirerek Rowan'ın bildiği tek paket izini ortaya çıkardı: Howling Echo'nun izi. Denraider'dan, onlara sadakat yemini edecek yaşa gelmeden önce sürgün edilmişti.

"Eğer başka bir cadı ateşi izi daha taşısaydın, bu senin nefretinin fiziksel kanıtı olurdu. Onlar için bir onur nişanesi olurdu."

Rowan'ın gözlerine tekrar baktı, aralarındaki bağda kırılma hissediliyordu.

Anlamı havada asılı kaldı. Zak, Rowan'ın sürüsünün dövmesini yakmayı teklif ediyordu — onu işaretleyen uluyan kurt.

Onu bizden biri olarak kabul et — Denraider'ın saygı duyacağı bir yara izi bırakacak büyüyle.

"Yap," dedi Rowan tereddüt etmeden.

"Emin misin?" diye sordu Freya, yumuşak bir sesle. "Büyü onu gizlemek için yeterli."

Rowan yüzünü avuçladı ve ona hızlıca bir öpücük vermek için eğildi. "Senin için, Freya, cadı ateşi içinde on kez ölürüm."

İkisi de Zak'a dönüp baktıklarında gözleri yaşlarla doldu.

O avucuna küçük mavi bir alev çağırdığında midem bulandı. Bu ateş normal alevlerden farklıydı — cadı ateşi normal ateşten farklı yanardı ve asla tamamen iyileşmeyen izler bırakırdı.

"İzin verir misin?" diye sordu Zak, elini Rowan'ın ön kolundaki dövmenin üzerine koyarak.

Rowan'ın çenesi kararlılıkla sıkıldı. "Bitir şunu, büyücü."

Alev cildine değdiği anda Rowan'ın vücudu kaskatı kesildi. Bağlantı yoluyla acı dalgasını hissettim ve onun acısının yankısına karşı dişlerimi sıkmak zorunda kaldım. Ama o, bizi birbirimize bağlayan mürekkebi yutan büyülü ateşin sesini bile çıkarmadı.

Zak elini çektiğinde, uluyan kurt kaybolmuş, yerine Denraider'ın saygı duyacağı türden bir yara izi bırakacak öfkeli, ağlayan bir yanık izi kalmıştı.

Rowan yarasına baktı, sonra Zak'ın gözlerine baktı. Sesi sert çıkıyordu. "Senin işaretini gururla taşıyacağım."

Sözler beklenenden daha ağır geldi. O anda, aralarında neler olduğunu anladım — sürü bağı veya ortak sihirlerin ötesine geçen bir bağ. Rowan, Zak'i şükran ve saygı dolu sert ve kısa bir kucaklamaya çekti. İkisi de hemen ayrılmayınca, şüphelenmeye başladım...

"Geri döndüğümde," dedi Rowan, Zak'e sessizce, "daha fazlasını keşfetmek istiyorum... seninle."

Freya dudaklarını sıkıştırdı, gözleri sanki Rowan ona sonsuz aşkını itiraf etmiş gibi sevinçle parlıyordu.

Zak'ın gülümsemesi ışıltı ışıltı. "Burada olacağım."

Rowan geri çekildi, gözleri Zak'ın dudaklarına indi. Odadaki herkes nefesini tutmuş gibi görünüyordu, vahşî alfam Zak'ın ağzına eğilip onu öpmeye başladı. Zak'ın ağzından küçük bir inilti çıkınca, Rowan düşük bir hırıltıyla karşılık verdi. Elini Zak'ın başının arkasına koydu, onu sabit tutarken ağzını yaladı ve onu herkesin önünde sahiplendi. Sahiplenici öpücüğü, geri çekildiğinde melezi nefes nefese bırakmıştı.

Ve Bağlantı, hepimizin onayıyla şarkı söyledi. Zak'ın şaşkın gözleri Freya'ninkilerle buluştuğunda, Freya ikisine de gülümsedi.

Zak, "Vay canına" diye mırıldandı ve Freya güldü.

Rowan'ın parmak eklemleri Freya'nın yüzünün yanını okşadı. "Ben dönene kadar onu talep etmek için bekleme, şimşek."

İkisi arasında bakışlarını gezdirdikten sonra gözleri bana kaydı. "Kurtlarımız zamanı bilecek."

Gururum başa aktı ve kalbim, ona neden onu talep etmek için beklediğimi bir zamanlar söylediğim şeyi hatırladığı için sevindi.

Gage öne çıktı ve odadaki hava değişti. Yüzü ciddiydi, yapmak üzere olduğu şeyin ağırlığıyla yüklüydü.

Rowan omuzlarını dikleştirdi. "Hazırım, sürü alfa."

Zak ve Freya onun iki yanına geçtiler ve sessiz bir anlaşma ile ikisi de onun ellerini tuttular.

"Düşman topraklarında hayatta kalman için..." Gage'in sesi yükseldi, alfa gücünü yayarak, "Sürü kanununu uyguluyorum. Bugün, Rowan, seni Howling Echo sürüsüne olan yeminden azat ediyorum. Artık kurtuna emir veremem. Bu vesileyle, sen bir haydut alfa olarak kabul ediliyorsun. Başka bir sürü alfa'ya sadakat yemini edene kadar hiçbir sürü seni kabul etmeyecek. Bu vesileyle sürgün ediliyorsun."

Sözler fiziksel darbeler gibi çarptı. Rowan ile sürü arasındaki bağ koptu, zihnimizde metalik bir tınıyla çınlayarak içimde bir yara açtı. Kayıp ve keder gibi hissettim... ölüm gibi hissettim. Onun varlığının hissedildiği boşluk soğuk ve yanlışı geliyordu.

Rowan sanki vurulmuş gibi irkildi ve yüzündeki tüm kan çekildi. Bir an için kaybolmuş, başıboş kalmış gibi göründü.

Ama umutsuzluk yerleşmeden, Freya onun önüne döndü. Avucunu Rowan'ın göğsüne bastırdı, gözlerini onun gözlerine kilitledi.

"Ama sen bizden asla kopmayacaksın," dedi, sesi kararlı ve sert. "Sen benim eşimsin."

Zak başını salladı. "Ve sen bizim Bağlısın."

Bağlantı alevlenerek canlandı — kırık sürü bağıyla gelen dondurucu soğuğa karşı sıcaklık yaydı. O bağlantı aracılığıyla Rowan'a sevgimi ve desteğimi gönderdim ve hepimizin onunla yeniden bağlantı kurduğunu hissettim: Freya'nın sevgisi, Gage'in gücü, Heath'in sadakati ve Zak'in gururu ve artan sevgisi. Sürü bağıyla aynı şey değildi, ama bir can simidi gibiydi. Umuttu.

Sürü bağındaki boşluk, cadılar Heath'in bağlantısını kopardığında hissettiğimizden farklıydı. Heath koparıldığında, bu bir ampütasyon gibi hissedilmişti — var olmaması gereken bir boşluktan kanamaya neden olan şiddetli bir yırtılma. Buna kıyasla bu cerrahi bir kesikti, bir amaç ve iyileşme vaadiyle yapılmış temiz bir kesik. Rowan ile olan sürü bağı yok olmuştu, ama Bağlantı bağı onu hissetmeye devam etmemizi sağladı. Nefes aldığını, düşündüğünü, iradesi dışında koparılmaktansa bizi terk etmeyi seçtiğini hissedebiliyorduk. Bu acı vericiydi, ama geçiciydi ve biz bunu birlikte çekmeyi seçmiştik.

Aynı sonuca varmış gibi, Rowan'ın ifadesi umutsuzluktan kararlılığa dönüştü. Sanki bir daha asla göremeyecekmiş gibi, sırayla hepimizin yüzüne baktı ve yüzlerimizi ezberledi.

"Onu bulacağım," dedi basitçe. "Ve sonra onu kurtaracağız."
"Bekliyor olacağız," dedi Zak.
"İçgüdülerine güven," diye ekledim.
"Sağ salim dön," diye emretti Heath. "Ve Freya'nın kızgınlığı başlamadan önce," diye ekledi Gage.
"Rüyalarımda seni bulmaya çalışacağım," diye söz verdi Freya.
Sonra Rowan yaralanmamış kolunu onun omzuna doladı ve bir dakika boyunca onu öptü.
Sonunda nefes almasına izin verdiğinde, "Geri döneceğim. Söz veriyorum" diye fısıldadı.
Sırt çantasını aldı ve arkasına bakmadan kapıya doğru yürüdü. Bir an için eşikte durdu, eli kapı çerçevesine dayanmış halde. Sonra geceye adım attı ve gitti.
Kalan dört sürü arkadaşımıyla birlikte durdum, Rowan'ın durduğu yeri fiziksel bir acı gibi hissederek. Sürü bağı eksik, dengesizdi, kurtum üzüntüyle inliyordu.
Ama bağlanma bağı sayesinde onu hala hissedebiliyordum. Duvardaki kapıya kadar yürümüştü bile. Kapının öbür tarafına geçer geçmez giysilerini çıkardı ve dönüşüm geçirdi.
O, bağlantı aracılığıyla hepimizin ona doğru gerildiğini hissederek, bize güven verici sözler söyledi. Freya nefesini verdi ve o anda ben de nefesimi tuttuğumu fark ettim. O, karanlığa doğru giderken bir parçamızı da yanında götürdü, yalnızdı ama terk edilmemişti.
Sürü bağından sürülmesine rağmen, biz ona bir sürü üyesi olarak güvenmeye devam ettik, tıpkı onun bize güvendiği gibi. O, Freya'nın kız kardeşini kurtarmak için ihtiyacımız olan bilgileri ararken, biz de onun dönüşü için ve sonra ne olursa olsun hazırlık yapacaktık.

—
— —
—

Devam edecek...

Torsten, serinin heyecan verici son kitabında karşımıza çıkacak!

Sonunda Freya, tüm gücünü ve tüm erkeklerini

Chosen by Fate'te!

[{Son kitabı okuyun}](#) .

— —

Bonus hikayenizi alın!

Freya, Gage ve Heath'i aynı anda ağzına aldığında Zak, seyirci olacağını hiç beklemiyordu. "Hungry Eyes"da o özel piercingleri ilk kez gördükleri anı yeniden yaşayın. Zak'ın o anla ilgili alternatif bakış açısı, orijinalinden bile daha ateşli olabilir! E-posta güncellemelerimi alın ve ücretsiz hediyelerinizi talep edin:

so.TraciLovelot.com/RWP5signup

— —

Torsten ile tanışmak için sabırsızlanıyor musunuz?

Freya ile rüyalarından sert ve arzulu bir şekilde uyandığında neler olduğunu görün. Kitap 5'in ateşli bonus epilogu "Fated Journey"de onu takip edin. Patreon.com/TraciLovelot adresini ziyaret edin ve True Love olarak katılın, okuyun!

Ayrıca, zamanda geriye gidip Gage ve Heath'in Howling Echo sürüsünü kurdukları anları izleyin, Heath Gage'in eş işaretini arzularken... Rejected Wolf Pack'in ön bölümü olan "Unrequited"i okuyun. Patreon'a True Love seviyesinde katılın ve TÜM özel bonus hikayeleri alın!

Patreon.com/TraciLovelot adresini ziyaret edin

—

Bu kitabın arkasında Traci Lovelot'un diğer serilerinden ön izlemeler var. Kindle pop-up'ını kapatın ve sayfayı çevirin, bir sonraki okumanızı bulun!

—

— —

—

Kaderin Seçtikleri

Önizleme Reddedilen Kurt Sürüsü Kitabı 6: *Kaderin Seçtikleri*

Eski sürü kanunlarının ve acımasız cadı meclislerinin canı cehenneme. Yanımda kaderimin eşleri olan altı arkadaşım, yeni kaderimizi yazmanın zamanı geldi.

Rowan Denraider'a sızarken, altıncı eşim Torsten bize ulaşmak için savaşıyor. Altı eşim nihayet bir araya geldiğinde, vizyonumda iki olası gelecek görünüyor: Birinde zafer bizim, kız kardeşim Denraider'ın pençesinden kurtulmuş. Diğerinde ise karanlığa gömülüyoruz.

Hayatta kalmamızın anahtarı, Odinswolves'un bile sadece efsane olduğuna inandığı kadim bir gücü ele geçirmekte yatıyor.

Denraider çocukluğumu mahvetti, ama geleceğimizi mahvedemeyecek. Topraklarımız, kırık ruhların ait oldukları yeri bulduğu, alfalara kırılğanlık içinde yeni bir güç verdiği ve bir melez ile onun dışlanmışlarının aile olmanın anlamını yeniden tanımladığı bir sığınak haline geldi.

Savaş planları arasındaki sakın anlarda, vahşi ve koruyucu alfa karakterlerin birbirleriyle olan bağlarının yeni boyutlarını keşfettiklerine tanık oluyorum. Birbirlerine olan yeni bağlılıkları, bana olan tam sadakatleriyle eşdeğer.

Gage'in sarsılmaz kararlılığı, Heath'in parlak stratejisi, Flint'in şiddetli sadakati, Rowan'ın vahşi kurnazlığı, Zak'in büyü bilgisi ve Torsten'in kadim bilgeliği ile biz bir sürüden daha fazlasıyız.

Biz doğanın bir gücüyüz.

Chosen by Fate, Freya'nın kaderini ve tüm eşlerini nihayet elde ettiği epik finali ortaya çıkarıyor. Freya'nın efsanevi Odinswolf'a dönüşümünü, büyü bağın tüm gücünü, hepsini bir araya getiren baharatlı sahneleri ve sizi sevinçle uluyacak mutlu sonunu deneyimleyin.

hepsini birleştiren sahneleri ve sizi sevinçle uluyacak kadar mutlu bir sonla tanışın.

— —

Bu ters harem (RH) serisini şu adreste
tamamlayın:

so.TraciLovelot.com/readRWP6

Sırada

Neredeyse bitti!

Zak'in ve Torsten'in iddialarını çok seveceksiniz! Bu muhteşem grubun geleceğinin ne getireceğini görmek için sabırsızlanıyorum.

Bu seriyi hazırlarken beni okuduğunuz için teşekkürler. Hepimiz için harika bir yolculuk oldu!

Haftalık e-posta güncellemelerimde daha fazla sahne arkası sırlarını keşfedin:

so.TraciLovelot.com/newsletter

[{İletişimde kalın}](#)

— —

Daha fazla ısırmaya hazır mısınız?

Vahşi vampir bileğimden kanımı içti, tamamen siyah gözleri daha fazlasını istermişçesine boğazıma sabitlenmişti. Her emişinde, büyümün bedenimden ayrıldığını hissettim ve bir çığlık attım... ecstasy çığlığı.

Bu ateşli ters harem üçlemesinde Mel'in üç seksi vampiri ile tanışın! Tamamlanmış RH üçlemesi Bound to the Vampires'ı şu adreste okuyun:

so.TraciLovelot.com/readMVC

— —

Traci Lovelot'un yeni kitapları çıktığında haberdar olmak ister misiniz?

[Amazon](#), [Bookbub](#) veya [Goodreads](#)'te beni takip edin, yeni kitaplar yayınladığımda e-posta ile bildirim alın!

Daha fazla ön izleme için sayfayı çevirin!

Vampirlerin Esiri

Vampirlerin Esiri kitabından bir alıntı

Vampirimin bacaklarının üzerine oturdum ve kendimi ona hizaladım.

"Emin misin..."

Cevap olarak, bacaklarımın arasına uzandım ve yavaşça kendimi ona saptırdım. Ben sadece ucunu almayı reddettiğim için uzun, alçak bir inilti çıkardı.

"Sana verilenin fazlasını almayacağına dair irade gücün olduğunu göster," diye fısıldadım.

Sonra onu uzunlamasına kavradım ve sadece ucunda yukarı aşağı zıpladım.

"Daha fazla," diye talep etti.

Onu sınavarak güldüm ve biraz daha aldım. "O kadar sıcak ki, tüm uzunluğunu kavrayıp aynı anda içinde olabiliyorum."

Ellerini başının arkasında tuttu, ama karın kasları bana girip istediğini almak için gerildi. Yine de direndi, benim bir sonraki hamlemi bekledi. Belki de vampirler sandığımdan daha fazla iradeye sahiptiler.

Dizlerim onun uyluklarının iki yanına çöktü ve vampiri kontrol edebileceğim şekilde yatağa sabitledim.

Acı verici bir şekilde santim santim onu içime aldım ve kalçalarımı tamamen onun kalçalarına dayadığımda, o da memnuniyet dolu bir homurtu çıkardı.

Onun penisi üzerinde kendi tempoma göre, onun değil, yukarı aşağı hareket etmeye başladım. İnleyerek, o ellerini başının arkasında tutarken, beni istediğim gibi penetre ederken mümkün olduğunca tehditkar davranmamaya çalışarak kendimi okşamaya başladım.

Yaklaştığımda beni ısırmasına izin verecek miydim? Bir vampirin orgazm ısırığını bana verecek kadar ona güvenebilir miydim?

Tereddütüm ritmimi bozdu ve o kontrolü ele aldı, içime girmeye başladı.

Onun üzerinde kıvranırken, etrafımızda gök gürültüsü çınlayarak sinirlerimi tirmalarken, elemental büyümü topladım.

Bu vampirin kontrolüne güvenebilirdim, değil mi?

—

Amazon'da veya Kindle Unlimited'da bu bağlantıdan bu tam ters harem üçlemesine dalın:

so.TraciLovelot.com/readMVC

Fae Kraliçemiz

**Traci Lovelot'un çok eşlilik temalı ilk ters harem serisi olan
Our Fae Queen'den bir alıntı**

Eli bacaklarımın arasına kayd1. "Bugün yeterince uğraştın. Şimdi bırak da ben seninle ilgileneyim."

Parmakları beni açarken, biri kıvrımlarımın arasında okşayarak beni nefes nefese bıraktı. Bilmiş bir gülümseme yayıldı yüzünde. Yetenekli parmakları beni okşarken, ben altımdaki battaniyeye yumruklarımı sıktım.

Bir parmağı içime girdiğinde, tekrar nefes nefese kaldım ve kendimi gerçekliğe bağlamak istercesine kolunu tuttum, elinin giysimin içinde kaybolduğı yere baktım. Eli hareketsiz kaldı, ama olduğı yerde kaldı.

Kaşlarını kaldırdı ve bekledi. "Devam edeyim mi?" "Evet," diye fısıldadım, ama bu sözlerim çaresiz bir iniltiyle sona erdi.

Meraklı ifadesi, parmağı hevesle içime girerken başka bir bilmiş gülümsemeye dönüştü. Kalçalarımı eğdim, parmakları doğru noktaları bulurken onu teşvik ettim.

O anda başka hiçbir yerde olmak istemiyormuş gibi bana gülümsedi.

"İstediğın kadar zaman al," diye fısıldadı, beni daha da yüksek zirvelere taşıyarak. "Sen bitirene kadar durmayacağım."

—

Our Fae Queen, Amazon veya Kindle Unlimited'da bulunan eksiksiz bir RH serisidir. Yavaş yavaş gelişen ve gerilimi artan bu seri, beş tür Fae'nin yaşadığı tamamen farklı bir evrende geçiyor.

Bu indirimli box setteki ilk üç fantastik romantizm e-kitabını okuyun!

so.TraciLovelot.com/readOFQA

Bu eksiksiz serinin son üç e-kitabını burada bulabilirsiniz:

so.TraciLovelot.com/readOFQB

Altı kitabın tümünün basılı versiyonları da mevcuttur

:

www.amazon.com/dp/B094SH8J6K?binding=paperback

Ücretsiz kitap!

Jasmine ve adamlarıyla *Mated to Alphas*'ta tanıştınız ve onlar serinin son kitabı *Chosen by Fate*'de önemli bir rol oynayacaklar!

Yazar e-postalarımı aldığınızda Jasmine'in ÜCRETSİZ öncü romanını okuyun!

— —

Erken gelen bir kış fırtınası bizi mahsur bırakınca, kendimi eşimin ve onun iki kardeşinin yanında kapana kısılmış halde buluyorum.

Her zaman bir alfa ile çiftleşmeyi hayal etmiştim, ama sürü koşusu sonucunda eşimin bir beta olduğunu öğrenince, sonunda eşimi bulduğum için çok sevindim.

İşler, onunla ve onun iki yakışıklı kardeşiyle kar altında mahsur kaldığımda karmaşıklaşır.

Onlardan biri alfa, ama doğrusu, üçüne de kendimi çekici buluyorum. Eşimin coşkulu onayıyla, fırtınanın geçmesini beklerken hepimiz filizlenen duygularımızı keşfediyoruz.

Ama kurtlar çiftler halinde çiftleşir.

Karlar eridiğinde, kalbimizden geriye bir şey kalacak mı?

—

Kardeşler üçüz olsa da, MM veya ikiz/üçüz enest yoktur. Ve tabii ki Jasmine, tüm eşleriyle birlikte sonsuza kadar mutlu yaşayacak!

Snowed in with Shifters, Traci Lovelot'un Rejected Wolf Pack serisiyle aynı dünyada geçiyor.

— —

Bu bağımsız ters harem kitabını şu adreste okuyabilirsiniz:
so.TraciLovelot.com/readRWPN

Traci Lovelot hakkında

Traci Lovelot, ezilen kahramanların gizli güçlerini keşfetmelerini ve onlara ilk aşık olan koruyucu alfa erkekleri seven okuyucular için romantik fantastik romanlar yazıyor. Karakterleri, sihirle dolu fantastik dünyalarda gerçek aşkı buluyor.

Traci Lovelot kitaplarının özellikleri:

- Sahiplenici, huysuz alfa karakterler
- Zayıf konumdan durdurulamaz bir konuma yükselen kahramanlar
- Ruhları birbirine bağlayan sihir
- Aşkın imkansızı başardığı destansı maceralar
- Daha derin duygusal bağları ortaya çıkaran baharat

Dokunursan ölürsün türden bir romantizm, lezzetli düşman-sevgili gerilimi ya da Neden Seçmelisin türden bir aşk hikayesi arıyorsanız, burada hiçbir aşk üçgeninin acısını çekmek zorunda kalmayacaksınız!

Traci çikolatayı çok sever, takma adla yazıyor ve hayal gücünü yenilemek için seyahat etmeyi seviyor. Çok eşli bir göçebe olarak, yılını muhteşem dünyamızı gezerek ve çok eşli ilişkisiyle vakit geçirerek geçiriyor.

— — —

Taçınızı almaya hazır mısınız? Maceranız burada başlıyor: [Amazon](#), [Bookbub](#) veya [Goodreads'te](#) Traci Lovelot'u takip edin, yeni bir kitap çıktığında e-posta ile bildirim alın.

Kitaplarına kısa bir yorum bırakmak onun için çok anlamlıdır. Traci'nin sizin için daha fazla kitap yazmaya devam edebilmesi için haberi yayınlaştırın!

Ona her zaman author@TraciLovelot.com adresinden e-posta gönderebilirsiniz — sizden haber almaktan çok mutlu olacaktır!

Traci Lovelot hakkında daha fazla bilgiyi [web](#) sitesinde bulabilirsiniz.

— —

Rejected Wolf Pack'in özel bonus içeriğini okuyun

Heath'in en derin sırlarını, Howling Echo sürüsünü kurmadan önce Gage'e aşık olduğu ön bölüm bonus hikayesi "Unrequited"te keşfedin. Ardından Zak'in Freya ile ortak rüyasından uyanıp hayallerindeki kadın için her şeyden vazgeçtiği anı anlatan "Starbeam". Hayallerindeki kadınla bir şans için her şeyden vazgeçtiği an. Her ikisi de çok ateşli solo sahneler içeriyor ve Patreon True Loves'a özel.

Tüm Patreon üyeleri, Erken Yayınlara (e-kitaplar yayınlanmadan ÖNCE okuyun), bonus hikayelere ve yapım aşamasındaki bölümlere erişim hakkına sahiptir!

Patreon hakkında daha fazla bilgi için:

so.TraciLovelot.com/patreon-coming-soon

Teşekkür

Sevgili okuyucu, bu devasa kitabı yazarken beni ayakta tutan şey, sizin bu kitabı okuyup takip ettiğinizi düşünmekti — bu benim şimdiye kadarki en uzun kitabım! Bazı sağlık sorunları nedeniyle zor bir dönem geçirdim ve moralim çok bozuktu, ama şimdi her zamankinden daha sağlıklı ve mutlu hissediyorum.

Burada olduğunuz ve bu kitabı tanıttığınız için teşekkür ederim.

Desteyiniz yazmaya devam etmemi sağlıyor!

Patreon'da Freya'nın hikayesini haftalık olarak takip eden herkese özel teşekkürler. Orada, devam eden bölümleri, sahne arkası sırlarını ve Patreon Erken Yayın e-kitaplarını paylaşıyorum. Bu kitapları Amazon'da yayınlanmadan önce en sevdiğiniz cihazda okuyabilirsiniz. My True Loves üyeleri ayrıca Rowan's Moon Mad, Heath's

Unrequited, Zak's Starbeam ve Torsten's Fated Journey gibi özel bonus hikayelere erişim hakkı kazanıyor. Orada görüşmek dileğiyle!

Harika Patreon True Loves üyeleri, bu kitabı yazarken bana destek oldular, bazı masrafları karşıladılar katkıda bulundular ve bana harika sorular gönderdiler! Teşekkürler, Kristen B, Arabella A, Kat T, Nessa K, Amanda P, Kris K, Erin C, Maranda, Kat, Stephanie W, Meagan, Connie M, Stephanie C, Dawn K, Alexandra K, Charese, Jennifer C, Nicole A, Freja W, Geisel G, Sarah F, Toni M, Michelle Y, Alison A, Stacie V, Rachel W, Roni, Alexis E, Sarah S, Elle Aka Queen of Smut, Sarah B, Amanda F, Cecily M, Tracy D ve Lisa M. Sizin desteğinizle ekibimiz giderek büyüyor!

Bu kitaba geri bildirimlerini veren harika okuyucu ekibime sonsuz teşekkürlerimi sunarım: Diana (Artemis) Page PA/VA, Sarah Hills, Sabrina Nowak, Anita S., Lynn Weaver, Traci Bell, Marjorie H., Cristin C., Amanda N. Eddy, S.M., smříkən / Stacey D. ve Debbie Mayne.

Harika okuyucu ekibim bu kitabı nerede bitireceğimi bulmama yardımcı oldu. Hepiniz bu seksi sürgünlere sonsuza kadar bağlı kalacaksınız! P.S. Zak'ın tüm penis piercingleri, yazar arkadaşlarımın özel tavsiyeleriyle Debbie Mayne'e aittir. Omuz üzerinden yanlış eş sorununu fark eden Artemis'e çok teşekkürler.

Bu kitabın başındaki "Teşekkürler" bölümünde, önceki kitaplarda yer alan önceki kitapların Teşekkürler bölümünde teşekkür ettim, ancak bu kitapta da birkaç yeni karakterin adı var. Bu nedenle, Frost Fang'dan acil haberleri ileten haberci Veronica'ya adını veren Katrina DeHart'a, Mabel'a adını veren Stephanie Cooper'a ve antagonist Aliza'ya.

Ne MUHTEŞEM bir okuyucu grubu! Beni cesaretlendiren ilk yorumlarını yazan Patreon destekçilerinden beta okuyuculara kadar... Hepiniz çok sevimlisiniz. Sizden daha iyi bir ekip isteyemezdim!

Ve hayatım boyunca okuma bağımlılığımı besleyen ve bu kitabı gözden geçirmem için rahat ve sessiz bir alan sağlayan Upshur County Halk Kütüphanesi'ne de içten teşekkürlerimi sunuyorum!

Bu kitabı nerede bitireceğimi bulmama yardım etmek için bu canavarı İKİ KEZ okuyan Yve Vale'ye çok teşekkürler. Zak'i gizemli tutmama yardım ettiğin için teşekkürler. ;-)
Zak'i gizemli tutmama yardım ettiğin için. ;-)

Harika polikülüm, arkadaşlarım ve aileme sevgilerimi gönderiyorum. Her zaman arkanızdayım. Hepinize sonsuz sevgiler!

Bu kitabı size sunan muhteşem topluluğa katılın! Yazacağım gelecek kitapları okuyun ve Patreon topluluğuma buradan katılarak son e-kitapları ÖNCELİKLİ olarak alın:

www.patreon.com/TraciLovelot

Telif Hakkı ve Atıflar

Telif hakkı © 2025 Traci Lovelot Yayıncı:
Worldbinding Books

Tüm hakları saklıdır. Bu kitap sadece kişisel kullanımınız için lisanslanmıştır. Bu yayının hiçbir bölümü, önceden yazılı izin alınmadan, kitap incelemelerinde kısa alıntılar dışında, önceden yazılı izin alınmadan çoğaltılamaz, dağıtılamaz veya aktarılamaz. Kitap incelemelerinde kısa alıntılar yapılması hariç.

Bu roman bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler, işletmeler, mekanlar, kuruluşlar, olaylar ve olaylar yazarın hayal gücünün ürünüdür veya kurgusal bir şekilde ya da atmosferi yaratmak amacıyla kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilere, işletmelere, şirketlere, olaylara, kurumlara veya mekanlara olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Kapak tasarımı: Miblart getpremaades.com
Düzenleme: ELF

- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
 - Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir. Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut. Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

